

Իբր 'ի կատարել օրինաց և մար
գարէից տէրն մեր յիսուս քրիստոս կուգայ
յաշխարհ, և մեք առաքեալք և
վարդապետք կու քարոզեն զմե
ծութին և զփառսն այ:
Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն թէ ինչպէս ած կարէ ճա
նաչվիլ 'ի ստեղծուածս և կամ
'ի գիրս սբս նայելով:

յսինքն, այս մարմնաւոր
երկինքներս իւրեանց
արուեստաւոր շինու
ածովն և ահագին կամարներովն
կու պատմեն և կու յայտնեն այ
փառքն և մեծութիւնն * և այս մար
մնաւոր հաստատուիս, իբր աստ
ղերով լցած երկինքն, իւր զանա

զան

Ի կատարած Սաղմոս
դաւթի:

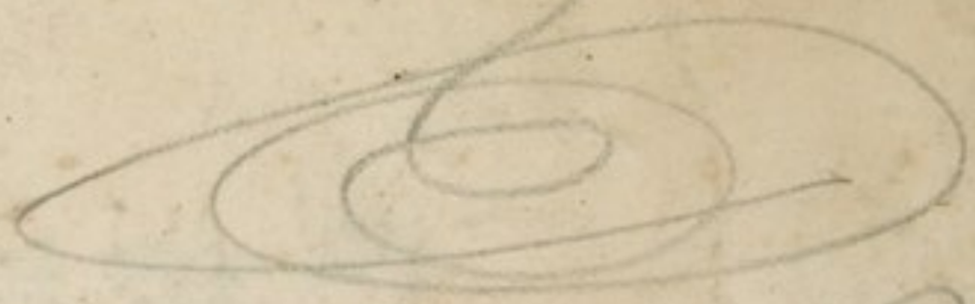
Սաղմոս ԺԸ:

րկինք պատ
մեն զփառս
այ * և զա
րարածս ձեռաց նր,
պատմէ հաստատու
թիւնն:

1370
1135
235

'Ի թուին հազար հարիւրեկին·
երից տասանց և հնկեկին·
'ի ժամանակս հայրապետին·
էջմիածնայ տէր աթոռին։
Եղիազար կաթուղիկոսին·
ընտիր և քաջ առաջնորդին·
լուսաւորչին փոխանորդին·
հայաստանեաց հովուապետին։
Յորդորանօք բարեսիրի·
յովսեփայ մեր վարդապետին·
զմիւռնոյ գաւհին առաջնորդին·
ճշմարտութե քարոզողին։
Ես նահապետ նուաստ հոգի·
որ եմ որդի դուլնազարի։
գեղջկու բնիկ ագուլեցի·
զոտանաւորս շարադրեցի։
'Ի նախերգան ըս մեկնչի·
բուն սաղմոսին մեծի դաւթի·
զոր փափքմամբ յոյժ խնդրեցի
և օգնութե տեառն ընդ ոտի։
Տեսանելով 'ի յայլ լեզուի·
յօժարեցայ յայսմ բանի։
'ի փառս փրկչին մեր յիսուսի·
և 'ի յօգուտ հայոց ազգի·
'Ի յիշատակ անքակտելի·
և 'ի սփոփանս ընթերցողի։
զի գանձ է սա անսպառելի·
ուղիղ սրտիւ սաղմոսողի։
Աշխատանօք յոհաննիսի·
ստամպօլցի վարդապետին·
զոր մաղթանօք աղաչեցի։
ձեռն արկանել այսմ գործի։

Ակնարկելով օրինակի·
հրէից ազգաց ըն թարգմանչի·
այլ և յունաց գաղափարի·
և լաթինաց շարադրողի։
Որ հաւանեալ իմում բանի·
արար զսկիզբըն այսմիկ սառի·
և աշխատամամբ իւրոյ ջանի։
հասոյց 'ի վերջ զեղձն իմ բարի։
Որով քաղցեալ ըն կերակրի·
և ծարաւեին արբուցանի։
մեղաւորաց յոյս պատրաստի։
տրտմեցելոց սիրտ ըն բերկրի։
Քան զի պարզ է և հեշտալի·
և դիւրապէս հասկանալի։
իւրաքանչ իւր ցանկացողի·
լուծ է զկապ մարակուսի։
Զի այս էր խղձ իմոյ սրտի։
և կատարումն իմոյ ուխտի·
բարեսիրաց մերոյ ազգի·
թողուլ զսա յիշման տեղի։
Բազում դրամ ըս վատնեցի·
'ի նեղութե ժամանակի·
մինչև ըզ սա տպագրեցի·
և 'ի վախճան իւր հասուցի։
Շնորհօք հոգւոյն պարգևողի
և աղօթիւք ածածնի·
անարժանիս նպաստողի·
և որկարիս ձեռն տուողի։
Զուարթ սրտիւ հնդէս մեր
ըզ ծանրութիւ 'ի յանձն առի·
վասն յուսոյն պարգևողի։
զվարձս յերկնային առատատի։

Մարդ եթէ որ սովամբ զմայլի։
և հոգեպէս մխիթարի։
յիշման առցէ զիս արժանի։
՚ի ժամու մեր պատարագի։

Եւ թէ գտցի սխալ լեզուի։
շարադրութեան անարհեստի։
խնդրեմ ներել վն քրիստոսի։
անվարժութեն ձեր ծառայի։

1370
1222
0148

1370
1135
0235

Առաջաբանութիւն Գրչոյս ։

վաղուց հետէ ցանկանալով աղուլեցի խօճայ դուլնազա
րի որդի խօճայ նահապետին մեկնութեանց սաղմոսացն
դաւթի մարգարէին, խնդրեալ էր բազմիցս զնոյնն 'ի
կոստանդնուպօլիս 'ի փաշտատումն տպրութեց իւրոց ·
և 'ի խափանս հոգւոյ իւրոյ ։ Նա՝ 'ի չկարելն գտանել զպար
զախօս ումն հեղինակ, կամ զ ընդհակառակ իմն, ուխտեալ էր յան
ձին իւրում տալ շարադրել զնա երբեմն 'ի դիպակում ժամու
'ի լրումն ըղձի և դիւրամասութե իւրոյ · Սակայն 'ի դառնալն
իւր վերստին առողջութբ շնորհօք այն 'ի քաղաքս այս վէնէտիկ ·
թախանձանօք խնդրեաց 'ի հեղքոյս պարզաբանել զնոյնն ։ Ոչ
մի մարմնաւոր օգտի և շահասիրութե իւրոյ, այլ մի հոգեկան
մխիթարութե ազգին հայկազունեաց · և 'ի յիշատակ անջնջե
լի ննջեցեան և ծնողաց իւրոց հանգուցելոց 'ի քս ։ Բայց ոչ
խրթին շարադրութբ, այլ աշխարհական լեզուաւ · ըստ
որում տեսեալ էր առ իտալացիս · զի ամենեքեան միահաղոյն
դիւրապէս հասկանալով, վայելիցեն զնոյնն ։ Իսկ ես ոչ թէ
յենլով 'ի զօրութիս և յուշիմութիս մտաց իմոց, այլ ապաւի
նելով միայն 'ի յօգնութիս շնորհաց հոգւոյն սրբոյ · և 'ի յօ
ժանդակութիս սրբազան վարդապետաց եկեղեցւոյ համար
ձակեցայ զբունն արկանել զնմանէ ։ Գիտելով հաստատա
պէս թէ առաջիկայ գործառնութես բարձրութին և վսե
մութին բազում աստիճանօք գերազանցիցէ զնուաստութի
ներհմտութեան իմոյ · Զի մատեանք ածայինք են բնաւին
հոգւոյ և կեանք, և մարդկային տկարութին թէև ոք բնական իմա
ցողութե ոչ կարէ ժամանել և լիապէս պարունակել զնոյնս ։
Համբառնամ ուրեմն զաչս իմ 'ի լերինս, և ասեմ ըստ մարգա
րէին, զարթո զաչս իմ տր, և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց
քոց · զի ճրագ է բան քո ոտից իմոց, և լոյս տայ շաւղաց իմոց ։
Նա այսպէս արկացել յուսով ձեռնտուութե ամենապարգևին
աստուծոյ, հեզութե հոգւոյ մտանեմ 'ի հանդէս կրակութես ։

Օ որ և հաւատամ դու վայելուչ , և շահաւէտ բնաւից ան-
ձանց բարեպաշտից և ճշմարտասիրաց . քան զի ընթերցմամբ
սորին լուսաւորին միտք , ուղղին կամք , և զգաստանան շարժ-
մունք զգայարանաց մերոց : Սովաւ զինիւք ընդդէմ հեթանո-
սական առասպելաբանութեանց . սովաւ յաղթահարեմք զհամա-
ռութիս հրէից . սովաւ հաստատեմք 'ի ճշմարիտ հաւատն որ
է 'ի քս յս . սովաւ հեռանամք 'ի յախտից մոլութեանց . և մերձե-
նամք 'ի յառաքինագործութիս . միայն թէ երկայնամտութբ
պարապիլ կամիցիմք 'ի հոգեզուարթ ընթերցուածս սորին .
իբրև կարօտք և փափաքողք իմանալոյ զբարեհաճութին այ .
Օ 'ի նախատեսուչն ած զորբազան գրեանս հիւանդացելոյ
մարդկային բնութեանս առողջարար ապեղանիս պատրաստեաց .
որով զինուքօք զվէրս հոգւոց մերոց բուժել կարիցեմք : Եւ
թէպէտ զանազանք են այսպիսի դեղք հոգեկանք . զի զայլ իմն
ուսուցանեն մեզ ածայլն օրէնք . և զայլ իմն ածայլն պատմու-
թիք . զայլ իմն խրատք բարոյականք . և զայլ իմն մարգարէա-
կանք : Բայց գիրք սաղմոսացն դաւթի միահաղոյն զամենե-
սեան պարունակէ յինքեան . որովք և յորդորէ զմեզ ածմիւ խո-
հեմութբ հետևել օրինաց և պատուիրանաց ճշմարտին այ .
փախչելով 'ի հեշտութեանց և 'ի ցանկութեանց մարմնականաց .
և հետևելով ամբողջութեան և ժուժկալութե . Օ ինչ
ուրեմն մնայ մեզ առ 'ի ստանալ զվարս ածպաշտութե , եթէ
ոչ մտադիւր ընթերցուածս սորին : Օ 'ի սովաւ կրթիմք 'ի
հաւատս , 'ի յիրաւունս , 'ի դատողութիս : Սովաւ ուսանիմք
զսէր , զբարութի , զորբութի , զյոյս , զանոխակալութի , զհամբե-
րութի , և զերկայնմտութի : Եւ թէ նրբանս աննարկլցեմք
'ի հոգեխորհուրդ առաջադրութի սորին , գտանեմք զանթիւ խոր-
հուրդս գերբնականս և զարմանալիս . և մանաւանդ զցանկա-
լի խորհուրդ մարդեղութե և չարչարանաց , խաչելութե և
թաղման , յարութե և համբարձման տն մերոյ յի քի : Գտա-
նեմք ևս զմխիթարութին և զախոյժս 'ի հոգեկան և 'ի
մարմնական տրտմութիս . զկերպ և զեղանակ աղօթելոյ առ
ած . և զճանապարհ գնալոյ անկասկած օրէն 'ի հայրենին մեր

երկնային ։ Ուստի և ըստ հրամանաց սրբոյ եկեղեցւոյն միշտ և հանապազ առ ձեռն ունիմք, իբրև զնուագարան իմն հա գւոյն սրբոյ. և իբրև զգանձարան խորոցն անճառելեաց անհա սին այ ։ Արդ ընկալարուք զսա ամենայն զուարթութբ և ողջմտութեամբ, և 'ի կիր արկէք 'ի փառս յի քի, և 'ի յօ գուտ անձանց ձերոց. յիշելով զպատճառս և զմա տակարարս սորին 'ի մաքրափայլ յաղօթս ձեր

միով հայր մերիւ. ընդ որս և դուք յի

շեալք լիջիք 'ի քսէ յուսոյն մերոյ

'ի միասնգամ գալստեան նո

րին. լսելով զերանաւէտ

բարբառն որ ասէ,

եկայք օրհն

եալք հօր իմոյ ժառանգեցէք զպատ

րաստեալ ձեզ զարքայութիւն

'ի սկզբանէ աշխարհի ։

Ողջ լերուք ։

* *
* * *

Խրատ Առ ընթերցօղս ։

Յոժ փայելուչ և հարկաւոր համարեցաք զմեկնութիւնս սաղ
մոսացն դաւթի մարգարէին շարադրել և 'ի լոյս ածել
'ի պէտս հայկազունեաց ։ Քանզի թէպէտ և այլք
քրիստոնեայք երգեն յարաժամ յեկեղեցիս իւրեանց
զնոյն սաղմոսն դաւթի ըստ պատշաճի աւուրն, և ըստ պիտա
նաւորութեն որպէս և հայք, բայց ոչ այնքան յաճախ ։ Զի
հայք ոչ միայն եկեղեցականք, այլև աշխարհականք, և ս ար
տաքոյ եկեղեցւոյն միշտ և հանապազ ունին զնա 'ի բերան ։
Ուստի 'ի տարակուսիլն նոցա ինչ դժուարիմաց բանի ուրուք,
կարեն սովաւ դիւրապէս լուծանել զտարակուսութիւս իւր
եանց ։ և առաւել յօժարութբ և ջերմեռանդութբ փառա
բանել զաստուած ։
Բայց նախ գիտելի է, զի զմեկնութիւս զայս այնու դիտաւորու
թեամբ շարադրեցաք մեք աշխարհօրէն, զի կարիցեն աշխար
հականք ամենեքեան դիւրապէս իմանալ զայն ։ քանզի եկեղե
ցականք ունելով զբաւական կրթութիւն և զուսումն, յարա
ժամ ճաշակեն զքաղցրութիւս սրբազանից դրոց ։ իսկ աշխար
հականք որք պարապին 'ի զբաղմունս և 'ի հոգս աշխարհի,
ամենևին մնան անմխիթարք 'ի յայսպիսեաց շնորհաց ։ Ուստի
մի՛ ոք արհամարհիցէ զմեզ իբրև զանհմուտս լեզուին հայոց,
որով հետև ոչ վասն եկեղեցականաց, այլ վասն օգտի և շա
հաւէտութե հասարակաց ժողովրդոց եղև առաջիկայ մերս
գործառնութիւն ։
Երկրորդ գիտելի է, զի զմեկնութիւս զայս ոչ եթէ յանդգնա
բար ըստ բնականի հանճարոյն մերում ճնարեցաք, այլ հետևե
լով զգուշապէս շաւղացն հարցն սրբոց, և վարդապետաց եկե
ղեցւոյ ։ ունելով միշտ առաջի աչաց մերոց զլուսաւոր գրեանս
նոցին ։ և մանաւանդ զբնաբանս հրէից և յունաց և զմեկնութիւս
նոցին, որոց և օժանդակութբն յօրինեալ աւարտեցաք զայն ։
Երրորդ գիտելի է, զի գիրք ծաշունչք են խորհրդք և խոր

հրդա

ըք , և զանազան մեկնութիւնս ընդունանք · ուստի
յս գտանեմք զբան իմն զանազանապէս մեկնեցեալ ՚ի
ազանից վարդապետաց եկեղեցւոյ · վն որոյ եթէ գտա
ըցի ինչ ՚իմեն այլապէս մեկնեցեալ , ոչ վն այնորիկ արհա
մարհելի է · քանզի բաւական է , թէ մեկնութին բնաբանի
իւրում համաձայնիցի · և հանդուցանիցէ զմիտս ընթեր
ցողաց ։

Զորրորդ գիտելի է , զի թէպէտ շարադրութի մեկնութեանս
է աշխարհօրէն , բայց բազում բանք գտանին ՚ի սմա դժուար
իմացք , վն դժուարութեն և խորութեն բնաբանին , ուստի
ոչ միայն միանգամ , այլև երկիցս և երիցս պարտ է ընթեռ
նուլ զնոյնս , զի խելապէս վերահասու լինիցիմք · իսկ եթէ ոչ
բաւիցի իմացողութիւն մեր , յայնժամ բարւոք է հարցա
նել զնա այլոց գիտնագունից ։

Հինգերորդ գիտելի է , զի առ ՚ի բարեպէս իմանալ զդժ
ուարութի բանի միոյ , պարտ է ընթեռնուլ զխորագիր
մեկնութեն սաղմոսին այնորիկ յորում է այն բանն · քանզի
իւրաքանչիւր սաղմոս ունի զիւրն խորհուրդ , զի թէպէտ
դաւիթ մարգարէն է որ խօսի , բայց երբեմն խօսի ՚ի բերանոյ
այ , երբեմն ՚ի բերանոյ քի , երբեմն ՚ի բերանոյ եկեղեցւոյ , եր
բեմն ՚ի բերանոյ առաքելոց , երբեմն ՚ի բերանոյ հրէից , եր
բեմն ՚ի բերանոյ հեթանոսաց , և երբեմն վասն յատուկ ան
ձին իւրոյ ։

Վեցերորդ գիտելի է · զի երբեմն ՚ի միում տան գտանին եր
կու և երեք բանք զանազանք զորս վասն յանկացուցանելոյ
եդաք զնշան աստեղն , զի մի շփոթիցին մեկնութիւնք նոցին ·
ուստի յորժամ հասանիս ՚ի յառաջին աստղն , իմա զի վճարե
ցաւ մեկնութի առաջնոյ մասի բնաբանին · նոյնպէս և երկ
րորդն և երրորդն , և այլն ։

Պարզաբանութիւն Սաղմոսացն Դաւթի Մարգարէին:

Սաղմոսս այս խորագիր չունի բայց չէ թէ դաւթի սաղմոսացն միայն, այլ և ամ՟ գրոց սրբոց խորագիր է. քանզի ուսուցանէ թէ զինչ է երանութիւն մարդոյն, և թէ ո՞պ՟ պարտ է խնդրել զնա, որ է դիտաւորութիւն և վախճան ամ՟ գրոց սրբոց: Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն բարեպաշտ մարդկանց համար թէ ինչպ՟ս երանելի են, և թէ ինչպէս անօրէն մարդիկ կործանիլ պիտին: Այլ և վ՟ քի. թէ ո՞պ՟ հօր ամ՟ հնազանդելով, նո՟ր օրէնքն և պատուիրանքն կատարեց:

ՅՍԻՆ, ՔՍՆ, ԵՐԱՆԻ այնպէս մարդոյն, որ անօրէն և թերահա

Գիրք Սաղմոսացն Դաւթի Մարգարէին:

Սաղմոս. Ա:

ՐԱՆԵԱԼ Է այր որ ո՛չ գը նաց ՚ի խոր

հուրդս ամպարշտաց
* 'ի ճանապարհի մե
ղաւորաց ոչ եկաց *
և յաթոռս ժանտից
ոչ նստաւ ։

Այլ յօրէնս տն են
կամք նր * և յօրէնս
նորա խորհեսցի նա 'ի
տուէ և 'ի գիշերի *
և եղիցի նա որպ ծառ
որ անկեալ է 'ի գնացս
ջուրց ։

ատ մարդկանց ականջ չի դներ ·
և նոցա խրատուն և խորհրդուն չի
շրջիր * և մեղաւոր մարդկանց չար
գործոցն հետևելով նոցա ճանա
պարհումն չի մնար * և վատաբե
րան և չարալեզու մարդկանց նման
չի նստիր այլոց չար խրատ տար, և
յայ ճանապարհէն հեռացներ զիւր
եանք ։
Պարծեալ երանի մարդացելոյն
այ տն մերոյ յի քի · որ ամպարիշտ
և օրինազանց հրէից խրատուն և
խորհրդուն չի շրջեցաւ * և մեղաւ
գործ քահանայից և քահանայապե
տաց չար գործոցն չի հետևե
ցաւ * և կեղծաւոր և խաբեբայ·
փարիսեցւոց աթոռն չի նստաւ, և
նց նման երեսպաշտութբ խրատ
տալով զայլս յայ ճանապարհէն չի
հեռացոյց ։
Այսինքն, այլ իւր միտքն և
կամքն այն է որ միշտ այ օրէնքն և
պատուիրանքն կատարէ * և գիշեր
և ցերեկ այ օրինացն 'ի վերա այլ
ուրիշ իքմին չի մտածէ * այնպէս
մարդն մէկ բարի ծառի կունմանի,
որ մէկ գետափի մի տնկած լինի ·
և այ շնորհաց և մխիթարութե
ջուրն նորանէ ամենևին չի պա
կասի ։
Պարծեալ · տն մերոյ յի քի կամքն
և դիտաւորութին այն էր միշտ,
որ այ օրէնքն և պատուիրանքն կա

տարէր ։ ըստ այնմ, ո՛չ եկի լուծա
նել զօրէնս, այլ լնուլ ։ Եւ ըստ
այնմ, ո՛չ խնդրեմ ես զկամս իմ,
այլ զկամս այնորիկ որ առաքեացն
զիս ※ Եւ գիշեր եւ ցերեկի ա՟յ օրինացն
՚իզաստ այլ որիշ իքմին չէր մտածէր,
զէրէ ցերեկն զժողովուրդս կու
սուսուցանէր, եւ գիշերն զիւր աշա
կերտքն կուխրատէր ※ վասն որոյ
եղեւ իբրեւ զծառն կենաց անկեալ
իմէջ դրախտին ՚ի գնացս փիսոնի,
գեհոնի, տիգրիսի, եւ եփրատէսի,
քանզի անկեցաւ ՚ի գնացս չորս
գլուխ աւետարանացն, մատթէո
սի, մարկոսի, ղուկասու, եւ յոհան
նու ։ ուստի եթէոք կամի գտանել
զքս խնդրեսցէ զնա ՚իմէջ սուրբ
աւետարանին ։

Այսինքն, որ իւր բարի գործոց
պտուղն անպակաս իւր ժամանա
կին ցոյց տայ ※ Եւ իւր բարի սո
վորութե, եւ ուղիղ դիտաւորու
թե տերեւն ամենեւին չի թափի ※
եւ ինչ բան եւ գործ որ սկսանի, ՚ի
բարին կատարի եւ յաջող գայ ։
Դարձեալ տրն մեր յս քս զիւր
փրկագործութե պտուղն տու
ած եւ պարգեւեաց ազգի մարդկան
՚ի ժամանակի մարդեղութե իւ
րոյ, զմեռեալս յարուցանելով,
զկոյրս լուսաւորելով, զբորոտս
սրբելով, եւ զդիւահարս բժշկե
լով ։ այլ եւ ՚ի միւսանգամ գալս

տեանն

Որ զպտուղ իւր ՚ի ժա
մու տացէ ※ Եւ տերե
ւն մի՛ թափեսցի ※ Եւ
զամ զորինչ արասցէ
յաջողեսցի նմա ։

Ո՛չ այսպէս են ամպա
րիշտք ո՛չ այնպէս * այլ
որպ͞ս փոշի, զոր հոսէ
հողմն ի վ͞ր երեսաց
երկրի։

Վասն այսորիկ ո՛չ յա
րիցեն ամպարիշտք 'ի

տեանն իւրոյ տայցէ՛ որբոց ըղ-
փտուս և զպատի՛ւս * և Նորա բա
նից և քարոզութեց տերեւն ամեն
ևին չի պիտի թափիլ, ըստ այնմ,
երկինք և երկիր անցցեն, և բանք
իմ ո՛չ անցանիցեն * և ինչ բան որ
սկսաւ 'ի բարին կատարվեցաւ,
իւր թէ ծնունդն, թէ թլփատու-
թիւն, թէ մկրտութիւն, թէ քարո
զութիւն, թէ չարչարանքն, թէ
մահն, թէ թաղումն, թէ յարու-
թիւն, և թէ համբարձումն, բո
վանդակն 'ի բարին յաջողեցաւ,
'ի յօգուտ որբոց, և 'ի յօրինակ
բարեպաշտ քրիստոնէից։

Այսինքն, այսպէս չեն անօրէն
մարդիք այսպէս չեն * այլ փոշու-
նման են, որ ամբարտաւանու-
թեան և փառասիրութեան քա
մուն միշտ աստ և անդ կուշարժին
այս աշխարհիս վերայ. և ինչպէս
որ իւրեանք անհանգիստ են, այս
պէս և այլ մարդիք իւրենց չար
օրինակովն անհանգիստ կանեն։

Դարձեալ, այսպէս չեն անօրէն
և նենգաւոր հրէայքն, այսպէս
չեն * այլ փոշունման են, որ այ
պատժի և պատուհասի քամին աստ
և անդ կու շարժէ, երբեմն 'ի ծա
ռայութի կու մտանէ, և երբեմն
'ի գերութի այս երկրիս վերայ։

Այսինքն, վ͞ն որոյ այսպէս անօ
րէն մարդիքս այնպէս է՛ թէ դա

տաս

տատանի օրն չի յարին ՚ի մեռե
լոց․ զի որ թէպէտ կու կենդանա
նան մարմնով, բայց հոգւով կու
դատապարտվին ՚ի դժոխս * և չէ
թէ միայն սոքա, այլ և ամ̃ ցեղ մե
ղաւոր մարդ արդարոց ժողովքն
չի մտանէր, և նց̃ խորհրդոցն և
փառացն չի մասնակցիր։

Դ՛արձեալ, անօրէն և նենգաւ
որ դպիրքն և փարիսեցիքն չէն յա
րիր ՚ի դատաստան, երբ չէն յարիր
՚ի մեռելոց որ մտանեն ՚ի դատաս
տան, զի որ նց̃ դատաստանն եղած
է․ այլ կու յարին ՚ի մեռելոց որ
դատապարտվին * այլ և ո՛չ մե
ղաւոր քահանայք և քահանայա
պետքն հրէից մտանել կարեն ՚ի
խորհուրդս և ՚ի ժողովս արդա
րոց, զի որ զրկեալ են ՚ի մասնակ
ցութե̃ նոցին։

Ա՛յսինքն, զի որ ա̃ծ իւր իմաս
տութե̃ն կու ճանաչէ արդարոց
կամքն և զխոնարհութիւն, որ
միշտ կու ցանկան իւրեանց հոգ
ւոյ փրկութե̃ն․ և կու ջանան հա
նապազ որ ա̃յ կամքն կատարեն *
այսպէս և կու ճանաչէ անօրէն
մարդկանց միտքն և խորհուրդն
որ միշտ չար գործելոյ յետնէ են․
և պիտին կորնչիլ և մտանիլ ՚ի
հուրն յաւիտենական։

Դ՛արձեալ, ո՛ր ա̃ծ կու ճանաչէ
իւր երկիւղած և արդար ծա
ռա

դատաստան * և ո՛չ մե
ղաւորք ՚ի խորհրդս
արդարոց։

Ք՛անզի ճանաչէ տ̃ր
զճանապարհս արդա
րոց * ճանապարհք
ամպարշտաց կորիցեն
Տունք․ 6

Անվերնագիր 'ի յեբրայեցւոց.
երկուքին սոքա ընդ մի
համար են ։

Սաղմոս Բ ։

Ընդէր խռովեցան
հեթանոսք * և ժողո
վուրդք խորհեցան 'ի
սնոտիս ։

Յանդիման եղեն
թագաւորք երկրի *
և իշխանք ժողովե
ցան 'ի միասին * վն
տն և վն օծելոյն իւր ։

ւայից վարքն. և կենցաղավարու
թին, որ կուտանէ զիւրեանք 'ի
կեանս յաւիտենականս * կուձա
նաչէ և ս կամապաշտ հրէից մոլո
րութին որ պիտի տանի զիւրեանք
'ի կորուստն յաւիտենական ։

Իբր սաղմոսս այս եբրայեցւոց ան
աչնչումն յատուկ թիւ և համար
չունի . այլ նոյն է առաջին սաղմո
սին հետ . և երկուքն մի սաղմոս
կու համարվին ։

Այս սաղմոսումն կու խօսի մար
գարէն քի բերանէն կուապաշտից
իշխանաց . և հրէից ժողովրդեննն
հետ . թէ ինչպէս փուչ տեղ ժո
ղովք և խորհուրդ արարին ընդէմ
քի . և ընդէմ կամացն այ ։

Այսինքն, այս ինչ խռովութի
եաղաղակ է, որ ծընեբր է կուապաշ
տից և այլազգեաց միջումն վն քի
* կամ թէ այս ինչպէս փուչ և
ընդունայն խորհուրդ է, որ
հրէից ժողովուրդն միտք են արա
րեր, թէ զանմահ որդին այ սպա
նանեն ։

Այսինքն, երկրիս թագաւորքն,
իբր հերովդէս և պիղատոս միաբա
ներ են * և մարմնաւէր հրէից եկե
ղեցական իշխանքն, իբր աննա և
կայիափա մէկ տեղ են եկեր * որ
լինի թէ մէկ ճարք մի գործեն

ընդ էմ իւրեանց ստեղծողին, և
ընդ էմ իւր միածին որդւոյն,
զոր ինքն հայրն ած օծեր է. և թա
գաւոր թագաւորաց է հաստա
տեր:

Մ_ասինքն, այնչափ լրբացեր են,
և յանդգներ են, որ կասեն թէ
կտրատենք և ձոթձոթ անենք նց
կապն և կապանքն, իւր հօր այ, և
իւր միածին որդւոյն օրէնքն և
պատուիրանքն * և դէն ձգենք
նց հին և նոր կտակարանաց լուծն
որ մեր վիզն են դրեր, և ծառայի
նման կուզեն մեզ վր հրամանք
բանացնեն, և այսպէս ազատենք
զմեզ 'ի ձեռաց նց:

Մ_ասինքն, բայց ած որ յերկինս
կու բազմի և կու բնակի, տեսանե
լով նոցա անմիտ խելքն տնազ կա
նէ զիւրեանք, և կու ծիծաղի * և
աշխարհիս վերայ յամօթ կանէ,
և կու խայտառակէ:

Մ_ասինքն, և ս առաւել դատաս
տանի օրն, երբ որ գայ յատեան
նստի, բարկութը կու խօսի, և
կու յանդիմանէ զիւրեանք * և
սաստիկ ցասմամբ և սրտմտութը
կու տրտմեցուցանէ, և կու խռո
վեցուցանէ, դատապարտելով 'ի
դժոխս:

Մ_ասինքն, այդ անմիտ և խելառ
մարդիկդ ինչ որ կուզեն ասեն 'ի
կրուստ իւրեանց. զէրէ ես յա

Խզեսցուք զկապանս
նոցա * և ընկեսցուք
'ի մէնջ զլուծ նց:

Բնակեալն յերկինս
ծիծաղեսցի զնոքօք
* և տր արհամարհեա
ցէ զնոսա:

Յայնժամ խօսեսցի
ընդ նս բարկութբ
իւրով * և սրտմտու
թեամբ իւրով խռո
վեցուսցէ զնս:

Ես կացի թագաւոր
'ի նմանէ 'ի վերայ լե
րին սիոնի սրբոյ նորա

* 'ի պատմել զհրամանս նորա ։

Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու * և ես այսօր ծնայ զքեզ ։

Խնդրեա՛ յինէն, և տաց քեզ զհեթանոս 'ի ժառանգութիւն * և իշխանութիւն քեզ ընդ ա՟մ ծագս երկրի ։

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ * և ո՟պ զանօթ բրտի փշրեսցես զն՟ս ։

քսս իմ հօր ա՟յ կամօքն և հաճութ՟ն թագաւոր եղայ և հաստատվեցայ ս՟բ սիոնի լերան վերայ ։ որ կու նշանակէ զս՟բ եկեղեցին * որ այն տեղն միշտ պատմեմ և քարոզեմ նորա ա՟ծային հրամանքն, և դիտաւորութ՟ին որ ունէր յառաջ քան զաշխարհիս լինիլն ինձ համար ։

Այսինքն, զերբ հայրն ա՟ծ որ աշխարհիս տ՟րն է ։ ասաց ինձ, թէ դու իմ յաւիտենական բանն, և որդին ես * և ես այսօր զքեզ ծնայ իբր յառաջ քան զամենայն ժամանակս զքեզ ծնայ ։ զերբ ա՟ծ ժամանակ չունի ։ ա՟մ ժամանակ թէ անցած, և թէ գալոց, ա՟յ առաջևն այնպէս է ինչպէս այսօր ։ այնոր համար ասաց ։ թէ ես այսօր զքեզ ծնայ ։

Այսինքն, և որովհետև դու իմ սիրելի որդին ես, խնդրէ՛ ինձանից ինչ որ կուզես, որ ես չէ թէ միայն հրէայքն, այլ և վկռապաշտից ազգերն քեզ մուլք և ժառանգութիւն տամ * և զքո իշխանութ՟իդ այնպէս մեծացնեմ, որ բոլոր աշխարհիս եզերքն հասանի ։

Այսինքն, և թէ քո հրամանացդ և պատուիրանացդ հակառակ կենան, դու երկաթէ գաւազանով որ կու նշանակէ զքո հաստատուն

իշխա

իշխանութեդ, սաստէ՛, խրատէ՛,
և կառավարէ՛ զիւրեանս * բայց
թէ ամենելին լրբանան և յանդգնին,
և քեզ չուզենան հնազանդիլ,
դու բրուտի շինած ցխէ ամաններին
նման, ջարդէ և փշրէ զիւրեանք:
Այսինքն, արդ ձեզ կասեմ ով
թագաւորք, որ այս աշխարհիս
վերայ անցաւոր իշխանութիւն ունիք
զայս բանս լաւ միտք արարէք. որ
ձեզ վերայ հրամայող և իշխող թա
գաւոր կայ հաստատած յերկինս *
դուք որ զայլս կու դատէք, և կու
դատապարտէք, ե՞ր չէք զձեզ խրա
տեր, և զձեր սիրտն ուղղեր 'ի ճա
նապարհս ճշմարտութեն:
Այսինքն, ամ ծառայութեն
հաստատ կացէք ահիւ և երկիւ
ղիւ, ինչպէս որ որդին իւր հօրն
հարազատ սրտիւ ծառայութիւն
կանէ * և ուրախացէք և ցնծա
ցէք, թէ որ ամ զձեզ արժանի
անէ իւր սբ օրէնքն և պատուի
րանքն ամբողջապէս կատարելոյ.
բայց այնչափ մի՛ լրբիք և յանդգ
նիք, որ նորա դողն և սարսափն
ձեր սրտէն 'իբաց ձգէք:
Այսինքն, ընդունեցէք սրտի
մտօք ամ շահաւէտ խրատն, որ
տուեր է ձեզ 'ի ձեռն սրբոց նախա
հարց և մարգարէից. և ճանաչե
ցէք և պատուեցէք կամաւ և յօ
ժարութբ զքս, որ թագաւորաց

Արդ թագաւորք
զայս 'ի միտ առէք *
և խրատեցարուք ամե
նեքեան, որք դատէք
զերկիր:

Ծառայեցէք տն եր
կիւղիւ * և ցնծացէք
առաջի նր դողութբ:

Ընկալարուք զխրատ
նր, զի մի՛ բարկասցի
տր * և կորնչիցիք 'ի
ճանապարհացն ար
դարութե:

՚Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի բարկութիւն նորա ։

Երանի ամենեցուն որք յուսացեալք են ՚ի տ՟ր ։
Տողք. 14

՚Ի ժամանակի զի փախուցեալ էր դաւիթ յերեսաց աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ ։

Սաղմոս. Գ.

թագաւորէ՛ որ չի լինի թէ բարկանայ ձեզ տ՟ր ա՟ծ * վերէ թէ որ մէկ անգամ մոլորիք այս ուղիղ ճանապարհէս, իսկոյն կու կորնչիք, և այլ ձեր հոգւոյն փրկութի՟ն չէք գտանէր ։

Այսինքն, զայս բարկութի՟ն ինչ ասացի, այն ժամանակն կու կրէք, երբ որ ինքն ք՟ս ա՟ծ իւր հօր փառօքն գայ ՚ի դատաստան, և պատժէ և պատուհասէ անօրէն և անհաւատ մարդիկն սաստիկ սրտմտութե՟բ, և բորբոքեալ բարկութե՟բ ։
Այսինքն, բայց երանի նոցա որ այս աշխարհումս մարդկային օգնութե՟ն չեն ապաւինիր. այլ զիւրեանց յոյսն դրեր են յա՟ծ. զերէ այն ժամանակն արժանի կու լինին փառաց և պսակաց ։

Իբր զայս սաղմոսս այն ժամանակն ասաց դա՛ւիթ, որ փախաւ իւր որդի աբիսողոմայ ձեռքէն, ինչպէս ճշմարիտ դա՛ւիթն ք՟ս երես դարձոյց և հեռացաւ սրտովն ՚ի յուդայէ, աբիսողոմ ծառի ճղքէն կախվեցաւ, և յուդա ինքն զինքն խեղդեց և հերձաւ ։
Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն ք՟ի չարչարանաց և յարութե՟ն համար. կամ թէ տ՟ն վշտից և ազատութեանց արդար մարդկանց հա՛ւատացելոց ՚ի ք՟ս ։

Այս

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ, է՛ր զիս նեղացնող և վշտացնող մարդիկն այսպէս շատացան * կամ թէ էր իմ թշնամիքն, իբր թէ հրէայք և թէ հեթանոսք այսպէս բազմացան, և ինձ վերայ խռովտալով կուզեն թէ զիս հալածեն, և կորուսանեն:

Այսինքն, այնչափ խեղճ և ողորմելի եղայ, որ շատ մարդիկք ինձ համար խօսելով կասեն, թէ ա՟ծ զդա յերեսաց ձգեր է, այլ դորա յիւր ստեղծողէն փրկութե յոյս չկայ. ըստ այնմ, եթէ յուսացաւ յա՟ծ, փրկեսցէ այժմ զդա. եթէ կամի զդա:

Այսինքն, բայց ես ամենևին քեզանէ զիմ յոյսս չի կտրեցի. զի՛րէ դու իմ օգնականն ես * դու իմ փառաւորիչն ես * և դու ես որ զիս ամէն փորձանքէ. թէ 'ի տանջանաց և թէ 'ի խմահո՛ւանէ ազատելով, զիմ գլուխն կու բարձրացուցանես, իբր զիս կու յարուցանես 'ի մեռելոց:

Այսինքն, քանի որ ես ձայնով դէպ յա՟ծ աղաղակեցի, թէ 'ի լեառն ձիթենեաց, և թէ 'ի վերայ խաչին, և 'ի նմանէ օգնութիւն խնդրեցի * իսկոյն իւր ս՟բ և յերկնային լեռնէն, իբր յիւր ա՟ծային աթոռոյն ինձ լսեց, և զիմ խնդրուա՛ծքն 'ի բարին կատարեց:

Տ՟ր զի բազում եղեն նեղիչք իմ * և բազումք յարեան 'ի վերայ իմ:

Բ՝ազումք ասէին զանձնէ իմէ, թէ չիք փրկութի սորա առ ա՟ծ իւր:

Այլ դու տ՟ր օգնական իմ ես * փառք իմ * և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Զայնիւ իմով ես առ տ՟ր կարդացի * և լուաւ ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ.

Ես ննջեցի * և 'ի
քուն եղէ * զարթեայ
և տ̄ր ընդունող
իմ էր։

Ոչ երկեայց ես 'ի
բիւրուց զօրացն̄ *
որք շուրջանակի պա
տեալ պաշարեալ պա
հէին զիս։

Արի՛ տ̄ր և փրկեա՛
զիս ա̄ծ իմ * զի դու
հարեր զամենեսեան
որք էին ընդ իս թշնա
մութե̄ 'ի տարապար
տուց * և զատա
մունս մեղաւո
րաց փշրե
ցես։

Տեառնէ՛ փրկութի̄ *
և 'ի վ̄ր ժողովրդեան
քոյ օրհնութի̄ քո։
Տուն. 8.

Այսինքն, ես ննջեցի ի մ̄ր խաչին,
ա՛ւանդելով զ հոգի իմ * և քուն
մտայ և հանգեայ յորժամ թաղե
ցայ 'ի գերեզմանին * բայց իսկոյն
արթնացայ յառնելով 'ի մեռելոց.
և տեսի, որ տ̄ր ա̄ծ իմ օգնական
էր, և պատրաստ էր առ 'ի ընդու
նել զիս փառօք 'ի համբառնալն
իմ յերկինս։

Այսինքն, ուստի ես ամենեւին
չեմ երկնչեր հրէից զօրացն և զի
նուորացն, թէ տասն անգամ հա
զար հազար այլ լինէին * թէև
մէկ ժամանակ մի զիս պատէրէին,
պաշարէրէին, և կուպահէին։

Այսինքն, վերկաց ուրեմն տ̄ր
ա̄ծ. և քոյ ամենակարող զօրու
թեամբդ փրկէ զիս * զերէ դու
պատժեցիր և պատուհասեցիր
բոլանդակ զայնպիսի մարդիքն որ
ինձ հետ փուչ տեղ թշնամութի
ունէին * և այժմ կաղաչեմ զքեզ
հայր երկնաւոր, որ մեղաւորէր
դպրաց և փարիսեցւոց. և նոցա
սուտ վկայից ատամներն ջարդես
և կոտրատես, զէրէ զիս անիրա
ւ տեղ զրպարտեցին և հայհոյեցին։

Այսինքն, որ յայտնապէս իմա
նայ աշխարհ. թէ ա̄մ փրկութի̄
քեզանէ է՛ * և թէ քո ա̄ծային օր
հնութիդ միշտ քոյ հաւատացեալ
ժողովրդեանդ վերայ է՛։

Այս

Իբր զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն
դաւիթ մարգարէն է՛ ասացեալ
օրհնելով զա͞ծ վասն բարերարու
թեանն նորա :

Նաև 'ի վերջանալ օրինաց և մար
գարէից բանն ա͞ծ մարմին զգե
նու , և զայս սաղմոս երգելով
կուդոհանայ և կու օրհնաբանէ
զՀայրն ա͞ծ :

Այս սաղմոսումս կու աղօթէ
մարգարէն կամ 'ի բերանոյ ք͞ի ,
կամ 'ի բերանոյ ս͞բ եկեղեցւոյն ,
և կամ 'ի բերանոյ արդար մարդ
կանց որք նեղութեան և վշտի մի
ջում են :

յսինքն քանի որ ես աղաչա
նօք և աղօթիւք սրտի
մտօք դէպ յա͞ծ աղաղա
կեցի , իսկոյն ինձ լուեց . զէրէ իմ
Ճշմարիտ Հայրն է՛ . որ գիտէ զիմ
խղճութիս , զիմ անմեղութիս
և զիմ արդարութիս * և քանի
անգամ որ ես նեղութե մէջ ան
կայ , շուտով զիս հանդստացուց
և յանդորրացուց * նորա համար
այժմ ևս կուաղաղակեմ և կա
սեմ , ա͞ր ողորմեա՛ ինձ , և իմ աղօ
թիցս սիրով ականջ արա՛ :

Այսինքն , բայց դուք ո՛վ ադա
մայ որդիք , մինչև յերբ կուկե
նայք կամապաշտութե և խստասր
տութե միջումն , էր չէք ձեր ա͞յ

սէրն

'ի կատարած ընդ օրհնութե :

Սաղմոս Դ :

նկարդալ իմում
լու՛աւ ինձ ա͞ծ
արդարու
թեան * 'ի նեղութե
ինձ անդորր արարեր
* ողորմեա՛ ինձ , և
լուր աղօթից իմոց :

Որդիք մարդկան մին
չև յերբ էք խստա
սիրտք * ընդէր սիրէք
զնանրութիւն * և

խնդրէք զստութի։

Ծաներուք զի սքանչելիս արար տր սրբոյ իւրում * և տր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում առնա։

Բարկանայք և մի մեղանչէք * զոր ինչ ասէք ՚ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Մատուցէք զպատարագ արդարութե * և յուսացարուք ՚ի տր։

սէրն և խնամքն ճանաչէր * էր փուչ և ընդունայն խորհրդոց և մտածմանց յետևէ էք ընկեր * կամ էր կուրանայք այ տուած բարին․ և կուխնդրէք զստուին և զանկրաւութին ՚ի դործ ածել։

Այսինքն, գիտացէք ստուգիւ, որ այս մեծութիս որ ես ունիմ, այծ է տուեր․ վէրէ տեսանելով զիմ ուղիղ սիրտս, և զիմ սրբութիս, ինձ զարմանալի և սքանչելի բարիք է պարգևեր * և իմացէք, որ քանի որ ես դառնամ ուղիղ սրտիւ դէպ յած աղաղակեմ, իսկոյն ինձ կուլսէ, և զիմ խնդրուածքն ՚ի բարին կուկատարէ։

Այսինքն, այն որ համար կասեմ ձեզ զայս, որ թէ լինի որ երբեմն բարկանայք ինձ վերայ․ մի այնչափ սրտմտիք և զայրանայք․ և մի հաւանիք ձեր մտաց ախտին իբր թէ ինձ մէկ վնաս մի հասուցանէք, որ չի լինի թէ մեղաց մէջ անկանիք * այլ ինչ որ բարկութե ժամանակին ձեր սրտի մէջն միտք կանէք, և կասէք, գիշերն ձեր յանկողնոյ մէջն փոշիմանեցէք, և զղջացէք։

Այսինքն, և թէ կուզէք որ այ հաճոյանայք, ձեր չիտակութին, ձեր արդարութին, և ձեր ուղիղ սիրտնն պատարագ մատուցէք * ձեր յոյսն յած դրէք, և միայն ՚ի նա ապաւինեցէք։

Այս

Այսինքն, շատ մարդիք ո̃չ խնամոցն վ̃ր . և ո̃չ առատութենն վ̃ր թերահաւատելով կասկէին, թէ ով կարէ մեզ ցոյց տալ ո̃չ բարութի̃ն, իբր ո̃չ բարիքն, որ կու տայ իւր ստեղծուածոցն * եւ այնպէս մարդիքն ամաչեցուցանելոյ համար կասեմ, ո̃ր ա̃ծ թէ ես, և թէ ինձ համախոհ եղող մարդիքն, որ զքեզ կու սիրենք և կու պաշտենք, այնո̃ւ ենք ինչպէս գրդեր, և քոյ երեսին լոյսն, իբր քոյ բարերարութն և քոյ ողորմութն զանազան գործքն մեզ վ̃ր այնպէս գրվեր են և նշանվերեն, որ յայտնի կու երեւին . և դու միշտ զմեզ խնդացուցերես, և մեր սրտին ուրախութի ես տուեր 'ի յամօթ կարճամիտ մարդկանց :

Այսինքն, և ինչ բարեպաշտ մարդիք որ ինձ համաձայնելով քեզ ապաւինեցան, դու զնոսա իւրեանց ցորենի պտղովն, իւրեանց գինւոյ պտղովն . և իւրեանց ձիթոյ պտղովն լցիր և առատացուցիր այս աշխարհիս վերայ :

Այսինքն, վ̃ս որոյ միշտ մեք յիշելով զքո այդ չափ բարերարութիդ որ մեզ արարիր . հաստատ յուսով կու հաւատամք, որ չէ թէ քանի կենդանի ենք այս քո տուած բարութեանց միջումն պիտինք խաղաղութե̃ քնիլ, և խաղաղութե̃

Բազումք ասէին թէ ո՛ ցուցցէ մեզ զբարութի̃ ո̃ն * նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութի̃ սրտից մերոց :

'Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա :

Ի խաղաղութե̃ յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք * զի դու տ̃ր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ :

Տունք. 8

'Ի կատարած վասն ժառանգաւորին:

Սաղմոս · Ե·

Զբանից իմոց ունկն դիր Տր * և 'ի միտ առ զաղաղակ իմ։

Նայեաց 'ի ձայն աղօթից իմոց Թագաւոր իմ և Ած իմ։

Զի առ քեզ աղաչեմ Տր ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում

արթնանալ · այլև մեռանելոյն յետ
պիտինք խաղաղութե՛ հանգչիլ ·
և փառօք յարիլ 'ի մեռելոց * զի
ըէ դու Տր Ած միայն քոյ ջօկ և
առանձին յուսովդ այս աշխար
հումս զմեզ տեղաւորեցիր և հաս
տատուն պահեցիր ։

Իբր երբ որ ժողովարանն հրէից
կու խանգարվի · եկեղեցին քր
կու լինի ժառանգ Այ · և ժառան
գակից քի · և զայս սաղմոսս կու
երգէ առ Ած ։

Այս սաղմոսում կու աղօթէ
մարգարէն 'ի բերանոյ եկեղեց
ւոյն քի առ Ած որ զարդարան կե
ցուցանէ , և զանօրէնսն դատա
պարտէ ։

Այսինքն , Տր Ած , կաղաչեմ
զքեզ սրտի մտօք , իմ բանիս իմ
խօսքիս և իմ գանկատիս ականջ
դիր * և իմ գիշեր և ցերեկ արա
րած աղաղակն միտք արա՛ , և ինձ
'ի թիկունս հասիր ։

Այսինքն , իմ աղօթից և իմ
խնդրուածոց ձայնին նայիր · զէրէ
դու իմ Թագաւորն ես · որ զիս կու
պահես , և կու պահպանես · և իմ
Ածն ես որ զիս յոչնչէ ստեղծերես

Այսինքն , ես զքեզ կաղաչեմ
Տր Ած · որ առաւօտներն երբ որ
ես դէպ քեզ կաղաղակեմ , իմ

ձայնն լսես * և ես ամէն առա
ւօտ զիս պատրաստեմ և գամ քոյ
առաջևդ . զէրէ առաւօտեան ժա
մանակն այլ առնել պատշաճ է,
քո ս՛բ անունդ գովելոյ և փառա
բանելոյ :

Այսինքն, ես ստուգիւ գիտեմ,
որ դու այնպէս ա՛ծ չես, որ մեղքն
և անօրէնութիւնն քեզ դուր գայ
* և քեզ մօտ չար մարդիկը երկար
ժամանակ չեն կարեր կենալ և
երես գտնուլ * այլև քոյ աչաց
առաջևն անօրէն մարդիկը չեն կա
րեր հաստատ մնալ :

Այսինքն, զէրէ դու կու ատես,
և կու արհամարհես զայն մար
դիկքն, որ անօրէնութի կու գոր
ծեն * և կու փչացանես և կու կո
րուսանես զամէն այնպիսի մար
դիկքն որ սուտ կու խօսին, և սուտ
տեղ երդում կանեն :

Այսինքն, զայն մարդն որ զայլս
կու սպանանէ, և այլոց արիւնն
կու թափէ, կամ նենգաւորուի
կանէ, դու պիղծ կու համարիս,
և կու գարշիս նորանէ * և ես զայս
միտք անելով միշտ կուրախանամ,
և գովելով զքո առատ ողորմու
թիւդ համարձակ կու մտնում քո
տունդ, և երկիր կու պագանեմ
քոյ սուրբ տաճարիդ ահիւ և եր
կիւղիւ :

Այսինքն, ես զքեզ կաղաչեմ

* ընդ առաւօտս պատ
րաստեցայց յանդի
ման լինել առ
քեզ :

Ոչ թէ դու ա՛ծ կա
միս զանօրէնութի *
և ո՛չ բնակին առ քեզ
չարք * և անօրէնք մի՛
բնակեսցեն առաջի
աչաց քոց :

Ատեցեր զամենայն
որք գործեն զանօրէ
նութի * կորուսա
նես զամենեսեան,
որք խօսին զսուտ :

Զայր արիւնահեղ
և զնենգաւոր պիղծ
առնես դու տր * այլ
ես ըստ բազում ողոր
մութե քում մտից
'ի տուն քո. և երկրպա
գից 'ի տաճար ս՛բ քո
երկիւղիւ քով :

Տէր առաջնորդեա՛

'ինձ յարդարութե քում * վասն թշնամեաց իմոց ուղիղ արա առաջի իմ զճանապարհս քո.

Զի ոչ գոյ 'ի բերանս նոցա ճշմարտութի * և սիրտք նոցա նանրեալք են :

Որպէս գերեզման բաց է կոկորդ նոցա * և լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն :

Դատեա զնոսա ած, զի անկցին 'ի խորհրդոց իւրեանց * ըստ բազում ամպարշտութեանն նոցա մերժեա զնոսա զի դառնացուցին զքեզ :

Ուրախ լիցին ամե

տր ած , որ միշտ ինձ առաջնորդես քոյ տէ և արդար պատուիրանքովդ * և իմ թշնամեաց երեսն սև անելոյ համար, քոյ օրինաց ճանապարհն իմ առաջևս ուղիղ արա , և ինչպէս որ քեզ հաճոյ է, զիս այնպէս պահէ, և կառավարէ .

Այսինքն , զերե իմ թշնամեաց բերանումն ամենևին ճշմարիտ խօսք չկայ * և իւրեանց սիրտն փուչ և ընդունայն ցանկութեց և մտածմանց լեանէ է :

Այսինքն , նոցա կոկորդն իբր կուլն և պօղաղն բաց գերեզմանի կու նմանի , զերե միշտ իւրեանց սրտի ժահահոտութիւն զայլս կուգարշեցուցանեն * և իւրեանց նենգաւոր և չար լեզուօվն զայլս կուգայթակղեցուցանեն և կուվիրաւորեն :

Այսինքն , վն որոյ կուաղաչեմ զքեզ տր ած , որ զնոսա դատես և դատապարտես , որ իւրեանց չար խորհրդէն անկանին , և զիւրեանց ճշմարտախօսութին չի կարենան յառաջ տանիլ * և նոցա այնչափ անհամար անօրէնութեցն գօրայ , հալածեա զիւրեանք , և քշես քո երեսէդ , զերե խիստնեղացուցին և դառնացուցին զքո ածային քաղցրութիդ :

Այսինքն , և այնպիսի մարդիքն

որ

որ քեզ են յուսացեր և ապաւէն
ներ ուրախանան և ցնծան յաւի
տեանս յաւիտենից * զերէ դու
միշտ նոցա հետ կու բնակիս, և նց
հետն ես · և հանապազ զիւրեանց
սիրտն կումխիթարես սաստ և ՚ի
հանդերձեալն:

Այսինքն, և նոքա որ կուսիրեն
քո ա̄ծ անունդ, միշտ քեզնով պար
ծենան, զերէ դու անդադար
կուօրհնես զարդար և զանմեղ
մարդն * ա՜հ թէ ո՜ր չափ շնորհա
կալենք քեզանէ տ̄ր ա̄ծ, որ դու
քո բարի կամօքդ այնպէս · ինչպէս
թէ զէնքով և ղալխանով զմեզ
պահպանեցիր փառաւորեցիր և
պսակեցիր:

Երբ ՚ի գալն քո յաշխարհ ՚ի կատա
րիլ օրինաց և մարգարէից մեղա
ւորք կու զզջան, և թողութիւն
մեղաց կու խնդրեն ՚ի քէ օրհնե
լով և փառաբանելով զնա վասն
ութերորդին, երբ վ̄ն աւուր դա
տաստանին, որ լինելոց է յաւուր
կիրակէի · ինչպէս որ սկիզբն աշ
խարհիս եղերէ յաւուր կիրակէի ·
և զի ՚ի մի կիրակէէն մինչև ՚ի միւս
կիրակին են աւուրք ութն · վասն
որոյ ասէ, վ̄ն ութերորդին:

Այս սաղմոսս կուաղօթէ մար
գարէն մեղաւորաց բերանէն որ
կուխնդրեն զթողութիւն յա̄յ, և

կու

ներքեան որք յուսաց
եալք են ՚ի քեզ · յաւի
տեան ցնծասցեն *
և բնակեսցես դու ՚ի
նոսա:

Գործեսցին ՚ի քեզ
սիրելիք անուան քոյ,
զի օրհնեսցես դու
զարդարն * տ̄ր ո̄պ զի
նու հաճութե̄ քով
պսակեցեր զմեզ:
Տունք · 12 ·

՚Ի կատարած ընդ օրհնութե̄,
վասն ութերորդին:

Սաղմոս · Զ:

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս ∗ և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեաց ինձ Տէր զի հիւանդ եմ ես ∗ բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ ∗ և դու Տէր մինչև յերբ։

Դարձ Տէր և փրկեա զանձն իմ ∗ կեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում։

Զի ոչ ոք է որ 'ի մահու յիշէ զքեզ ∗ կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ։

կու խոստանան զղջալ և ապաշխարել զմեղս իւրեանց։

Այսինքն, Տէր Աստուած, մի՛ զիս դատաւորի պէս ցասմամբ և զայրանալով նախատեր և յանդիմաներ ∗ և մի՛ քո բարկութեամբդ զիս խրատեր և պատժեր, այլ Հօր նման զիս սիրով զգուշացուր և կառավարէ։
Այսինքն, ողորմէր ինձ, զէրէ ես հիւանդ եմ հոգւով, և տկար եմ ընութեամբ ∗ և բժշկէ և առողջացուր զիմ անձս, զէրէ մեղաց ցաւն մինչև իմ ոսկերքս է հասեր և թմրացուցեր է զիս։
Այսինքն, և հոգիս սաստիկ տխրութեան մէջ է. և միտքս և կամքս խիստ աղմկեր և շփոթեր է ∗ և դու Տէր Աստուած մինչև յերբ կու յետանաս, և չես ինձ շուտով 'ի յօգնութիւն հասանիր։
Այսինքն, դարձիր Տէր Աստուած, և փրկէ զիմ հոգիս ∗ և առողջացուր զիմ խղճմտանքս ոչ վասն իմ արժանաւորութեանն, այլ վասն քո առատ ողորմութեանդ։
Այսինքն, զէրէ ոչ ոք է որ հոգևոր մահուամբ մեռանի և զքեզ յիշէ. և կամ զքո բարութիւնդ 'ի միտ ածէ ∗ կամ թէ դժոխոց տանջանքի մէջն զքո Տէր անուանդ խոստովանի, վասն մեծի յուսահատութեան իւրոյ։

Այսինքն, ահա՛ ես որչափ որ կարողութիւն էր, դադարեցայ և վաստակեցայ Հոգւոյ Հանելով և փոշիմանելով յիմ մեղացն * այսուհետև ամէն գիշեր զիմ անօրէնութիւս միտք անելով, աչքիս արտասուքովս զիմ տեղերս կուլուանամ, և զիմ անկողինս կու տաղեմ:

Այսինքն, ահա՛ սաստիկ նեղութենէս և զայրացմանէս աչքս տկարացաւ և անզօրացաւ * և ես առաւել տրտմութենէս Հալեցայ և մաշեցայ իմ աներևոյթ թշնամեաց նենգագործութեն վերայ որ զիս խաբելով ձգեցին ՚ի մեղս:

Այսինքն, բայց Հաստատելով զիմ յոյս, և Հաւատքս կու Հալածեմ զիւրեանք ասելով, Հեռացէք ինձանէ ով թշնամիք Հոգւոյ իմոյ, որ կու գործէք զանօրէնութիւն, և այլոց ևս գործել կու տայք զձեր Հնարած չարիքն:

Այսինքն. զէրէ տ̅ր ա̅ծ իմ լացիս և աղաղակիս ձայնն լսեց. և իմ աղօթքիս իւր ողորմութեն ականջ դրեց * և տ̅ր ա̅ծ իմ սրտիս խնդրուածքն ընդունեց. և իմ ա̅մ յանցանաց և սխալանացն թողութի շնորհեց:

Այսինքն, զայս տեսանելով իմ ամէն երևելի և աներևոյթ թշնամիքն թող սաստիկ ամաչեն և խռովին * և յետ դառնան և կր

Վաստակեցայ ես ՚ի Հեծութե իմում * լուացից զա̅մ գիշեր զմահիճս իմ, և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացից:

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութէ ակն իմ * և մաշեցայ ես ի վ̅ր ամենից թշնամեաց իմոց.

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան. որք գործէք զանօրէնութի:

Լուաւ տ̅ր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ տ̅ր աղօթից իմոց * և տ̅ր զխնդրուածս իմ ընկալաւ:

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ա̅մ թշնամիք իմ * դարձցին յետս և ամաչեսցեն

յոյժ փաղփաղուկի և
խռովեսցին ։
Տունք. 10.

Սաղմոս դաւթի զոր ասաց
տէառն վասն բանիցն քուս
եայ որդւոյ յեմենայ ։

Սաղմոս. Է:

Տ ած իմ ՚ի
քեզ յուսա
ցայ * փրկեա՛
զիս , և յամենեց հա
լածչաց իմոց ապրե
ցո՛ զիս ։

Գուցէ երբէք յափշ
տակիցէ ոպ առիւծ
զանձն իմ * ոչոք իցէ
որ փրկիցէ , և ո՛չ այն
որ ապրեցուցանիցէ ։

Տր ած իմ թէ արա

կին , ամաչեն և խռովին և սրամին
և գլխակոր լինին ։

Իբր սեմէի հայրն յերոբովամայ
՚ի զարմէն յեմենայ հայհոյեաց զ
դաւիթ յորժամ փախչէր ՚ի ձե
ռաց աբիսողոմայ որդւո՛յ իւրոյ .
և վս նորա հայհոյական բանիցն
ասաց դաւիթ զսաղմոսս զայս . և
առ ՚ի պարսաւել զսեմէի կոչէ
զնա քուսի . որ թարգմանի եթով
պացի . կամ սևերես ։

Այս սաղմոսում կու խօսի մար
գարէն քի բերանէն որ հայհոյե
ցաւ և ամբաստանեցաւ ՚ի հրէից
կամ թէ ՚ի բերանոյ արդարոց
վշտացելոց ՚ի հալածանս որ կու
խնդրեն զօգնութի յայ ։

Այսինքն , տր ած , իմ ամէն
յոյսս իքեզ եմ դրեր ,
և ՚ի քեզ եմ ապաւի
ներ * վս որոյ կաղաչեմ զքեզ .
փրկէ՛ զիս այս փորձանքէս , և զիս
իմ ամէն թշնամեաց և հալածո
ղաց ձեռքէն ազատէ ։

Այսինքն , որ չի լինի թէ առիւ
ծինման խլեն և յափշտակեն զիմ
անձս * և ո՛չ ոք չի գտնվի , որ զիս
փրկէ , կամ թէ այնպիսի մարդմի
այլ չի հանդիպի , որ զիս ազատէ
և ապրեցուցանէ նոցա ձեռքէն ։

Այսինքն , տր ած , թէ ես արար

երեմ

երեմ զայդ բաներդ որ դոքա կա սեն * կամ թէ իմ ձեռքէս այդ պէս մեղք և անօրէնութիւն դուրս ելած է ։

Այսինքն , թէ որ ես ինձ վնաս հասուցանողացն մէկ չար մի հա տուցի, կամ թէ նոցանէ զիմ ոխս առի * խնդրեմ քեզանէ որ թող տաս , որ ես այլ փուչ տեղ իմ թշնամեացն յաղթուիմ, և՚ի խայր անկանիմ ։

Այսինքն , այլև իմ թշնամին թող զիս հալածէ , յետանէս անկա նի և ինձ հասանի , և զիմ կեանքս ցխի նման կոխատէ , և երկրի հա ւասար անէ * և զիմ փառքս և պարծանքս հողի մէջ թաւալէ և ոչնչացուցանէ ։

Այսինքն , ապա թէ զուր է դո ցա ասմունքն, կու աղաչեմ զքեզ տէր , վեր կացիր քոյ ցասմամբդ և քոյ բարկութեամբդ * և քոյ զօրու թեամբդ մեծութիւն և բարձրութիւն ցոյց տուր , ոչնչացուցանելով և փչացուցանելով զիմ թշնամիքն ։

Այսինքն , զարթիր և յիշէ տէր աստուած , զայն հրամանքն զոր դու պա տուիրեցիր մարմնաւոր դատաւո րացն , թէ չի թողուն որ խեղճ և անմեղ մարդկանց վնաս հասանի * զէրէ թէ որ այսպէս անես զքեզ պաշտօղքն կուշատանան , և զա նազան ժողովրդներ ժողովքն

րի զայս * և թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ձեռս իմ։

Թէ հատուցի եր բէք այնոցիկ որք հա տուցին ինձ զչար * անկեալ և ես ՚ի թշ նամեաց իմոց ընդու նայն ։

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ, հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ * և զփառս իմ ՚ի հող բնակեցուսցէ ։

Արի տէր բարկութեամբ քով * և բարձր լեր ՚ի յապառնելն թշնա մեաց իմոց ։

Զարթիր տէր աստուած իմ ՚ի հրամանս քո զոր պա տուիրեցեր * և ժո ղովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքեւ ։

Վ̃ն այսորիկ ՚ի բար
ձունս դարձ Տ̃ր * և
Տ̃ր դատէ զժողո
վուրդս իւր:

Դատ արա ինձ Տ̃ր
ըստ արդարութեան
իմում * և ըստ անմե
ղութեան իմում
որ յիս:

Սատակեսցին չարիք
իմ̃ն մեղաւորաց * և
յաջողեսցես դու ար
դարոյ:

Որ քննէ զսիրտս և
զերիկամունս է Ա̃Ծ
արդար * յիրաւ է ինձ
օգնութիւն յԱ̃յ, որ ապ
րեցուցանէ զայնո
սիկ, ոյք ուղիղք
են սրտիւք:

Ա̃Ծ դատաւոր ար

զքո բոլորքդ կուպատեն, և որ
ըստ օրէ յուսով կու առատանան:
Այսինքն, վասն որոյ Տ̃ր Ա̃Ծ, իմ
թշնամեացն մի՛ ներեր. և մի՛ թողլ
տար, որ չի լինի թէ զքեզ անզօր
կարծեն, այլ ՚ի բարձունս դար
ձիր, իբր զքո անուանդ մեծացուր
և քոյ զօրութեանդ բարձրութիւն
ըստ արժանաւոյն նշանաց տուր * որ
ամէն մարդ ճանաչէ զքեզ և ասէ,
թէ Տ̃ր Ա̃Ծ միայն կու դատէ զիւր
հաւատարիմ ժողովուրդն:
Այսինքն, ես իմ կողմանէս հնա
զանդ եմ Տ̃ր Ա̃Ծ, որ զիս դատես
քոյ դատաստանովդ իմ արդարու
թեանն գօրայ * և իմ անմեղութեան
և անարատութեան գօրայ որ ես
ինձնում կու տեսանեմ:
Այսինքն, քո պատիժդ և քո պա
տուհասդ և ամէն ազդ չար հան
դիպուածք կատարին մեղաւոր
մարդկանց վերայ * և դու խնամք
տանիս, և աջողութիւն տաս արդար
և անմեղ մարդկանց:
Այսինքն, այն որ կու քննէ և կու
իմանայ մարդկանց սիրտն և պոռ
ճիկներն, ինքն Ա̃Ծ արդար է * և
ես յոյս ունիմ որ նոյն ինքն Ա̃Ծ
իրաւունք անելով ինձ օգնութիւն
տայ, զէրէ միշտ կու փրկէ և կու
ազատէ այնպիսի մարդիկն որ սր
տերնին շիտակ է:
Այսինքն, բայց դուք ով չարա

գործք

գործք և անօրէնք, իմացէք որ ած արդար դատաւոր է, զօրեղ է և կարօղ, բայց երկայնամիտ է և կու համբերէ * և նր համար չուզէր որ հանապազ իւր բարկութիւն ձեզ վր ածէ, և զձեզ պատուհասէ:

Այսինքն, բայց թէ կամապաշտութի անէք, և ձեր չար ճանապարհէն չի դառնայք * իմացէք որ ած իւր արդարութե թուրն սրեր է, իւր բարկութե աղեղն լարեր է, և նորա միջումն ազգ և ազգ մահու և սպանման գործիք և անօթք է պատրաստեր * և իւր նետերի սլաքներն սաստիկ բորբոքած գործելով և կայծակեալ կրակով ջրեր է և պատրաստեր է:

Այսինքն, և այն ժամանակն թէ որ մարդ ինձ ասէ, թէ ահա՛ քո թշնամին յղի կնկան նման երկունք կրեց, եբեր, միտք արեց, և անօրէնութիւնք հնարեց * զէրէ զանազան ցաւեր և չարութիւնք յղացաւ իւր սրտի միջումն քեզ համար և ծնաւ զանիրաւութիւ և զստութի որ զքեզ զրպարտէ և դատապարտէ:

Այսինքն, ես պատասխանի կուտամ նորա, թէ գուբն և հորն որ նա փորեց և քանդեց, ինքն անկանի այն փոսի մէջն որ շինեց և պատրաստեց:

Այսինքն, այն ցաւերն և այն փորձանքներն որ ինձ համար պատ

դար, հզօր և երկայնամիտ * որ ոչ ածէ զբարկութի իւր զօր հանապազ:

Ապա թէ ոչ դառնայք առնա * զսուր իւր սրեալ է, և զաղեղն իւր լարեալ, և 'ի նմա է պատրաստեալ զանօթս մահու * և զնետս իւր այրեցելովք է գործեալ:

Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութիւն * յղացաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւութի:

Գուբն զոր փորեաց և պեղեաց, 'ի նոյն անկցի 'ի խորխորատ, զոր և գործեաց:

Դարձցին ցաւք 'ի գլուխ նր * և 'ի վր

գագաթան նո՛ր անօ
րէնութիւք իւր
իջցեն ։

Խոստովան եղէց տ՛ն
ըստ արդարութե՛ն նո՛ր
* և սաղմոս ասացից
անուա՛ն տ՛ն բար
ձրելոյ ։
Տ ունք ։ 17 ։

Ի կատարած խնձրոյ հնձա
նայն ։

Տ՛ր տ՛ր մեր * զի՛ սքան
չելի է անուն քո յա՛մ
երկիր ։

Զ ամբարձաւ մեծ

րատեր էր , իւր գլուխն դան *
և այն անօրէնութիւքն և ներդա
գործութիւքն որ ինձ կուզէր
անել , իւր գագաթին վե՛ր իջնուն ։
Մ՛այինքն , որ ես տեսանելով
խոստովանիմ և գոհանամ զա՛յ վե՛ր
իւր արարած արդար դատաստա
նին և սաղմոս ասեմ և փառք տամ
այն բարձր և անքննելի աստուծոյ
անուա՛նին ։

Իբր վասն քրիստոնէից եկեղեց
եացն , որք հնձանք կասվին ։ զերէ
անդ ճաշակելով սուրբք զբաժակ
քաղցրութե՛ն տ՛յ , կու արբենան
սիրով նո՛ր ։ և մոռանալով զվայել
չութիւս աշխարհի , կու գովաբա
նեն զանքննելի մեծութի՛ նորա ։
Մ՛յս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն վ՛ս մեծութե՛ն տ՛յ , վասն
փառացն ք՛ի , և վ՛ս պատուա՛կա
նութե՛ մարդկային բնութե՛ն ։

Մ՛այինքն , ո՛վ բոլոր աշխարհիս
տ՛ր , և մանաւա՛անդ քոյ ծառայից
տ՛ր * ո՛ր չափ զարմանալի և հիանա
լի է՛ քո անունդ յամենայն երկ
րում , թէ քո մեծամեծ և սքան
չելի գործոցդ համար , և թէ քոյ
մ՛ե ա՛ետարանին քարոզութե՛ն
համար , որ սփռեցաւ ՚ի բոլոր աշ
խարհ ։
Մ՛այինքն , քո մեծութիւդ և քո

փառքդ

փառքդ քան զերկինքն այլ առաւել վեր համբարձաւ , զեր է չէ թէ միայն մարդիկք , որ այս երկրիս վերայ են , այլ հրեշտակք և ա̃եք որ երկնքումն են քեզ երկիրկու պագանեն , և քո որդիդ միածին յետ յարութեն փառօք և պատուօք քան զամ երկինք 'ի վեր համբարձաւ , և քո աջ կողմդ նստաւ * այնոր համար սահմանեցիր և հաստատեցիր , որ տղայք և կաթնակեր երախայքի ուրեանց թլվալեզուովն զքո սուրբ անունդ փառաբանեն , և եբրայեցւոց մանկունքն զքո որդիդ միածինն յս̃ քս̃ հօսաննայ ասելով գովեն , այլ քրիստոնեայք զնոյնն հաւատով միամիտ երախայից նման պաշտւոնեն և մեծարեն ։

Այսինքն , և զայս ապարիր դու զքո երևելի և աներևոյթ թշնամիքն յամօթ անելոյ համար * որ կործանիլի և ջնջվի թշնամին և հակառակն , և չկարենայ հալածել զքո ծառայքդ , որ զքեզ և զքո որդիդ միածին միշտ պաշտելով կու օրհնաբանեն ։

Այսինքն , բայց ես երբ որ կու տեսանեմ զերկինքն , կամ զլուսինն կամ զաստեղս , և կամ զայլ գեղեցիկ և զարմանալի իքմիններն որ դու քո մատներովդ գործեր ես , իբրքո ա̃ք հոդւովդ ստեղծեր ես ,

և հաս

վայելչութի քո 'ի վերոյ քան զերկինս * 'ի բերանոյ մանկանց տղայոց ստնդեայց հաստատեցեր զօրհնութի ։

Վ̃ս թշնամեաց քոց ա̃ր * զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն ։

Տեսից զերկինս , և զըղ գործս մատանց քոց , զլուսինն և զաստեղս , զորս դու հաստատեցեր ։

Ո՜վ է մարդ զի յիշես
դու զնա * կամ որդի
մարդոյ . թէ այց ինչ
արասցես դու նմա ։

Փոքր ինչ խոնարհ
արարեր զնա քան զհր
րեշտակս քո * փառօք
և պատուով պսակե
ցեր զնա * և կացու
ցեր զնա 'ի վ՟ր ամենայն
ձեռակերտաց քոց ։

Զամենայն ինչ հնա
զանդ արարեր 'ի ներ

և հաստատերես . կամ թէ երբ որ
միտք կանեմ զառաքեալս , մարտի
րոսս , խոստովանօղս , և զայլ ա՟մ
սուրբս , չեմ կարեր ամենևին
համբերեր , այլ կու աղաղակեմ
և կասեմ ։

Այսինքն , ո՞րինչ իքմին է փուչ
և մահկանացու մարդս որ դու
կու յիշես և կու պատուես զնա *
կամ թէ ինչ է սխալական և մե
ղանչական որդին մարդոյ , որ դու
խնամք կու տանիս նորա , և զքո
միածին որդիդ 'ի մահ կու մատ
նես վ՟ս սիրոյ նորա ։

Այսինքն , դու զմարդն բնու
թեամբ և աստիճանօք քան զքո
հրեշտակներն քիչ մի այլ խոնարհ
և ցած ստեղծեցիր * բայց քոյ երկ
նային շնորհօքդ փառօք և պատ
ուօք պսակեցիր զնա * և քո ձեռ
ացդ շինած ստեղծուածոցն վ՟ր
որ և իշխան կացուցիր ։

Կամ թէ դու զքո որդիդ միա
ծին իւր առած մարդկային և ծա
ռայական բնութեան համար , քան
զքո հրեշտակներն փոքր ժամա
նակ մի ցածացուցիր և խոնարհե
ցուցիր * բայց յետ յարութեան
անմահական փառօք պսակեցիր *
և 'ի վեր քան զա՟մ ստեղծուածս
բազմեցուցիր ։

Այսինքն , բաց յայսմանէ դու
զա՟մ իքմին մարդոյ ոտաց տակն

ձգեցիր, և նորա կամացն հնազան
դեցուցիր * թէ զոչխարն, թէ
եզն, և թէ զայլ որիշ կենդա
նիքն։

Կամ թէ դու քո որդւոյդ միած
նի յի̃ քի իշխանութենն թէ զար
դարս և թէ զմեղաւորս և թէ
զայլ ա̃մ ստեղծուածս հնազան
դեցուցիր։

Այսինքն, այլ և հնազանդեցու
ցիր մարդոյ վայրի ոչխարքն, երկ
նից թռչունքն, և ծովու ձկներն,
և այլ որիշ կենդանիքն, որ ծո
վու ալեաց միջումն խուրեանց ճա
նապարհ կուգանուն և շուրջ կու
գան։

Կամ թէ հնազանդեցուցիր յի̃
քի որդւոյ քո զվայրի և զգազանա
բարոյ մեղաւոր մարդիկն, թէ
զհպարտս որք են թռչնոց նման,
և թէ զըղջախոհս որք են ձկանց
նման։

Այսինքն, վասն որոյ կրկին կու
դառնամ և կասեմ, տ̃ր ա̃ծ բոլոր
աշխարհի, և տ̃ր ա̃ծ մեր, որ չափ
զարմանալի է քո ահաւոր անունդ
յա̃մ երկրում։

քո ոտից ն̃ր * զխաշն
և զարջառ և զա̃մ ինչ։

Եւս և զէրէ վայրի,
զթռչունս երկնից ·
և զձկունս ծովու,
որք շրջին ընդ
շաւիղս ծո
վու։

Տ̃ր տ̃ր մեր, զի սքան
չելի է անուն քո յա̃մ
երկրի։
Տունք · Ց

՚Ի կատարած վասն գաղտ նեացն որդւոյ ։

Սաղմոս . Թ .

ոհացայց զքէն Տր բոլորով սրտիւ իմով * պատմեցից զա՟մ սքանչելիս քո ։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ * սաղմոս ասացից անուան քում բարձրեալ ։

՚Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց * տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց ։

Իբր վասն գաղտնի գիտութեց որ դ՛ւթին ար, որոց մինն է գիտութի վախճանի աշխարհիս, յորում դատելոց է զկենդանիս և զմեռեալս. ուստի ՚ի հարցանելն առաքելոց, ասաց, ո՛չ է ձեզ գիտել զժամն և զժամանակս զոր հայր եդ յիւր ում իշխանութե ։

Այս սաղմոսումն շնորհակալ կու լինի մարգարէն վս իւր յաղթութեն, կամ վս յաղթութեն քի ։

յսինքն, կուդոհանամ քե զանէ Տր ած, իմ բոլոր սրտիւս, որ զիս այսչափ փորձանաց ազատեցիր * և միշտ կուպատմեմ քո այդ չափ հրաշքդ և սքանչելիքդ որ ինձ արարիր ։

Այսինքն, կուրախանամ և կու ցնծամ քեզնով, որ միշտ ինձ խնամք տարիր * և քոյ սուրբ անուանդ սաղմոս կասեմ, որ բարձր և գերազանց ես քան զա՟մ իմացողութի մարդկան ։

Այսինքն, զէրէ երբ որ իմ թշնամիքն կու յաղթվին և ամօթով յետ կու դառնան * ես ստուգիւ կու հաւատամ, որ չէ թէ ինձանից, կամ իմ ուժէս կու յաղթվին, այլ քոյ կարող զօրութէդ կու յաղթուին և կու տկարանան և քո ահաւոր երեսէդ կու հե

ռա

ռանան և կուկորնչէին։

Այսինքն, դու զիմ դատաստանս և զիրաւունքս արարիր, և զիմ ոխս և զվրէժս իմ թշնամեացն առիր * զի էրէ նստար քո ածային աթոռդ դու որ արդարութե և շխտակութե դատաւոր ես։

Այսինքն, դաշեցիր և սաստեցիր կռապաշտներին, և քո ահէդ և երկիւղէդ կորաւ անօրէն և ամբարիշտ մարդն յերկրիս երեսէն, * և մինչև նց̃ զանունն ևս ջնջեցիր և անյայտ արարիր յաւիտեանս յաւիտենից, թէ այս աշխարհէս, և թէ քոյ կենաց դպրութե գրքէն * և թշնամիոյն թուրն բթացաւ և պակասեցաւ իւր զօրութէն, մինչև որ կործանեցաւ և վերջ եղաւ։

Այսինքն, նոցա քաղաքներն քակեցիր և աւերեցիր * և նոցա անունն և յիշատակն կորաւ լացով սգով և աղաղակով, և անդառնալի եղաւ։

Այսինքն, բայց ած միշտ կայ և կումնայ կենդանի յաւիտեանս յաւիտենից * և պատրաստեր է զիւր աթոռն որ պիտի գայ և նստի յատեան 'ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս։

Այսինքն, զի էրէ ինքն պիտի դատէ զայս աշխարհս արդար դատաստանով, պատժելով զնա իւր անօ

Արարեր զդատաստանս իմ և զիրաւունս * նստար յաթոռ դատաւոր արդարութե։

Սաստեցեր 'ի հեթանոսս, և կորեաւ ամպարիշտն * զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից * և թշնամւոյն զէն պակասեցաւ մինչև իսպառ։

Զքաղաքս աւերեցեր * և կորեաւ յիշատակ նոցա աղաղակաւ։

Տ՜ր կայ և մնայ յաւիտեան * պատրաստ արար զաթոռ իւր 'ի դատաստանի։

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութեամբ * և զժողովուրդս իւր

ուղղութեամբ։

Եղեւ տր ապաւէն տնանկի * օգնական 'ի նեղութեան 'ի դէպ ժամանակի։

Յուսասցին 'ի քեզ ամենեքեան ոյք գիտեն զանուն քո * զի ոչ թողցես զայնոսիկ որք խնդրեն զքեզ տէր։

Սաղմոս ասացէք տն որ բնակեալն է 'ի սիոն * պատմեցէք 'ի հեթանոս զգործս նր։

Խնդրել զարիւնն նոցա յիշեաց * և ոչ մոռացաւ զաղաղակս տնանկաց։

րէնութեն համար * և զխուր ժողովուրդն պխտի դատէ ուղղութբ և չխտակութբ փառաւորելով և պատկելով զնա իւր բարեպաշտութեն համար։

Այսինքն, զէրէ տէր աստուած միշտ հաւատարիմ և ապաւէն եղաւ տնանկին, երբ 'ի հարստութէ անկած մարդկին * և օգնական և պահապան եղաւ նորա իւր նեղութեն միջումն, և անճար մնացած ժամանակին։

Այսինքն, այնոր համար ինչ մարդ որ քո անունդ գիտէ որ ողորմած ես 'ի քեզ թող յուսայ և ապաւինի * զէրէ դու տր տծ ամենեւին բաց չես թողուր զայն մարդիկն որ զքեզ կուզեն և կու խնդրեն։

Այսինքն, արդ դուք ով խեղճ և զրկած մարդիկք, միշտ սաղմոս ասացէք տն այ որ բնակեր է 'ի սիոն երբ 'ի սուրբ եկեղեցին * և նորա գործքն և սքանչելիքն պատմեցէք կռապաշտից և զանազան ազգաց միջումն։

Այսինքն, զէրէ տծ յիշեց և մտքածեց, որ վրէժխնդիր լինի, և իւր ծառայից արիւնն որ անիրաւ տեղ թափուեր է, խնդրէ և պահանջէ * և աղքատաց և 'ի մեծութէ անկած մարդկանց աղօթքն և խնդրուածքն ամենեւին

չի մոռացաւ, և անտես չարար։

Մ՟այսինքն, ես այլ զայս միտք անելով, շատ անգամ կասեմ, թէ Տէր ա̄ծ ողորմիր ինձ, և տես զիմ խեղճութիս, թէ ինչ տեղ են հասուցեր զիս իմ թշնամիքն * զէրէ դուայն ես, որ զիս մեծամեծ փորձանքներէ ազատեցիր, և մահու վտանգներէն փրկեցիր, բարձրացուցիր և փառաւորեցիր։

Մ՟այսինքն, որ ես զքո օրհնութիւնդ և զքո բարերարութիւնդ դուկտ սանկըն պատմեմ և քարոզեմ 'ի դրունս դստեր սիոնի, իբր Տէր եկեղեցւոյ դռներուն, որ դուստր սիոնի կասվի * և ցնծամ և ուրախանամ քո այս չափ մեծ և զարմանալի փրկութեան վերայ, որ ինձ արարիր։

Մ՟այսինքն, և ասեմ, թէ ահա կռապաշտք և անօրէնք խրվեցան այն պատուհասի և այն փորձանքի մէջուն, որ ինձ համար պատրաստեր էին * և այն թակարքն որ ինձ համար սարքեր էին զիւրեանց ոտքն բռնէ։

Մ՟այսինքն, ահա այսպէս կուճանաչվի ա̄ծ, թէ ուղիղ և արդար դատաստան կանէ * երբ որ մեղաւոր մարդիք իւրեանց ձեռքով պատրաստած չարագործութե̄ մէջուն բռնվին և կապվին։

Մ՟այսինքն, և այս մեղաւորքս թէ

Ողորմեաց ինձ Տ̄ր, և տես զխոնարհութի̄ իմ 'ի թշնամեաց իմոց * ո՛ բարձր արարեր զիս 'ի դրանց մահու։

Ոպ̄ պատմեցից զա̄մ օրհնութիւնս քո 'ի դրունս դստեր սիոնի * և ցնծացայց 'ի փրկութե̄ քում։

Ընկլան հեթանոսք յապականութե̄ իւրեանց զոր արարին * և որոգայթն զոր թաքուցին առցէ զոտս նոցա։

Ճանաչի Տ̄ր յառնել զդատաստանս իւր * և 'ի գործս ձեռաց իւրեանց կապեցին մեղաւորք։

Դարձցին մեղաւորք

անդրէն 'ի դժոխս * և ա̃մ հեթանոսք որք մոռացան զա̃ծ ։

Զի ո՛չ իսպառ մոռանայ տ̃ր զաղքատն * և համբերութիւն տնանկաց մի՛ կորիցէ իսպառ ։

Արի՛ տ̃ր և մի՛ զօրասցի մարդ * դատեսցին հեթանոսք առաջի քո ։

Կացո՛ տ̃ր օրէնսդիր իվ̃ր նոցա * և ծանիցեն հեթանոսք թէ մարդիկ են ։

յարութե̃ն օրն մարմին այլ առնուն և դատաստան այլ գան, սակայն շուտով կու դատապարտվին, և կրկին կու դառնան 'ի դժոխս և չէ՛ թէ սոքա միայն, այլ և ամենայն կռապաշտ և անօրէն մարդիկ որ զա̃ծ մոռացեր են, և իւրեանց սրտի ցանկութե̃ն յետնէ են անկած ։

Այսինքն, զէրէ տ̃ր ա̃ծ չէ՛ թողուր և չէ՛ մոռանար ամենևին զաղքատն * և 'ի մեծութե̃ անկած մարդկանց համբերութի̃ն բնաւ չէ՛ կորիր և չէ՛ մոռացվիր ա̃յ առաջևն, այլ կու յիշէ զիւրեանք և նոցա ուժ անողին այս կերպիւս որ ասացի պատիժ կու տայ ։

Այսինքն, վեր կաց տ̃ր ա̃ծ քո արդար դատաստանովդ, և վրէժ խնդիր եղիր, որ հողեղէն մարդն խիստ չէ՛ զօրանայ և յանդգնի, և զիւր ընկերն ոտաց կոխան անէ * այլ ամենայն կռապաշտ և անօրէն մարդիկ քու առաջևդ դատվին և դատապարտվին իւրեանց հպարտութե̃ն համար ։

Այսինքն, տ̃ր ա̃ծ նոցա վերայ օրէնք դնող և սաստող և յանդիմանող մարդ հաստատէ * որ իմանան այդ կամապաշտ և անօրէն կռապաշտներդ թէ իւրեանք սխալական և մահկանացու մարդիկ են ։

Ընդ էր տր կացեր՚ի
հեռաստանէ * ան
տես արարեր ՚ի դէպ
նեղութե ժամա
նակի։

Այսինքն, բայց տր ած էր դու զմեզ բաց թողէր, և մեղանից հեռացար * զմեզ անտես արարիր, և յերեսաց ձգեցիր, մեր այնպիսի նեղութե և խղճութե ժամանակումն, որ քոյ օգնութեանդ կարօտ էինք։

Յամբարտաւանիլ
ամպարշտին այրի աղ
քատն * արգելցին ՚ի
խորհուրդս իւր
եանց զոր խոր
հեցան։

Այսինքն, զէրէ գիտես որ երբ որ անօրէն և անխղճմտանք մարդն կու ամբարտաւանի և կու հպարտանայ, նորա ձեռքէն կերվի և կու փոթոթվի խեղճ և աղքատ մարդն * այնոր համար դու յամօթ արա զիւրեանք, որ այն չար խորհրդների միջումն որ խորհեր են աղքատաց համար, իւրեանք արգելվին և կապեալ մնան։

Զի գովի մեղաւորն
՚ի ցանկութի անձին
իւրոյ * որ զրկէն,
նա գովի։

Այսինքն, զէրէ մեղաւորն պարծենալով իւր սրտի չար ցանկութենն մէ քան զինքն վատ մարդկանց առաջևն, նոցանէ կու գովվի, և կու փառաւորվի * և ինքն որ զրկող է և յափշտակող, այլոց գովասանք կառնու։

Իսկ ընդէր բարկա
ցոյց մեղաւորն զած
* ըստ բազում բար
կութե իւրում թէ
ոչ խնդրի։

Այսինքն, զայս տեսանելով սաստիկ հպարտութէն կու բացաւ և բարկացոյց զած * և իւր հանապազօրէն բարկութենն և զանազան չարութենն այնպէս յիմարեցաւ, որ կարծեց թէ իւր մեղացն և մոլորած գործոցն ամենևին համարք չի խնդրվիր։

Ոչէ ած առաջի աչաց

Այսինքն, նորա աչքի առաջևն

այն

նորա * պիղծք են ճա
նապարհք նորա
յա̄մ ժամ։

Բարձեալ են իրա
ւունք յերեսաց նո̄ր
* իշխ̄ր ամենից թշնամ
եաց իւրոց տիրեսցէ։

Ասաց ՚ի սրտի իւր
ում, թէ ո՛չ սասանե
ցայց յազգէ յազգ *
առանց չարի։

Անիծիւք և դառ
նութե̄ և նենգու
թե̄ լի՛ է բերան նորա
* ՚ի ներքոյ լեզուի
նորա ցաւք և վաս
տակք։
Նստի դարանէլ ընդ
մեծամեծս * ՚ի դաղտ
նիս սպանանել զամ
բիծն։

Աչք նո̄ր ՚ի տնանկս
հային * դ̄րանի ՚ի գաղ
տնիս որպէս զառիւծ
՚ի մորւոջ իւրում։

այնպէս կու թուի․ թէ ամենևին
ա̄ծ չկայ * այնոր համար ինչ ճա
նապարհ որ կու բռնէ, ողջ պիղծ
և աղտեղի է ա̄յ առաջև։
Այսինքն, իւր երեսէն հեռա
ցուցեր է և դէնէ ձգեր ա̄յ իրա
ւունքն և դատաստանն * և միայն
միտքն այն է որ իւր թշնամեացն
տիրապետէ, և զիւրեանք ոտաց
կոխան անէ։
Այսինքն, զէրէ ասաց իւր սրտի
մէջն, թէ այս փառքս և մեծու
թիս որ ես ունիմ, հանապազ հաս
տատ կու մնայ, և ես յազգէ յազգ
անսասան և անահ կու լինիմ * և
ինձ ամենևին չար չի հանդիպիր։
Այսինքն, անէծքով և դառն
զրուցներով և նենգաւոր խօս
քերով բերանն լի է * և իւր լե
զուին տակումն մէկ խօսք մի չի գտ
վիր որ լաւղի սիրտն չի՛ ցաւեցու
ցանէ և չի՛ տրտմեցուցանէ։
Այսինքն, ուստի թալաք սարքե
լու համար հանապազ մեծամե
ծաց հետ կու նստի և բարեկամու
թի կանէ * որ նոցա ուժովն կա
րենայ ծածուկ ըսպանանել և
կորուսանել զանմեղ և զանբիծ
մարդն։
Այսինքն, իւր աչքերն հանա
պազ խեղճ և աղքատ մարդկանց
վր̄ է * և միշտ ծածուկ թալաք
կու գործէ, ինչպէս մէկ առիւծ

մի որ

մի որ իւր բնուածնատի և որսերի վերայ ատամներն սրէ ։

Այսինքն, այսպէս նա միշտ թալաք կու սարքէ․ որ որսայ և ձեռք բերէ զաղքատ մարդն * որսայ յափշտակէ և խլէ զաղքատն և իւր ոտաց տակն ձգէ, և ոչնչացուցանէ ։

Այսինքն, այնչափ ճարպար որ ծուլթի կանէ, որ զաղքատն իւր թալաքն ձգէ * և երբ որ կու սկսանի տիրապետել նորա վերայ, և գերի ոյնման տակ կոխան կանէ, իսկոյն ինքն կու թեքվի և վայր կու անկանի, և այլոց տակ կոխան կուլինի ։

Այսինքն, զէրէ ասաց իւր սրտի միջումն, թէ ած իւր շատ և զանազան մոածմանց պատճառէն զիմ չարագործութիւնս մոռացաւ * և դարձոյց զիւր երեսն այլ որիշ կողմն, որ զիմ փոքրիկ սխալանքն չի տեսանէ ։

Այսինքն, բայց դու տր ած իմ, վեր կաց և զքո զօրութիւն նշանց տուր, և քո հզօր ձեռքդ բարձրացուր և պատժէ այսպէս ամբարտաւան մարդն * և մի՛ մոռանար զաղքատն, որ միայն ՚ի քեզ է՛ յուսացեր և ապաւիներ ։

Այսինքն, զէրէ ինչի համար բարկացոյց անօրէն մարդն զած * նր համար, որ ասաց իւր սրտի միջումն, թէ այն անիրաւութիւն որ

ես

Դարանի յափշտակել զաղքատն * յափշտակել զաղքատն և ձգել զնա ։

Որոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա * խոնարհեսցի և անկցի ՚ի տիրելն իւրում խեղճ տնանկաց ։

Ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ ած * դարձոյց զերեսս իւր զի մի՛ տեսցէ իսպառ ։

Արի տր ած իմ բարձր եղիցի ձեռն քո * և մի՛ մոռանար զտնանկս ։

Ընդէր բարկացոյց ամպարիշտն զած * զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ո՛չ քննի ։

Տեսանես դու զնա
՚ի ցաւս և ՚ի սրտմտու-
թիւն հայիս առ ՚ի մատ
նել զնա ՚ի ձեռս քո *
քեզ թողեալ է աղ
քատն, և որբոյն դու
ես օգնական ։

Խորտակեսցի բ՟զուկ
մեղաւորի և չարի *
խնդրեսցին մեղք նո
րա, և նա մի՛ գտցի։

Տ՟ր թագաւոր յաւի
տեանս յաւիտենից *
կորիցեն հեթանոսք
յերկրէ նորա ։

Զցանկութի տնան
կաց լուաւ տ՟ր * ՚ի
պատրաստութի սրտից
նոցա հայեցաւ
ունկն քո ։

ես կանեմ այլոց, բնաւ չէ՛ հար
ցուելու և չէ՛ քննուելու ։

Այսինքն, բայց չէ՛ գիտեր տ՟ր ա՟ծ
որ դու քո ամենատես աչօքդ երբ
որ կու տեսանես զաղքատն խեղ
ճութեան և ցաւի միջումն, կու
հայիս անօրէն մարդոյ սրտմտու
թիւն և գոռոզութիւն, և կու զես
ձեռն ձգել զինքն և պատուհասել
* զերէ քեզ է յանձնած և ապաստա
րած աղքատն, և որբ մարդոյն
դու ես օգնական և պահապան ։

Այսինքն, ուրեմն տ՟ր ա՟ծ քո ար
դար դատաստանովդ թող ջարդ
վի և կոտրատուի մեղաւոր և չարա
գործ մարդոյ թևերն * և իւր մե
ղացն համարք խնդրուի, և ինքն
այնպէս փչանայ, որ չկարենայ
գտնել և պատասխանի տալ քեզ ։

Այսինքն, ահա այսպէս է արդա
րութիւն տ՟յ, որ ինքն միշտ կենդա
նի է, և յաւիտեանս յաւիտենից
թագաւորութի կանէ * և կռա
պաշտ և անօրէն մարդիկ իւր եր
կրէն, իւր յերկրից արքայութե
նէն կու հալածուին և կու կորն
չին ։

Այսինքն, և մեք զայս տեսանե
լով ճշմարիտ կու հաւատանք և
կասենք, թէ աղքատների և խեղ
ճերի ցանկութին և խնդրուածքն
լսեց ա՟ծ * և նորա սրտի հաւանու
թենն ականջ դրեց, և իմացաւ որ

պատ

պատրաստէրէին զիւրեանք որ մ͞ն սիրոյն ա͞յ ա͞մ չարչարանաց և նեղութեց համբերեն ։

Այսինքն, ն͞ր համար կամեցաւ դատաստան անել որբերին և աղքատներին * որ այսու հետև այլ չէ իշխէ հողեղէն մարդ զինքն մեծացուցանել և բարձրացուցանել այս երկրիս երեսումն ։

Իբր զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւիթ մարգարէն է ասացեալ ։

Այս սաղմոսումն պատասխանի կուտայ մարգարէն իւր բարեկամացն, թէ ինքն յա͞յ 'ի զատ յայլմէ օգնութի՛ չուզեր ։

Այսինքն, ո՛վ սիրելիք, չէ՛ թէ ես իմ ճշմարտութի՛ն եւ ապաւէներ, այլ յա͞ծ եմ յուսացեր * դուք էր կասէք ինձ, թէ ճնճղկան նման թռիր և փախիր և զքեզ երբեմն այս սարումն, և երբեմն այն սարումն գաղէ ։

Այսինքն, մի թէ ես չեմ կարեր աղաղակել և գանկատելով ասել, թէ տ͞ր ա͞ծ ահա մեղաւորք և չար մարդիկ զիւրեանց աղեղներն լարեցին * և իւրեանց նետերն թարքաշներումն պատրաստեցին * որ խաւար ժամանակումն ձգեն և

Դատ առնել որբոյն և տնանկի * զի մի՛ և ս յաւելցի մարդ 'ի մեծաբանել իւրում 'ի վե՛ր երեսաց երկրի ։

Տունք. 40

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի ։

Սաղմոս. Ժ.

Ի տ͞ր յուսացայ * որպէս ասիցէք ցանձն իմ, փոփոխեաց 'ի լերինս ո͞պ ճնճղուկ ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց * պատրաստ արարին զնետս 'ի կապարճս * ձգել 'ի մթ-խաւար այնոցիկ ո͞յք ուղիղք են սրտիւք ։

Զի զոր դու շինե-
ցեր, նք՟ աւերեցին *
իսկ արդարն զի՞
արար։

Տր՟ ՚ի տաճար սուրբ
իւրում * տր՟ յեր-
կինս յաթոռ իւր-
ում։

Աչք նր՟ ՚ի տնանկս
հային * արտեւան-
ունք նորա քննեն
զորդիս մարդ-
կան։

Տր՟ քննէ զարդարն
և զամպարիշտն * որ
սիրէ զմեղս ատէ
զանձն իւր։

խոցոտեն զայնպիսի մարդիկքն, որ
արդարք են, և սրտերն ուղիղ է։
Այսինքն, կամ թէ տր՟ ած՟ հայիր
և տես, որ ինչ որ դու շինեցիր,
նոքա աւերեցին, իբր, դու օրէնք
դրիր, և պատուիրանք տուիր,
աշխարհի, նք՟ քո օրէնքդ քակե-
ցին, և քո պատուիրանացդ չի՛ հնա-
զանդեցան, դու զիս թագաւոր
կացուցիր, նոքա զիմ թագաւո-
րութիւնս ուզեցին փչացնել *
բայց ես քանի միտք կանեմ, զիս
արդար և անմեղ կու գտանեմ,
զէրէ չեմ գիտեր թէ ինչ եմ արա-
րեր ես դոցա։
Այսինքն, զայս ամէն գանկատս
ես համարձակ կանեմ այ՟ հետ,
զէրէ տր՟ ած՟ միշտ պատրաստ է
իւր սբ՟ տաճարումն * տր՟ ած՟ հա-
նապազ բազմած է երկնքումն
իւր քրովբէական աթոռին վերայ,
և ուղիղ սրտիւ աւինքն գոչողաց
աղօթքին ականջ կանէ։
Այսինքն, իւր ողորմած աչքերն
միշտ դէպ ՚ի յաղքատներն և խղ-
ճերն կու նային * և իւր աչաց
թարթերն մահկանացու մարդ-
կանց գործքն և արարմունքն կու
քննեն։
Այսինքն, զէրէ միայն ինքն տր՟
ած՟ կու քննէ արդար մարդն, և
անօրէն մարդն * բայց այնպէս
մարդն որ իւր ցանկութեն յետնէ

կու

կուդնայ, և զմեղս կուսիրէ, խմա
նայ որ ինքն զիւր հոգին կու տայ
և իւր անձին վնաս կուհասու
ցանէ:

Այսինքն, զերէ անձրևին նման
կութափէ ած այս կեանքումս մե
ղաւոր մարդկանց վերայ ղանա
զան ներողութե և փորձանքի զորո
գայթն և զթալալքն * և այն կեան
քումն դժոխքի մէջումն զկրակն և
զքքուրդն * և կատաղած և մրր
կած ցաւերի և տանջանքներիքա
մին իւրեանց թասի բաժինն կու
լինի, որ դատապարտելոց հետ
խմեն ՝ի հուրն յաւիտենական:

Այսինքն, զերէ տր ած արդար
է, և զարդարութի և զիրաւունք
կուսիրէ * և իւր երեսն կունայի
միայն դէպ ՝ի մարդկային սրտից շի
տակութին և ուղղութին, և
ըստ իւրաքանչ իւրոց գործոցն
հատուցումն կանէ:

Իբր այս սաղմոսս մինչև ՝ի վերջն
վն աւուր յարութե տն մերոյ
յի քի է ասացեալ. որ ութերորդ
ասի օրն և օրն վերջին դատաստա
նին. յորում հրէայք զիւրեանց
սուտ թին և նենգախօսութին
կուստակացուցանեն և ընդդէմ
ճշմարտութե կու խօսին:

Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն վասն ապականութե ժա

Տեղասցէ ՝ի վր մե
ղաւորաց որոգայթ *
հուր և ծծումբ *
այս մրրիկ բաժին բա
ժակի նց:

Արդար է տր զար
դարութի սիրէ * և
զուղղութի տեսանեն
երեսք նորա:

Տունք. Յ.

՝Ի կատարած ՝ի վերայ ութ
երորդին:

Սաղմոս. ԺԱ.

Ապրեցո՛ զիս Տէր զի՛ նուաղեցաւ սուրբ* նուաղեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց մարդկան:

'Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի իւրում* շրթամբք նենգաւորօք 'ի սրտէ 'ի սիրտ խօսեցաւ:

Սատակէ Տէր զամ շրթունս նենգաւորս * և զլեզուս մեծաբանս:

Որք ասացին զլեզուս մեր մեծս արասցուք* շրթունք մեր առ մեզ են, և արդ մեր ո՛վ է Տէր:

Վասն տառապանաց աղքատին և հեծութէ տնանկին այժմ

մանակին , և յուսայ գալստեանը փրկչին ազատիլ յամէ:

Այսինքն , ազատէ զիս Տէր ած այս չար ժամանակէս , զէրէ այլ ոք և բարի մարդ չէ՛ երևիր աշխարհիս վր * և պակասեցաւ ճշմարտութիւն և շիտակ խօսքն հողեղէն մարդկանց բերանէն:

Այսինքն ամէն մարդ իւր ընկերին հետ փուչ տեղ և մտայլի խօսեցաւ , և կամ խաբելու համար խօսեցաւ * և նենգաւոր և խաբեփայ պռնկներով երես պաշտութէ խօսեցաւ , և կամ նորա սրտին գօրայ խօսեցաւ:

Այսինքն , ած սատակէ և փչացնէ նենգաւոր և խաբեփայ շրթունքն և պռնկներն * և այնպիսի լեզուքն որ քան զիւրեանց չափին մեծ կու խօսին , և զիւրեանց խօսքն կուզեն յառաջ տանեն , վն սնոտի փառաց մարդկան:

Այսինքն , ասացին իւրեանց սրտի միջումն , թէ մեր լեզուն և մեր խօսքն մեծացնենք , որ ինչպէս որ ուզենք այնպէս խօսինք * մեր շրթունքն և պռնկներն մեզ հետ են , ո՛վ է մեզ վերայ Տէր , որ զմեր բերանն բռնել կարենայ:

Այսինքն , բայց ած տեսանելով աղքատներին խղճութին և տառապանքն , և 'ի մեծութէ և 'ի հարստու

տու

տուէ անկած մարդկանց լացն և
հեծեծանքն, կասէ թէ աՀա՛
այժմ վեր կու կենամ*ինքը զիմ որ
դիս կողարկեմ, և զիմ փրկութիս
նդ միջումն կուդնեմ և կուհաս
տատեմ* և համարձակ ցոյց կու
տամ այդ անզգամ մարդկանցդ
թէ որ չափ մեծ է իմ զօրութիս:
Նոյնինքն, և այսքանիս վերայ
չէ՛ պիտի տարակուսած, զէրէ նոյ
բանին, որ բանն է, և հեռի է յա
մենայն սուտ թենէ* ինչպէս ար
ծաթ մի որ ընտրած և փորձած լի
նի կրակով քուրայի միջումն* և
եօթն անգամ յստակած և պար
զած լինի իւր մասանի հողիցն:
Նոյնինքն վասն որոյ կաղաչենք
զքեզ տէր ած, որ զմեզ պահես և
փրկես այս չար ժամանակէս, և
այս չար ազգէս մինչև յաւիտեան:
Նոյնինքն, զէրէ կուտեսանենք
որ մեր բոլորքն պատեր են անօ
րէնմարդիք* բայց դու քո բարձր
և անքննելի նախախնամութեդ
և քո առատ ողորմութեդ ազատէ՛
և մեծացուր 'ի քեզ ապաւինած
հողեղէն մարդկանց որդիքս, որ
չէ՛ անկանինք 'ի փորձութի:

Իբր զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն
դաւիթ մարգարէն է ասացեալ:
Նյս սաղմոսումս կուաղօթէ
մարգարէն, և կուխնդրէ յայ որ

յարեայց ասէ տէր *
եդից զփրկութի իմ
* և համարձակեցայց
'ի նմա:

Բանք տն են բանք
սուրբ * որպ զարծաթ
ընտրեալ և փորձեալ
հրով * սրբեալ և
պարզեալ եօթնպա
տիկ 'ի հողոյ:

Դու տէր պահեսցես
զմեզ, և ապրեցու
ցես զմեզ յազգէ յայս
մանէ մինչև յաւտն:
Շուրջանակի ամ
պարիշտք շրջին * ըստ
բարձրութե քում
մեծացուցես դու
զորդիս մարդկան:

Տունք. Ը

'Ի կատարած սաղմոս
դաւթի.

Սաղմոս. ԺԲ.

Մինչեւ յերբ տ՟ր մոռանաս զիս իսպառ * մինչեւ յերբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Մինչեւ յերբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ * եւ ցաւ՛ք սրտի իմոյ զաւուրս։

Մինչեւ ցերբ բարձրանայ թշնամին ՚ի վ՟ր իմ * նայեաց եւ լուր ինձ տ՟ր ա՟ծ իմ։

Լուսաւոր տ՟ր աչաց իմոց * զի մի՛ երբեք ննջեցից ՚ի մահ։

Մի ասիցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա * կամ նեղիչք իմ

օգնական լինի իւրն իմէջ նեղութեան եւ փորձութ՟ե։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ մինչեւ յերբ զիս կու մոռանաս, եւ ամենեւին ինձ օգնութ՟ի չես հասանիր * կամ մինչեւ յերբ քո երեսդ ինձանից կու դարձուցանես, եւ ՚ի քոյ շնորհացդ զիս կու զրկես։

Այսինքն, մինչեւ յերբ զանազան խորհրդներ դնեմ իմ մտաց մէջն, եւ զիս հալեմ եւ մաշեմ * կամ մինչեւ յերբ օրն ՚ի բուն զիմ սիրտս տրտմութ՟ե ցաւօք լցուցանեմ։

Այսինքն, մինչեւ յերբ իմ թշնամին ինձ վերայ յաղթօղ լինի, եւ բարձրամտի եւ պարծենայ * նայիր տ՟ր ա՟ծ, իմ խղճութ՟իս, եւ իմ աղաչանքիս ականջ արա։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ զիս այս խաւար տրտմութենէս ազատէ, եւ զիմ սիրտս մխիթարէ * որ չի լինի թէ յուսահատութ՟ե միջումն մնամ, եւ մահուան քունն զիս պատէ։

Կամ թէ տ՟ր ա՟ծ, դու քո երկնային շնորհօքդ զիմ միտքս լուսաւորէ, * որ չի լինի թէ ես մեղաց մէջ անկանիմ, եւ իմ հոգիս մահու քնով ննջէ եւ մեռանի։

Այսինքն, որ չի լինի թէ իմ թշնամին զիմ խղճութ՟իս տեսանելով պարծենայ եւ ասէ. թէ ես

զնա

զնա յաղթեցի * կամ թէ իմ հա
կառակներն որ զիս կու նեղացնեն
և կու վշտացնեն, ուրախանան և
ցնծան, թէ ես անկայ սասանեցայ
և աՀաբեկեղայ.

Այսինքն, զէրէ ես քո ողորմու
թիդ եմ յուսացեր տր ած * և
իմ սիրտս քո փրկութեդ վերայ
և քու միածին որդւոյդ վերայ կու
ցնծայ և կուրախանայ * և ես
միշտ կու օրՀնեմ և կու փառաբա
նեմ զքեզ որ իմ բարերար տրն ես

Իբր զայս սաղմոսս մինչև 'ի վերջն
դաւիթ մարգարէն է ասացեալ
ընդդէմ անՀաւատութեան մարդ
կանց :

Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն վն մոլորութեան մարդկան,
վն պատժեցմանն նոցին, և վն դա
լստեանն քրիստոսի :

Այսինքն, մարդկային ազգս այն
չափ լրբեցեր է և 'թերաՀաւատեր
է, որ երբեմն այնպէս մարդ է գտ
նուում այս աշխարՀումս, որ թէ
պէտ բերանով չէ կարում զած
ուրանալ, բայց միշտ իւր սրտի մի
ջումն կասէ, թէ աշխարՀս անտէր
է, և ստեղծօղ տր և ած չկայ :

Այսինքն, այնպէս ապականվեր
են և պղծվեր են իւրեանց անօ
րէնութեամբ և չար գործոց միջումն

* որ

ցնծասցեն թէ ես սա
սանեցայ :

Ես յողորմութիւն քո
տր յուսացայ * ցնծա
ցաւ սիրտ իմ 'ի փր
կութեն քում * օրՀ
նեցից զտր զբարե
արդ իմ:
Տունք. Զ.

Կատարած սաղմոսի
դաւ թի :

Սաղմոս. ԺԳ :

Ասաց անզգամն 'ի
սրտի իւրում թէ ոչ
գոյ ած :

Ապականեցան և պղ
ծեցան յանօրէնու
թեն իւրեանց * և ոչ ոք

է որ առնէ զբարի ։

Տէր յերկնից նայե
ցաւ յորդիս մարդ
կան * տեսանել թէ
իցէ ոք իմաստուն, որ
խնդրիցէ զա՟ծ ։

Ամենեքեան խոտո
րեցան ի միասին և ան
պիտանացան ։

Ոչ ոք է որ առնէ զբա
րի, և չէ ոք մինչև
՚ի մի ։

Գերեզման բաց է
կոկորդ նոցա * լե
զուօք իւրեանց նեն
գաւորք եղեն *
թոյնք իժից ՚ի ներ
քոյ շրթանց
նոցա ։

Որոց բերանք անի
ծիւք և դառնութե՟
լի են * երագք են

* որ ո՛չ ոք չկայ որ յա՟յ երկնչելով
մէկ բարի գործ մի գործէ ։

Այսինքն , ուստի որ ա՟ծ իւր
երկնային աթոռէն նայեցաւ բո
վանդակ հողեղէն մարդկանց վր՟ա
* որ տեսանէ թէ մէկ այնպէս
իմաստուն մարդ մի այլ կուգտնուի
մի որ զա՟ծ ճանաչէ ․ կամ թէ կամե
նայ և խնդրէ իւրն սրտի մտօք ծա
ռայութիւն անել ։

Այսինքն , և տեսաւ , որ ամէնքն
միատեղ մոլորեր են , և այնպէս
անպէտ են դարձեր , որ այլ արժա
նի չեն որ զա՟ծ պաշտեն , և զնորա
բարերարութի՟ն ՚ի միտ ածեն ։

Այսինքն , ո՛չ ոք չէ գտնուած այդ
չափ մարդկանց միջումն որ մէկ բա
րի մի գործէ , և չկայ մինչև ՚ի մէկ
մարդ մի այլ , որ նր՟ ճշմարտութի՟ն
և բարութի՟ն իմանայ ։

Այսինքն , այլ նոցա կոկորդն ,
իբր կուլն և պօղազն բացված գե
րեզման կու նմանի , զէրէ իւր
եանց աղտեղի խօսքերովն զայլ
կուդարշեցուցանեն * իւրեանց
նենգաւոր և չար լեզուովն զայլ
կուդայթակղեցնեն * և իւր
եանց շրթանց և պռնկների տա
կումն իժ օձի զէհր և աղու կայ
դաղած ։

Այսինքն , անէծքով և դառն
զրուցներով նոցա բերանն լի է *
և իւրեանց ոտքերն արագ և պատ

րաստ է որ անմեղ մարդկանց արիւնն թափեն առանց երկիւղի և խղճմտանաց։

Այսինքն, նոցա չար սովորութե չար կենցաղավարութեան ճանապարհն, զմարդիկ սպանել և չարչարել և խեղճ անելն է * և ամենևին հաշտութե խաղաղութե սիրոյ և պարկեշտութե ճանապարհն չեն գիտեր * զէրէ նոցա աչաց առաջևն ա̃յ ահն և երկիւղն ոչինչ կու թուի։

Այսինքն, բայց ինչպէս կու լինի որ այդչափ մարդիքդ որ չարութի և անօրէնութի գործելոյ յետնէ են ամենևին չի ճանաչեն զա̃ծ և զնորա ահն և երկիւղն 'ի միտ չածեն։

Այսինքն, զիմ ժողովուրդն և զիմ ծառայքն կուտեն և կու փչացուցանեն հացապուրի նման * և ամենևին մէկ օր մի զմտքերն չի բարձրացուցին դէպ յա̃ծ, և իւրեանց մեղացն թողութի չի խնդրեցին։

Այսինքն, բայց ա̃ծ այնպէս տեղ կու վախեցնէ և կու զարհուրեցուցանէ զիւրեանք, որ ամենևին կարծիք չունենան թէ տեղն ահ և երկիւղ կայ * զէրէ ա̃ր ա̃ծ միշտ արդարոց ազգին և զարմին հետ է, որ զիւրեանք պահէ և պահպանէ, և իւրեանց թշնա

ոտք նոցա 'ի հեղուլ զարիւն։

Բեկումն և թշուառութի 'ի ճանապարհս նո̃ց * և զճանապարհն խաղաղութե ոչ ծանեան * ոչ է երկիւղ ա̃յ առաջի աչաց նո̃ց։

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութի։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ո̃պ զկերակուր հացի * և առ ա̃ր ոչ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ ուր ոչ էցէ երկիւղ * զի ա̃ր է յազգս արդարոց։

Զ խորհուրդ աղքատին յամօթ արարին * զի տր՟ է յոյս նորա:

Ո՛ տացէ 'ի սիոնէ զփրկութ՟ին իսրայէլի * 'ի դարձուցանել տ՟ն զգերութ՟ի ժողովրդեան իւրոյ * ցնծասցէ յակոբ, և ուրախ եղիցի իսրայէլ:

Տուն. 13.

Սաղմոս Դաւթի:

Սաղմոս. ԺԴ:

Տէր ո՛վ կացցէ 'ի խորանի քում * կամ ո՛վ բնակեսցի 'ի լերան սբ՟ քո:

միքն պատուհասէ, և կործանէ:

Այսինքն, դուք աղքատ և խեղճ մարդոյ խորհուրդն որ միշտ յա՟ծ ապաւինիլն է տնազ արարին * ասելով թէ այնոր համար այդ մարդդ զիւր յոյսն ա՟ծ է դրեր, որ ձեռնէն բան չի գար:

Այսինքն, ա՛հ ո՛վ կուտայ մեզ 'ի սիոնէ, իբր 'ի յերկնային քաղաքէն. զփրկութիւնն իսրայէլի, իբր զորդին ա՟յ, զոր և զփրկիչն հաւատացելոց * որ գայ փրկէ և դարձուցանէ զիւր ժողովուրդն 'ի գերութ՟էն սատանայի * զէրէ այն ժամանակն կուցնծայ յակոբ, իբր սուրբ և բարեպաշտ քրիստոնեայք, և կուրախանայ իսրայէլ, իբր ա՟մ հաւատացեալք առհասարակ:

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ մարգարէն է շարադրեալ:

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն այնպիսի բարեգործութեանց համար որ զմարդն արժանի կանեն արքայութ՟են երկնից:

յսինքն, տ՟ր ա՟ծ, ինչպէս մարդ է այն, որ արժանի կու լինի քոյ ա՟ծային փառացդ, և կու հանգչի քոյ երկնային խորանումդ * կամ ով է այնպիսի մարդն, որ կու բնակի քոյ սբ՟

լեռ

լեռնումդ, իբր 'ի յարքայութն քում։

Այսինքն, միայն այն, որ իւր մէջ հաւատքէն 'ի զատ զայս բարի գործքերս այլ ունենայ. իբր իւր կենաց մէջն միշտ շրջի և ապրի առանց պակասութն * իւր արարմունքն արդարութի և շիտակութի լինի * և չէ թէ միայն բերանով, այլև սրտովն հանապազ ճշմարտութիւն խօսի, և ճշմարտութն հետևի։

Այսինքն, այն որ իւր լեզուովն խաբեփայութի և նենգաւորութիւն չի անէր * և իւր ընկերին նեղութիւն և վնաս չի հասուցաներ, կամ յափշտակելով և կամ հարկանելով։

Այսինքն, այն որ այնպէս մէջ է, և պարկեշտ, որ ամենևին 'ի յիւր մերձաւորացն և բարեկամացն նախատինք չի լսեր * և չարագործ մարդն իւր առաջևն ոչինչ կու համարվի, և անպատիւ կու լինի։

Այսինքն, այն, որ ա͞ծավախ մարդիկն կու փառաւորէ և կու պատուէ * և իւր ընկերին, երբ որ մէկ բանի մի համար երդում կանէ, իւր խօսքն հաստատ կու պահէ և զինքն սուտ չի հաներ։

Այսինքն, այն որ զիւր դրամն և փողն այլոց շահով չի տար * և դատաստան և իրաւունք անելոյ մէջ

Որ գնայ ամբիծ * գործէ զարդարութի * խօսի զճշմարտութի 'ի սրտի իւրում։

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով * և չար ընկերի իւրում ոչ արար։

Նախատինս 'ի մերձաւորաց ոչ առնու * արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն։

Զերկիւղածս տ͞ն փառաւորէ * որ երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ։

Զարծաթ իւր 'ի վարձու ոչ տայ * և կաշառս 'ի վերայ իրա

ա՛նց ո՛չ առնու ✳ որ
զայս արասցէ, նա մի՛
սասանեսցի աւ՛ի-
տեան :

Տունք: Զ.

Արձանագիր դաւթի :

Սաղմոս ԺԵ:

Պահեա՛ զիս տր՟ ած՟, զի
ես ՚ի քեզ յուսացայ
✳ ասացի տն՟, տր՟ իմ
ես դու ✳ և բարիք իմ
չեն քեզ ինչ պիտոյ.

Սրբոց քոց որք են
յերկրի քում, սքան

կաշառք չի առնուր ✳ զէրէ այսպիսի
բարի գործոց կատարօղ մարդն
միշտ հաստատ կու մնայ, և բնաւ
ամենևին չի սասանիր, և չի վնաս
վիր իւր կենաց մէջն :

Արձանագիր քարի վերայ գրած
գիր ասել է. բայց աստ կու նշանա
նակէ պղինձ տախտակին որ դրին
իւրե՟ գլխոյ Ճշմարիտ դաւթին յի՟
քի՟. որ ասէր, յս՟ Նազովրացի Թա
գաւոր Հրէից :

Այս սաղմոսս կու աղօթէ
մարդարէն՚ի բերանոյն քի՟, և կու
խնդրէ զկարողութի՟, որ իւր չար
չարանքովն հաստատէ զեկեղեցին

Այսինքն, տր՟ ած՟ զիս ամուր ձե
ռօք պահէ, և ինձ կարողութիւն
տուր այս չարչարանացս միջումն,
զէրէ ես քեզ եմ յուսացեր ✳ ես
հողեղէն մարդոյ նման ասացի իմ
տիրոջն, թէ դու իմ տրն՟ ես, զիս
քոյ ձեռացդ մի՛ թողուր ✳ և թէ
պէտ իմ այս չարչարանքս, և իմ
արիւնս որ կու թափեմ, իմ վար
ձքս, և իմ բարիքն որ կու շահիմ,
քեզ պէտք չեն, բայց մարդկային
ազգին համար հարկաւոր են, որ
փրկվին՚ի գերութէն սատանայի
և՚ի խանջանաց դժոխոց :
Այսինքն, և մանաւանդ որ դու
զիմ ամենայն կամքս և յօժարութիւ

որ

որունիմ չարչարվելոյ և խաչվե
լոյ համար, վն փրկութե մարդ
կան, զքանչելի և զարմանալի արա
րիր քոյ սրբերի մասաց մէջումն, որ
քոյ այս ստեղծեալ երկրիս վր կու
բնակին, որ թէպէտ դեռ անճա
նաչ են, բայց յետ ժամանակաց
կու յայտնվլին և կու ճանաչվլին
թէ ովքեն:

Այսինքն, և թէպէտ նոցա հո
գևոր հիւանդութին, իբր հրէից
մեղքն և կռապաշտից մոլորութին
մէկ ժամանակ մի կու աճելանայ
և կու սաստկանայ * բայց յետ այ
նորիկ ըշտապելով կու դառնան և
կու գան 'ի յիմ որ հաւատքն և 'ի
ճշմարիտ աստուածպաշտութի:

Այսինքն, և ես նոցա ժողովք
ներն չեմ ժողովեր, և մէկ զմէկէ
ջոկեր և զանազաներ, իւրեանց
զանազան արեանցն համար, իբր
իւրեանց զանազան մատաղներին,
կամ զոհերին համար * և նց զանա
զան անունն այլ բերանս չեմ բե
րեր ասելով թէ սա հրէայ է, կամ
կռապաշտ է այլ զամէնքն միապէս
կու ընդունիմ, և կու պատուեմ:

Այսինքն, զէրէ տր ած նք իմ ժա
ռանգութե և իմ հարսանիքի բա
ժակին բաժինն են * և դու ես որ
զիմ ժառանգութիս դէպ յիս կու
դարձուցանես, ինչ պէս որ խոս
տացերէիր թէ զհրէայս և զհեթա

չելի արարեր զամ
կամս իմ 'ի նոսա:

Յաճախեսցին հի
ւանդութիւնք նոցա *
յետ այսորիկ ապա վաղ
վաղեսցին:

Ոչ ժողովեցից զժո
ղովս նց յարեանց *
և ոչ յիշեցից զան
ուանս նց 'ի շր
թունս իմ:

Տր, բաժին ժառան
գութե իմոյ և բաժա
կի իմոյ * դու ես որ
այրէն դարձուցա
նես զժառանգու
թի իմ յիս:

Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս * և ժառանգութ̃ի իմ հաճոյ եղև ինձ։

Օրհնեցից զտ̃ր որ իմաստուն արար զիս * մինչ 'ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ։

Յառաջագոյն տեսանէի զտ̃ր առաջի իմ յա̃մ ժամ * զի է ընդ աջմէ իմէ, զի մի սասանեցայց։

Վ̃ս այսորիկ ուրախ

նոսա։ քեզ ժառանգութիւն կուտամ։

Այսինքն, այն վիճակներն որ ինձ անկան, ընտիր և պատուական բաժիններէ էին, իբր այն մարդիկն որ զիս քս̃ ա̃ծ հաւատացին, ընտիր և պատուական աղբերէ էին, կամ ընտիր, և պատուական առաքինութեանց և բարուց տէր էին * և իմ ժառանգութիւնս, որ հայրն իմ երկնաւոր ինձ տվեց, ինձ սաստիկ դուր եկաւ, և հաճոյացաւ, իբր, թէ հաւատացեալ հրէայքն և թէ հեթանոսքն։

Այսինքն, այս ժառանգութ̃իս թէպէտ ես պիտիմ ստանալ իմ չարչարանօքս և մահուամբս բայց միշտ կու գոհանամ և կու օրհնեմ զտ̃ր ա̃ծ հայրն իմ, որ ինձ այնչափ համբերութ̃ե և երկայնամտութեան իմաստութիւն է տուեր, որ մինչև գիշերն այլ իմ երիկամունքն որ արիութ̃ե գործիք են, զիս կու խրատեն և կու զգուշացուցանեն։

Այսինքն, և ինչպէս որ յառաջ կու տեսանէի զտ̃ր ա̃ծ հայրն իմ հանապազ իմ աչքիս առաջևն, այսպէս իմ չարչարանքիս մէջն տեսանել պիտիմ * զէրէ իմ աջ կողմն է կանգներ, որ չի՛ վախեմ և չի՛ տարսափիմ յիմ թշնամեացն։

Այսինքն, այսոր համար իմ սիրտս

ուրա

ուրախացաւ, և իմ լեզուս ցն
ծաց* այլ և իմ մարմինս կուընա
կի և կուհանգչի գերեզմանի մի
ջումն յուսով յարութեան:
Այսինքն, զէրբ երբ որ իմ հո
գիս ելանէ 'ի դժոխս արդարոց
դասքն ազատելու համար, դու
չես թողուր որ 'ի տեղն մնայ* այլ
և չես թողուր, որ իմ մարմինս որ
սբ է՛ և մաքուր յամմեղաց, գե
րեզմանումն փտի և ապականի:
Այսինքն, այլ կուցուցանես ինձ
կենաց ճանապարհն, որ յառաջ
քան զամ մարդիկ ելանեմ յեր
կինս* և 'ի տեղն կուլցնուս զիմ
սիրտս քոյ պայծառ երեսաց ուրա
խութեննովն* և քոյ հայրական
աջոյդ քաղցր վայելչութեննովն
իբր պատուօքն և մեծարանօքն յա
ւիտեանս յաւիտենից:

Իբր դաւիթ իւր հալածանաց
և նեղութե միջումն զայս սաղ
մոս ասելով աղօթեաց առ ած:
Այս սաղմոսումս կու աղաչէ մար
գարէն զած 'ի բերանոյ արդար
մարդկանց որ ազատէ զիւրեանք
'ի հալածանաց:

Այսինքն, տր ած կաղաչեմ զքեզ
լսէ ինձ քոյ արդարութեննովդ, իմ
անմեղութենն դօրայ, և հայիր իմ
խնդրուածքիս* և ականջ դիր
սիրով

եղև սիրտ իմ, և ցն
ծացաւ լեզու իմ*
ևս և մարմին իմ բնա
կեսցի յուսով:
Զի ոչ թողցես
զանձն իմ 'ի դժոխս*
և ոչ տացես սրբոյ
քում տեսանել զա
պականութի:

Ծանուցես ինձ զճա
նապարհս կենաց*
լցուսցես զիս ուրա
խութե երեսաց քոց
*'ի քաղցրութե վայել
չութե աջոյ քոյ մինչ
իսպառ:

Տունք. II.

Աղօթք Դաւթի:

Սաղմոս. ԺԶ.

Լուր տր արդարու
թեամբ. նայեաց 'ի
խնդրուածս իմ*
ունկն դիր աղօթից

իմոց, զի ո՛չ շրթամբք
նենգաւորօք։

Յերեսաց քոց իրա
ւունք իմ ելցեն *
և աչք քո տեսցեն
զուղղութի։

Փորձեցեր զսիրտ իմ
և քններցեր ՚ի գիշերի
* փորձեցեր զիս, և
ո՛չ գտաւ յիս անի
րաւութի։
Մի՛ խօսեսցի բերան
իմ զգործս որդւոց
մարդկան * վսն բանից
շրթանց քոց ես պա
հեցից զճանապարհս
խիստս։

Հաստատեա՛ զշաւիղս
իմ ՚ի ճանապարհի
քում * զի մի՛ դայ
թակղեսցին գնացք
իմ։

Ես առ քեզ տր կար
դացի զի լուար ինձ

սիրտով իմ աղօթքիս, զէրէ նեն
գաւոր և խաբեփայ շրթամբք և
պռնկներով երեսահանց չեմ աղա
չեր զքեզ։
Այսինքն, քո երեսէդ ինձ դա
տաստան և իրաւունք ելանէ * և
քո ածային աչքդ զիմ շիտակու
թին և ուղղութին տեսանէ, և
ինձ հաստուցումն անէ։
Այսինքն, զէրէ դու փորձեցիր
և քննեցիր զիս նեղութն և վշտի
գիշերումն * փորձեցիր և տեսար,
որ ինձնում անիրաւութի և սուտ
թիւն չկայր։
Այսինքն, թող ամենևին իմ բե
րանս չի խօսի և չի բամբասէ ու
րիշ մարդկանց սխալական արար
մունքն և գործքն, թէ ինձ անի
րաւութիւն այլ անեն * զէրէ ես
քո բերանիդ խօսքին համար, իբր
քո տբ պատուիրանքին համար,
այս դժուար և խիստ ճանապարհս
կու պահեմ, իբր կու համբերեմ,
և մունձ կու կենամ։
Այսինքն, և կաղաչեմ զքեզ որ
զիմ հետքս և զիմ իղս, քո պա
տուիրանաց ճանպարհումն հաս
տատ պահես * որ իմ քայլքն, և
գնացքն. իբր իմ կենցաղավարու
թիս չի թեքվի, և չի ծռվի դէպ
՚ի անպատեհ շարժմունս։
Այսինքն, տր ած, ես միշտ դէպ
առ քեզ աղաղակեցի, զէրէ դու

հանապազ քո ողորմութեդ ինձ
լուեցիր * այժմ ևս ցածացուր քո
ականջդ, և զիմ աղօթական բանս
լուր, և ինձ 'ի թիկունս հասիր։
Այսինքն, դու զքո առատ ողոր
մութիդ իմ մնաց մէջն սքանչելի
և զարմանալի արարիր * զէրէ դու
այն ա͞ծն ես, որ կու փրկես 'ի քեզ
յուսացող մարդիկն, և կու ազա
տես այնպիսի չար մարդկանց, որ
քոյ աջ ձեռացդ, իբր քոյ միածին
որդւոյդ հրամանացն և պատուի
րանացն կու հակառակին։
Այսինքն, պահէ և պահպանէ
զիս քոյ ողորմութեն քոյ աչաց բի
բինանման իբր քո սիրելի և հաւատա
րիմ առաքելոց և վարդապետաց
նման * և քոյ թևերի շուքի տա
կումն, իբր քոյ նախախնամութե
ներքևն ծածկէ և դաղէ զիս անօ
րէն մարդկանց երեսէն. որ զիս
սաստիկ տառապեցուցին և վշտա
ցուցին իւրեանց չարութեն։
Այսինքն, զէրէ թշնամիք զիմ
չորս կողմն պատեցին քոյ ո͞ք հա
ւատքիդ խոստովանութեն հա
մար * և իւրեանց ձրադուի մի
ջումն արդելվեցան, իբր իւր
եանց հարստութե ընչից և մե
ծութեան միջումն առատացան
խրվեցան և մնացին * և նոցա բե
րանն ինձ վերայ պարծենալով ամ
բարտաւանն և հպարտ խօսքեր խօ

ա͞ծ * խոնարհեցո՛
ուխ զունկն քո և
լուր բանից իմոց։

Սքանչելի արարեր
զողորմութիս քո *
որ փրկես զայնոսիկ
ոյք յուսացեալք են
'ի քեզ. յայնցանէ
ոյք հակառակ
կան աջոյ
քոյ։

Պահեա՛ զիս ո͞պ բիբ
ական * ընդ հովան
եաւ թևոց քոց ծած
կեսցես զիս յերեսաց
ամպարշտաց ոյք տա
ռապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ
պաշարեցին * և 'ի
ձարպս իւրեանց ար
գելան * և բերանք
նց խօսեցան զամբար
տաւանութի։

Մերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ պատեցան զինև * ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ ոպ առիւծ զի պատրաստի յորս * և ոպ կորիւն առիւծու, զի նստի դարանեալ։

Արի՛ տր ժամանեա՛ նոցա, և խափանեա՛ զնս * փրկեա՛ զանձն իմ յամբարշտաց, 'ի սրոյ և 'ի ձեռաց թշնամւոյն։

Տր կորո՛ զնոսա յերկրէ * բաժանեա՛ * և խափանեա՛ զնոսա 'ի կեանս իւրեանց։

Գաղտնեօք քովք լցան որովայնք նց * յագեցան կերակ

սեցաւ, և զիս դառնացոյց։

Այսինքն, մէկ ժամանակ մի զիս քշեցին և հալածեցին յերկրէ յերկիր, այժմ կրկին զիմ բոլորքս պատեր են * և իւրեանց հոգին և դիտաւորութին այն է որ զիս հողէ հաւասար անեն, իբր զիս 'ի յերկնային ցանկութէն զրկեն, և սնոտի վայելչութեց աշխարհի հետևեցուցանեն։

Այսինքն, և ինձ մէկ առիւծի նման կութուին, որ զինքն պատրաստէ, որ որսերի վերայ թռչի * կամ թէ մին առիւծի ձագինման, որ մէկ տեղ մի դաղլի և նստի, որ զայլ կենդանիքն որսայ և կլանէ։

Այսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ տր ած, վեր կաց, հասիր նոցա քո կարող զօրութեդ, և զիւրեանց չար խորհուրդն խափանէ՛ * զիմ անձս փրկէ և ազատէ յանօրէններէ, 'ի թրէ, և 'ի թշնամի մարդկանց ձեռքէն, զէրէ 'ի քեզ եմ յուսացեր։

Այսինքն, տր ած կորցուր զդն երկրիս երեսէն * բաժանէ՛ և ջոկ ջոկտէ մէկ զմէկէ և ցրուէ զիւրեանք * և դոցա չար միտքն և դիտաւորութին խափանէ քանի որ կենդանի են այս աշխարհիս վր։

Այսինքն՝ քոյ այս երկրիս վերայ սրբոց համար պատրաստած և դաղած բարի պարգևքներուն նոցա

փո

փորերն լցվեցաւ * այն չափ կշտա
ցան զանազան կերակրներով, և
զանազան ընչիւք և ապրանօք, որ
թողին զաւելորդն և զմնացածն
իւրեանց տղայոցն, իբր իւրեանց
չար ժառանգներին։

Այսինքն, բայց ես հեռանալով
նոցա չար ճանապարհէն, կուզեմ
արդարութբ և անմեղութեամբ
երևիլ քոյ երեսաց առաջեն յա
ւուր ահեղ ատենին * և կուզեմ
կշտանալ, երբ որ յարութեն օրն
երևի քո փառքն, իբր երբ որ որ
դին քո միածին, քոյ հայրական
փառօքդ գայ ՚ի դատաստան։

Իւր զայս սաղմոսս մինչև ՚ի վերջն
դաւիթ մարգարէն վասն իւր է
ասացեալ, և կամ վասն ճշմարիտ
դաւիթին յի. քի․ զի որպ դաւիթ
զերծաւ ՚ի ձեռաց թշնամեաց իւ
րոց, նոյնպէս և ք.ս զերծաւ ՚ի ձե
ռացն հրէից։

Այս սաղմոսումս շնորհակալ
կուլինի մարգարէն զայ որ փրկեց
զինքն յիւր թշնամեաց ձեռքէն։
Կամ շնորհակալ կուլինի ՚ի բե
րանոյ քի, որ փրկեց զնա ՚ի դաւա
ճանութէ հրէից։
Նաև կամ շնորհակալ կուլինի ՚ի
բերանոյ արդարոց, որ փրկեց զիւ
րեանք ՚ի փորձութէ։

րովք, և թողին
զմնացուածս տղ
այոց իւր
եանց։

Ես արդարութբ եր
ևեցայց երեսաց քոց
* յագեցայց յերևիլ
փառաց քոց։

Տունք․ 15․

՚Ի կատարած ՚իվերայ պատե
րազմաց նահատակի ծառայի
տեառն դաւթի, որ խօսե
ցաւ ընդ տեառն զբանս օրհ
նութեան, յաւուր յորում
փրկեաց, զնա տէր ՚ի ձեռաց
ամ թշնամեաց, և ՚ի ձեռացն
սաւուղայ:

Սաղմոս. ԺԷ:

Սիրեցից զքեզ
տր զօրութի
իմ * տր հաս
տատիչ իմ * ապաւէն
իմ. և փրկիչ իմ։

Ած օգնական իմ. և
ես յուսամ 'ի նա *
ապաւէն իմ. եղջիւր
փրկութե իմոյ * ըն
դունող իմ է։

Այսինքն, կու սիրեմ զքեզ
տր ած բոլորով սրտիւ
զէրէ դու իմ կարողու-
թիւն և զօրութիւն ես * դու իմ
ամրութիւն և հաստատութիւն ես
* և դու իմ ապաւէնն և փրկիչն
ես, իմ ամ պատերազմի, իմ ամ
փորձութե, և իմ ամ նեղութե
միջումն 'ի մանկութէ իմէ։

Դարձեալ, կու սիրեմ զքեզ
հայր իմ երկնաւոր, ես որդիդ քո
միածին յս քս բոլորով սրտիւ
իմով, ինչպէս որ կու սիրէի զքեզ
յառաջ քան զլինիլն աշխարհի.
զէրէ դիտեմ ստուգիւ, որ այս
չարչարանաց և խաչելութե ժա
մանակիս դու իմ կարողութիւն և
զօրութիւն ես * դու իմ ամրու-
թիւն և հաստատութիւն ես * և
դու իմ ապաւէնն և փրկիչն ես.
որ կու փրկես զիս 'ի խորամանկու-
թենէ և 'ի նենգաւործութէ
հրէից, և զթշնամին ազգի մարդ-
կան զսատանայ, իմ ոտաց տակն
կու ձգես, և յամօթով կանես։

Այսինքն, ած իմ օգնականն է.
և ես 'ի նա եմ յուսացեր * իմ ապա
ւէնն է. և իմ փրկութե և ապա
տութե պողն է. իբր իմ յաղթու-
թիւն և իմ պարծանքն է. իմ ըն
դունող և խնամք տանողն է։

Դար

Դարձեալ, հայրն իմ երկնաւոր տծ, իմ օգնականն է այս չարչարանաց և խաչելութե ժամանակիս. և ես 'ի նա միայն եմ յուսացեր * իմ ապաւէնն է և իմ փրկութե և ազատութե պոզն է. իբր իմ յաղթութին և պարծանքն է զէրէ նորա կարող զօրութեն պիտիմ յաղթահարել զմահ և յարել 'ի մեռելոց * և իմ ընդունողն և խնամք տանողն է. զէրէ 'ի համբառնալն իմ յերկինս, նա պիտի ընդունի զիս փառօք, և նստուցանէ ընդ աջմէ իւր:

Այսինքն, վն որոյ միշտ օրհնելով և գովելով կու աղաղակեմ դէպ իմ տէրն և տծն * և յոյս ունիմ, որ ամէն իմ թշնամեաց ձեռքէն նր կարողութեն պուծանիմ և ազատիմ:

Դարձեալ, վն որոյ միշտ օրհնելով և գովելով կու աղաղակեմ առ հայրն իմ երկնաւոր թէ 'ի լեառն ձիթենեաց և թէ 'ի վերայ խաչին * և հաստատուն յոյս ունիմ, որ թէ հրէից քահանայից և քահանայապետաց, թէ դպրաց և փարիսեցւոց, և թէ նենգաւոր յուդայի ձեռքէն, նորա կարող զօրութեն պուծանիմ և ազատիմ:

Այսինքն, զէրէ շատ անգամ մեռանելոյ ահն և երկիւղն զիս

Օրհնելով կարդացից առ տր * և 'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու *

Եւ ուղխք անօրէնութեան
խռովեցուցին զիս ։

Վիշտք դժոխոց պա
շարեցին զիս * և ժա
մանեցին ինձ որո
գայթք մահու ։

Ի նեղութեան իմում
ես առ Տէր կարդացի

պատեց * և անօրէնութեան ուղխքն,
իբր հալածանաց և փորձութեան
սէլաւներն զիս խռովեցուցին և
վախեցուցին ։

Դարձեալ, ահա՛ հայր իմ երկ
նաւոր մահուան ահն և երկիւղն
զիս պատեց * և անօրէնութեան
ուղխքն զիս խռովեցուցին . իբր
հրէից զօրականաց ամբոխն սուսե
րօք և բրօք հանդերձ յուդայի
սէլաւներին նման ինձ վերայ վազե
ցին, և զիս ահաբեկ արարին ։

Այսինքն, այնպէս ծանր վիշտք
և նեղութիւնք զիս պատեցին, որ
դժոխոց տանջանացն կու նմա
նէին * և մահուան որոգայթքն,
իբր թալաքներն և ճնարագոր
ծութիւնքն որ իմ թշնամիքն ինձ
համար պատրաստերէին, ինձ ժա
մանեցին, և քիչ մնաց թէ զիս կոր
ծանէր էին ։

Դարձեալ, ահա՛ հայր իմ երկ
նաւոր, այնպէս դառն չարչա
րանք և նեղութիւնք զիս պատեցին,
որ դժոխոց տանջանացն կու նմա
նէին * և մահուան որոգայթքն,
իբր հրէից և յուդայի թալաքներն
և ճնարագործութիւնքն որ ինձ հա
մար պատրաստեր էին, ինձ ժամա
նեցին . զէրէ կապեցին զիս, և քար
շելով տարան 'ի մահ մատնեցին ։

Այսինքն, ես այնչափ զանազան
նեղութեան միջումն, երբ որ զիմ

տ՟րն 'ի յօգնութ՟ի կանչեցի * և
դէպ իմ Ա՟ծն աղաղակեցի ։

Դարձեալ, ես իմ անտանելի նե
ղութե միջումն 'ի լերինն ձիթենե
եաց, առ հայրն իմ երկնաւոր զա
նազան կերպիւ աղօթք արարի
ասելով, հայր եթէ կամիս, անցո
զբաժակս զայս յինէն․ և իմ՟ր խաչին
առ Ա՟ծն իմ աղաղակեցի ասելով,
էլի էլի լամա սաբաքթանի, իբր
Ա՟ծ իմ Ա՟ծ իմ, ընդէր թողեր զիս։
Այսինքն, շուտով իւր սուրբ և
երկնային տաճարէն զիմ աղօթից
ձայնն լսեց * զէրէ իմ աղաղակն և
դանկատն իսկոյն Ա՟յ առաջեն
դնալն 'ի բաց կումննու իւր ս՟բ
ականջն ։

Դարձեալ, շուտով իմ հայրն
Ա՟ծ յիւր ս՟բ և երկնային տաճա
րէն, իբր յիւր Ա՟ծային խորհրդա
րանէն զիմ աղօթից ձայնն լսեց *
զէրէ իմ աղաղակն իմ հօր Ա՟յ առա
ջեն հասանիլն իբաց մտաւ նորա
յականջն, և երևեցաւ ինձ հրեշ
տակ յերկնից, և զօրացոյց զիս ։
Այսինքն, ինչպէս որ յեդիպտոս
իսրայէլացւոց ժողովրդեան աղա
ղակն շուտով իւր ականջն մտաւ,
և այնպէս զայրացոյց զնա կուապաշ
տից թագաւորացն վերայ, որ բո
վանդակ երկիր նորա յահէն խռո
վեցաւ և դողաց * և լեռների
հիմքերն շարժեցան, սասանեցան

և խռո

* և առ Ա՟ծ իմ աղա
ղակեցի ։

Լուաւ 'ի տաճարէ
սրբոյ իւրմէ ձայնի
աղօթից իմոց * և աղա
ղակ իմ առաջի նորա
մտցէ յականջս նոր՟ ։

Խռովեցաւ և դո
ղաց երկիր * և հի
մունք լերանց սասա
նեցան և խռովեցան
* զի բարկացաւ 'ի վ՟ր
ն՟ց Ա՟ծ ։

Ել ծուխ ՚ի բարկու-
թէ նր, և հուր յե-
րեսաց նր բորբոքե-
ցաւ * և փայլատա-
կունք հատան ՚ի
նմանէ։

և խռովեցան, ՚ի յանդունդս կար
միր ծովուն, զեր բարկացեր էր
նց վր ած վս իւր ժողովրդեանն։
Դ. արձեալ, ես յորժամ իմն խա
չին աւանդեցի զհոգիիմ, երկիր
շարժեցաւ, և վէմք պատառեցան
* և հիմունք լերանց սասանեցան
և խռովեցան, իբր ոչ միայն քա
հանայապետքն հրէից, և հերով
դէս և պիղատոս որք են լերինք,
այլ և բոլոր տէրութիւնն հռով
մայեցւոց որք են հիմունք լերանց
լսելով զհրաշալի մահն իմ, սասա
նեցան և խռովեցան, զեր բար
կացեր էր նոցա վերայ հայրն իմ
երկնաւոր։

Այսինքն, և առաւել բարկու-
թէն այնպէս կու թունէր, թէ
քթի ծակերէն վրէժխնդրութե
մուխ դուրս կուգայր, և յերե
սէն սրտմտութե կրակ կուբորբո
քէր * և կայծակներ և փայլակ
ներ կու թափէին յիւրմէն։

Դ. արձեալ, և սաստիկ բարկու-
թենէն, վրէժխնդրութե մուխ
ելաւ ՚ի նմանէ, և սրտմտութեան
կրակ բորբոքեցաւ ՚ի վերայ տիրա
սպան հրէից և հեթանոսաց * և
պատժի և պատուհասի փայլատա
կունք թափեցան նց վերայ. ըստ
այնմ, որ բարկութբ իւրով խռո
վեցուսցէ զնոսա. և հուր կերի
ցէ զնոսա. և ըստ այնմ հուր բոր

բղխեցաւ 'ի բարկութէ իմէ · այ
րեսցէ և իջցէ մինչև 'ի դժոխս
ներքինս ։

Մաշխինքն, և այնպէս կու երև-
էր թէ կուցածացնէր զերկինս
և կու իջնայր երկրիս վերայ * և
իւր ոտաց տակն մէկ սև ամպ մի
կայր, որ կու նշանակէր զիւր սրտի
ոխն, որ ունէր իմ անօրէն թշնա
մեացն հետ ։

Դարձեալ, խոնարհեցոյց յաւի
տենական բանն ած ողորմութե
իւրով զերկնային և զանհաս
նելի փառս իւր, և էջ 'ի յարգանդ
կուսին մարիամու, և զգեցաւ
զկերպարանս ծառայի * և իւր
ոտաց տակն մէկ մութ ամպ մի կայր
որ կու նշանակէր զմեղաւորս սև
ացեալս մեղօք, զորս պիտէր ինա
զանդեցուցանել իւր սբ հաւա
տոյն, և դարձուցանել 'ի դիտու
թիւն ճշմարտութե · ըստ այնմ,
ժողովուրդ որ նստէր 'ի խաւարի
եւտես զլոյս մեծ ։

Դարձեալ, ոտքն քրիստոսի են
առաքեալք, և խաւարն ամպն է ·
առաքելոց խորին և ածաբանս
կան քարոզութե ։

Մաշխինքն, և այնպէս շուտ հա
սաւ 'ի յերկինս, որ կու թռչէր
թէ թևաւոր քերովբէից վերայ
հեծաւ և թռաւ * և սլացաւ,
իբր սաստիկ արագ թռաւ, այն

Խոնարհեցոյց եր
կինս և էջ * և մէգ 'ի
ներքոյ ոտից նորա ։

Հեծաւ 'ի քերոբէս և թռ
եաւ * սլացաւ նա 'ի
թևս հողմոց ։

Եդ զխաւար 'ի ծած-
կոյթ իւր * և շուրջ
զնովաւ են յարկք
իւր * և խաւարային
ջուրք մինչև յամպս
օդոց :

պէս, ինչպէս թէ քամի թևեր ու-
նենայր .

Դարձեալ, տրն մեր յս քս յետ
յարութեն իւրոյ 'ի պարս սերով-
բէից և քերովբէից հրեշտակաց և
հրշտկպաց համբարձաւ 'ի յերկինս
* և սլացաւ 'ի վր թևոց հողմոց,
իբր գերազանցեաց զամ իմացո-
ղութիս մտաց բանականաց անձա-
ռելի փառօք և պատուօք իւրովք:
Այսինքն, խաւարն իւրն ծած-
կոց և փարատայ դրեց երբ որ զամպս
ժողովեց և զերկինս մթնացոյց
* և ամպերն իւր բոլորքն այնպէս
էին, ինչպէս տներ և օթաղներ *
և մթնած ջուրն և անձրևն բռ-
նեց զաշխարհս մինչև այս օդիս մի-
ջին կամարի ամպերն :

Դարձեալ տրն մեր յս քս զմարդ-
կային կերպարանքն որ է իբրև խա-
ւար, իւր ածութեն իբրև ծած-
կոյթ և փարատայ դրեց, վս որոյ ոչ
երկրպագեցաւ 'ի մարմնապաշ-
հրէիցն իբրև որդի այ * և շուրջ
զնովաւ են յարկք իւր, իբր պարք
երկնային զօրացն, դասք սուրբ
առաքելոցն, և երամք ընտրելոցն,
ըստ այնմ ես յս հանգեայց եթէ
ոչ 'ի հեզս և 'ի խոնարհս * և խաւա-
րային ջուրք, իբր մոլորեալ իմացո-
ղութիւք հրէից և յիմար քննութիւք
հեթանոսաց. մինչև յամն օդոց,
իբր մինչև 'ի խորին աստուածա-

մարգարէից, զորս ո՛չ կարելով և ո՛չ կամելով իմանալ, զրկեցան 'ի լուսոյ ածպաշտութե, և 'ի մաս նակցութե՛ն քի։

Այսինքն, և երբ որ սկսաւ փայ լակն փայլփայլել նորա առաջին, ամպերն անց կացին * և կար կուտն և կրակի կայծակներն թա փեցաւ երկրիս վերայ։

Դարձեալ 'ի փայլատակելն լու սազարդ առաքելոցն առաջի այ, մարգարէութիւնք անցան և վերջա ցան, որք էին իբր և զամպս * և բանք և քարոզութիւնք առաքելոցն կարկուտի նման թափեցան 'ի վերայ երկրիս. և կայծակունք հրոյ սի րոյն Ճշմարտութե բորբոքեցան 'ի սիրտս հաւատացելոց. ըստ այնմ հուր եկի արկանել յերկիր, և կա միմ զի արդէն իսկ բորբոքեսցի։

Այսինքն, տր ած յերկնից որո տաց և զաշխարհս սասանեցոյց * և նոյն ինքն ած որ բարձր է՛ քան զերկինս, կարկտով և կրակի կայ ծակներով ձայն տուեց. և զեր կիրս դողացոյց։

Դարձեալ, տր ած առաքելոց բերանովն յայտնեաց զաւետա րանական Ճշմարտութիւն իբրև զորոտումն, և զհրէայս և զհե թանոս սասանեցոյց * և բարձր եալն ած զիւր ձայնն, 'իբր զառա քելական քարոզութիւն կարկտի

Ի փայլատակելն առա ջինք, ամպք անցին * զկարկուտ և զկայծա կունս հրոյ։

Որոտաց տր յերկնից * և բարձրեալն ետ զձայն իւր 'ի կար կուտ. և 'ի կայ ծակունս հրոյ։

Առաքեաց զնետս
իւր և ցրուեաց զնս
* յաճախեաց զփայ
լատակունս իւր , և
խռովեցոյց զնոսա ։

նման թափեց 'ի վերայ երկրի . և
զիւր սիրոյ կայծակներն բորբո
քեց 'ի սիրտս հաւատացելոց ։
Այսինքն , ուղղարկեց իւր կայ
ծակի նետերն , և ցրուեց և փա
խոյց զամէն կենդանիք * և սաստ
կացոյց իւր փայլակներն , և վախե
ցոյց զիւրեանք ։
Դարձեալ , առաքեաց զերկնային
նետս իւր 'ի ձեռն որդւոյն որոտ
մանց յոհաննու և յակոբայ , և
ցրուեաց նոցա մոլութիւն և զըն
դունայն գիտութիւն * սաստկա
ցոյց զիւր ածային սիրոյ փայլակ
ներն , և խռովեցոյց զնոսա , ըստ
այնմ , և թշնամիք առն , ընտա
նիք իւր ։

Երևեցան աղբիւրք
ջուրց * և յայտնե
ցան հիմունք աշ
խարհի ։

Այսինքն , երևեցան նոր և ան
տես ջրոց աղբերներ 'ի բազում տե
ղիս * և բացվեցան և յայտնվե
ցան երկրիս և աշխարհիս հիմ
քերն ։
Դարձեալ , երևեցան զանազան
ածաբան վարդապետք , որք են
աղբիւրք ջրոյ կենդանութե * և
նոցա քարոզութբն յայտնեցան
բանք մարգարէիցն , որք են հի
մունք աշխարհի . ըստ այնմ , շի
նեալք 'ի վր հիման առաքելոց և
մարգարէից ։

Ի սաստէ քումմէ տր
* և 'ի շնչել հոգւոյ
բարկութեան քոյ ։

Այսինքն , երբոր դու տր զայրա
ցար անօրինաց վերայ . և սաստե
ցիր և գուշեցիր երկրիս * և փչե
ցիր ։

ցիր քոյ բարկութեան քամին, և
զինքն շաժեցիր և դողացուցիր։
Դարձեալ, և ՚ի քոյ սաստէդ, և
՚ի բարկութէդ որ ծանուցերես
՚ի մէջ դրո՛ց սրբոց առ ՚ի պատժել
և ՚ի պատուհասել զկամապաշտս,
և զչարագործս, ՚ի լսելն սասանե
ցաւ և զարհուրեցաւ բովանդակ
աշխարհ։
Այսինքն, ահա՛ այսպէս ողարկեց
զիւր օգնութին ՚ի բարձանց, ի՛բր
յերկնից, և զիս ընդունեց, ի՛բր
զիմ ազգն և զիմ նախահարքն
իւր խնամքի տակին առաւ և զիս
ընդունեց և փրկեց շատ ջրերէն,
ի՛բր կարմիր ծովէն, կամ ՚ի յեգիպ
տոսի ծառայութէն։
Դարձեալ, քանզի ողարկեց տ̃ր
ա̃ծ յերկնից ՚ի սրբութէ իւրմէ
զիւր ողորմութին, ի՛բր զփրկիչն
մեր յ̃ս ք̃ս, և ընդունեց զիս, ՚ի
յորդեգրութի իւր * և ընդու
նեց և փրկեց զիս ՚ի սնոտի և ըն
դունայն հոգոց աշխարհի։
Այսինքն, այժմ ևս կաղաչեմ
զքեզ տ̃ր ա̃ծ, որ զիս փրկես իմ
ուժեղ թշնամեաց ձեռքէն, և իմ
ատելեաց հնարագիտութենէն *
զէրէ քան զիս ուժովացան, և զօ
րացան։
Դարձեալ, այժմ ևս կաղաչեմ
զքեզ տ̃ր ա̃ծ, որ փրկես զիս ՚ի հնա
րագիտութէն սատանայի ՚ի հա

Առաքեաց ՚ի բար
ձանց և ընկալաւ զիս
ընկալաւ զիս ՚ի ջուրց
բազմաց։

Փրկեա՛ զիս տ̃ր ՚ի թշ
նամեաց իմոց հզօրաց
և յատելեաց իմոց *
զի հզօրք եղեն քան
զիս։

Ժ. ամանեցին ինձ յաւուրս չարչարանաց իմոց * և եղև տր հզօրիչ իմ. և եհան զիս յանդորր, և փրկեաց զիս տր. զի կամեցաւ զիս:

Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարութեան իմում * ըստ ամբծութե իմում հատուսցէ ինձ:

Զի պահեցի զճանապարհս տն * և ոչ ամպարշտեցայ յայ իմէ:

Զի ամենայն իրաւունք նր առաջի իմ են * և զարդարութի իւր, ոչ 'ի բացեայ արար յինէն:

լածչաց և 'ի բռնաւորաց, որ կուտեն զիս վս հաւատոյն քո որդւոյ քոյ * զերծ հզօրք են բռնութեամբ և իշխանութե քան զիս:

Սոյնպէս, իմ թշնամիքն և ատելեքն այն ժամանակին ինձ վր հասան որ ես չարչարանաց և տրտմութե միջում էի, և առ իշխանս և առ դատաւորս քարշեցին զիս * բայց տրն իմ ուժովացոյց զիս, և հաստատեց 'ի հաւատս. և հանեց զիս 'ի հանդիստ տեղ, իբր ազատեց զիս 'ի նեղութէ, փրկեց զիս տրն իմ իւր առատ ողորմութեն յամ փորձութէ. զերծ սիրեց զիս յանուն միածնի որդւոյ իւրոյ:

Սոյնպէս, վասն որոյ կու խնդրեմ միշտ, որ տր ած ինձ հատուցու անէ իմ արդարութե և չխտակութենն գօրայ * և իմ անմեղութե և անարատութենն գօրայ ինձ հատուցումն անէ, զերծ ողորմած և արդար դատաւոր է:

Սոյնպէս, զերծ ես միշտ պահեցի իմ այ օրինաց և արդարութե ճանապարհն * և ամենևին 'ի պատուիրանացն այ չի' ապստամբեցայ և չի հեռացայ իբրև անզգամ:

Սոյնպէս, իւր ամէն իրաւունքն և դատաստաննն իմ աչաց առաջևն է' * և զիւր արդարութիւն և ճշմարտութիւն ընաւ ամենևին իմ միտացս և իմ սրտէս չի հեռացոյց:

Այսինքն, ես միշտ սրտիւ անբիծ և անարատ կեցայ իմ աստուծոյն հետ * և այսու հետև ևս կու զգուշանամ իմ ամէն չար սովորութենէս և յանօրէնութենէս ։

Այսինքն, վ՟ս որոյ կու խնդրեմ, որ տ՟ր ա՟ծ ինձ հատուցումն անէ իմ արդարութե՟ և իմ շիտակութե՟ն գօրայ * և իմ ձեռաց յստակութե՟ և սրբութե՟ն գօրայ որ մինչև ցայսօր ապրեցայ իւր աչաց առաջևն ։

Այսինքն, զէրէ դու տ՟ր ա՟ծ, ս՟բ մարդոյ հետ սրբութե՟ կու վարիս անբիծ և անարատ մարդոյ հետ, անբծութե՟ և անարատութեամբ կու վարիս * ընտիր և կատարեալ մարդոյ հետ, ընտիր և կատարեալ բարերարութե՟ կու վարիս * իսկ թիւր և ծուռ մարդոյ հետ, իւր թիւրութե՟ն և իւր ծռութե՟ն գօրայ կու վարիս, իբր իւր մոլոր և ախտաւոր գործոցն գօրայ, զինքն կու պատժես և կու պատուհասես քո տ՟ր և արդար դատաստանովդ ։

Այսինքն, դու զայնպիսի ազգն և զայնպիսի ժողովուրդն որ հեզ և խոնարհ է, կու փրկես և կու պահպանես * և ամբարտաւան և հպարտ մարդկանց աչքերն դէպ 'ի գետինն կու խոնարհեցնես . իբր ամօթով և պատկառանօք 'ի

Եղէ ես անբիծ ընդ նմա * և զգուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ ։

Հատուսցէ ինձ տ՟ր ըստ արդարութեան իմում * ըստ սրբութե՟ ձեռաց իմոց առաջի աչաց նորա ։

Ընդ սրբոյն ս՟բ եղիցիս * ընդ առն անմեղի անբիծ եղիցիս * ընդ ընտրելոյն ընտրեալ եղիցիս * և ընդ թիւրոյն թիւրեսցիս ։

Դու զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես * և զաչս ամբարտաւանից դու խոնարհեցուցանես ։

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ * Տր Ած իմ, լոյս արա ինձ 'ի խաւարի :

Զի և փրկեցայց 'ի փորձութէ * աստուծով իմով անցից ընդ պարիսպս :

Ած իմ ամբիծք են ճանապարհք քո * և բանք Տն ընտրեալք են * և ապաւէն են ամենեցուն որք յուսան 'ի նա :

Ո՛ զի ով է Ած բաց 'ի Տնէ * կամ ով է Ած բաց յԱյ մերմէ :

վայր կու նայեցնես :

Այսինքն, դու միայն կարես լոյս տալ իմ ճրագին, իբր իմ շփոթած և մթնած միտքիս, որ իմ հոգւոյս ճրագն է, և զիս քո աստուածային գիտութեդ լուսաւորել և պայծառացուցանել * վն որոյ և կաղաչեմ զքեզ Տր աստուած լոյս արա ինձ այս խաւարիս միջումն, իբր ազատէ զիս այս իմ առաջի կայ տառապանքէս և փորձանքէս :

Այսինքն, զէրէ իմ յոյսս այն է, որ քո օգնութեդ փրկվիմ յամ փորձանաց * և իմ Այ շնորհօքն և կարող զօրութեն սատանայական ճարտարագործութեց, և աշխարհական հոգւի պարսպներին փուլ ածեմ և անցկենամ, և հեշտութեամբ մտանեմ յարքայութին երկնից :

Այսինքն, զէրէ իմ Այ ճանապարհներին, իբր օրէնքն և պատուէրանքն ամբիծ և անարատ են * և Այ բանքն և խոստմունքն ընտրած և յստակ են, իբր հաստատուն և հաւատարիմ են * և միշտ ապաւէն և օգնական է այնպիսի մարդկանցն, որ կու յուսան և կու ապաւինին 'ի նա :

Այսինքն, զէրէ ով է ճշմարիտ Ած և կենդանի, իմ տիրոջէն 'ի զատ * կամ ով է աստուած ամենա

մեծ և ամենակարող, մեր աստու-
ծոյն 'ի զատ․ ըստ որում ասէ ինքն
իձեռն եսայեայ մարգարէի․ ես
տ̄ր, և ո՛չ գոյայլ․ բաց յինէն ո՛չ
գոյ ա̄ծ։

Այսինքն, դու ուրեմն տ̄ր ա̄ծ,
այն ես, որ ինձ զօրութի զգեցու-
ցիր, իբր ինձ ուժ և կարողութի
տուիր յա̄մ փորձանաց և նեղու-
թե միջում ✳ և զիմ ճանապարհս
իբր զիմ գործքս և արարմունքս
յիստակ և անարատ պահեցիր։

Այսինքն, դու զիմ ոտքերս եղնի
կի և ձէյրանի ոտքերի նման արագ
և չուստ արարիր, և հաստատուն
պահեցիր, որով միշտ փախայ 'ի
չար ճանապարհէն, և հեռևեցայ
քո ս̄բ պատուիրանացն ✳ և զիս
բարձր սարերի վերայ կանգնեցու-
ցիր․ իբր զիս զանազան աստիճա
նաց առաքինութեանց ժամանե
ցուցիր։

Այսինքն, դու իմ ձեռքերիս
կռվիլ սովորեցուցիր, իբր դու
զիմ միտքս քո ա̄ծային իմաստու-
թեդ վարժեցիր ընդդէմ սատանայ
ական պատերազմաց ✳ և զիմ կռ
ներս պղնձէ աղեղի նման զօրեղա
ցուցիր․ իբր զիմ դիտաւորութիս
իվ̄ր քո ս̄բ և ճշմարիտ հաւատոյդ
ամրացուցիր և հաստատեցիր ✳ և
ա̄մ փորձանաց միջում զքո օգ-
նութիւնդ և պաշտպանութիդ

Ա̄ծ որ զգեցուցեր
ինձ զզօրութիւն ✳ և
եդիր յամբծութե
զճանապարհս իմ։

Հաստատեցեր զոտս
իմ ո̄պ զեղջերուի ✳
և իվ̄ր բարձանց կա
ցուցեր զիս։

Ուսուցեր զձեռս իմ
'ի պատերազմ ✳ և արա
րեր զբազուկ իմ ո̄պ
զաղեղն հաստ ✳ և-
ետուր ինձ զպաշտպա
նութի փրկութե
քո։

Աջ քո ընկալաւ զիս * և խրատ քո կանգնեաց զիս իսպառ * և խրատ քո ուսուսցէ զիս։

Ընդարձակեցեր ըզգնացս իմ ՚ի ստորև իմ * և ոչ տկարացան շաւիղք իմ։

Հալածեցից զթշնամիս իմ, և հասից նոցա * և ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ, մինչև սպառեցից զնոսա։

ինձ տուիր, և զիս փրկեցիր և պատեցիր։

Այսինքն, քո աջ ձեռքդ զիս ընդունեց, երբ քո որդիդ միածին զիս ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս վերափոխեաց * քո խրատդ զիս կանգնեցոյց ոտից վերայ մինչև ՚ի վերջն, երբ քո ա̃ծային գրոց օրէնքն և պատուիրանքն զիս ՚ի մեղաց զգուշացոյց, և հաստատեց ՚ի բարեգործութիս մինչև ՚ի մահ * բայց կաղաչեմ զքեզ, որ քո նոյն ա̃ծային գրոց խրատն միշտ իմ մտքումս հաստատ մնայ, և զիս վարժէ հանապազ ՚ի բարեգործութիս։

Այսինքն, իմ քայլքս և գնացքս իմ տակումն լայնացուցիր, երբ ինձ ամենայն դժուարին և փոսան դամ որ պատերազմի և փորձանաց միջումն քո ա̃ծային խնամութե̃դ հեշտ ճանապարհ նշանց տուիր * և ես դէպ ՚ի քո ցոյց տուած առաքինութեան ճանապարհն գնալով, ամենևին չի վաստակեցայ · և իմ հետքս, երբ իմ չի մոլորեցաւ։

Այսինքն, ուսափ իմ յոյս հաստատունէ, որ ես միշտ զիմ երևելի և աներևոյթ թշնամիքն քո կարող զօրութե̃դ հալածեմ * յետնէ անկանիմ և հասանիմ նոցա չարագործութեցն * և յետ չի դառնամ ամօթով, մինչև որ զիւր եանք փչացնեմ։

Այսինքն, և այնպէս կոտր ձգեամ
և նեղ լծեամ զիւրեանք ,իբր զիմ
երևելի և աներևոյթ թշնամիքն
որ այլ ինձ հետ չի կարենան պա
տերազմիլ * և անկանին իմ ոտաց
տակն , իբր իմ առաքինութե՟ս և
բարեգործութե՟ս յաղթահար
վին, և յամօթ լինին ։

Այսինքն , զէրբ ինչպէս ասացի,
դու ինձ զզօրութի՟ և զկարողու
թիւն զգեցուցիր , իբր ինձ ուժ,
և կարողութի՟ տուիր * և իմ եր
ևելի և աներևոյթ թշնամիքն որ
ինձ վե՟ր կուխրոխտային և առի
ծի նման ինձ վերայ կուվաղէին,
իմ ոտաց տակն ձգեցիր , իբր յա
մօթ արարիր ։

Այսինքն, զիմ ամէն թշնամիքն
հալածեցիր և փախուցիր * և
զհրէայս և զհեթանոսս որ զիս
կուատէին վա՟ ճշմարիտ ա՟ծպաշ
տութե՟ և վա՟ սիրոյ բարեգործու
թե՟, սատակեցիր և փչացուցիր ։

Այսինքն , և թէպէտ այն ա՟ծ
ատպան հրէայքն իւրեանք յաղ
թուած և կոտր անկած ժամանա
կին , աղաղակեցին , լացին, և ող
բացին , բայց ո՛չ ոք չի՛ գտնեցաւ
որ զիւրեանք փրկէր ՚ի տառապա
նաց * դէպ յա՟ծ կանչեցին, և զօգ
նութի՟ խնդրեցին , և նա ևս չի՛
լսեցնոցա , ըստ այնմ, դարձուցից
զերեսս իմ ՚ի նոցանէ , և ցուցից

Նեղեցից զն՟ս, և այլ
մի՛ կարասցեն կալ *
և անկցին ՚ի ներքոյ
ոտից իմոց ։

Զգեցուցեր ինձ
զօրութի՟ ՚ի պատերազ
մի * և զյարուցեալսն
՚ի վե՟ր իմ , ներքոյ իմ
արարեր ։

Զթշնամիսն իմ հա
լածականս արարեր *
և զատելիսն իմ սա
տակեցեր ։

Աղաղակեցին , և
ոչոք էր որ փրկէր զն՟ս
* կարդացին առ Տ՟ր ,
և ոչ լուաւ նոցա ։

Մանրեցից զն՛ս ո՛պ փոշի առաջի հողմոյ * և ո՛պ կաւդուեհաց կոխեցից զնոսա:

Փրկեցեր զիս տ՛ր 'ի հակառակութէ ժողովրդոց * և կացուցեր զիս գլուխ հեթանոսաց:

Ժողովուրդ զոր ո՛չ գիտէի ծառայեաց ինձ * և 'ի լուր ականջաց լուաւ ինձ:

Որդիք օտ՛րց ստեցին ինձ * որդիք օտարաց մաշեցան * և կաղացն իշաւղաց իւրենց

նց, թէ զինչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի:

Այսինքն, այլ ասաց, ես զնոսա այնպէս փշրեմ և մանրեմ, ինչպէս որ փոշին կումանրվի և կուցրուի քամույ առաջևն, երբ ես զնոսա իմ բարկութե և սրտմտութե քամուն ցիր և ցան անեմ և 'ի դերութի մատնեմ աշխարհիս վերայ * և փողոցի ցեխի նման կոխատեմ զիւրեանք, երբ ոտ՛մ աղբաց տակ կոխան անեմ զիւրեանք:

Այսինքն, բայց ես ով հայր իմ երկնաւոր կուդոհանամ զքեն, որ զիս այդ անօրէն և կամապաշտ հրէից ժողովրդեան հակառակութէն փրկեցիր * և զիս կուապաշտից և հեթանոսաց տ՛ր և թագաւոր կարգեցիր:

Այսինքն, զէրէ այն ազգերն և այն ժողովրդներն որ ես յառաջ չէի գիտեր. ինձ սեփհական ժողովուրդ չէի ճանաչեր, և իմ շնորհացն մասնակից չէի աներ, խոկոյն լսելն 'ի բաց զիմ աւետարանական ճշմարտութին ինձ ծառայ եղան * և իմ օրինացն և պատուիրանացն ականջ դրին և հնազանդեցան:

Այսինքն, բայց այդ օտարաց զաւակներդ. երբ այդ անօրէն հրէայքդ որ յառաջ աստուծոյ որդիք էին, և զիս ատելով վ՛ն նա

խանձու․ և 'ի մահ մատնելով որ
դիք օտարաց եղան, իբր որդիք բե
լիարայ և պաշտօնէից նորա, դոքա
ինձ ատեցին, և խաբեբայք եր
ևեցան․ զերէ հաստատուն չէ
մնացին 'ի ճշմարտութե․ այլ ար
համարհելով զբանս մարգարէից
երես դարձուցին * այդ օտարաց
որդիքդ մաշեցան և հնացան մե
ղօք հնոյն ադամայ, և զնորն ադամ
չուզեցին ընդունիլ * և կաղացան
յայն շաւղէն, և յայն ճանապար
հէն, որ դու հայրդ իմ երկնաւոր
նոցա նախահարցն տուեր էիր։
Այսինքն, վն̃ որոյ կու աղաղա
կեմ և կասեմ, թէ իմ տ̃րն որ զիս
իւր հայրական գթութե̃ն միշտ կու
նախախնամէ, կենդանի է յաւի
տեանս յաւիտենից և իմ ա̃ծն, որ
ինձ յաղթութի տուեց, օրհնեալ
է և բարեբանեալ է 'ի յերկինս և
'ի յերկրի * և նոյն հայրն իմ ա̃ծ
որ զիս փրկեց 'ի հնարագիտութե̃է
հրէից և իմաստամանկութե̃ դպ̃րցն
և փարիսեցւոցն, փառաւորի և
բարձրանայ 'ի մէջ ա̃մ ազգաց․
Այսինքն, զէրէ ինքն հայրն ա̃ծ
է, որ զիմ վրէժս և զիմ ոխս կու
առնէ յիմ թշնամի հրէից * և
զնոսա յամօթ անելոյ համար, այս
քան զանազան կուապաշտից ժո
ղովրդներն ինձ կու հնազանդե
ցուցանէ։

Այս

Կենդանի է տ̃ր, և
օրհնեալ է ա̃ծ * և
բարձր եղիցի ա̃ծ փր
կութե̃ իմոյ։

Ա̃ծ է որ խնդրէ
զվրէժ իմ * և հնա
զանդ առնէ զժողո
վուրդս ընդ ինև։

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց * յայնցանէ որք յարուցեալ են ՚ի վր իմ բարձր արարեր զիս և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս ։

Վս այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ՚ի հեթանոսս * և անուան քում սաղմոս ասացից ։

Մեծ արարեր զփրկութի թագաւորին * առնել ողորմութի ընդ օծելոյ նորա դաւթի * և ընդ զաւակին յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան ։

Տունք · 50

Այսինքն , դու ուրեմն տր ածզիս փրկեցիր իմ բարկացող և զայրացող թշնամեաց ձեռքէն , իբր ՚ի հրէից նենգաւործութէն * և քան զդպիրս և զփարիսեցիս որ գոռոզութբ ՚ինձ վերայ կուվաղէին զիս բարձրացուցիր և փառաւորեցիր * և այն անիրաւ և անխղճ մտանք մարդէն , իբր ՚ի յուդայէ , զիս ազատեցիր ։

Այսինքն , վասն որոյ թողելով զհրէայս կամապաշտս , հեթանոսաց և կռապաշտից միջումն , ՚ի ձեռն հաւատացեալ ծառայից իմոց զքեզ ճշմարիտ ած և տր երկնի և երկրի խոստովանիմ * և քոյ սուրբ և երկրպագելի անուանդ սաղմոս ասեմ , և փառք տամ ։

Այսինքն , զէրէ քո ամենազօր ածութիւդ զարմանալի և մեծամեծ հրաշքներով փառաւորեց և բարձրացոյց նորա վերայ կարգած և հաստատած թագաւորի փրկագործութն · իբր որդւոյ իւրոյ միածնի յի քի զիշխանութին և զտրութին * որ ողորմութի և այցելութիւն անէր իւր ածային էութն օծեալ նոր դաւթին * և նորա հարազատ զաւակներին · իբր առաքելոց և վարդապետաց և նոցին փոխանորդաց յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան ։

Օրհնութի հաւատացելոց քրիստոնէից փրկելոցն ՚ի դերութենէն սատանայի։

յսինքն, օրհնենք և գովենք միաբերան զած ով որդիք իսրայէլի * որ այսօր զարմանալի փառօք փառաւորեցաւ և բարձրացաւ իւր տր անուանն ՚ի մէջ եգիպտացւոց. և իւր զօրութին և ճշմարտութին յայտնեցաւ ամենայն աշխարհի։

Դարձեալ, օրհնենք և գովենք միաբերան զքրիստոս ած ով որդիք նոր իսրայէլի * զի այսօր խաչիւն իւր ով հերձեաց և բաժանեաց զծով աշխարհիս, և ազատեաց զմեզ յանմարմին փարաւոնէ. իբր ՚ի ձեռացն բելիարայ. և փառաւորեցաւ անուն նորա ՚ի մէջ հաւատացելոց իւրոց. և իւր աւետարանական ճշմարտութինն սփռեցաւ ընդ ընդհանուր աշխարհ։

Այսինքն, զերբ եգիպտացւոց ձիաւորներն և ձիանքն ձգեց ծովի մէջն. և զեւրեանք յամօթ արաւ * այն տէրն որ միշտ ինձ օգնական և պահապան էր. և զիս կու ընդունէր և կու նախախնամէր իմ ամէն խղճութե մէջուն * և այսօր զիս փրկեց և ազատեց կապանս եգիպտացւոց դերութենէն։

Օրհնութիւն Մովսիսի և որդւոցն իսրայէլի։

րհնեսցուք զտր * զի փառօք է փառաւորեալ։

Օ հեծեալս և զերիվարս ընկեց ՚ի ծով * օգնական և ընդունող իմ տր * և եղև ինձ ՚ի փրկութի։

Սա՛ է իմ տէր * եւ փա ռաւոր առնեմ զնա * տէր Հօր իմոյ * եւ բարձր արարից զնա:

Տէր խորտակէ զպատերազմունս * եւ տէր է անուն նորա:

Դարձեալ, զէրէ եգիպտացւոց ձիաւորքն, իւր զդեւս, եւ զձիանքն իւր զդիւապաշտս եւ զկռապաշտս ձգեց՝ ի խորս անդնդոց դժոխոց * այն տէրն որ միշտ ինձ օգնական էր եւ իւր տէրային նախախնամութեն զիս կու պահպանէր * այսօր իւր պատուական արեամբն ինձ փրկութի եղաւ, եւ ազատեց զիս՝ ի գերութենէն սատանայի:

Այսինքն, այս է իմ ճշմարիտ տէրն որ ստեղծեր է զերկինս եւ զերկիր * այնոր համար կու փառաւորեմ զնա * եւ այս է իմ Հօր պաշտած տէրն. իւր թէ աբրահամու, թէ իսահակայ, եւ թէ յակոբայ * այնոր համար կու բարձրացուցանեմ իւր տէր անունն:

Դարձեալ, սա է իմ ճշմարիտ տէրն եւ որդի տէր կենդանւոյ. բանն Հօր եւ նկարագիր էութե նորա * այնոր համար կու փառաւորեմ զնա * սա է իմ Հօր պաշտած տէրն. իւր մարգարէից, առաքելոց եւ հայրապետաց եկեղեցւոյ * այնոր համար կու բարձրացուցանեմ եւ կու պաշտեմ իւր տէր եւ երկրպագելի անունն:

Այսինքն, այս իմ տէրն է. որ կու ջարդէ կու յաղթէ եւ կու փչացնէ փարաւոնի եւ իւր զօրաց պատերազմն եւ զհակառակութիւն * զէրէ իւր անունն, տէր ամենակարող է:

Գործել տէրն մեր յս քս որ կարող է 'ի պատերազմի, իւր խաչիւն և մահուամբն յաղթահարեց զբելիար ընդ պաշտօնէից իւրոց * և իւր անունն տէր զօրութեանց է:

Այսինքն, այն ընտրած և ուժեղ մարդիկքն, և այն ընտրած և քաջ կուվարարներն * այն երկաթակապ արապաներն, և նոցա զօրեղ ձիանքն * և փարաւոնի այնչափ մեծութիւն, այնչափ ուժն և կարողութիւն ձգեց կարմիր ծովի մէջն:

Այսինքն, ծովն վերայ դարձաւ և իւր ալիքներովն ծածկեց զիւրեանք * ընկղմեցան և իջան գնացին խորունկ անդունդների յատակն քարի նման:

Այսինքն, տր ած քո աջ ձեռքդ փառաւորվեցաւ իւր ամենակարող զօրութեամբն * տր ած քո աջ ձեռքդ խորտակեց և պատուհասեց քո թշնամիքդ:

Այսինքն, դու քո փառացդ մեծութեամբն մանտրեցիր փշրեցիր և փչացուցիր քո հակառակներն * ուղարկեցիր քոյ սրտմտութիւն և նեղասրտութիւն բորբոքած բարկութիւն, որ այրեց և կուլ տվեց զիւրեանք եղէգի նման, խէր ղամշի նման:

Այսինքն, քո սաստիկ և զօրեղ սրտմտութեամբդ և նեղասրտութեամբդ

Զընտիրս արանց և զընտիրս սպառազինաց * զկառս և զերիվարս * և զամ զօրութիւն փառաւոնի ընկեց 'ի ծով:

Ծովու ծածկեաց զնոսա * ընկլան յանդունդս խորոց իբրև զվէմ:

Աջ քո տէր փառաւորեալ է զօրութեամբ իւրով * և աջ քո տէր խորտակեաց զթշնամիս քո:

Եւ մեծութեամբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո * առաքեցեր զբարկութի սրտմտութե քոյ, և եկեր զնս ոպ զեղէգն:

Հողմով զօրութեան սրտմտութեան քոյ պա

տառեցան ջուրք *
դիզան կացին ոպ̃ պա
րիսպ քարեայ ջուրք
ծովուն * և պաղեցա̃ն
դիզան ալիք ջուրցն
'ի մէջ ծովուն ։
Ասաց թշնամին ,
թէ , հալածեցից *
հասից և հարից * բա
ժանեցից զաւարն *
և լցուցից 'ի նոցանէ
զանձն իմ ։

Խաւար իմ արկից զնո̃ւ
* տիրեսցէ և բարձ
րասցի 'ի վե̃ր նոցա
աջ իմ ։

Առաքեցեր զհողմն
քո * և ծածկեաց զնո̃ւ
ծով * ընկղմեցան և
իջին որպէս կապար 'ի
ջուրս սաստիկս ։

Ո՛ նմանի քեզ յա̃ծս
տ̃ր * կամ ո՛վ նմանի
ցի քեզ փառաւոր
եալդ 'ի ս̃բս ։

քամուն ծովին ջրերն ժողվեցան և
պատառեցան դիզվեցան մին զմի
նու վերայ և մնացին քարէ պարս
պի նման այն ահագին ծովին ջրերն
* և սառեցան և դիզվեցան ջրի
ալիքն կարմիր ծովին միջումն ։
Այսինքն , ասաց իմ թշնամի փա
րաւոնն իւր մեծամեծաց հետն ,
թէ երթամ հալածեմ զիսրայէ
լացիքն * յետանէ անկանիմ , հասա
նիմ և ջարդեմ զիւրեանք * և
թալանած կէմնա բաժանեմ իմ
ծառայներին * և լցուցանեմ և
հարստացուցանեմ զիմ անձս նո
ցա ապրանքովն ։
Այսինքն , իմ թրիս բերանին
մատնեմ զիւրեանք առանց խնայ
ելոյ * և իմ աջ ձեռքս տիրապե
տէ և բարձրանայ իսրայէլացւոց
ազգին վերայ ։
Այսինքն , նա այս խորհրդումս
քէն , դու տ̃ր ա̃ծ ողարկեցիր քո
սաստիկ քամին * և ծովն ալէկո
ծեցաւ , և ծածկեց զիւրեանք *
և ընկղմեցան և իջան արճճի նման
այն սաստիկ խորունկ ջրի տակն ։
Այսինքն , այժմ տ̃ր ա̃ծ այնչափ
կուապաշտից սուտ ա̃ծներէ մի
ջումն որն քեզ կու նմանի * կամ
թէ ո՛վ կարէ քեզ նմանիլ , որ
մեծ ես սրբութե̃ , և կու փառա
ւորվիս քո սրբերի միջումն , իբր
հրեշտակաց և մարդկան միջումն։

Այսինքն, դու սքանչելի ես և ահաւոր, դու փառաւորեալ ես և գովելի * դու զարմանալի և զանազան նշաններ և արուեստներ կանես ՚ի քո ճշմարիտ ա̃ծութիդ ցոյց տալոյ համար * դու իսկոյն որ քո ձեռքդ բարձրացուցիր, գետինն կուլ տուեց փարաւոնի ասքարն։

Այսինքն, դու քո ժողովրդիդ առաջնորդեցիր, և ճանապարհ նշանց տուիր քո արդար դատաստանովդ, զէրէ քեզ էին ապաւիներ * այս խեղճ ժողովրդիս կասեմ, որ դու փարաւոնի ձեռքէն փրկեցիր։

Այսինքն, դու մխիթարեցիր քո ժողովուրդդ քո ա̃ծային զօրութենդ, ՚ի բանակետեղ սրբութե քոյ, իբր քոյ ո̃ր ժողովրդեան օրտուվումն * զայս լսելով կուապաշտից ազգերն բարկացան, և սկսան վախել փղշտացւոց երկրի մարդիկքն որք էին ՚ի սահմանս հրէաստանի։

Այսինքն, այն ժամանակն վրա զեցին և կուվի պատրաստութիւն տեսին եդոմայեցւոց երկրի դատաւորներն * և մովաբացւոց երկրի իշխաններն որ տիրեր էին երուսաղէմայ գաւառներին։

Այսինքն, զէրէ դողն բռնեց զիւրեանք * և քանանացւոց երկրի մարդիկքն որք էին ՚ի սահմանս

Սքանչելի, փառաւորեալ * որ առնես զնշանս և զարուեստս * ձգեցեր զձեռն քո և եկուլ զնոսա երկիր։

Առաջնորդեցեր արդարութբ ժողովրդեան քոյ * այսմ զոր փրկեցեր։

Մխիթարեցեր զօրութբ քով ՚ի բանակետեղ սրբութեան քոյ * լուան ազգք և բարկացան, և երկունք կալան զբնակիչս փղշտացւոց։

Յայնժամ փութացան դատաւորք եդոմայ * և իշխանք մովաբացւոց։

Կալաւ զնս̃ դողումն * հալեցան ա̃մ բնակիչք քանանացւոց։

Անկցի 'ի վերայ նց՟
ահ և դողումն * և 'ի
զօրութե՟ն բազկի քոյ
քարացցին ։

Մինչև անցցէ ժողո
վուրդ քո տ՟ր * մինչև
անցցէ ժողովուրդ
քո այս զոր ստացար ։

Տարեալ տնկեսցես
զնոսա 'ի լերին ժա
ռանգութե՟ քոյ * 'ի
պատրաստութե՟ բնա
կութե՟ ժառանգու
թե՟ քոյ ։

Զոր ստացար իսկ
զբանէ տ՟ր ստացար
սրբութե՟ * և զոր պատ
րաստեցին ձեռք քո
* տ՟ր թագաւոր յա
ւիտեանս յաւիտե
նից և ևս ։

Զի եմուտ փարա
ւոն կառօք և երիվա
րօք և ընտիր սպառա

եգիպտոսի խուրեանց վախէն հա
լեցան և մաշվեցան ։
Այսինքն , խնդրեմ քեզանից տ՟ր
ա՟ծ որ քո ահդ և քո դողդ նոցա
վերայ անկանի * և քոյ բազկիդ
զօրքէն և ուժէն քար դառնանն և
անշարժ մնան ։
Այսինքն , մինչև որ քո այս ժո
ղովուրդս անցանի նոցա երկրովն
տ՟ր ա՟ծ մինչև որ անցանի այս քո
ժողովուրդս որ այնչափ աշխատա
նօք ստացար և ձեռք ձգեցիր ազա
տելով 'ի ձեռացն փարաւոնի ։
Այսինքն , մինչև որ տանիս տն
կես և հաստատես զիւրեանք քոյ
սարումն , որ քո ժառանգութի՟դ
և մուլքդ է , իբր յերուսաղէմայ
երկրումն * որ զարդարեն և պատ
րաստ պահեն քո ժառանգած
բնակութի՟դ ։
Այսինքն , զայն բնակութի՟ն
կասեմ , որ դու ստացեր ես և քեզ
մուլք ես արարեր իսկզբանէ տ՟ր
ա՟ծ , և ստացեր ես սրբութե՟ և
արդարութե՟ * զայն որ սահղծեր
է և պատրաստեր է քո ձեռքդ քոյ
ծառայիցդ համար * զերէ դու
տ՟ր ես և թագաւոր ես յաւիտ
եանս յաւիտենից և դեռ այլ
առաւել ։
Այսինքն , զերէ մտաւ փարա
ւոն իւր արքաներովն , իւր ձիանք
ներովն , և իւր ընտրած կավա

լար

բարներաւն ծովի մեջն:
Ա. յսինքն, և ո̃ր ա̃ծ ծովի ջուրն
Թափեց նց̃ վերան * և իսրայէ
լի որդիքն գնացին ցամաք ճանա
պարհով ծովի միջովն, օրհնե
լով և փառաբանելով զա̃ծ:

զինոք 'ի մէջ ծովուն:
Եւ եած իվերայ նց̃
ո̃ր զջուրս ծովուն *
և որդիքն իսրայէլի
գնացին ընդ ցամաք
'ի մէջ ծովուն:

Տունք · 24·

Սա՛ է իմ Ա̄ծ և փառաւոր առնեմ զնա, Ա̄ծ հօր իմոյ և բարձր արարից զնա։

Մարդասէր Տ̄ր բարեխօսութ̄բ սրբուհւոյ անարատի մօր քո և կուսի, և վասն խաչի քո պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։

Քարոզ երանեալին և իբրևին:

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութ̄ե և փրկութ̄ե անձանց մերոց զՏ̄ր աղաչեսցուք։

Վասն լսելի լինելոյ Ա̄ն Ա̄յ ձայնի աղաչանաց մերոց զՏ̄ր աղ։

Վասն քաւիչ և ներող լինելոյ Ա̄յ ՚ի վ̄ր մեղաց մերոց զՏ̄ր։

Վասն թողլոյ մեզ զա̄մ յանցանս մեր, զկամայ և զակամայ զՏ̄ր։

Վասն զի մի՛ ընդ խոտանս դատեսցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան զՏ̄ր աղ։

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի Ք̄ս ննջեցին. զՏ̄ր։

Նաև և վասն միաբանութեան ճշմարտի և սրբոյ հաւատոյս մերոյ զՏ̄ր աղաչեսցուք։

Զանձինս մեր և զմիմեանս, Ա̄ն Ա̄յ ամենակալին յանձն արասցուք։

Ողորմեա մեզ Տ̄ր Ա̄ծ մեր ըստ մեծի ողորմութ̄ե քում, ասասցուք ամենեքեան միաբանութ̄բ Տ̄ր ողորմեա. Գ։

Տ̄ր տուընջեան և գոյացուցիչ գիշերոյ, որ արարեր զտիւ ՚ի զբօսանս բարեգործութ̄ե, ՚ի փրկութ̄ի անձանց մերոց, և զգիշեր ՚ի հանգիստ քնոյ տկարացեալ բնութեան մերոյ։ Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութ̄ի ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր և յաջողեա մեզ, ուղիղ հաւատով և առաքինասէր գործոց վարուք, ՚ի նոյն պահ

տօն քո կանխել միշտ , և նովին կանօնիւ անդադար փառաւորել զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգին ։ Այժմ , և միշտ , և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Զքեզ որ յամենայնի գթած և մարդասէր Տէր ես, աղաչեմք Հանապազ , զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ , կալ 'ի կարգի կրօնաւորութեան մերում ։ Թեթևացո՛ Տէր զքաղցր լուծ քո , զոր եդիր 'ի վերայ մեր զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանի քում , և զՀաճոյսն առնել առաջի քո յամենայն ժամ 'ի տուէ և 'ի գիշերի ։ Հրեշտակային երգակցութբ զքեզ օրհնել , զքեզ գովել գոհութիս և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութեանդ ։ Այժմ, և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Սաղմոսիւք և օրհնութբ և երգօք Հոգևորօք , անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զՍբ Հոգին ։ Այժմ և ։

Օրհնեալ Տէր մեր Յս Քս ․ ամէն ։ Հայր մեր որ ։

Արեգակն 'ի յերկինս, աստեղք 'ի լուսինն․ քրիստոս 'ի յառաջեալս, վար-
դապետք յեկեղեցին։ պատմեն մարդկան զփառս․ և զպատիւն այ։

Իբր ՚ի կատարիլ օրինաց և մար
գարէից որն մեր յս քս կուգայ
յաշխարհ, և սբ առաքեալք և
վարդապետք կու քարոզեն զմե
ծութիւն և զփառսն այ:
Այս սաղմոսումն կու խօսի մար
գարէն թէ ինչպէս ած կարէ ճա
նաչվիլ ՚ի ստեղծուածս և կամ
՚ի գիրս սբ նայելով:

Երկինքն, այս մարմնաւոր
երկինքներս իւրեանց
արուեստաւոր շինու
ածովն և ահագին կամարներովն
կու պատմեն և կու յայտնեն այ
փառքն և մեծութիւն * և այս մար
մնաւոր հաստատութիս, իբր աստ
ղերով լցած երկինքն, իւր զանա

զան

Ի կատարած Սաղմոս
դաւթի:

Սաղմոս ԺԸ:

Երկինք պատ
մեն զփառս
այ * և զա
րարածս ձեռաց նր,
պատմէ հաստատու
թիւնն:

Օր աւուր բղխէ զբան * և գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութի։

Ո՛չ են բանք և ո՛չ են

զան աստղերուն և զարմանալի լուսաւորներուն կու պատմէ և կու ցուցանէ ա̃յ ձեռաց գործքն և արուեստն։

Դարձեալ, ս̃բ առաքեալքն ք̃ի որ հոգևոր երկինք կասեն, կու պատմեն և կու քարոզեն մեզ ա̃յ կարօղութին, և իմաստութին և փառքն * և ս̃բ վարդապետք եկեղեցւոյն ք̃ի որ խորհրդաւոր հաստատութի կասեն, կու պատմեն և կու սուցանեն մեզ ա̃յ օրէնքն և պատուիրանքն։

Նախնիքն, օրն և գիշերն երկինքի շարժմունքովն փոխփոխվելով, անցած օրն գալոյ օրէն բան կու բղխէ, իբր ա̃յ մեծութին և՛ իմաստութին կու յայտնէ * և անցած գիշերն գալոյ գիշերվան ա̃յ յաւիտենական լինելութե գիտութին կու ցուցանէ։

Դարձեալ, սուրբ վարդապետք եկեղեցւոյ որ իւրեանց լուսաւոր իմաստութեն այնպէս են ինչ պէս օրեր և միմեանց բան կու բղխեն, իբր ա̃յ օրինաց և պատուիրանաց ճշմարտութին կու յայտնեն * փիլիսոփայք որ իւրեանց խորունկ և ծածուկ խօսքերուն գիշեր կու նմանին, միմեանց ա̃յ լինելութե և էութե գիտութին կու ցուցանեն։

Նախնիքն, երկինք և աստեղք

մար

մարդոյ նման բանք և խօսք չու-
նին, որ շատ հեռաւորութեն հա
մար, իւրեանց ձայնն չի լսվի և չի
մացվի · այլ բնական կերպիններ են,
այնոր համար ինչ երկրում որ կու-
պտըտին մունձ մարդի նման իւր
եանց բնութին կու յայտնեն ։
Պարձեալ, առաքելոց բանքն
և խօսքն մարդկային բանիցն և
խօսիցն նման չեն, որ մէկ երկ
րում միայն իւրեանց ձայնն լսվի
և հասկացվի, և միւս երկրնե
րումն չի լսվի և չի հասկացվի,
այլ ա̃ծային և երկնային են,
այնոր համար ամենայն երկրում
կու լսվին և կու հասկացվին ։
Նախինքն, աստեղաց և լուսաւո
րաց մունձ ձայնն, իբր աղ-
մունքն, յա̃մ երկիր հասաւ * և
մինչև աշխարհքիս ծայրերումն
այլ նոցա բնութին իմացվեցաւ ։
Պարձել, առաքելոց ասմունքն
և զրոյցն և քարոզութին յա̃մ
երկիր հասաւ, թէ ՚ի յարևելս
և թէ յարևմուտս * և մինչև աշ
խարհքիս ծայրերումն այլ նոցա
բանքն և խօսքն կու դավի ։
Նախինքն, կու թուի թէ ա̃ծ
իւր չատրն արեգական միջումն
է դրեր · զէրէ արեգակն իւր
պայծառութին քան զամէն աստ
ղեր այլ առաւել կու ծանուցա
նէ մեզ ա̃յ մեծութին և փառքն

խօսք, որոց ոչ լուի
ցին ձայնք նոցա ։

Ընդ ա̃մ երկիր ել
բարբառ նոց * և մին
չև ՚ի ծագս աշխարհի
են խօսք նոցա ։

Յարևու եհար զխո
րան իւր * և ինքն՚ որ
փեսայ զի ելանէ յա
ռագաստէ իւրմէ *
և ցնծայ նա որպէս
հսկայ յընթանալ ըզ

Ճանապարհս իւր։

'Ի ծագաց երկնից են
ելք նր * և հանգիստ
նորա մինչև 'ի ծագս
նորուն * ոչ ոք իցէ որ
թաքիցի 'ի տապոյ նր։

* և երբ որ կու ծագէ յարևելից, այնպէս է ինչպէս մէկ փեսայ մի որ իւր օթաղէն դուրս գայ * և գլորելով և վազվազելով կու գնայ յիւր ճանապարհն, յարևելից յարևմուտք, ինչպէս մէկ քաջ մարդ մի որ պատերազմ երթայ։

Դարձեալ, կու թուի թէ ած իւր խորանն և չատիրն տնկեր և սարքեր է սուրբ աւետարանի մէջումն, որ արեգականն արդարութեան. իբր քի արևն և ճառագայթն է, զէրէ սբ աւետարանն քան զամենայն սբ վարդապետաց գրքերն այլ առաւել պարզ և յիստակ կու ծանուցնէ մեզ զած * և ինքն արեգակն իւր քս, փեսայի նման կու ելանէ իւր օթաղէն. իբր իւր հօր ծոցէն, և կու գայ 'ի սբ կուսէն մարմին կառնու * և կու ցնծայ և կու րախանայ հսկայի նման. իբր քաջ մարդի նման որ գայ աշխարհիս ընթացքն կատարէ, և սատանայի հետ պատերազմի և յամօթ անէ։

Այսինքն, արեգակն կու ելանէ երկնից մէկ ծայրէն * և զաշխարհս լուսաւորելով և տաքացնելով կու գնայ մինչև 'ի միւս ծայրն, և 'ի տեղն կու հանգչի, իբր կու դադարի 'ի լուսաւորելոյ այս աշխարհիս երեսն * և ոչ ոք չի գտվիր որ զինքն գաղէ և պահէ

նորա տաքութենէն , և ջերմու-
թենէն :

Դարձեալ , որդին այ 'ի ծայրա-
գոյն երկնից և իւր հօր ծոցէն
կու ելանէ և կու գայ յաշխարհ և
մարդկանց հոգիքն կու լուսաւո-
րէ , և իւր սիրովն կու տաքացնէ
* և երեսուն և երեք տարէն յետ
այլմի կու դառնայ յերկինքն ,
դէպ իւր երկնաւոր հայրն , և նը-
աջ կողմն կու նստի , և կու հանգս-
տանայ * և ոչոք չի գտվիր աշխար-
հիս վերայ , որ նորա հաւատոյ ջեր-
մութենէն և շնորհաց լուսոյն
զինքն կարենայ դաղել և յետ
քարշել . թէ որ կամենայ :

Այսինքն , և թէպէտ երկինք և
աստեղք այ մեծութին և փառքն
կու ծանուցանեն , բայց այ ամ-
բիծ և անարատ օրէնքն որ սուրբ
գրքերն կու սուցանեն , ամէն
և ին մարդոյ հոգին և միտքն կու
դարձուցանեն դէպ առ այծ *
և այ հաւատարիմ և հաստատ
վկայութին խօսելով ներսեհանց
կու իմաստնացնէ պարզամիտ մար-
դիքն որ կարենան ճանաչել այ
կամքն և բարեհաճութին :

Այսինքն , այ արդարութին այն-
պէս ուղիղ և շիտակ է , որ միտք
անողի սիրտն կու ուրախացնէ * այ
պատուիրանքն այնպէս պայծառ
է , որ պահողի մտաց աչքն կու լու-

Օրէնք տն ամբիծ ք
են , և դարձուցանեն
զհոգիս * վկայութի
տն հաւատարիմ է ,
և իմաստուն առնէ
զտղայս :

Արդարութիք տն
ուղիղ ք են , և ու-
րախ առնեն զսիրտս
* պատուիրանք տն
լոյս են , և լոյս տան

աչաց * երկիւղ տ̃ն ս̃բ է, և մնայ յաւի տեան:

Դատաստան տ̃ն ճշ մարիտ է * և արդար է նոյնն.

Ցանկալի է նա քան զոսկի, և քան զականս պատուականս բա զում * քաղցր է նա քան զմե ղու խորիսխ:

Բանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս * ՚ի պահել նմա հատու ցումն բազում:

Զանցուածս իւր ո՛վ կարէ առնուլ ՚ի միտ * ՚ի գաղտնեաց իմոց ս̃բ արա՛ զիս ս̃ր և յօտարէն պահեա՛ զծառայ քո:

սաւորէ * ա̃յ անձն և երկիւղն այն պէս քաղցր և ս̃բ է, որ չէ թէ միայն այս կեանքումս, այլև այն կեանքումն իւր սիրելեաց սրտումն կու մնայ:

Այսինքն, ա̃յ դատաստանն ճշմա րիտ և ուղիղ է * և նոյն դատաս տանն արդար է, և առանց երես պաշտութեան, թէ թագաւորաց հետ և թէ իշխանաց հետ, թէ հարստաց հետ և թէ աղքատաց հետ. զէրէ զամենեսեան միապէս կու տեսանէ:

Այսինքն, ա̃յ դատաստանն և հրամանքն քան զպատուական ոսկի, և քան զբազում պանազան ճէվահիր այլ ցանկալի է * և քան զփեթակէ նոր կտրած մեղրի համն այլ քաղցր է:

Այսինքն, զէրէ ո՛վ որ քեզ հա ւատարիմ ծառայ է, քո օրինաց և պատուիրանաց համն կառնու և հաստատուն կու պահէ զնա * և պահելով զայն, շատ վարձուց հա տուցումն կառնու ՚ի քէն:

Այսինքն, բայց ո՛վ է որ կարենայ իւր ներելի մեղքն և յանցանքն միտք անել, և զգուշանալ * վ̃ա որոյ կաղաչեմ զքեզ տ̃ր ա̃ծ որ զիս այս ծածուկ փոշետեսակ և անճանաչ մեղքերէս սրբես * և պահես զ քո սխալական ծառայդ ՚ի յօտար մեղքէ, իբր պահես զիս

քո

քո շնորհօքդ որ ես որիշ մարդի
պատճառով մեղք չի անկանիմ :
Այսինքն, զէրէ թէ որ այսպէս
մեղքերս ինձ չի տիրեն, այն ժա
մանակին ես ամբիծ և անարատ կու
լինիմ քոյ առաջևդ * և կու սրբ
վիմ 'ի մեծամեծ մեղքերէ, իբր 'ի
մահացու մեղքերէն :

Այսինքն, և այն ժամանակին իմ
բերանիս աղօթական խօսքերն
քեզ դուր կու գան * և իմ սրտիս
խորհրդներն միշտ ընդունելի կու
լինին քոյ առաջևդ տր ած, որ իմ
օգնական և փրկիչն ես :

Իբր երբ որ տրն մեր յս քս կու
գայ յաշխարհ առ 'ի փրկել զմեզ.
իւր ածային տնօրէնութեքն այս
սաղմոսիս խորհրդաւոր բանքն
այն ժամանակին կու կատարվին :
Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն քի չարչարանաց արժա
նաւորութեն և զօրութեանն
համար :

Այսինքն, ո՛վ քս փրկիչ աշխար
հի, քոյ նեղութե և չարչարանաց
օրն, ած քո աղաչանքն և խնդր
ուածքն կու լսէ * և այն ածն որ
յակոբայ ածն է, ըստայնմ ես եմ
ած աբրահամու իսահակայ և յա
կոբայ, նորա անունն քեզ օգնա
կան և պահապան կու լինի :

Այս

Ապա թէ ո՛չ տիրես
ցեն ինձ, յայնժամ
ամբիծ եղէց * և ան
եղէց 'ի մեղաց մե
ծաց :

Եղիցին քեզ հաճոյք
բանք բերանոյ իմոյ *
և խորհուրդ սրտի
իմոյ առաջի քոյ յամ
ժամ տր օգնական
իմ և փրկիչ իմ :
Տունք · 14·

'Ի կատարած սաղմոս
դաւթի :

Սաղմոս · ԺԹ :

Լուիցէ քեզ տր յա
ւուր անձկութե *
օգնական եղիցի
քեզ անուանն ած
յակոբայ :

Առաքեսցէ քեզ տր զօգնութի 'ի սրբութե իւրմէ * և 'ի սիոնէ ընկալցի զքեզ:

Յիշեսցէ տր զամ պատարագս քո * և զուխտս քո ընդունելի արասցէ:

Տացէ քեզ տր ըստ սրտի քում * և զամ խորհուրդս քո նա կատարեսցէ:

Ցնծասցուք մեք 'ի փրկութե քում * յանուն այ մերոյ մեք մեծք եղիցուք:

Լցուսցէ տր զամ խնդրուածս քո * այժմ ծանեաք զի կեցոյց տր զօծեալ իւր:

Այսինքն, տր ած քեզ օգնութի կղարկէ յիւր սրբուէն, իւր իւր սբ աթոռէն * և 'ի սիոնէ. իւր 'ի վերինն երուսաղեմէ զքեզ կու նախախնամէ կու փրկէ, և կու ընդունի:

Այսինքն, կու յիշէ քո զամէն պատարագներդ, թէ զայն որ կու մատուցանես խաչին վերայ, և թէ զայն որ կու մատուցանես սբ սեղանին վերայ * և զքո ուխտ որ արարեր ես, որ քո չարչարանօքդ և քո պատուական արեամբդ զմարդկային ազգն փրկես, 'ի գերութենն սատանայի, կու ընդունի սիրով հայրն երկնաւոր:

Այսինքն, տր ած քո սրտիդ ցանկութեանն և դիտաւորութենն դորայ քեզ կուտայ * և ինչ որ քո մտաց խորհուրդն է, կու կատարէ իւր կու հաշտի մարդկային ազգին հետ, և նց մեղացն զթողութի կու շնորհէ:

Այսինքն, վասն որոյ մեք կու ցնծանք և կու ուրախանանք այն փրկութենն վերայ որ դու մեզ կանես * և քո սբ անուամբդ որ մեր տր ածն ես, կու մեծանանք, կու պարծինք և կու փառաւորվինք:

Այսինքն, երբոր դու յետ քոյ յարութեդ կու համբառնաս 'ի յերկինս, և քոյ հօրդ աջ կողմն կու նստիս, այն ժամանակն ած քո

ամէն խնդրուածքդ կու լցնու ,
երբ քու հաւատացելոցդ կեանք
յաւիտենական կու խոստանայ *
և մեք տեսանելով այնչափ շնորքն
և բարերարութիւն որ հայրն ած
քու սիրոյդ համար մեզ կանէ , կա
սենք , թէ ահա՛ այժմ իմացանք որ
տր ած փրկեց և փառաւորեց
զիւր օծեալ քն ։
Այսինքն , և լսեց ած նորա , 'ի
յերկնից և իւր սբ աթոռէն * և
իւր աջ բազկի զօրութբն փրկեց
զնա իւր հաւատացելոցն հետ ,
և յամօթ արաւ զիւր թշնամիքն ։
Այսինքն , գէրէ թէ որ սոքա ,
երբ թէ , քո երևելի և աներև
ոյթ թշնամիքդ իւրեանց արապա
ներովն և ձիանքներովն պարծե
նան * մեք աղաղակելով քո սուրբ
անունդ. մեզ օգնական կու խնդ
րենք , և յաղթող կու լինինք ։
Այսինքն , և յաղթելով մեր թշ
նամիքն կասենք , թէ ահա՛ սոքա
կապվեցան խափանեցան և ան
կան * իսկ մեք կանգնեցանք ու
ղիղ ոտաց վերայ , և հաստատամնա
ցինք ։
Այսինքն , ուրեմն տր ած փրկէ
զքո հաստատած քն թագաւորն
յիւր չարչարանաց և իւր թշնա
մեաց ձեռացն * և նորա սբ անու
անն համար , այն օրն որ դէպ քեզ
կու աղաղակենք , լսէ մեր խնդր
ուածքն

Լուաւ սմա յերկ
նից 'ի սրբութէ իւր
մէ * 'ի զօրութե փր
կութե աջոյ իւրոյ ։

Սոքա կառօք և ոմ
երիվարօք * այլ մեք
զանուն տն այ մերոյ
կարդասցուք ։

Սոքա խափանեցան
և անկան * մեք յար
եաք և ուղիղ եղաք ։

Տր կեցո՛ զթագա
ւորն և լուր մեզ յա
ւուր յորում կար
դասցուք առ
քեզ ։

Տունք . 10

'ի կատարած սաղմոս դաւթի :

Սաղմոս . Ի.

Տէ՛ 'ի զօրութեն քում ուրախ եղիցի թագաւորն * 'ի փրկութեն քում ցնծասցէ յոյժ ։

Զցանկութին սրտի նորա ետուր նմա * և զկամս շրթանց նորա ո՛չ արգելեր 'ի նմանէ ։

Քամանն արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեն քոյ * և եդիր 'ի գլուխ նորա պսակ 'ի քարէ պատուական ։

ուածքն, և մեզ 'ի յօգնութիւն հասիր ։

Իբր երբոր տրն մեր յս քս կու յարի 'ի մեռելոց և կու համբառնայ յերկինս, այս սաղմոսիս խորհրդաւոր բանքն կու կատարվին ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն քրիստոսի փառաց և յաղթութեն համար և նր թշնամեաց յամօթ լինելոյն համար ։

Այսինքն, տր ած հայր երկնաւոր քոյ յաղթօղ զօրութեամբդ միշտ ուրախ կու լինի քս թագաւորն, զէրէ քեզնով կու յաղթէ զիւր թշնամիքն իմերայ խաչին * և վս քոյ փրկութեն որ արարիր յարուցանելով զնա 'ի մեռելոց, և ազատելով զիւր հաւատացեալքն 'ի դժոխոց, կու ցնծայ, և կու զուարճանայ ։

Այսինքն, ինչ որ իւր սրտի ցանկութին էր տուիր նմա * և ինչ որ նորա շրթունքի կամքն և խնդրուածքն էր, նորանէ չի արգելեցիր, և չի խնայեցիր ։

Այսինքն, զէրէ հասուցիր զինքն քոյ ածային և քաղցր օրհնութեդ և պատուական ակներով զարդարած թագ դրիր իւր գլուխն, և բոլոր աշխարհիս տր և թագաւոր կացուցիր զինքն ։

Այս

Այսինքն , քեզանից կեանք խնդրեց , որ յարուցանես զինքն ’ի մեռելոց * և տուր նորա , և իւր հաւատացելոցն երկար կենք տուիր որ կենդանի մնան յաւիտեանս յաւիտենից :

Այսինքն , մեծ է նորա փառքն և պարծանքն քո փրկութեան համար , որ արարիր նորա չարչարանօքն բոլոր աշխարհի * բայց այլ առաւել փառք և այլ առաւել մեծ պատիւ և վայելչութիւն կու դնես նորա վերայ , յորժամ համբառնայ ’ի յերկինս և նստի ընդ աջմէ քո .

Այսինքն , երբ որ զնա բոլոր աշխարհի օրհնութիւն կու տաս , յաւիտեանս յաւիտենից , որ ամէն մարդ նորանով օրհնութիւն և փառք ըստանայ * և կուրախացուցանես զինքն և զիւր հաւատացեալքն քո ուրախ և զուարթ երեսիդ տեսութեան յերկնից արքայութեան միջումն :

Այսինքն , զերէ քո թագաւորն յուսացաւ և ապաւինեցաւ ’ի տր̄ մեծ հայրն ամենակարող իւր չարչարանաց միջումն * վն̄ որոյ այն բարձրեալ այ̄ ողորմութեան չէ զրկվիր , չէ հեռանար . և չէ սասանիր իւր թշնամեաց նենգաւործութեան :

Այսինքն , զերէ քո ամենակարող

Կեանս խնդրեաց ’ի քէն * և ետուր նմա ընդ երկայնաւուրս յաւիտեանս յաւիտենից :

Մեծ են փառք նր̄ ’ի փրկութեան քում * զփառս և զմեծ վայելչութիւն դիցես ’ի վր̄ նորա :

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից * և ուրախ արասցես զնա յուրախութեան երեսաց քոց :

Թագաւոր յուսացաւ ’ի տր̄ * յողորմութէ բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի :

Գտցի ձեռն քո ’ի վր̄

թշնամեաց քոց * և աջքո գտցէ զա̃մատե լիս քո :

Դ· իցես զնոսա ո̃պ̃ հնոց հրոյ * 'ի ժամանակի երեսաց քոց :

Տ̃ր բարկութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զն̃ս * և հուր կերիցէ զն̃ս :

Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ * և զաւակ նոցա յորդւոց մարդկան :

Խորհեցան ի քէն չարութ̃ի և խորհեցան զխորհուրդ զոր ոչ կարացին հաստատել :

Դարձուցես զն̃ս հալածեալս * 'ի մնաց

և զօրեղ ձեռքդ կուգտնէ միշտ քու թշնամեացն վերայ, որ պատժես զիւրենք * և քու աջ բազուկդ կուգտնու հանապազ զքու ատելիքն, որ դատապարտես զիւրենք 'ի դժոխս և 'ի հուրն յաւիտենական :

Այսինքն, և դնես զիւրեանք որ քուլխանի կրակի նման այրին որ և բորբոքին * այն ժամանակին որ քու բարկացած երեսդ քու միածին որդւոյդ նշանից կուտաս յաւուր դատաստանին :

Այսինքն, զէրէ տ̃րն ինքն իւր բարկութ̃ն կուխռովեցուցանէ և կուտրտմեցուցանէ զիւրեանք * և դժոխոց կրակն կուտէ և կումաշէ զիւրեանք :

Այսինքն, նոցա պտուղն, ի̃ էր նոցա համախոհքն և հետևօղքն երկրիս երեսէն կուկորնչին * և նոցա զարմն և զաւակն այլ հողեղէն մարդկանց միջումն չէն յիշվիր :

Այսինքն, զէրէ քեզանից երես թեքեցին, և ապստամբեցան * և այնպէս խորհուրդ խորհեցան և միտք արարին ընդդէմ քու սուրբ անուանդ, որ չկարացին գլուխ տանիլ. և իւրեանց դիտաւորութ̃ին չկարացին հաստատել :

Այսինքն, վասն որոյ դատաստանի օրն կուքշես զն̃ս քո երեսէդ

և հալածական կանես զիւրեանք * և քո մնացածներովդ, իբր քոյ որբերովդ որ մարդկային ազգէն քեզ բաժին կու լինին մնացած, կու պատրաստես նոցա երեսն, իբր դէմ կու կանգնիս, և յամօթ կանես զիւրեանք, զէրէ երբոր դու քո որբերն կու հրաւիրես դէպ քեզ ասելով, եկայք օրհնեալք հօր իմոյ, նոքա գլխաւոր և սև երես կու մնան:

Այսինքն, ուրեմն տր ած միշտ բարձրացիր և փառաւորվիր քոյ կարող զօրութեամբդ * և մեք հանապազ օրհնենք և սաղմոս ասենք քոյ զարմանալի և անհասանելի և ամենակարող զօրութեանցդ:

Իբր վն առաւօտու յաւուր յարութեան տն մերոյ յի քի. յորում աւուր հայրն ած օգնեաց նմա. և ազատելով զնա յամ վշտաց և չարչարանաց իւրոց փոխարկեաց զնա 'ի մահուանէ յանմահութիւն: Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն յայտնապէս վն քի չարչարանացն վասն կռապաշտից և հեթանոսաց դարձմանն, և վասն հաղորդութեան կենարար մարմնոյ և արեան տն:

ուածս քո պատրաստեսցես զերեսս նոցա:

Բարձր լեր տր 'ի զօրութեան քում * օրհնեսցուք և սաղմոս ասասցուք զօրութեանց քոց

Տունք: 14.

'Ի կատարած վասն առաւօտեան օգնութեան:

Սաղմոս. ԻԱ:

Ա՟ծ իմ նայեաց առ իս * ընդ էր թողեր զիս * հեռի եղեր 'ի փրկութէ իմէ * վասն բանից յանցանաց իմոց։

Այսինքն , ա՟մ ստեղծօղա ծող ա՟ծ , և իմ խղճմ ա՟ծդ , կաղաչեմ զքեզ դարձուր զքո երեսդ և նայիր դէպ ինձ * էր զիս երեսաց ձգեցիր , և էր զիս 'իբեաց թողիր * իմ փրկութենէս հեռացար , իբր ինձ մօտ չէկիր , որ զիս փրկէիր * իմ սխալանաց և մեղաց բաներին համար , իբր մարդկային բնութե մեղացն համար , որ ես ինձ վր՟ բարձի և ինձ համարեցի մարդ լինելովս , որ իմ չարչարանօքս վճարեմ քոյ ա՟ծային հայրութեդ ։

Ա՟ծ իմ, 'ի տուէ կարդացի առ քեզ , և ինձ ոչ լուար * 'ի գիշերի և ինձ ոչ անսացեր ·

Այսինքն , տ՟ր ա՟ծ իմ , ցերեկն դէպ քեզ աղաղակեցի խաչին վր՟, և ինձ չէ՛ լսեցիր * և գիշերն աղաչեցի զքեզ 'ի ձիթենեաց լեառն, և ինձ ականջ չէ՛ դրիր , որ եկեր էիր , և զիս փրկեր էիր իմ դառն տանջանքէս ։

Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես * և գովեալդ իսրայէլի ։

Այսինքն , դու սրբոց միջումն կու բնակիս , իբր հեզ և խոնարհ և երկիւղած մարդկանց սրտի միջումն կու հանգչիս * և դու իսրայելացւոց ազգի գովութիւն և պարծանքն ես ։

'Ի քեզ յուսացան հարքն մեր * յուսացան 'ի քեզ և 'փրկեցեր զնոսա ։

Այսինքն , 'ի քեզ յուսացան մեր առաջին ծնօղքն և հարքն իբր թէ աբրահամ թէ իսահակ և թէ յակոբ * 'իքեզ յուսացան և փրկեցիր

զիւրեանք յամ վշտաց և 'ի նեղութէ կռապաշտից և անհաւատից:

Այսինքն, դէպ քեզ աղաղակեցին, և կեցութի և փրկութիւն գտան * 'ի քեզ յուսացան, և չի ամաչեցին իւրեանց թշնամեաց առաջևն. իւր թէ եգիպտացւոց և թէ այլ կռապաշտ թագաւորաց առաջևն:

Այսինքն, բայց ես իմ տառապանաց միջումն այնչափ աղաղակեցի և հոգւոց հանեցի դէպ քեզ ո՛վ հայր իմ երկնաւոր, որ իմ թշնամեաց առաջևն այնպէս կութուի իմ թէ ես մարդ չեմ, այլ մին որդ մի եմ, կամ մին ճճու մի եմ * զէրէ այսպէս կունախատեն զիս մարդիք, և այսպէս անարգ կանեն զիս նենգաւոր հրէից ժողովուրդքն:

Այսինքն, ինչ մարդ որ զիս կուտեսանէր, անարգ կանէր * պռնկներովն կու խօսէր, և կու հայհոյէր, և զիւր գլուխն ինձ վերայ դիրուր կուտայր և կասէր, վա՛հ որ քակէիր զտաճարն, և այլն:

Այսինքն, ուստի, թէ դա՛ Ածէ յուսացեր, և ապաւիներ, և կուպարծենայ ասելով, թէ ես որդի Այ եմ * թող փրկէ ուրեմն Ած զինքն այս չարչարանքէս * և ազատեցուցանէ զինքն 'ի մեռանելոյ, թէ որ Ած կուսիրէ և կու կամի զդորա արարմունքն:

Առ քեզ աղաղակեցին, և կեցին * 'ի քեզ յուսացան և ոչ ամաչեցին:

Այլ ես որդն եմ և ոչ եմ մարդ * նախատինք մարդկան, և արհամարհանք ժողովրդոց:

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս, արհամարհէին զինև * խօսէին շրթամբք, և շարժէին զգլուխս իւրեանց:

Յուսացաւ 'ի Տր * և փրկեսցէ զնա * կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա:

Դու ես որ հաներ զիս յարգանդէ * յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ ։

Ի քեզ անկեալ եմ յարգանդէ * յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ա՟ծ իմ ։

Մի՛ 'ի բացեայ առներ յինէն * զի նեղութի՟ք մերձեալ են, և ոչոք է որ օգնէ ինձ ։

Հորթք եղեն զինև զօ՛րաւորք բազումք * և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս ։

Բացին 'ի վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց ոպ՟ առիւծ * զի մռնչէ և յափշտակէ ։

Աս ոպ՟ զջուր հեղայ * և ցրուեցան ա՟մ ոսկերք իմ * և եղև սիրտ իմ ոպ՟ մոմ հալեալ իմէջ որովայնի իմոյ ։

Այսինքն, դու տ՟ր ա՟ծ որ զիս իմ կոյս մօրս փորէն հանեցիր առանց հօր և առանց օգնութեան մարդկան * և իմ մօրէս ծիծ կերած ժամանակէն մինչև այս օրս դու իմ յոյսն ես ։

Այսինքն, ես իմ մօրս յարգանդէն քեզ վիճակ անկայ, որ դու զիս խնամես, և պահպանես * և իմ մօր փորէն ծնած ժամանակէն 'ի վեր դու իմ ճշմարիտ հայրն ես և ա՟ծն ես ։

Այսինքն, կաղաչեմ զքեզ մի՛ հեռանար ինձանից * զէրէ կուտեսանեմ որ զանազան նեղութի՟ք ինձ մօտկացերեն, և ոչոք չկայ որ ինձ օգնութի՟ հասանի, և զիս մխիթարէ ։

Այսինքն, չորս կողմն որձ հորթերն պատերեն, իբր հրէից ժողովուրդն * և գէր եզներն զիս պաշարեր են, իբր քահանայապետքն և իշխանքն հրէից ։

Այսինքն, ինձ վերայ բերաններն բացերեն, մէկ առիւծի նման * և կումռնչան, և կուզեն թէ զիս իւրեն յափշտակեն և կտրատեն ։

Այսինքն, նոցա չար միտքն տեսանելով ջրի նման ծորվեցայ և թափեցայ * և իմ ոսկերքս իւրեանց տեղերէն շարժեցան և ցրուեցան * և իմ սիրտս փորիս միջումն մոմի նման հալեցաւ ։

Այս

Այսինքն, իմ զօրութիւնս և իմ կարողութիւնս թրծած ամանի նման չորացաւ * իմ լեզուս քիմքս կպաւ * և զիս մահուան հողն հասուցին այն անօրէն հրէայքն անողորմաբար։

Այսինքն, զէրէ ինչպէս որ ասացի շատ կատաղած և փրփրած շներ զիս պատեր են * և չար և անխիղճ մտանք մարդկանց ժողովքն զիս պաշարեր են։

Այսինքն, իմ ձեռքերս և իմ ոտքերս բևեռով ծակեցին * և խաչին վերայ զիս այնպէս լարեցին որ զիմ ոսկրտանքս ամէն համարեցին * և դէպ յիս նայելով զիմ խղճութիւնս տեսան, և տեսաք անելով զիս հայհոյեցին և անարգեցին նոքա։

Այսինքն, զիմ զգեստս և զիմ շորերս իւրենց միջումն զինուորքն բաժանեցին * և իմ կապայիս վր̅ վիճակ ձգեցին, որ տեսնուն թէ ում կանկանի։

Այսինքն, զիմ խղճութիւնս նայիր և տես տէր աստուած, և քո գթութիւնդ մի՛ հեռացուցաներ ինձանից * տէր աստուած հայր երկնաւոր ինձ օգնական լինելոյ և խեղճ դալոյ աչքով նայիր,

Այսինքն, փրկէ զիմ անձս դոցա թրի նման սրած լեզուէն * և այդ կատաղած շներիդ ձեռքէն

Զօրացաւ որպէս խեցի զօրութիւն իմ * լեզու իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ * և 'ի հող մահու իջուցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք * և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս։

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ * և թուեցին զամենայն ոսկերս իմ * նոքա հայեցան և տեսին զիս։

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի միջ իւրեանց * և 'ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։

Դու տէր մի՛ հեռի առներ զգթութիւն քո յինէն * և տէր յօգնել ինձ նայեաց։

Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ * և 'ի ձեռաց շանց զմիամօրութիւն իմ։

Փրկեա՛ զիս ՚ի բերանոյ առիւծու * յեղջերէ միեղջերու՛ի զխոնարհութի իմ։

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց * ի մէջ եկեղեցւ՛ոյ օրհնեցից զքեզ։

Երկիւղածք տն օրհնեսցեն զնա * ամ զաւա՛կք յակոբեան փառաւ՛որ արասցեն զնա։

Երկիցէ ի նմանէ ամ զաւա՛կն իսրայէլի * զի ո՛չ արհամարհեաց եւ ո՛չ անարգեաց զաղօթս աղքատի * եւ ո՛չ դարձոյց զերեսս իւր յինէն * այլ ՚ի կարդալ իմում առնա լուա՛ւ ինձ։

զիս աղաղակէ, որ իմ մօր մինն հաոգին եմ ինչպէս որ դու գիտես․ Այսինքն, փրկէ զիս այս առիւծներիս բերանէն * և ազատէ զիմ խոնարհութիւնս և զխղճութիս այդ կատաղած և հպարտ քերկէտաններիդ պողերէն որ զիս իւրեանց դառնութենն կուզէն պողտահարել։ Այսինքն, երբոր դու զիս փրկես դոցա ձեռքէն, և ինձ կենդանութի պարգևես, և յարուցանես ՚ի մեռելոց, ես քո տէր անունդ պատմեմ և քարոզեմ իմ հաւատարիմ եղբարց առաքելոցն * և զքեզ օրհնեմ և գովեմ իմ հաւատացելոց բերանովն քոյ տէր եկեղեցւոյ միջումն։ Այսինքն, և ասեմ, թէ ինչ մարդ որ այ կու վախէ, թող օրհնէ և գովէ զնա * և ինչ մարդ որ յակոբայ զաւակն է․ իւր ինչ մարդ որ տէր աստուածնին ծնունդն է, և ՚ի քս մկրտուեր է թող փառաւորէ զնա։ Այսինքն, որչափ որ իսրայէլացւոց զարմ և զաւակ կայ թող վախէ նորանէ * զէրէ փուչ և ընդունայն չի համարեց, և չի անարգեց իմ աղքատիս աղօթքն * և իւր բարեգութ երեսն ինձանից չի դարձոյց * այլ իսկոյն երբ որ աղաղակեցի դէպ ինքն, ինձ լսեց և յօգնութի հասաւ։

Աս

Այսինքն, իմ գովութիւս և պար
ծանքս քեզանից է տր ած * վասն
որոյ այն մեծ եկեղեցին որ ես հաս
տատել պիտիմ յետ մահուան իմոյ
նորա մէջումն իմ հաւատացելոց
բերանովն կու օրհնեմ և կու փա
ռաւորեմ զքեզ:

Այսինքն, զիմ ուխտս կու կատա
րեմ, իբր զիս քահանայից ձեռօքն
մն փրկութն մարդկան քեզ պա
տարագ կու մատուցանեմ սուրբ
խաչի և սբ սեղանի վերայ * ածա
վախ և երկիւղած քրիստոնէից
առաջին:

Այսինքն, և այս ածային պատա
րագէս ուտեն և ճաշակեն հոգ
ւով աղքատներն, և կշտանան,
և օրհնեն զտր ած հայրն ամենա
կալ այն մարդիկն որ կու սիրեն և
կու խնդրեն զնա ուղեղ սրտիւ:

Այսինքն, և կերողաց սիրտն,
իբր հոգին յաւիտեանս յաւի
տենից անմահ և կենդանի մնայ
* և բոլոր աշխարհիս ծայրերէն
վերկենան մարդիք, յիշեն զմար
դարէից խօսքերն, և դառնան
առ նա ճշմարիտ ածպաշտութբ:

Այսինքն, և հաւատով երկրպա
գանեն նմա ամէն ազգերի զար
մերն և զաւակներն * զէրէ նորա
է աշխարհիս թագաւորութիւն *
և նա կու տիրէ ՚ի վր ամ կռապաշ
տից պղծազգեաց և հեթանոսաց:

Ի քէն է գովութի
իմ * յեկեղեցիս մեծս
օրհնեցից զքեզ:

Զուխտս իմ կատա
րեցից * առաջի ամ
երկիւղածաց նորա:

Ուտեսցեն տնանկք և
յագեսցին * օրհնես
ցեն զտր որք խնդրեն
զնա:

Կեցցեն սիրտք նոցա
յաւիտեանս յաւիտե
նից * յիշեսցեն և
դարձցին առ տր
ամ ծագք
երկրի:

Երկրպագեսցեն նմա
ամ տոհմք ազանց *
զի տն է արքայութի
* և նա տիրէ ՚ի վերայ
ամ հեթանոսաց:

Կերան և երկրպա
գին նմա ամենայն պա
րարտք երկրի * առա
ջի նորա անկցին ամե
նեքեան որք իջանեն
'ի հող։

Անձն իմ նովաւ կեցյ
* և զաւակ իմ ծա
ռայեսցէ նմա։

Պատմեսցի տն ազգ
որ գալոց է * պատ
մեսցեն երկինք զար
դարութի նորա ժո
ղովրդեան որ ծնանե
լոցն է, զոր արար
տր։

Տուն. 32

Սաղմոս Դաւթի.

Սաղմոս. ԻԲ.

Այսինքն, այս որ պատարագ էս
կերան և երկրպագեցին իւրն որ
չափ որ երկրիս երեսին քրիստոնէ
ական հաւատքի շնորհօքն պարար
տացած մարդ կայր * և որ չափ
մարդ որ քրիստոնէական հաւատ
քով կումեռանի, և կու իջանէ 'ի
հող, նորա առաջեւն անկանի, և
երկրպագութի անէ, զէրէ ամէն
օր նորա շնորհացն մասնակից կու
լինի։

Այսինքն, զէրէ իմ անձն նորա
նովմ կենդանի է * իմ զաւակ
ներն, որ 'ի քր աւազանէն ծնած
են, կուզեմ որ նորա ծառայու
թիւն անեն։

Այսինքն, և նորանով պատմելի
և յայտնի լինի իմ այ հօրս, որչափ
քրիստոնէից ազգ որ գալ պիտի յաշ
խարհ * և պատմեն և յայտնեն եր
կինք, իբր առաքեալք, այն ժո
ղովրդներին որ ծնանելոց պիտին
զայն արդարութին որ տր ած
արար ազգի մարդկան, իբր զիր
կութին որ արար 'ի ձեռն որդւոյ
իւրոյ։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
մարգարէն է ասացեալ վս քի։
Այս սաղմոսովս կու խօսի մար
գարէն եկեղեցւոյ բերանէն քի
համար թէ ով զմեզ կու հովուէ
իւր խրատովն, իւր եկեղեցւոյ

խոր

խորհրդներովն, և իւր չարչարա-
նաց շնորհօքն։

Մայինքն, տրն իմ յս քս որ է՛ հո-
վիւ բարի, զիս կու հովուէ և կու
արածէ իւր շնորհօքն * և ինձ
ոչինչ բարի իքմին պակաս չի լինիր
աստ և 'ի հանդերձեալն։

Մայինքն, զիս կանանչ և դա-
լար տեղ բնակեցույց, իբր իւր տե
եկեղեցւոյ մէջն տեղաւորեց, որ
լի է այ քարոզութե անուշ խո-
տերովն * և տե աւազանի ջրին
մօտ զիս սնույց և պահպանեց, որ
մարդոյ հոգին կու մաքրէ և կու
հանգուցանէ։

Մ. յինքն, և թէ իմ մարմնոյս
տկարութենէն մեղքանկայ, և
զիմ հոգիս կորուսի և դերի արա-
րի մեղաց և սատանայի, նա խոստո-
վանութե խորհրդովն զիմ հոգիս
կրկին դասաւ, ազատեց և դար-
ձոյց 'ի յիս * և ինձ իւր սուրբ պա-
տուիրանքներովն առաջնորդեց
դէպ 'ի յարդար և ուղիղ ճանա-
պարհ իւր տե անուան փառացն
համար։

Մայինքն, և թէ շուրջ այլ դամ
մահուան շուքներին միջումն,
իբր մարդկային տկարութեններէլն
մեղքեր այլ անկանիմ * սակայն
չեմ վախեր 'ի չար յուսահատու-
թէ. զերէ դու միշտ ինձ հետ ես։

Տր հովուեսցէ զիս
* և ինձ ինչ ոչ պա-
կասեսցի։

'Ի վայրի դալարոջ
անդ բնակեցոյց զիս
* և առ ջուրս հան-
գստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ
առ իս * և առաջնորդ-
եաց ինձ 'ի ճանա-
պարհս արդարութե
վասն անուան իւրոյ։

Թէպէտ և գնացից
ես 'ի մէջ ստուերաց
մահու * ոչ երկեայց
'ի չարէ, զի դու ըր
ընդ իս ես։

Ցուպ քո և գաւազան նոքա մխիթարեսցեն զիս։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան * այն յանդիման նեղչաց իմոց։

Օծեր իւղով զգլուխ իմ * բաժակ քո տ̃ր անապակ արբեցոյց զիս։

Ողորմութիւն քո տ̃ր զհետ իմ եկեսցէ զա̃մ աւուրս կենաց իմոց * բնակել ինձ՝ ի տան տ̃ն ընդ երկայ նաւուրս։

Տունք. Զ

Սաղմոս միաշաբաթուց Դաւթի:

Սաղմոս. ԻԳ:

Այսինքն, քո ճպոտդ և քո գաւազանդ զիս մխիթարեն. իբր քո նեղութիւն և փորձութիւն ճպոտիդ զիս խրատէ, և քո շնորհաց գաւազանովդ զիս հաստատէ՝ ի հաւատս։
Այսինքն, իմ առաջևս տ̃ր սեղան պատրաստեցիր, և քո կենաւոր մարմինդ և արիւնդ ինձ կերակուր տուիր * իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեաց և ատելեաց աչաց առաջևն։
Այսինքն, զիմ գլուխս մեռոնով օծեցիր, քոյ սուրբ եկեղեցւոյ խորհրդներին ինձ տալով * և քո տ̃ր բաժակին անապական դինունման զիս քո սիրովդ հարբեցոյց և ուրախացոյց։
Այսինքն, քո ողորմութիւնդ և քո շնորհքդ միշտ և հանապազ ինձ յետևէ գայ քանի որ կենդանի եմ * որ ես երկար կենօք քոյ տ̃ր եկեղեցւոյդ միջումն բնակիմ և մնամ անշարժ հաւատով և հաստատուն յուսով։

Իբր, սաղմոս կիրակէից յորում աւուր արար Ա̃ծ զերկինս և զերկիր. յորում յարեաւ Ք̃ս՝ ի մեռելոց, և յորում գալոց է՝ ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս։
Այս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն թէ ինչ ճանապարհով կարենք մտանել յերկինս, և թէ Ք̃ս

ինչ

ինչպէս փառօք համբարձաւ յերկինս։

Նախինքն, ո՞րպէս է այս երկիրս իւր բովանդակ միջի եղած ստեղծուածներովն * և չէ թէ միայն երկիրս, այլ և բոլոր աշխարհս իւր միջի բնակած կենդանիներովն, իբր հրեշտակօք մարդովք և անասնօք։

Նախինքն, զէրէ ինքն ած նորա հիմքերն ծովի վերայ հաստատեց * իբր անդնդական ծովովն շրջապատեց և նոր վերայ հաստատեց զնա անշարժապէս, և ամրացոյց * և գետերի վր պատրաստեց զնա, իբր գետերով զարդարեց զնա ՚ի պէտս մարդկան։

Նախինքն, բայց այսչափ երկրիս վերայ բնակած մարդկանցէն ո՞վ արժանի կուլինի որ փառօք և պատուօք ելանէ յայ լեառն, իբր յերկինս * կամ ո՞վ կարէ կանգնիլ նորա սրբութե տեղումն, իբր նոր լուսակաղմ արքայութե միջումն։

Նախինքն, այնպիսի մարդն, որ ձեռքն յիստակէ, և սրտումն նենգութի և հիլայ չկայ * և աշխարհիս փուչ և ընդունայն փառքն իւր յանձն չի առնուր * և իւր ընկերին խաբելով սուտ տեղ երդում չի աներ։

Նախինքն, այսպէս մարդս յայ օրհնութի և խնամք կառնու * և

իւր

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով * աշխարհ, և ամ բնակիչք նր։

Նա ինքն ՚ի վերայ ծովու հիմունս էարկ նմա * ՚ի վերայ գետոց պատրաստեաց զնա։

Ո՞վ ելցէ ՚ի լեառն տն * կամ ո՞վ կացցէ ՚ի տեղւոջ սրբութե նորա։

Որ սուրբ է ձեռօք և ամբիծ սրտիւ * որ ո՛չ էառ զնանրութիւն յանձն իւր * և ո՛չ երդուաւ նենգութե ընկերի իւրում։

Սա առցէ զօրհնութի ՚ի տնէ * զողորմութի

յայ փրկչէն իւրմէ ։

Այս ազգ է որ խնդրէ զտր * խնդրէ տեսանել զերեսս այ յակոբայ ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր * համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց ։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց * տր հզօր զօրութբ իւրով * տր հզօր 'ի պատերազմի ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր *

իւր փրկչէն, որ է տրն մեր յս քս՝ յաւիտենական ողորմութիւն և գթութի կու գտանէ ։

Այսինքն, ահա այսպէս ազգ է որ միշտ զած կու խնդրէ, և կու քըննէ * և միշտ կու խնդրէ և կու ցանկայ, որ յակոբայ այ երեսն տեսանէ, իբր ճշմարիտ հաւատացելոց այ երեսն երկնից արքայութե մէջումն տեսանէ ։

Այսինքն, բայց ես այս չափ աղւերի մէջումն տեսանելով զայն մէկ ածացեալ մարդն որ յառաջ քան զամենեան փառօք կու ելանէ յերկինս, կու աղաղակեմ և կասեմ դռնապան հրեշտակներին, թէ ով իշխանք, վեր պատեցէք ձեր դռներն, * այդ յաւիտենական և հին ժամանակէ փակած դռներդ վեր պատըլին և բացվին, որ քս թագաւորն փառաց մտանէ յիւր տէ արքայութին ։

Այսինքն, բայց թէ ինձ հարցանեն թէ ով է այդ փառաց թագաւորդ * ես նոցա պատասխանի կու տամ, թէ այս այն տրն է, որ զօրեղ և ուժեղ է իւր զօրութբն և կարողութբն * և այս այն տրն է, որ իւր մահուամբն պատերազմեցաւ, և յաղթեց զսատանայ և զպաշտօնեայս նորա ։

Այսինքն, այնոր համար ձեզ կասեմ, ով 'իշխանք, վեր պատեցէք

ձեր

ձեր դռներն * այդ յաւիտենից
փակած դռներդ, վերպատմլին և
բացվլին որ փառաց Թագաւորն
քս մտանէ յիւր տէ արքայութին:
Այսինքն, բայց թէ կրկին հար
ցանեն, թէ ո՛վ է այդ փառաց Թա
գաւորդ, ես կու պատասխանեմ,
թէ սա՛ ձեր բովանդակ երկնային
զօրութեանց տրն է. և սա՛ ինքն է
փառաց Թագաւորն, իբր համա
գոյակից որդին հյ. և յաւիտենա
կան փառօք փառաւորեալ:

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
մարգարէն է՛ ասացեալ:
Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն արդար մարդկանց համար
որ փորձանաց և նեղութե մի
ջումն յած կու աղաւինին և օգ
նութի կու խնդրեն, կամ ինքն
դաւիթ հալածանաց միջումն յայ
օգնութի կու խնդրէ:

յսինքն, տր աճ, այս աշ
խարհիս վշտերի և տա
ռապանքների միջումն
դէպ քեզ բարձրացուցի զիմ
անձս, իբր զիմ միտքս դէպ քեզ
ուղղեցի * տր աճ, քեզ եմ յու
սացեր, դու ինձ օգնական եղիր,
որ ես չամաչեմ * և չի լինի թէ իմ
թշնամիքն տեսանելով զիս՛ կատր

համբարձցին դրունք
յաւիտենից, և մտցէ
Թագաւոր փառաց:

Ո՞վ է սա Թագաւոր
փառաց * տր զօրու
թեանց, սա՛ ինքն է Թա
գաւոր փառաց:

Տունք. 10.

Սաղմոս Դաւթի:

Սաղմոս ԻԴ.

ռ քեզ տէր
համբարձի
զանձն իմ
* աճ իմ 'ի քեզ
յուսացայ, մի՛ ամաչե
ցից * և մի՛ ծիծաղես
ցին զինև թշնամիք
իմ:

Ամենեքեան որք համ
բերեն քեզ մի՛ ամա
չիցեն * այլ ամաչես
ցեն անօրէնք յունայ
նութեան իւրեանց։

Զճանապարհս քո
Տէր ցոյց ինձ * և զշա
ւիղս քո ուսո՛ ինձ։

Առաջնորդեա՛ ինձ
'ի ճշմարտութեան
քում, և ուսո՛ զիս *
զի դու ես Աստուած փրկիչ
իմ * և ես քեզ համբե
րի զօր հանապազ։

Յիշեա՛ Տէր զգթու
թիւնս քո , և զողոր
մութիւնս քո , որք են
յաւիտենից։

Զմեղս մանկութեան
իմոյ և զանգիտութեան
իմոյ մի՛ յիշեր * այլ
յիշեա՛ զիս Տէր ըստ
ողորմութեան քում, և

ընկած , ինձ վերայ ծիծաղին և
զիս տնազ անեն։

Այսինքն , զէրէ ինչ մարդ որ
համբերութենով քեզ կու յու
սայ , չի՛ ամաչեր * այլ անօրէնն և
չարագործ մարդիքն կամաչեն ,
որ իւրեանց փուչ և ընդունայն
խորհրդոցն կու հետևին և սուտ
ցանկութեան յետևէ են ընկած։

Այսինքն , վասն որոյ կաղաչեմ
զքեզ Տէր Աստուած , որ միշտ քո ճանա
պարհդ , իբր քո սուրբ պատուի
րանքդ ինձ ցոյց տաս * և քո շա
ւիղդ , իբր քեզ ծառայելոյ կերպն
և եղանակն ինձ ուսուցանես։

Այսինքն , քո օրինաց ճշմարտու
թեամբն զիս ուղղես , և քո սուրբ կամքդ
ինձ ուսուցանես * զէրէ դու իմ
Աստուածն ես , և փրկիչն ես * և ես հա
նապազ համբերութեամբ քո Աստուածային
ողորմութեանդ և գթութեանդ ապա
ւինեցայ։

Այսինքն , յիշէ՛ Տէր Աստուած քո գութն
և քո ողորմութիւն , որք են յաւի
տենից , իբր զայն գութն և ողոր
մութիւն , որ ի սկզբանէ աշխար
հիս մարդկային ազգիս հետ արա
րիր։

Այսինքն , և իմ տղայութեան և
տխմարութեան ժամանակի գործած
մեղքերն մի՛ յիշեր * այլ թէ կու
յիշես , յիշէ՛ զիս քո ողորմութեամբդ ,
և քոյ քաղցրութեանդ համար այ

ռա՛ւինձ, զէրէ քաղցր ես, և ուղիղ ես, իբր ողորմած ես և արդարադատ ես:

Այսինքն, և քո քաղցրութեանդ համար մեղաւոր մարդիկքն շուտով չես դատապարտեր, այլ գիտակ և վերահասու կանես զիւրեանք քոյ տր օրինաց ճանապարհին * և հեզ և հնազանդ մարդկանց միայքն կուղղես, որ իմանան քո արդար դատաստանդ * և կուսուցանես խոնարհ մարդկանց քո պատուիրանաց ճանապարհն:

Այսինքն, որ դիտենան, թէ այ ամ բանից և արարմանց ճանապարհն ողորմութիւն և ճշմարտութիւն է այնպիսի մարդկանց հետ, որնոր ուխտն և զկտակն և զվկայութիքն կուխնդրեն, իբր միշտ կու ջանան արժանի լինիլ որդեգրութեան կենաց. ըստ որում ուսուցանեն և վկայեն առաքելական և մարգարէական գրեանք:

Այսինքն, ուստի կու աղաչեմ զքեզ տր ած որ այդ քո ողորմած և ճշմարիտ անուանդ համար զիմ մեղքս քաւես, զէրէ խիստ շատ են * որ ես խնդամ և աղաղակեմ ասելով, թէ ինչ մարդ որ այ կու վախէ, ած զնա իւր օրինաց ճանապարհին գիտակ կանէ, իբր այն ճանապարհին, որ ինքն ընտրեր և հաճեր է:

վա քաղցրութեան քոյ տր, զի քաղցր և ուղիղ ես:

Վա այսորիկ օրէնս դնես առնես զմեղաւորս ՚ի ճանապարհի * առաջնորդես հեզոց ՚ի դատաստանի * և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո:

Ամ ճանապարհք տն ողորմութիւն և ճշմարտութիւն են այնոցիկ, որք խնդրեն զուխտ և զվկայութի նորա:

Վա անուան քոյ տր քաւեա զմեղս իմ, զի բազում եղեն * ո՞վ է մարդ որ երկնչի ՚ի տնէ, օրէնսդէտ առնէ զնա ՚ի ճանապարհի յոր հաճեցաւ:

Անձն նորա 'ի բարութեան հանգիցէ * և զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր։

Զօրութի է Տ՟ր երկիւղածաց իւրոց * և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց՟։

Աչք իմ յա՟մ ժամ առ Տ՟ր * և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։

Նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ * զի միամօր և աղքատ եմ ես։

Նեղութիւնք սրտի

Այսինքն, և այնպէս մարդի անձն իբր հոգին, ա՟յ բարեաց միջուին մշտակու հանգստանայ * և նորա զաւակն թէ իւր հօր գործոցն հետևօղ լինի, նաևս կենդանեաց երկրի բարիքն կու ժառանգէ և կու վայելէ։

Այսինքն, զէրէ ա՟ծ յիւրմէն վախօղ մարդկանց զօրութի և կարօղութին է, իբր թև և թիկունք է * և իւր կտակարանքն, իբր իւր ո՟ւ պատուիրանքն մշտա նոցա կու սուցանէ։

Այսինքն, այս պատճառէս իմ մտաց աչքն հանապազ դէպ յա՟ծ է * և նա միայն զիմ ոտքս իմ թշնամեաց սարքած թակարքէն կու պրծացնէ, իբր զիմ կենցաղավարութիս կու ուղղէ 'ի բարին։

Այսինքն, և ես մշտա կաղաչեմ և կասեմ, թէ Տ՟ր ա՟ծ նայիր ինձ, և ողորմիր ինձ * զէրէ ես միայնակ և աղքատ եմ, միայնակ եմ, իբր այնպէս ամենեքեան ինձ ձանէ երես են դարձուցեր, որ կու թուի թէ ոչ բարեկամ ոչ ազգական, և ոչ եղբայր և քոյր ունենամ աշխարհիս վերայ, աղքատ եմ, իբր ոչ ինչ կողմանէ օգնութի և յոյս չունիմ. դարձեալ միայնակ և աղքատ եմ ես, իբր մինակ և խեղճ եմ։

Այսինքն, իմ թշնամեաց դիտա

նորու

հորութիւն տեսանելով սրտիս նե-
ղութիւն շատացաւ * վս որոյ կու-
խնդրեմ քեզանից, որ զիս իմ
վշտէս փրկես և ազատես տր ած:
Այսինքն, տես զիմ մնաց խոնար-
հութիւն, և զիմ սրտիս ցաւն և
իմ մեղացս և յանցանացս թողու-
թի շնորհէ վս քո անչափ ողոր-
մութեդ, զի երկայնամիտ ես:
Այսինքն, տես զիմ թշնամեաց
նենգութիւն և չար դիտաւորու-
թիւն * զերէ խիստ շատացան այն
պիսի մարդիքն, որ անիրաւ տեղ
և փուչ ատելութեամբ զիս կու-
ատեն, և կու հալածեն:
Այսինքն, պահէ զիմ անձն նոցա
չարագործութենէն, և փրկէ
զիս նոցա ձեռքէն * որ ես յամօթ
չի լինիմ, զերէ քեզ եմ յուսացեր
և ապաւիներ:
Այսինքն, անմեղ մարդիք և չի
տակ մարդիք ինձ համախոհ և բա
րեկամ եղան * զերէ ես համբե
րութբ քո ողորմութեդ սպասե
ցի * վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ,
որ զնոսա և զբովանդակ իսրայէլա
ցիքն. իբր զբոլոր եկեղեցին հա
ւատացելոց փրկես իւրեանց ամե
նայն նեղութենէն:

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
մարգարէն է ասացեալ:
Այս սաղմոսումս կու խօսի մար

իմս բազումք եղեն
յոյժ * 'ի վշտաց իմոց
հան զիս:

Տես զխոնարհութի
իմ և զվաստակ իմ *
և թող ինձ զամ
զմեղս իմ:

Տես զթշնամիս իմ *
զի բազումք եղեն
ատելութբ որք 'ինա
նիր ատեցին զիս:

Պահեա զանձն իմ և
փրկեա զիս * և մի յա
մօթ եղէց, զի յուսա
ցայ 'ի քեզ:

Անբիծք և ուղիղք
կցորդք եղեն ինձ *
և ես քեզ համբերի
* փրկեա ած զիսրայ
էլ յամենից նեղու
թեցնր:

Տունք. 12.

Սաղմոս դաւթի:

Սաղմոս. ԻԵ.

Դատ արա ինձ տէր * զի ես յանմեղութեան իմում գնացի * 'ի տէր յուսացայ, զի մի՛ եղէց հի՛ւանդ:

Փորձեա՛ զիս տէր և քննեա՛ զիս * փորձեա՛ զերիկամունս իմ, և զսիրտ իմ:

Ողորմութիւնք քո տէր առաջի աչաց իմոց * և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում:

Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց * և ընդ անօրէնս ես ո՛չ մտից:

Ատեցի ես զժողովս չարաց * և ընդ ամ

դարէն մտ̃ քի, կամ մտ̃ իւր, և կամ մտ̃ արդարոց. թէ ինչպէս անիրաւ տեղ չարչարվեցան 'ի թշնամեաց իւրեանց:

Այսինքն, իմ դատաստանս դու արա՛ տէր աստուած իմ չարախօսացն հետ * զէրէ դու գիտես որ ես անմեղութենով շուրջ եկայ քոյ առաջեւդ * և ես իմ տէր աստուածն եմ յուսացեր, որ չի հի՛ւանդանամ. իբր իմ թշնամեաց միջումն տկար և անուժ չի դառնամ, և յաղթվիմ:
Այսինքն, դու զիս փորձէ և քննէ տէր աստուած * դու փորձէ զիմ երիկամունքն և զիմ սիրտն, զէրէ դու մարդոյ երեսն չես նայիր, այլ զմիտքն և զխորհուրդն կու քննես:
Այսինքն, քո դութն և քո ողորմութիւն միշտ իմ աչաց առաջեւն է՛ և ես յոյս ունիմ, որ իմ անմեղութիւս և շխտակութիւս քոյ ճշմարտութեանդ դուռ գամ և հաճոյ լինիմ:
Այսինքն, ես փուչ մարդկանց նման չեմ նստիր այլոց սուտ և առասպել բաներ ուսուցաներ * և անօրէն մարդկանց հետ ել և մուտ չեմ աներ. իբր բարեկամութի չեմ աներ:
Այսինքն, զէրէ ես խիզզանէ չար մարդկանց ժողովքն և խոր

հուրդն

հուրդն ատեցի * և անօրէնն և ան-
հաւատ մարդկանց հետ ընաւ
ամենևին չեմ նստեր բարեկամու-
թիւն և խօսակցութիւն անեմ ։

Այսինքն , և այս դիտաւորու-
թեամբ զիմ ձեռքս յստակ կու լու-
անամ . իբր ՚ի յանիրաւութենէ
և ՚ի մեղաց կու հեռանամ * և
միշտ քոյ սուրբ սեղանիդ բոլորքն
քեզ երկրպագանելով պտուտ
կուգամ ։

Այսինքն , որ միշտ քո սուրբ ան-
ուան օրհնութեան ձայնն լսեմ * ՚ի
բերանոյ սրբազան քահանայից ,
և քո արարմունքդ և սքանչելիքդ
այլոց պատմեմ ։

Այսինքն , զէրէ Տէր Աստուած ես քոյ
եկեղեցւոյդ պայծառութիւն և
գեղեցկութիւն յոյժ սիրեցի * և
քոյ փառաց բնակութեան տեղն ,
իբր քո սուրբ սեղանն ինձ սաստիկ
դուր է եկեր , և քաղցր է թուա-
ցեր ։

Այսինքն , ուստի կու աղաչեմ
զքեզ , որ զիմ անձս անօրէն և
չարագործ մարդկանց հետ չի կո-
րուսանես * և զիմ կեանքս մար-
դասպան մարդկանց հետ չի դա-
տապարտես ։

Այսինքն , զէրէ նոցա ձեռքերն ,
անօրէնութեան և անիրաւութեան
միջում են * և նոցա աջ ձեռքն
կաշառքով լի է ։

պարիշտս ես ոչ
նստայց ։

Լուացից սրբութեամբ
զձեռս իմ * և շուրջ
եղէց զսեղանով քով
Տէր ։

Լսել ինձ զձայն օրհ-
նութեան քո * և պատ-
մել զամենայն սքանչե-
լիս քո ։

Տէր սիրեցի զվայել-
չութիւն տան քո * և
զտեղի յարկի փառաց
քոց ։

Մի կորուսաներ ընդ
ամպարիշտս զանձն իմ
* և մի՛ ընդ արս արիւ-
նահեղս զկեանս իմ ։

Որոց ձեռք իւրեանց
յանօրէնութեան են *
և աջ նոցա լի է կաշա-
ռօք ։

Ես յամբծութն իմ, ուր գնացի * փրկեաւ զիս տր և ողորմեաց ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղութն * յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ

Տունք: 12·

Սաղմոս դաւթի մինչ չև օծեալ էր։

Սաղմոս․ ԻԶ․

Տր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յումէ երկեայց * տր ապաւէն կենաց իմոց ես յումէ դողացայց։

Իմերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին

Այսինքն, և ես քո շնորհօքդ միշտ անմեղութբ ապրեցայ քոյ առաջիդ * վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ որ զիմ անձս փրկես, և ինձ ողորմիս քո ամենառատ գթութեամբդ։

Այսինքն, զերէ այսու հետև որ չափ իմ ջանքս է զիմ ոտքս ուղիղ կենցաղավարութեան միջումն այն դեմ և հաստատեմ * և քոյ մեծ եկեղեցներոյդ մէջն, իբր քոյ ճշմարիտ հաւատացեալ ժողովրդոց միջումն քո տր անունդ օրհնեմ և փառաբանեմ։

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիթ յառաջ քան զօծանիլն իւր թագաւոր 'ի յեբրոն, այն օրերն որ սաւուղ սպանվեցաւ։

Այս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն զինքն և զայլս չէ երկնչել 'ի թշնամեաց օգնութբն տյ։

Այսինքն, թէ որ տր տծ իմ մոաց լոյսն է, և իմ հոգւոյս և մարմնոյս կենդանութին է, ես յումնից կու վախեմ * թէ որ տր տծ ինձ ապաւէնն է, և զիս կենդանի կու պահէ, ես յումնից կու դողամ և կու սարսափիմ աշխարհիս վերայ։

Այսինքն, երբոր չար և անօրէն մարդիկք կատաղած շան նման ինձ

մօտկացան և ինձ վերայ վաղեցին
որ զիմ միս ուտէին նոքա որ զիս
կունեղացնէին, և ինձ թշնամու
թի կանէին, իւրեանք տկարացան
անուժացան, և 'ի վայր անկան։

Նայինքն, վն որոյ իմ յոյս այն
պէս հաստատէ որ թէ իմ թշնա
միքն ինձ վերայ կուիւ և պատե
րազմ այլ պատրաստեն, իմ սիրտս
չի վախեր * և թէ ինձ վերայ զօրք
և ասքար այլ գայ, և դէմադէմ
ինձ հետ կուիւ այլ անեն, սակայն
այն ժամանակին այլ քեզ եմ յու
սացեր տր ած։

Նայինքն, իմ խնդիրքս այ միայն
մէկ իքմինէ և հանապազ զայն կա
ղաչեմ * որ ինձ այնչափ շնորհ տայ
որ քանի որ ես կենդանի եմ իւր
տը եկեղեցւոյ մէջն բնակիմ և
իւր օրհնաբանութենն մասնակից
լինիմ։

Նայինքն, և այն տեղն ես իմ տն
այ փառքն և վայելչութիւն միշտ
տեսանեմ * և վարդապետաց եկե
ղեցւոյ, և դրոց սրբոց յածակոյս
կողմանէ պատմիրանք և հրա
մանք տալն, մեկնելն զբանս ած
այինս և քարոզելն, իւր տաճարի
միջումն լսեմ։

Նայինքն, զերէքանի որ ինձ փոր
ձանք և վատ օր հանդիպեցաւ, նա
զիս ծածկեց և պահեց իւր տաճա
րի միջումն * և իւր խորանի ծա

ծուկ

իմ * նեղիչք իմ և
թշնամիքիմ, նքա տկա
րացան և անկան։

Թէ պատրաստիցի 'ի
վր իմ պատերազմ,
ոչ երկիցէ սիրտ իմ *
թէ յարիցէ 'ի վր իմ
ճակատամարտ սակայն
և յայսմիկ 'ի քեզ տր
յուսացայ։

Զմի խնդրեցի 'ի
տնէ և զայն աղաչեմ
* բնակել ինձ 'ի տան
տն զամ աւուրս կե
նաց իմոց։

Տեսանել ինձ զվայ
ելչութի տն * և հրա
մանատալ 'ի տաճարի
նորա։

Ծածկեաց զիս 'ի խո
րանի իւրում յաւ
ուր չարի * ընդ յար
կաւ արար զիս ի ծած
կոյթ խորանի իւրոյ։

Ի վիմի բարձր արա րեր զիս * և այժմ բարձր արա՛ զգլուխ իմ ի վե՛ր թշնամեաց իմոց ։

Շուրջ եղէց և մա տուցից ՚ի խորանի նր զպատարագ օրհնու թե * օրհնեցից և սաղ մոս ասացից տն ։

Լուր տէր ձայնի իմում զի կարդացի առ քեզ * ողորմեաց ինձ , և լուր ինձ , զի քեզ ասաց սիրտ իմ * և խնդրեցին երեսք իմ * զերեսս քո տր խնդրեցից ։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն *

ծուկ տեղումն զիս ընդ յարկաւ արար , իբր դաղեց , կամ գաղ տուկ տեղ մոցոյց ։

Մասինքն , դու տր ած զիս իմ նե ղութեն և իմ վշտերի միջումն այն պէս անփորձ պահեցիր ինչպէս թէ զիս մին բարձր ապառաժ քարի վր հանեէիր , որ ոչ ոք չկարենայր ինձ վնաս հասուցանել * այժմ և ես կա ղաչեմ զքեզ․ որ զիմ գլուխս իմ թշնամեացն վր բարձրացուցա նես , իբր ինձ կարօղութի և յաղթու թի տաս ընդդէմ թշնամեաց իմոց ։

Մասինքն , որ ես իմ այ տէր սեղա նի բոլորքն շուրջ գալով , նր տէր տաճարի միջումն իւրն օրհնութեն պատարագ մատուցանեմ * օրհնեմ զիւր տէր անունն , և սաղմոս ասեմ իմ ճշմարիտ և կենդանի այն ։

Մասինքն , ուստի կուաղաչեմ զքեզ տր ած , որ իմ աղօթից ձայնն լսես , զէրէ դէպ քեզ աղա ղակեցի * ողորմիր ինձ , և ականջ դիր ինձ , զէրէ իմ սիրտս քեզ ասաց , իբր իմ սիրտս քեզ միայն ցանկացաւ * և իմ երեսս զքեզ խնդրեց , իբր իմ անձս և իմ հո գիս զքեզ սիրեց * և ես տր ած միշտ քո երեսդ կուխնդրեմ , իբր քո շնորքդ , քո ողորմութիդ կու զեմ , որ ինձ պարգևես ։

Մասինքն , վն որոյ կրկին կաղա չեմ զքեզ , քո երեսդ մի՛ դարձու

ցանէր ինձանից * և մի՛ հեռանար քոյ ծառայէդ բարկանալով իմ մեղացն վերայ ․ իբր զիս քոյ շնորհացդ մի՛ զրկեր ։

Այսինքն , ինձ օգնական եղիր տր ած , իմ նեղութե միջումն * զիս իմ սխալանացն համար մի՛ անարգեր , և զիս 'ի ձեռաց մի՛ թողուր , զերէ դու իմ ածն ես , իմ տրն ես , և փրկիչն ես ։

Այսինքն , որ ես զիս մխիթարելով ասեմ , թէ իմ ծնող հայրս , և իմ ծիծ տուօղ մայրս զիս բաց թողին և մոռացան * և իմ տրն և ստեղծօղն զիս ընդունեց և նախախնամեց ։

Այսինքն քոյ օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհին տր ած զիս գիտակ և վերահասու արա՛ * և ինձ առաջնորդէ դէպ 'ի քո շիտակ շաւիղն , իբր դէպ 'ի քո կամքդ կատարելոյ ուղիղ և բարակ ճանապարհն ։

Այսինքն , և կաղաչեմ զքեզ որ զիմ թշնամիքն ինձ վր չի ծիծաղացնելոյ համար , զիս ինձ նեղացնօղ և վշտացնօղ ատելի մարդկանց ձեռքն չի մատնես , և 'ի մէջ փորձութե չի ձգես ։

Այսինքն , զէրէ մեղաւոր և անիրաւ վկայք ինձ վերայ են թափեր * և իւրեանց անօրէնութեն և չարութեն ինձ վերայ սուտ կա

և մի՛ խոտորիր բարկութե 'ի ծառայէ քումմէ ։

Օգնական իմ լեր տր * մի՛ անարգեր զիս , և մի՛ թողուր զիս ած փրկիչ իմ ։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս * և տր իմ ընկալաւ զիս ։

Օրէնսդիր արա՛ զիս տէր 'ի ճանապարհի քում * և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի շաւիղս քո ուղիղս ։

Մ̈ թշնամեաց իմոց մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց ։

Յարեան իմ վերայ իմ վկայք մեղաց * և ստեցին ինձ յանօրէնութե իւրեանց ։

Հաւատացի տեսա
նել զբարութի՛ տն
յերկրին կենդանեաց
համբեր տն և քաջա
լերեաց * զօրասցի
սիրտ քո, և համբեր
տն:

Տունք. 16

Սաղմոս Դաւթի.

Սաղմոս. ԻԷ:

Առքեզ տր կար
դացի ած
իմ, մի՛
լռեր յինէն * մի՛ եր
բէք լռիցես յինէն,
նմանեցիմ այնոցիկ
ոյք իջանեն՛ի
գուբ:

Լուր տր ձայնի իմ

սեն և զիս կու բամբասեն:
Այսինքն, բայց ես հաստատ յու
սով հաւատացերեմ, որ իմ այ
բարութին տեսանեմ կենդանեաց
երկրումն, իբր յերկնից արքայու
թեան միջումն * ուստի զիս կու
յորդորեմ հանապազ և կասեմ,
թէ համբերէ՛ քոյ այ ողորմութեն
և մի՛ վախեր * սիրտդ պինտ բռնէ
և համբերէ՛ և ըսպասէ՛ հաստա
տուն յուսով քո աստուծոյդ,
մինչև որ քեզ ճար անէ, և ողորմի:

Իբր, զայս սաղմոս իմքն դաւիթ
է ասացեալ:
Այս սաղմոսումն կու աղաչէ մար
դարէն զած որ իւրն օգնական լի
նի, և յետ ընդունելոյ զօգնութին
շնորհակալ կու լինի:

Այսինքն, տր ած դէպ քեզ
աղաղակեցի, ինձանից
մունջ մի՛ կենար, ինձ
ականջ արա՛, և քո մխիթարական
խօսքն և պատասխանին ինձանից
մի՛ պակաս աներ * և քո ականջդ
և բերանդ ամենևին դէպ ինձ մի՛
խփեր, որ սաստիկ տրտմութենէս
չի՛ նմանիմ մեռած մարդկանց որ
կու իջանեն՛ի գուբ, իբր՛ի գե
րեզման:
Այսինքն, իմ խնդրուածքիս

ձայնին ականջ արա՛ տ՟ր ա՟ծ երբ որ
դէպ քեզ աղաչանք կանեմ * և
երբ որ սրտի մտօք իմ ձեռքերս
կուբարձրացնեմ դէպ 'ի քո ս՟բ
տաճարդ , իբր դէպ 'ի յերկինս և
դէպ 'ի յաթոռ ա՟ծութեան քոյ ։

Այսինքն , և զիմ անձս անհա
ւատ մարդկանց թիւ մի՛ դներ *
և այնպիսի մարդկանց հետ որ անօ
րէնութիւն կուգործեն զիս մի՛ մեր
ժեր և մի՛ կորուսաներ ։

Այսինքն , որ իւրեանց ընկերնե
րին և բարեկամներին հետ խաղա
ղութե՟ և սիրով կուխօսին * և
սրտերն չարութե՟ և նենգութե՟
և խորամանկութե՟ լի է ։

Այսինքն , ուստի դու քոյ ար
դար դատաստանովդ տուր նոցա
իւրեանց գործոցն գօրայ * և իւր
եանց անօրէն և չար սովորութեն
և շուրջ գալոյն գօրայ հատու
ցումն արա՛ նոցա ։

Այսինքն , իւրեանց ձեռաց չար
գործոցն գօրայ տուր նոցա * և
ինչ պատժի և պատուհասի որ ար
ժանի են , հատուցումն արա՛ նո՟ց
սա և 'ի հանդերձելումն · զէրէ
դու արդար դատաւոր ես ։

Այսինքն , զէրէ չուզեցին նոքա
ամենեքին իմանալ ա՟յ գործքն ,
իբր չուզեցին նոքա բարի գործոց
հետևիլ , որ նորանով ա՟յ դուր
գալին և հաճոյանային * և ա՟յ ամե

դրուածաց իմոց յա
ղաչել ինձ առ քեզ *
'ի համբառնալ ձե
ռաց իմոց 'ի տա
ճար ս՟բ քո ։

Մի՛ համարիր ընդ ամ
պարիշտս զանձն իմ *
և մի՛ ընդ այնոսիկ որք
գործեն զանօրէնու
թիւն կորուսաներ զիս ։
Ո՛յք խօսին զխաղա
ղութիւն ընդ ընկերս
իւրեանց * և չարու
թիւն է 'ի սիրտս նոցա ։

Տուր նոցա տ՟ր ըստ
գործոց նոցա * ըստ
անօրէնութե՟ գնացից
նոցա , հատո՛ նոցա ։

Ըստ գործոց ձեռաց
նոցա հատո՛ նոցա *
զհատուցումն նոցա
նոցին ։

Ո՛չ իմացան նոքա ըզ
գործս ա՟յն * և ո՛չ 'ի
գործս ձեռաց նորա
հայեցան * կործա
նեսցես զնոսա , և

այլ մի՛ շինեսցին։

Օրհնեալ է՛ Տէր զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց * Տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ, և օգնեցաւ * և զուարճացաւ մարմին իմ * և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տէր զօրութե ժողովրդեան իւրոյ * ապաւէն փրկութե օծելոյ իւրոյ։

նակարողութեն և զարմանալի գործոցն չէ՛ նայեցան * վա՜յ որոյ կործանէ՛ և փչացուր զիւրեանք, որ այլ չկարենան զիւրեանց գըլուխն բարձրացուցանել, և պարծենալ 'ի մէջ մարդկան։

Ա՛յսինքն, որ ես տեսանելով քո ողորմութիդ և գթութիդ դէպ ինձ, և քո արդարութիդ դէպ առնոսա, ասեմ թէ օրհնեալ է՛ Տէր որ իմ աղօթից ձայնն լսեց * այն Տէրն և Ածն կասեմ, որ միշտ իմ ամ նեղութե միջումն ինձ օգնական և պաշտպան եղաւ, և զիս փրկեց յամ փորձութէ։

Ա՛յսինքն, զէրէ 'ի նա յուսացաւ և ապաւինեցաւ իմ սիրտս, իբր իմ հոգիս և մխիթարութիւն և օգնութիւն գտաւ * և առաւել ցնծութէս բոլոր մարմինս այլ զուարճացաւ, և զօրացաւ * վասն որոյ յօժար կամօք և ուղիղ սրտիւ կու խոստովանիմ և կու օրհնեմ և կու փառաբանեմ զիւր Տէր և ամէնօրհնեալ անունն։

Ա՛յսինքն, զէրէ Տէր Ած իւր հաւատացեալ ժողովրդեան զօրութին և կարողութին և փառքն և պարծանքն է՛ * և իւր օծեալ թագաւորի յաղթութեն ձեռնտու և օգնական է՛։

Կամ թէ որդւոյն իւրոյ միածնի յն Քի փրկագործութեն ոյ պինդ

անէ

անէ մարդկային ազգիս ազատելով
զնոսա 'ի դերութենէն սատանայի
միշտ կամակից և ձեռնատու և օգ
նական է։

Այսինքն, ուստի միշտ կաղաչեմ
և կասեմ, թէ ո̄ր ա̄ծ դու փրկէ
զքո հաւատացեալ ժողովուրդդ
'ի մեղաց * դու օրհնէ զքո ժառան
գութիւդ, և լից զնուրեանք զանա
զան շնորհօք * և դու արածէ
զնուրեանք քո հարազատ ոչխար
ներինման, որ չի մոլորին * և դու
բարձրացուր և փառաւորէ զնուր
եանք երկնային փառօք մինչև յա
ւիտեան։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
է ասացեալ։

Այս սաղմոսովս կու յորդորէ
մարգարէն զքրիստոնեայս որ սրտի
մտօք ծառայութի անեն այ։

Այսինքն, ով քրիստոնէից վար
դապետք, քահանայք և ժողո
վուրդք որ ըստ աւազանի շնորհօքն
որդիք այ կասվիք * ձեր խրատովն,
ձեր քարոզութեան, և ձեր բարի
օրինակովն այ ղօչերի ձայներ մա
տուցէք. իբր պնտադլուխ, ան
հաւան, և կամապաշտ աղաւաց զար
մերն և ղաւակներն ճանապարհ
բերէք, և դարձուցէք 'ի հաւատն
քրիստոսի։

Այս

Փրկեա զժողովուրդ
քո * և օրհնեա զժա
ռանգութի քո * հո
վուեա * և բարձրա
ցո զնոսա մինչև յա
ւիտեան։

Տունք. II.

Սաղմոս Դաւթի։

Սաղմոս ԻԸ.

Մատուցէք տն որ
դիք այ * մատուցէք
տն զորդիս խոյոց։

Մատուցէք տեառն
զփառս և զպատիւ *
մատուցէք տեառն
զփառս անուան ն՟ր
* և երկիրպագեցէք
տ՟ն ՚ի սրահ սրբութ՟ե
նորա:

Ձայն տ՟ն ՚ի վ՟ր ջուրց
* և ա՟ծ փառաց որո
տաց * և տ՟ր ինքն ՚ի վ՟ր
ջուրց բազմաց:

Ձայն տ՟ն զօրութ՟բ
* և ձայն տ՟ն մեծ
վայելչութ՟բ:

Ձայն տեառն փշրէ
զմայրս * և մանրէ
տ՟ր զմայրս լիբա
նանու:

Այսինքն, և նոցա հետ միաբե
րան ա՟յ փառք և պատիւ մատու
ցէք * ա՟յ սուրբ անուանն փառք
տուէք * և ա՟յ սրահի միջումն, երբ
ո՟ր եկեղեցւոյ միջումն իւրն խո
նարհութ՟բ երկրպագեցէք, և
զամենօրհնեալ անուն նորա գո
վեցէք:

Այսինքն, ա՟յ ձայնն ջրերի վերայ
է՛․ երբ ո՟ր աւետարանի քարոզու
թիւն ամէն ազգերի վերայ է՛ * վէ
րէ ինքն ա՟ծ որ ամէն փառաց տ՟ր է՛
երկնից որոտաց ՚ի ձեռն ո՟ր առա
քելոցն յոհաննու և յակոբայ․ որ
իւր ճշմարտութիւն յայտնէր աշ
խարհի * և ինքն տ՟րն իւր հոգ
ւոյն սրբոյ շնորհօքն շատ և զանա
զան ազգերի և ժողովրդների վ՟ր
կու տիրապետէ, որ դարձուցանէ
զիւրեանք ՚ի գիտութիւն ճշմար
տութ՟ե:

Այսինքն, ո՟ր աւետարանի քա
րոզութիւն որ ա՟յ ձայնն է՛, հոգ
ւոյն սրբոյ զօրութ՟բն և նշանօքն
և արուեստովքն հաստատեցաւ *
և նոյն ա՟ծային ձայնն մեծ վայել
չութ՟բ և փառօք և հրաշիւք յայտնե
ցաւ և տարածեցաւ ՚ի վ՟ր երկրի:

Այսինքն, ա՟յ ձայնն կու կոտրա
տէ՛ զմայրի ծառերն, երբ ո՟ր աւե
տարանի քարոզութիւն կու պա
պանձեցուցանէ և կու խորտակէ
զդեւս, երբ զկուռս, և կու հալածէ

զղեւս և զայս պիղծս * և ինքն տէրն կու մաքրէ զծառս լերանանու. իբր կու յաղթէ զընաւս փիլիսոփայս, և զամենայն աշխարհիս բանաւոր թագաւորքն և իշխանքն:

Այսինքն, և կու մաքրէ, և կու փշրէ զիւրեանք լերանանու սարի մատղաշ և կակուղ ծառերին նման * և սիրելի և գեղեցիկ քերկէ տանի ձագերին նման, հեշտութեամբ կու ոտայ զիւրեանք, և կու պատուհասէ:

Այսինքն, տէր ձայնն կրակի բոցնկը ատր կտոր կանէ. իբր զիւր հոգւոյն սրբոյ շնորքն կու բաժանէ ամենեցուն ում որ կու զէ * և նոյն ձայնն կու շարժէ զանապատն. իբր հեթանոսաց ազգն կու կոչէ 'ի ճշմարիտ հաւատս * և կու խռովեցուցանէ զանապատն կադէս. իբր զհրէից ազգն կու գայթակղեցնէ:

Այսինքն, տէր ձայնն կու հաստատէ ճէյրաններն. իբր այնպիսի մարդիկն, որ ճէյրաններին նման կու զէին թռչիլ յերկինս, բայց չէին կարեր իւրեանց տկարութեան համար, տէրն նոցա իւր միածին որդւոյ սիրոյն համար կարողութիւն կու տայ որ հեշտ կարենան թռչիլ դէպ 'ի յերկինս * և նոցա ումաններ կու յայտնէ. իբր իւր տէրային ծածուկ խորհրդներն կու բացայայտէ, և երկնային ճշ

մար

Մանրեսցէ զնոսա որպէս մատաղ զուարակն լիբանանու * և որ սիրելին է, որպէս զորդի միեղջերուի:

Ձայն տեառն հատանէ զբոց հրոյ * ձայն տեառն շարժէ զանապատն * և խռովեցուցանէ տէր զանապատն կադէս:

Ձայն տեառն հաստատէ զեղջերուս * և յայտնի առնէ զանտառս:

'Ի տաճարի նորա ամե-
նեքեան տասցեն
զփառս նմա ։

Տ՟ր զջրհեղեղս նս-
տուցանէ, և ցածու-
ցանէ * Թագաւորե՟
ցէ տ՟ր յաւիտեան ։

Տ՟ր զզօրութիւն ժո-
ղովրդեան իւրոյ տա
ցէ * և օրհնեսցէ
զժողովուրդ իւր 'ի
խաղաղութ՟ե ։

Տուն՟ք · II ·

Սաղմոս օրհնութ՟ե նաւակա-
տեաց տանն Դաւթի ;

Սաղմոս · ԻԹ ·

մարտութ՟են վերահասու կանէ ։
Այսինքն, որ տ՟էրն միաբերան
առանց այլայլութ՟ե հարազատեղ
բարցնման սիրով իւր ո՟ք եկեղե
ցւոյ միջումն գոհանան և փառք
տան իւրեանց ստեղծողին ։
Այսինքն, զէրէ տ՟ր ա՟ծ բովան
դակ աշխարհիս զանազան ազ
գերն և ժողովրդներն կու խաղա
ղացուցանէ և կու հնազանդեցնէ
իւր ո՟ք աւետարանի քարոզութ՟են
* և ինքն յաւիտեանս յաւիտե
նից ն՟ց միջումն կու թագաւորէ ։
Այսինքն, և իւր հաւատացեալ
ժողովրդեանն կարօղութ՟ի կու
տայ որ կարենան պատերազմիլ
ընդդէմ հնարագործութեանն սա
տանայի * և կու օրհնէ զիւրեանք
իւր երկնային խաղաղութ՟ին ն՟ց
պարգևելով ։

Իբր, զայս սաղմոս ասաց դաւիթ
երբոր շինվեցաւ և կատարվեցաւ
իւր տունն, որ օկսեր էր 'ի յամրո
ցին երուսաղեմի ։
Այս սաղմոսումս շնորհակալ կու
լինի մարգարէն և կու գոհանայ
զ՟այ թէ վ՟ն ինքեան և թէ վ՟ն այլոց
ազատելոց 'ի հոգեկան և 'ի մար
մնական հիւանդութ՟է, կամ թէ
կու խօսի վասն ք՟ի ազատելոյն 'ի մա
հուանէ ։

Այսինքն, տր ած ես քո սուրբ անունդ կու բարձրացուցանեմ և կու փառաւորեմ, զի որ դու զիս ընդունեցիր և պահպանեցիր և չի թողիր որ իմ թշնամիքն ինձ վերայ ուրախանային։

Այսինքն, տր ած, ես իմ հոգւոր և մարմնաւոր հիւանդութեն միջումն դէպքեզ աղաղակեցի, և դու զիս բժշկեցիր * տր ած դու զիս դժոխքէն հանեցիր, ինչ բանէ թէ զիս 'ի գերեզմանէն դուրս քաշեցիր * և զիս փրկեցիր մեռած մարդկանց ընկերութենէն որ կու իջանեն 'ի գուբ, ինչ 'ի գերեզման մահու։

Այսինքն, ո՛վ սբ և բարեպաշտ մարդիկ, սաղմոս ասացէք և գովեցէք զած ուղիղ սրտիւ * և զիւր բարութին և սրբութին յիշեցէք համապազ և խոստովանեցէք։

Այսինքն, և թէպէտ երբեմն մեր սխալանաց և մեղացն համար իւր ցասմամն և բարկութեան միջումն կու սրտմտի և կու զայրանայ մեզ վր * բայց իւր ածային և հայրական կամքն միշտ այն է, որ մեզ անմահական կեանք և անվախճան բարութի պարգևէ։

Այսինքն, և թէ երբեմն մեր մեղաց և յանցանացն համար զմեզ կու պատժէ, երիկունն թէ փոշի

Բարձր առնեմ զքեզ տր, զի ընկալար զիս * և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս։

Տր ած իմ կարդացի առ քեզ, և բժշկեցեր զիս * տր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ * փրկեցեր զիս յայնցանէ, որք իջանեն 'ի գուբ։

Սաղմոս ասացէք տն սբք նորա * խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութե նր։

Սրտմտութի է 'ի բարկութե նորա * և կեանք են 'ի կամաց նորա։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք * առաւօտուց եղիցի ուրախութի

Ես ասացի 'ի բարե
կենդանութե իմում
թէ ոչ սասանեցայց
յաւիտեան։

Տ՟ր 'ի կամս քո ետուր
գեղոյ իմոյ զզօրութի
* դարձուցեր զե
րեսս քո յինէն, և ես
եղէ խռովեալ։

Առ քեզ Տ՟ր կարդա
ցի, առ Ա՟ծ իմ աղաղա
կեցի * զինչ օգուտ
է քեզ յարենէ իմէ,
թէ իջանեմ ես յա
պականութի։

Մի թէ հող խոստո
վան լինիցի առ քեզ
* կամ պատմեսցէ զ

մանելով և զ զջանալով տեղեր
նիս մտանենք, տրտմութին և
լացն վերջ կուլինի * և առաւօտն
դարձեալ իւր ողորմութեն և
հայրական գթութին կուրախա
ցուցանէ զմեզ և կումխիթարէ։
Այսինքն, ես իմ ուրախութե
և հանգստութե մէջն ասացի իմ
մտաց միջումն, թէ յաւիտեանս
յաւիտենից այլ չեմ սասանիր․
իբր այլ նեղութի և վիշտ չեմ քա
շեր, և այսու հետև այլ զանազան
փորձութե մէջ չեմ անկանիր։
Այսինքն, զէրէ դու Տ՟ր Ա՟ծ քո
ս՟բ կամօքդ իմ գեղեցկութին իմ
փառքն և իմ պատիւն զօրացուցիր
և առատացուցիր * և ես դեռ այս
մտաց մէջն իքէն, դու զքո երեսդ
ինձանից դարձուցիր իմ մեղացն
համար, և ես անկայ 'ի մէջ հոգե
կան և մարմնական հիւանդութե,
և սաստիկ տրտմեցայ։
Այսինքն, տեսայ Տ՟ր Ա՟ծ թէ քե
զանէ 'ի զատ այլ ճար չունիմ, դար
ձեալ դէպ քեզ աղաղակեցի, և
զքեզ աղաչեցի * և ասացի, թէ
Տ՟ր Ա՟ծ, ինչ շահ կամ ինչ օգուտ
կուլինի քոյ առաջևդ իմ արնիցն
թէ որ ես մեռանիմ, և իջանեմ 'ի
հող, և ապականվիմ։
Այսինքն, մի թէ ես որ մեռանիմ
և հող դառնամ, իմ հողս կարէ մի
քո ս՟բ անուանդ խոստովանիլ * կամ

թէ

թէ կարէ մի զքո ճշմարտութիւդ և զքո ծածուկ և սքանչելի խորհուրդդ պատմել աշխարհի։

Այսինքն, և դեռ ես այս խօսքերս չէի կատարեր, իսկոյն տր ած ինձ լսեց և ողորմեցաւ * և ինքն տրն իւր բարեգթութեն իմ հոգեկան հիւանդութե միջումն ինձ օգնական և ցաւակից եղաւ։

Այսինքն, զիմ սուգս յուրախութի փոխարկեց * զիմ պատառած և կորատած քուրձ շորերս հանեց, երբ զիս ՚ի ցաւէ և ՚ի խորմութենէ ազատեց * և ինձ ուրախութեն շորեր հագուց, երբ զիմ սիրտս և հոգիս մխիթարեց։

Այսինքն, որ իմ փառքս․ երբ իմ հոգւոյս զօրութիւնքն միշտ քեզ սաղմոս ասեն * և ես ամենևին չի զղջամ և չի փոշիմանիմ իմ բարի դիտաւորութենս * տր ած, յաւիտեանս յաւիտենից ես զքո սուրբ անուանդ կու գովեմ և կու խոստովանիմ, վասն քոյ անչափ բարերարութենն որ ինձ արարիր։

Եբր, զայս սաղմոս ասել պարտին բարեպաշտ մարդիք, երբոր կամ ՚ի յանհաւատից բռնութենէն, և կամ ՚ի սատանայական պատերազմէ կու ազատին․ հաստատուն կալով և քաջութեամբ համբերելով։ Այս սաղմոսումն կու քաջալերէ

Ճշմարտութիւն քո։

Լուաւ ինձ տր և ողորմեցաւ * և տր եղև ինձ օգնական։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի * և զերծ յինէն զքուրձ * և ինձ զգեցոյց ուրախութի։

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ * և մի՛ զղջացայց * տր ած իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

Տունք․ 12

՚Ի կատարած սաղմոս դաւթի․ օրհնութի նահատակութեան։

Սաղմոս․ Լ։

Ի քեզ տէր յու
սացայ, մի՛ ամա
չեցից յաւիտ
եան * յարդարութե
քում փրկեա՛ զիս և
ապրեցո՛ զիս ։

Խոնարհեցո՛ առ իս
զունկն քո * և վաղ
վաղեա՛ 'ի կեցուցա
նել զիս ։

Լեր ինձ ած պաշտ
պան * և տուն ապա
ւինի ապրեցուցա
նել զիս * զի հզօրիչ'
իմ, և ապաւէն իմ
դու ես ։

Վասն անուան քոյ
առաջնորդեսցես ինձ
* և սնուսցես զիս *
և հանցես զիս յորո

մարդարէն թէ զինքն և թէ զայլս
զոլով ազատեցեալ 'ի նմանէ ։

Այսինքն, տր ած, քեզ եմ
յուսացեր, և 'ի քո օգ
նութիդ եմ ապաւի
ներ, քո ածային խնամքդ, ինձա
նից ամենևին պակաս մի' աներ, որ
ես յաւիտեանս յաւիտենից չամա
չեմ իմ թշնամեաց և ատելեաց
առաջև * քո արդարութեդ և
քո ճշմարիտ խոստմունքովդ զիս
փրկէ և ազատէ ամէն փորձանքէ,
թէ 'ի հոգեկանէ, և թէ 'ի մարմնա
կանէ ։

Այսինքն, քո ածային ականջդ
ցածացուր դէպ ինձ, և լսէ իմ
աղօթքիս և խնդրուածքիս ։ շու
տով ինձ յօգնութի հասիր, և
փրկէ զիս իմ երևելի և աներևոյթ
թշնամեաց ձեռքէն ։

Այսինքն, դու ինձ խնամք տար
և պահապան եղիր * և ապաւինե
լոյ ամուր տուն եղիր, որ զիս փր
կես և ազատես իմ թշնամեաց և
ատելեաց ձեռքէն * զէրէ դու ես
իմ ուժն և կարողութին և իմ օգ
նականն և ձեռնտուն ։

Այսինքն, քոյ տր և ողորմած
անուանդ համար այս մոլորած
աշխարհումս ինձ ճանապարհ ցոյց
տուր * և քո շնորհօքդ և ածային

մխի

մխիթարութե՟դ զիս կերակրէ *
և ազատէ զիս այս թալաքէս որ իմ
երևելի և աներևոյթ թշնամիքն
սալքեր են ինձ համար , որ զիս
որսան։

Այսինքն, դու իմ խնամք տանօղ
և հոգաբարձու տ՟րն ես * զիմ
խեղճ հոգիս քո ձեռքդ կու յանձ
նեմ, և կու ապսպարեմ, որ անսա
սան պահես զնա 'ի յորոգայթից
սատանայի։

Այսինքն, դու որ ճշմարտութ՟ն
և ուղղութ՟ն սիրօղ ա՟ծ ես, զիս
շատ և զանազան փորձանքէ և նե
ղութենէ փրկեցիր * և ատեցիր
զայնպիսի մարդիքն որ իւրեանց
սրտումն փուչ և ընդունայն ահ
և երկիւղ կու պահեն, որ չի լինի
թէ քո ա՟ծային պատուիրանքդ
պահելով թերահաւատ և մարմ
նասէր մարդկանց դուրս չի գան։

Այսինքն, բայց ես այսպէս մտքերս
դէն ձգելով իմ տ՟րն և ա՟ծն յու
սացայ * և կու հաւատամ որ քոյ
փրկութ՟ն միջումն, իբր քո ողոր
մութ՟ն և նախախնամութ՟ն մի
ջումն ցնծամ և ուրախանամ
միշտ և հանապազ։

Այսինքն, զէրէ շատ անգամ նայ
եցար և տեսիր զիմ խղճութի՟ն և
զիմ սրտիս խոնարհութի՟ն * և
զիմ անձս, իբր զիմ հոգիս զանա
զան վշտերէ ազատեցիր * և զիս

ինձ

դայթէ յայսմանէ որ
թաղուցին ինձ։

Դու ես պաշտպան
իմ տ՟ր * և 'ի ձեռս քո
յանձն առնեմ զհո
գի իմ։

Փրկեցեր զիս տ՟ր ա՟ծ
ճշմարտութ՟ն * ատե
ցեր զայնոսիկ ոյք պա
հեն զերկիւղ սնոտի։

Ես 'ի տ՟ր յուսացայ
* ցնծացայց և ու
րախ եղէց 'ի փրկու
թ՟ն քում։

Զի հայեցար 'ի խո
նարհութի իմ * և
փրկեցեր 'ի վշտաց
զանձն իմ * և ոչ մատ
նեցեր զիս 'ի ձեռս

նեղչաց իմոց * և կա
ցուցեր յանդորրու
զոտս իմ։

Ողորմեա ինձ Տէր զի
նեղեալ եմ ես * խռո
վեցաւ ՚ի սրտմտութէ
ակն իմ, անձն իմ, և
փոր իմ։

Պակասեցան ՚ի ցա
ւոց կեանք իմ * և
ամք իմ յոգւոց ելա
նելոյ։

Աղքատացաւ ի տկա
րութէ զօրութի իմ
* և ոսկերք իմ խռո
վեցան։

՛Քան զամենայն թշ
նամիսն իմ եղէ ես նա
խատ դրացեաց իմոց
յոյժ * ահ և երկիւղ
ծանօթից իմոց։

ինձ նեղացնող մարդկանց ձեռքն
չես մատնեցիր * և զիմ ոտքերս
հանգիստ և արձակ տեղ կանգնե
ցուցիր, ինչ զիս ամէն փորձանքէ
ազատեցիր, և հանգստացուցիր։
Այսինքն այժմ և սոյն յուսովս
կաղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած, որ ինձ
ողորմիս, զերէ մեծ նեղութեան մի
ջումն եմ * և սաստիկ բարկու
թենէս և զայրացմանէս աչքերս,
հոգիս, և փորս, ինչ ըստամոքս և
սիրտս խռովեցաւ տկարացաւ,
նուաղեցաւ, և ՚ի զօրութենէ
ընկաւ։
Այսինքն, և զանազան ցաւերի
և վշտերի դէմ տալով և համբերե
լով, իմ կեանքս կարճացաւ * և
շատ հոգւոց հանելով և տըքա
լով այս դառն աշխարհիս վերայ
տարիքս պակասեցաւ, և նուաղե
ցաւ։
Այսինքն, սաստիկ տկարութէս
զօրութիւնս և ուժս աղքատացաւ,
ինչ նուաղեցաւ և անզօրացաւ
* և ոսկրատանքս և ջղերս անուժա
ցան, և թուլացան։
Այսինքն, իմ այս տառապանքիս
և նեղութեանս միջումն աւելի
քան զիմ թշնամիքն ծաղր և նա
խատինք եղայ իմ դրացիներիս *
և իմ ծանօթներին ահ և երկիւղ
դարձայ, ինչ իմ ճանաչ բարե
կամներն ահ և երկիւղ կուքա

չէին , թէ չիմացվին թէ ինձ բա
րեկամ և սիրելի են ։
Այսինքն , ով որ զիս կու տեսա
նէր ՚ի դուրսն , կամ ՚ի փողոցն ⁎
կու փախչէր և կու հեռանայր ին
ձանից , թէ չի լինի թէ հետն խօ
սիմ , կամ ծանօթութի՟ անեմ ։
Այսինքն , մեռած մարդի նման
ամենեցուն սրտէն և մտքէն հե
ռացայ և մոռացվեցայ ⁎ և մէկ կո
րած իքմինի նման անյիշատակ և
անյայտ եղայ ։
Այսինքն , զէրէ ես իմ կշտիս
եղած շատ մարդկանց բերանէն
իմ ականջովս լսեցի որ ինձ վատ կա
սէին և զիս կու բամբասէին ⁎ և
երբ որ մէկ տեղ կու ժողովվէին
խորհուրդ կանէին թէ զիմ հո
գիս առնուն ⁎ բայց ես այս ամէն
նեղութենս միջումս ՚ի քեզ միայն
յուսացայ տ՟ր ա՟ծ ։
Այսինքն , և ասացի թէ դու ես
իմ տ՟րն և իմ ա՟ծն ⁎ և իմ ժա
ռանգութի՟ն , երբ իմ բարիքն , իմ
ըստացուածքն , իմ փառքն և իմ
պատիւն , քո ձեռքումդ է՛ ։
Այսինքն , փրկէ՛ զիս ուրեմն տ՟ր
ա՟ծ իմ թշնամեաց ձեռքէն ⁎ և
յայնպիսի մարդկանց չարադի
տութէն , որ զիս կու հալածեն ,
և անհանգիստ կանեն այս աշխար
հիս վերայ , ազատէ՛ զիս ։
Այսինքն , տ՟ր ա՟ծ քո պայծառ և

Ամենեքեան ոյք տե
սանէին զիս արտաքս
⁎ փախչէին յինէն ։

Մոռացեալ եղէ ես
ոպ՟ մեռեալ ՚ի սրտէ ⁎
և եղէ ես ոպ՟ զանօթ
կորուսեալ ։

Զի լուայ ես զբամ
բասանս բազմաց որք
շուրջ էին զինև ⁎ ՚ի
ժողովել նոցա ՚ի միա
սին առնուլ զանձն
իմ խորհեցան ⁎ այլ
ես ՚ի քեզ տ՟ր յուսա
ցայ ։

Ասացի դու ես ա՟ծ
իմ ⁎ և ՚ի ձեռս քո է՛
ժառանգութի՟ իմ ։

Փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց
թշնամեաց իմոց ⁎ և
՚ի հալածչաց իմոց ։

Լուսաւորեցո՛ զերեսս քո

՚ի ծառայս քո* ապրե ցո՛ զիս Տ՟ր ըստ ողորմութ՟ե քում * Տ՟ր մի՛ յամօթ եղէց զի կարդացի առ քեզ։

Ամաչեսցեն ամպարիշտք , և իջցեն ՚ի դժոխս* և համր եղեցին շրթունքն նենգաւորք որք խօսին զարդարոյ զանիրաւութի՟ , յամբարտաւանիլն և յանդգնելն իւրեանց։

Որպէս զի բազում արարեր զողորմութի՟ քաղցրութ՟ե քոյ Տ՟ր * զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց ։

Արարեր դու այնոցիկ որք յուսացեալք են ՚ի քեզ * առաջի որդ՟ւոց մարդկան ։

պու՟արդ երեսդ ծառայիս երևեցուր , իբր զքո Ա՟ծային շնորքդ ինձ պարգևէ * և զիս այս նեղութ՟ենս և փորձանքէս փրկէ՛ քո ողորմութ՟եդ * որ չէ՛ լինի թէ ամաչեմ զէրէ դէպ քեզ աղաղակեցի , և առքեզ գոչեցի բոլորով սրտիւ ։

Այսինքն , թող անօրէնն և անհաւատ մարդիկքն ամաչեն , և հոգւով և մարմնով ՚իջանեն ՚ի դժոխս և դատապարտվին ՚ի հուրն յաւիտենական * թող ն՟ց նենգաւ՟որ շրթունքն և պռնկերն պապանձին և համրանայ * որ խեղճ և արդ՟ար մարդի վերայ զուր կասեն երբոր կու հպարտանան և կու ամբարտաւանին , և ոտք զարնելով զիւրեանք կու արհամարհեն և կու վերաւորեն ։

Այսինքն , ա՛հ Տ՟ր Ա՟ծ , թէ որչափ առատացուցիր և շատացուցիր քո քաղցրութ՟եդ ողորմութի՟ն * որ պահեր ես և պատրաստեր ես , այնպիսի մարդկանցն համար , որ քեզանէ կու վախեն և կու երկնչին , և քոյ ս՟բ օրինացդ և պատուիրանացդ կու հնազանդին ։

Այսինքն , դու այդ քաղցրութ՟իդ և ողորմութ՟իդ շատ անգամ արարիր այնպիսի մարդկանցն որ քեզ են յուսացեր և ապաւիներ չէթէ ծածուկ , այլ յայտնի իւրեանց երևելի և աներևոյթ թշնա

մեաց աչաց առաջեւն, որ խմանան թէ դու երկիւղած մարդկանց պահապան և ձեռքբռօղն ես։

Այսինքն, և յետ աստեցս ելանելոյ կու ամրացուցանես կու ծածկես, և կու պահպանես զիւրեանք քոյ երեսաց ցանկալի և երանական տեսութեէն * որ այլ մարդկանց խռովութիւն և շփոթն չի լսեն, և այնուհետև չի տրտմին և չի վշտանան ամենևին։

Այսինքն, կու դաղես զիւրեանք քոյ երկնային խորանի մէջն, իբր յարքայութէ քում * որ այլ չարալեզու և նենգաւոր մարդկանց հակառակ խօսքերն չի լսեն, և չի վշտանան։

Այսինքն, վ՞ն որոյ կաղաղակեմ և կասեմ, թէ օրհնեալ է տր, որ իմ մնաց առաջեւն ըսքանչելի և զարմանալի արար զիւր ողորմութիւն և գթութիւն * և զիս պահեց և պահպանեց անսասան, ինչպէս մին ամուր քաղաքի միջում։

Այսինքն, ես այս չափ խղճութե և հալածանաց միջումն հիանալով և զարմանալով կասէի երբեմն * թէ պակսի քոյ ածային երեսացդ և քոյ ամենատես աչացդ անկած լինիմ, իբր 'ի քոյ հայրական նախախնամութեէդ զրկած լինիմ։

Այսինքն, վասն որոյ դու զիմ սրտիս տառապանքն և տրտմութիւն

Ամրացուսցես զնս 'ի ծածկոյթ երեսաց քոց * 'ի խռովութէ մարդկան։

Ծածկեսցես զնոսա 'ի խորանի քում * 'ի հակառակութէ լեզուաց։

Օրհնեալ է տր, զի սքանչելիս արար զողորմութի իւր * 'ի քաղաք ամուր։

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում * թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Վ՞ն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից իմոց

*յաղաղակելն իմում
առ քեզ։

Սիրեցէք զՏր ամ
սրբք նորա * զի զստու
գութի խնդրէ Տր *
և հատուցանէ այնո
ցիկ որք առաւել առ
նեն զամբարտաւա
նութի։

Քաջալերեցարուք
և զօրասցին սիրտք
ձեր * ամենեքեան որք
յուսացեալ էք 'ի
Տր։

Տունք. 28.

Իմաստութէ Սաղմոս
Դաւթի.

Սաղմոս. ԼԱ.

Երանի որում թո
ղութի եղև մեղաց *
և ծածկեցան ամ

տեսանելով, իմ աղօթից և խն
դրուածոց ձայնն լսեցիր * երբոր
ես սրտի մօք դարձայ և դէպ քեզ
դոչելով աղաղակեցի։

Ո՜վ սիրելիքն, ուստի կասեմ ձեզ
ով Տք և անմեղ ծառայք Տն սիրե
ցէք զՏր ամ * զէրէ միշտ զճշմար
տութիւն և զուղղութի կու
խնդրէ և կու սիրէ, և արդար դա
տաստան ունի * և այնպիսի մար
դիկքն որ չափէն 'ի դուրս հպար
տութի և ամբարտաւանութիւն
կանեն կու պատժէ և կու պատու
հասէ զիւրեանք հոգւով և մար
մնով։

Ո՜վ սիրելիքն, մի' վախէք ամենևին,
այլ ձեր սիրտն պինտ բռնեցէք *
դուք ամենեքեան, ով երկիւ
ղած ծառայքդ Տն որ յած էք յու
սացեր և ապաւիներ այս աշխար
հումս։

Իբր, զայս սաղմոս ասաց Դաւիթ
շնորհօք և իմաստութէ հոգւոյն
սրբոյ. առ 'ի դովել զողորմն և
զխոստովանութի։

Ա՜յս սաղմոսումս կու յորդորէ
մարդարէն դառնալ առ Տծ, և
գործել զարդարութի։

Ո՜վ սիրելիքն, երանի այս աշխար
հումս այնպէս մարդոյն, որ Տծ
իւր անչափ ողորմութեն նորա մե

ղացն թողուլ է արարեր * և իւր անյիշաչարութեն և երկայնամտութեն նորա անցած սխալանքն և անօրէնութին ծածկեր է ։

Ուխնքն երանի այնպէս մարդոյն, որ ած իւր գթութեն և ողորմութեն նորա մեղքն չի համարեր, երբ զիւր մեղքն անասանելով, չի դատապարտեր զինքն ՚ի դժոխս * և իւր բերանումն ամենևին նենգութիւն և խաբէփայութիւն չի գտվիր, որ զինքն ածային ցասմանն և բարկութեան արժանի անէ ։

Ուխնքն, ես զիմ մեղքս դաղեցի, մունձկացայ, և չի խոստովանեցայ * բայց ած զիս այնպէս մեծ հիւանդութեան և ցաւի դէմ արաւ, ո՛ր ամէն ոսկռտանքս հալեցաւ և մաշեցաւ * և սաստիկնեղութէս հանապազ գիշեր և ցերեկ դէպ յած կուգոչէի և կուաղաղակէի ։

Ուխնքն, դու զիս զանազան վշտօք և տառապանօք պատժեցիր այս աշխարհիս վրա * և ես իմ խղճութեան և թշուառութե միջումն միտք արարի, փոշիմանեցայ իմ մեղացն և յանօրէնութեանցն և դարձայ առ քեզ * զէրէ խղճմտանաց փշերն մտան ՚ի սիրտս, և զիս անհանգիստարարին ։

Ուխնքն, ես զիմ մեղքս քեզ

յանցանք նորա ։

Երանի առն որում
ո՛չ համարի տր զմեղս
նորա * և ո՛չ գոյ նեն
գութի՝ ՚ի բերանոյ
նորա ։

Լռեցի ես * և մաշե
ցան ամ ոսկերք իմ *
առ աղաղակել իմն
առ տր զօր հանապազ
՚ի տուէ և ՚ի գիշերի ։

Զի ծանրացաւ ձեռն
քո իվրիմ * դարձայ ՚ի
թշուառութե իմում
զի հարան յիս փուշք

Զմեղս իմ ցուցի

քեզ * և զանօրէնութիս իմ ոչ ծածկե ցի ի քէն ,

Ասացի թէ պատմե ցից ինձէն զմեղս իմ * և դու թողեր զա՟մ ամպարշտութիս մե ղաց իմոց։

Վասն այսորիկ յա ղօթս կացցեն առ քեզ ա՟մ ս՟ք ՚ի ժամ ըն դունելի։

Բայց միայն ՚ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց * որք առ նոսա ինչ ոչ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն

յայտնեցի խոստովանելով խոնարհութեամբ * և զիմ անօրէնութիս քեզանից չի ծածկեցի կեղծաւորութ՟բ զիս արդարացուցանելով։

Այսինքն, ասացի զղջմամբ և արտասուօք թէ ես ինձանէ կու պատմեմ քեզ զիմ արարած մեղքս և յանցանքս * և դու խկոյն իմ բովանդակ մեղաց դառնութեն աղտեղութեն և անօրէնութեն թողութի շնորհեցիր։

Այսինքն, և այս քո անհասանելի գթութեդ համար, որչափ որ քեզանէ երկնչող ա՟ք մարդ կայ աշխարհիս երեսին, հարկաւոր և պիտոքական ժամանակին դէպ քեզ աղօթք պիտի անէ, իբր յետ մեղանչելոյն շուտով պիտի զղջայ, և քեզանէ թողութիւն խնդրէ, որ պատիժ չի կրէ։

Այսինքն, բայց միայն շատ ջրերի հեղեղներէն սաստիկ զգուշանալ պիտի, իբր ն՟յ մեծամեծ պատուհասներէն սաստիկ վախել պիտի * զէրէ նոքա որ հանապազ իւրենց գործած մեղացն զղջանալով թողութիւն կու խնդրեն յա՟յ, ն՟ր ողորմութեն և շնորհացն արժանի կու լինին, և ա՟յ պատիժն և պատուհասն ն՟ց չի մօտկանար և չի մերձենար։

Այսինքն, արդ դու տ՟ր ա՟ծ, իմ

ապաւէննես, իբր իմ փախչելու
և ամրանալոյ տեղն ես * այս իմ
հոգևորնեղութէս, որ զիս պա
տեր է. պաշարեր է. և կուտանջէ
զիշեր և ցերեկ։

Ն՛ախինքն, դու իմ սրտիս ցնծու
թին և ուրախութին ես տր ած
* կաղաչեմ զքեզ որ զիս փրկես
այն պտերազմերէն, և փորձանք
ներէն. որ զիս պաշարեր են, և
զիմ չորս կողմն բռներ են ամուր
պարսպինման։

Ն՛ախինքն, դու քո հայրական ողոր
մութեդ միշտ ինձ օգնական կու
հասանիս, և զիս կու յորդորես
ասելով, թէ զքեզ իմ ածային
շնորհօքս իմաստուն կանեմ, քեզ
խելք և միտք կուտամ իմ օրինաց
և պատուիրանաց ճանապրհումն
որ ուղիղ գնաս * և իմ ամենա
տես աչքս քեզ վր հաստատուն
կու պահեմ, որ չի՛ մոլորիս։

Ն՛ախինքն, մի՛ լինիք ձիանց և ջո
րոցնման որ իմաստութի և բանա
կանութիւն չունին, և իւրեանց
տիրոջ կամքն չեն իմանար * զէրէ
ինչպէս որ դու անբան կենդա
նեց կզակներն սանձով և ատամնա
կապ երկաթով կու ջարդես և կու
ճմլես, երբոր քեզ չեն հնազան
դիր և մօտիկանար, այսպէս այլ ես
կու չարչարեմ և կու վշտացնեմ
զանազան պատիժներով և պա

տու

իմ * 'ի նեղութէ
յայսմանէ, որ շուրջ
եղեն զինև։

Ցնծութի իմ * փր
կեա՛ զիս յայնցանէ
որք պաշարեցին զիս։

Իմաստուն արարից
զքեզ և խելամուտ
'ի ճանապարհի յոր և
գնասցես * և հաստա
տեցից իվր քոյ զաչ
իմ։

Մ՛ի լինիք որպէս զձի և
զջորի, զի ո՛չ գոյ 'ի
նոսա իմաստութիւն
* 'ի սանձս և 'ի դան
դանաւանդս ճմլես
ցես զկզակս նոցա որք
առքեզ ինձ ո՛չ մեր
ձեսցին։

Բազում տանջանք են մեղաւորաց * բայց ոյք յուսան 'ի տէր, ողորմութիւն տն շուրջ եղիցի զնոքօք։

Ուրախ լերուք և ցնծացէք արդարք 'ի տէր * պարծեցարուք ամենեքեան ոյք ուղիղք էք սրտիւք։

Տուն: 14.

Անվերնագիր 'ի յԷբրայեցւոց:

Սաղմոս · ԼԲ ·

տուհամներով այնպիսի մարդիկն որ իւրեանց կամաւն չեն ուզեր իմ սուրբ օրինացն և պատուիրանացն հնազանդիլ։

Այսինքն, շիտակ է տր ած, մեղաւոր և անզեղջ մարդկանց տանջանքն շատ և զանազան է * բայց այն մարդիկն որ ուղիղ սրտիւ յած կու յուսան, և նր յօգնութին կու ապաւինին, այ ողորմութին և նախախնամութին նորա բոլորքն կու շրջապատէ, և յամէն փորձանքէ կու պահէ զիւրեանք։

Այսինքն, վն որոյ ով արդար և երկիւղած ծառայքդ այ, ուրախ կացէք և ցնծացէք աստուծով, զէրէ ձեր աշխատանացն փոխարէն, ձեզ անմահական բարիք է պատրաստեր * և ինչ մարդոյ սիրտն որ ուղիղ է և շիտակ է, և այս աշխարհիս վր սրբութբ կու կենցաղավարի, թող այ շնորհացն վերայ պարծենայ. և ոչ իւր կարողութե կամ հանճարոյն վր։

Իբր այս սաղմոս հրէից ածաշն չունի խորագիր չունի։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զամ մարդիկ գովել զած վս զանազան մեծութե և ողորմութե նորա։

Այս

Այսինքն, ով արդարք, թէպէտ մինչև ցայսօր ունով և արծաթով և հարստութեամբ և այլ անցաւոր վայելչութեամբ աշխարհիս ցնծացիք, բայց այժմ ցնծացէք և ուրախացէք աստուծով * զէրէ շիտակ և ուղիղ մարդկանց այլ առաւել կու վայելէ զամենայն օրհնելն * խոստովանեցէք այ անչափ բարութիւն, օրհնելով զանուն նր քաղցրաձայն երգով * և տասնթելէ սաղմոսարանով, իբր տասնթելէ սազուն որ սաղմոսարան կասէ, և կու նշանակէ զտասն պատուիրանն այ, նմա սաղմոս ասացէք կատարելով զհրամանս նորա:

Այսինքն, նոր մարդն Քս եկն յաշխարհ, և նոր օրհնութիւն կու խնդրէ ձեզանից, վն որոյ օրհնեցէք զնա նոր շարադրած գովասանքներով, ինչպէս որ նա օր ըստ օրէ ձեզ նոր շնորք կու տայ * և քաղցրաձայնիւ սաղմոս ասացէք նմա, օրհնելով զմարդեղութիւն, զչարչարանս, զմահն և զյարութիւն նորա միշտ և հանապազ:

Այսինքն, զէրէ այ խօսքն միշտ ուղիղ և շիտակ է, իբր ամենեցուն զճանապարհս ճշմարտութեան կու ուսուցանէ, և ինչ որ կու

Ցնծացէք արդարք ի տր * ուղղոց վայելէ օրհնութիւն * խոստովան եղերուք տն օրհնութբ * տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա:

Օրհնեցէք զնր յօրհնութիւն նոր * բարւոք սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ:

Ուղիղ են պատգամք տն * և ամ գործք նր հաւատովք են * և սիրէ ողորմութիւ

և զիրաւունս տր։

Ողորմութե տն լի եղև երկիր * և բանիւ տն երկինք հաստատեցան * և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրութիւնք նց։

Ժողովեաց ոպ ՚ի տիկ զջուրս ծովու * և

խոստանայ , ինչպէս կու կատարէ * և իւր գործքն և արարմունքն հաւատարիմ է , իբր իւր գործքն և արարմունքն իւր խոստմունքէն չեն զանազանիր * և ինքն ողորմութիւ և իրաւունք կու սիրէ , իբր ողորմութե կու ներէ զղջացելոց , և իրաւամբն հատուցումն կանէ իւրաքանչ իւրոց ըստ գործոց նոցա ։

Այսինքն , իւր ողորմութեն բովանդակ երկիրս լցուեր է զանազան բարեօք * իւր խօսքովն երկինք հաստատուեր է * և իւր բերանի շնչովն երկնային զօրութիւնք թէ հրեշտակք և թէ հրեշտակապետք յառաջ են եկեր , զէրէ ինքն իւր միածին որդովն և իւր մխիթարիչ սբ հոգովն որ երեք անձինք են և մի բնութիւն , զբովանդակ աշխարհս ստեղծեր է ։

Դարձեալ , ողորմութե տն լի եղև սբ եկեղեցի ՚ի մարմնանալ բանին այ * և նոյն բանիւն այ առաքեալք որք են երկինք հաստատեցան ՚ի վր հաւատոյ սբ երրորդութեն * և նորա հոգովն որ բով զոր փչեաց առ նս զօրացան և ըսկսան զզանազան հրաշս գործել , և յաղթահարել զամ բռնութիւն սատանայի ։

Այսինքն , այսչափ անտանելի ծովի ջրերն այնպէս շրջապատեր է և

փա

փակեր է սարերով, որ կու թուի
թէ մէկ տկլի մի մէջ ժողոված լինի
զնուրեանք * և իւր ըստեղծած
գանձն, իբր թէ ոսկին, թէ ար
ծաթն, և թէ պատուական
ակունքն, գըրեր է և դաշեր է
նոր խոր տեղերումն։

Դ. արձեալ, 'ի ձեռն քարոզու
թեան սուրբ առաքելոցն ժողովեաց
քս այս ծով աշխարհիս մեղաւորքն
'ի գոգ եկեղեցւոյ իւրոյ * և զնուր
գանձքն, որք են զանազան շնոր
հաբաշխութիւնք կու դնէ 'ի ներ
քոյ եօթն խորին խորհրդոց սրբոյ
եկեղեցւոյ։

Ա. մենքն, վս որոյ բովանդակ եր
կիրս յայ վախել պիտի * և բովան
դակ աշխարհիս վր բնակողքն,
իբր թէ հրեշտակք և թէ մարդիկք նո
րանէ դողալ և սարսափիլ պիտին։

Դ. արձեալ, զայսչափ անքննելի
հրաշագործութիւնս տեսանելով
բովանդակ երկիրս յայ երկնչել
պիտի և ամ բնակիչք աշխար
հիս դողալով և սարսափելով դառ
նալ պիտին 'ի գիտութիւն ճշմա
րիտ ած պաշտութեան, իսկ որք կա
մապաշտութբ կու մնան 'ի մոլորու
թիւս իւրեանց 'ի խաւարճանի աշխար
հիս այսորիկ գլխակորեալք ամօ
թով և ահիւ մեծաւ երթալ պի
տին 'ի հուրն յաւիտենական։

Ա. մենքն, զէրէնա իւր ամէնօր

դնէ 'ի խորս զգանձ
իւր։

Ե. րկիցէ 'ի տեառնէ ամ
երկիր * և 'ի նմանէ
դողասցին ամ բնա
կիչք աշխարհի։

Զ՝ի նա ասաց և

եղեն * ինքն հրամայեաց և հաստատեցան։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց * անարգէ տր զխորհուրդս ժողովրդոց * և արհամարհէ տր զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տն յաւիտեան մնայ * և խորհուրդ սրտի նորա յազգէ մինչև յազգ։

ծնեալ բերանովն ասելն 'ի բաց բովանդակ աշխարհս եղև, իբր 'ի յոչնչէ յառաջ եկաւ գոյացաւ և ըստեղծվեցաւ * և նոյն ինքն տր ած հրամայելն իբաց ամենայն ինչք հաստատվեցան և կարգաւորեցան, զէրէ ամ երևելիք և աներևոյթք նորա իշխանութեն կու հնազանդին։

Այսինքն, զէրէ այս այն տրն է որ կու ցրուէ և կու փչացնէ կռապաշտներու խորհուրդն, որ կու կարծէին թէ կարեն կործանել զեկեղեցին այ * անհարկիք կանէ և կու անարգէ անօրէն ժողովրդներու խորհուրդն, որ կուզէին ամտեղ կռոց տաճարներ շինել * և ոչինչ կու համարէ չարագործ իշխանաց դիտաւորութիւն, որ ընդդէմ այ ամենակարողութեն և իմաստութեն, հնարագիտութը հակառակիլ կուզէին, հալածելով և չարչարելով զխուր հաւատացեալ ծառայքն։

Այսինքն, չեն դիտեր և չեն մտածեր թէ այ խորհուրդն որ արարեր է 'ի յաւիտենից, թէ վն սբ եկեղեցւոյ իւրոյ, և թէ վն որբոց իւրոց, յաւիտեանս յաւիտենից անշարժ պիտի մնայ * և նորա սրտի կամքն և բարեհաճութիւն, թէ յայսմ աշխարհի և թէ 'ի հանդերձելումն ամենևին չի պիտի փո

փոխվի յազգէ մինչև յազգ, մին
չև որ ամէնն կատարվի։

Այսինքն, երանի այնպէս ազգին
որ տր ած իւրն օգնական է, և
զինքն կուպահէ 'ի յերևելի և յա
ներևոյթ փորձութենց * և երանի
այնպէս ժողովրդեանն, որ ած մի
անհասանելի բարութեան իւրոյ
ընտրեր է զինքն և ջոկեր է 'ի յայլ
անհաւատ ազգերէ, և իւրն բա
ժին և ժառանգութի է արարեր։

Այսինքն, 'ի յերկնից 'ի յաթո
ռոյ սրբութե իւրոյ նայեցաւ տր
ած 'ի մարդկային ազգիս տառա
պանքն և վիշտն որ կուկրէին 'ի դո
ղոց և յաւազակաց * և յիւր յաւի
տենից պատրաստած լուսեղէն
բնակութէն տեսաւ և 'ի գութ
շարժեցաւ, և առաքեաց զորդին
իւր միածին զՔրիստոս սամարա
ցին որ ցաւակից լինէր նմա. քան
զի ըստ ղուկասու ոչ քահանայն
այն, և ոչ ղևտացին կամեցան 'ի
թիկունս հասանիլ նմա։

Այսինքն, այն որ առանձին մէկ
մէկ հաստ ըստեղծեր է 'ի յոչնչէ
մարդկային ազգիս սրտերն, իբր ըղ
հաղիքն * և այն որ նց գործքն և
արարմունքն միտք կառնու և կի
մանայ թէ ինչ սրտով կամ թէ
ինչ խորհրդով կու ապրին և կու
կենցաղավարին աշխարհիս վերայ
նա ոմանց տուեր է զբան գիտու

Երանի ազգի որուն
տր ած օգնական է
նմա * ժողովուրդ զոր
ընտրեաց 'ի ժառան
գութիւն իւր։

Յերկնից նայեցաւ
տր յամ որդիս մարդ
կան * 'ի պատրաստ
բնակութէ իւրմէ
հայեցաւ յամ բնա
կիչս աշխարհի։

Որ ստեղծ առան
ձին զսիրտս նոցա * որ
'ի միտ առնու զամ
գործս նոցա։

Ոչ թէ 'ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր * և ոչ հսկայ 'ի բազում զօրութե՛ իւրում ։

Սուտ է ձի 'ի փրկութե՛ իւրում * 'ի բազում զօրութե՛ իւրում ոչ ապրեսցուցանէ զհեծեալն ։

թեան , և այլոց զբան իմաստութե՛ , ոմանց ազգս լեզուա՛ց , և այլոց զթարգմանութիւս լեզուաց , ըստ պօղոսի , ոմանց պարգևեր է զսէր խոնարհութե՛ , հնազանդութեան , և ողջախոհութե՛ , և այլոց զսէր համբերութե՛ և երկայնմտութե՛ , ոմանց զսէր կրօնաւորութե՛ , և այլոց զլուծ օրինաւոր ամուսնութե՛ և այլն ։

Այսինքն , չէ՛ թէ աշխարհիս թագաւորքն իւրեանց շատ զօրօքն և զօրութե՛ն կու փրկվին 'ի յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց ձեռքէն * և չէ՛ թէ քաջ մարդն իւր ուժեղութե՛ն կու յաղթահարէ զթշնամիս կամ զսատանայ և կամ ըզցանկութիւնս մարմնոյ իւրոյ , այլ օգնականութե՛ շնորհաց և ողորմութե՛ն այ , ուրեմն յամ ժամ պարտ է՛ յուսալ առ ած ։

Այսինքն , այլ և զօրեղ ձիոյ արարած փրկութիւնն ես սուտ և ընդունայն է՛ * զէրէ այնչափ ուժովն և վազկանութե՛ն ոչ զինքն կարէ փրկել , և ոչ զիւր վերայ հեծած մարդն կարէ ազատել 'ի վտանգէ և 'ի փորձանքէ ։

Դարձեալ , մարմինն որ հոգւոյն ձին է՛ , նովաւ կեցուի և ազատութի չի լինիր հոգւոյն , զէրէ ազատութի և ուրախութի մարմնոյն , մահ և տրտմութի է՛ հոգւոյն ։

Այս

Այսինքն, այն ամենանախախնամօղ և ողորմած աչքն, որ միշտ իւր երկիւղած ծառայիցն վերայ է * և մանաւանդ այնպիսի մարդկանցն վերայ որ յիւր ողորմութիւնն և գթութիւնն են յուսացեր և ապաւիներ, և ոչ 'ի յուժս, 'ի կարողութիս, 'ի յապրանս, և 'ի ձիս իւրեանց:

Այսինքն, այն աչքն հանապազ բաց է և պատրաստ է իւր ամենատեսութեամբն, որ նոցա անձն, իւր զհոգին փրկէ 'ի յաւիտենական մահուանէ, և 'ի դատապարտութենէ դժոխոց * և իւրեանց ամենայն զխոսութեն կերակուր պարգևէ քաղցած և կարօտ ժամանակին, ըստ այնմ երանի որ քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութեան, զի նոքա յագեսցին:

Այսինքն, վասն որոյ պիտի որ մեր հոգին հանապազ երկայնամտութեամբ համբերելով յամ ապաւինի * զէրէ նա միայն մեր Քրիստոս օգնականն, և մեր հաւատարիմ խնամք տանողն է, որ կու հոգայ զամ պիտոյս կարեաց մերոց, ըստ այնմ խնդրեցէք նախ զարքայութիւն այ, և զարդարութիւն նորա և այլն ամ յաւելցի ձեզ:

Այսինքն, արդ մեր սիրտն միշտ մեր այն վերայ ուրախ լինի, որովհետև վասն բարի գործոց մերոց

Աչք Տն 'ի վր երկիւղածաց իւրոց * և որք յուսան յողորմութիւն նորա:

Փրկել 'ի մահուանէ զանձինս նց * և կերակրել զնոսա 'ի սովու:

Անձինք մեր համբերեսցեն Տն * զի օգնական և պաշտպան մեր է:

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր * և յանուն սբ նր յուսասցուք:

Եղիցի ողորմութիւն քո տր՟ ՚ի վր՟ մեր * որպ՟ յուսացաք ՚ի քեզ։

Տունք. 19

Սաղմոս Դաւթի ՚ի ժամանակի զի այլագունեաց զերեսս իւր առաջի աբիմելէքայ, և ապա արձակեաց զնա և գնաց:

Սաղմոս. ԼԴ:

Օրհնեցից զտր՟ յամ ժամ * յամենայն ժամ օրհնութիւն նորա ՚ի բերան իմ։

վարձուց և հատուցման այն ունինք ՚ի նմանէ * և ՚ի տր՟ անուանն նր՟ յուսանք հանապազ առանց երկմտութե, զէրէ ա՟ծ ողորմութեց և տր՟ գթութեց է անուն նորա։

Այսինքն, և հարազատ որդւոց նման աղաղակենք և ասենք, թէ տր՟ ա՟ծ, քո գթութիւդ և ողորմութիւդ մեզ վերայ լինի միշտ և հանապազ * ինչպէս որ մեք ուղիղ սրտիւ յուսացեր և ապաւիներ ենք ՚ի քեզ։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ է ասացեալ վս՟ իւր։

Այս սաղմոսում կու հրաւիրէ մարդարքն զա՟մ մարդիք ուհասարակ գովել զա՟ծ. վս՟ իւրբեարերարութեն, և մանաւանդ զեպիսկոպոսունս, զվարդապետս, և զքահանայս։

Այսինքն, ես հանապազ սրտի մօք կու օրհնեմ և կու փառաբանեմ զա՟ծ, թէ աջողութե միջում և թէ անաջողութե միջում, թէ ուրախութե միջում, և թէ տրտմութե միջում * և կու ցանկամ և կու փափաքիմ, որ իւր օրհնութիւն ոչ միայն իմ սրտում, այլ և իմ բերանում լինի, որ անդադար գովաբանեմ, քարոզեմ,

և ու

և ուսուցանեմ զբարութի նր։
Այսինքն, իմ անձս իւր խնկբովն
և իւր կարօղութբն չի հպարտա
նայ և բարձրամտի. այլ այ շնոր
հօքն և կարօղութբն թող պար
ծենայ, զէրէ ես ինչ որ ունիմ,
նորանէ ունիմ, իմ առաքինու
թիս և իմ խոնարհութիս բովան
դակն ած է պարգևեր. այլև նր
շնորհօքն մինչև ցայսօր ազատվեր
եմ յամ հալածանաց և'ի փորձու
թեց թէ յերևելեաց և թէ յա
ներևութից * զայս լսելով հեզ
և խոնարհ մարդիքն, որ զանազան
նեղութեանց և հալածանաց մի
ջում են, չի յուսահատին, այլ
մխիթարվին և ուրախանան։
Այսինքն, ով այ օրհնացն և պա
տուիրանացն ճնազանդօղ մար
դիք, եկէք մեծացուցէք, և գո
վեցէք զած ինձ հետ * և այ տէր և
երկրպագելի անունն միատեղ
բարձրացուցանենք, օրհնենք և
փառաւորենք։
Այսինքն, զէրէ քանի որ ես իմ
խղճութեան և տառապանաց մի
ջումն դէպ յած գոչեցի, և'ի նմա
նէ խնդիրք արարի, իսկոյն ինձ
իւր ողորմութբն լսեց * և զիս
իմ ամէն նեղութենէս և վշտէս
փրկեց և ազատեց։
Այսինքն, մօտկացէք դուք այլ
առ ած, և'ի նմանէ մխիթարու

Ի տէր պարծեսցի
անձն իմ * լուիցեն
հեզք և ուրախ եղի
ցին։

Մեծ արարէք զտր
ինև * և բարձր արաս
ցուք զանուն նորա
'ի միասին։

Խնդրեցի 'ի տնէ, և
լուաւ ինձ * յամ
նեղութէ իմէ փրկ
եաց զիս։

Մատիք առ տր և
առէք զլոյս * և երեսք

ձեր մի՛ ամաչեսցեն ։

Այս աղքատ կար
դաց առ տր * և տր
լո՛ւաւ սմա * և յամ
նեղութէ սորա փր
կեաց զսա ։

Բանակ հրեշտակաց
տն շուրջ է զերկիւ
ղածովք իւրովք *
և պահէ զնոսա ։

Ճաշակեցէք և տե
սէք զի քաղցր է տր
* երանեալ է այր որ
յուսայ 'ի նա ։

թեան և շնորհաց լոյս առէք, կամ
զմիածին որդին այ առ ձեզ ըն
դունեցէք, զի նա է լոյս փառաց
և նկարագիր էութե հօր * որ
ձեր երեսն ամենևին չե՛ ամաչէ,
ո՛չ աստ յերևելի և յաներևոյթ
թշնամեաց առաջին, և ո՛չ անդ
'ի յա՛ւուր ահեղ դատաստանին ։
Այսինքն, զէրէ իմ աղքատ անձս
քանի որ խղճութե մէջ անկաւ,
և յայլ տմ կողմանէ ճարն հատաւ
դէպ յած աղաղակեց * և տր
ած շուտով լսեց իւրն * և զինքն
փրկեց յամ նեղութէ ։
Այսինքն, զէրէ այ հրեշտակաց
և հրեշտակապետաց բանակն ·
իւր որդուն իւր երկիւղած և ճշ
մարիտ ծառայից բոլորքն միշտ
շրջապատեր է * և կուպահէ և
կուպահպանէ զիւրեանք յամ
փորձութէ, ըստ այնմ ո՛չ ամենե
քեան հոգիք են հարկա՛ւորք որք
առաքին 'ի ըսպասա՛ւորութի վն
այնոցիկ որք ժառանգելոց են
զփրկութիւն ։
Այսինքն, քիչ մի նորա բարու
թե ողորմութե և գթութեան
համն առէք և տեսէք թէ ինչպէս
քաղցր և ողորմած է տր ած *
երանի այնպիսի մարդոյն որ կու
յուսայ 'ի նա, զէրէ նր տմ բանն 'ի
բարին կուառաջնորդէ, ըստ այնմ,
ո՛ յուսայ 'ի տր ոպ լեառն սիոն մի

սասա

տատանեսցի յաւիտեան որ բնակ
եալն է յերուսաղէմ։

Երանիքն , բայց վախեցէք յայ,
ո՛վ մբ և արդար մարդիկք , զերէ
ըսկիզբն իմաստութե է երկիւղ
տն * և զի յայ վախող և երկիւ
ղած մարդկանց ոչինչ բարի չէ՛ պա
կասիր , թէ սատ և թէ 'ի հանդեր
ձելումն ։

Երանիքն , քանի քանի մեծամեծ
և հարուստ մարդիկք իւրեանց փա
ռացն ապաւինելով հոգւով և
մարմնով աղքատացան և քաղցե
ցան * բայց այնպիսի մարդիկքն որ
զած կուխնդրեն , և նորա մբ
կամքն կուկատարեն , նոցանէ
ոչինչ բարութիւն չէ՛ պակասիր ,
ըստ այնմ , թէպէտ և ոչինչ ու
նիմք , բայց զամ ինչ ունիմք ։

Երանիքն , եկէք ո՛վ սիրելի և եր
կիւղած որդիք իմ , ինձ ականջ
արարէք * որ ես մյ ածն և եր
կիւղն ձեզ ուսուցանեմ կատա
րելապէս , ինչպէս որ ես ուսեր
եմ 'ի գրոց սրբոց ։

Երանիքն , ո՛վ է այնպիսի մարդ
ձեր միջումն որ անմահական
կեանք կուխնդրէ * և կուցան
կայ որ իւր կենաց օրերն միշտ բա
րութե ուրախութե և աջողու
թե միջում տեսանէ ։

Երանիքն , պահէ՛ քո լեզուդ 'ի
չար խօսքերէ , իեր 'ի բամբասա

Երկերուք 'ի տնէ
ամ սբք նորա * զի
ոչինչ պակասութի
է երկիւղածացնր ։

Մեծամեծք աղքա
տացան և քաղցեան
* բայց որք խնդրեն
զտր մի՛ պակասեսցի
'ի նոցանէ ամենայն
բարութի ։

Եկայք որդեակք իմ
և լուարուք ինձ * և
ես զերկիւղ տն ու
սուցից ձեզ ։

Ո՛վ է մարդ որ կամի
զկեանս * և սիրէ զա
ւուրս իւր տեսանել
'ի բարութե ։

Լուեցո՛ զլեզու քո 'ի
չարութենէ * և շր

թունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգութի՛:

Խոտորեա՛ 'ի չարէ, եւ արա՛ զբարի * խնդրեա՛ զխաղաղութի եւ երթ զհետ նր:

Աչք տն 'ի վր արդարոց * եւ ականջք նր 'ի վր աղօթից նց:

Երեսք տն 'ի վր չարագործաց * սատակել յերկրէ զյիշատակս նց:

Աղաղակեցին արդարք առ տր, եւ տր լուաւ նց * յամ նեղութե նց փրկեաց զնս:

նաց, 'ի սուտութէ, եւ 'ի յիշոցս տալոյ * եւ քո շրթունքդ, իբր քո պռունկներդ եւ քո լեզուդ երեսպաշտութե նենգութե եւ խաբեբայութե չի՛ խօսի քո ընկերիդ եւ քո բարեկամիդ հետ:

Այսինքն, հեռացի՛ր 'ի չար ճանապարհէ, 'ի մեղաց եւ 'ի չար ընկերէ, եւ միշտ բարի գործէ հետեւելով տյ օրինացն եւ պատուիրանացն * եւ քանի որ կարես խաղաղութի խնդրէ, եւ հաշտութեան յետնէ գնա՛:

Այսինքն, զէրէ տյ ամենատես աչքն միշտ արդար եւ երկիւղած մարդկանց վերայ է, որ զիւրեանք պահէ եւ նախախնամէ * եւ իւր ականջն հանապազ նոցա աղօթքին հետ է, որ իւրեանց խնդրուածքն 'ի բարին կատարէ, թէ ըստ հոգւոյ եւ թէ ըստ մարմնոյ:

Այսինքն, եւ տյ բարկութե եւ վրէժխնդրութեան երեսն չարագործ եւ անզգամ մարդկանց վր է * որ զիւրեանց անուննն եւ յիշատակն կորուսանէ եւ փչացնէ թէ այս երկրէս, եւ թէ այն երկրէն, որ է՛ երկիրն կենդանեաց:

Այսինքն, արդար եւ անմեղ մարդիկքն սրտի մօք դէպ յած աղաղակեցին, եւ ած շուտով լսեց նց աղօթիցն * եւ փրկեց զիւրեանք յամ իւրեանց նեղութենէն, եւ

'ի հո

՚ի հոգւ և որ տառապանքէն ։
Այսինքն, զէրէ ած միշտ մօտ է այնպիսի մարդկանցն, որ իւրենց մեղքն զղջալով և ապաշխարելով, զիւրեանց սիրտն կու հալեն և կու մաշեն խղճմտանօք ✳ և այնպիսի մարդիկքն որ հոգւով խոնարհ են, իբր հպարտութի և գոռոզութի չունին, կու կեցուցանէ կու փրկէ և կու ազատէ յամ փորձանքէ ։

Այսինքն, շիտակ է որ արդար և սբ մարդկանց նեղութիւն և տառապանքն շատ է այս աշխարհիս վերայ, ինչպէս որ փրկչին մերոյ յիքին նեղութիւն և չարչարանքն շատ էր ✳ բայց տր ած չի թողուր զիւրեանք, որ մէկ հետէ անկանին ՚ի յուսահատութի, այլ կու փրկէ յամէն նեղութէ ✳ և զամէն իւրեանց ոսկռտանքն կու պահէ, որ մինն չի փշրվի, իբր հաստատ յուսոյ, և սիրոյ ոսկռտանքն իւր շնորհօքն հաստատ կու պահէ, որ չի կորնչին, ինչպէս որ տն մերոյ յիքի ոսկռտանքն պահեց խաչին վր որ չի՛ փշրվեցան ։

Այսինքն, մեղաւոր մարդի մահն վատ է, իբր հոգւոր մահն, որ ՚ի մէջ մեղաց և յուսահատութե կու մեռանի ✳ բայց այն մարդիկքն որ կու ատեն զարդարն, իբր թէ զքս որ է արդարոց գլուխն, և թէ

Մ՛երձ է տր առայնոսիկ ոյք մաշեալ քեն սրտիւք ✳ և զխոնարհս հոգւով կեցուցանէ ։

Բազում նեղութիք են արդարոց ✳ յամենայնէ փրկէ զնոսա տր ✳ և պահէ զամ ոսկերս նց, և մի ՚ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի ։

Մահ մեղաւորին չար է ✳ բայց ոյք ատեն զարդարն զղջասցին ։

Փրկէ տր զանձինս ծառայից իւրոց * մի՛ զղջասցին ամենեքեան ոք յուսացեալք են ՚ի նա ։

Տունք · 21 ·

Սաղմոս Դաւթի ։

Սաղմոս · ԼԴ ·

Դատեա՛ տէր զայնոսիկ որք դատեն զիս * մարտիր ընդ այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս ։

Առ զզէն և զասպար

զայլ որդարքն, պիտին վերջն զղջալ, թէ այս կեանքումս թողութիւն գտանելով, և թէ այն կեանքումն դատապարտելով ՚ի դժոխս ։

Այսինքն, վերէ տր ած ամէն փորձանքէ կու փրկէ և կու ազատէ իւր ծառայից հոգիքն * և ինչ մարդ որ յուսացեր է ՚ի նա, ամենևին չի՛ ամաչեր, թէ այս կեանքումս և թէ այն կեանքումն առաջի ատենին քի ։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ է ասացեալ ։

Այս սաղմոսումս խօսելով մարգարէն իբերանէն քի կու խնդրէ յայ զօգնութի ընդէմ իւր թշնամեացն ։

Այսինքն, տր ած հայր ամենակալ դու արա՛ զիմ դատաստանս այն մարդկանցն հետ, իբր հրէից քահանայապետացն հետ, որ զիս զուր տեղ կու դատեն և կու դատապարտեն ՚ի մահ խաչի * դու կռուեր և պատերազմիր այնպիսի մարդկանցն հետ, որ ընդէմ ածութե իմոյ կու պատերազմին, և կու զեն զիմ մարդեղութե խորհուրդն անպտուղ անել ։

Այսինքն, առ քո թուրդ և քո

ղողխանդ , երբ զտխուր և զվէս
բասխանոս ոյք են կայսերք հոռ
մայեցւոց . և վերկաց ինձ օգնու
թիւն հասիր * հանէ քո թուրդ
'ի թամբէն . երբ զզօրսն հոռ
մայեցւոց ընդ էմ զէս հալածող
հրէիցն, որ պաշարեն զիւրեանք
երուսաղեմայ միջումն * և ինձ
յոյս տալով ասա՛ , թէ մի՛ վախեր.քո
փրկութիւնդ ես եմ։

Այսինքն , ամաչեն և ամօթով
լինին այնպիսի մարդիքն որ կու
զեն զիմ անձս սպանանեն և փչաց
նեն * յետ դառնան և իւրեանց
արարմունքէն կրկին ամաչեն նք
որ ինձ վերայ չար խորհուրդ կա
նեն 'ի կորուստ իւրեանց։

Այսինքն , ցրուին յերկրէ յեր
կիր և փչանան , ինչպէս որ փոշին
քամու առաջևն կու ցրուի * և այ
բարկութն հրեշտակներն զիւր
ենք նեղացնեն և պատուհասեն
ոպ թշնամիս ածային Ճշմարտութե

Այսինքն , իւրեանց ճանապարհն
մութն և սլքոտ դառնայ , որ
չի կարենան փախչիլ և պրծանիլ
* և այ հրեշտակն յետնէ անկանի
և հալածէ զիւրեանք։

Դարձեալ իւրեանց կենցաղա
վարութե ճանապարհն խաւար
և գայթակղութի դառնայ , որ
օր ըստ օրէ յիմարանան և անկանին
'ի մոլորութիս , և ամենևին չի կա

րե

քո , և արի յօգնել
ինձ * հան զսուր քո
ընդ դէմ հալածչաց
իմոց * արգել զնս և
ասա՛ դու ցանձն իմ ,
թէ փրկութի քո
ես եմ։

Ամաչեսցեն և յա
մօթ լիցին ոյք խնդ
րեն զանձն իմ * դարձ
ցին յետս և ամաչես
ցեն ոյք խորհին ինձ
զչար։

Եղիցին նոքա ոպ
փոշի առաջի հողմոյ *
և հրեշտակ տն նե
ղեսցէ զնոսա։

Եղիցին ճանապարհք
նոցա 'ի խաւար և 'ի
գայթակղութի * և
հրեշտակ այ հալա
ծեսցէ զնս։

՚Ի նանիր թաքուցին ինձ զորոգայթ ապականութե՟ իւրեանց * և ՚ի նանիր նախատեցին զանձն իմ ։

Հասցէ նոցա որոգայթ զոր ոչ գիտացին * և որսն զոր թաքուցին առցէ զնոսա * և յորոգայթ ինոյն անկցին ։

Այլ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի տ՟ր * ուրախ եղիցի ՚ի փրկութե՟ նորա * և ա՟մ ոսկերք իմ ասասցեն տ՟ր ո՛վ նմանի քեզ ։

՚Ի փրկել զաղքատ ՚ի ձեռաց հզօրին * զաղքատն և զտնանկն յայնցանէ որք յափշ

րենան դատանել զճանապարհն մրկութե՟ * և ա՟յ հրեշտակքն զհետեանք հալածեն և կորուսանեն ։

Այսինքն, զէրէ փուչ տեղ զայն իւրեանց մահուան և ապականութե՟ թալաքն որ էր մատնիչն յուդայ, գաղտուկ սարքեցին ինձ համար * և անիրաւ տեղ զիմանձն նախատեցին, և անարգեցին իբրև զմահապարտ ։

Այսինքն, ուստի կուխնդրեմ իքէն, որ այնպէս թալաքի հանդիպին իւրեանք, որ ամենևին միտք չեն արարած * և այն որսանելոյ քղերն, որ ծածուկ ինձ սարքեր են, իւրեանց ոտքն առնու * և իւրեանք անկանին այն թալաքի մէջն և կործանվին ։

Այսինքն, և իմ անձս տեսանելով զինքն ազատեալ ՚ի փորձանաց և յարուցեալ ՚ի մեռելոց ցնծայ աստուծով * և ուրախանայ այն փրկութեանն վերայ որ հայրն ա՟ծ իւրն արար * և իմ ամէն ոսկրտանքս, իբր իմ ամէն հոգւոյս զօրութիքն կամ իմ առաքելքն և աշակերտքն աղաղակեն և ասեն, թէ տ՟ր ա՟ծ ո՛վ կարէ քեզ նմանիլ, կամ հաւասարիլ ։

Այսինքն, զէրէ դու միայն կարես փրկել աղքատ և տկար մարդն զօրեղ և ուժեղ մարդի ձեռքէն * և աղքատ և մեծութէ անկած

մարդն այնպիսի անողորմ մարդ
կանցէ որ նորա կեանքն կու՛զեն
յափշտակել և փչացնել.

Դարձեալ, զէրէ դու միայն կա
րես փրկել զկամաւոր աղքատաց
եալ որդիդ քո միածին 'ի տիրա
պան հրէից ձեռքէն * զայն աղ
քատն կասեմ որ զինքն խոնարհե
ցոյց և ծառայի կերպարանք զգե
ցաւ, և վասն մեր չարչարեցաւ 'ի
հրէից.

Այսինքն, քանի քանի սուտ
վկայք ինձ վերայ վաղեցին * և այն
իքմինն որ ամենևին չէի գիտեր,
իբր չէի ասացեր նենգութենով
ինձ կու հարցանէին, թէ դու չա
սացիր մի թէ քակեցէք զտաճարդ
զայդ և զերիս աւուրս կանգնե
ցից զդա, զէրէ ես վասն տաճարի
մարմնոյս ասացի, և ո՛չ վ՟ս տաճա
րին սողոմոնի.

Այսինքն, փոխանակ այն չափ
բարերարութեցն որ ես նց արա
րի զհի՛անդս բժշկելով և զմեռ
եալս յարուցանելով նք ինձ չար
հատուցին * և խորհուրդ արա
րին որ զիմ անձս մարդկային աղ
գիս միջումն անժառանգ անպը
տուղ և անմաման անէն, իբր չի՛ թո
ղուն որ ամենևին մարդ հա՛ւա
տայ յիս, ըստ այնմ, եթէ թո
ղումք զնա այնպէս, ամենեքին
հա՛ւատան 'ի նա.

տակէն զնա.

Յարեան ի վերայ իմ
վկայք չարեաց * զոր
ինչ ո՛չ գիտէի հար
ցանէին զիս.

Հատուցին ինձ չար
փոխանակ բարւո՛յ *
անժառանգել զանձն
իմ խորհեցան յորդ
ւոյ 'ի մարդկանէ.

Ես ՚ի նեղել նոցա քուրձ զգենուի * խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ * և աղօթք իմ ՚ի ծոց իմ դարձցին։

Որպէս զեղբայր և զընկեր այսպէս հաճոյ լինէի * որպէս զսգաւոր և զտրտում այնպէս խոնարհ առնէի։

՚Ի վերայ իմ ուրախ եղեն * և ժողովեցան * ժողովեցան յիս տանջանք, և ես ոչ ծանեայ * ցրուեցան և ոչ զղջացան։

Փորձեցին զիս * և

Մայինքն, և քանի որ նոքա կու նեղացնէին, ես ջուլ կու հագանէի, իբր զգեցեալ մարմնոյս տկարութիւննս կու ցուցանէի * զիմ անձս ծոմով և պաքով կու տկարացնէի յաւուրս չարչարանաց իմոց * և նորա համար աղօթք կանէի բայց թէ նոքա իմ աղօթքիս արժանի չեն, խնդրեմ իքէն որ իմ աղօթքս կրկին իմ ծոցս դառնայ իբր երթայ ՚ի դոդ եկեղեցւոյ իմոյ։

Մայինքն, ես քանի իմ կարողութիւն էր եղբօր նման և ընկերի նման միշտ կու զէի թէ այնպէս բան անէի որ նոցա դուր գայի, և նոցա հոգւոյ փրկութեանն մէկ ճար անէի * և երբոր կու տեսանէի թէ իւրեանց դուր չեմ գար սգաւոր և տրտում մարդի նման զիմ անձս կու խոնարհեցուցանէի և կու խղճանայի։

Մայինքն, իմ նեղութենն անաջողութեանն և իմ տառապանացն վերայ ուրախացան * ժողովեցան մէկ տեղ, և ինձ համար չար խորհուրդ արարին * տանջանքն և պատուհան ՚ինձ վերայ կխմբեցաւ, և ես չիմացայ, իբր հոգս չարարի * և յետ յարութեան իմոյ երբ որ տեսան թէ բան չի կարացին շինել, ցրուեցան փչացան, և անզեղջ մնացին։

Մայինքն, զանազան նենգութե

զիս փորձեցին հարցանելով ինձ
թէ պարտ իցէ տալ զհարկս կայ
սեր թէ ոչ * և խայտառակ խօս
քերով զիս անարգ արարին ասելով
զայլս ապրեցոյց և զինքն ոչ կարէ
ապրեցուցանել արքայդ հրէից
* իւրեանց ատամներն ինձ վերայ
կրճտեցին * տ͞ր ա͞ծ հայր ամենա
կալ երբ կու տեսանես, և ինձ
յօգնութի՛ կու հասանիս։

Այսինքն, զիմ անձս նոցա նեն
գութենէն և չարագիտութէն
փրկէ և հեռացուր * և զիմ միա
մօրութիս, իբր զիմ միածին ըն
նիլս և անդրանկութիս առիւծ
ներու բերանէն ազատէ, զերծ
քեզանից 'ի զատ ոչոք չունիմ։

Այսինքն, որ ես քո բարութիդ
տեսանելով խոստովանիմ և գո
վեմ զքեզ տ͞ր ա͞ծ մեծամեծ եկե
ղեցներոյ միջումն, իբր մեծա
մեծ ժողովքներու միջումն * և իմ
հաստատեալ ժողովրդոց բազ
մութեն միջումն զքեզ օրհնեմ և
փառաւորեմ։

Այսինքն, բայց կաղաչեմ զքեզ
տ͞ր ա͞ծ, ինձ օգնական եղիր, որ
իմ թշնամիքն ինձ վերայ չի ուրա
խանան * զայն թշնամիքն կասեմ,
որ զիս փուչ տեղ կու ատէին * և
իւրեանց աչքերն կու թեքէին
դէպ ինձ, և զիս անարգ կանէին։
Այսինքն, ինձ հետ երեսահանց

արհամարհեցին ար
համարհանօք * կրճը
տեցին ի վ͞ր իմ զատա
մունս իւրեանց *
տ͞ր երբ տեսցես։

'Ի բաց արա զանձն
իմ 'ի խորամանկութե
նց * և յառիւծուց
զմիամօրութի՛ իմ։

Խոստովան եղէց
քեզ տ͞ր յեկեղեցիս
մեծս * և 'ի ժողովս
բազմաց օրհնեցից
զքեզ։

Մի ուրախ եղիցին
յիս թշնամիք իմ * ոյք
ատէին զիս 'ի տարա
պարտուց * ակն ար
կէին առնէին յիս աչօք
իւրեանց։

Ընդ իս զխաղաղութե

խօսէին * և ինքեանք
բարկութե՛ զնեն
գութի խորհէին ։

Բացին ի վ՛ր իմ զբե
րանս իւրե՛նց և ասա
ցին * այո՛ այո՛ տեսին
աչք մեր ։

Տեսեր տէր * և մի՛
լռեր, տէր մի՛ բացեայ
առնիր յինէն ։

Զարթիր և հայե՛ց
տէր յիրաւունս իմ *
ած իմ և տէր իմ ՚ի
դատաստանս իմ * և
իրաւ արա՛ ինձ ըստ
արդարութե քում
տէր ած իմ ։

Մի՛ ուրախ եղիցին
յիս թշնամիք իմ * և
մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս
իւրեանց թէ վա՛շ վա՛շ
անձանց մերոց զի ընկ

հաշտութենով կու խօսէին * և
իւրեանք իւրեանց միջումն բար
կանալով նենգութե խորհուրդ
կանէին, թէ ինչպէս ինձ մէկ
վնաս մի հասուցանեն, և զիս որ
սան և կորուսանեն ։

Այսինքն, շուտով որ զիս կուտե
սանէին մէկ նեղութե կամ մէկ
վշտի միջումն, բերաններն կու
բանային ինձ վերայ, և կասէին *
ահա՛ ահա՛, մեր աչքն զքեզ այդ
պէս տեսաւ ։

Այսինքն, զայս ամէն բաներս
դու տեսար տէր ած առանց իմ
ասելույս * ուստի կաղաչեմ զքեզ,
մի՛ լռեր և մունջ մի՛ կենար, և
ինձանից մի՛ հեռանար ։

Այսինքն, զարթիր տէր ած միտք
արա՛ և նայիր իմ իրաւունքն *
և իմ դատաստանն * և քոյ արդա
րութենդ զօրա ինձ իրաւունք արա՛
զէրէ ես զդոսա ՚ի ծառայութէն
եգիպտացւոց ազատեցի, և քա
ռասուն տարի յանապատումն կե
րակրեցի, և տարայ յերուսաղէմ,
և նց փրկութեն համար մարմին
զգեցայ, և նք զիս ուրացան և ՚ի
մահ մատնեցին ։

Այսինքն, որ չիլինի թէ իմ թշ
նամիքն ինձ վերայ ուրախանան *
և իւրեանց սրտումն ասեն, թէ
երանի մեզ երանի մեզ որ կուլ
տուաք զինքն, իբր փչացուցինք

զինքն

զինքն, և զիւր դիտաւորութին ոչնչացուցինք :

Այինքն, այլ ամաչեն և յամօթ լինին նքք որ իմ անաջողութեն վերայ կուրախանան * և ամօթով և անարգանօք ծածկվին այնպիսի մարդիքն, որ ինձ վերայ հպարտութբ մեծ կուխօսին, և ամբարտաւանութբ կուծիծաղին :

Այինքն, և ցնծան և ուրախանան քեզնով ամէն այնպիսի մարդիքն * որ կուխնդան իմ արդարութե և անմեղութեն վր, և զիս ճշմարիտ որդի այ կուդաւանին :

Այինքն, և ասեն հանապազ թէ մեծ է տծ, իբր հանապազ զքեզ մեծացնեն և բարձրացնեն * նքք որ քո ծառայիդ խաղաղութիւնն և հանդստութիւնն և փառքն և պատիւն կուզեն, և կուխնդրեն :

Այինքն, և իմ լեզուս միշտ խօսի և պատմէ միշտ քո արդար դատաստանդ * և հանապազ երգէ զքո գովութիդ յաւիտեանս յաւիտենից :

Իբր, երբոր օրէնք և մարգարէք կուկատարվին ճշմարիտ դաւիթն յսի քս զգեցեալ վերայ ծառայական կուծնանի 'ի կուսէն, և կուփրկէ զմեզ 'ի մոլորութենէ և

լուզաք զնա :

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդան ընդ չար իմ * զգեցցին զամօթ և զանարգանս որք մեծաբանեն ի վր իմ :

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան * որք կամին ընդ արդարութի իմ :

Ասասցեն յամ ժամ մեծ է տծ * որք կամին զխաղաղութի ծառայի քոյ :

Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիս քո * զօր հանապազ զգովութիս քո :

Տունք: 27.

'Ի կատարած ծառային տեառն դաւթի :

Սաղմոս. ԼԵ.

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս իւր * թէ չիք երկիւղ այ առաջի աչաց նր։

Նենգեաց առաջի նր * 'ի գտանել զանօրէնութի իւր, և յատել զնա։

Բանք բերանոյ նորա անօրէնութի և նենգութի են։

Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի * և զանօրէնութիւն խորհեցաւ յանկողնի իւրում։

Եկաց նա յամ ճա

'ի փորձութենէն սատանայի։

Այս սաղմոսաւս կուզարմանայ մարգարէն մարդկանց չարութեն վերայ, և այ համբերութե և բարութեն վր։

Այսինքն, կասէ անօրէն մարդն իւր մտաց մէջն, թէ քանի ձեռքէս կուգայ մեղաց յետնէ կենամ և իմ ցանկութեն հետևիմ * զէրէ այ աչն և երկիւղն նորա աչաց առաջևն չի երևիր, ըսպանութին, պոռնկութին, սուտերդումն և խաբեփայութին, նր համապաղ գործ է եղած։

Այսինքն, նենգութենով խոստացաւ այ առաջևն, կարծելով թէ զած կարէր խաբել * և ասաց թէ զիմ խղճմտանքս քննեմ, և ինչ անօրէնութի որ ինձնում գտանեմ, հրաժարիմ, ատեմ, և դէն ձգեմ։

Այսինքն, բայց իւր նենգաւոր բերանէն անօրէնութէ և խաբէութէ 'ի զատ այլ որիշ ուղիղ և ճշմարիտ խօսք դուրս չի գար։

Այսինքն, ամենևին չուզեցնա առաքինութե ճանապարհն իմանալ * և գիշերն 'ի բուն իւր տեղերի միջումն անօրէնութիւն և չարագործութի նենգութի և խորամանկութի միտք արաւ։

Այսինքն, ամէն չար սովորութե

ճանապարհում պատրաստ գտանե
ցաւ * և 'ի մեղք գործելոյ բնաւ
չի ձանձրացաւ, ինչ 'ի բամբասե
լոյ, 'ի յափշտակելոյ, և 'ի սպանա
նելոյ ամենևին չի կշտացաւ։

Ամենքն, և դու տեսանելով
նո՟ր չարութիւն երկայնամիտ եղար
դէրէ քո ողորմութիւդ բոլոր աշ
խարհս լցեր է, և ս առաւել երկն
քում երանելի հոգիքն զարդա
րեր և պսակեր է * և քո ճշմար
տութիւդ և հաստատրիմ խոստ
մունքդ յերկրէս մինչև 'ի յամպս
մինչև ուր որ մեր աչքի տեսու
թիւն կարէ հասանիլ, նայելով յայ
տնի կուերևի։

Ամենքն, քո արդարութիւնդ
սարերի նման բարձր և անհաս է
* քո իրաւունքդ և դատաստանդ
զանազան խորունկ տեղերի նման
անքննելի և անխմանալի է * և չէ
թէ միայն բանական և բարեգործ
մարդիկքն, այլ և անասնաբարոյ և
չարագործ մարդիկքն, կու փրկես
և կու կեցուցանես քո առատ
ողորմութե՟դ, միայն թէ իւրենց
սրտում ճշմարիտ զղջումն և փո
շիմանութիւն ունենան։

Ամենքն, ա՛հ տ՟ր ա՟ծ թէ ո՛ր չափ
առատ է քո ողորմութիւնդ քոյ
ստեղծուածոցն վերայ * ուստի
հողեղէն մարդիկք չէ թէ յիւր
եանց կարողութիւն, այլ 'ի քոյ տ՟է

նապարհ որ ոչ է բա
րի * և 'ի չարէնս ոչ
ձանձրացաւ։

Տ՟ր յերկինս է ողոր
մութի՟ւ քո * ճշմար
տութի՟ւ քո մինչև
յամպս։

Արդարութիւն քո
ո՟պ լերինք ա՟ծ * իրաւ
ունք քո ո՟պ խորք բա
զումք * զմարդիկ և
զանասունս կեցու
ցանես դու տ՟ր։

Որպէս զի բազում
արարեր զողորմութի
քո ա՟ծ * այլ որդիք
մարդկան 'ի հովանի
թևոց քոց յուսասցին

Արբեսցինք ՚ի պա
րարտութէ տան քոյ
* Եւ զուղխս փափկու
թե քոյ տացես ըմ
պել նոցա :

՚Ի քէն է տր աղբիւր
կենաց * եւ լուսով
երեսաց քոց տեսա
նեմք զլոյս :

Ձգեա՛ զողորմու
թիս քո որք ճանաչեն
զքեզ * զարդարութիս
քո որք ուղիղք են սր
տիւք :

Թեւերիդ շուքի տակումն պահ
վելով ՚ի քեզ յուսան եւ ապաւէ
նին, իբր ՚ի քո ամենայն նախախնա
մութիդ եւ օգնութիդ յուսան
եւ ապաւինին, զերէ նովաւ միայն
կարեն յաղթահարել զբռնութիս
սատանայի :

Այսինքն, եւ այսպէս քո երկնային
տանդ առատ սիրոյ գինովն կու
հարբենան, իբր քոյ սբ եկեղե
ցւոյ հոգեւոր ուրախութենն կու
ցնծան * եւ դու քոյ ամենայն
քաղցրութն եւ քոյ սբ հոգւոյդ
շնորհաց սելավն նոցա կու խմց
նես :

Այսինքն, զերէ քեզանէ կու
բղխէ աղբիւրն կենաց, իբր ամ
կենդանութի թէ հոգեկան եւ
թէ մարմնական քեզանից է * եւ
ինչպէս արեգական լուսովն զարե
գակն կու տեսանենք, այսպէս եւս
քո շնորհաց լուսովն զքեզ կու
տեսանենք որ ճշմարիտ լոյս ես, եւ
քոյ միածին որդւովդ զքեզ կու
ճանաչենք, որ ճշմարիտ ած ես,
եւ տր երկնի եւ երկրի :

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ
որ ծագես զքո ողորմութն լոյսդ
այն մարդկանցն վր, որ զքեզ ճշ
մարիտ ած կու ճանաչեն * եւ զքո
արդարութիւնդ եւ իրաւունքդ
այն մարդկանցն վերայ պահես,
որ սրտերն շիտակ եւ ուղիղ է :

Աղաչինքն, որ չի լինի թէ ամբարտաւան եւ հպարտ մարդկանց ոտացն կոխան լինինք * եւ մեղաւոր եւ անօրէն մարդկանց ձեռքն իւր չարագործութիւնքն զմեզ չի վախցնէ եւ դողացնէ ։

Աղաչինքն, այլ այնպիսի ամբարտաւան եւ մեղաւոր մարդիքն այն փոսն անկանին, ինչ տեղ որ անկաւ սատանայ * եւ քշվին եւ հալածվին քո երեսէդ, եւ այլ չի կարենան մեծանալ եւ զօրանալ այս աշխարհիս վերայ ։

Այս տաղովս կու խրատէ եւ կու զգուշացուցանէ մովսէս մարգարէն զ. հրէայս եւ մանաւանդ ըզքրիստոնեայս առ՚ի ճանաչել զեր ախտիքն քի ։

ղաչինքն, նայեցէք դէպ ինձ ով երկինք, իբր ով վարդապետք եւ եպիսկոպոսունք, քահանայք եւ քահանայապետք, որ խրատեմ եւ զգուշացնեմ զձեզ * եւ լսէ երկիր, իբր հաւատացեալ ժողովուրդն զիմ բերանիս խօսքն, եւ քարոզութիւնն ։

Աղաչինքն, ինչպէս որ ծարաւ երկիրն անձրեւներս կու ծծէ, այսպէս իմ զրոյցս ձեզ ընդունելի

* եւ

Մի՛ եկեսցեն ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից * եւ ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ ։

Անդ անկցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութիւն * մերժեցին եւ այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ ։

Տունք ․ 13

Օրհնութիւն մեծին մովսէսի ա̄ծատես մարգարէին, երկրորդ օրինաց : ԼԲ :

այեցարուք երկինք եւ խօսեցայց * լուիցէ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ ։

Ընդունելի լիցի ո̄պ զանձրեւ բարբառ իմ եւ իջցէ որպէս ցօղ

պատգամ իմ ։

Որպէս զանձրև ՚ի վ՟ր սփռոյ * և ոպ՟ս տարափ ի վ՟ր խոտոյ * զի զանուն Տ՟ն կարդացի * և տուք օրհնութի Տ՟ն Այ՟ մերում ։

Ա՜ծ որոյ ճշմարտութ՟ են գործք նորա * և ամ՟ ճանապարհք նորա իրաւամբք են ։

Ա՜ծ հաւատարիմ է * և ոչ գոյ ՚ի նմա անիրաւութի * արդար և ճշմարիտ է Տ՟ր ։

Մ՝եղան * և ոչ նմա որդիքն արատոյ * ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք ։

* և իմ խօսքս գիշերվան շաղի նման իջնու ձեզ վերայ, և ձեր սիրտն կակղացնէ ։

Ա՜յսինքն, ինչպէս որ կու իջնու անձրևն կանանչ սաղի վ՟ր * և ինչպէս երկնից թացութին պուտ պուտ կու կաթ կաթէ խոտի վ՟ր և զինքն կու դալարացնէ այսպէս իմ խօսքս ձեր սիրտն ջերմացնէ ՚ի սէրն Այ՟ * զէրէ ես այս բանումս Այ՟ անունն կու յիշեմ * և դուք լսելով զիմ խրատս, Այ՟ օրհնութի և փառք տուէք ։

Ա՜յսինքն, Այ՟ գործքն ճշմարտութ՟ է, իբր ինչ որ կանէ իւր ծառայից հետն, ուղիղ և մեկին սրտով կանէ, և ինչպէս որ խոստացեր է, այնպէս գլուխ կու տանի * և իւր ամէն օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն իրաւունքով և դատաստանով է ։

Ա՜յսինքն, Ած՟ հաստատ և հաւատարիմ է իւր խոստմունքին վ՟ր * և նորանում ստութի և անիրաւութի չի գտնվիր * զէրէ արդար է, և ճշմարիտ է իւր ամ՟ բանումն ։

Ա՜յսինքն, ընդդէմ Այ՟ մեղանչեցին իւրեանց օրհնազանցութենովն * և այնպէս անխղճմտանք և անհոգ են, ինչպէս թէ ընդդէմ նմա, իբր ընդդէմ Այ՟ ոչինչ չէլէնին արարած կամ գործած այն որդիքն

տրատոյ, իբր այն որդիքն մոլորու-
թե՛ հրէայք, որդիքն մեղաց * այն
ծնունդն, որ իսկզբանէ մոլորած
և ծռւած էր ած հետ և չէր ուզեր
ուղիղ սրտիւ նմա հնազանդիլ:
Այսինքն, այդ չէ՞ մի որ կու հա
տուցանէք այ փոխանակ իւր բա
րերարութեն * ո՛վ ժողովուրդ
անխելք և անդէտ, որ թողեր էք
զնա, և կուռց կու երկրպագանէք:
Այսինքն, այս չէ՞ մի քո երկնային
հայրդ, որ զքեզ այնչափ հոգւով
և խնամքով վաստակեց այնչափ
սիրով պահպանեց և մեծացոյց *
զքեզ 'ի հողէ կազմեց և մարդ չի
նեց, և զքո հոգիդ յոչնչէ ըստեղ
ծեց և դոյացոյց:
Այսինքն, յիշէ անցած ժամա
նակի օրերն, թէ որ չափ բարերա
րութի արաւ քեզ ած * և միտք
արէք զանազան ազգերի անցած
տարիքն և տեսէք, թէ մէկ ազգէն
մինչև 'ի միւս ազգն որչափ հրաշք
և սքանչելիք է՛ արարեր ած ձեզ
համար:
Այսինքն, թէ դու չես գիտեր,
հարցուր քո հայրերիդ և քո պա
պերիդ, որ քեզ պատմեն * և քո
ազգիդ հալևոր և ծեր մարդիքն
աղաչէ որ քեզ ասեն, թէ որչափ
երախտիք ունի քեզ վր ած:
Այսինքն, թէ ինչպէս այն ժա
մանակն բարձրեալն ած բաժա

Ո՛չ այդ այն է զոր ած
հատուցանէիք դուք
* ժողովուրդք յի
մարք և ո՛չ իմաս
տունք:

Ո՛չ սա ինքն է հայր
քո որ ստացաւ զքեզ
* արար զքեզ և ըս
տեղծ զքեզ:

Յուշ լիցին քեզ աւ
ուրքն յաւիտենից *
իմացարուք զամս
յազգաց մինչև
յազգս:

Հարցջիր դուցհարս
քո, և պատմեսցեն
քեզ * ցծերս քո և
ասասցեն քեզ:

Իժամանակի յորժամ
բաժանեաց բարձր

եալն զազգս ամ̃* և
որպէս սփռեաց նա
զորդիսն ադամայ ։

Կացոյց զսահմանս
հեթանոսաց, ըստ
թուոյ հրեշտակացն
աստուծոյ ։

Եղև բաժին տ̃ն ժո
ղովուրդ իւր յակոբ
* և վիճակ ժառան
գութ̃ե իւրոյ իս
րայէլ ։

Բաւական եղև նմա
յանապատի * 'ի ծա
րաւ տօթոյ յանջրդ
ւոջ պաշտպանեաց
զնա ։

Խրատեաց զնա և
պահեաց որպէս զբիբ
ական * ոպ̃ զարծուի
'ի թևս իւր ընկալաւ
զնա * և ոպ̃ ի վեր ձա

նեց ազգերն սէնէարայ դաշտումն
յետ ջրհեղեղին * և թէ ինչպէս
տարածեց և սփռեց ադամայ որ
դիքն երկրիս վերայ, և զցեղ իւր
հարազատ որդւոց նման նախախ
նամեց ։

Այսինքն, թէ ինչպէս զանազան
հեթանոսաց ազգերին չափ և սահ
մանք դրեց ա̃յ հրեշտակներն պա
կասած թուոյին դօրայ, իբր նոցա
կենաց չափն և սահմանքն այնչափ
երկարեց, մինչև որ 'ի նոցանէ բա
րի և ընտիր մարդիք դուրս գային,
և անկած հրեշտակաց տեղն ժա
ռանգէին, և ա̃յ հրեշտակաց
թիւն լցուցանէին ։

Այսինքն, բայց այնչափ ազգերի
մէջն միայն յակոբայ ազգն իւրն
բաժին ընտրեց * և իսրայէլի
ազգն իւրն վիճակ և ժառանգու
թի̃ անկաւ, իբր հրէից ազգն ։

Այսինքն, քառասուն տարի յա
նապատումն նորա կարիքն լցոյց *
և այն սաստիկ ջերմ և տօթ ժամա
նակին ջուր չէ գտված տեղե
րումն, զինքն խնամեց և պահպա
նեց, յագեցոյց և արբեցոյց, և
ամ̃ բարեօք առատացոյց ։

Այսինքն, խրատեց զինքն զանա
զան օրինօք և պատուիրանօք, և
պահեց իւր աչքի բիբին նման 'ի
զանազան փորձանաց * և արծվի
նման իւր թևերի վերան առեց

զինքն,

զինքն , և շուրջ ածեց յերկրէ երկիր * և իւր ձագերի նման գութք և խնամք տարաւ , սիրեց և կերակրեց զինքն , և պահեց 'ի ձեռաց թշնամեաց և ատելեաց իւրոց :

Այսինքն , իւր թևերն փռեց և տարածեց , և սիրով ընդունեց զնա * և իւր քամակին վերայ բարձաւ , և բերաւ 'ի տեղ հանգիստ իբր 'ի յերկիրն աւետեաց յերուսաղէմ և զիւր խնամքն միշտ նր վերայ պահեց :

Այսինքն , միայն տր ած ստեղծօղն երկնի և երկրի նոցա ճանապարհ ցոյց կուտայր և կու առաջնորդէր * և այլ որիշ կռապաշտից օտար և սուտ ած չի կայր նոցա հետ , որ կարծէին թէ նա զիւրեանք կու նախախնամէր :

Այսինքն , տարաւ զիւրեանք նոցա երկրի բերքերին և բարութեանն տէր և ժառանգորդ արաւ * և կերակրեց և յագեցոյց զիւրեանք նոցա շինած և սերմանած արտերի պտուղներովն :

Այսինքն , քարէն մեղր ծծել տվեց իւրեանց , իբր ած քարէ տախտակներովն իւր օրինաց և պատուիրանաց քաղցրութիւնն իմացոյց նց * և ապառաժ քարէն իւղ իմացոյց նց , իբր նոյն քարէ տախտակներովն զիւր արդարու

դուց իւրոց դթացաւ :

Տարածեաց զթևս իւր և ընկալաւ զնա * և բարձեալ բերէր զնա 'ի վր միջնողաց իւրոց :

Տր միայն ածէր զնս * և ոչ գոյր ընդ նս ած օտար :

Նած եհան զնոսա 'ի զօրութիւն երկրի * և կերակրեաց զնս արդեամբ անդաստանաց :

Դիեցոյց նց զմեղր 'ի վիմէ * և զիւղ յապառաժ վիմէ :

Իւղ կովուց և կթն մաքեաց * ճարպով հանդերձ խոյոց, որթուց ցլուց և նոխազաց :

Ը պարարտութիւն երիկամանց ցորենոյ * և զարիւն խաղողոյ ըմպէին գինի :

Եկեր յակոբ և յագեցաւ * և անդուշեաց սիրելին :

Գիրացաւ, ստուարացաւ, լայնացաւ * եթող զՏր Ած զարարիչ իւր * և յետս եկաց յԱյ փրկչէն իւրմէ :

Բարկացուցին զնա օտարատիւք իւրեանց

թիւն և ճշմարտութիւն նց հասկացոյց, և ապառաժ կանէ քարէ տախտակներին, վասն մովսիսական օրինաց և պատուիրանաց դժուարութիւն ցուցանելոյ և յայտնելոյ նց :

Այսինքն, և երբ որ զՈվգ թագաւորն բասանու մատնեց Ած 'ի ձեռս իսրայէլացւոց, նորա երկրի կովերի իւղովն ոչխարների կաթովն * ղոչերի հորթուկների, եզների, և այծերի ճրադուովն կերակրեց զիւրեանք :

Այսինքն, նորա արտերի պարարտ շարմաղած հացն կերաւ * և նորա այգեստանեաց պատուական խաղողի կարմիր գինին խմեց և Այ օրէնքն և պատուիրանքն մոռացաւ :

Այսինքն, և երբ որ կշտացաւ յակոբ, իբր յակոբ նահապետի զարմն * ըսկսաւ ընդդէմ իւր ըստեղծողին անհնազանդ ջորու նման աքացի տալ, այն որ յառաջ Այ սիրելի և անդրանիկն էր :

Այսինքն, չէրէ գիրացաւ հաստացաւ և լայնացաւ, իբր թէ մեծացաւ զօրացաւ * և բացթողեց զիւր արարիչ Ածն * և իւր փրկող և ազատող Այ օրինացն և պատուիրանացն հեռացաւ :

Այսինքն, ուստի ասաց Ած, թէ բարկացուցին զնա դոքա իւրեանց

օտար

օտար ածներովն * և իւրեանց կուռքերովն զնա դառնացուցին, և զայրացուցին, և 'ի նախանձ շարժեցին ։

Այսինքն, Թողին զած և դեւերի մատաղներ և պատարագներ մատուցին * այնպէս կուռքերին երկրպագութիւն արարին, որ ամենևին չէին գիտեր * զէրէ նոր էին և այն մօտ ժամանակներումն գըտած կուռքեր էին, որ իւրեանց հարքն և պապերն բնաւ չէին ճանաչեր ։

Այսինքն, Թողին զիւրեանց ածն որ զիւրեանք ըստեղծեր էր, և հօր նման աշխատանօք ծներ էր * և մոռացան զած, որ այն չափ տարի զիւրեանք յանապատումն կերակրեր էր ։

Այսինքն, զայս տեսանելով ըստեղծօղն ած նախանձեցաւ * զայրացաւ և սրտմտեցաւ նոցա որդւոցն և դստերացն և նոցա զարմին և զաւակին վր, և ասաց ահ տալով ։

Այսինքն, ես զիմ երեսս դարձուցանեմ 'ի դոցանէ, երբ զիմ ածային խնամքս բառնամ 'ի դոցանէ, և բացթողում զիւրեանք * և ցոյց տամ, թէ որ չափ փորձանք և պատուհաս պիտի հանդիպի դոցա յետին ժամանակն, թէ 'ի ձեռն հռոմայեցւոց իշխանացն

* և կռովք իւրեանց դառնացուցին զնա ։

Զոհեցին դիւաց, և ոչ այ * դիցն զորս ոչ գիտէին * նորք և առժամայնք, զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նոցա ։

Թողին զած որ ծնաւ զնոսա * մոռացան զած, որ կերակրեաց զնոսա ։

Ետես տր և նախանձեցաւ * և սրտմտեցաւ իվր ուստերաց և դստերաց նոցա և ասէ ։

Դարձուցից զերեսս իմ 'ի նոցանէ * և ցուցից նոցա, զինչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի ։

Զի ազգ մի թիւրք
են նոքա * և որդիք
անհաւանք * նոքա
նախանձեցուցին զիս
'ի չաստուածս իւր
եանց * և դառնա
ցուցին զիս 'ի կուռս
իւրեանց։
Արդ և ես նախան
ձեցուցից զնո՞ յազգ
անպիտան * և անմ
տիւ ազգաւ զկծե
ցուցից զնոսա։

Տունք. 30.

և թէ 'ի ձեռն օտար այլազգեաց։
Այսինքն, զէրէ այդ ազգդ ծու-
ռած ազգ մի է՛ * և դոքա որ կան
անհաւան և կամապաշտ զարմի
ծնունդք են * դոքա զիս նախան
ձեցուցին իւրեանց սուտ ա̃ծնե
րովն * և զիս դառնացուցին և
զայրացու ցին իւրեանց կռքե
րովն 'ի սկզբանէ մինչև ցայսօր։
Այսինքն, ես այլ զդոսա նախան
ձեցնեմ կռապաշտից և հեթանո
սաց անպիտան ազգերն յառաջ
քաշելով * և անմիտ և տգէտ
ազգերով զդոսա կսկծացնեմ և
կատաղացնեմ, իբր դէրի չինեմ
զիւրեանք իմէջ զանազան ազ
գաց, և տնազատեղ անեմ աշ
խարհիս վերայ։

Տուք փառս Տեառն տուք զօրհնութիւն մարդասիրին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ: Մարդասէր Տէր վասն ողորմութեան:

Քարոզ երկինք պատմենին և տէր ապաւինենին:

Վասն ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յամ ժամու խօսել մեզ զբան Տեառն, զՏէր աղաչեսցուք:
Վասն չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութիւն, որում ոչ կարեմք համբերել, զՏէր աղա:
Վասն անբիծ և անդատապարտ կալոյ մեզ, առաջի ահեղ ատենին Քրիստոսի, զՏէր աղ:
Վասն առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահանգիստն կենաց անվախճանից, զՏէր աղա:
Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութեանն, զՏէր աղա:
Վասն հոգւոյն: Նաև ևս և վն: Զանձինս: Ողորմեա:

՚Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք և ՚ի քէն խնդրեմք մարդասէր Տէր: Լուր մեզ Տէր փրկիչ մեր, խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր, զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց: Այլ համարեաց զաշխատութիւնս մեր ՚ի գործ արդարութեան և ՚ի պտուղ աստուածպաշտութեան: Ընկալ զաղօթս և զերկրպագութիւնս մեր, և հասո մեզ զողորմութիւն քո առատապէս: Ծածկեա զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ: Զօրացո զմեզ Տէր զօրութեամբ սրբոյ հոգւոյդ, պահեա զմեզ որպէս բիբ ական: Նաև արա առ մեզ զնշան բարի, ՚ի գովեստ և ՚ի փառաբանութիւն անուանդ քում սրբոյ: Զի ՚ի քո փառս կատարի, Տէր արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութիւն ՚ի բարձունս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյդ սրբոյ. այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Հովիւ քաջ հովիւ բարի և յաւիտենական ։ Նայեաց և այց արա՛ բանաւոր հօտի քում, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութեամբ քով ։ Զի քո առաջի կամք մ̄ր, և առ 'ի քէն ողորմութեանցն և գթութեանցն ակն ունիմք ։ Զամենեսեան օրհնեա՛ զամենեսեան խնամատանացո՛, զամենեսեան լուսաւորեա՛, և ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիւնդ ։ Վասն զի դու ես տ̄ր կենաց, և ա̄ծ ողորմութեան, և քեզ վայել է փառք իշխանութիւն և պատիւ․ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։ 'Ի գիշերի և 'ի տուընջեան, և յա̄մ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր, և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին․ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

H. C. Cazaz[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ի, որ այսօր է՛ դալար և վաղն ցամաքի:
ի, Հանգչեն ընդ քարիս կենդանեաց երկրի:

Իբր զայս սաղմոս ինքն Դաւիթ
է ասացեր:
Այս սաղմոսուն կու մխիթարէ մարգարէն բարի և խեղճ մարդիկն որ երբոր կու տեսանեն չար մարդկանց աջողութիւնն չի յուսահատին:

Այսինքն, մի՛ նախանձիր և մի՛ ցանկանար չարագործ մարդկանց փառացն և մեծութեն և աջողութեն * և մի՛ հետևիր այնպիսի անխղճմտանք մարդկանց, որ աշխարհիս վերայ անօրէնութի և ամբարշտութի կու գործեն:
Այսինքն, զէրէ նոցա մեծութիւն և փառքն շուտով կու փչանայ և խոտի նման կու ցամաքի * և նոցա

Սաղմոս Դաւթի:

Սաղմոս. ԼԶ.

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս * և մի՛ ընդայ նոսիկ որք գործեն զանօրէնութի:

Զի որպէս զխոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին * որպէս դդալարն խո

տոյ փաղփաղակի անկ ցին ։

Յուսա՛ 'ի տ̃ր և արա՛ զքաղցրութ̃ի * բնակեաց յերկրի * և հովուեսցիս 'ի մեծութ̃ե նորա ։

Զ· տեա՛ 'ի տ̃նէ , և նա տացէ քեզ զխնդրուա՛ծս սրտի քոյ * յայտնեա՛ առաջի տ̃ն զճանապարհ քո և յուսա՛ 'ի նա ։

Ե · 'ի նա արասցէ * և հանցէ ո̃պ զլոյս զարդարութ̃իս քո * և զիրաւունս քո ո̃պ զօր հասարակ ։

Հնազանդ լեր տ̃ն , և ծառայեա՛ նմա * և մի՛ նախանձիր ընդ

փայլչութ̃ին դալար խոտի նման շուտով երբոր մահուան տապ նայն կու հասանի փայր կու ան կանի և կու ոչնչանայ ։

Այսինքն , յուսա՛ դու յա̃ծ , և քաղցրութիւն արա՛ , իբր ամենե ցուն սէր և գութք և խոնարհութիւն նշանց տուր * բնակիր միշտ այս երկրումն իւր սուրբ եկեղեցւոյ միջումն * որ ա̃յ մեծութ̃են իբր շնորհօքն և ողորմութեամբն ապրիս և կերակրիս քոյ կենաց մէջն ։

Այսինքն , ինչ բարի խնդրի որ կու ցանկաս , յա̃յ խնդրէ , որ նա քո սրտիդ խնդրուածքն 'ի բարին կատարէ * քոյ մտացդ դիտաւորութ̃ին ա̃յ առաջեն յայտնի արա՛ , և յուսացիր և ապաւինիր 'ի նա , որ նա քեզ հոգեկան և մարմնական աջողութ̃ի պարգևէ ։

Այսինքն , զէրէ նա կու հոգայ և կու պահապանէ զքեզ * և քո արդարութ̃իդ և շիտակութ̃իդ և քո մեկնութ̃իդ կու հանէ և յայտնի կանէ աշխարհի * և քո իրաւունքդ և անմեղութ̃իդ կէսօրվան նման ա̃մ մարդկանց առաջեն կու պայծառացնէ , և զքեզ գովութ̃ե արժանի կանէ ։

Այսինքն , դու միայն հնազանդ դիր ա̃յ , և իւր ս̃բ պատուիրանքն կատարելով նորա ծառայութ̃ի

արա՛

տրա՛ և մի՛ նախանձիր այն մարդկանցն որ խուրեանց չար գործքն և անամօթ արարմունքն յայտառակ և տնազ է դարձած աշխարհիս վերայ * Իբր այնպէս մարդկանց, որ միշտ անօրէնութիւն և անիրաւութիւն գործելոյ յետնէ են ։

Այսինքն, դադարիր քո բարկութենէդ, և հանգչիր քո նեղսրտութենէդ * և մի՛ նախանձիր այնպէս մարդկանց որ բարկութե յետնէ անկանելով առաջի այ և մարդկան ատելի կուլինին, և զխուրեանց հոգին կուդատապարտեն ՚ի դժոխս ։

Այսինքն, զերէ այնպէս կատաղած չար մարդիկն շուտով կուսատակին և կուկորնչին * բայց այնպիսիքն որ այ կամացն հնազանդելով ամ փորձութենց կուհամբերեն, նոքա չէ՛ թէ միայն զայս երկիրս, այլև զերկնից արքայութիւն կուժառանգեն, և յաւիտենական փառացն արժանի կուլինին ։

Այսինքն, մէկ կարճ ժամանակ մի է՛ անօրէն և ամբարիշտ մարդոյ կենաց ժամանակն այս աշխարհիս վերայ, և յետոյ անյայտ կուլինի և չի՛ երևիր * և թէ խնդրես, չէ՛ թէ միայն զինքն, այլև զխուր տեղն և զյիշատակն այլ չես գտաներ ։

այնոսիկ որոց առակեալք իցեն ճանապարհք խուրեանց * ընդ մարդոյ որ գործէ զանօրէնութիւն ։

Լուեա՛ ՚ի բարկութէ, և հանգիր ՚ի սրտմտութէ * և մի՛ նախանձիր ընդ չարս ։

Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին * բայց որք համբերեն տն նք ժառանգեսցեն զերկիր ։

Փոքր մի ևս, և այլ ոչ իցէ ամպարիշտն * խնդրեսցես զտեղի նորա և ոչ գտցես ։

Այլ որք հեզքն են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր * և փափկասցին ի բազում խաղաղութե՟ն իւրեանց։

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ * և կրճտէ 'ի վերայ նորա զատամունս իւր * այլ Տ՟ր ծիծաղեսցի զնովաւ։

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ * զի հասեալ է օր նորա։

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին զաղեղունս իւրեանց * հարկանել զաղքատն և զտնանկն * սպանանել զայն որ խոնարհն է սրտիւ։

Սուրք նց՟ մտցեն 'ի սիրտս նոցա * և աղեղունք նց՟ փշրեսցին։

Այսինքն, բայց նոքա որ հեզ և խոնարհ են, չէ թէ միայն զերկնից արքայութիւն կու վայելեն, այլ և զայս երկիրս կու ժառանգեն * և հոգւով և մարմնով միշտ խաղաղութե՟ն միջումն հեշտանալով կու հանգստանան ա՟յ տուած բարեաց միջումն։

Այսինքն, մեղաւոր և անօրէն մարդն չար սրտով կու նայի դէպ 'ի արդար մարդն * և առիւծի նման ատամներն կու սրէ և կու կրճրտէ նորա վերայ * բայց ա՟ծ տեսանելով նորա նենգութիւն տնազ կանէ զնա, և կու ծիծաղի նորա վերայ։

Այսինքն, զէրէ իւր ամենատես աչօքն յառաջ քան զժամանակն կու տեսանէ * որ նորա համարք տալոյ օրն հասեր է, և քիչ է մնացեր որ ա՟յ արդար դատաստանովն դատապարտուի։

Այսինքն, մեղաւոր և անխիղճ մտանք մարդկքն թրերն հանեցին, և իւրեանց աղեղներն լարեցին * որ զարկեն և վիրաւորեն զաղքատն և 'ի մեծութէ անկած մարդն * և սպանանեն այնպէս մարդն, որ խեղճ և անտէր է, և խոնարհ է սրտով։

Այսինքն, բայց ա՟յ կարող զօրութե՟ն նց՟ թուրն իւրեանց սիրտն կու մտնու * և նոցա աղեղներն

կու

կուկորուիլ և կու փշրուիլ, և իւր
եանք յամօթ կուլինին։

Ա․յսինքն, լաւ է արդար մար
դոյն, քիչ ապրանքն, իբր քիչ
իքմինն որ միամիտ սրտով կու
վայելէ և կու գոհանայ զայ * քան
թէ մեղաւոր մարդկանց շատ ապ
րանքն և մեծութին, որ ամենևին
չեն կշտանար, այլ հանապազ
ագահութե մէջ կու տանջուին,
և իւրեանց ցանկութեն չեն հա
սանիր * զերէ մէկ կողմանէ այլ
այ հրամանաւն միշտ այնպս մարդ
կանց կուներն կու կոտրատուի, իբր
մեծութին և փառքն կու պակա
սի, և թերատ կու մնայ, և իւր
եանք անհանգստութե մէջ կու
չարչարուին։

Ա․յսինքն, իսկ արդար մարդկանց
չափաւոր կարիքն և պիտոյքն ած
միշտ կու աճեցնէ, և կու հաստա
տէ * և անմեղ և անարատ մարդ
կանց կեանքն և բարեգործութին
կու ճանաչէ * և գիտէ որ երկնից
արքայութե միջումն յաւիտենա
կան ժառանգութի պիտի ունե
նան արդարոց և երանելեաց
հետ։

Ա․յսինքն, չեն ամաչեր այնպէս
արդար և բարի մարդիքն փորձա
նաց և նեղութե ժամանակին *
և սով եղած օրերն, իբր հալածա
նաց ժամանակին ընաւ երկնային

մխի

Լաւ է սակաւիկ ինչ
արդարոյ * քան զբա
զում մեծութի մե
ղաւորաց * և բա
զուկք ամբարշտաց
խորտակեսցին։

Հաստատէ տր զար
դարս * և ճանաչէ
զաւուրս ամբծից *
ժառանգութիւն
նց յաւիտեան
եղիցի։

Ո՛չ ամաչեսցեն նք
՚ի ժամանակս չարու
թե * այլ յաւուրս
սովու յագեսցին։

Ահա՛ մեղաւորք կո
րիցեն * այլ թշնա
միք տ՟ն 'ի փառաւո
րել և 'ի բարձրանալն
իւրեանց պակասես
ցին, որ՟պ ծուխ զի պա
կասի:

Փոխ առնու մեղա
ւորն և ո՛չ հատուցա
նէ * այլ որ արդարն
է՛ ողորմի և տայ:

Որք օրհնեն զնա
ժառանգեսցեն զեր
կիր * և որք անիծա
նեն, սատակեսցին 'ի
նմանէ:

մուխթարութենէն քաղցած չեն
մնար, այլ ա՟յ ողորմութե՟ն և շնոր
հօքն միշտ կու կերակրին, և կու
կշտանան հոգւով և մարմնով:
Այսինքն, և մեղաւոր մարդիկն
ա՟յ պատուիրանաց հացէն, և ա՟յ
շնորհաց ջրէն քաղցած մնալով
կու պատուհասվին և կու պատ
ժվին, և շուտով կու կորնչին *
այլև ա՟յ օրինաց և պատուիրանաց
թշնամիքն երբոր կու ըսկսանին
փառաւորիլ և բարձրանալ, այն
ժամանակն կու պակասին, և ծխի
նման կու փչանան, և անյայտ կու
լինին:
Այսինքն, մեղաւոր և անխղճ
մտանք մարդն փոխ կառնու յայ
լոց և չի՛ ուզեր յետ տալ, կամ
ագահութե՟ համար, և կամ չա
րասրտութե՟ համար * բայց ար
դար մարդն թէ մէկ քիչ իքմին մի
այլ ունենայ, փոխ առնողին կու
խղճայ և կու հատուցանէ նմա
զիւր դրամն:
Այսինքն, ինչ մարդ որ բանիւ և
գործով կու օրհնէ և կու փառաբա
նէ զա՟ծ, նա կու վայելէ զերկիրս
և զերկնից արքայութի՟ն * և ինչ
մարդ որ կու հայհոյէ զա՟ծ, թէ
խորհրդով թէ բանիւ և թէ գոր
ծով, նա կու կործանվի և կու սա
տակի և կու ջնջվի 'ի դպրութե՟ն
կենաց:

Ա՝յսինքն, բարի մարդկանց քայլքն և գնացքն ած կու ուղղէ և կու շիտակէ * և կու ցանկայ որ իւր օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհումն շրջին, և արժանի լինին երկնից արքայութեն :

Ա՝յսինքն, այսպէս մարդն թէ պատահմամբ գլորի այլ, իբր թէ մէկ փորձանքի մէջ, կամ մէկ ներելի մեղաց մէջ այլ անկանի, չի՛ ամենևին կործանվիր յուսահատութբ * զիրէ տր ած իւր շնորհօքն և գթութբն նորա ձեռքն կու բռնէ, և օգնական կու լինի, և կու կանգնացնէ տեղից վերայ :

Ա՝յսինքն, ես երախայ էի և ծերացայ, և բնաւ չի՛ տեսի, թէ մէկ արդար մարդ մի իւրն պէտք եղած իքմինէն կարօտ մնայր, կամ թէ իւր կարեաց պակասութեն համար մարդկանց միջումն տնաղ լինէր * և չէ՛ թէ ինքն, այլև իւր բարի զաւակն այլ չի՛ տեսի որ հաց մուրանայր :

Ա՝յսինքն, այլ մանաւանդ տեսեցի և տեսի, որ օր ըստ օրէ իւր ապրանքն այնպէս առատացաւ, որ այլոց այլ ողորմութի բաշխեց և զիւր իքմիննն փոխ տվեց * զիրէ այնպիսի բարի մարդոյ դուստր և որդիքն այ օրհնութիւնն կու ժառանգեն, և կու վայելեն :

Ի՝ տեառնէ ուղղին գնացք առն * զճանապարհս նորա նա կամի յոյժ :

Թ՝էպէտ և գայթակղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի * զի տր ձեռն կալու է նորա :

Մ՝անուկ էի ես և ծերացայ, և ո՛չ տեսի զարդարն արհամարհեալ * և ո՛չ զաւակ նորա, թէ մուրանայ հաց :

Զ՝, որ հանապազ ողորմի, և տայ փոխ * և զաւակ նր օրհնեալ եղիցի :

Խոտորեաց 'ի չարէ, և արա զբարի * և բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա։

Տէր սիրէ զիրաւունս * և ոչ ընդ վայր հարկանէ զսուրբս իւր * այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

Անօրէնք հալածեսցին իմիասին * և զաւակ ամպարշտաց սատակեսցի։

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր * և բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա։

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն * և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։

Այսինքն, վա որոյ հեռացիր դուն չար գործքերէն, և բարի գործէ՛ * որ յաւիտեանս յաւիտենից այ մէջն բնակիս, իբր այ շնորհաց և նախախնամութե միջոցաւ մնաս, և նորա երկնային օրհնութիւնն միշտ քեզ հետ լինի։

Այսինքն, զէրէ տր ած զիրաւունքն և դատաստանն կու սիրէ * և իւր անմեղ և սբ ծառայքն ամենևին ոտաց տակ չի՛ ձգեր * այլ յաւիտեանս յաւիտենից կու պահպանէ զիւրեանք 'ի հոգեկան և 'ի մարմնական փորձութե։

Այսինքն, անօրէն մարդիքն թէ այս կեանքումս և թէ այն կեանքումն այ երեսէն կու հալածվին միատեղ * և ամբարիշտ և անհաւատ մարդկանց զաւակն և յիշատակն կու սատակի և կու կորնչի 'ի փառս սատանայի։

Այսինքն, բայց արդար և երկիւղած մարդիքն կու ժառանգեն և կու վայելեն կենդանեաց երկիրն իբր զերկնից արքայութիւն * և կու բնակին յաւիտեանս յաւիտենից այն անմահական ուրախութե միջոցաւ։

Այսինքն, նորա համար կասեմ զայս, զէրէ արդար մարդոյ բերանն, իբր արդար մարդոյ մտաց բերանն, միշտ այ իմաստութիւն և երկիւղն կու խորհի և կու մտա

ծէ * իւր լեզուն միշտ ա՟յ իրաւունքն և ճշմարտութիւն կու խօսի ՚ի մէջ մարդկան քարոզելով և խրատելով զնոսա։

Այսինքն, զիւր ա՟յ օրէնքն և պատուիրանքն միշտ իւր սրտի միջումն կու պահէ * և ամենևին իւր քայլքն իբր իւր կենցաղավարութիւն չի՛ սխալիր, և ա՟յ կամացն չի՛ հեռանար և չի՛ մոլորիր ՚ի գիտութիւն քրիստոնէական հաւատոյ։

Այսինքն, մեղաւոր մարդն նենգութ՟ով կու հայի դէպ ՚ի արդար և անմեղ մարդն, և կուզէ թէ զնա սպանանէ և կորուսանէ * բայց տ՟ր ա՟ծ չի՛ թողուր զնա մեղաւոր մարդոյ ձեռքումն, իբր մեղաւոր մարդոյ իշխանութ՟ն տակումն * և դատաստանի օրն երբոր կու դատէ զարդարն, չի՛ դատապարտեր զնա, այլ կու պսակէ անմահական փառօք։

Այսինքն, վ՟ս որոյ ինչ փորձութի որ կու հանդիպի քեզ, ուրախ սրտով ընդունիր, և յուսով համբերէ՛ և հնազանդիր ա՟յ * և իւր օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն սիրով պահէ՛, և նա քո միտքդ իւր շնորհօքն կու բարձրացուցանէ, որ արժանի լինիս ժառանգելոյ և վայելելոյ զերկիրն կենդանեաց * և շուտով մեղաւոր և անօրէն մարդկանց սատա

Օրէնք ա՟յ իւրոյ, են ՚ի սրտի իւրում * և մի՛ գայթակղեսցին գնացք նորա։

Հայի մեղաւոր ընդ արդար, և խնդրէ սպանանել զնա * այլ տ՟ր ոչ թողու զնա ՚ի ձեռս նորա * և ոչ դատապարտէ զնա յորժամ դատէ զնա։

Համբեր տ՟ն * և պահեա զճանապարհս ն՟ր * և բարձր արասցէ զքեզ ՚ի ժառանգել զերկիր * և զսատակումն մեղաւորաց տեսցես։

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ * և բարձրացեալ որպէս զմայրս Լիբանանու։

Անցի և ահա ոչ էր * խնդրեցի և ոչ գտաւ տեղի նորա։

Պահեա զանմեղութիւն * և տես զուղղութիւն * զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի։

Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին * և զաւակ ամպարշտաց կորիցէ։

կնի և կորնչին քո աչօքդ կու տեսանես, և կու փառաւորես զԱստուած։

Այսինքն, զէրէ տեսայ ես շատ անգամ որ անօրէն և ամբարիշտ մարդն փառօք և մեծութեամբ վերացեր և բարձրացեր էր, և ամբարտաւանութեամբ զլուր քիթն ՚ի յերկինս էր հասուցեր, Լիբանանու սարի մայրի ծառերին նման, որ տերև էն ՚ի զատ այլ ոչինչ չունին։

Այսինքն, բայց մէկ քանի օրէն յետ այլ մի այն տեղովն անցկացայ։ տեսայ որ ամենևին չէր երևիր * հարցուցի շատ մարդկանց և խնդրեցի, և իւր բնակած տեղն այլ չի գտավեցաւ։

Այսինքն, ուստի դու զանմեղութիւն և զուղղութիւն միշտ քո սրտիդ մէջն պահէ * և շիտակութիւն և արդարութիւնն քո մտաց աչքին առաջևն դիր * զէրէ թէ մէկ մնացական իքմին մի կայ թէ այս կեանքումս և թէ այն կեանքումն, խաղաղութիւն սիրող մարդոյն է, ըստ այնմ երանի խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին։

Այսինքն, իսկ անօրէն մարդիկն կու հալածվին յԱստուծոյ երեսէն, և կու ցրվին, և կու փչանան իւրեանց ապրանաց և մեծութեան հետ * և անհաւատ և չարագործ մարդկանց զարմն և յիշատակն կու կորի և անյայտ կու լինի։

Այս

Այսինքն, զէրէ արդար մարդկանց փրկութիւն և փառքն ած կուտայ * նեղութե և վշտի ժամանակումն նոցա վերակացու և հովաբարձու կուլինի, և կու փրկէ զիւրեանք յամ վտանգէ։

Այսինքն, կու օգնէ նոցա և կու փրկէ զիւրեանք յամ փորձութէ * կու ազատէ զիւրեանք 'ի սատանայի ճնարագործութէն և 'ի մեղաւոր մարդկանց ձեռքէն, և կու կեցուցանէ զիւրեանց հոգին * զէրէ բոլորով սրտիւ 'ինա յուսացան և ապաւինեցան իւրեանց կենաց մէջն։

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիթ ապաշխարելով զմեղս իւր, և յիշելով զշաբաթն, այսինքն զհանգիստն յաւիտենական կենաց, զի շաբաթն հանգիստ թարգմանի։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վս մեղաւորաց, թէ որ չափ դժուարուԹի կու քաշեն երբ որ կու զեն դառնալ իւրեանց չար ճանապարհէն, կամ վս քի որ մեղ համար մեղաւոր անուանեցաւ 'ի մէջ անհաւատից։

Փրկութիւն արդարոց 'ի տնէ է * վերակացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութե։

Օգնեսցէ նոցա տր և փրկեսցէ զնոսա * ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց և կեցուսցէ զնոսա* զի յուսացան 'ի նա։

Տունք. 38.

Սաղմոս դաւթի առ 'ի յիշատակէ շաբաթու։

Սաղմոս. ԼԷ.

Տ մի՛ սրտմտութե՛ քով յանդիմաներ զիս * և մի՛ բարկութե՛ քով խրատեր զիս ։

Զի նետք քո հարան յիս * և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո ։

Ո՛չ գոյ բժշկութի՛ մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութե՛ քոյ ։

Ոչ է՛ խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց, յերեսաց մեղաց իմոց ։

Այսինքն, տ̃ր ա̃ծ մի՛ սրտնեղեր ինձ վերայ, և զիս դատաւորի նման մի՛ նախատեր և դատապարտեր * զիս քո բարկութենովդ մի՛ պատժեր և պատուհասեր, և մի՛ մասներ դժոխոց տանջանացն ։

Այսինքն, զէրէ քոյ պատուիրանաց զարհուրելի խօսքերն մտվեցան իմ սրտիս մէջն, և զիս գիշեր և ցերեկ կու տանջեն խղճմտանքի միջոցով * և քո ձեռքդ ինձ վերայ հաստատվեցաւ, իբր քո արդար հատուցումն և պատիժն, որ պատրաստեր ես մեղաւորաց համար, իմ մեղաց մէջն տպաւորվեցաւ, և զիմ հոգիս սաստիկ վախեցոյց ։

Այսինքն, քո ա̃ծային սաստիկ բարկութիւնդ և զայրացմունքդ մտածելով, այնչափ կու լամ և յոգնոց կու հանեմ, որ բոլոր մարմինս տկարացեր է և անբժշկելի է դարձեր ։

Այսինքն, իմ մեղքն և յանցանքն որ գործեր եմ, այնպէս զիս կու սարսափեցնեն և կու վշտացնեն, որ բովանդակ ոսկրտանքս տեղէն շարժեր են, և հանգստութիւն և դադար չունիմ ամենևին ։

Ա՜յսինքն, զէրէ իմ անօրէնութիւնն ջրհեղեղի նման բարձրացաւ, և զիմ գլուխս ծածկեց և անցկացաւ * և ծանր բեռան նման ինձ վերայ ծանրացաւ, ինչ զիս խղճմտանքահար արաւ։

Ա՜յսինքն, իմ հոգւոյս խոցերն որ ըստ օրէ շատանալով հոտեցան և փտեցան քոյ առաջևդ, իմ անզգամութեանն համար, և կուզեն զիս ձգել 'ի յուսահատութի̃ ճնարիւքն սատանայի։

Ա՜յսինքն, զիմ արարմունքս մտածելով սաստիկ վշտացայ և տառապեցայ, գլուխս կոր ձգեցի և խոնարհեցայ * օրն 'ի բուն իմ խղճմտութիւնս նայելով տրտում շուրջ կուգայի * զէրէ հոգիս չարչարանօք լցվեցաւ, ինչ զանազան խղճմտանքներով տանջվեցաւ * և շատ ծոմ պահելով, մարմնումս առողջութի չի՛ մնաց։

Ա՜յսինքն, սաստիկ փոշիմանելոյս խղճմտանքահար եղայ, և զիմ անձս խոնարհեցուցի * և սրտիս առած լալոյն և ողալոյն առիւծի նման կու մռնչայի զօրն 'ի բուն և հոգւոց կու հանէի։

Ա՜յսինքն, իմ սրտիս ցանկութիւնն քոյ առաջևդ յայտնի է տր̃ ա̃ծ, զէրէ կուզեմ միշտ քո ո̃ղ կամքդ կատարեմ * և իմ լացն և սուգն քեզանից ամենևին չի՛ ծածկվեցաւ։

Ա՜յս

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ * ո̃պ զբեռն ծանր ծանրացան ի վ̃ր իմ։

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ, յերեսաց անզգամութե̃ իմոյ։

Տառապեցայ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ * զօրհանապազ տրտում գնայի * զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք * և ո՛չ գոյ բժշկութի̃ մարմնոյ իմոյ։

Զարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ * մռնչէի առհեծութե̃ սրտի իմոյ։

Տ̃ր առաջի քո է ա̃մ ցանկութի̃ իմ * և հեծութի̃ իմ 'ի քէն ո՛չ ծածկեցաւ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս * և եթող զիս զօրութիւն իմ * լոյս աչաց իմոց, և այս ոչ եղև ընդ իս:

Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին * և մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն:

Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ որք խորհէին չար ինձ իմ * խորհեցան զանօրէնութիւն և զնենգութիւն * զօր հանապազ խորհեցան:

Բայց ես որպէս զխուլ ոչ լսէի * որպէս համր որ ոչ բանայ զբերան իւր:

Եղէ ես որպէս զմարդ

Այսինքն, իմ սիրտս իմ միջումս տրտմեցաւ և վրդովեցաւ զիմ անօրէնութիւնքն մտածելով * զօրութիւնս և կարողութիւնս հաստատ և սաստիկ վշտանալովս զիս բաց թողեց * աչացս լոյսն այլ նուազեցաւ շատ արտասուք թափելովս և այլ լոյս չի մնաց ինձ հետ:

Այսինքն, իմ երեսահանց բարեկամներն և մերձաւորքն զիմ խղճութիւնս տեսանելով եկին իմ առաջևս մօտկացան և կանգնեցան զիս այպանելով և տնազ անելոյ համար * և նոքա որ հանապազ ինձ մօտ էին, և ինձ հետ կու նստէին և կու կանգնէին, զիս բաց թողին և հեռացան:

Այսինքն, այն մարդիկքն որ ինձ վերայ չար միտք ունէին, ինձ ուժ կանէին, և կու ջէին զիմ անձս կորուսանել և փչացնել * ինձ վերայ անօրէնութեն և նենգութեն խորհուրդ արարին * և հանապազ միտք կանէին թէ զիս մէկ փորձանքի կամ մէկ ցաւի մի մէջ ձգեն:

Այսինքն, բայց ես խուլ մարդի նման որ չի լսեր ամենևին նոցա նենգաւոր խօսքերն և հայհոյանքն չի լսեցի * և մունջ մարդի նման որ բերանն չի բանար և խօսիր, բնաւ նոցա պատասխանի չի տվի:

Այսինքն, զիս այնպէս մարդի

նման

նման ցոյց տալի որ ամենևին չի լսեր * և իւր բերանումն խօսք չիկայ որ կարենայ պատասխանի տալ։

Այսինքն, զէրէ ես քեզ եմ յուսացեր տր ած * և կուխնդրեմ որ դու ինձ լսես, և ինձ օգնական լինիս, և փրկես զիս նորա նենգութէն։

Այսինքն, իմ խնդրուածքն այն է որ իմ թշնամիքն ինձ վր չի ուրախանան և ծիծաղեն * զէրէ շուտով որ իմ ոտքս կու թեքվի, իբր շուտով որ կու տեսանեն թէ ես մէկ փորձութե մէջ կու անկանիմ կու ըսկսնուն ինձ վերայ ամբարտաւանութբ մեծ մեծ խօսիլ։

Այսինքն, ես այս աշխարհիս վր ամէն տանջանքի և վշտի և նեղութեան պատրաստ եմ, միայն թէ դու զիս յաւիտենական տանջանացն չի՛ մատնես * և իմ մեղաց և անօրէնութե ցաւն հանապազ իմ աչքիս առաջևն է, որ զիս կու հալէ և կու մաշէ։

Այսինքն, ես զիմ անօրէնութիս քեզ պատմեմ և խոստովանիմ իմ կամաւս և յօժարութբս * և հոգամ քո շնորհօքդ ազատել զիս իմ մեղացն և իմ անօրէնութեցն ՚ի ձեռն խոստովանութե։

Այսինքն, բայց իմ թշնամիքն դեռ կենդանի են, և զօրեղացեր

են

որ ոչ լսէ * և ոչ գոն խօսք ՚ի բերան նր։

Եւ ՚ի քեզ տր յուսացայ * և դու լուիցես ինձ տր ած իմ։

Ասացի թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ * ՚ի սասանիլ ոտից իմոց ի վր իմ մեծամեծս խօսեցան։

Եւ ՚ի տանջանս պատրաստ եմ * և ցաւք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։

Զանօրէնութիս իմ պատմեցից * և հոգացայց վս մեղաց իմոց։

Իսկ արդ թշնամիք իմ կենդանի են, և

զօրացեալք եղեն քան զիս * և բազումք են ոյք ատեն զիս տարապարտուց:

Ոյք հատուցին ինձ չար փոխանակ բարւոյ չարախօսէին զինէն * զի ես երթայի զհետ արդարութե:

Մի՛ թողուր զիս տր ած իմ, և մի՛ բացեայ առնիր յինէն * հայեաց յօգնել ինձ տր փրկութե իմոյ:

Տունք . 21.

՚Ի կատարած ՚ի դիթումայ Սաղմոս դաւթի:

Սաղմոս . ԼԸ:

Ասացի թէ պահե

են և ուժովացեր են քան զիս * և նոքա որ փուչ և անիրաւ տեղ զիս կու ատեն, խիստ շատ են, և խիստ նենգաւոր են:

Այսինքն, այն մարդիկն որ փոխանակ իմ բարերարութեն ինձ չար կու հատուցանէին, զիս կու բամբասէին, և ինձանէ վատ կասէին * զէրէ իմ միտքն և դիտաւորութիւն այն էր, որ միշտ արդարութե և շխտակութե յետևէ գնայի, և ամենեցուն հետ խաղաղութե կենայի:

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ տր ած, զիս քո ձեռացդ բաց մի՛ թողուր, և ինձանից մի՛ հեռանար * այլ հայիր դէպ ինձ, և ինձ յօգնութի հասիր, զէրէ դու իմ փրկութե, և ազատութե տրն ես, և ածն ես:

Ի դիթում, անցումն կամ անցաւոր թարգմանի զի զայս սաղմոսս ասաց դաւիթ ցուցանելով թէ վայելչութի և փառք աշխարհիս ընդունայն է և անցաւոր:

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն մարդկային լեզուն զգուշացնելոյ համար, և ցոյց տալոյ համար, թէ ինչպէս խեղճ է մարդոյս կեանքն աշխարհիս վր:

Այսինքն, ասացի իմ մտաց մէջն

Թէ զիս պահեմ ՚ի վատ սովորու-
թեանց, և զգուշ կենամ ՚ի չար
գործքերէն * որ չի՛ լինի թէ լե-
զուովս մեղանչեմ թէ զիս որ
դարացնելով, և թէ զայլս անիծա-
բանելով, և բամբասելով:
Այսինքն, քո աջն և երկիւղն իմ
բերանիս փակ և պահապան դիր *
երբ որ երբեմն մեղաւոր և անի-
րաւ մարդիք հակառակեցան իմ
առաջևս և զիս ոչինչ տեղ բարկա-
ցուցին և զայրացուցին, և կու-
զէին մեղաց տեղ անել:
Այսինքն, սուս կացայ անիրաւ
մարդկանց առաջևն, և զիս խո-
նարհեցուցի և տգէտ ցոյց տվի *
լռեցի ՚ի բարի և ՚ի խրատական
խօսքերէն, և պատասխանի չի՛
տվի, նց̃ չարասրտութե̃ կամապաշ-
տութե̃ և անարժանութե̃ն համար
* և իմ սրտիս ցաւն նորվեցաւ նց̃
հոգւոյ կորուստն տեսանելով:
Այսինքն, սաստիկ նեղանալոյս
սիրտս փորիս մէջն տաքացաւ և
կեծացաւ * և իմ խորհրդոյս և
մտացս միջումն սիրոյ կրակն վա-
ռեցաւ և բորբոքեցաւ, և այլ-
վի նց̃ փրկութե̃ն համար աղօթք
արարի, որ ա̃ծ նոցա արարմունքն
մեղք չի՛ համարի:
Այսինքն, այն տրտմութե̃ մի-
ջումն խօսեցայ լեզուովս և ասա-
ցի, թէ տ̃ր ա̃ծ, իմ կատարածն

ցից զճանապարհս իմ
* զի մի մեղայց լե-
զուաւ իմով:

Դիր պահապան բե-
րանոյ իմոյ * ՚ի հակա-
ռակել մեղաւորին
առաջի իմ:

Լուռ եղէ և խոնար-
հեցայ * լռեցի ՚ի բա-
րութէ * և ցաւք իմ
նորոգեցան յիս:

Ջեռաւ սիրտ իմ
՚ի փորի իմում * և
՚ի խորհուրդս իմ վա-
ռեցաւ հուր:

Խօսեցայ լեզուաւ
իմով և ասացի, ցոյց
ինձ տ̃ր զկատարած-

իմ * և զթիւ աւուրց իմոց քանիօն է * զի գիտացից թէ որչափ ինչ պակասեալ է յինէն ։

Ահա չափով եդիր զաւուրս իմ * և կարողութն իմոյ ոչ ինչ է առաջի իմ * սակայն ամենևին ընդունայն է ամ մարդ մնեղի ։

Ապաքէն ոպ 'ի պատկերի շրջի մարդ * սակայն 'ի զուր խռովի * գանձէ և ոչ գիտէ ում ժողովէ ։

Իսկ արդ ով է համբերութի իմ թէ ոչ դու տր * կամ կարողութն իմոյ թէ ոչ 'ի քէն ։

ինձ ցոյց տուր, իբր իմ կենաց վերջն ինձ նշանց տուր * իմ օրերիս թիւն ինձ իմացուր թէ քանի է * որ գիտենամ թէ որ չափ է պակասեր, և որչափ է մնացեր, որ ես այս վշտէս և տառապանքէս ազատիմ, և գնամ հանգչիմ 'ի յերկիրն կենդանեաց ։

Այսինքն, դու զիմ օրերս կարճացուցեր ես, և չափով ես դրեր * և իմ զօրութիս և կարօղութիս այնպէս է ինչպէս ոչինչ իմ առաջևս * և յայտնի կու տեսանեմ, որ ամենևին հողեղէն մարդն փուճ է, և իւր ընդունայն ջանքն և աշխատանքն անշահ է, և վերջ չունի ։

Այսինքն, ճշմարիտ է որ մարդս այ կերպարանքումն և պատկերքումն է ստեղծվեր և շուրջ կու գայ * բայց իւր պատիւն չի իմանալով անշահիքմըններին վր փուճ տեղ կու տրտմի և կու խռովի * միտքն և գիտաւորութիւն այն է որ, իւր գանձն ինչն և ապրանքն շատացնէ և պահէ, և չի միտք աներ, թէ ում համար կու ժողովէ զայն ։

Այսինքն, բայց այժմ այս իմ տրտմութես միջումն իմ համբերութին և յոյսն ով է եթէ ոչ դու * կամ թէ իմ զօրութես կարօղութին, իբր իմ մեծութին և

փառքն ումիցէ՛ եթէ ո՛չ քեզա
նից տ̃ր ա̃ծ ։

Այսինքն, դու զիս իմ ամէն մեղացն և անօրէնութեացն փրկեցեր և ազատեցիր * զերէ նց պատճառովն զիս անզգամ և անխղճ մտանք մարդկանց առաջևն անարգ և ծաղր արարիր ։

Այսինքն, ես այնչափ տառապանաց միջումն մունձ կացայ և ամենևին բերանս չի՛ բացի * զերէ գիտէի որ դու արարիր, իբր գիտէի որ դու զիս իմ մեղացն համար այն փորձանքներին մատնեցիր, որ զիս խրատէիր և զգուշացուցանէիր ։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ որ այժմ ևս դու ազատես զիս իմ նեղութեէս և չարչարանքէս * զերէ քո ա̃ծային ձեռացդ զօրութենէն, որ զիս իմ մեղացն համար տանջել և խրատել կուզէ, ես ՚ի յուժէ և ՚ի կարօղութէ անկայ և պակասեցայ ։

Այսինքն, գիտեմ որ դու ըզմարդն միշտ իւր մեղաց և անօրէնութեն համար յանդիմանելով և նախատելով պատժեցիր և խրատեցիր * և իւր անձն սարդի ոստայնի նման, իբր գործարարի գործին նման մաշեցուցիր և բարակացուցիր * բայց յիշէ՛ տ̃ր ա̃ծ որ ամենայն մարդ մահկանացու սխա

Յա̃մ անօրէնութէ իմմէ փրկեցեր զիս * և նախատինս անզգամաց արարեր զիս ։

Լուռ եղէ և ո՛չ բացի զբերան իմ * զի դու արարեր ։

՚Ի բաց արա՛ յինէն զտանջանս իմ * զի ՚ի զօրութէ ձեռին քո ես պակասեցայ ։

Սշտամբութեամբ վ̃ս մեղաց խրատեցեր զմարդ * մաշեցեր ոպ̃ սարդի ոստայն զանձն նորա * սակայն ընդունայն է ա̃մ մարդ ։

Լուր տ՟ր աղօթից իմոց, ունկնդիր խնդրուածաց իմոց * արտասուաց իմոց մի՛ լռեր։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո * նշդեհ եւ անցաւոր ոպ՟ ա՟մ հարք իմ։

Թո՛ղ արա՛ ինձ զի հանգեայց մինչչեւ երթեալ իցեմ * եւ այլ ո՛չ եւս գտանիցիմ։

Տունք: 16·

Ի կատարած սաղմոս դաւթի :

Սաղմոս. ԼԹ :

Համբերելով համբերի տ՟ն * եւ նայեցաւ առ իս, եւ լուաւ

լալկան եւ ընդունայն է։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ որ իմ աղօթքիս լսես, եւ իմ խնդրուածքիս ականջ անես * իմ արտասուքն որ կու տեսանես չի՛ բարկանաս, այլ 'ի գութ շարժիս ինձ վ՟ր եւ ողորմիս։

Այսինքն, զէրէ ես քո առաջեւդ ղարիպ օտար եւ անցաւոր եմ * ինչպէս ամէն իմ առաջին հարքն եւ ծնօղքն, որ զիւրեանց կեանքն վճարեցին, եւ փոխեցան յերկիրն կենդանեաց։

Այսինքն, վասն որոյ ողորմեա՛ ինձ եւ գթա՛ յիս եւ թող զիս որ սա կաւ մի հանգչիմ խաղաղութ՟ այս երկրիս վերայ յառաջ քան թէ մեռանիմ եւ վճարեմ զիմ կեանքս եւ յայս երկրէս ելանեմ եւ երթամ իմ հայրենի երկիրն * բայց թէ գնացի, այլ այս աշխարհումս չեմ գտվիր եւ չեմ երեւիր, եւ իմ յիշատակն կու բարձվի ամենեւին։

Իբր զայս սաղմոս մինչեւ 'ի վերջն դաւիթ մարգարէն է՛ ասացեալ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն յարութե՟ն ք՟ի, եւ վասն մարդեղութե՟ նորա։

Այսինքն, հաստատուն յուսով երկար համբերութ՟ համբերեցի եւ յուսացայ յիմ հայրն ա՟ծ * եւ

ինչ

ինչ որ ուղիղ սրտիւ խնդրեցի նո
րանէ առի, զէրէ հայրական սիրով
նայեցաւ դէպ յիս, և իմ աղօթ
քիս և աղաչանքիս ականջ արեց,
և ինձ յօգնութի̅ հասաւ։

Այսինքն, զիս հանեց տառապա
նաց հորէն, իբր զիմ հոգիս փա
ռօք և պատուօք հանեց 'ի դժոխ
քէն * և ազատեց 'ի ցխէն և ձմ
ձմայէն, իբր զիս կենդանացոյց և
յարոյց 'ի դերեզմանէն։

Այսինքն, զիմ ոտքերս պնտեց և
ամրացոյց քարի վերայ, իբր զիս
անմահութեան յուսով հաստա
տեց, որ այլ չեմ մեռանիր և մահն
այլ ինձ չի' կարեր տիրեր * և զիմ
քայլքս ուղղեց իւր ա̅ծային զօ
րութե̅ն դէպ 'ի յերկինս, վերա
փոխելով զիս 'ի փառս անմահա
կանս։

Այսինքն, իմ բերանս նոր օրհ
նութիւն դրեց, իբր զիմ մարդ
կային և ծառայական կերպա
րանքս իւր շնորհօքն այնպ̅ փառա
ւորեց, որ այսուհետև ծառայի
նման ո̅ր և ա̅ծ ասելով միայն
չէ' օրհնեմ զինքն, այլ և երկնային
հայր կոչելով զնա փառաբանեմ
* և միշտ ա̅ծային օրհնաբանու
թի̅ և գովութիւն մատուցանեմ
նմա։

Այսինքն, շատ մարդիք այս զար
մանալի և ըսքանչելի հրաշքս տե

աղօթից իմոց։

Եհան զիս 'ի գբոյ
տառապանաց * 'ի
կաւոյ և 'ի տղմոյ։

Հաստատեաց 'ի վ̅ր̅
վիմի զոտս իմ * և ուղ
ղեաց զգնացս իմ։

Եւ արկ 'ի բերան իմ
զօրհնութի̅ նոր * զօր
հնութի̅ ա̅ն ա̅յ
մերոյ։

Տեսցեն բազումք և
երկիցեն և յուսաս

ցին՛ ի տր * երանեալ է այր որոյ անուն տն յոյս է նր։

Ո՛չ հայեցաւ նա ՛ի նանրութի * և ո՛չ ՛ի մոլութի սուտ։

Բազում արարեր դու տր ած իմ զսքանչելիս քո * և խոր հրդոց քոց ոչոք է որ նմանիցի քեզ։

Պատմեցի և խօսեցայ և բազում եղեն քան զթիւս * ընդ զոհս և ընդ պատարագս ոչ հաճեցար * լսելիս հաստատեցեր ինձ * զողջակէզս և զվս մեղացն ոչ խնդրեցեր։

սանելով և լսելով կու վախենան և կու դառնան յիւրեանց չար ճանապարհէն, և յած կու յուսան * ուստի շատ երանի այնպէս մարդոյն որ երկնի և երկրի ստեղծօղ ճշմարիտ այ անուննէ յուսացեր, և ապաւիներ։

Այսինքն, և նորա հրամանացն միայն հնազանդելով, չի՛ երթար ապաւինիր կռապաշտից սուտ և խաբեբայ ածներն * և չի՛ հեշտանար աշխարհիս մոլորական և փուճ վայելչութեն։

Այսինքն, Ճշմարիտ որ շատ և զարմանալի է տր ած քո արարած սքանչելիքդ որ արարիր վս փրկութեն ազգի մարդկան * և քո ծածուկ և խորուկ խորհուրդներիդ ոչ ոք չի՛ հասանիր, և քո անչափ իմաստութեանդ ոչինչ ըստեղծեալ իմաստութիւն չի՛ նմանիր։

Այսինքն, ես քանի որ քո այդ ածային խորհրդներդ պատմեցի և խօսեցայ և քարոզեցի, այն չափ շատացան աճեցան և զթիւն անցկացան, և մանաւանդ զայն մարդկային ազգիս փրկելու խորհուրդն, որ ամենևին խելք չի՛ հասանիր * քեզ մատաղներն և հրէից պտարագներն դուր չեկաւ * այլ ինձ մարդկային կերպարանք զգեցուցիր, և ականջ հաստատե

ցիր,

ցիր, իբր հնազանդութի ուսու-
ցիր, որ ես զիս քեզ պատարագ-
մատուցանեմ * զէրէ դու վայն
սաղ այրած մատաղներն, և մե-
ղաց համար մատուցած ընծայ-
ներն չուզեցիր, այլ միայն զիս
խնդրեցիր քեզ պատարագ:

Նախինքն, ես այլ այն ժամանակն
քո կամքդ տեսանելով ասացի,
թէ ահա կու գամ 'ի մարմին առ-
նուլ * զէրէ կենաց դպրութե
գրքի գլխումն յառաջ իմ անունս
է գրած, ծննդոց գրքի առաջին
խօսքն զիս կու նշանակէ, և սաղ-
մոսի գրքի գլխումն ինձ համար
կասէ հոգին սբ, թէ երանեալ է
այր որ ոչ գնաց 'ի խորհուրդս ամ-
պարշտաց:

Նախինքն, վասն որոյ եկի յօժա-
րութբ տր ած, որ քո ածային
կամքդ կատարեմ * և քո սուրբ
օրէնքդ իմ սրտիս և մտացս մէջն
պահեմ, ըստ այնմ, այլ յօրէնս
տն են կամք նորա, և յօրէնս նր
խորհեսցի նա 'ի տուէ և 'ի գի-
շերի:

Նախինքն, ես քո արդարութիդ
և շնորհակութիդ պատմեցի և քա-
րոզեցի մեծ եկեղեցներոյ մի-
ջումն, իբր ոչ միայն հրէից, այլ
և կռապաշտից ընդհանուր ժո-
ղովքներին միջումն * և յետ իմ մա-
հուանս իմ պռնկներս և իմ բե-

րանս

Յայնժամ ասացի
թէ ահաւասիկ գամ
* 'ի գլուխս գրոց
գրեալ է վս իմ:

Առնել զկամս քո
ած իմ կամեցայ * և
զօրէնս քո 'ի մէջ որո-
վայնի իմոյ:

Աւետարանեցի զար-
դարութի քո յեկե-
ղեցիս մեծս * ահա
զշրթունս իմ ոչ ար-
գելից 'ի քէն:

Տ՟ր դու գիտացեր, զի զարդարութ՟ի քո ոչ ծածկեցի ՚ի սրտի իմում * զճշմարտութ՟ի քո և զփրկութ՟ի քո։

Ասացի և ոչ թաքուցի զողորմութ՟ի քո * և զճշմարտութ՟ի քո ՚ի ժողովրդենէ մեծէ։

Դու տ՟ր մի՛ հեռի առներ զգթութ՟ի քո * զի ողորմութ՟ի քո և ճշմարտութիւն քո յ՟ամ ժամ ընկալցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև չարք որոց ոչ գոյր թիւ * հասին ինձ

ռանս այլ քեզանից չեմ խնայեր իբր զիմ առաքեալքն և վարդապետքն որ իմ շրթունքն են, իբր իմ պռունկներն են կողարկեմ ՚ի քարոզութ՟ի, որ քո տ՟ր անունդ բոլոր աշխարհի ծանուցանեն։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ դու գիտես, որ ես քո արդարութ՟իդ և շիտակութ՟իդ չի՛ գաղեցի իմ սրտիս միջումն * և քո ճշմարիտ խոստմունքն և փրկութ՟ին որ արարիր ազգի մարդկան չի՛ ծածկեցի, այլ յայտնեցի ամենեցուն։

Այսինքն, ասացի և չի՛ գաղեցի քո ողորմութիւնդ որ մարդկային բնութեան արարիր * և քո ճշմարտութ՟իդ և հաւ՟տարութ՟իդ չի ծածկեցի մեծամեծ ժողովրդներէ, իբր թէ հրէից և թէ կռապաշտից ազգերէն։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ տ՟ր ա՟ծ որ քո գութքդ ինձանից չի՛ հեռացնես, իբր իմ անդամներէս որք են հաւ՟տացեալ քրիստոնեայք * այլ մանաւ՟անդ քո ողորմութ՟իդ և քո ճշմարտութ՟իդ յ՟ամ ժամ զիս ընդունի և պահպանէ, իբր զիմ հաւ՟տացեալքս, որ ինձ հետ իբրև մի մարմին միաւ՟որեալք են։

Այսինքն, իմ հաւ՟տացելոց չորս կողմն երևելի և աներևոյթ չար թշնամիքն պատեցին, և այն

չափ

չափ շատացան, որ թիւ չունին * իմ անդամների անօրէնութիւնքն ինձ հասին և զիս պաշարեցին, և ես չորս կողմն նայեցայ և չի կարացի տեսանել զայլ ոք բաց 'ի թշնամեաց և ատելեացնոցա։

Այսինքն, իմ սխալանքն մեղքն և յանցանքն, իբր իմ անդամների մեղքն և սխալանքն քան զիմ գլխիս մազերն այլ աւելել շատացան * և քանի որ միտք կանեմ, սիրտս կու թուլանայ, իբր խղճահար կու լինիմ և կու ցաւիմ նց̃ համար։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ տ̃ր ա̃ծ, որ իմ չարչարանաց և մահուան միջնորդութբ̃ն զիս փրկես * և ինձ օգնական հասանիս, իբր իմ հաւատացելոցն թէ և թիկունք լինիս։

Այսինքն, որ դուք և դիւաց պաշտօնեայքն որ կու զեն զիմ անձս, իբր զիմ հաւատացեալքս խլեն իմ ձեռացն և յափշտակեն, ամաչեն և յամօթ լինին * և յետ դառնան և կրկին ամաչեն իմ թշնամիքն, որ ինձ մ̃տ չար խորհուրդ կանեն, իբր զիմ փրկական տնօրէնութիւննն կու զեն անպտուղ անեն։

Այսինքն, և շուտով նոյն ժամանակն ամաչէն և յամօթ կրեն և անաղ դառնան այնպիսի մար

անօրէնութիւնք իմ, և ես ո՛չ կարացի տեսանել։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ * և սիրտ իմ եթող զիս։

Կամեաց տ̃ր փրկել զիս * և տ̃ր յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին ոյք խնդրեն զանձն իմ բառնալ զնա * դարձցին յետս և ամաչեսցեն ոյք խորհին ինձ չար։

Կրեսցեն զամօթ առժամայն վարձվարակի * ոյք ասեն ինձ

վաշ վաշ ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենե քեան, ոյք խնդրեն զքեզ տէր ։

Ասասցեն յամ ժամ մեծ է ած, ոյք սիրեն զփրկութի քո ։

Ես աղքատ և տնանկ եմ ած * խորհեա՛ զիս * օգնական և պաշտպան իմ ես դու ած * մի՛ յամենար ։

Տունք ․ 22 ․

՚Ի կատարած սաղմոս դաւթի ։

դիքն որ ինձ վերայ ծիծաղելով հայ թէ հայ, հայ թէ հայ կասեն, իբր հայ թէ մեր մտադրածն եղաւ կասեն ։

Մաղթինքն, ցնծան և ուրախանան բովանդակ այնպիսի մարդիկքն որ զքեզ կուզեն և կու խնդրեն տէր ած, իբր այնպիսի մարդիկքն որ կուցանկան որ քո տէ կամքդ կատարվի հանապազ ։

Մաղթինքն, և այն մարդիկքն որ քո փրկութեդ կուցանկան, իբր այն փրկութեն որ անել պիտիս ազգի մարդկան հանապազ ասեն, թէ մեծ է և օրհնեալ է ած, որ արար զայս չափ բարութիս ազգի մարդկան ։

Մաղթինքն, զէրէ դու գիտես տէր ած որ ես աղքատ և չքաւոր եմ, իբր ո՛չ աշխարհի մեծութին եմ յուսացեր այլոց նման, և ո՛չ մարդկային օգնութիւնն եմ ապաւիներ, այլ քեզ միայն * վասն որոյ զիմ խղճութիս մտածէ, իբր զիմ հաւատացելոց խղճութին միտք արա՛ * զէրէ դու տէր ած իմ օգնական և պահապանն ես * և մի՛ յետանար, այլ շուտով ինձ ՚ի յօգնութի հասիր, զէրէ իմ յոյսն և ապաւէնն դու ես ։

Իբր զայս սաղմոսս մինչև ՚ի վերջն դաւիթ մարգարէն է ասացեալ ։

Մաղ

Մայս սաղմոսաւն կու խօսի մարդարէն այնպիսի մարդկանց երանութէն համար որ կու ճանաչեն և կու սիրեն զքս ոդ զած, այլ և զվ վշտաց և չարչարանացն քի, զոր կրեաց որպէս զմարդ ։

յսինքն, երանի այնպէս մարդոյն, որ իւր ծառայական կերպարանքս նայելով, և զիմ աղքատութիւն և խղճութիւն տեսանելով չէ՛ երկմնի, այլ խորհի հաւատով, և զիս ճշմարիտ որդի այ դաւանի և խոստովանի, և իմ օրինացն և պատուիրանացն հնազանդի * զերէ իւր չար օրն, իբր իւր ամէնն նեղութեան և տառապանաց միջումն, իւր կարեաց և խղճութէ միջումն իւր մահուան ժամանակումն, և իւր գործոց համարք տալու օրն զինքն կու փրկէ և կու ազատէ իմ հայրն ած ։

Պարզեալ, քս աղքատ է՛, և աշխարհիս մէջ ով որ զաղքատն կու սիրէ զքս կու սիրէ, ըստ այնմ որ ողորմի աղքատին փոխ տայ այ, և ած զայնպիսի մարդն կու ազատէ յամ փորձանաց աստ և՛ի հանդերձելումն ։

Այսինքն, տր ած զինքն կու փրկէ և կու կեցուցանէ այս կեանքումս շնորք տալով, և այն կեան

Սաղմոս · խ·

րանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն * յաւուր չարի փրկէ զնա տր ։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ * երանելի առնէ զնա 'ի վերայ

երկրի * և ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնա մեաց իւրոց։

Տր օգնական է նմա 'ի մահճիս ցաւոց իւ րոց * և զա͞մ անկո ղինս նորա դարձու ցանէ 'ի հիւանդու թենէ նորա։

Ես ասացի տր ողոր մեաց ինձ * բժշկեա զանձն իմ , ես մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասա ցին ինձ չար * երբ իցէ կի մեռցի , և կորիցէ անուն նր։

քումն փառաւորելով * զինքն երանելի կանէ այս երկրիս վերայ բարեգործութբ և առաքինու թբ իմէջ մարդկան , և կենդա նեաց երկրումն , իբր 'ի յերկինս կու վարձատրէ և կու պսակէ * և զինքն կու պահպանէ և չի թողուր որ քանի կենդանի է իւր երևելի և աներևոյթ թշնամեաց ձեռն անկանի։

Այսինքն , տր ած նորա օգնական և վերանիցու կու լինի իւր տկարու թեան տեղերի միջումն և նորա ցաւն կու թեթևացնէ * և նորա հիւանդութն և տառապանաց անկողինն , առողջութն և հան գստութն անկողին կու դարձու ցանէ և կու փոխարկէ։

Այսինքն , ես մարդկային ազգի մեղքն և պատիժն իմ յանձս առ նելով ասացի իմ երկնաւոր հօրն թէ տր ած ողորմիր ինձ * և զիմ անձս բժշկէ , իբր իմ հաւատացե լոց մեղքն և յանցանքն քաւէ , զէ րէ ես մեղանչեցի քեզ , ըստ այնմ նա զմեղս մեր բառնայ և վս մեր չարչարի։

Այսինքն , իմ թշնամի հրէայքն զիս չարախօսեցին առաջի պիղա տոսի * և փոխանակ իմ բարերար ութեն որ արարի նոցա զիս ատեցին և ասացին , թէ երբ կու լինի որ այդ մարդդ մեռանի , և իւր

անունն և յիշատակն բարձվի և կորնչի այս երկրէս ։

Այսինքն , իմ մատնիչ յուդայն կու գայր առխ և կու մատնէր 'ի տուն , որ զիմ քարոզութիւն լսէր և զիմ ըսքանչելիքն տեսանէր * և ամենևին չէր հաւատայր , և փուչ և ընդունայն բաներ կու խօսէր իւր սրտի միջումն * և զանազան նենգութիւ և խորամանկութիւ կու ճնարէր իւր մտքումն հակառակ ինձ ։

Այսինքն , դուրս կու ելանէր 'ի տանէն և այլվի այնպէս դայթակղութե խօսքեր կու խօսէր * ուստի իմ թշնամի հրէից քահանայքն և քահանայապետքն ինձանից կու տրտնջէին կու բամբասէին , և ինձ վատ կասէին ։

Այսինքն , ինձ վերայ չար խորհուրդ արարին որ զիս սպանանեն և կորուսանեն * և ինձ վերայ անօրէնութեան բան դրին , իբր զիս իւրեանց միջումն դատապարտեցին , և մահապարտ արարին ։

Այսինքն , բայց վայ նոցա յիմարութենն , մի թէ այն որ քուն կու լինի , այլ չէ՛ մի արթնանայր , իբր մի թէ այն որ իւր կամօքն և յօժարութեն կու մեռանի , այլ չէ՛ կարեր մի յառնել 'ի մեռելոց * արդ զինչ և իցէ , զայս ամէն չարիքս ինձ արարին , չէ՛ թէ վ՟ ճշմարտա

սի

Մտանէր տեսանել * զնանրութիւն խօսէր 'ի սրտի իւրում * և ժողովէր զանօրէնութիւ յանձն իւր ։

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր * զինէն շշնջէին ա՟մ թշնամիք իմ ։

Խորհեցան չար 'ի վերայ իմ * բան անօրէնութե եդին 'ի վ՟ իմ ։

Մի թէ որ ննջիցէ և այլ ո՛չ և՛ս յաւելցի յառնել * քանզի և այրն խաղաղութե իմոյ * յոր եսն յուսացայ ։

Որ ուտէր զհաց իմ
* յաճախեաց առնել
ինձ զխաբէութի ։

Այլ դու տ՟ր ողոր
մեաց ինձ * և կանգ
նեա՛ զիս , և ես հա
տուցից նոցա ։

Յայսմ ծանեայ զի
հաճեցար ընդ իս *
զի մի՛ ուրախ եղիցին
յիս թշնամիք իմ ։

Այլ զիս յամբծու
թե իմում ընկալար

սիրութե՛ , այլ վասն նախանձու
և վասն ատելութեան , զերէ այն
մարդն այլ որ ինձ ընտանի և բարե
կամ կու ձևանայր , և ինձանից
այնչափ սէր և ընդունելութի
էր տեսեր , նա և ս իւր նենգու
թե և ապաշութեն համար ինձ
ձանից երես դարձոյց * և թէ
պէտ ես նորա չար սիրան կու ճա
նաչէի , բայց կու յուսայի , թէ
լինի որ երբեմն զղջաստանայ , և
ինձ հաւատարիմ դառնայ ։
Այսինքն , այն մարդն կասեմ , որ
ինձ հետ սեղան կու նստէր , և իմ
հացս կու ուտէր * նա շարժեց և մե
ծացոյց զայս խուովութիս , և խա
բէութե համբուրիւ զիս իմ թշ
նամեաց ձեռքն մատնեց ։
Այսինքն , բայց դու տ՟ր ա՟ծ տե
սանելով զիմ խղճութիւնս ողոր
միր ինձ * և զիս ոտաց վերայ կան
գնեցուր յարուցանելով 'ի մե
ռելոց , որ ես դատաստանի օրն ,
հատուցանեմ այն կամապաշտ և
անխղճմտանք մարդկանց իւրենց
գործոցն գօրայ ։
Այսինքն , այսով կու ճանաչեմ
ես որ դու ինձ կու հաճիս , և
զիս կու սիրես * որ չի՛ թողուս որ
իմ թշնամի հրէայքն ինձ վերայ
ուրախանան և ծիծաղին ։
Այսինքն , դու իմ խնդրու
ածքս լսելով իմ թշնամիքն ամօթ

արարիր և զիս իմ անմեղութե և անարատութեն համար յարուցիր 'ի մեռելոց և ընդունեցիր * այլև զիս անմահական փառօք զարդարելով քոյ աջակողմդ բազմեցուցիր և հաստատեցիր յաւիտեանս յաւիտենից ։

Այսինքն, ուստի ես միշտ փառաբանելով զքեզ կասեմ, թէ օրհնեալ է տր ած իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից * և ամ երկնային զօրութիւնք և հոգիք երանելեաց պատասխանի տան և ասեն, թէ այդպէս լինի, այդպէս լինի ։

Կորխն այն է որ 'ի հակառակիլն ընդդէմ մովսէսի, պատառեցաւ երկիր և եկուլ զնա, նորանէ մնացին երեք որդիք, իբր ասիր եղկանայ, և աբիասափ, որոց զաւակքն գոլով հմուտք երգեցողութե երգէին զսաղմոսն դաւթի առաջի տապանակին այ ։

Այս սաղմոսում կուխօսի մարգարէն, այնպէս մարդկանց համար որ յաւիտենական փառացն կուցանկանան, և կուփափաքին ։

Այսինքն, ինչպէս եղն որ է ձէյրանն իւր բնական սովորութեն երբեմն օձ կուլ կուտայ, և սաստիկ ծարաւէն աղբիւրի սառն ջրերին կուցանկայ և կուփափա

* և հաստատեցեր զիս առաջի քոյ յաւիտեան ։

Օրհնեալ տր ած իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից * եղիցի, եղիցի ։

Տունք. 14

'Ի կատարած վասն իմաստութե որդւոցն կորխայ ։

Սաղմոս. ԽԱ.

Որպէս փափաքի եղջերու յաղբիւրս ջուրց * այնպէս փափաքի անձն իմ առ քեզ ած ։

Ծարաւի է՛ անձն իմ
առ քեզ ած հզօր և
կենդանի * երբ եկից
երևեցայց երեսացդ
այ։

Եղեն ինձ արտա
սուք իմ կերակուր
՚տուէ և ՚ի գիշերի
* և այն զի ասէին ցիս
զօր հանապազ թէ
ուր է՛ ած քո։

Զայս ամ̃ յիշէի տա
ռապիւր յիս անձն իմ

քի որ իւր ծարաւն անցուցանէ *
այսպէս այլ իմ զանազան մեղաց և
չար սովորութեանց զահրոմն լց
ուած հոգիս քեզ կու ցանկայ տէր
ած, որ քո անմահական և կենդա
նարար շնորհաց ջրոմն զուարդա
նալ կարենայ։

Այսինքն, քեզ կու ծարաւի և
կու փափաքի իմ հոգիս տէր ած,
որ հզօր ես և կենդանի ես, հզօր
ես, զէրէ կարող ես զիս արդարա
ցուցանել, և քոյ մը արքայու
թեան արժանացուցանել, կեն
դանի ես, զէրէ կարես զիմ մեռ
եալ հոգիս անմահացուցանել
* ա՜հ երբ կու լինի, որ ես այս աշ
խարհէս պռծանիմ, և գամ քոյ
երեսացդ երևիմ, և քոյ ածային
տեսութեանդ կշտանամ։

Այսինքն, գիշեր և ցերեկ զիմ
հոգւոյս խղճութիւն և տառա
պանքն միտք անելով այնչափ կու
լամ, որ իմ աչքիս արտասուքն
ինձ կերակուր է դարձեր * և մա
նաւանդ երբոր կու մտածեմ
զայն դառն խօսքն, որ իմ երևելի
թշնամիքն դրսէն, և աներևոյթ
թշնամիքն ներսէն զիս յուսահա
տեցնելոյ համար կասէին թէ ուր
է՛ քո ած, էր քո աղօթիցդ չէ՛
լսեր և քեզ յօգնութի չէ՛ հասանիր։

Այսինքն, այս խօսքս երբոր կու
յիշէի, կու տառապէր և կու մշ

տա

տանայը հոգիս իմ միջումս * բայց յետոյ ես զիս կու քաջալերեմ, ինձ յոյս կու դնեմ, և կասեմ, թէ մի՛ տրտմիր, մէկ օր մի կու լինի որ կու պարծանիմ իմ ամէն նեղութենէս և կու մտանեմ այն ա̄յ ըսքանչելի և զարմանալի իքմին ներին տան սրահն, ինքը՝ ի յերկինս, և կու մխիթարվիմ։

Այսինքն, կու մտանեմ զանազան ցնծութիւն և խոստովանութիւն և գովասանութիւն ձայներով * և կու մտանեմ տօնախմբութիւն ինքը բարեկենդանի և ուրախութիւն սազերով։

Այսինքն, ուստի էր կու տրտմիս ով հոգի իմ, և զիս էր կու խռովեցուցանես, և կու շփոթեցուցանես * յուսացիր ա̄ծ, և իւր ս̄բ անունն միշտ խոստովանիր և գոհանիր * զերէ իմ երեսիս փրկիչն ա̄ծ է, ինքը թէպէտ ես մարդկային տկարութենովս մեղանչեցի, և ա̄յ նմանութենէն անկայ, զիմ երեսս և զիմ կերպարանքս աղտեղացուցի և սատանայի նմանեցայ, բայց ա̄ծ կարող է իւր ողորմութե̄ն զիմ երեսս և զիմ կերպարանքս այն աղտեղի նմանութենէն փրկել և ազատել։

Այսինքն, տ̄ր ա̄ծ, իմ խեղճ հոգիս իւր թշնամեաց նենգութենէն տեսանելով, և իւր խղճու

* քաջալերեմ, զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն ա̄յ։

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան * և 'ի ձայն բարեկենդանութեան ։

Ընդ էր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդ էր խռովես զիս * յուսա՛ առ ա̄ծ, խոստովանեա՛ նմա * փրկիչ երեսաց իմոց ա̄ծ է։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ * վ̄ն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկ

րէն յորդանանու, ՚ի Հերմոնէ լեռնէ փոքունէ։

Խորք ՚ի խորոց կարդացին առ քեզ * ՚ի ձայն սահանաց քոց։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ի վերայ իմ։

թեն և տառապանքն մտածելով սաստիկ տրտմեցաւ և տխրեցաւ * վասն որոյ յերկրէն յորդանանու, իբր ՚ի հեզութէ և ՚ի խոնարհութէ սրտիս, զերէ յորդանան հեզութի և խոնարհութի թարգմանի, և փոքրիկ հերմոն լեռնէն իբր այս անցաւոր և գառն աշխարհէս, որ գրաւեալ կայր ՚ի ներքոյ անիծից և դատապարտութե նախահօրն ադամայ մինչև ՚ի քս, զերէ հերմոն անէծք կամ նզովք թարգմանի, և է ՚ի սահմանս յորդանանու, հեռացած և կարօտ մնացած քոյ բարձր լեռնէդ, և քոյ մեծապայծառ տաճարէդ, իբր քոյ երկնային արքայութէդ, և քո սրբոց անպատում ուրախութենէն, լալով յիշեցի զքեզ, և հոգւոց հանեցի։

Այսինքն, իմ հոգւոյս խորուկ և ծածուկ խոցերն և ցաւերն սրտիս և լերդիս խորուկ տեղերէն գոչելով դէպ քեզ աղաղակեցին տր ած * քոյ սահանաց ձայներովն, իբր քոյ երկնային դռներին ձայնին նման ձայն հանելով և որոտալով առ քեզ գոչեցին, և ճար խնդրեցին բժշկութեան։

Այսինքն, զերէ ամէն քո զբօսանքդ և քո ալիքդ իմ վերայէս անց կացան, իբր քո ամէն բարկութիւդ և ցասմունքդ, քո զանազան

փորձութիւնքդ և քո պատուհաս ներդխառնակէլ ծովու մրրկած ատալ ղաներին նման իմ վերայէս անց կացան , և զիս ծածկեցին և խեղձ արարին:

Այսինքն , բայց ինչպէս որ կու հրամայէ տր ած որ ցերեկն , իբր մեր աջողութեն միջումն իւր ողորմութին յիշենք և գոհանանք * և գիշերն , իբր մեր անաջողութեն և փորձութեն միջումն իւր սուրբ կամքն նոր օրհնութեբ օրհնենք և փառաբանենք , իբր ամէն նոր փորձանքի և նեղութեն գօրայ իւրն նոր օրհնութի և գոհութի մատուցանենք * այսպէս միշտ իմ աղօթքս և պաղատանքս առ ած է իմ հոգուոյս կենդանութեն և փրկութեն համար:

Այսինքն , և իմ աղօթից և արտասուաց միջումն ասացի այ , թէ տր ած , դու իմ ընդունօղն ես , և իմ խնամք տանօղն ես , է՛ր զիս երեսաց ձգեցիր * է՛ր կու թողուս որ ես տրտում շուրջ գամ , երբ որ իմ աներևույթ թշնամիքն զիմ հոգին կու վշտացնեն:

Այսինքն , երբոր ես սատանիկ վշտէս և տառապանքէս կու հալէի կու մաշվէի և 'ի զօրուէ կու անկանէի , և իմ ոսկրտանքս կու թվէր թէ կու փշրվէր և կու թալանայր * շուտով կու սկսանէին

'Ի տուէ պատուիրեց տր զողորմութի իւր * և 'ի գիշերի զօրհնութիւն նոր * և աղօթք իմ առ ած կենաց իմոց:

Ասացի այ ընդունօղ իմ ես , ընդէ՛ր մերժեցեր զիս * ընդէ՛ր տրտում գնամ ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:

'Ի փշրել ոսկերաց իմոց * նախատեցին զիս թշնամիք իմ , յասելցիս զօրհանապաղ թէ ուր է ած քո:

Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդ էր խռովես զիս * յուսա՛ առ ած, խոստովանեա՛ նմա * փրկիչ երեսաց իմոց ած է։

Տունք · 13·

Սաղմոս Դաւթի։

Սաղմոս · ԽԲ ։

Դատ արա՛ ինձ ած * և իրաւ արա՛ ինձ ՚ի դատաստանի իմում։

իմ թշնամիքն զօրն՚ ի բուն զիս նախատել և տնաղ անելով ասել թէ ու՞ր է քո ածդ , որ դու յուսացեր ես , էր քեզ յօգնութիւն չի հասանիր , և զքեզ մխիթարէր ։
Այսինքն , բայց դու ո՛վ հոգի իմ , ինչի համար կու տրտմիս , էր զիս կու խռովեցնես և կու շփոթեցնես * յուսացիր յած , և խոստովանիր իւր սբ անուննս * զէրէ իմ երեսիս փրկօղն և լուսաւորօղն ասա և ՚ի հանդերձեալն ած է , ասա իւր շնորհօքն և ողորմութեն զիս ՚ի մեղաց կու մաքրէ , և անդ իւր երանական տեսութեն զիս կու փառաւորէ ։

Իբր , զայս սաղմոսս ինքն դաւիթ մարգարէն է շարադրեալ ։
Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն թէ ինչպէս այ ծառայքն զիւրեանք կու պատրաստէն ՚ի սբ սեղանն մատչելոյ համար , կամ երկնից արքայութեն մտանելոյ համար ։

Այսինքն , զիմ դատաստանս դու արա՛ տր ած իմ թշնամեացն հետ , որ արդար դատաւոր ես * և երբոր դատաստան կու մտանես , զիս մի՛ դատապարտեր , այլ իրաւունք արա՛ , և զիմ խղճութիւնս և անմեղութիւնս

ամե

ամենեցուն յայտնի արա։

Նախնիքն, այն ազգէն որ պիղծ և ապականեալ է և սբ չէ, թէր ՚ի դիւաց և յանհաւատից * այն մարդէն որ մեղաւոր և նենգաւոր և խաբեփայ է, զիս փրկէ և ազատէ։

Նախնիքն, դու տր ած, ՚ի ծննդենէն մինչև ցայսօր իմ կարօղութիւն և ուժն ես, այժմ էր զիս քոյ ածային միխիթարութեն զրկեցիր, և մոռացար * կամ թէ էր կութողուս որ ես տրտում շուրջ գամ, երբ որ իմ երևելի և աներևոյթ թշնամին զիս կունեղացնէ և կուվշտացնէ։

Նախնիքն, ուղարկէ ինձ տր ած քո երկնային շնորհաց լոյսն, և քոյ սբ հաւատոյ ճշմարտութիւն * որ ինձ առաջնորդեն և ճանապարհ նշանց տան այս անցաւոր և խաբեփայ աշխարհումս * զիս հանեն ՚ի քո սբ լեառն. թէր ՚ի քո սբ եկեղեցին, ՚ի քո սբ տաճարն, և ՚ի քո երկնային բնակարանն։

Նախնիքն, և ես ՚ի քո օգնութիւն ապաւինելով յորդորեմ զիս և ասեմ, թէ մտանեմ ձյ սբ սեղանի առաջևն, մասնակից լինելով իւր երկնային խնդութեանն, և իւր երանելի տեսութեն * և մօտկանամ առ ած, որ զիմ մանկութիւն կուրախացնէ, թէր զիմ հոգիս կուզօրացուցանէ, զիմ բնութիս

Յաղագս որոյ է սբ * ՚ի մարդոյ մեղաւորէ և նենգաւորէ փրկեա զիս։

Զի դու ած հզօրիչ իմ ես, ընդէր մոռացար զիս * ընդէր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Առաքեա տր զլոյս քո և զճշմարտութի քո * զի առաջնորդեսցեն ինձ * հանցեն զիս ՚ի լեառն սբ և ՚ի յարկս քո։

Մտից առաջի սեղանոյ ձյ * առ ած, որ ուրախ առնէ զմանկութի իմ։

Խոստովան եղեց քեզ օրհնութբ՟ ա՟ծ, ա՟ծ իմ ։

Արդ ընդ էր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդ էր խռովես զիս * յուսա՛ առ ա՟ծ խոստովանեա՛ նմա * փրկիչ երեսաց իմոց ա՟ծ է՛ ։

Տուն · 7 ·

՚Ի կատարած որդւոցն կորխայ սաղմոս իմաստութե ։

Սաղմոս · խԳ ·

ականջօք մերովք լուաք * և հարքն

մանուկ տղայքն նման կունորոգէ և կու անմահացուցանէ ։

Այսինքն, և քո սուրբ անուանդ հանապազ խոստովանիմ օրհնելով և փառաբանելով զքեզ ով ա՟ծ ա՟մ աշխարհի, և ա՟ծ իմ ։

Այսինքն, և ասեմ իմ հոգւոյս թէ ով հոգի իմ, էր կու տրտմիս կամ էր զիս կու խռովեցուցանես * յուսացիր ա՟ծ, և խոստովանիր իւր սուրբ անուանն * զէրէ իմ երեսաց փրկիչն և լուսաւորիչն ա՟ծ է՛ թէ աստ և թէ ՚ի հանդերձ եալն իւր սուրբ արքայութեան մէջումն ։

Իբր, զայս սաղմոսն շարադրեց դաւիթ մինչև ՚ի վերջն կորխայ որդւոցն համար որ նոքա երգեն, և ասէ սաղմոս իմաստութե, վա՟ ցուցանելոյ թէ խորին է և խորհրդաւոր ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն աջողութե հին հարցն, և վասն վշտաց առաջին քրիստոնէիցն, այսինքն, առաքելոց և մարտիրոսաց, որ կու աղաղակէին առ ա՟ծ ասելով ։

յսինքն, ո՟վ ա՟ծ թէպէտ մեք մեր աչքովն չե՛ տեսանք, բայց մեր ական

ջօնը մի լաւ միտքէ լսեցինք * և մեր առաջին նախահարքն թէ գրով և թէ աւանդութեմբ մեզ պատմեցին:

Այսինքն, այն զարմանալի գործքերն, այն յաղթութիւքն, այն նշաններն, և արհեստներն որ նց ժամանակումն գործեցիր * յառաջ քան զգալուստն քրիստոսի կռապաշտից երկրներումն:

Այսինքն, քո զօրեղ ձեռքդ փետեց և հանեց յաւետեաց երկրէն այնքան կռապաշտից ազգերն և զմեր նախահարքն տնկեցիր և հաստատեցիր * պատժեցիր և չարչարեցիր զանազան ազգաց ժողովրդներն, և քշեցիր և հալածեցիր յիւրեանց երկրէն:

Այսինքն, չէ՛ թէ մեր նախահարքն իւրեանց թրովը ժառանգեցին և տիրապետեցին այն երկրներին * կամ թէ իւրեանց կռների ուժն զիւրեանք փրկեց կռապաշտ ազգերի ձեռքէն:

Այսինքն, այլ քո աջ ձեռքդ, և քո զօրեղ կուռդ, և քո երեսիդ լոյսն. իբր քո գութքդ և քո ողորմութիդ փրկեց և ազատեց զիւրեանք * զէրէ հաճեցար և սիրեցիր զնոսա քո անչափ բարութեդ և քաղցրութեդ համար:

Այսինքն, ուստի կու յուսամ որ ինձ այլ խնամք տանիս նոցա

նման

մեր պատմեցին մեզ:

Զգործս զորս գործեցեր յաւուրս նց * յաւուրսն առաջինս:

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս, և զնոսա տնկեցեր * չարչարեցեր զժողովուրդս, և հաներ զնոսա:

Զի ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր * և ոչ բազուկ նց փրկեաց զնոսա:

Այլ աջ քո, և բազուկ քո, և լոյս երեսաց քոց * զի հաճեցար դու ընդ նս:

Դու ինքն ես թագաւոր իմ և ած իմ *

որ հրամայես զփրկու
թիւն յակոբայ:

Ի քեւ զթշնամիս մեր
հարցուք * և անուա
մբ քով արհամար
հեսցուք զյարուց
եալսն ի վ͞ր մեր:

Ո՛չ թէ յաղեղն իմ
յուսացեալ եմ * և
ո՛չ սուր իմ կեցուցա
նէ զիս:

Այլ դու փրկեցեր
զմեզ ՚ի թշնամեաց
մերոց * և զատելիս
մեր յամօթ արարեր:

Աստուծով պարծես
ցուք զօր հանապազ *
և անուան նորա խոս
տովան եղիցուք
յաւիտեան:

նման, զէրէ դու ինչպէս որ նոցա տէրն և պահապանն էիր, այսպէս այլ իմ թագաւորն և տէրն ես * որ կու հրամայես և կու հոգաս յակոբայ փրկութիւն • իբր քոյ ճշմարիտ հաւատացելոց հոգևոր և մարմնաւոր ազատութիւն:

Այսինքն, որ մեք այլ քո օգնութեամբ մեր երևելի և աներևոյթ թշնամիքն յաղթենք հալածենք և յամօթ անենք * և քոյ ս͞բ անուանդ զօրութեամբ ոչինչ համարենք զայնոսիկ որ ամբարտաւանութեամբ մեզ վ͞ր կու վազեն:

Այսինքն, և չէ՛ թէ յուսացեր եմ ես իմ աղեղն • իբր իմ ճարագիտութիւն * կամ թէ ապաւիներ եմ իմ թուրն • իբր իմ ճարտարախօսութիւն, որ զիս փրկէ իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեաց ձեռքէն:

Այսինքն, այլ թէ դու քոյ ՚ողորմութեամբ մեզ ՚ի թիկունս հասանիս, միշտ կու խոստովանինք, թէ դու փրկեցիր զմեզ մեր թշնամեաց ձեռքէն * և զմեր ատելիքն կոտր ձգեցիր և ամաչեցուցիր:

Այսինքն, և զմիամեանս յորդորելով կասենք, թէ աստուծով պարծենանք հանապազ * և նորա ս͞բ անուանն խոստովանինք յաւիտեանս յաւիտենից, զէրէ նա է մեր տէրն և պահապանն:

Այս

Այսինքն, բայց այժմ դու զմեզ վասն մեր անարժանութենն յերեսաց ձգեցիր և անարգեցիր * և չուզեցիր մեր զօրացն հետ կռուխ գալ. երբ չուզեցիր մեզ օգնութիւն անել, և մեզ հետընդէմ մեր թշնամեացն պատերազմիլ, և ազատել զմեզ։

Այսինքն, զմեզ քան զմեր թշնամիքն այլ աւելի կոտր ձգեցիր, և ամօթով յետ դարձուցիր * և մեր ատելիքն զմեր ապրանքն և զհայրենիքն խլեցին և յափշտակեցին, և զմեզ խեղճ և ողորմելի արարին։

Այսինքն, զմեզ անմեղ ոչխարների նման 'ի մահ մատնեցիր, և ըսպանել տուիր * և կռապաշտից և այլազգեաց երկրներումն ցիր և ցան արարիր, և նոցա հնազանդ և հարկատու շինեցիր։

Այսինքն, քո ժողովուրդդ անպէտք իքմինի նման ծախեցիր առանց գնոյ. երբ մատնեցիր 'ի ծառայութի անհաւատից * և մեր լացին և աղաղակին թիւ և համարք չէ մնաց։

Այսինքն, զմեզ մեր դրացին ազգերի միջումն նախատինք և ամօթ արարիր * և մեր բոլորի եղած մարդկանց առաջին ծիծաղատեղ, և տնազատեղ շինեցիր։

Բայց արդ մերժեցեր և անարգեցեր զմեզ * և ո՛չ ելեր ընդ զօրս մեր։

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնամիս մեր * և ատելիք մեր յափշտակեցին զմեզ։

Ետուր զմեզ որպէս զոչխար 'ի սպանումն * և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց գնոյ * և ոչ գոյ թիւ աղաղակի մերոյ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց * ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեօք։

Արարեր զմեզ յա
ռակս հեթանոսաց *
'ի շարժել զգլուխս
ժողովրդոց:

Այսինքն, զմեզ անհաւատից և կռապաշտից առակ և բունիկն արարիր * և այլազգի ժողովրդոց գլուխն մեզ վերայ դիրուր տալ տուիր · իբր անազատեղ արարիր:

Զօր ամենայն նա
խատինք իմ առաջի
իմ են * և ամօթ երե
սաց իմոց ծածկեաց
զիս:

Այսինքն, օրն 'ի բուն իմ նախատինքն և անարգանքն իմ աչքիս առաջևն է * և իմ երեսիս ամօթն այնչափ շատացաւ որ կոխեց և ծածկեց զիս:

Ի ձայնէ նախատող
ղին, և չարախօսի *
յերեսաց թշնամւոյն
և հալածչի:

Այսինքն, ինձ նախատինք տուողին և վատ ասողին ձայնէն և աղաղակէն կու հալիմ և կու մաշիմ * և իմ թշնամւոյս դառն երեսէն և զիս հալածողի ձեռքէն հանապազ կու երվիմ և կու տագնապիմ:

Այս ա̃մ եկն 'ի վ̃ր
մեր, և մեք զքեզ ո՛չ
մոռացաք * և ո՛չ ստե
ցաք ուխտի քում * և
ո՛չ դարձաք յետս սր
տիւք մերովք:

Այսինքն, այս ամէն փորձանքս մեզ վերայ եկաւ, և մենք զքեզ ամենևին չի՛ մոռացանք * քո ուխտիդ և քո սուրբ կտակարանքիդ անհնազանդ չեղանք, և չի՛ հակառակեցանք * և մեր սիրտն քեզանից չի՛ հեռացուցինք, և յետ չի՛ դարձանք·

Դարձուցեր զշա
ւիղս մեր 'ի ճանապար
հաց քոց * խոնարհ
արարեր զմեզ 'ի տե
ղի չարչարանաց * և
ծածկեցին զմեզ ստ
ուերք մահու:

Այսինքն, դու մեր հանգստու թե̃ և խաղաղութե̃ ապրելոյ սովորական կերպն և եղանակն 'ի քո նախախնամութեան և ողորմութե̃ ճանապարհէն յետ դարձուցիր և հեռացուցիր * ցածացուցիր և ձգեցիր զմեզ մեծամեծ չարչարանաց և վշտաց մէջն * և մահուան շուաքն զմեզ ծածկեց

իբր

երբ զանազան փորձանքներին և
պատուհասներին զմեզ պաշարե
ցին և պատեցին ։

Այսինքն, բայց թէ մենք մոռա
ցանք այն նեղութե մէջն զմեր ա՟յ
անունն * կամ թէ տարածեցինք
մեր ձեռքն դէպ 'ի կռապաշտից
յօտար ա՟ծներն ։

Այսինքն, այդ ա՟ծ իւր արդա
րութե՟ն կու հարցանէ և կու դա
տէ * վէրէ նա կու քննէ մեր սրտի
դաղտնի և ծածուկ խորհրդ
ներն ։

Այսինքն, դու խօյ գիտես տ՟ր
ա՟ծ, որ մենք քո ո՟ւ հաւատքիդ
սիրուն համար օրն 'իբուն կու չար
չարվինք և կու մեռանինք * և այն
պէս ենք դարձեր, ինչպէս ոչխար
մի որ պատրաստած լինին մորթե
լոյ և սպանանելոյ համար ղասապ
խանոյ միջումն ։

Այսինքն, արթնացիր, էր կու
քնիս տ՟ր ա՟ծ, իբր զմեր խղճութին
միտք արա՛ և մի՛ մոռանար * վեր
կաց և զմեզ ամենևին յերեսաց
մի՛ ձգեր, իբր զմեզ 'իքոյ չնոր
հացդ և 'իքո նախախնամութէդ
մի՛ զրկեր ։

Այսինքն, էր կու դարձուցանես
երեսդ մեզանից, իբր էր զքո նա
խախնամութիդ մեզանից կու հե
ռացնես * մի թէ կու մոռանաս
զմեր աղքատութին և զնեղու

 թին

Թէ մոռացեալ իցէ
մեր զանուն ա՟յ մերոյ
* կամ ձգեալ իցէ
զձեռս մեր առ ա՟ծս
օտարս ։

Սակայն ա՟ծ խնդրէ
զայս * զի նա քննէ
զգաղտնիս սրտից մե
րոց ։

Վասն քոյ մեռանիմք
զօրհանապազ * հա
մարեցաք ո՟պ զոչխար
'ի սպանումն ։

Զարթիր ընդ էր
ննջես տ՟ր * արի և մի՛
մերժեր զմեզ իս
պառ ։

Զի՛ է՛ դարձուցանես
զերեսս քո 'ի մէնջ *
մոռանաս զաղքատու
թի և զնեղութիս
մեր ։

Խոնարհք եղեն մինչև ՚ի հող անձինք մեր * և յերկիր կցեցան մէջք մեր ։

Արի տէր օգնեա՛ մեզ * և փրկեա՛ զմեզ վասն անուան քոյ ։

Տունք: 27·

՚Ի կատարած զառանցելոց ժամանակաց որդւոցն կորխայ իմաստութիւն վասն սիրելւոյն:

Սաղմոս. ԽԴ.

Բղխեաց սիրտ իմ

թիւն, զմեր տառապանքն և զնեղձութիւն ։

Այսինքն, միթէ չէս գիտեր որ
մեր անձն ցածացաւ խոնարհե
ցաւ, և հողի համաստար եղաւ *
և մեր մէջքն և քամակն գետինն
կպաւ, իբր ոչինչ դարձանք աշ
խարհիս երեսին, և ոչինչ համար
վեցանք, և ամենեցունց ոտից կո
խան եղանք ։

Այսինքն, վեր կաց ուրեմն տէր
աստուած, և մեզ օգնութիւն հասիր * և
փրկէ և ազատէ զմեզ մեր երևելի
և աներևոյթ թշնամեաց ձեռքէն
քոյ սուրբ անուանդ համար, զէ
րէ ՚ի քեզ միայն ենք յուսացեր,
և միայն ՚ի քո ողորմութիւնդ ենք
ապաւիներ ։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ շնորհօք և իմաստութեամբ
հոգւոյն սրբոյ, և ետ որդւոցն
կորխայ որ երգեն վասն սիրելի և
միածին որդւոյն աստուծոյ յիսուսի քրիստոսի, որ
յետ բազում ժամանակաց անցե
լոց գալոց է յաշխարհս առ ՚ի փրկել
զազգս մարդկան ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն վասն արժանաւորութեան քրիստոսի,
և վասն եկեղեցւոյն հեթանոսաց,
այսինքն կուապաշտից ։

Այսինքն, իմ սիրտս հոգւոյն

սրբոյ զօրութեն լցվեցաւ, և աղբիւր
նման խորհրդաւոր և բարի բա
ներ բղխեաց * և կասեմ զգործս
Թագաւորի, երբ կասեմ զայս իմ
շարադրական գործս 'ի գովութի
քի երկնաւոր Թագաւորին ։

Այսինքն, իմ լեզուս շուտով
գրող գրագրի գրչի նման ինչ որ
հոգին սբ իւրն տուն կուտայ կու
շարադրէ * և կասէ, ով յսն գեղե
ցիկ ես դու հոգով և մարմնով
քան զամենայն հողեղէն մարդիկք
որ աշխարհ պիտոին գալ ։

Այսինքն, քո շնորհունքներէդ,
երբ պունկներէդ երկնային շնորք
և իմաստութիւն թափեցաւ, և
սփռեցաւ աշխարհիս վերայ, և-րդ
լսողներն հիացոյց և զարմացոյց *
և այդ քոյ բերանիդ քաղցրաբար
բառ խօսքերին համար քո հայրն
ած զքեզ օրհնեց յաւիտեանս
յաւիտենից, և մարդկային ազգիս
վերայ 'ի գութ շարժեցաւ ։

Այսինքն, քո թուրդ քո մէջքդ
կապէ ով զօրեղ յսն, զէրէ պատե
րազմիլ պիտիս ընդ էմ սատանայի
և ընդ էմ իւր պաշտօնէիցն *
զայն քո վայելչութեն թուրն, կա
սեմ, երբ զքոյ ածային զօրու
թեն, քոյ երկնային քարոզութեն,
և քոյ ըսքանչելեաց և հրաշագոր
ծութեանց թուրն կապէ քո
մէջքդ ։

ղեան բարի * և ասեմ
զգործս իմ Թագա
ւորի ։

Լեզու իմ որպէս գրիչ
արագագիր դպրի *
գեղեցիկ տեսլեամբ
քան զամենայն որդիս
մարդկան ։

Սփռեցան շնորհք 'ի
շրթանց քոց * վասն այ
սորիկ օրհնեաց զքեզ
ած յաւիտեան ։

Ած զսուր ընդ մէջ
քո հզօր * վայելչու
թեն և գեղզքո ։

Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛ * վ՟ս ճշմարտութե՟ն և հեզութե՟ն և արդարութե՟ն * և առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։

Նետք քո սրեալք են հզօր * ժողովուրդք ՚ի ներքոյ քո * անկցին ՚ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։

Աթոռ քո ա՟ծ յաւիտեանս յաւիտենից * գաւազան ուղղութե՟ն գաւազան արքայութե՟ն քոյ։

Այսինքն լարէ քո ա՟ծային ողորմութե՟ն աղեղդ, ուղղէ քո ա՟ծային իմաստութե՟ն նետերդ, և ձգէ և յաղթէ քո թշնամիքդ, և թագաւորէ նոցա վերայ * քո ճշմարիտ և փրկական խօսքերդ հաստատելոյ համար, զքո խոնարհութիւնդ և հեզութիւնդ ցուցանելոյ համար, և զքո արդար և չխտակ դատաստանդ յայտնելոյ համար * և քո աջ ձեռքդ, իբր քո հոգւոյդ սրբոյ ամենակարող զօրութիւնն զարմանալի կերպով զքո դիտաւորութիւնդ ՚ի բարին կու առաջնորդէ։

Այսինքն, քո նետերդ սրած է ո՛վ զօրեղ յ՟ս, իբր քո ա՟ծային և ճշմարիտ խօսքերդ սաստիկ սուր են և լսողաց միտքն կու մտանեն * և շատ ազգեր և ժողովրդներ քեզ կու հնազանդեցնեն * զէրէ կու անկանին թագաւորի թշնամեաց սիրտն, իբր կու մտանեն հրէից և հեթանոսաց սիրտն, որ քեզ թագաւորիդ մերոյ յ՟ի ք՟ի թշնամիքեն, և զբաղումս ՚ի նոցանէ կու զղջացնեն, և քեզ ծառայ և երկրպագօղ կու շինեն։

Այսինքն, քո աթոռդ ո՛վ ք՟ս ա՟ծ յաւիտեանս յաւիտենից հաստատուն կու մնայ, իբր քո թագաւորութիւնդ ամենևին վախճան չունի * և քոյ իշխանութե՟ն և թա

գաւորութե գաւազանդ, շնոր
հութեան և արդար դատաստանի
գաւազան է, իբր հեռի է յանիրա
ւութէ, և յերեսպաշտութէ։
Նոյնինքն, զերէ հայրն ած այն
պէս զարդարեց զքեզ հոգւով
սրբով որ դու միշտ զշխտակու
թիւն և զարդարութիւն սիրեցեր *
և զստութիւն և մեղքն և անօրէ
նութիւն ատեցեր։
Նոյնինքն, վասն որոյ ո՛վ քս ած,
օծեց զքեզ քո հայրն ած իւղով
ուրախութե, իբր օծեց զքեզ
ըստ թէ շնորհաց հոգւոյն սրբոյ
ըստ այնմ հոգի տն 'ի վերայ իմ վս
որոյ և էօծ իսկ զիս * բայց առա
ւել քան զաշխարհիս թագաւ
որքն և մարգարէքն և քահա
նայքն, որ այլոց միշտ բարի խրատ
տալով և նց հոգւոյ փրկութիւն
հոգալով քեզ ընկերք կամէին,
զերէ նք հասարակ իւղով միայն
օծվեցան, իսկ դու ածութեան
իւղովն օծվեցար նոքա մէկ երկրի
վերայ, կամ մէկ ժողովրդեան վր
միայն ունէին իշխանութի, իսկ
դու ընդհանուր աշխարհիս վր
տր և թագաւոր կարգվեցար, և
մի անգամ պատարագելով զքեզ
հօրն երկնաւորի, զբովանդակ
մարդկային ազգիս մեղքն քաւե
ցեր, և արդարոց դասուն ուրա
խութի պարգևեցեր, ուստի քո

օծման

Սիրեցեր զարդարու
թի * և ատեցեր զա
նօրէնութի։

Վասն այսորիկ էօծ
զքեզ ած, ած քո,
իւղով ուրախութե
* առաւել քան զըն
կերս քո։

Զ մուռս և զստաշխն և զկասիայ՝ ի զգեստէ քումմէ * ի տաճարաց փղոսկրեայ * ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թագաւորաց՝ ի պատիւ։

օծման իւղն, իւղ ուրախութե կասիլ, որ գերագոյն է քան զնց օծումն։

Ա՝յինքն, քո հագած զգեստէդ ախլպանոտի խնկի, և մշկի հոտ կու բուրես, և քեզ մօտկացօղ մարդկանց հոգևոր և մարմնաւոր հիւանդութիւնն նորա զօրութբն կու փարատես։

Դ՝արձեալ՝ ի քոյ մարմնոյդ որ քոյ ածութեդ զգեստն է, զանազան առաքինութեց և բարեգործութեց անուշահոտութբ կու բղխես և պատարագելով զնա հօրն երկնաւորի, զինքն մարդկային ազգիս հետ կու հաշտեցնես * և այդ նոյն ախլպանոտիդ և խնկիդ և մշկիդ անուշահոտութին, իբր զանազան բարեպաշտութեանց առաքինագործութիքն Փլի ոսկուէ շինած տաճարներէ կու բուրեցնես, իբր զանազան գաւառաց քրիստոնէից եկեղեցեացն, որ Փլի ոսկուէ շինած տաճարներ կասլին, իւրեանց մաքուր և ամբիծ հաւատքի պատճառէն * այն տաճարներէն կասեմ, որ թագաւորների աղջիկներն զքեզ ուրախացուցին, իւրեանց բարեգործութիքն քեզ ընծայ մատուցանելով, և քո արժանաւորութիդ պատուելով և մեծարելով.

Դ՝ստերք թագաւորաց, իբր

հաւա

հաւատացեալ քրիստոնէից մա
քուր հոգիքն , որ քոյ առաքելոց
դասերը կասլին , զէրէ նոցա քա
րոզութեան են հաւատացեր՚ իքեզ
և զքեզ որդի այ են դաւանեն ։
Այսինքն , և քո սիրելի և ընտիր
թագուհիդ , իբր քո կաթուղի
կէ ու՝ եկեղեցիդ քոյ աջ կողմդ
կու կանգնի * ոսկեթել շորեր
հագած , իբր քո ածային իմաս
տութեամբդ զարդարված , և զանա
զան առաքինութեամբք սիրունացած
և գեղեցկացած ։

Այսինքն , այժմ զիմ խօսքս դէպ
քեզ դարձուցանեմ ով ու՝ եկե
ղեցի և ասեմ , թէ ով առաքե
լոց և մարգարէից դուստր , լսէ
վարդապետաց և գրոց սրբոց
խրատն և քարոզութին , և տես
և միտք արա , և քոյ ու՝ փեսայիդ
ականջ դիր և ծնողանդիր * մո
ռացիր քո ժողովուրդդ , իբր քոյ
նախնեաց զանազան մոլորութին
և չար սովորութին , այլև քոյ
հօրդ տունն , իբր զայն տունն ,
որ զքո երկնային փեսայդ նախան
ձու համար ատեցին չարչարեցին
և սպանեցին * զէրէ թագաւորն
քու ցանկացաւ քոյ գեղեցկու
թեանդ , իբր քոյ մաքրութեանդ և
անարատութեանդ ։

Այսինքն , գիտացիր որ սա է
քո ըստեղծօղդ և քո տէրդ , և սորա

Կացցէ դշխոյ ընդ աջ
մէ քումէ * 'ի հան
դերձս ոսկեհուռս
զարդարեալ և
պաճուճեալ ։

Լուր դուստր և տես
խոնարհեցո՛ զունկն
քո * մոռա՛ զժողով
ուրդ քո , և զտուն
հօր քո * զի ցանկա
ցաւ թագաւոր գե
ղոյ քոյ ։

Սա՛ ինքն է տէր քո եւ
երկրպագցես սմա * և

դուստր ծուրայ եր
կիր պագցէ սմա * և
պատարագօք զերես
նորա պաշտեսցեն մե
ծամեծք 'ի ժողովր
դոց :

Ամենայն փառք դըս
տեր Թագաւորի 'ի
ներքոյ * 'ի վերջա
ւորս ոսկէ հուռս զար
դարեալ և պաճու
ճեալ :

Տարցին Թագաւորի
կուսանք զհետ նորա
* և զընկերս նորա
տարցեն նմա :

հոգւով և ճշմարտութ[եամբ] երկր
պագութիւն արա՛ * զէրէ ծուրայի
դուստրն այլ սորա երկիր կուպա
գանէ . իբր կուապաշտից եկեղե
ցին այլ սորա կուծառայնուի և եր
կիր կուպագանէ * և ամ[ենայն] հաւա
տացեալ ժողովրդոց մեծամեծքն
և գլխաւորքն 'ի հեռաւոր երկր
ներէ կուգան ընծաներով և
պատարագներով , և սորա երեսն
կուպաշտեն և կումեծարեն , իբր
սորա արժանաւոր փոխանորդքն
կուպատուեն և կումեծարեն ,
զէրէ նոցա միջնորդութեան 'ի քնէ
Թողութիւն մեղաց և շնորք կուըն
դունին :

Այսինքն , Թագաւորի դստեր
ամէն փառքն և մեծութիւն ներ
սեհանց է , իբր եկեղեցւոյն քի
ամէն սիրունութիւնն և գեղեց
կութիւն իւր հոգւոյն և իւր
խղճմտանքի մէջն է * և իւր փա
ռակներն ոսկեթելով է գործած
և ինքն զարդարած և օրհնած է ,
իբր իւր բարքն և կենցաղավարու
թիւն , ամենայն խմաստութեամբ և
զանազան առաքինութեամբ զարդա
րած և սիրունացած է :

Այսինքն , և այս դստերս յետ
նէն այլուրիշ կուսանք այլ կու
տանվին , և Թագաւորին ընծայ
կումատուցանվին . իբր Թէ շատ
նոր հաւատացել ժողովուրդք այս

եկեղեցւոյս հետևելով զկուր
եանք քո Թագաւորին կումա
տուցանեն * և նորա ընկերներն
այլ կուտանին Թագաւորին մօտ
իբր այլ ինչ ազգ և ժողովուրդ
որ քո եկեղեցւոյն հաւատով և
գործով նման է զնոսա այլ իւր
եանց հետ կուտանին սորա քո
առաջեւն, որ 'ի միասին վայելեն
զփառս արքայութեն երկնից:
Այսինքն, կուգնան ցնծութե
և ուրախութե, և կումտանեն
Թագաւորի տաճարն. իբր այս
նոր հաւատացեալ ժողովրդներս
որ առաքելոց քարոզութեն կու
գնան քո եկեղեցին, և կուտան
վին 'ի ձեռն հրեշտակաց ուրա
խութե և ցնծութե 'ի յերկնից
արքայութին * և փոխանակ քոյ
պապերիդ քո որդիքն կուլինին,
իբր փոխանակ նահապետաց և
մարգարէից որ քո պապերն են ըստ
մարմնոյդ և քո դալուստդ գուշա
կեցին, քո առաքեալքն և քո վար
դապետքն կուլինին, որ քո աւե
տարանական ճշմարտութիդ քա
րոզեն, և քեզ նոր ժողովուրդ
հաստատեն:
Այսինքն, և դու զքո առաք
եալքն բոլոր աշխարհիս վերայ
Թագաւոր և իշխան կուկացու
ցանես * և քո որ անունդ նոյ
խրատովն և քարոզութեն յազգէ

Ածցին ցնծութե
և ուրախութեամբ,
և տարցին 'ի տաճար
Թագաւորի * և փո
խանակ հարց քոց եղե
ցին որդիք քո:

Կացուսցես զնոսա իշ
խանս ընդ ամ երկիր
* և յիշեսցի անուն
քո ընդ ամ ազգս
ազգաց:

Վ՟ա այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Տունք. 18.

'Ի կատարած որդւոցն կորխայ իվերայ գաղտնեաց սաղմոս դաւթի:

Սաղմոս. խե.

Ա՟ծ մեր ապաւէն և զօրութի * օգնական իմ՟ նեղութեանց որք գտին զմեզ յոյժ:

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք 'ի խռովել երկրի * 'ի փոփո

ալդ կու յիշվի, և չի մոռացվիր 'ի մէջ հաւատացեալ քրիստոնէից:

Այսինքն, ուստի զանազան ազգեր և ժողովուրդներ քեզ կու ճանաչեն, և քո ո՟ւ հաւատքդ կու խոստովանին յաւիտեանս յաւիտենից 'ի փառս ս՟բ երրորդութեն:

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ, և ետ որդւոցն կորխայ որ երգեն վ՟ա գաղտնի խորհրդոց մարդեղութե բանին ա՟յ, և վ՟ա սրբոյ եկեղեցւոյ նորա:

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն եկեղեցւոյն, թէ ինչպէս ամէն վտանգի միջում ուղիղ սրտով ապաւինիլ պէտի յա՟ծ:

Այսինքն, ո՟ր ա՟ծ դու մեր ապաւէննն ես, և մեր կարողութին և համբերութին ես ամէն մեր քաշած հալածանքների միջումն * և դու մեզ օգնական և պահապան եղար այն նեղութեց և այն փորձանքներին միջումն որ մեր գլուխն եկաւ 'ի պատճառս երևելի և աներևոյթ թշնամեաց մերոց:

Այսինքն, ուստի մեք ամենևին չենք վախեր թէ բոլանդակ երկիրս այլ շարժի և խռովի * և

թէ լեռներն այլ զիւրեանց
տեղն փոխեն, և ծովի մէջն ան
կանին. իբր թէ բոլանդակ եր
կրիս մարդիկքն մեզ հակառակ այլ
կանգնին, և ամէն իշխանք և
մեծամեծք իւրեանց չար խորհր
դոյ և ճարտարախոսութեց ծովի
մէջն այլ մտնուն, և զմեզ հա
լածել կամենան, մեք բնաւ չենք
վախենար։

Այսինքն, ինչպէս նոր քրիստո
նէութեան ժամանակին երբոր փոր
ձանաց և հալածանաց ծովերի
ջրերն գոչեցին և ալէկոծեցան
* և մեծամեծ լեռներն. իբր թա
գաւորք և իշխանք, քրիստոնէա
կան հաւատքի զօրութին տեսանե
լով խռովեցան և սրտմեցան և
հակառակեցան ընդդէմ քրիստո
նէից, և քրիստոնեայք բնաւ չի
վախեցան ՚ի նոցանէ, այլ հաս
տատ մնացին։

Այսինքն, զէրէ հոգևոյն սրբոյ
շնորհաց գետերի գնացքն կուրա
խացնեն և կումխիթարեն ա՟յ քա
ղաքն, որ է ս՟բ եկեղեցին * և
ինքն բարձրեալն ա՟ծ իւր տներն
և իւր բնակութիւքն, որ է իւր
հաստատցեալ ժողովուրդն, այն
գետերի ջրերովն սրբեց մաքրեց
և հաստատուն պահեց ՚ի հա
ւատս։

Այսինքն, ա՟ծ միշտ նց՟ մէջումն

խել լերանց ՚ի սիրտս
ծովու։

Գոչեցին և խռովե
ցան ջուրք նոցա *
խռովեցան լերինք ՚ի
զօրութէ նորա։

Գնացք գետոց ու
րախ առնեն զքա
ղաքն ա՟յ * և ս՟բ արար
զյարկս իւր բարձր
եալն։

Ա՟ծ ի մէջ նոցա, և

նոքա մի սասանեսցին * օգնեսցէ նմ՟ ա՟ծ 'ի վաղորդենէ մինչև 'ի վաղորդայն ։

է, և զիւրեանք կուզօրացնէ, որ ամենևին իւրեանց թշնամեացն չի՛ վախեն և չի՛ սասանին * զէրէ ա՟ծ նոցա օգնական կուլինի մէկ առաւօտէն մինչև 'ի միւս առաւօտն . իբր զիւրեանք միշտ հոգևոր ուրախութ՟ե մէջն կուպահէ, և չի՛ թողուր, որ յուսահատութ՟ե գիշերն զիւրեանք տրտմեցնէ ։

Խռովեցան հեթանոսք * և խոնարհեցան թագաւորութ՟ք * ետ զձայն իւր բարձրեալն, և խռովեցաւ երկիր ։

Այսինքն, կռապաշտներն և անհաւատներն խռովեցան և բարկացան ընդդէմ հաւատացելոցն ք՟ի * և թագաւորք և իշխանք խոնարհեցան և հնազանդեցան ս՟բ եկեղեցւոյն * զէրէ տ՟ր ա՟ծ ձայն տուաւ առաքելոց և վարդապետաց բերանովն, և բովանդակ երկրիս վերայ եղած մարդիկն խռովեցոյց սասանեցոյց և զարհուրեցոյց ։

Տ՟ր զօրութ՟եց ընդ մեզ * ընդունելի է մեր ա՟ծ յակոբայ ։

Այսինքն, զէրէ ամենազօր տ՟րն մեր յ՟ս ք՟ս մեզ հետ է * և յակոբ նահապետի ա՟ծն զհրէից ազգն յերեսաց ձգեց, և զմեզ հաւատացեալ քրիստոնեայքս ընդունեց, և իւրն շնորհաց որդիք արաւ ։

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ * որ արար զնշանս և զարուեստս 'ի վ՟ր երկրի ։

Այսինքն, եկէք ո՛վ հաւատացեալք ք՟ի ա՟յ մերոյ գործքն տեսէք * որ այսչափ նշանք և ըսքանչելիք և հրաշք արաւ երկրիս վերայ իւր փրկագործ տնօրէնութ՟ն ։

Այս

Այսինքն, յաղթահարեց փշա ցոյց և վայր ձգեց զամէն հակա ռակութի և զպատերազմ աշխար հիս մէկ ծայրէն մինչև 'ի միւս ծայրն * և սատանայի և նոր կա մարարաց նենգութե և խաբէ ութե աղեղն, իւր հաւատոյ ճշմարտութեն փշրեց, անօրի նաց ահի և երկիւղի զէնքն, իւր յուսոյ հաստատութեն կոտրա տեց, կամապաշտութե և անհա ւատութե զախաններն և զօրքն իւր սիրոյ կրակովն այրեց, և խա ղաղութի պարգևեց բարեսէր և ածապաշտ մարդկանց։

Այսինքն, և ասաց, ով մար դիք դարձէք կանուխ դէպ ինձ, իմացէք որ ես միայն ճշմարիտ ած եմ * իմ անունս հեթանոսաց և անհաւատից միջումն բարձրա նալ պիտի, և իմ զօրութեանս և կարողութեանս մեծութեին երկրիս վերայ յայտնի լինիլ պիտի 'ի ձեռն քարոզութե առաքելոց և վարդա պետաց,

Այսինքն, ուստի մեք հանա պազ ասել պիտինք, թէ մեր կա րօղ և հզօր տրն մեզ հետ է * և այն ածն որ մէկ ժամանակ մի յա կոբայ ազգն կու խնամէր, այժմ զմեզ քրիստոնեայքս կու սիրէ, կու ընդունի, և կու պահպանէ։

Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի * զաղե ղունս փշրեաց զզէնս խորտակեաց, և զաս պարս այրեաց հրով։

Սանխեցէք և ծա ներուք զի ես եմ ած * բարձր եղէց 'ի հե թանոսս, և բարձրա ցայց 'ի վր երկրի։

Տր զօրութեց ընդ մեզ * ընդունօղ է մեր ած յակօբայ։

'Ի կատարած վասն որդւոցն կորխայ, սաղմոս դաւթի:

Սաղմոս . ԽԶ:

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք * աղաղակեցէք առ ած 'ի ձայն ցնծութեան:

Զի տր բարձրեալ և ահարկու * թագաւոր մեծ 'ի վերայ ամ երկրի:

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ * և զհեթանոսս 'ի ներքոյ ոտից մերոց:

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ մինչև 'ի վերջն կորխայ որդւոցն համար, որ նք երգեն:
Այս սաղմոսովս կուհրաւիրէ մարգարէն զամենեսեան գովել զքս վասն իւր մեծութեն, և մանաւանդ վասն փառաւոր համբարձման նորա 'ի յերկինս:

Այսինքն, ամ ազգք և ժողովուրդք ուրախացէք խնդացէք և ծափ զարկեցէք * աղաղակեցէք առ քս ած հոգևոր օրհնութեն և գովութեն և ցնծութեն ձայնով միշտ և հանապազ:
Այսինքն, զէրէ նա որ միայն տր էր, միայն բարձրեալ էր, և միայն ահաւոր և սարսափելի տր էր * իւր չարչարանքովն, իւր խաչիւն և իւր մահուամբն մեծ թագաւոր հաստատեցաւ 'ի հօրէն իւրմէ այ բոլոր աշխարհիս և բովանդակ երկրիս թագաւորացն վերայ:
Այսինքն, և զանազան ազգեր և ժողովրդներ մեր սուրբ հաւատքին հնազանդեցոյց * և կռապաշտներն և անհաւատներն մեր ոտաց տակն ձգեց, իբր թէ մեր քրիստոնէական կենցաղավարու-

թ՟են հեռաւեցոյց , և խուրսուրբ
եկեղեցւոյն ծառայ շինեց։

Ս՟ափինքն , ընտրեց զմեզ , և իւրն մուլք և ժառանգութիւն արար * ընտրեց զմեզ , որ յակոբայ , և խոտայելացւոց ազգին գեղեցկութին և փառքն և պարծանքն ենք վասն քրիստոնէական հաւատոյն մերոյ , այն յակոբայ կասեմ , որ յառաջ սաստիկ կուտիրէր և կուռնախանձ էր իւր հարազատ որդւոյն նման։

Ս՟ափինքն , և յետ կատարելոյ զիւր ամ՟ անօրէնութին , համբարձաւ ք՟ս ած՟ ՚ի յերկինս , որ ջնութ՟ և գովութ՟ երկնային զօրացն * և քանզի տր էր հրեշտակաց և մարդկան , վասն որոյ զանազան փողոց և սաղերի ձայնովն գնաց առ հայրն իւր երկնաւոր , և նստաւ ընդ աջմէ նր։

Ս՟ափինքն , ուստի ամ՟ հաւատացեալ քրիստոնեայք օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք քրիստոսի այն մերոյ * օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք մեր թագաւորին , օրհնեցէք գովեցէք և սաղմոս ասացէք հանապազ քանի կենդանի էք։

Ս՟ափինքն , թագաւոր մեծ հաստատեցաւ ք՟ս ած՟ մեր հօրէն բոլոր աշխարհիս վերայ * վասն որոյ օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք իւրն խելօք և իմաստութեամբ ,

Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութի * զգեղեցկութին յակոբայ զոր սիրեաց։

Համբարձաւ ած՟ օրհնութ՟ * և տր մեր ձայնիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք այ՟ մերում * սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր մեծ իվ՟ ամ՟ երկրի ած՟ է * սաղմոս ասացէք նմա իմաստութ՟։

Թագաւորեաց ած
՚ի վերայ հեթանոսաց
* ած նստաւ յաթոռ
սրբութեն իւրոյ։

Զի իշխանք ժողովրդոց
ժողովեցան առ ածն
աբրահամու * զի այ
զօրութիւնք յերկրէ
յոյժ համբարձան։

Տունք: Գ.

իբր չէ՛ թէ միայն բերանով, այլ և մտադրութբ և իմացողութբ։ Այսինքն, զէրն չէ թէ միայն հրէից վերայ, այլ և կռապաշտից վերայ տիրեց և թագաւորեց, և իւրն նոր ժողովուրդ ընտրեց * և յետ իւր չարչարանաց և մահուանն համբարձաւ յերկինս, և նստաւ իւր սրբութեն աթոռն, իբր իւր ածութեն աթոռն, որ ունէր յառաջ քան զլինիլն աշխարհի։

Այսինքն, իսկ յետ համբարձմանն քի զանազան ազգերի և ժողովրդների թագաւորներն և իշխաններն ժողովեցան առ ածն աբրահամու, իբր հաւատացին ՚ի ճշմարիտն ած * զէրն այ զօրութիւնքն, իբր առաքեալքն յերկրէ յոյժ համբարձան, իբր առաւել քան զայլ մարդիք երկրաւոր և մարմնական հոգոց զիւրեանք հեռացուցին, և միօք վերացան ՚ի յերկինս, և ածային գիտութբն զարդարվելով, իւրեանց ըրքանչելեօքն և քարոզութբն բոլոր աշխարհս լուսաւորեցին, և դարձուցին ՚ի ճշմարիտ ածպաշտութի, ուստի այ զօրութիւք կասվին, զէրն այ պաշտօնեայք և գործակիցք եղան, և ած նոցա ձեռօքն իւր զօրութիւն և ըրքանչելիքն նշանց եւտուր

ամե

ամենայն երևելի և աներևույթ
թշնամեաց իւրոց։

Իբր, զայս օրհնութե սաղմոս
շարադրեաց դաւիթ և ետ որդ
ւոցն կորխայ որ սովաւ գովեն և
փառաբանեն զած։

Այս սաղմոսումս կու գովէ մար
գարէն զընդհանուր կաթուղի
կէ և զառաքելական եկեղեցին
աստուծոյ։

Այսինքն, մեր տրն մեծ է և
անչափ է, զէրէ ամ տեղ պատ
րաստ է, և բոլոր աշխարհս իւր
միջումն է * մեր տրն սաստիկ օր
հնած և գոված է իւր ամենակա
րողութենն համար, իւր իմաս
տութենն համար, և իւր բարութենն
համար * և ս առաւել մեր այ քա
ղաքի միջումն, որ է երուսաղէմ,
և իւր սբ լեռնումն, որ է լեառն
սիոն, որ կու նշանակէ զմայր սբ
եկեղեցին։

Այսինքն, ամենայն երկիր հաստ
և ամուր արմատով, իբր հաստա
տուն հաւատով և ճշմարիտ սի
րով թող ցնծա և ուրախանա *
զէրէ սիոնի լեռներն, որք են եր
կոտասան ազգն իսրայէլի, և հիւ
սիսային կողմանքն, որք են կռա
պաշտից իշխանութիքն, մեծ թա
գաւորին քի քաղաք դարձան,

Սաղմոս օրհնութե որդւոցն
կորխայ երկրորդի շաբաթու։

Սաղմոս. խէ.

Մեծ է տր * և օրհն
եալ է յոյժ * ՚ի քա
ղաք այ մերոյ, ՚ի
լեառն սբ նորա։

Հաստարմատ ցնծաս
ցէ ցնծութբ ամ եր
կիր * լերինք սիօնի,
կողմանք հիւսիսոյ
քաղաք թագա
ւորին մեծի։

Ա̃ծ ’ի տաճարի իւր ուժ յայտնի * ’ի ժամանակի իբրև օգնական լինէր նոցա։

իբր հաւատացեալ ժողովուրդ եղան, և մի եկեղեցի կազմեցին և յօրինեցին։

Այսինքն, ա̃ծ իւր տաճարի միջումն կու յայտնվի, իբր քի ճշմարտութ̃ին, խնամքն և ողորմութիւն իւր սուրբ եկեղեցւոյ միջումն կուճանաչվի * և մանաւանդ երբոր մտածեն զայն ժամանակն, որ նա իւր չարչարանօքն և մահուամբն նոցա օգնական կուլինէր, փրկելով զիւրեանք ’ի գերութենէն սատանայի և հաշտեցնելով ընդ հօրն երկնաւորի։

Ահաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան * և անկցին ’ի միասին։

Այսինքն, ահա՛ աշխարհիս երևելի և աներևոյթ թագաւորութիւնքն մէկ տեղ ժողովեցան և խորհուրդ արարին թէ ինչպէս հակառակին և քակեն զեկեղեցին ք̃ի * բայց հոգւոյն սրբոյ զօրութ̃ն իւրեանք կու յաղթվին և կու անկանին ’ի խորս անդնդոց։

Ինքեանք տեսին այսպէս * և զարմացան, խռովեցան, սասանեցան, և դողումն կալաւ զնոսա։

Այսինքն, իւրեանք եկին տեսան որ սուրբ եկեղեցին ք̃ի այսպէս ճշմարիտ էր հաւատով հաստատուն էր յուսով, և բորբոքեալ էր սիրով * զարմացան խռովեցան և վախեցան, և դողն բռնեց զիւրեանք։

Անդ երկունք ոպ̃ ’ի ծննդեան * ’ի հողմն սաստիկ փշրես

Այսինքն, այնտեղն տեսած պիտի թէ ինչպէս ա̃ծն և երկիւղն կու բռնէ զիւրեանք, և տղաբեր

կնկան

կենդան նման ցաւն զիւրեանք կու պաշարէ * զէրէ Թարսիս քաղաքի նաւերին նման, հոգւոյն սրբոյ շնորհաց քամին նոցա քարացած սիրտն կու փշրէ և կու կակղացնէ դէպ 'ի ճշմարիտ ած պաշտութին:

Մայինքն, և կու զղջան և կու ճանաչնդին ար եկեղեցւոյն ասելով միմեանց հետ, թէ ահա՛ ինչպէս որ լսերէինք թէ դրունք դժոխոց զնա չեն կարեր յաղթահարել, այնպէս տեսանք այս երկնային զօրութեց տիրոջ քաղաքումս, այս մեր ճշմարիտ այ քաղաքումս, որ է՛ բնակարան հոգւոյն սրբոյ, ըստ այնմ խսկ մխիթարիչ հոգին ար զոր առաքեսցէ հայր յանուն իմ նա ուսուսցէ ձեզ զամ ճշմարտութիւն զի ընդ ձեզ բնակեսցի 'ի յաւիտեն:

Մայինքն, ճշմարիտ որ այ սորա հիմքն այնպէս է՛ դրեր, որ յաւիտեանս յաւիտենից հաստատեսցէ * մեք որ այ զքո ողորմութիւն այս հաւատացեալ ժողովրդիս միջումն առանք և ընդունեցինք, զայն ողորմութին որ դու քո միածին որդւովդ մեզ արարիր, փրկելով զմեզ 'ի դերութենէն սատանայի, և 'ի տանջանացն դժոխոց:

Մայինքն, որ այ ինչպէս որ քո ար անունդ մեծ է՛ և զարմա

նալի,

ցէ զնաւս 'ի Թարսիս:

Որպէս լուաք սոյնպէս և տեսաք 'ի քաղաքի տեառն զօրութեց 'ի քաղաքի այ մերոյ:

Մտ զհիմունս էարկ նմա յաւիտեան * ընկալաք ած զողորմութի քո ի մէջ ժողովրդեան քոյ:

Ըստ անուան քում ած սոյնպէս և օրհ

նութի՟ քո ընդ ամ՟
տիեզերս * և արդա
րութե՟ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն
Սիոն * և ցնծասցեն
դստերք Յուդայ վ՟ն
իրաւանց քոց տ՟ր։

Շրջեցարուք զՍիո
նիւ, և պաշարեցէք
զնա * և պատմեցէք
յաշտարակս նո՟ր։

Դիք սիրտս ձեր ՚ի

նալի, այսպէս և քո օրհնութիւնդ
և քո շնորքդ անչափ է, և սփռ
վեր է բոլոր աշխարհիս վերայ *
և քո աջ ձեռքդ արդարութե՟
լի է, զէրէ ամենեցուն իւրեանց
գործոցն գօրայ ուղիղ դատաս
տանով հատուցումն կանես։
Այսինքն, ուստի լեառն Սիոն,
իբր քո տ՟ր եկեղեցին միշտ կու
րախանայ * և դստերքն Յուդայի
որդւոյն Յակոբայ նահապետին,
իբր հաւատացեալ քրիստոնէից
հոգիքն կու ցնծան քոյ իրաւուն
քիդ վերայ, որ զիւրեանք յաւի
տենական փառօք կու պսակես և
կու զարդարես։
Այսինքն, ուրեմն ով հաւատա
ցեալ քրիստոնեայք շուրջ եկէք
տ՟ր Սիոնի բոլորքն, պաշարեցէք
և պատեցէք զինքն հաստատուն
հաւատով գրկեցէք զնա ճշմա
րիտ սիրով, և ամենեքին նորանէ
մի՛ հեռանայք * և թէ վարդա
պետք էք և քարոզ կու ըլլէք տալ,
ձեր գլխէն դուրս առասպել խօս
քեր մի՛ խօսիք, այլ տ՟ծային գրոց
վերայ խօսեցէք, և քարոզեցէք,
զէրէ տ՟ծային գրեանք տ՟ր եկե
ղեցւոյ պուծերն են, վասն որոյ
դուք ձեր բանն նո՟ր վ՟ր հաստա
տեցէք, և նոցա բանն պատմեցէք
հաւատացեալ ժողովրդեանն։
Այսինքն, բայց յառաջ քան

թէ

թէ քարոզտայք ձեր սիրտն և ձեր միտքն դրէք նորա զօրութեցն վերայ , իբր սուրբ եկեղեցւոյ խորհրդներին վերայ , և լաւ խմացէք և վերայ հասէք * բաժանեցէք և ջոկջոկեցէք նորա ամրոցներն , իբր որ հաւատոյ գլխաւոր մասունքն , որ կարենայք ձեր ազգի միջումն , և կամ այլ ազգեաց միջումն համարձակ խօսիլ և պատմել և հակաճառել
ի վերայ հաւատոյն քի :

Սիրելիքն , զէրէ սա որ այս եկեղեցւոյս միջումն կուպաշտուի և կուերկրպագուի երկնի և երկրի ածն է , այլև մեր քրիստոնէից ածն է յաւիտեանս յաւիտենից * և սա զմեզ կու արածէ և կու կերակրէ հոգւով և մարմնով
մինչև յաւիտեան :

Իբր , զայս սաղմոսս մինչև 'ի վերջն դաւիթ է շարադրեալ վասն որդւոցն կորխայ որ նք երգեն
առաջի այ :

Այս սաղմոսումս մարգարէն ըղձմարիտ ճանապարհն փրկութե հոգւոց , և զմտանդն դատապար
տութե կուպատմէ :

Սիրելիքն , լսեցէք զայս իմ օգտակար խօսքերս ամենայն ազգ և ազինք * և ականջ դրէք իմ խրա

տիս

վերայ զօրութեցն նր * բաժանեցէք զամուրսն նր , զի պատմել կարասջիք յազգ
այլ :

Սա է ած ած մեր յաւիտեանս յաւիտենից * և սա հովուեցէ զմեզ մինչև յաւի
տեան :

Տունք. 13:

'Ի կատարած որդւոցն կորխայ սաղմոս դաւթի :

Սաղմոս. ԽԸ.

Լուարուք զայս ամ ազգք * ունկնդիր լերուք ամենեքեան որք

բնակեալք էք յաշ
խարհի։
Ծնունդք երկրի և
որդիք մարդկան * ՚ի
միասին մեծամեծք և
տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի
զիմաստութիւն * և
խորհուրդ սրտի իմոյ
զհանճար։

Խոնարհեցուցից յա
ռակումն զունկն իմ
* բացից զառակս օր
հնութե՛ իսկզբանէ։

Ընդէր բնաւ երկն
չիմ ես յաւուր չա
րի * զի անօրէնու
թիւք գնացից իմոց
շուրջ եղեն
զինև։

տես դուք ամենեքեան որ այս աշ
խարհիս վերայ կուբնակիք։
Այսինքն , դուք այս երկրիս
ծնունդն էք , իբր դուք որ հա
սարակ մարդկանց որդիք էք , այլ
և դուք որ երևելի և անուանի
մարդկանց զաւակք էք * ամէնքդ
միատեղ , թէ հարուստ և թէ
աղքատ , իմ բանիս սրտի մօք
ականջ արարէք։
Այսինքն , զէրէ իմ բերանս ճշ
մարիտ իմաստութիւն կու խօսի , և
ձեր հոգւոյ փրկութեան ճանա
պարհն ձեզ կու ծանուցանէ *
և իմ սրտիս խորհուրդն ձեզ երկ
նային խելք կուտայ , որ կարե
նայք զձեր օգուտն տնտղել և
իմանալ։
Այսինքն , չէ թէ ես իմ գլխէս
դուրս ձեզ բան կասեմ , այլ կու
խոնարհեցուցանեմ զիմ ականջս
հոգւոյն սրբոյ տուն տուած
առակներին * և կու ըսկսանիմ
ձեզ ի սկզբանէ զանազան առակ
ներ իմացուցանել . օրհնելով և
գովելով զաստուած։
Այսինքն , էր կու վախեմ և կու
սարսափիմ ես այն չար օրէն , իբր
իմ մահուան օրէն , կամ դատաս
տանի օրէն * զէրէ կու տեսանեմ
որ իմ քայլքիս և գնացքիս անօ
րէնութիւն զիս կու պատէ , իբր
իմ գործոց և իմ արարմանց ան

կար

կարգութին և ծառութին զիս
կուպաշարէ ։
Այսինքն , բայց այն մարդիկքն
որ մոռացեր են զԱծ , և յիւր
եանց ապրանքն և կարօղութին
են յուսացեր * նոքա իւրեանց
շատ փառաց և մեծութեն վերայ
պարծենալով անզեղջ կու մեռա
նին , և կու զրկվին յերկնից ար
քայութէն ։
Այսինքն , և չեն միտք աներ ,
թէ անզեղջ մարդն այ բարկու
թենէն և արդար դատաստանէն
ոչ եղբայր կու փրկէ , իբր ոչ քս
կու փրկէ , որ է եղբայր մեր ըստ
մարմնոյ , և ոչ հասարակ մարդ
* զերէ մարդս ինչ է որ իւր ըն
կերին ազատութեն համար կա
րենայ փոխարէն իքմին տալ այ,
թէ որ իւր անձին ազատութե
դինն այլ չէ՛ կարեր վճարել ։
Այսինքն , բայց թէ դու կու
զես քոյ անձին փրկութիդ , աշ
խատիր մինչև քոյ մահուան օրն,
և ջանք արա , որ այ կամքն կա
տարես * զերէ այդպէս կու ան
մահանաս , և կենդանի կու
մնաս յաւիտեանս յաւիտենից ,
և դժոխոց ապականութին չես
տեսաներ ։
Այսինքն , երբոր կու տեսանես
թէ իմաստուն մարդիկք , իբր Ած
ային օրինացն և պատուիրանացն

Յուսացեալք ՚ի զօ
րութի իւրեանց *
՚ի բազմութի մեծու
թե իւրեանց պար
ծեսցին ։

Եղբայր ոչ փրկէ ,
և ոչ փրկէ մարդ *
և ոչ տայ այ զփրկանս
իւր , և ոչ զգինս փր
կանաց անձին իւրոյ ։

Վաստակեա՛ յաւիտ
եան * և կեցցես մինչ
իսպառ , և ոչ տես
ցես զապականութի ։

Յորժամ տեսցես
թէ իմաստունք մե
ռանիցին * ՚ի միասին

անզգամք և անմիտք կորիցեն, և թողցեն օտարաց զմեծութիւն իւրեանց։

Գերեզմանք նոցա տունք նոցա եղիցին յաւիտեան, և յարկք նոցա յազգէ մինչև յազգ* և կարդասցեն զանուանս նց̃ ՚ի հողս իւրեանց։

Մարդ ՚ի պատուի էր և ոչ իմացաւ* հաւասարեցաւ անասնոց անբանից, և նմանեցաւ նոցա։

Այս ճանապարհ է նց̃ գայթակղութեան նոցին* յետայսորիկ բերանովք իւրեանց

հնազանդ մարդիք կումեռանին* դու մի՛ տրտմիր և տարակուսիր, զէրէ անզգամ և օրինազանց մարդիքն այլ կումեռանին, բայց իմաստունքն թէպէտ կումեռանին մարմնով, այլ կենդանի կումնան հոգւով, իւրեանց յոյսն անմահութի է, իսկ անզգամքն և յիմարքն հոգւով և մարմնով կուկորնչին. և իւրեանց ինչքն և ապրանքն փառքն և մեծութիւն այլոց կութողուն։

Այսինքն, իւրեանց գերեզմաններն իւրեանց տուն կուլինի, մինչև դատաստանի օրն, և իւրեանց բնակարան կուլինի յազգէ մինչև յազգ* և իւրե՛նց անուննե իւրեանց հողումն միայն կու յիշվի. իբր կամ իւր ըստացած մուլքումն, և կամ իւր գերեզմանումն,

Այսինքն, մարդս ՚ի պատկեր այ̃ էր ըստեղծուեր, երկնից արքայութեան ժառանգորդ էր պատրաստուեր* բայց ինքն իւր մարմնոյ ցանկութեանն հետևելով, անբան անասնոց հաւասարեցաւ և անմիտ կենդանեաց նմանեցաւ։

Այսինքն, այս անպարկեշտ չար և անխղճմտանք ապրելոյ ճանապարհն է որ նց̃ գայթակղելոյն և կորնչելոյն պատճառ դարձաւ*

ուստի

ուստի յետոյ յաւուրն դատաս
տանի թող իւրեանց բերանովն
խոստովանին իւրեանց ծուռին,
և իւրեանց կամօքն հաւանին և
ասեն, թէ չիտակ մենք արժանի
ենք այսպէս պատժի և պատու
հասի։

Այսինքն, զէրէ դորա անբան
ոչխարների նման դժոխքի տան
ջանացն կու մատնվին, և յաւի
տենական մահն կու տիրէ իւր
եանց * և արդար և ուղիղ մար
դիքն յարութեն աւուր առաւօ
տուն, երբոր Ճշմարիտ արեգակն
Քս կու ծագի, կու դատեն և կու
դատապարտեն զդոսա առաջի այ
և հրեշտակաց նորա։

Այսինքն, ինչ օգնութեն յոյս
որ ունին դորա թէ իւրեանց ապ
րանքէն և թէ իւրեանց բարե
կամներէն, կու փչանայ դժոխ
քումն * և այլ այն առաջի փառքն
իւրեանց ձեռքն չի՛ անկանիր։

Այսինքն, բայց ես յուսացեր
եմ աձ, որ երբոր իմ հոգիս դնայ
՚ի դժոխս հետ այլոց նախահարցն
յս քս որդին այ և յոյսն ամենե
ցուն իւր կամաւոր մահուամբն
և հրաշալի յարութեամբն զիս փրկէ
և ազատէ դժոխոց ձեռքէն։

Այսինքն, դու մի՛ վախեր երբ
որ կու տեսանես թէ մէկ մարդ մի
կու հարստանայ և կու մեծանայ

հաճեսցին։

Որպէս խաշն ՚ի դժոխս
մատնեսցին, և մահ
հովուեսցէ զնոսա *
և տիրեսցեն նոցա
ուղիղք ընդ առա
ւօտս։

Օգնութիւք նցա մա
շեսցին ՚ի դժոխս * և
՚ի փառաց իւրեանց
անկցին։

Բայց սակայն աձ փր
կեսցէ զանձն իմ ՚ի
ձեռաց դժոխոց յոր
ժամ ընդունին զիս։

Մի՛ երկնչիր յորժամ
մեծանայ մարդ * և
յորժամ բազում լի

նային փառք տան նր։

Զի ո՛չ թէ՝ ի մեռանե՛լն իւրում առցէ ընդ իւր զա՛մ ✱ և ո՛չ թէ իջցեն փառք տան նր ընդ նմա։

Այլ անձն նորա ՚ի կեանս իւրում օրհնեսցի ✱ խոստովան եղիցի քեզ յորժամ բարի արասցես դու նմա։

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց ✱ մինչև յաւիտեան ոչ լոյս մի տեսցէ։

Մարդ ՚ի պատուի էր և ո՛չ իմացաւ ✱ հաւասարեցաւ անասնոց անբանից և նմանեցաւ նց։

Տունք · 20·

✱ և մի՛ սրտմտիր և յուսահատիր երբ որ նորա տան պատիւն և փառքն կուշատանայ։

Այսինքն, զէրէ չէ՛ թէ մեռանելոյ ժամանակն զամէն ինչ որ ունի իւր հետն կուտանի ✱ և չէ՛ թէ իւր տան փառքն և սանթանաթն իւր հետն կուիջանեն ՚ի գերեզման։

Այսինքն, այլ քանի որ կենդանի է՛ այս կեանքումս իւր անձն կու օրհնվի և կու գովվի երեսպաշտ և կեղծաւոր մարդկանցէ ✱ և թէ դու այլ իւրն մէկ բարերարութի մի անես, կու խոստովանի քո լաւութիդ, և քեզ սէր ցոյց կուտայ, բայց յետոյ շուտով կու մոռանայ։

Այսինքն, այդպիսի մարդն կու իջանէ դժոխոց յատակն, մինչև այն տեղն որ իւր ազգն և զարմն է՛ ✱ և յաւիտեանս յաւիտենից այլ մխիթարութե լոյս չի՛ տեսանէր։

Այսինքն, ահա՛ այս էր որ ասացի, թէ մարդս իւր պատիւն և իւր արժանաւորութին չիմացաւ ✱ այլ իւր աթոռին և իւր մարմնոյ ցանկութենն հետևելով անբան անասնոց հաւասարեցաւ և նմանեցաւ։

Ասափս այս էր մի 'ի յերգեցողացն դաւթի 'ի մէջ այլ ղեւտականացն, որք երգէին զերգս առաջի տն ըստ կարգադրութեն դաւթի մարգարէին։

Այս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն վասն աւուր դատաստանին։

Այսինքն այն Ճշմարիտ ա̃ծն որ 'ի վեր է քան զա̃մ սուտ և խաբեբայ ա̃ծներն, և տ̃ր է բոլոր աշխարհիս խօսեցաւ և հրամայեց իւր ամենակարօղ զօրութե̃ն * և կանչեց զերկիր, իբր կանչեց զբոլորն դակ մարդկային ազգս յարևելից մինչև յարևմուտս որ դան 'ի դատաստան։

Այսինքն, 'ի վերին սիոնէն 'ի յերկնից արքայութէ̃ն և 'ի յա̃ծային բնակութէ̃ն կուերևի ընտրելոց և արդարոց նորա փրկութե և գեղեցկութե մեծ վայելչութի̃ն, փրկութե վայելչութին կուերևի, զէրէ կուփրկէ զիւրեանք 'ի յաւիտենական մահուանէ, և գեղեցկութե վայելչութի̃ն կու երևի, զէրէ կուպսակէ զիւրեանք մշտնջենական փառօք։

Այսինքն, և չէ թէ խոնարհ

ութե̃

Սաղմոս ասափայ։

Սաղմոս ․խթ․

ստուածոց տ̃ր խօսեցաւ * կոչեաց զերկիր յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու։

'Ի սիօնէ մեծ վայելչութի̃ փրկութե̃ գեղոյ նորա։

Ա̃ծ մեր յայտնապէս

եկեսցէ * և ած մեր
մի՛ դադարեսցի։

Հուր առաջի նորա
բորբոքեսցի * և
շուրջ զնովաւ
մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս ՚ի
վերուստ և զերկիր *
՚ի դատել զժողով
ուրդ իւր, ժողովել
առինքն զսբս իւր *
և ուխտ դնեն զպատա
րագս ուխտից իվր
սեղանոյ։

Պատմեսցեն երկինք
զարդարութի նր *
զի ած դատաւոր է։

ութը և կամ ծառայի կերպա
րանքով կուգայ ինչպէս առաջին
անգամն, այլ յայտնի ածային
փառօք զարդարեալ * և չի՛ դա
դարիր և մունջ չի՛ կենար ինչպէս
առաջին անգամն, այլ կու խօսի
բարձր ձայնիւ, և կու դատէ
զկենդանիս և զմեռեալս։

Նախինքն, իւր առաջեւն ահա
գին կրակ պիտի բորբոքի, և այրէ
և մաքրէ զբովանդակ երկիրս *
և իւր բոլորքն սաստիկ մրրկած
և մրթնած քամի պիտի շարժի և
փչէ, և սասանեցուցանէ, և
լուծանէ աշխարհիս տարերքն։

Նախինքն, պիտի կանչէ իւր առա
ջեւն զբովանդակ երկնային զօրու
թիւքն և հրեշտակաց դասքն, և զա
մէն հողեղէն մարդիկք որ այս աշ
խարհս են եկած * և դատաս
տան անէ իւր ժողովրդեանն, և
իւր սրբերն իւր մօտն ժողովէ *
և մանաւանդ զայնոսիկ որ այս
կեանքումս իւրեանց կամքն իւր
եանց սրտի սեղանին վր ուխտած
պատարագի նման ած կու մատու
ցանեն. իբր միշտ սրտի մօք ած
օրինացն և պատուիրանացն կու
հնազանդին։

Նախինքն, և շուտով երկինք,
իբր հրեշտակք երկնից պիտին
փչել զփողն գաբրիէլեան, և
պատմեն մարդկանց, թէ հասեր

է՛ այ արդար դատաստանի ժամանակն * և ասեն թէ ինքըն քս ած դատաւոր և դատաստան անող է մարդկան:

Այսինքըն , ուստի քանի որ ժամանակն ձեռքդ է , այ խրատոյն հնազանդիր որ կասէ , թէ լսէ ինձ ով ժողովուրդ իմ , զէրէ կուզեմ որ խօսիմ քեզ հետ * ականջ դիր ով իսրայէլ , իբր ով հաստատեցեալ ժողովուրդ իմ , զէրէ կուզեմ որ քո սրտիդ վկայութի տամ , որ ես երկնի և երկրի ըստեղծօղ ածս , քո տէրն եմ և քո ածն եմ:

Այսինքըն , ես քոյ պատարագներիդ · իբր քոյ մատաղներիդ համար զքեզ չեմ նախատեր և յանդիմաներ * զէրէ քո ողջակէզներդ · իբր քո անարատ այրած գառներդ որ ինձ մատաղ կանես հանապազ իմ աչքիս առաջևն է:

Այսինքըն , ես չեմ ուզեր և չեմ ընդունիր քոյ տանդ հորթուկներն * այլև չեմ ուզեր քոյ դեհիդ այծերն:

Այսինքըն , զէրէ որչափ որ օրմաններուն կենդանի և գազան կայ ամէնն իմ է * և որչափ որ լեռներուն վայրի ոչխար և անասուն կայ , ամէնն իմ է , և ես եմ ըստեղծեր զբովանդակն:

Այսինքըն , որչափ որ երկն

Լուր ժողովուրդ իմ , և խօսեցայց ընդ քեզ * և իսրայէլ քեզ վկայեցից , զի ած ած քո ես եմ:

Ոչ թէ վս պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ * զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յամ ժամ:

Ոչ ընդունիմ 'ի տանէ քումմէ զուարակս * և ոչ 'ի հօտից քոց նոխազս:

Իմ է ամ գազան անտառի * էրէ լերանց և ամ անասուն:

չունս երկնից * գե
ղեցկութի վայրի
ընդ իս է:

Թէ քաղցեայց ընդ
քեզ ինչ ոչ ասացից
* զի իմ է աշխարհս
լրիւ իւրով:

Ո՛չ ուտեմ ես զմիս
զուարակաց քոց * և
ոչ զարիւն նոխազաց
քոց ըմպեմ:
Մատո՛ յԱյ պատարագ
օրհնութե՛ * և կա
տարեա՛ բարձրելոյն
զուխտ քո:

Կարդասցես առ իս
յաւուր նեղութե՛
քոյ , ես փրկեցից
զքեզ * և դու փա
ռաւոր արասցես
զիս:

քուշին զանազան թռչուններ կայ
զամէնն ես գիտեմ և կուճանա
չեմ * և որչափ որ գեղեցիկ վայ
րի որսեր կայ ինձ հետ է , իբր իմ
հրամանաց տակն է:
Այսինքն , թէ որ ես մարդի
նման քաղցենամ , չեմ գար զքեզ
աղաչեր որ ինձ կերակուր տաս *
զիրէ աշխարհս իւր բարեօքն և
իւր լիութենովն իմ է , և ես եմ
ըստեղծեր զնա:
Այսինքն , ես քո հորթուկներիդ
միսն չեմ ուտեր * և ես քո այ
ծերիդ արիւնն չեմ խմեր , զիրէ
անկարօտ եմ ես այդ կերմիններիդ:
Այսինքն , այլ թէ կուզես որ
քո աստուծոյդ գուր գաս , իւրն
օրհնութե՛ և գոհութե՛ պատա
րագ մատո՛ սիրով և յօժարութե՛
* և ինչ ուխտ որ կանես քո բար
ձրեալ աստուծոյդ , մի՛ անհո
գութենով մոռանար , այլ շու
տով կատարէ:
Այսինքն , որ թէ իմ կամացս
հնազանդիս , և զիմ օրէնքն և
պատուիրանքն սիրով կատարես ,
երբոր քեզ փորձութե՛ և նեղութե՛
որ մի հանդիպի , շուտով աղաղա
կելդ՝ ի բաց դէպ ինձ , կու փրկեմ
զքեզ քոյ ամէն նեղութենէդ *
և դու տեսանելով զիմ բարերա
րութի՛ն զիմ անունն ամէն տեղ
կու օրհնես և կու փառաւորես:

Այս

Նախինքն , իսկ մեղաւոր և անզեղջ մարդկանց կասէ ած , Թէ ով մեղաւոր , դու որով հետև քո անձնապանդութենովդ և քո կամապաշտութենովդ ինձանից հեռացեր ես , և ինձ հետ մասն և բաժին չունիս , էր զիմ արդարութիս և զիմ ճշմարտութիւնս այդ քո անարժան բերանովդ այլոց կու պատմես , և կու քարոզես * կամ Թէ զիմ ուխտն և կտակարանքն , իբր զիմ օրէնքն և պատուիրանքն էր քո բերանդ կու առնուս , և կու յիշես ։

Նախինքն , դու խօյ զիմ ածային խրատս ատեցիր , իբր զիմ օրէնքն և պատուիրանքն չի՛ սիրեցիր * դու զիմ բերանիս խօսքն դէն ձգեցիր ․ իբր վարդապետաց և գրոց սրբոց ականջ չարարիր քո ցանկութենդ հետևելով ։

Նախինքն , դու երբոր կու տեսանէիր զգողն փոխանակ խրատելու զինքն , իւրն հետ գողութի կու գնայիր * և շնացող մարդկանց հետ մասնակից կու լինէիր , և բարեկամութի կանէիր ։

Նախինքն , քո բերանդ միշտ լի էր անիրաւութե և չարութե ․ իբր ստութե և հայհոյութե * և քո լեզուդ համապայ նենգութի և խորամանկութի կու ձնարէր այլոց համար ։

Սակայն մեղաւորին ասէ ած , իսկ դու ընդէր ընաւ պատմես զարդարութի իմ * կամ առնուս զուխտ իմ 'ի բերան քո ։

Զի դու ատեցեր զխրատ իմ * մերժեցեր և յետս ընկեցեր զամ բանս բերանոյ իմոյ ։

Թէ տեսանէիր զգողս , ընթանայիր ընդ նոսա * և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո ։

Բերան քո յաճախէր զչարութի * և լեզու քո նիւթէր զնենգութիւն ։

Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէիր * և 'ի վերայ որդւոյ մօր քոյ դնէիր զգայթակղութիւն։

Զայս ա̃մ արարեր և լռեցի քեզ * կարծեցեր անօրէնդ 'ի մտի քում թէ և ես քեզ նմանիցիմ։

Արդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս ա̃մ առաջի քոյ * իմացարուք ամենեքեան որոց մոռացեալ իցէ զա̃ծ։

Գուցէ երբէք յափշտակիցէք * և ո՛չոք իցէ որ փրկիցէ։

Այսինքն, դու միշտ կու նստէիր և քոյ եղբօրդ և քոյ ընկերիդ վատ կասէիր * և քոյ մօր զաւակին մէջ· իբր եկեղեցւոյ որդւոյն վերայ գայթակղութիւն կու դնէիր քո հերձիք խօսքերովդ, և կու թերահաւատացնէիր զիւրեանք։

Այսինքն, զայս ամէն չարիքս արարիր, և ես քեզ համբերեցի, և երկայնամիտ եղայ, լինի թէ դու դարձ գաս * բայց դու անօրէնդ այնչափ լրբվեցար և յանդգնեցար, որ քոյ մտաց մէջն այնպէս կարծեցիր թէ ես այլ քեզ կու նմանիմ· իբր այնոր համար չեմ պատժեր և պատուհասեր զքեզ, որ քո անօրէն կենցաղավարութիւնդ ինձ դուր կու գայ, բայց վա՛յ քեզ որ կու խաբվիս 'ի քոյ մոլորեալ մտացդ։

Այսինքն, ահա՛ այժմ ես զքեզ կու յանդիմանեմ, և քո արարած չարութիւնքն քոյ առաջիդ դնելով զքեզ կու դատապարտեմ * զայս լսելով իմացէք ամէնքդ որք մոռացերէք զա̃ծ, և թողելով զձեր յիմարութիւն զգուշ կացէք։

Այսինքն, որ չի լինի թէ ձեր կենաց վերջն հասանի, և մահն զձեզ յափշտակէ և տանի 'ի դժոխս * և ոչոք չի՛ գտնվի, որ զձեզ կարենայ փրկել, 'ի տան

ջանաց և 'ի գերութենէն սատա
նայի։

Այսինքն, և գիտացէք որ օրհնու
թեան և գովութե պատարագն
միայն զիմ սիրտս կուփառաւորէ
և կուզուարճացնէ * և այն տեղն
է՛ ճշմարիտ ճանապարհն, որ զիմ
ած ային փրկութիս նշանց կու
տամ իմ երկիւղած ծառայիցն.
իբր կուփրկեմ զնոսա 'ի դժոխոց
և յաւիտենական կենացն արժա
նի կանեմ զիւրեանք։

Իբր, զայս սաղմոսս մինչև 'ի
վերջն ինքն դաւիթ է ասացեալ
վասն ապաշխարելոյ զմեղս իւր։
Այս սաղմոսումս աղաչանօք կու
խնդրէ դաւիթ յայ զթողութի
մեղաց իւրոց։

Այսինքն, որ ած մի' դատեր
և դատապարտեր զիս քո արդար
դատաստանովդ, այլ խղճա՛ և
ողորմիր ինձ քո մեծ և անչափ
ողորմութենովդ և քաղցրութե
նովդ * և քո առատ գթութե
նովդ և մարդասիրութենովդ որ
միշտ զղջացելոց թողութի կու
շնորհես, քաւէ և ջնջէ զիմ անօ
րէնութիս որ գործեցի քոյ առա
ջևդ։

Այսինքն, և թէպէտ շատ ան
գամ դու ինձ ներեցիր և իմ մե

Պատարագ օրհնու
թե փառաւոր արաս
ցէ զիս * և անդ է՛ ճա
նապարհ ուր ցուցից
նմա զփրկութի այ։

Տունք. 24.

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի
'ի ժամանակի իբրև եկն առ
նա նաթան մարգարէ յորժամ
մտեալ էր նա առ բերսաբէէ,

Սաղմոս. Ծ։

Ողորմեա ինձ ած
ըստ մեծի ողորմութե
քում * ըստ բազում
գթութե քում քա
ւեա զանօրէնութիս
իմ։

Առաւել լուա՛ զիս
յանօրէնութե իմէ *

և 'ի մեղաց իմոց սր-բեա զիս:

Զանօրէնութիւն իմ ես ինքն գիտեմ * և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ:

Քեզ միայն մեղայ ո̄ր * և զչար առաջի քո արարի:

Որպէս արդար եղի-ցիս 'ի բանս քո * և յաղթեսցես 'ի դա-տելն քո:

ղացն թողութիւն շնորհեցիր, բայց ես հետևելով իմ մարմնոյս ցանկութեանն դարձեալ ապականեցի զհոգի իմ, վա̃ որոյ կաղաչեմ զքեզ, որ այլև լուանաս զիմ հոգիս քո ողորմութեն սապոնաւն և յիստակես զիս քո շնորհօքդ յիմ անօրէնութենէն * և յիմ մեղացն զիս մաքրելով սրբես և ազատես:

Այսինքն, զերբէ զիմ գործած անօրէնութիւնն ես ինձանից գիտեմ և կուխոստովանիմ * և իմ մեղքն և յանցանքն հանապազ իմ աչքիս առաջևն է, և ամենևին չեմ մոռանար:

Այսինքն, ես միայն քեզ մեղայ, և քոյ ամենամեծ տէրութիւնդ բարկացուցի, և թէպէտ շատ անգամ այլոց ևս վնաս հասուցի, բայց միայն ընդէմ քոյ օրինաց և պատուիրանացն մեղանչեցի * և քոյ առաջևդ յանդգնեցայ և չար գործեցի:

Այսինքն, դու խոստացերես որ ինչ մարդ որ ուղիղ սրտով զղջանայ թողութիւն շնորհես, ահա ես զիմ մեղքն և անօրէնութիւնն կուլամ, և կու ապաշխարեմ, ուրեմն թողութիւն շնորհէ ինձ, որ դու քո բանումդ արդար երևիս * և քո ճշմարիտ խոստմունքդ հաստատ պահելով, յաղթես այնպիսի մարդկանց կարծիքն, որ

իւրեանց մօրաց միջուճն կուգա
տեն զքեզ և կասեն , թէ ա՟ծ
չէ՛ թէ իւր ամենառատ ողորմու
թե և բարութեն համար , այլ
մեր արժանաւորութեն համար
կուներէ մեր մեղացն , և մեզ
երկնային բարիք կուպարգևէ ։
Ասիէնքն , դու գիտես որ ես անօ
րէնութենով յղացայ , իբր ադա
մային մեղքն և պարտաւորութեն
սերմանեցայ իմ մօր արգանտն * և
իմ մայրս նոյն մեղաց մէջն ծնաւ
զիս , որ պատճառ լինելով չար
եաց , միշտ կույօժարեցնէ զիմ
բնութիս դէպ 'ի մեղքն ։
Ասիէնքն , որով հետև դու տ՟ր
ա՟ծ զճշմարտութին կուսիրես ,
ճշմարտութենով խօսիմ քոյ առա
ջևդ , ես թէ որ իմ կամաւս և
յօժարութենովս չէի հաւանէի
մեղացն , ադամային յանցանքն
զիս ուժով չէր կարեր ձգել 'ի
մեղս * և մանաւանդ զի դու քոյ
օրինաց և պատուիրանաց անյայտ
և ծածուկ խորհրդներն ինձ
յայտնեցիր , և զիս 'ի մեղաց և 'ի
չար գործոց զգուշացուցիր ։
Այլ թէ դու տ՟ր ա՟ծ որ միշտ ճշ
մարտութին կուսիրես , տես զիմ
սրտիս ճշմարտութիւնն զիմ հա
ւատքն , զիմ պարզամտութին
դէպ առքեզ , զիմ յոյսս , և զիմ
սէրն * դու գիտես , որ երբոր

Անօրէնութեամբ յղացայ * և 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ ։

Դու տ՟ր զճշմարտութի սիրեցեր * զան յայտս և զծածկեալս իմաստութե քո յայտ նեցեր ինձ ։

Ցօղեա՛ յիս մշտկաւ և սր̃բ եղէց * լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

դու քո սուրբ հոգւովդ քոյ իմաստուն անյայտ և ծածուկ խորհրդներն, իբր քոյ միածին որդւոյդ անօրէնութիքն ինձ յայտնեցիր և իմացուցիր, ինչպէս ես շուտով ուղիղ հաւատով հաւատացի քեզ։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ դու ըստ սովորութեան մովսիսական օրինացն քոյ միածին որդւոյդ պատուական արեանն մշտկով ինձ վերայ ցօղէ, իբր զոպայ անուն խոտի փնջովն ինձ վր ցանէ, որ ես սրբվիմ * և քոյ սուրբ հոգւոյդ շնորհաց ջրովն լուա՛ զիմ հոգիս որ քան զձիւնն սպիտակ լինիմ։

Լսելի արա՛ ինձ զցնծութի և զուրախութի * և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Այսինքն, իմ մտացն և իմ խղճմտանացն քոյ մխիթարիչ հոգւովդ զայն երկնային ցնծութին և ուրախութին լսեցուր, որ ես ՚ի պատճառս մեղաց և անօրէնութեց իմոց կորուսի * և իմ տառապեալ ոսկերքս. իբր իմ հոգւոյս նուաղած և տկարացած զօրութիքն, կրկին քոյ շնորհաց քաղցրութին առնելով, զօրեղանան ուժեղանան և ցնծան։

Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց * և զամ անօրէնութիս իմ ջնջեա՛։

Այսինքն, քո բարկացած երեսդ իմ մեղացն դարձուր և անտես արա՛ զիմ յանցանքն * և զիմ ամէն չարութիս և անօրէնութիս քոյ ողորմութենովդ ջնջէ և քաշէ, զէրէ ամ երկայնամիտ և անյիշաչար ես։

Այսինքն , բարձ ինձանից զայս կեղտոտ սիրտս , և իմ միջումս մէկ այնպէս յիստակ սիրտ հաստատէ , որ միշտ զբարին կամենայ և 'ի չարէն հեռանայ * և իմ փորումս մէկ ուղիղ հոգի մի նորոգէ , իբր զայս իմ ապականած կամքս վեր առ ինձանից , և մէկ այնպէս ուղիղ կամք տուր , որ ո՛չինչ համարելով աշխարհիս հեշտութին միայն իւր փրկութեն և քո փառացն ցանկայ և փափաքի:

Այսինքն , զիս քո երեսէդ մի՛ ձգեր տ՟ր ա՟ծ , և քո ա՟ծային խնամքէդ մի՛ հեռացներ * և քո մխիթարիչ ս՟բ հոգո՛յդ շնորքն ինձանից մի՛ հաներ:

Այսինքն, այլ կրկին տուր ինձ քո փրկութե՟ ցնծութին , իբր զայն ցնծութիւնն որ ես քո փրկչիդ վ՟ր ունէի յառաջ քան զմեղանչելն իմ, զէրէ մարգարէական հոգո՛վ տեսերէի որ նա իմ զարմէս պիտէր ծնանիլ , և միշտ նորա վերայ կուրախանայի * և քո պետութե՟ հոգո՛ովն , իբր քո այն տիրապետող կառավարող և զօրացնող հոգո՛վդ զիս հաստատէ 'ի նոյն հաւատն և 'ի սէրն:

Այսինքն , որ ես անօրէն մարդկանց քո ողորմութե՟ քո գթութե՟ և քո երկայնամտութեան կերպն և ճանապարհն ուսուցանեմ,

նեմ,

Սիրտ ս՟բ հաստատեա՛ յիս ա՟ծ * և ըզհոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում:

Մի՛ ընկենուր զիս տ՟ր յերեսաց քոց * և զհոգի ս՟բ քո մի հաներ յինէն:

Տուր ինձ զցնծութիւն փրկութե՟ քո * և հոգո՛վ պետութե՟ քո հաստատեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քոյս * և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարենէ ա՟ծ, ա՟ծ փրկութե իմոյ * և ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութե քում:

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս * բերան իմ երգեսցէ զօրհնութի քո:

Թէ կամեցեալ էիր զպատարագս մատուցանէաք * բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ ա՟յ հոգի խոնարհ * զսիրտ ս՟բ և զհոգի խոնարհ ա՟ծ ոչ արհամարհէ:

նեմ, որ թէ լինի որ մարդկային տկարութենով մեղք այլ անկանին, քո ինձ արարած բարերարութիւնն յիշելով չի՛ յուսահատին * և ամբարիշտ և անձնադանդ մարդիկք առ քեզ դառնան և ապաշխարեն:

Այսինքն, փրկէ՛ զիս տ՟ր ա՟ծ ի մարդասպանութէ և յարիւնահեղութէ, զէրէ դու իմ փրկութե և ազատութե ա՟ծն ես * որ իմ լեզուս կրկին անդամ համար ձայնի ցնծայ և ուրախանայ քոյ արդարութե միջուամն, իբր պատմէ և քարոզէ քոյ օրինաց և պատուիրանաց արդարութիւնն:

Այսինքն, և թէ դթաս ինձ մ՟ր և զիմ մեղօք կապած շրթունքս քոյ երկնային շնորհօքդ բանաս * իմ բերանս անդադար զքեզ կու օրհնէ և կու գովաբանէ:

Այսինքն, թէ որ դու ինձանից մատաղ ուզէիր, ես քեզ իմ մեղացն համար անչափ պատարագ կու մատուցանէի * բայց դիտեմ որ չէ՛ թէ հասարակ մատաղներն, այլ անարատ այրած դառներն քեզ դուր չի՛ գար:

Այսինքն, զէրէ ա՟յ ընդունելի պատարագն մարդոյս հեզ և խոնարհ հոգին է՛ * մէկ սիրտ մի որ յիստակ լինի, և մէկ հոգի մի որ իւր մեղքն և յանցանքն յիշելով

զղջայ

զգզջայ փոշխմանի և խոնարհի, ամենևին ած զնա չէ արհամարհեր։

Ո՛վ սիրելիք, որ ած դու խմ մեղացն համար քո ածային խնամքդ մի՛ հեռացներ ՚ի նոր սիոնէն, այլ քո բարի հաճութենովդ բարութիւն արա և օգնական եղիր նոր * որ երուսաղէմի պարսպներն, իբր քոյ մբ եկեղեցւոյդ օրէնքն և աւանդութիւնքն որ ընկեր է ՚ի ձեռն առաքելոց և վարդապետաց հաստատելի շինելի և կատարելի ՚ի փառս անուանդ քոյ սրբոյ։

Ո՛վ սիրելիք, զէրէ այն ժամանակն քեզ դուր կուգայ քրիստոնէից արդարութե և հատուցման պատարագն, նը ուղիղ կամաց նուէրքն իբր փէշքաշն, նոցա ջերմեռանդ սրտի ողջակէզն, իբր ուղիղ սիրտն * և մանաւանդ, զի այն ժամանակն կու հանեն քոյ սեղանիդ վր զզուարակն, իբր զորդիդ քո միածին որ է եզն պարարակ ըստ ղուկասու, և քոյ մբ սեղանիդ վերայ քեզ կու մատուցանեն, և կու պատարագեն։

Իբր, զայս սաղմոսս մինչև ՚ի վերջն դաւիթ է ասացեր ածային իմաստութբ ընդ էմ վատալեզու մարդկանց որ կու չարախօսեն և կու մատնեն զայլս անիրաւ տեղ։

Բարի արա ոը կամօք քովք սիոնի * և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան, ՚ի նուէրս և յողջակէզս * յայնժամ հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակս։

Տունք. 20։

՚Ի կատարած ՚ի մասսութն դաւթի, ՚ի ժամանակի զի եկն դովէկ եդոմայի, և պատմեաց սաւուղայ, անհաւանիկ դաւիթ էկէալ է ՚ի տունն աքիմելէքայ։

Սաղմոս. ԾԱ:

Զի՛ պարծի 'ի չարութե հզօրն յանօրէնութե * զօր հանապազ զանօրէնութիւն խորհեցաւ 'ի լեզուի իւրում։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն առ Դովէկ, կամ քս կու խօսի առ յուդայ • կամ թէ արդարք կու խօսին իւրեանց նեղչացն հետ։

Այսինքն, ինչ կու պարծենաս իւր չարութենովն, այն մարդն որ միայն կարողութի ունի անօրէնութիւն գործելոյ, իբր այն որ անօրէնութէ 'ի զատ այլ ուրիշ իքմին չի՛ պաշարեր * օրն 'ի բուն անօրէնութի և նենգութիւն խորհեցաւ և յօրինեց իւր լեզուովն ընդդէմ ամեն մարդկանց, և այ ահն և երկիւղն իւր սրտէն 'ի բաց ձգեց։

Որպէս ածելի սուր սիրեաց զնենգութի * սիրեաց զչարութի քան զբարութիւն * զանօրէնութի քան զխօսս արդարութե։

Այսինքն, անզգամ մարդոյ ձեռն անկած սուր ածելւոյ նման միշտ զչարագործութիւն և զնենգագործութիւնն սիրեց * առաւել խնդրեց և պատուեց զչարութիւն քան զբարութիւն * և անօրէնութիւնն և անիրաւութիւնն, քան զճշմարտութե և արդարութեան խօսքն այլ շատ իգործ ածեց, և բանեցոյց։

Սիրեաց նա զամ խօսս կործանման * և զլեզուս նենգաւորս։

Այսինքն, որ չափ որ խաբելոյ վնաս հասուցանելոյ և կործանելոյ խօսք կայր, զայն սիրեց և 'ի գործ ածեց * և զայնպիսի վատաբերան մարդիքն սիրեց և պատուեց, որ լեզուներն իւրն

նման

նման խորամանկ և նենգաւոր
էին։

Այսինքն, նորա համար ած կու
կործանէ զինքն և ամենևին կու
փչացնէ * փշի ծառի նման կու
խլէ կուփետէ և դէն կու ձգէ *
և իւր տնէն և տեղէն կու հանէ
և կու զրկէ, և երերած և դե
դերած կանէ * և իւր տակուինն
կենդանեաց երկրէն կու քանդէ
որ այլ զարմ և զաւակ և յիշա
տակ չունենայ։

Դարձեալ, նր յուսոյ տակուինն
կու կտրէ յարքայութէն ած, և
զիւր անունն և յիշատակն կու
ջնջէ 'ի դպրութէն կենաց։

Այսինքն, որ արդար մարդիքն
տեսանելով նր կորուստն, երկն
չին յած արդար դատաստանէն *
և տնազ անելով ծիծաղին նր վր
և ասեն։

Այսինքն, ահա այս է այն մարդն
որ զած իւրն օգնական չէ դրեց
* այլ յուսացաւ և ապաւինեցաւ
յիւր շատ ապրանքն և յիւր մե
ծութիւնն * և իւր չարադոր
ծութե և նենգագործութե
միջումն զօրացաւ և փառաց հա
սաւ։

Այսինքն, այլ ես շնորհօքն ած
պարարտ և պտղալից ձիթենւոյ
ծառի նման տնկած կու մնամ
ած տան միջումն, և իւրն օրհ

Վասն այսորիկ ած
կործանեսցէ զնա *
իսպառ խլեսցէ * և
հանցէ զնա յարկաց
իւրոց * և զարմատս
նր յերկրէն կենդա
նեաց։

Տեսցեն արդարք և
երկիցեն * զնոքաւ
ծիծաղեսցին և ասաս
ցեն։

Ահա այր է որ ոչ
արար զած իւր օգնա
կան * այլ յուսացաւ
սա՛ի բազում մեծու
թիւն իւր * և զօրա
ցաւ 'ի նանրութեան
իւրում։

Այլ ես որպ ձիթենի
պտղալից 'ի տանն ած
* յուսացայ յողոր
մութիւնն ած յաւի

տեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խոստովան եղէց քեզ տ̃ր յաւիտեան, զի արարեր * և համբերից անուան քում զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց։

Տունք: 8.

Ի կատարած վասն մաղէթայ իմաստութի դաւթի:

Սաղմոս. ԾԲ.

նութիւն գոհութիւն և փառաբանութի կու մատուցանեմ * զէրէ միշտ յուսացայ և ապաւինեցայ իմ ա̃յ ողորմութիւնն յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Այսինքն, այս բարերարութեան համար միշտ կու խոստովանիմ և կու գոհանամ քեզանից տ̃ր ա̃ծ յաւիտեանս յաւիտենից, զէրէ դու արարիր, և դու քո շնոր հօգդ զիս զարդարեցիր * և կու համբերեմ և կու սպասեմ և կու յուսամ քոյ ս̃բ անուանդ, զէրէ քաղցր ես քո առատ ողորմութենովդ քոյ սրբոց առաջին, երբ քոյ սրբոց մօտաց միջումն։

Բառս այս մաղեթայ որ առ եբրայեցիս աւի մահելեթ, 'ի յան հոգութէ գրչաց սխալեալ է, զի փոխանակ գրելոյ ամալեկայ, գրեալ են մալեթայ, ուստի ոչ ոք 'ի հրէից մինչև ցայսօր դիտացեալ է ստուգիւ թէ զինչ նշանակէ մալեթայ, իսկ ամալէկ նշանակէ զժողովուրդ լիզող, կամ անբան, զորմէ խօսելով դաւիթ ասէ, ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ ա̃ծ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարդարէն հրէից կուրութեան համար, և թէ որպէս ա̃ծ պատժեց

զիւր

զիւրեանք, և զկռապաշտներն կա չեց՝ ի ճշմարիտ ա՟ծպաշտութե՟ն։

Այսինքն, կամապաշտութենով և նախանձով կուրացաւ անզգամ ազգն հրէից, զէրէ յետ տեսանելոյ այնքան զարմանալի հրաշագործութիւնքն զոր արար ք՟ս, քարոզոյց իւր սիրոն, ուրացաւ զճշմարտութիւնն և ասաց, թէ սա ա՟ծ չէ՝ * ապականեցան մտքով և նահապետաց և մարգարէից գուշակած ճշմարտութին ատելութե՟ հա՟մար ծուռ մեկնեցին, և իւրեանց անօրէն և անիրաւ գործքովն պղծվեցան և գարշելի դարձան ա՟յ և մարդկանց առաջին * և ոչ ոք չի գտվեր իւրեանց միջումն որ իւր սրտի դառնութին դուրս ձգէ, և հեզութենով և քաղցրութենով ընդունի զաւետարանական ճշմարտութիւնն։

Այսինքն, ա՟ծ յիւր երկնային աթոռէն նայեցաւ ամէն մարդկային ազգիս վերայ * որ տեսանէր թէ մէկ իմաստուն և ճշմարտասէր մարդ մի կու գտվէր նոցա միջումն որ խնդրէր զք՟ս ա՟ծ, կամ ջանայր սրտի մտօք ճանաչել և սիրել զնա իբրև որդի ա՟յ։

Այսինքն, տեսաւ որ ամէնքն

միա

Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ ա՟ծ * ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե՟ իւրեանց * և ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն։

Տ՟ր յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մարդկան * տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զա՟ծ։

Ամենեքեան խոտո

բեցան ի միասին * և անպիտանացան ։

Ոչ ոք է որ առնէ զբա րի * և ոչ է ոք մինչև 'ի մի ։

Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան ոյք գոր ծեն զանօրէնութի՛ ։

Որք ուտէին զժողո վուրդ իմ ոպ՟ կերա կուր հացի * և զա ծ՟ ո՛չ կարդացին ։

միատեղ մոլորեր են և հեռացեր են այս ճշմարտութենէս * և այնպէս անպէտք և անշահ են դար ձեր իւրեանց մեղսասէր բնու թենն հետևելով , որ արժանի չեն թէ ած՟ անուննին յիշեն , կամ 'ի բերան առնուն ։

Այսինքն , ոչոք չկայ որ յիւր նում մէկ բարեգործութեան նշան մի ունենայ * և մէկ մարդ մի այլ չի գտնիր , որ ած՟ կամքն կատարէ , կամ նորա օրինացն և պատուիրանացն հնազանդիլ կա մենայ ։

Այսինքն , և ասաց թէ այդ ինչ պէս կուրութի՛ է , որ այդ չափ մարդիկք որ չարութի և անօրէ նութիւն գործելոյ յետնէ են , ամենևին չե՛ն ճանաչեն և չիմա նան իւրեանց մոլորութի՛ն և պա կասութիւննն ։

Այսինքն , զիմ ժողովուրդն և զիմ ծառայքն կու հալածէին կու բռնաբանէին և հաց ապուրի նման կու կուտային * և արհա մարհելով զբանս մարգարէից ամենևին չե՛ն կամեցան իւրեանց աչքն բանալ և ճանաչել զիմ որ դին միածին յս՟ քս՟ որ է ած՟ ճշ մարիտ , և օրհնել և գովաբանել զանուն նորա , այլ խորհեցան և ասացին ըստ ղուկասու , սա է ժա ռանգն , եկայք ըսպանցուք զսա ։

Այս

Այսինքն, թողելով աստուծոյ երկիւղն այնպէս անդ վախեցան, որ ամենեւին ահ եւ երկիւղ չկայր, երբ վախեցան ՚ի կայսերէն համարեցինց, թէ չի՛ լինի թէ բար կանայ իւրեանց վերայ, վախեցան ՚ի զօրացն համարեցինց թէ չի՛ տան իւրեանց երկիրն եւ ազգին իշխանութիւն, ըստ այնմ եթէ թողումք զնա այնպէս, ամենեքին հաւատան ՚ի նա, եւ գայցեն հռոմք, եւ բառնայցեն զազգս մեր եւ զտեղի. եւ այսպէս իւրեանց մոլորութեան միջումն կորան * զէրէ Ած փառաւորէր եւ մարդահաճոյ մարդկանց ոսկուանքն կու ցրուէ, երբ ուժն եւ կարողութիւն եւ ճարտարագործութիւն կու ոչնչացնէ եւ կու փչացնէ:

Այսինքն, որ ամաչեն եւ ամօթ լինին աշխարհիս վերայ * զէրէ Ած անարգեց արհամարհեց եւ նախատինք արար զիւրեանք ամէն ազգերի միջումն:

Այսինքն, ո՜հ ո՞վ կու տայ մեզ ՚ի վերին սիոնէն զփրկութիւն նոր իսրայէլի, երբ զորդին Այ, զՔս մարիտ փրկիչն քրիստոնէից * որ երբոր գայ եւ դարձուցանէ զիւր ժողովուրդն ՚ի կռապաշտութէ ՚ի յԱծ գիտութի, եւ ՚ի դեւերուէն սատանայի ՚ի յաղթութի որդւոցն Այ, զէրէ այն ժամանակն

Անդ երկիցեն զեր կիւղ, ուր ո՛չ էցէ երկիւղ * զի Ած ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից:

Ամաչեսցեն եւ յա մօթ լիցին * զի Ած անարգեաց զնս:

Ո՛ տացէ ՚ի սիօնէ զփր կութիւն իսրայէլի * ՚ի դարձուցանել Տն զգերութի ժողովր դեան իւրոյ, ցնծաս ցէ յակոբ, եւ ուրախ եղիցի իսրայէլ:

Տունք: 9.

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան դաւթի, ՚ի ժամանակի մինչ եկին զիփացիքն և ասեն ցսաւուղ, ոչ հաւասիկ դաւիթ թագուցեալ նստի առ մեզ:

Սաղմոս . ԾԳ :

Ած յանուան քում կեցո զիս * և ՚ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ :

Ած լուր աղօթից իմոց * ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ :

Օտարք յարեան ՚ի վր իմ * և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ * և ոչ համարեցան զքեզ ած առաջի իւրեանց

կուցնծայ նոր ժողովուրդն յակոբայ , և կուրախանայ խորհրդաւոր ազգն իսրայէլի :

Իբր , զայս սաղմոս մինչև ՚ի վերջն դաւիթ է ասացեալ լի ած իմաստութբ վասն օրհնելոյ և փառաբանելոյ զած , և վասն խնդրելոյ ՚ինմանէ զօգնութիւն ընդդէմ ատելեաց և հալածչաց իւրոց: Այս սաղմոսաւս կու խօսի մարգարէն ընդդէմ զիփացւոց , կամ քս ընդդէմ հրէից , կամ արդարք ընդդէմ նեղչաց իւրեանց :

Այսինքն , որ ած կաղաչեմ զքեզ քոյ սբ անուան փառացն համար ինձ օգնական եղիր , և զիս փրկէ իմ թշնամեաց ձեռքէն * և քո ամենազօր կարողութենովդ ինձ իրաւունք և դատաստան արա : Այսինքն , որ ած քո առատ ողորմութենովդ լսէ իմ աղօթքիս և պաղատանքիս * և քո գթութենովդ ականջ դիր իմ բերանիս խօսքին : Այսինքն , զէրէ օտար բնութենով և օտար խղճմտանքով մարդիք ինձ վերայ վազեցին * և զօրեղ մարդիք զիմ անձս խնդրեցին , իբր այնպիսի մարդիք որ անօրէնութբ և չարագործութբ զօրեղ էին , ուզեցին զիս սպա

նա

նանել և կորուսանել * և զքեզ
և քո արդար դատաստանդ խը
եանց աչաց առաջեւն ոչինչ Համա
րեցին անզգամութե։

Այսինքն, և ես յիշելով քո զա
նազան բարերարութիւդ որ մինն
չև ցայսօր ինձ արարիր, յուսադ
րեցի զիս և ասացի, աՀա տր
ինձ օգնական և պաշտպան է՛ * և
ինքն տրն իմ Հոգւոյս ընդունող
և նախախնամօղն է յամ նեղութե
և յամ փորձանաց միջումն։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ
տր իմ, որչափ փորձանք և պա
տուՀաս կայ ինձ պատրաստած,
զամենն դարձնես իմ թշնամեացն
վերայ * և քո Հզօրիտ խոստ
մունքիդ զօրայ, սատակես զնս
և զնորեանց յիշատակն բառնաս
յայս աշխարՀէս։

Այսինքն, և ես քո այդ բարե
րարութեդ Համար ոչ թէ միայն
քո ՚ի ձեռն մովսէսի Հրամայած
պատարագներն, այլև կամաւոր
պատարագներ քեզ մատուցանեմ
* և խոստովանիմ և օրՀնեմ և
փառաբանեմ զքո տր անունդ
զէրէ բարի է՛, և տմ օրՀնութե
արժանի է։

Այսինքն, զէրէ դու ես որ մինչև
ցայսօր իմ ամէն նեղութէն զիս
փրկեցիր * և այն փորձանքն և
պատուՀասն որ իմ գլուխս պի

ԱՀա տր օգնական
իմ * և տր ընդու
նող Հոգւոյ իմոյ։

Դարձուցանել ըզ
չարն ՚ի թշնամիսն իմ
* Հզօրութեամբ
քով սատակեա զնս։

Կամօք իմովք պա
տարագս մատուցից
քեզ * և խոստովան
եղէց անուան քում
տր զի բարի է։

Յամենայն նեղու
թէ իմ մէ փրկեցեր
զիս * և ՚ի թշնամիս
իմ ետես ակն իմ։

Տունք ․ Դ ․

'Ի կատարած ընդ օրհնութե իմաստութի դաւթի ։

Սաղմոս ․ ՃԱ ։

Ունկն դիր տ՟ծ աղօթից իմոց * և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ ։

Նայեաց առ իս և լուր ինձ * զի տրտմեցայ ես 'ի ձանձրանալ իմում և խռովեցայ ։

'Ի ձայնէ թշնամւոյն և 'ի նեղել մեղաւորին * խոտորեցան յիս անիրաւութե՟ , և բարկութե՟ ոխս

տէր գալ , իմ թշնամեաց գլուխն եկած տեսայ քոյ ողորմութե՟դ և օգնականութե՟դ ։

Իբր զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւիթ է՛ ասացեալ իմաստութե՟ հոգւոյն սրբոյ 'ի դէմս յի՟ քի՟ տ՟ն մերոյ , օրհնելով և գովելով զա՟ծ ։ Այս սաղմոսումս կու խօսի մարդարէն ընդդէմ աքիտոբէլայ , դոլով հալածեցեալ յաբիսողոմայ , կամ ք՟ս խօսի ընդդէմ յուդայի , դոլով հալածեցեալ 'ի հրէից ։

Այսինքն , տ՟ր ա՟ծ քո հայրական սիրովդ ականջ դիր իմ աղօթքիս * և մի՛ արհամարհեր և անտես առներ զիմ խնդրուածքն այս իմ նեղութե և չարչարանաց ժամանակիս ։

Այսինքն , նայիր դէպ ինձ քո ամենատես դթութենովդ և լսէ իմ պաղատանքիս * զէրէ ձանձրացայ ես մտածելով անդադար իբրև զմարդ զայն դառն չարչարանքն որ ես քաշել պիտիմ , և սաստիկ ձանձրանալոյս տրտմեցայ տխրեցայ և խռովեցայ ։

Այսինքն , և մանաւանդ լսելով իմ թշնամեաց ձայնն և աղաղակն , որ ինձ ահ տալով շուրջ կուգան , և տեսանելով մեղաւոր և խորամանկ մարդկանց զա

նա

նաղան վիշտն և նեղութիւնն որ ինձ կու հասուցանեն, հալեցայ և մաշեցայ * զերդ անիրաւ տեղ իւրեանց մէտքն ծուեցին ինձ մէ և բարկութենով ինձ հետ ոխ կու պահէին ։

Այսինքն, ուստի սիրտս խռովեցաւ և տխրեցաւ իմ միջումս * և մահուան երկիւղն անկաւ ինձ վերայ ։

Այսինքն, ահն և դողն իբրև զմարդ զիս պատեց * և սաստիկ տրտմութե խաւարն զիս ծածկեց ։

Այսինքն, և առաւել սրտիս տառապանքէն ասացի, թէ ո՜հ կու լինէր մի, որ մէկ մի ինձ աղաւնւոյ նման թև տայր * որ թռչէի բարձրանայի, և հեռանայի այս երկրէս, և գնայի մէկ անապատ տեղ մի հանգչէի և դադարէի ․ իբր կու լինէր մի որ հայրն իմ երկնաւոր իւր սուրբ հոգւոյն թևն ինձ պարգևէր, որ թռչէի և հեռանայի այս չար աշխէս, և գնայի դադարէի 'ի մէջ հեթանոսաց, և դարձուցանէի զիւրեանք 'ի գիտութի ճշմարտութե ։

Այսինքն, բայց յոյս միշտ դէպ յած էր, որ զիս փրկէր 'ի մարդկային կարճամտութէ * 'ի զայրանալոյ, և 'ի մրրկած նեղասրտութենէ, և զօրացուցանէր զիս 'ի ձեռն հրեշտակին իւրոյ ըստ ղու

պահէին ինձ ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս * և երկիւղ մահու անկաւ իվե իմ ։

Ահ և դողումն եկն իվերայ իմ * և ծածկեաց զիս խաւար ։

Ասացի, ո՛ տայր ով ինձ զթևս որպէս զաղաւնւոյ * զի թռչէի վերանայի, և հեռացեալ դադարէի յանապատի ։

Ակն ունէի յայ, որ փրկէր զիս 'ի կարճմտութէ * 'ի զայրանալոյ, և 'ի մրրկեալ նեղսրտութէ ։

Ընկլո՛ տէր * և բաժա
նեա՛ զլեզուս նոցա *
զի տեսի զանօրէնու
թիւն և զհակառակու
թիւն 'ի քաղաքի ։

'Ի տուէ և 'ի գիշերի
շուրջ եղեն զպարս
պօք նորա անօրէնու
թիւ * չարիք և մեղք
են 'ի մէջ նոցա * և
ոչ պակասեցաւ 'ի
հրապարակաց նոցա
վաշխ և նենգութիւ։

Զի թէ թշնամւոյն
նախատել էր համբե
րէի արդեօք * կամ
ատելւոյն մեծաբան
եալ էր իվր իմ, թագ
չէի արդեօք 'ինմանէ ։

Իսկ դու մարդ հա

կատու, որ թողելով զկամս մար
մնոյ, կատարէի յօժարութեամբ
զկամս տն հօրն իմոյ երկնաւորի ։
Այսինքն, տէր ած դու զայս
հրէից ամբարտաւան ազգս գը
րէ և գերութեան խորխորատն
ձգէ * և աշտարակի շինողների
լեզուին նման սոցա լեզուն բա
ժանէ, որ խեղճ և հալածական
շուրջ գան երկրիս վերայ, և մի
մեանց լեզուն չի հասկանան *
զէրէ ես դոցա անօրէնութիւն և
անիրաւութիւն և դոցա ընդդէմ
յայտնի ճշմարտութն հակառա
կութին երուսաղէմայ քաղաքումն
տեսայ և փորձեցի ։
Այսինքն, ցերեկ և գիշեր նա
պարսպի բոլորքն անօրէնութին և
անիրաւութին պատերէ' * և իւր
եանց միջումն զանազան չարիքն
և մեղքն բազմացերէ՛ * և իւր
եանց փողոցէն և հրապարակէն
շահով փող տալն, և մէկ զմէկու
հետ նենգութի և խաբէութի
անելն ամենևին չի պակասեցաւ ։
Այսինքն, թէ որ իմ յայտնի թշ
նամին զիս նախատէր և յանդի
մանէր, լինէր թէ համբերէի *
կամ թէ իմ ատելին ինձ վերայ
մեծաբանէր և զիս ահացուցա
նէր, լինէր թէ դաղվէի նորա
նէ և չի երևէի ։
Այսինքն, իսկ դու ով անօրէն

մարդ

մարդդ յուդա, որ ինձ հետ իբրև եղբայր հաւատար կու բազմէիր * իմ բանիս և գործիս միջումն իբրև առաջնորդ և վերակացու հոգաբարձութե կանէիր * և ինձ ծանօթ և բարեկամ կու ձևանայիր, ինչպէս իշխեցիր փոխանակ սիրոյն իմոյ մատնել զիս հրէից։

Այսինքն, դու խօյ ինձ և քեզ համար մի և նոյն քաղցր կերակուրն կու պատրաստէիր, և ինձ հետ համապատաղ սեղան կու նըստէիր * և ով որ կու տեսնոյր զքեզ ինձ հաւատարիմ ընկեր կու կարծէր, զէրէ միշտ միատեղ շուրջ կու դայինք աստուծոյ տան միջումն, իբր սողոմոնի տաճարումն։

Այսինքն, բայց ինչ ասեմ, յանկարծամահ լինին այն մարդիկն որ քու խորհրդոյդ մատնակից եղան * և կենդանի կենդանի իջնուն 'ի դժոխս, իբր կենդանի կենդանի գետինն մտնուն * զէրէ նոցա տան միջումն և նց սրտի միջումն չարութէ և նենգագործութէ 'ի զատ այլ ուրիշ իքմին չի երևիր։

Այսինքն, ես իմ կողմանէս իմ յոյս ած ձգեցի, և սրտի մօք դէպ առնա աղաղակեցի * և իմ տրն իւր առատ ողորմութենովն

լսեց

հաւասարիմ * առաջնորդ իմ * և ծանօթ իմ։

Ապաքէն ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր * զի գնայաք միաբանութ 'ի տանն այ։

Եկեսցէ մահ ի վերայ նոցա * և կենդանւոյն իջցեն 'ի դժոխս * զի չարութիւն է 'ի բնակութե նոցա և 'ի մէջ նոցա։

Ես առ ած կարդացի * և տր լուաւ ինձ յերեկոյս 'ի վաղորդեան և 'ի հասարակաւուր

Պատմեցի և ասացի, և լուիցէ ձայնի իմում * փրկեսցէ խաղաղութ̃բ զանձն իմ 'ի մերձաւորաց իմոց * զի կարեօք հասին ի վ̃ր իմ։

Լուիցէ ա̃ծ և խոնարհ արասցէ զնոսա * որ յառաջ է՛ քան զյաւիտեանս ։

Զի ոչ գոյր նց̃ փոխանակ * և ոչ երկեան յայ̃։

Ձգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել նց̃ * և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա ։

լսեց ինձ, թէ երիկունն թէ առաւօտն և թէ կէսօրին, իբր թէ 'ի մէջ տրտմութ̃ե, թէ 'ի մէջ ուրախութ̃ե, և թէ 'ի մէջ հանգստութ̃ե ։

Այսինքն, զիմ տառապանքս մի ըստ միոջէ իւրն պատմեցի և ասացի, և գիտեմ ըստուգիւ որ կուլսէ իմ ձայնիս * և աշխարհի խաղաղութ̃ի պարգևելով կու փրկէ զիմ անձս այս խորամանկ մերձաւորացս ձեռքէն * զէրէ որչափ որ իւրեանց ուժն էր, ինձ վ̃ր թափեցան և զիս վիրաւորեցին ։

Այսինքն, խնդրեմ յայ̃ որ զիմ աղաչանքս լսէ և զդոքա խոնարհեցնէ և գետնի հաւասար անէ * այն ա̃ծն կասեմ, որ յառաջ է՛ քան զա̃մ ժամանակ, և կենդանի է՛ յաւիտեանս յաւիտենից։

Այսինքն, զէրէ նոքա իւրեանց անիրաւութ̃ե և իւրեանց չարագործութեան փոխանակն, իբր զղջումն և փոշիմանութ̃ի, չունէին ամենևին * և բնաւ յայ̃ չի՛ վախեցան ։

Այսինքն, վասն որոյ տարածեց ա̃ծ իւր ձեռքն որ պատժելով և պատուհասելով հատուցումն անէր նոցա անիրաւ գործոցն * և նոքա փոխանակ զղջանալոյ պղծեցին և ապականեցին նորա ա̃ծային օրէնքն, փոփոխելով և մեկ

նելով

նելով զա՟ծաշունչ գիրդն ինչ
պէս որ իւրեանց նենգաւո՛ր բա
րուցն դուր կուգայր ։

Այսինքն , և այսպէս որ ըստ օրէ
սրտմտեցնելով և զայրացնելով
զերեսս ա՟յ կենդանւո՛յ , բաժա
նեցան հեռացան և զրկվեցան նո
րանէ * և ա՟յ մահաբեր ցասումն
և պատուհասն հասաւ մինչև իւր
եանց սիրտն , իբր քիչ մնաց որ
փչանան , և կորնչին աշխարհիս
երեսէն ։

Այսինքն , երեսահանց կեղ
ծաւորութենով ինձ հետ այն
պէս կուխօսէին , որ իւրեանց
խօսքն քան զձէթ կակուղ կու
թո՛ւէր * բայց ներսեհանց կու
տեսանէի որ սլաքի նման սրված
էին ընդէմ ինձ

Այսինքն , ուստի ես զխս յու
սադրելով կասէի , թէ մի՛ վա
խեր , քո զամէն հոգսդ յա՟ծ ձգէ
նա զքեզ իւր երկնային միխթա
րութենովն կուկերակրէ * նա
մինչև յաւիտեան արդար մար
դոյ սասանութի չէ՛ տար , իբր
չէ՛ թողուր որ արդար մարդն
միշտ և հանապազ 'ի մէջ փորձու
թե և տառապանաց մնայ ։

Այսինքն , արդ ինչ ասեմ ա՟ր
ա՟ծ , դու զնոսա կորըստեան և
ապականութե հորն իջեցուր ,
իբր սատակեցուր և հողի տակովն

արա՛

Բաժանեցան 'ի սրտ
մտութէ երեսաց ն՟ր
* և եհաս 'ի սիրտս
նոցա ։

Կակուղք էին բանք
ն՟ց քան զձէթ * և ինք
եանք են սլաք ։

Ընկեա՛ 'ի տ՟ր զհոգս
քո և նա կերակրէ
զքեզ * և ո՛չ տայ
յաւիտեան սասանու
թի արդարոյ ։

Դու ա՟ծ իջուսցես
զն՟ս 'ի գուբ ապակա
նութե * արք արիւ
նահեղք և նենգա

ւորք մի՛ հասարակես ցեն զաւուրս իւր եանց * այլ ես իքեզ տր յուսացայ։

Տունք. 22.

Օրհնութի՛ւ ձեռին մովսէսի ծառայի մարգարէին երկ րորդ օրինաց. լբ։

ի հուր բոր բոքեցաւ իբարկուէ իմէ * այրեսցէ և իջցէ մինչև 'ի դժոխս ներ քինս։

Կերիցէ զերկիր և զամ բոյսս երկրի նց * վառեսցին հրով բոր բոքեսցին հիմունք

արա՛ * ինչ մարդ որ այլոց արիւնն անիրաւութենով կութափէ, կամ այլոց հետ նենգութենով խորամանկութենով և խաբէութենով կուվարի, իւր կենաց ժամանակի կէսն չի հասանի, իբր տղահաս մեռնի * և ես յուսալով 'ի քեզ տր մծ յաւիտենական և անմահական կենօքն խնդամ և փառաւորիմ։

Այս տաղումս կու խօսի մովսէս մարգարէն իբերանոյ այ ընդդէմ խստասիրտ և կամապաշտ հրէից, այլև ընդդէմ անօրինաց և անհաւատից։

յսինքն, վէրէն իմ ուղիղ դատողութէ և վրէժ խնդրութէ բարկութէն այնպէս զարհուրելի պատժի և պատուհասի կրակ բորբոքեցաւ * որ տանջելով և չարչարելով զմեղաւորս կու իջնու մինչև 'ի պլինտ ներքևի դժոխքներն. իբր ոչ միայն մինչև 'ի ժամանակաւորն այլև մինչև 'ի յաւիտենական դատապարտութէ տեղն։
Այսինքն, և կու ուտէ և կու փչացնէ զերկիր, և զամէն նորա երկրի ծառն և բոյսն և տունկն, իբր կու հալէ և կու մաշէ զերկ

բասէր և մեղսագործ մարդիք և զամէն նոցա զարմն և զօճախն և բարեկամքն ասա և 'ի հանդերձելումն * և կուվառուին և կուբորբոքին նոյն կրակովն նոցա սարերի հիմքերն , ի՛բր նոցա մեծամեծաց իշխանքն և ըստացուածքն , որ է հիմն և արմատ նց՟ հպարտութե և գոռոզութե՟ն ։

Այսինքն , որչափ որ զանազան չար պատիժ և պատուհաս կայ նց՟ գլխին վերայ լցում * և իմ բարկութեան նետերովն զիւրեանք փչացնեմ ։

Այսինքն , որ մաշին և լղրին ա՟ծային մխիթարութե՟ սովովն * և գազանք անապատի զիւրեանք կտրատեն , ի՛բր դևք զիւրեանք ցրուեն * և նոցա լաշերն երկնից թռչունների առաջևն անկած մնայ , ի՛բր առաջի դիւաց և այսոց պղծոց անաղ դառնան ։

Այսինքն , լարեմ զիմ քննութե՟ աղեղն դէպ իւրեանք , և այնպէս զահրած սլաքներ ձգեմ , որ ամենևին չի կարենան բժշկվիլ * և հրաման տամ անապատի գազաններին որ երկրիս վերայ քարքաշան անեն զիւրեանք , և չարչարեն ։

Այսինքն , դրսեհանց թշնամիքն պատերազմելով զիւրեանց մանկունքն և երեխայքն թրով

լերանց նոցա ։

Յուտեցից զչարիս իմ ի վր՟ նց՟ * և նետիւք իմովք սպառեցից զնոսա ։

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովու * գազանաբեկ * դէշ անկեալ իմ՟ թռչնոց երկնից ։

Լարս առանց բժշկութե՟ արձակեցից ի վերայ նոցա * և զգազանս անապատի որք այսր և անդր քարշեսցեն զն՟ս ընդ երկիր ։

Արտաքուստ մանկակորոյս արասցէ զնոսա սուր * և 'ի

Ներքուստ ըշտեմարանաց նոցա անտի որ հանիրք ահից:

Զերիտասարդս կուսանօք հանդերձ * և զողայս հաստատելօք ծերօք հանդերձ:

Նստցի թէ ցրեցից զնոսա * և դադարեցուցից զյիշատակս նոցա յազգաց:

Թէ ոչ մ̃ն բարկութե̃ սրտմտութե̃ թշնամւոյն * զի մի՛ երկայնակեացք եղիցին * և մի՛ բարձրասցին հպարտացեալ թշնամիքն և ասասցեն:

Թէ ձեռն մեր բարձր է և բազուկ մեր հզօր * և ոչ տ̃ր ա̃ծ արար զայս ա̃մ:

Ջարդեն և կոտորեն * և ներսեհանց իւրեանց ամպարներն միջէն այնպէս զարհուրելի ձայներ և երեւոյթներ լինի, որ զիւրեանք վախցնելով սասանեցնէ:

Նայինքն, տղամարդիքն և կուսանքն * և երախայքն և հալէվորած ծերքն, զամէնքն միատեղ սրտակոտոր անէ և ահիւ և դողութե̃ չորացնէ և ցամաքեցնէ:

Նայինքն, սատրիկ զայրացմանէս ասացի, թէ զդոքա ցրուեմ և դերի չինեմ զանազան այլազգեաց գաւառներումն * և զդոցա յիշատակն ջնջեմ և փչացնեմ մարդկային ազգիս միջէն:

Նայինքն, այլ վաղուց զայս պատուհաններս ես դոցա գլուխն կուբերէի, թէ որ դոցա թշնամեաց բարկութե̃ն և սրտմտութե̃ն համար յետ չէի ձգեր * զէրէ մէկ կողմանէ չէի ուզեր որ դոքա այս աշխարհիս վերայ երկար ապրելով աճէին և բազմանային * և միւս կողմանէ միտք կանէի թէ չի լինի թէ դոցա թշնամիքն հպարտանալով բարձրամտէին և ասէին:

Նայինքն, թէ մեր բարձր և ուժեղ ձեռքն և մեր զօրեղ բազուկն արաւ զայս ամէն բաներս, և այդ հաղդ ձգեց զդոքա * այլ ոչ իւրեանց տ̃ր ա̃ծն:

Նայ

Մայինքն, զէրբ այդ ազգդ օրինաց և մարգարէից տուած ուղիղ խորհուրդն իւր անհաւատութեանովն կորուսեր է * և դոցա միջումն խելք և իմաստութիւն չկայ * դոքա ամենևին չասացին, թէ մէկմի միտք անենք, թէ մեր այս մոլորած կենցաղավարութեն վերջն ինչ պիտի լինի * հիմի թող պատժին և պատուհասին, և իւրեանց արարմանցն վրայ ամաչեն։

Մայինքն, մեծ զարմանք մի է այս, թէ ինչպէս մէկ մարդ մի հազար մարդն կարէ յաղթել և հալածել * կամ թէ երկու մարդն տասն անգամ հազարիւր հազար մարդն կարէ փախցնել։

Մայինքն, թէ որ տր ած զիւրեանք մատնած չէր լինէր * կամ իւրեանց թշնամեաց ձեռն տուած չէր լինէր։

Մայինքն, զէրբ դոցա կուռքերն մեր Ճշմարիտ այ նման ամենակարող չեն, որ ասենք թէ նոցա օգնութեանովն լինին արարած զայս յաղթութիս * բայց մեր թշնամիքն ագէտք և տկարք են խորհրդով որ միտք չեն անէր, թէ մեր այ թոյլ տալըյն է իւրեանց աջողութին։

Մայինքն, դոցա որթն և արմատն սոդոմայ այգուցն է վեր առած, և դոցա տունկն գոմորայ

Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են նոքա * և ոչ գոյ ինոսա իմաստութի * և ոչ խորհեցան 'իմիտ առնուլ զայս ամ * և արդ ընկալցին զամօթ յանձինս իւրեանց։

Զարմանք մի մեծ այս է, զի արդմինն զ հազարս հալածեսցէ * կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն։

Թէ ոչ ան այ մատնեալ էր զնս * և տէեալ իցէ զնս 'ի ձեռս թշնամեաց նոցա ։

Զի ոչ են դիք նց որպ զած մեր * այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք։

Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նց * և տունկ նոցա 'ի գոմորայ։

Խաղող նց խաղող դառնութե * և ողկոյզ նոցա՝ի դառնութե լեղւոյ:

Սրտմտութիւն քարկութե վիշապաց գինի նոցա * սրտմտութի իժից անճարին առանց բժշկութե:

Ո՛չ 'այս ամ ժողովեալ է առ իս * և կնքեալ պահի 'ի գանձի իմում:

Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նց * 'ի ժամանակի յորում հարցի զքարի ոտն նց:

Մերձ է օր կորստեն նոցա * զի հասեալ է պատրաստութեամբ

է բերած, զէրէ նոցա ախտին և մոլորութեան կու հետևին:

Այսինքն, դոցա խաղողն և պտուղն դառնութե խաղող է * և դոցա ձթերն լեղւոյ նման դառն է, իբր դոցա արարմունքն և կենցաղավարութիւն դառն և ատելի է առաջի այ և 'ի մէջ մարդկան:

Այսինքն, դոցա գինին քարկացած վիշապներին բերանին փրփուրն կու նմանի * և իժ օձի զահրն կու նմանի, որ ում որ հանդիպի այլ ճար չկայ որ բժշկվի, իբր դոցա խրատն և խորհուրդն այնպէս թունքով լցած է, որ ով որ լսէ անճար է որ չի դայթակղի կամ կորնչի:

Այսինքն, այս ամէն չարիքս որ դոքա մինչև ցայսօր գործեր են, մի թէ ժողոված չեն մի իմ աչաց առաջևն * կամ թէ կնքած և պահած չեն մի իմ մօտս գանձարանումս:

Այսինքն, բայց երբոր վրէժխնդրութե և համար տալոյ օրն դայ, ես գիտեմ թէ ինչպէս դոցա կու հատուցանեմ * այն ժամանակն կասեմ որ դոցա ոտքերն քարն դիպչի, և ճարերն հատնի:

Այսինքն, դոցա կորնչելոյ և փչանալոյ օրն մօտկացեր է * զէրէ տր ած իւր արդար դատաս

տանոյն վերայ է հասեր, և կու զէ պատժէ և պատուհասէ զիւրեանք հեթանոսաց և այլ ազգեաց ձեռքովն։

Այսինքն, բայց երբոր ընկանի տր ած դատել զիւր ժողովուրդն իւր ջոկել և բաժանել զիւրեանք 'ի չարագործ մարդկանց * իւր ծառայից համբերութին և համատարմութին նայելով պիտի մխիթարվի, և փառաւորի։

Այսինքն, և երբոր տեսանէ զիւրեանք վատաւկած թուլացած և'ինկարողութէ անկած * և 'ի ձեռն այլազգեաց գերի մատնված, և իւրեանց չար գործոցն փոշմանած։

Այսինքն, կասէ իւրեանց, ուր են այն ձեր կուռքերն որ դուք յուսացեր և ապաւիներ էիք * և նոցա մատաղների ճրագուն կուտէիք, և նոցա մատուցած գինիքն կու խմէիք և կու հարբենայիք, դիւական խաբէութե կու մոլորէիք, և կու խելագարէիք։

Այսինքն, հիմի թող վերկենան և ձեզ օգնեն, թէ որ անմահ են * և ձեզ թիկունք դառնան թէ որ կարող են.

տր իվերայ նոցա։

Դատէ տր զժողովուրդ իւր * և 'ի ծառայս իւր մխիթարի։

Զի ետես զնոսա լքեալս լուծեալս * և մատնեալս 'ի գերութիւն։

Եւ ասէ տր, ուր են դիքն ձեր յորս յուսացեալք էիք դուք 'ի նս * զորոց զճարպս սպանդիցն ուտէիք և ըմպէիք զգինի զոհիցն։

Արդ յարուցեալք օգնեսցեն * և եղիցին ձեզ թիկունք։

Նորին Մովսէսի:

Ծանիրուք և տեսէք զի ես եմ* և ոչ գոյ այլ Ա՟ծ բաց յինէն:

Ես սպանանեմ* և ես կեցուցանեմ* հարկանեմ և ես բժշկեմ* և ոչ ոք իցէ որ հանիցէ զձեզ 'ի ձեռաց իմոց:

Համբարձից յերկինս զձեռս իմ* երդուայց աջով իմով* և ասացից, թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան:

Սրեցից ո՟պ զփայլակն զսուսեր իմ* և 'ի խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ:

Մովսէս կու խօսի 'ի բերանոյն քրիստոսի:

Այսինքն, բայց դուք խստասրտութիւն դէն ձգեցէք, և իմացէք և տեսէք մտաց աչօք, որ ես միայն եմ Ա՟ծ* և ինձանից 'ի զատ այլ ճշմարիտ Ա՟ծ չկայ:

Այսինքն, ես իմ հրամանաւս կու սպանանեմ զա՟մ մարդիկք* և ես իմ հրամանաւս կու կեցուցանեմ* ես կու հարկանեմ և կու պատժեմ զմարդիկք իւրեանց մեղացն համար, և ես կու բժշկեմ երբոր կու զղջան և կու դառնան առիս* և ոչոք չի կարեր զձեզ իմ ձեռացն հանել և պածացնել, զէրէ ես միայն եմ Ա՟ծ և միայն դատաւոր 'ի վերայ ա՟մ աշխարհի:

Այսինքն, ես զիմ ձեռքերս իմ համբարձման ժամանակին դէպ 'ի երկինս բարձրացուցի* և երդուայ իմ աջովս, իբր իմ ա՟ծային կարօղութ՟բս* և ասացի, թէ կենդանի եմ ես, և կենդանի պիտիմ մնալ յաւիտեանս յաւիտենից:

Այսինքն, ես զիմ սուրբ դատաստանի թուրն կայծակի նման կու սրեմ* և զիմ աջ բազուկս վրէժ խնդրելու համար դէպ իմ

թշնամիքըն կուտարածեմ, եւ կուպատուհասեմ զիւրեանք ։

Այսինքըն, իմ թշնամեաց անօրէնութեան գօրայ հատուցումն կանեմ նը * եւ զիս ատող մարդկանց չար գործոցն գօրայ հատուցումն կանեմ նը իմ արդար դատաստանովս ։

Այսինքըն, զիմ նետերս նոցա արիւնովն կու հարբեցնեմ, իբր իմ ցասմամբս եւ բարկութեամբս մինչեւ յաւիտեան զիւրեանք կուտանջեմ * եւ զիմ թուրս նը միսն կուտէ, իբր իմ արդար դատաստանս զիւրեանք կուպատժէ եւ կուպատուհասէ * եւ նոցա մեղօք եւ անօրէնութեամբ վիրաւորած եւ սատանայի գերի դարձած գլխաւորներին եւ իշխաններին հոգեկան թշնամեաց արիւնովն այլ զիմ թուրս հարբեցնեմ, իբր նոցա չար ճանապարհ նշանց տուող, եւ կորստեան պատճառ եղող առաջնորդներն եւ չար ուսուցիչքն իմ արդար վրէժխնդրութեամբս 'ի յաւիտեան կուպատժեմ, եւ կուպատուհասեմ։

Այսինքըն, եւ զայս ամենայն արդար դատաստանս տեսանելով երկնային զօրութիւնքըն կուրախանան * եւ հրեշտակք եւ սուրբք որք են որդիք Աստուծոյ, նմա խոնարհութեամբ երկիր կուպագանեն, ըստ այնմ զի յա

Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց իմոց * եւ ատելեաց իմոց հատուցից զհատուցումն նոցա նոցին ։

Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նոցա * եւ սուր իմ կերիցէ միս * յարենէ վիրաւորելոց գերելոց գլխոց իշխանաց թշնամեաց նոցա ։

Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ * եւ երկիրպագցեն նմա ամենայն որդիք Աստուծոյ ։

Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժողովրդեան նորա * և զօրացուսցեն զնա ամ՟ հրեշտակք ա՟յ։

Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան որդւոց ն՟ց * և հատուցումն թշնամեաց ն՟ց հատուցաւ ն՟ց։

Հատուցումն ատելեաց ն՟ց հատուցաւ նոցա * և սրբեսցէ տ՟ր զերկիր ժողովրդեան իւրոյ։

Տուն: 34.

նուննն յի ամ՟ ծունր կրկնեսցի երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց։

Այսինքն, ուրախացէք ուրեմն և դուք հաւատացեալ հեթանոսք ընդ ա՟յ բարեպաշտ ժողովրդեանն, զէրէ նոցա հետ'ի յերկինս պատուիլ և պսակիլ պիտիք * որք թէպէտ այս աշխարհիս վր՟ քիչ մի հալածանք կուքաշեն, բայց հրեշտակք ա՟յ զիւրեանք կուզօրացուցանեն։

Այսինքն, նոցա որդւոց և դստերաց, իբր նոցա բարի յիշատակաց վրէժն ա՟յ արդար դատաստանովն խնդրվեցաւ * և ն՟ց երևելի և աներևոյթ թշնամեաց չարութեանն գօրայ հատուցումն եղաւ նոցա։

Այսինքն, ն՟ց ատելեաց արարմանցն գօրայ հատուցումն եղաւ նոցա * և ինքն տ՟ր ա՟ծ կուսրբէ իւր ժողովրդեան երկիրն, իբր զերկիրն կենդանեաց, որ յետ աստեացս ելանելոյ բնակին, և խնդան յաւիտենական խնդութենով առանց երկիւղի հալածանաց իւրեանց թշնամեաց ձեռքէն։

Դու ես տ՟ր մեր դու ես ք՟ս փրկիչ մեր, զքեզ օրհնեն անձինք մեր։

Մ՟արդասէր տ՟ր վասն սրբուհ՟ւոյ անարատ մօր քոյ։

Քարոզ մինախանձիրին և խոստովանին;

Վ՟ասն ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութ՟ե զտ՟ր աղաչեսցուք։

Վ՟ասն ցրելոյ ՚ի մէնջ զամենայն խորհուրդս չարին, զտ՟ր աղաչեսցուք։

Վ՟ասն պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս, զտ՟ր։

Վ՟ասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն քոյ, զտ՟ր։

Վ՟ասն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք զտ՟ր աղաչեսցուք։

Վ՟ասն հոգ՟ւոցն։ Ն՟ու ես և վն։ Զ՟ անձինս։ Ո՟ղորմեաց։

Տէր երկնի և երկրի արարիչ ամենից արարածոց, երևելեաց և աներևութից։

Ա՟ռ քեզ կարդամք յամենայն ժամ զի ընդ ա՟մ տեղիս է տէրութ՟ի քո, և արքայութ՟ի քո ամենեցուն տիրէ։

Շ՟նորհեա՛ մեզ երկիւղիւ ՚ի պաշտօն քո կանխել հանապազ։

Սիրել զքեզ ՚ի բոլորէ սրտէ և ՚ի բովանդակ մտաց և յամենայն զօրութ՟ե մերմէ պահել զպատուիրանս քոյս։

Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր սրբութ՟բ առանց բարկութ՟ե և երկմտութ՟ե։

Եւ գտանել ՚ի քէն զշնորհս և զողորմութ՟ի, և զառաքինասիրաց գործոցն աջողութ՟ի։

Վ՟ասնզի դու ես տ՟ր կենաց և ա՟ծ ողորմութ՟ե, և քեզ վայելեն փառք իշխանութ՟ի և պատիւ. Ա՟յժմ, և միշտ։
Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Բուռն ամենակալ և յաղթօղ տէրութեանդ կրկնի ամենայն ծունր յերկրպագութի և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութիւնքո։

Նայեաց յերկրպագութիւ մեր, և ուսո մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան։

Վասն զի դու ես ած խաղաղութե, որ բարձեր զթշնամութիւն ՚ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի։

Եւ հեռաւորաց և մերձաւորաց, աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։

Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանի արասցես, դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո, ած մեր և տր և փրկիչ յս քս։

Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյն. այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Յերգս օրհնութե և ՚ի ձայն սաղմոսաց, անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին. Այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Սուրբք և երկիւղածք առ ա͞ծ գոչեն, և զօգնութի͞ անձանց՝ ինմանէ խնդրեն
զի դևք և չարագործք զևուրենք կորստեան, և միշտ պ͞տրզմօք նեղացնեն ։

Իբր վասն ժողովրդեանն հրէից որք յի քի սրբազան շաւղացն , և աւետարանական պատուիրանացն երես դարձուցին :

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարդարէն ընդդէմ իւր թշնամեացն , և մանաւանդ ընդդէմ այնպիսի մարդկանց որ Այ ճանապարհէն հեռացերեն , կամ որք և բարեպաշտք , ընդդէմ երևելի և աներևոյթ թշնամեաց իւրեանց :

Այսինքն , տր ած , կաղաչեմ զքեզ , ողորմիր և օգնական եղիր ինձ , զերծ անիրաւ և անխղճմտանք մարդիկք զիս ոտնակոխ արարին * և օրն ՚ի բուն իմ թշնամեաց պա

՚Ի կատարած վասն ժողովրդեանն որք ՚ի սրբութենէ հեռացեալք են , դաւթի արձանագիր ՚ի ժամանակի մինչ կալան զնա այլազգիքն ՚ի գեթ :

Սաղմոս . ԾԵ :

Ողորմեաց ինձ ած զի կոխեաց զիս մարդ * զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս :

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ * բազումք էին որք մարտնչէին ընդ իս ՚ի բարձանց:

Ի տուէ ես ոչ երկեայց, զի ՚ի ա͞ր յուսացայ * ա͞վ գովեցից զբանս իմ, յա͞ծ յուսացայ և ոչ երկեայց զի՞ արասցէ ինձ մարդ:

Զօր հանապազ զբանս իմ անարգեցին * զինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ի չարութե:

Պանդուխտք եղեցին և թաքթաքուրք շրջեցին ն͞ք * գար շապարի իմում սպասեցեն, որպէս սպասէին անձին իմում:

տերադմն և հակառակութին զիս նեղացուց և վշտացուց:

Այսինքն, իմ թշնամիքն զօրն իբուն զիս կոխատեցին * և շատք էին որ ինձ հետ կուպատերազմէին ՚ի բարձանց, իբր զիս բարձրամտութենով և հպարտութենով ոտնահար կանէին, և կուարհամարհէին:

Այսինքն, ցերեկն ես ամենևին չեմ վախենար, իբր քանի որ ա͞յ շնորքն և խնամքն ինձ հետ է ես չեմ վախենար, զէրէ իմ ա͞րն եմ յուսացեր * ես զիմ բարեպաշտութեան խօսքերս աստուծով կուգովեմ և կասեմ, թէ ես յա͞ծ եմ յուսացեր, և չեմ վախեր, զէրէ մարդս ինչ է որ կարենայ ինձ վնաս հասուցանել:

Այսինքն, նոքա զօրն իբուն զիմ խօսքերս տնազ անելով շուրջ կուգային * զէրէ ն͞ց խորհուրդն միշտ այն էր որ ինձ մէկ չար մի հասուցանէին:

Այսինքն, կուխնդրեմ ա͞ր ա͞ծ որ նոքա իւրեանց տնէն և տեղէն զրկվին և օտար երկրներում գողի նման շրջին, և իւրեանց ահուն և ամօթոյն թաքուն ծակէ ՚ի ծակ մտանելով գաղվին և խեղճ լինին * դէպ իմ կրունկս նային և ամաչեն, իբր զիմ բարի կենցաղավարութին զիմ աջո

ղու

ղութի՛ն , և զիմ բարեբախտութի՛ն տեսանելով յամօթ լինին , ինչպէս որ նենգութենով և խորամանկութենով դէպ իմ անձս կունայէին , որ լինի թէ մէկ ճարքով մի զիս փչացնեն և կորուսանեն ։

Այսինքն , դու զնոսա իւրեանց ո՛չինչ լինելոյն համար , իբր ամէն բարեգործութէ հեռու լինելոյն համար քո երեսէդ քշէ և հալածէ * և քո ա՛ծային բարկութենովդ պատժելով և խրատելով զայնպիսի անզգամ ժողովրդներն քոյ օրինաց և պատուիրանացն հնազանդեցուր ։

Այսինքն , ո՛վ աստուած ես զիմ կեանքս և կենցաղավարութիս կու պատմեմ քեզ հարազատութբ , և զիմ աչքիս արտասուքն կու դնեմ քոյ առաջևդ * և դու գթալով իմ խղճութես ինձ օգնական և թիկունք եղիր ինչպէս որ ինձ խոստացեր ես ։

Այսինքն , որ քո կարող զօրութենէդ իմ թշնամիքն յաղթվին և ամօթով յետ դառնան * այն օրն որ ես վշտացած սրտով կաղաղակեմ դէպ առ քեզ , և զիմ խղճութիս քեզ կու ծանուցանեմ ։

Այսինքն , և ես տեսանելով զքո ողորմութիդ և բարերարութիդ

Որպէս առ յոչնչէ մերժեսցես զնոսա * բարկութբ զժողովուրդս հնազանդեցուսցես ։

Աստուած զկեանս իմ պատմեցից քեզ , եդից զարտասուս իմ առաջի քոյ * ո՛չ խոստացար դու ինձ ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց * յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ ։

Ահա ծանեայ զի ա՛ծ իմ ես դու * զա՛ծ

օրՀնեցից իբանս իմ, և զոր գովեցից 'ի խօսս իմ * յա՜ծ յուսացայ և ոչ երկեայց զի արասցէ ինձ մարդ

Յինէն են ուխտք իմ * զորս տաց քեզ օրՀնութեամբ ա՜ծ ա՜ծ իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ իմաՀուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ 'ի գայթակղութենէ * Հաճոյ եղէց առաջի տ՜ն յերկրին կենդանեաց։

Տունք. ԺԳ։

'Ի կատարած մի ապականեր դաւթի արձանագիր, 'ի ժամանակի զի փախուցեալ և թագուցեալ էր նա յերեսաց սաւուղայ յայրի անդ։

Թող ասեմ, թէ աՀա՛ գիտացի որ դու իմ նախախնամօղ տ՜րն և ա՜ծն ես * ես իմ ամէն բանումն և գործումս զա՜ծ կու օրՀնեմ և կու փառաբանեմ, և իմ ամէն խօսքումս զա՜ծ կու գովեմ և կու մեծացուցանեմ * ես յա՜ծ եմ յուսացեր և ապաւիներ, և չեմ վախեր 'ի մարդկանէ, զէրէ ինչ պիտի անէ ինձ մարդ մաՀկանացու։

Այսինքն, ես ինչ որ քեզ քո ինձ արարած ողորմութեանդ և բարերարութեանդ Համար ուխտերեմ, իմ կամօքս և յօժարութեամբս եմ ուխտեր * և կու զեմ զամէնն քեզ Հատուցանեմ օրՀնելով քո սուրբ անունդ ա՜ծ, ա՜ծ իմ։

Այսինքն, զէրէ դու փրկեցիր և ազատեցիր զիմ անձս 'ի մաՀուանէ, զիմ աչքերս 'ի յարտասուելոյ, և զիմ ոտքերս 'ի գայթակղութենէ, իբր 'ի փորձանաց և 'ի վտանգէ * որ ես կենցաղավարելով առանց վշտի և նեղութեան քո ա՜ծային շնորՀօքդ Հաճոյանամ քոյ առաջեւդ կենդանեաց երկրումն, իբր քոյ երկնից արքայութեան միջումն։

Իբր, զարձանագիրն զայն, այսինքն, զտախտակն զոր դրեցիր վասն դնելոյ իվէրայ գլխոյ Ճշմարիտ դա՜ւթին յի՜ ք՜ի, մի՛ ջնջեր

ով

ով պիղատոս, այլ ասա՛ հրէից ։ զորինչ գրեցի գրեցի ։

Այս սաղմոսովս շնորհակալ կու լինի մարգարէն զայս վասն ազատելոյն զնա 'ի փորձանաց յայրին, իբր մաղարային կամ քրիստոնեայ ոք վասն ազատելոյն զնա 'ի զանազան փորձանաց ։

Այսինքն, տէր ած ողորմիր ինձ ողորմիր ինձ և յօգնութիւն հասիր * զերծ իմ անձս իբր իմ հոգիս 'ի քեզ է յուսացեր և ապաւիներ ամենևին, և յայլ տեղաց յոյս չունի ։

Այսինքն, ես իմ ամէն փորձանաց և հալածանաց միջումն քո թևերիդ շուաքն կու յուսամ, իբր 'ի քո նախախնամութէիդ կու ապաւինիմ * մինչև որ իմ թշնամեաց բարկութին անցանի, և ինձ համար պատրաստած չարագործութին և անօրէնութին դադարի և վերջանայ ։

Այսինքն, քանի որ ես սրտի մօտ դէպ իմ բարձրեալ ածն և դէպ իմ բարերար ածն աղաղակեցի և զիմ խղճութիւնս իւրն յայտնեցի ։

Այսինքն, շուտով իւր ածային օգնութին ուղարկեց 'ի յերկնից, և զիս փրկեց և ազատեց իմ թշնամեաց ձեռքէն * և զայնոսիկ որ զիս տնահար կանէին, յամօթ

Սաղմոս ԾԶ ։

Ողորմեա ինձ ած ողորմեա ինձ * զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ ։

Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց * մինչև անցցէ անօրէնութի ։

Աղաղակեցի առ ած բարձրեալն, առ ած բարերար իմ ։

Առաքեաց յերկնից և կեցոյց զիս * ետ 'ի նախատինս որք կոխէին զիս ։

Առաքեաց ած զողորմութի և զճշմարտութի իւր * և փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ գազանաց, զի ննջէի ես խռովեալ։

Որդւոց մարդկան * ատամունք իւրեանց զէն և նետք են * և լեզուք նց ոպ սուր սուսերի։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ած * և յամ երկրի են փառք քո։

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց խոնարհ արարին զանձն իմ * փորեցին առաջի իմ զխորխորատ, և անկան ինքեանք 'ի նոյն։

Պատրաստ է սիրտ իմ

և նախատինք արար աշխարհիս վերայ։

Այսինքն, ողարկեց յերկնից զիւր ողորմութիւն և զթութիւն և զիս ազատեց, ողարկեց զիւր ճշմարտութիւն, և զիմ թշնամիքն յամօթ արար * և զիմ անձս փրկեց այն կատաղած չար գազաններին միջէն, որ զիմ չորս կողմս պատեր էին, զէրէ միշտ տրտում և տխուր կուննջէի, և ահիւ և երկիւղիւ քուն կուլինէի։

Այսինքն, և թէպէտ կուեր ևէին թէ ադամայ զարմ էին, և մարդկային ծնունդք էին * բայց իւրեանց չար բնութենովն գազանաց կունմանէին, իւրենց ատամներն սլաք և նետ էր * և իւրեանց հայհոյիչ լեզուներն սրած թուր կունմանէր։

Այսինքն, բայց գոհանամ զքէն տր ած, որ քո սուրբ անունդ բարձր է քան զերկինս * և քո ամենակարող զօրութիւնդ և փառքդ ամ երկրում կուճանաչվի։

Այսինքն, իմ ոտքիս թալաք պատրաստեցին, և զիմ անձս խոնարհեցուցին, իբր զիս կոտր ձգեցին, և հողի հաւասար արարին * իմ առաջևս խորխորատ փորեցին, իբր հոր փորեցին, և իւրեանք անկան 'իմէջն։

Այսինքն, իմ սիրտս միշտ պատ

րաստ է՛ տ̄ր ա̄ծ , որ շնորհակալ
լինիմ քեզանից քոյ անչափ բարե
րարութե̄ն համար * իմ սիրտս
պատրաստ է՛ տ̄ր ա̄ծ որ օրհնեմ
քո ս̄բ անունդ , և հանապազ
երգեմ և սաղմոս ասեմ քեզ։

Այսինքն , զարթիր ով պար
ծանք իմ , և փառք իմ , իբր արթ
նացիր ով հոգի իմ քո ա̄մ զօրու
թե̄դ , արթնացիր և ուրախացիր
սաղմոս ասելով և օրհնելով զա̄ծ
* որ ես այլ յաղթելով մարմնոյս
թուլութե̄ն և տկարութեանն
արթնանամ կանուխ առաւօտ
ներըն գոհանալով զա̄յ։

Այսինքն , և խոստովանիմ և
փառաբանեմ զքո ս̄բ անունդ
տ̄ր ա̄ծ ա̄մ ժողովրդոց միջումն
* և ա̄մ ազգերի միջումն զքեզ
գովելով սաղմոս ասեմ և մեծա
ցուցանեմ։

Այսինքն , վերէ քո ողորմու
թիւնդ մեծացաւ , և բոլոր աշ
խարհս լցեց , և երկնքումն երա
նելի հոգիքն պսակեց * և քո
ճշմարտութի̄դ և հաւատարիմ
խոստմունքդ յերկրէս մինչև 'ի
յամպս և մինչև ուր որ մարդկային
աչաց տեսութե̄ն կարէ հասանիլ
զանազան նշաններով յայտնի եր
ևեցաւ ։

Այսինքն , ուստի կրկին կուդո
համամ քեզանից տ̄ր ա̄ծ որ բարձր

ա̄ծ * պատրաստ է
սիրտիմ օրհնեցից և
սաղմոս ասացից քեզ։

Զարթիք փառք իմ
զարթիք սաղմոսիւք
և օրհնութ̄բ * և ես
զարթեայց առա
ւօտուց։

Խոստովան եղէց
քեզ 'ի ժողովուրդս
տ̄ր * և սաղմոս ասա
ցից քեզ յազգս։

Մեծ եղև մինչև
յերկինս ողորմութի
քո * մինչև յամպս
ճշմարտութի քո։

Բարձրեալ ես դու
յերկինս ա̄ծ * և յա̄մ

երկրի են փառք քո։

Տունք. 13։

'ի կատարած մի ապականեր դաւթի արձանագիր։

Սաղմոս. ԾԷ.

Եթէ արդարև զարդարութի խօսէիք * և ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան։

Քանզի և արդ իսկ 'ի սրտի ձերում զանօրէնութի գործէք յերկրի * զանիրաւութի ձեռք ձեր նիւթեն։

ես քան զերկինս * և քո փառքդ և պատիւդ ամ երկրում կուճանաչվի 'ի մէջ զանազան ազգաց։

Իբր, այդ տախտակիդ բանն որ գրեցիր մինչև 'ի վախճան աշխարհիս մի՛ ջնջեր, զէրէ ճշմարիտ դաւթի արձանագիրն է՛ 'ի գայթակղութի հրէից, որ թէ կամաւ և թէ ակամայ խոստովանին պարտին զնա թագաւոր, ո՛չ միայն ինքեանց այլ և բոլոր աշխարհի։

Այս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն վասն մեղացն ամբարշտաց և վ՟ պատժոց նոցին, այլ և վ՟ խնդութե արդարոց իւր ճշմարիտ դատաստանին ատուծոյ։

Այսինքն, ո՛վ որդիք ադամայ թէ որ դուք ուղիղ սրտով թողէիք զստութին և խաբէութին, և արդարութի և ճշմարտութի խօսէիք * և թողէիք զնենգութին և շիտակ դատաստան անէիք ինձ համար այդչափ թալաքներ չէիք սարքեր, և իմ մահուանս չէիք ըսպասեր։

Այսինքն, բայց դուք միշտ և հանապազ ձեր սրտի միջումն զանօրէնութի և զնենգութի խորհելով, զանազան չարութի և վնաս կուգործէք երկրիս վերայ

* և

* և ձեր ձեռքն միշտ և համապազ
անիրաւութի և ըսպաննութի
հնարելոյ յետևէ է:

Մ՚այինքն, մեղաւոր և չարա
գործ մարդիկքն իւրեանց մօրէն
ծնանելն 'ի բաց ըսկսան օտարա
նալ և հեռանալ յայ * և իւր
եանց մօր արգանտէն ելանելն 'ի
բաց 'ի չար սովորութէ և 'ի չար
ընկերներէ խաբեցան, և սուտ
խօսելոյ յետևէ անկան:

Մ՚այինքն, և որ ըստ օրէ աճե
լով նց բարկութին և սրտմտու
թին կատաղած օձի բարկութե
և սրտմտութե նման է դարձեր,
որ ում որ կու հանդիպին, իւր
եանց զահրովն կու մահացնեն
* և նոցա խստասրտութին և
հակառակութին ընդէմ բարի
խրատ տուողաց այնպէս է ինչ
պէս իժ օձի, և քարբ օձի խստասր
տութին որ իւր երկուճղի ագ
վովն իւր ականջներն կու փակէ:

Մ՚այինքն, որ չի լինի թէ ճար
տար թովչի, իբր հանճարեղ օձ
կապողի աղօթից ձայն լսէ և ըղ
դաստանայ * և չի լինի թէ իմաս
տուն դեղք շինողի դեղքի հոտն
առնու և իւր խորամանկութէն
և վնասագործութէն դադարի:

Մ՚այինքն, բայց ած այնպիսի
մարդկանց ատամներն կու կոտրա
տէ իւրենց բերանի միջումն, իբր

Օտարք եղեն մեղա
ւորք 'ի մօրէ * խաբե
ցան յարգանտէ, և
խօսեցան զսուտ:

Սրտմտութի նոցա
ըստ նմանութե օձի
* ոպ իժի և քարբի զի
խցեալ է զականջս
իւր:

Զի մի' լուիցէ նա
զձայն թովչի ճարտա
րի * և մի' առցէ զդեղ
'ի դեղատուէ իմաստ
նոյ:

Ած փշրեսցէ զատա
մունս նց իբերանս
իւրեանց * և զժա

նիս առիւծուց խոր
տակեաց տր։

Անարգ եղիցին նք
ոպ ջուր զի հեղանի
* ՚ի լարել աղեղան
նոցա տկարասցին *
և ոպ մոմ զի հալի
ապականեսցին։

Անկաւ հուր և ոչ
տեսին զարև * մինչ
չև իմաստ առեալէին
զփուշս իւրեանց *
ոպ դժնիկ բարկու
թբ կենդանոյն կլղ
ցէ զնոսա։

Ուրախ եղիցի ար

նոցա չնարագործութիւնն կու
փչացնէ * զէրէ տր ած իւր ամե
նակարող զօրութբն առիւծնե
րի ատամներ է ջարդեր, իբր քան
զնոսա այլ առաւել զօրեղ և չա
րագործ մարդկանց բարկութիւն
և հպարտութիւն է ոչնչացուցեր։
Այսինքն, անարգ և անպէտք
կու լինին նոքա ինչպէս մէկ ջուր
մի որ թափվի աւազի վերայ և
անյայտ լինի և փչանայ * և երբ
որ տր ած իւր վրէժխնդրու
թն աղեղն լարէ ընդդէմ նոցա,
յամօթ կու լինին և ՚ի զօրութէ
կու անկանին * և ինչպէս մոմն որ
կու հալի կրակի առաջև, այն
պէս կու հալին և կու փչանան այ
արդար դատաստանի առաջև։
Այսինքն, անկաւ նոցա վերայ
այ բարկութն կրակն, և չկարա
ցին տեսանել այ ողորմութն և
շնորհաց արևն * և դեռ միտք
չէին արարած թէ իւրեանց չար
մեղաց փուշն այնպէս մէկ փուշ
մի է որ դժոխոց կրակին նիւթ
պիտի դառնայ * յանկարծակի
արդար դատաւորն ած դժնիկի.
իբր տատասկ փշի նման կենդանի
կենդանի կու մատնէ զիւրեանք
դժոխոց տանջանացն, և կու այրէ
և կու կիզէ զիւրեանք անշիջանե
լի հրով։
Այսինքն, և արդար և երանե

լի

լի մարդիկք տեսանելով այ արդար դատաստանն , և ուղիղ հատուցումն ընդդէմ այնպիսի անիրաւ և ամբարիշտ մարդկանց , կուցնծան և կուրախանան * և իբրև վրէժխնդիրք փառացն և պատւոյն այ զիւրեանց ձեռքերն կուլուանան մեղաւորաց արիւնովն ՚ի նշան յաղթութե։

Կամ թէ արդար մարդիկքն տեսանելով զպատիժն և զպատուհասն մեղաւորաց , զիւրեանց վարքն և կենցաղավարութին այլ առաւել կու ուղղեն , կուլուանան , և կու յիստակեն զանազան բարեգործութե և առաքինութե։

Այսինքն , և այն մարդիկքն որ իւրեանց թերահաւատութեն համար արդար և բարեպաշտ մարդկանց անմեղութին տնազկանէին , տեսանելով այ արդար դատաստանն , կասեն , թէ չիտակ որ արդար մարդկանց բարեգործութին պտուղ ունիեղեր * և չիտակ որ ած կայ եղեր երկնքումն որ ամ մարդի հատուցումն կանէ երկրիս վերայ։

Իբր այդ տախտակիդ բանն թող հաստատ մնայ , մի՛ աւերեր , զէրէ թէ և քահանայապետքն հրէից զի գերեզմանն կու կնքեն

որ

դարն յորժամ տեսցէ զհատուցումն * և զձեռս իւր լուացէ յարեան մեղաւորի։

Եւ ասասցէ մարդ թէ արդարև գուցէ պտուղ արդարոյ * և է ած որ դատէ զնս յերկրի։

Տուն: 10.

՚Ի կատարած փ ապականեր դաւթի արձանագիր ՚ի ժամանակի յորում առաքեաց սաւուղ և պաշարեաց զտուն նորա զի ըսպանցէ զնա:

Սաղմոս. ՃԼԹ.

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց Ած * յայնցանէ որք յարուցեալք են իվերայ իմ ապրեցո՛ զիս:

Փրկեա՛ զիս յայնցանէ որք գործեն զանօրէնութիւն * յարանց արիւնահեղաց ապրեցո՛ զիս:

Որսալ զանձն իմ կամեցան * և հասին իվերայ իմ հզօրք:

որ նորա յարութե փառքն արգելում, բայց Ած կույարուցանէ զնա և կուկացուցանէ թագաւոր իվերայ լերինն սիոնի:

Այս սաղմոսս կաղաչէ մարգարէն զԱծ ազատիլ 'ի թշնամեաց, գոլով պաշարեցեալ 'ի տանն միքողայ, կամ քս կնքեցեալ 'ի գերեզմանի աղօթէ առ հայր ազատիլ 'ի թշնամեացն որք պաշարեալ պահէին զնա:

Այսինքն, փրկէ զիս տէր Ած հայր ամենակարօղ իմ անօրէն թշնամեաց և ատելեաց ձեռաքէն * և զիս յարուցանելով 'ի մեռելոց ազատէ այս անհաւատ պահապաններէս որ ինձ վերայ են դարձեր, և զիմ գերեզմանս կուպահեն:

Այսինքն, փրկէ զիս այն չարասիրտ մարդկանց ձեռաքէն որ միշտ անօրէնութի գործելոյ յետնէ են * և զիս այն արիւնահեղ հրէից ձեռաքէն ազատէ, և անմահութի պարգևէ:

Այսինքն, զէրէ կատաղած որս որդներինման իմ յետնէս անկան և կամեցան զիմ անձս որսալ * և չարութենով և նենգաւործութենով զօրեղ մարդիք ինձ վերայ հասան, և զիս խոցեցին

և ըսպանեցին ՚ի վերայ խաչին։
Այսինքն, ես ոչ մեղք ունէի և ոչ յանցանք, որ ասէի թէ նր համար զիս դատապարտեցին, և ըսպանեցին * ես նոցա միջումն միշտ անմեղութենով շուրջ եկի և ուղիղ սրտով կենցաղավարեցայ, ես նոցա մէկ վնաս մի՛ չարարի, այլ իւրեանց հոգւոյ փրկութե ճանապարհն նշանց տվի, և քարոզեցի։
Այսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ տէր ած, արթնացիր և ինձ դէմ եկ, իբր շուտով ինձ յօգնութի հասիր * և տես սոցա ինձ արարած անիրաւութին, դու որ տէր ես երկնային զօրութեց, և ած ես իսրայէլացւոց, իբր դու որ մինչև ցայսօր սոցա խնամք տանելով պահպաներես քո հարազատ որդւոցդ նման։
Այսինքն, այսուհետև նայիր այց արա և խեղճ եկ զանազան հեթանոսացազգերի դարձուցանելով զիւրեանք ՚ի մոլորութենէ ՚ի գիտութի ճշմարտութե * և մի՛ ողորմիր և խղճար այս անդարձ հրէիցս որ միշտ և հանապազ անօրէնութի գործելոյ յետնէ են, ած աճանաչ ենք ասելով կուպարծենան, և քո օրէնքդ և պատուիրանքդ ոտաց տակ են ձգեր։
Այսինքն, նոքա երեկուն կու

Ո՛չ մեղք իմ և ոչ յանցանք * առանց մեղաց ընթացայ և ուղիղ եղէ։

Զարթիր ընդառաջ իմ * և տես դու տէր զօրութեց ած իսրայէլի։

Նայեաց և այց արա ած հեթանոսաց * մի՛ ողորմիր ամենեցուն որք գործեն զանօրէնութի։

կոյս * սովեսցին ո՜պ
շունք * և շրջեսցին
զքաղաքաւ ։

Նոքա ղօղանջեսցեն
բերանովք իւրեանց *
և սուր է 'ի շրթունս
նոցա ։

Իսկ արդ ո՛վ լուաւ
զայս * զի դու տ̃ր
ծիծաղեսցիս զնոքօք
* և արհամարհեսցես
զա̃մ հեթանոսս ։

Զօրութի՛ իմ առ
քեզ պահեցից * զի
ա̃ծ օգնական իմ ես ։

դառնան , իբր երբոր աշխարհիս
վերջին մօտկանայ , այն ժամանակն
կու դառնան 'ի գիտութի՛ ճշմար
տութե , և զիմ ս̃բ հաւատքս կու
ընդունին * և քաղցած շների
նման քոյ երկնային հացին կու
ցանկան * և քոյ ս̃բ եկեղեցւոյ
քաղաքումն պտուտ կու գան որ
զիւրեանք կշտացնեն երկնային
հացիւն ։

Այսինքն , նք կու պօռան կու
կանչկանչեն և կու հայհոյեն իւր
եանց բերանովն ընդդէմ իմ աշա
կերտացն և առաքելոցն * զէրէ
նոցա շրթունքներումն թուր կայ
իբրնց բերանումն չար լեզու կայ ։
Այսինքն , նոքա կու հակառա
կին և կասեն , թէ այս նոր հա
ւատքս և այս նոր օրէնքս որ
դուք կու քարոզէք ով է լսեր մին
չև ցայժմ * բայց ոչինչ չեն
կարեր պաշարել , զէրէ դու տ̃ր
ա̃ծ կու ծիծաղիս և անարգ կանես
նոցա ճարտարգործութի՛ն * և
ոչ թէ նոցա միայն , այլև հեթա
նոսաց սրտմտութիւնն կու արհա
մարհես և կու փչացնես ։
Այսինքն , և ես զիմ զօրութի՛ն
և կարողութիւնն քո շնորհօքդ
անյաղթելի կու պահեմ յաղթե
լով զմահ * զէրէ դու իմ օգնա
կանն ես , և զիս պահպանող տ̃րն
և ա̃ծն ես ։

Այս

Ա՜յսինքն, ես միշտ զիս յուսադրեցի և ասացի, թէ նա իմ ա՜ծն է, նա զիս այս խղճութենս միջումն չի թողուր * նորա ողորմութին շուտով ինձ յօգնութի կուհասանի * և այն փորձանքն և պատուհասն որ իմ թշնամիքն իմ գլուխս բերին, իւրեանց գլուխն կուբերէ իմ աչաց առաջևն։

Ա՜յսինքն, բայց կաղաչեմ զքեզ հայր երկնաւոր մի՛ սպանաներ զայդ ամէն հրէայքդ, և մի՛ բնաջինջ աներ * որ չիլինի թէ իմ հաւատացեալքն յետ ժամանակաց մոռանան այդ քո ժողովրդեանդ պատմութին, և քո անդ և երկիւղդ նոցա նման իւրեանց սրտէն դէն ձգեն և անզգամ դառնան։

Ա՜յսինքն, այլ քո ամենակարող զօրութեդ ցրուէ զիւրեանք զանազան ազգերի միջումն, վայր ձգէ և ոտից կոխան արա՛ * զերէ դու իմ պահապանն ես, և իմ օգնականն ես տր ա՜ծ։

Ա՜յսինքն, նոցա բերանի մեղքն և հայհոյանքն, և նց շրթունքների նենգաւոր և զահրով լցած խօսքերն յայտնի լինի ա՜մ ազգաց * և իւրեանք իւրեանց ամբարտաւանութե և գոռոզութե միջումն ընկղմին և խեղդվին։

Ա՜ծ իմ * ողորմութի նորա կանխեսցէ առիս * և աստուած իմ ցուցցէ ինձ 'ի թշնամիս իմ։

Մ՜ի սպանաներ զնս * զի մի՛ մոռասցին զժողովուրդ քո։

Ցրուեա՛ զնոսա զօրութբ քով և ընկճեա՛ զնոսա * զի դու ես պաշտպան իմ տր։

Մ՜եղք բերանոյ նց և բանք շրթանց նց * ընկլեսցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց։

Յանէծս և ՚ի ստութիւնս մատնեսցին * ՚ի կատարածի բարկութե՟ սպառեսցին. և ոչ՟ գտցին։

Գիտասցեն զի ած՟ տիրէ յակոբայ և ամ՟ ծագաց երկրի։

Դարձցին ընդ երեկոյս * սովեսցին ոպ՟ շունք և շրջեսցին զքաղաքաւ։

Նոքա ախուեսցին յուտել * ապա թէ ոչ յագեսցին տրտնջեսցեն։

Նախնիքն, իւրեանց անիծաբանութե՟ և խղճմտութեն համար, և իւրեանց ստութեան և խաբէութեն համար մատնվին իշխանաց և դատաւորաց ձեռքն, և տանջվին և չարչարվին * և երբոր աշխարհիս կատարածն հասանի տեսանելով աստուծոյ ցասումն և բարկութին փչանան և այլ չերևին, իբր այլ հրէական օրէնօք մարդ չի մնայ, այլ ամէնքն ահիւ և դողութե՟ դառնան ՚ի ճշմարտութի հաւատոյն իմոյ։

Նախնիքն, և այն ժամանակին կուգիտենան, թէ ած՟ չէ թէ միայն յակոբայ, իբր հրէից ազգին միայն կուտիրէ և հոգաբարձութի կանէ, այլև բոլոր աշխարհիս քննամբ կուտանի, և կուպահպանէ։

Նախնիքն, ահա՛ այս էր ինչ ասացի թէ երբոր երիկունն լինի, իբր երբոր աշխարհիս վերջն հասանի հրէից ազգն կուդառնայ իդխոստութի ճշմարտութե * և սովածշան նման քո ածային հացին կուկարօտի, և սուրբ եկեղեցւոյ միջումն շուրջ կուգայ որ զինքն հոգևոր կերակրով կշտացնէ։

Նախնիքն, նք՟ այստեղ այնտեղ կուցրուին որ լինի թէ ածային քաղցրութե կերակուրն գտնուն և ճաշակեն * բայց թէ որ չի կշտա

նան,

նան, և խուրեանց կարօտն չէ լց-
նուն, թող խուրեանց թերահա-
ւատութե և թերամտութեն
վերայ տրտնջան:

Այսինքն, ես որ ած միշտ և
հանապազ քոյ սբ անուանդ օր-
հնութիւն և գովութիւն կու եր-
գեմ * և կուցնծամ առաւօտ-
ներն քոյ ողորմութեանդ վերայ,
իբր ինձ պարգևած ուրախու-
թեց և խնդութեցն վերայ:

Այսինքն, զէրէ դու ինձ խնա-
մածու և ապաւէն եղար յարու-
ցանելով զիս ՚ի մեռելոց * և իմ
նեղութեա և վշտիս միջումն ինձ
յօգնութի հասար:

Այսինքն, ուստի անդադար
փառաբանելով քո սբ անուն-
դ սաղմոսերգութիւն անեմ քոյ
առաջևդ * զէրէ դու իմ ապա-
ւէն ածն ես, և իմ ողորմած
ածն ես:

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դա-
ւիթ է շարադրեր և անջնջելի
յիշատակ թողեր քարի վերայ փո-
րած գրի նման, որ յետ բազում
ժամանակաց անցելոց երբոր որ
դին այ գայ յաշխարհ, ճշմարիտ
հաւատացեալքն քի կարդալով
զնա ուսանին զբարերարութին
և զողորմութին այ:

Այս սաղմոսումն կու աղաչէ

մար

Ես օրհնեցից զօրհ-
նութիւնս քո * և ցն-
ծացայց առաւօտուց
յողորմութիւն քում:

Զի եղեր իմ պաշտ-
պան և տուն ապաւէ-
նի * յաւուր նեղու-
թե իմոյ օգնական իմ:

Քեզ սաղմոս ասա-
ցից * ած ապաւէն
իմ, ած ողորմութե
իմոյ:

Տունք. ԻԱ.

Սաղմոս դաւթի արձանագիր
՚ի կատարածի զառանցելոց
ժամանակաց առումանէ, ՚ի
ժամանակի զի հրձիգ արար
զմիջագէտս ասորոց, և զասո
բէստանս բանիւ, և ՚ի դար
ձին հարկանէր յովաբ զեդո
մացիս ՚ի ձորն աղեաց երկոտա
սան հազարս:

Սաղմոս. ԾԹ:

Ա՛ծ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ * բարկացար և գթացիս ՚ի մեզ։

Շարժեցեր զերկիր և խռովեցուցեր զնա * բժշկեա՛ զհարուածս նորա, զի սասանեցաւ։

Ցուցեր ժողովրդեան քում զխստութի * և ետուր մեզ ըմպել զգինի յիմարութեան։

մարգարէն զա՛ծ որ իւր զօրացն և զօրապետացն յօգնութի հասանի և յամօթ անէ զեդումացիս։ Կամ քս կու աղաչէ զհայրն ա՛ծ զի տացէ զօգնութի եկեղեցւոյ իւրոյ ընդդէմ սանդարամետական նաց։

Այսինքն, ո՛վ ա՛ծ դու զմեզ շատ անգամ մեր մեղացն համար յերեսաց ձգեցիր, և մեր զօրքն աւերեցիր և թշնամեաց կոխան արարիր * ուղորդ որ արդար դատաստանով բարկացար մեզ վր՟, բայց այժմ կաղաչեմ զքեզ որ մեզ գթաս, և յաղթութիւն տաս ընդդէմ մեր երևելի և աներևոյթ թշնամեացն։

Այսինքն, դու այլ անգամ այս երուսաղէմայ երկիրս մեր անիրաւ և վնասագործ թշնամեաց ձեռքովն շարժեցիր քակեցիր դողացուցիր և խռովեցուցիր * բայց այժմ կու աղաչեմ զքեզ, որ նորա խոցերն բժշկես, և նորա ցաւերն փարատես, զերէ սաստիկ ահն և երկիւղն զինքն պատերէ։

Այսինքն, դու քո ժողովրդեանդ շատ դժուար և անտանելի նեղութիւններ ցոյց տուիր * և մեզ այնպէս դառն փորձանքի և տառապանքի գինի խմացուցիր

որ

որ զմեր խելքն ցրուեց, և զմեզ
սրտակոտոր արար։

Մասինքն, դու քո անչափ բա
րութեանդ համար քոյ որդւոյդ
միածնի զօր խաչն երկրպագած և
ամենապաշտ մարդկանց յաղթու
թեան նշան և պայծառ տուիր * որ
կարենան փրկվիլ իւրեանց թշնա
մեաց թերահաւատութեան նետե
րէն և խաբէութեան աղեղներէն։

Մասինքն, արդ ինչպէս որ քո
սիրելիքդ և քո հաւատարիմ ծա
ռայքդ փրկվեցան իւրեանց թշ
նամեաց ձեռքէն * այնպէս ևս
փրկէ և ազատէ զմեզ քո աջ բազ
կովդ, և քո ամենակարող զօրու
թեամբդ, և մեր աղաչանացն և խնդր
ուածոցն ականջ արա՛ և լսէ՛։

Մասինքն, որ ես տեսանելով
քո օգնութիւնդ և նախախնամութիւնդ
յորդորեմ զիս և ասեմ, թէ ա͞ծ
յերկնից և յերկր մեր աթոռէն խօ
սեցաւ, ինձ յաղթութիւն տվեց,
և զիմ թշնամիքն յամօթ արար *
ցնծամ ուրախանամ բարձրանամ
և փառաւորիմ * այս սուքէմայ
երկրիս որ ա͞ծ ինձ է պատրաստեր
տիրապետեմ, և իմ հալալ ժա
ռանգութեան նման բաժանեմ, և
իմ հրամանաց և իշխանութեան
հնազանդեցնեմ * և յարկաց հո
վիտն, էբր չարաների ձորն իմ
բռնացած մուլքիս նման չափեմ

և այլ

Ետուր երկիւղա
ծաց քոց նշան * զի
ապրեսցին յերեսաց
աղեղան։

Որպէս փրկեսցին սի
րելիք քո * կեցո՛ աջով
քով և լուր մեզ։

Ա͞ծ խօսեցաւ ՚ի սր
բութեան իւրում * ցն
ծացայց բարձր եղէց
* բաժանեցից զսիւ
քէմ * և զհովիտն
յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաադ և
իմ է մանասէ * եփ
րեմ հզօրէ գլխոյ
իմոյ:

Յուդայ թագաւոր
իմ * մովաբ աւա
զան յուսոյ
իմոյ:

Յեդովմ ուղղե
ցից զգնացս իմ * ինձ
այլազգիք հնազանդք
եղեն:

Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քա
ղաք ամուր * կամ ո՞վ
առաջնորդեսցէ ինձ
մինչև ցյեդոմ:

և յայլ երկրներէ ջոկեմ:
Այսինքն, ասեմ թէ գաղաաթու
և մանասէի երկիրն իմ է * այլև
եփրայիմայ երկիրն որ է ՚ի սահ
մանս երուսաղէմայ, իմ գլխոյս
պահապանն է, և ինձ զօրութի
և կարօղութի տուօղն է իւր քաջ
և արի և հաւատարիմ տղայ մար
դերովն:
Այսինքն, յուդայի երկիրն իմ
ամէն երկրներիս և գաւառնե
րիս թագաւորն է * և մովաբայ
երկիրն իմ յուսոյ աւազանն է,
իբր իմ լուացվելոյ հաւզէննման
իմ ձեռքիս է, զէրէ յոյս ունիմ
որ երբոր ուզեմ կարենամ տա
նուլ զնա, և իմ հրամանացն հնա
զանդեցուցանել:
Այսինքն, այժմ միայն եդոմայ
եցւոց երկիրն որ է ՚ի հարաւա
կողմն երուսաղէմայ ինձ դժուա
րութի կուտայ, բայց յոյս ունիմ
որ քո օգնութե̅ դշուտով իմ ճա
նապարհս և իմ գնացքս դէպ ՚ի
յայն ուղղեմ, և զնոսա ևս յաղ
թահարեմ և իմ ձեռաց տակն
առնում * զէրէ ինձ քան զնա այլ
ուժեղ այլազգիք և կռապաշտք
հնազանդեր են:
Այսինքն, բայց ո՞վ կու տանէ
զիս այն անառիկ բերդն, և այն
ամուր պարսպով քաղաքն * կամ
ո՞վ ինձ յառաջ կու անկանի և

զիս մինչև յեղումն երկիրն կու
հաստուցանէ։
Այսինքն, եթէ ոչ դու ո՟ր ա՟ծ
որ երբեմն զմեզ մեր մեղացն հա
մար երեսաց ձգեցիր * և մեր զօ
րացն հետ ընդդէմ մեր թշնամ
եացն պատերազմ չեկիր որ մեզ
օգնութի՟ անէիր։
Այսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ
զքեզ, այս մեր առաջի կայ պա
տերազմուամս մեզ օգնութիւն և
կարօղութիւն տուր * զերէ ես
քեզ եմ յուսացեր, և գիտեմ
որ փուճ և ընդունայն է այն օգ
նութիւնն և փրկութի՟նն որ մար
դի ձեռքով կու լինի։
Այսինքն, ինչպէս հանապազ
կասեմ ես իմ զօրագլխացն հետ,
թէ մեք աստուծով կանենք զմեր
զօրութիւնն և յաղթութիւնն *
և նա է որ կու արհամարհէ և
կու փչացնէ զայն մարդիքն որ
մեզ նեղութի՟ կու տան, և զմեզ
կու հալածեն։

Իբր, երբոր օրէնք և մարգարէք
կու կատարվին և ք՟ս կու գայ յաշ
խարհ, այն ժամանակն օրհնու
թե՟ և գոհութե՟ կու առնի այս
սաղմոս, որ է իմաստութիւն,
այսինքն խորին և խորհրդաւոր։
Այս սաղմոսովս կու աղօթէ
մարգարէն առ ա՟ծ և շնորհակալ

Ոչ թէ ոչ դու ա՟ծ
որ մերժեցեր զմեզ *
և ոչ ելեր ա՟ծ ընդ
զօրս մեր։

Տուր մեզ զօգնու
թիւն 'ի նեղութե՟ *
զի ընդունայն է փր
կութիւն մարդոյ։

Աստուծով արաս
ցուք զզօրութիւն *
և նա արհամարհես
ցէ զայնոսիկ որք նե
ղեն զմեզ։

Տունք. 13.

՚Ի կատարած ընդ օրհնութիւ
իմաստութիւն, սաղմոս
դաւթի:

Սաղմոս. Կ.

Լուր ած աղօթից
իմոց * և նայեաց
յաղօթս իմ։

'Ի ծագաց երկրի կար
դացի առ քեզ * մինչ
'ի վաստակել սրտի
իմոյ։

'Ի վէմ բարձր արա
րեր զիս * և առաջ
նորդեցեր ինձ * և
իմ եղեր յոյս, և աշ
տարակ հզօր յերե
սաց թշնամւոյն։

Բնակեցայց 'ի յարկս
քո յաւիտեան * և
ծածկեցայց ընդ հո
վանեաւ թևոց քոց։

կուլինի գոլով փախեալ 'ի ձե
ռացն սաւուղայ և հեռացեալ
յերուսաղէմայ երկրէն։
Կամ դասք արդարոց որք էին 'ի
դժոխս ապաստեցեալ քյարութն
քի կու աղօթեն և կու գոհանան
զայ։

Այսինքն, տր ած դու քո ամէն
առատ ողորմութեամբդ լուէ զիմ
աղաչանքս * և քո հայրական
գթութեամբդ նայիր դէպ յիմ
աղօթքս։
Այսինքն, յերկրիս ծայրերէն,
երբ 'ի խորոց անդնդոց դժոխոց
այնչափ հոգւոց հանելով դէպ
քեզ աղաղակեցի * մինչև որ
սիրտս վաստակեցաւ և նուաղե
ցաւ, և 'ի կարողութէ անկաւ։
Այսինքն, դու քո միածին որ
դուդ որ է ճշմարիտ վէմ պատո
ւական, զիս ազատեցիր իմ տա
ռապանքէս, և բարձրացուցիր *
և առաջնորդեցիր դէպ 'ի յեր
կինս * դու ինձ յոյս և աշտարակ
ամուր դարձար իմ թշնամեաց
երեսին դէմ, երբ ընդէմ բռնու
թեն սատանայի։
Այսինքն, այսու հետև մինչև
յաւիտեան կու բնակիմ քոյ անե
րիդ միջումն, երբ քոյ երկնային
արքայութն միջումն * և կու
ծածկվիմ քոյ թևերի շուքի

տակուամ, իբր քոյ ածային նա
խախնամութե տակուամ, և կու
վայելեմ զանսպառ ուրախութի։

Այսինքն, զերբ դու տր ած
միջնորդութբ որդո՛յ քոյ միած
նի լսեցիր իմ աղօթքիս * և քոյ
երկիւղած ծառայիցդ ինչպէս որ
խոստացեր էիր, յաւիտենական
երանութե միջուամ ժառանգու
թիւն տուիր։

Այսինքն, մեր փրկչին և մեր թա
գաւորին քի օրերին վերայ այլ
օրեր աւելացուցիր, իբր իւրն
անմահութիւն պարգևեցիր * և
իւր տարոց օրերն յազգաց մինչև
յազգս երկայնացուցիր, իբր իւրն
յաւիտենական կեանք պարգևե
ցիր։

Այսինքն, ուստի դաւք արդա
րոց միշտ կուփառաբանեն զքեզ
քո միածին որդո՛ովդ և կասեն,
թէ կայ և կու մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից առաջի հօր այ բաց
մեալ թագաւորն փառաց քս *
և նորա գթութին ողորմութին
և խոստմանց ճշմարտութիւնն,
ո՛վ է որ խնդրէ և չի՛ գտանէ։

Այսինքն, և ես այսպէս միշտ
յիշելով զքո անչափ բարութիդ
կուփառաբանեմ զքեզ, և քո
ան անուանդ պատուելով սաղմոս
երգութիւն կանեմ յաւիտեանս
յաւիտենից * և օր ըստ օրէ զիմ

Դու ած լուար աղօ
թից իմոց * ետուր
ժառանգութի որք
երկնչէին յանուանէ
քումմէ։

Աւուրս յաւուրս
յաւելեր թագաւորի
* ամաց նր աւուրս
յազգաց մինչև
յազգս։

Կայ և մնայ յաւիտ
եան առաջի այ * ողոր
մութի և ճշմարտու
թի որք խնդրեսցեն
ինմանէ։

Այնպէս սաղմոս սաս
ցից անուան քում
յաւիտեանս յաւիտե
նից * և տաց քեզ զա
ղօթս իմ օր ըստ օրէ։

Տունք · Գ ·

՚Ի կատարած ի վերայ իդիթումայ, սաղմոս դաւթի:

Սաղմոս. ԿԱ.

Բայց միայն ա՟յ հնազանդ լեր անձն իմ * զի՛ ՚ի նմանէ է ինձ համբերութիւն:

Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ * զի մի՛ սասանեցայց առաւել:

Մինչև յերբ յառ

աղօթքս հաստատուն սրտով քեզ կու մատուցանեմ:

Իբր զայս սաղմոս մինչև ի վերջն ասացեր է դաւիթ մարգարէն ՚ի վերայ իդիթումայ, այսինքն վասն անցաւոր աշխարհիս մարդկանցն համար, որ այսօր կան և ՚ի վաղիւն չեն երևիր, զէրէ իդիթում անցաւոր թարգմանի:

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զհոգին իւր հնազանդիլ աստուծոյ, և ոչ երկնչիլ ՚ի փորձութե՟ց:

Այսինքն, բաց թող ո՛վ անձն իմ այս աշխարհիս մարդկանց կամքն և հաճութ՟ին, և միայն աստուծոյ օրինացն և պատուիրանացն հնազանդիր * զէրէ նորանէ է իմ համբերութիւնն, իբր նա միայն ինձ իմ նեղութեան միջումն կու մխիթարէ և համբերութի՟ կու տայ:

Այսինքն, նա իմ ընտեղծող ա՟ծն է, նա իմ փրկիչն և ապաւէնն է * նա չէ՛ թողուր որ այսուհետև ես իմ թշնամեացն վախենամ, և սարսափիմ:

Այսինքն, մինչև յերբ այս

խեղճ մարդիս վերայ կու վազէք
և ամէնքդ ձեր մտաց մէջն դըրե
րէք թէ զիս ըսպանանէք և փըչաց
նէք * մի թէ ես ծռուած որմ
եմ , կամ թէ փլփլած անպէտք
պատ եմ որ դիպչիլն իբրաց վայր
անկանիմ ։

Այսինքն , տես ով անձն իմ
թէ իմ թշնամեաց միտքն և դի
տաւորութիւնն ինչ է՛ , նոցա
խորհուրդն այն էր , թէ մէկ
ճար մի գտանէին որ զիմ փառքս
և պատիւս ինձանից հեռացնէին
և զիս մարդկանց առաջև տնազ
շինէին * բայց իւրեանց սրտի
ցանկութեանն չէ՛ հասանելով ,
ծարաւ մնացին , և փուչ և ըն
դունայն տեղ աստ ևանդ վազվա
զեցին և զուր աշխատեցան ։

Այսինքն , երեսահանց զիս կու
օրհնէին , և լաւ կասէին *
և իւրեանց սրտի միջումն զիս
կու անիծանէին կու բամբասէ
ին , և կու հայհոյէին անիրաւու
թեամբ ։

Այսինքն , բայց դու ով անձն
իմ թող նոցա կամքն և դիտաւո
րութիւնն , և միայն աստուծոյ
հրամանացն հնազանդիր * զէրէ
նա միայն ինձ իմ նեղութեան
միջումն համբերութիւն կու
տայ ։

Այսինքն , զէրէ նա է՛ իմ տէրն
և ա̃ծն

նէք 'ի վ̃ր մարդոյ սպա
նանել ամենեքեան *
ոպ̃ յորմոյ թիւրելոյ ,
և 'ի ցանկոյ մերժե
լոյ ։

Բայց միայն զպատիւ
իմ խորհեցան մերժել
յինէն * և ընթացան
'ի ծարաւս իւրեանց

Բերանովք իւրեանց
օրհնէին * և սրտիւք
իւրեանց անիծա
նէին ։

Բայց սակայն ա̃յ հնա
զանդ լեր անձն իմ *
զի 'ի նմանէ է՛ ինձ
համբերութի̃ ։

Զի նա է՛ ա̃ծիմ և

փրկիչ իմ, ապաւէնն իմ * զի մի՛ սասանեցայց:

Յա՟յ է՛ զօրութի իմ և փառք իմ * ա՟ծ օգնութե իմոյ * յոյս իմ առ ա՟ծ է՛:

Յուսացարուք 'ի նա ա՟մ ժողովք ժողովրդոց * սփռեցէք առաջի ն՟ր զսիրտս ձեր * զի ա՟ծ օգնական է՛ մեր յաւիտեանս ժամանակաց:

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդկան * սուտ են որդիք մարդկան * և 'ի կշիռս իւրեանց մեղանչեն * և ինքեանք յունայնութե են 'ի միասին:

և ա՟ծն, նա է՛ իմ փրկիչն և ապաւէնն * նա չի՛ թողուր որ ես այսուհետև իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեացն վախենամ, կամ աչ քաշեմ:

Այսինքն, իմ ուժն և կարողութիւնն, և իմ փառքն և մեծութիւնն յա՟յ է՛ * ա՟ծ է՛ որ ամէն իմ խղճութե մէջումն ինձ օգնական և պահապան կուլինի * և իմ յոյս միշտ յա՟ծ եմ դրեր, և 'ի նա միայն եմ ապաւիներ:

Այսինքն, ուստի ո՛վ ժողովք ժողովրդոց, թէ կուզէք որ յա՟մ փորձանքէ և նեղութէ ազատէք յա՟ծ յուսացէք * և ձեր սրտի խորհուրդն և ցանկութիւնն ն՟ր առաջևն բացէք և յայտնի արարէք * զէրէ ա՟ծ մեզ օգնական և ցաւակից է՛ յաւիտեանս յաւիտենից:

Այսինքն, և թէպէտ գիտեմ որ ադամայ որդիքն միշտ փուչ և ընդունայն ցանկութե յետնէ են * իւրեանց խօսքն և արարմունքն միշտ սատութենալ լի է՛ * իւրեանց չափսումն և կշեռքումն խաբէութի կանեն, և կումեղան չեն ընդէմ ա՟յ արդարութեանն * և ինչպէս իւրեանց բանն և գործն փուչ և անհաստատ է՛, այսպէս այլ ն՟ց միտքն և դիտաւորութին փուչ և ընդունայն է:

Այս

Այսինքն, բայց դուք ո՛վ ածապաշտ ժողովուրդք զգուշացէք, ձեր անիրաւութիւնն և նենգագործութին մի՛ յուսայք * և մի՛ ցանկանայք թէ այլոց ինչն և ապրանքն յափշտակէք * և թէ մեծութիւնն և հարստութիւնն առուի նման այլ ձեզ վերայ թափվի, ձեր սրտի սէրն և յօժարութիւնն ամենևին նորա վերայ մի՛ ձգէք, և մի՛ խաբիք վասն ընչից և ապրանաց:

Այսինքն, մէկ անգամ խօսեցաւ ած, երբ որ օրէնք և պատուիրանք տուեց 'ի ձեռն մովսէսի մարգարէին * և երկրորդ անգամն երբոր խօսեցաւ 'ի ձեռն այլոց մարգարէից, այլվի զնոյն խօսքն լսեցինք նոցա բերանէն:

Այսինքն, և իմացանք որ ամէն զօրութի և կարողութիւն յայ է * և գիտացինք որ քո է տր ած ողորմութին որ մարդկային սխալանացն թողութիւն շնորհես * և քո է արդարութիւնն որ ամ մարդոյ իւր գործոցն գօրայ հատուցումն անես:

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ է շարադրեալ:

Այս սաղմոսումն մարգարէն գոլով յանապատին զիփայի և ոչ կա

րելով

Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւն * յափշտակութեան մի՛ ցանկայք * մեծութիւն թէ առուիւ գայցէ մի՛ յօժարեսցին սիրտք ձեր:

Մի անգամ խօսեցաւ ած * և երկուս զայս լուայք:

Զայ է զօրութի * և քո տր ողորմութի * և դու հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործոց նոցա:

Տունք: 13.

Սաղմոս դաւթի մինչ դեռ էր նա յանապատի անդ 'ի հրէաստանի:

Սաղմոս. ԿԲ.

Ա՜ծ ա՜ծ իմ ես առ քեզ առաւօտ առնեմ * ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ քանի պատիկ եւս և մարմին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր * ուր ո՛չ գոյ ՚ի նմա ճանապարհ։

Այսպէս ՚ի սուրբս երեւեցայց քեզ * տեսանել ինձ զզօրութիս

րելով գնալ ՚ի տօնախմբութին իսրայելացւոց վասն ահին սաւուղայ աղօթէ սրտի մտօք առ ա՜ծ , այլ և ա՜մ բարեպաշտ քրիստոնեայ ցանկանալով արքայութեն երկնից , աղօթէ առ ա՜ծ ։

Այսինքն , ո՜վ ա՜ծ ըստեղծող երկնի և երկրի , և ա՜ծ իմ , որ ՚ի մանկութէ իմէ այսչափ շնորք և բարերարութի արարիր ինձ ես շուտով առաւօտն արթնանալս ՚ի բաց սրտի մտօք դէպ քեզ կուգոչեմ * իմ հոգիս ծարաւ է քոյ ա՜ծային մխիթարութեդ , եւս առաւել այս խեղճ մարմինս որ միշտ կուցանկայ ազատիլ յայս խղճութէս , և գալ երկրպագանել քեզ քոյ սուրբ տաճարիդ միջումն ·

Այսինքն , ես այս տեղս անշէն և անբնակ երկիր եմ դարձեր հեռանալով ՚ի յընկերակցութէ քո հաւատացեալ ժողովրդեանդ , և ամենևին հոգևոր ուրախութե և մխիթարութե ջուր չկայ ինձնում * և ճանապարհ այլ չունիմ , իբր չեմ գիտեր թէ ուր գնամ , որ ես սաւուղայ և իւր զօրաց ձեռքէն ազատվիմ։

Այսինքն , արժանի արա զիս քո ողորմութեդ , որ ես այս փափաքանօքս գամ ՚ի քո սուրբ տա

Ճարդ, և քու սուրբ տանդ մի
ջումն երևիմ քու առաջևդ, և
քեզ երկիր պագանեմ * և տե
սանեմ մօզք քո ամենակարող զօ
րութիւնդ և քո ա̃ծային փառքդ:

Այսինքն, զերէ լաւ է ինձ քո
ողորմութիւնդ և գթութիւնդ քան
զիմ այս անցաւոր կեանքս * և
լաւ է ինձ որ իմ շրթունքս զքեզ
միայն գովեն և փառաբանեն ու
ղիղ մօզք և ուրախ սրտիւ:

Այսինքն, այս դիտաւորութեամբ
կուզեմ զքեզ օրհնել և գովել
միշտ իմ կենաց մէջն * և քո ս̃բ
անուանդ յիշելով դէպ քեզ բար
ձրացուցանել իմ ձեռքերս, զէ
րէ քեզանից է միայն իմ փրկութե
և ազատութե յոյսն:

Այսինքն, որ իմ հոգիս քո շնոր
հաց և քու երկնային մխիթարու
թե ճրագունովն և պարարտու
թեանովն լցվի և կշտանայ * և իմ
բերանս ուրախ և զուարթ շր
թունքներով զքեզ օրհնէ և փա
ռաբանէ:

Այսինքն, երբեմն երբոր գի
շերն անկողնիս մէջումն քո սուրբ
անունդ կու յիշէի, այնչափ կու
քաղցրանայի քո սիրովդ * որ շու
տով առաւօտն կանուխ վերկե
նալս 'ի բաց մօզքս քեզ հետ կու
խօսէի, և զքեզ 'ի բերանունէի:

Այսինքն, զերէ դու միշտ ինձ

քո, և զփառս քո:

Սատն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան զկեանս իմ * և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ:

Այսպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ * և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ:

Ո̃պ 'ի ճարպոյ պարարտութէ լցցի անձն իմ * շրթամբք ցնծութե օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ:

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում * ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ:

Զի եղեր իմ օգնա

կան * 'ի հովանի
թևոց քոց ցնծա
ցայց ։

Եկն զկնի քո անձն
իմ * և զիս ընկալաւ
աջ քո իսկ Նոքա ի նա
նիր խնդրեցին զանձն
իմ ։

Մտցեն 'ի ներքոյ
անդնդոց երկրի *
մատնեսցին 'ի ձեռս
սրոյ , և բաժինք
աղուեսուց եղիցին ։

Թագաւոր յուսա
ցաւ 'ի տր * գովես
ցին ամենեքեան որք
երդնուն նովաւ *
խցցին բերանք այնո
ցիկ որք խօսին զանի
րաւութիւն ։

Տունք. II։

օգնական և պաշտպան եղար *
ես քո թևերիդ շուքի տակուն
իբր քո նախախնամութեան տա
կուն անահ և անկասկած կու
ցնծամ և կուրախանամ ։

Նայինքն , իմ անձս միշտ հաստա
տուն սիրով քո օրէնքդ և պա
տուիրանքդ կատարեց , և քեզ
յետնէ եկաւ * և քո աջ ձեռքդ
զիս այնպէս ընդունեց և պաշտպա
նեց , որ իմ թշնամեաց և ատե
լեաց դիտաւորութիւն որ կու
խնդրէին զիս ըսպանանել , փուչ
եղաւ և ոչնչացաւ ։

Նայինքն , ուստի թող իւր
եանց չարութենն գօրայ մտնուն
անդնդոց տակն , իբր 'ի դժոխս
* մատնուին այ բարկութե թրի
ձեռքն , և աղվէսներն բաժին
դառնան , իբր սատանայի բաժին
դառնան ։

Նայինքն , թագաւորն իւր տրն
է յուսացեր , իբր դաւիթ յածծ
է յուսացեր * ինչ մարդ որ թա
գաւորի անունովն երդուում կա
նէ , իբր ինչ մարդ որ թագաւո
րին հնազանդ է , գովէ զինքն և
պարծենայ * և խցվի և փակվի
այն մարդկանց բերանն որ նորա
վերայ զուր կասէին , և անիրաւ
տեղ կուդատապարտէին ։

Իբր,

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի
վերջն դաւիթ մարգարէն է ասա
ցեալ։
Նայս սաղմոսումն կու խօսի մար
գարէն վասն ՔՍի մինչ էր 'ի չար
չարանս, և ած հաւատացեալ
քրիստոնեայ կու աղօթէ առ ած
իմէջ վտանգի։

Նայինքն, ով ած ամենակարող,
լուէ իմ աղօթքիս քո հայրական
գթութեդ որ կաղաչեմ առ քեզ
այս իմ նեղութն միջումն * և իմ
թշնամեաց ահէն և երկիւղէն
զիմ անձս փրկէ և ազատէ։
Նայինքն, ծածկէ և պահէ
զիս հրէից չար ժողովքներէն *
և ազատէ զիս դպրաց և փա
րիսեցւոց բազմութենէն որ միշտ
անօրէնութի և նենգութի գոր
ծելոյ յետնէ են զիս կորուսանե
լոյ համար։
Նայինքն, սրեր են իւրեանց
լեզուն թրի նման, որ զիս չարա
խօսեն և դատապարտեն * և իւր
եանց նենգաւոր շրթունքներն
աղեղներն դառն խօսքերի նետե
րով լարեր են և պատրաստեր են։
Նայինքն, որ գաղտուկ ձգեն
և խոցոտեն այնպիսի խեղճ և ան
մեղ մարդիկն որ սրտերն ուղիղ
է * և կուզեն որ յանկարծ ձգեն

Իկատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ԿԳ։

Լուր ած աղօթից
իմոց յաղաչել ինձ
առ քեզ * յերկիւղէ
թշնամւոյն փրկեա
զանձն իմ։

Ծածկեցեր զիս 'ի
ժողովոց չարաց * 'ի
բազմութէ ոյք գոր
ծեն զանօրէնութի։

Որք սրեցին ոպ սու
սեր զլեզուս իւր
եանց * լարեցին զա
ղեղունս իւրեանց
իրս դառնութե։

Զգել 'ի գաղտնիս
այնոցիկ ոյք ուղիղ
են սրտիւք * յան
կարծակի ձգեսցեն

՚ի նոսա և մի՛ երկիցեն ։

Զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութեն * խորհեցան թագուցանել ինձ զորոգայթ * և ասացին ո՛չ տեսանէ զայս տր ։

Քննեցին զանօրէնութի * պատրաստեցան ՚ի քննել զքննութի ։

Մատիցէ այր ՚ի խորութի սրտի իւրոյ * և բարձր եղիցի ած ։

իւրեանց դառն խօսքերի նետերն , որ ինչպէս իւրեանց դիտաւորութիւննէ այնպէս վերահորեն զնոսա և ամենևին այ արդար դատաստանէն չի երկնչին ։

Այսինքն , իւրեանց սրտի միջումն զանազան չար խորհուրդներն և չար խօսքերն աճեցացուցին և հաստատեցին * և խորհուրդ արարին որ ինձ թալաք սարքեն * և իւրեանց մտքումն այնպէս կարծեցին թէ ած չի տեսաներ իւրեանց մտածմունքն և արարմունքն ։

Այսինքն , իւրեանց միջումն անօրէն խորհուրդ և քննութի արարին * և զիւրեանք պատրաստեցին որ այլոց սրտի քննութին այլ քննեն , իբր հոգևոյն սրբոյ խորին խորհուրդն , և սրբոց մարգարէից ծածուկ ասմունքն այլ քննեն որ իւրեանց ընդդէմ խօսողացն հեշտ և անհաշ ծուռ մեկնութբ կարենան պատասխանի տալ ։

Այսինքն , բայց թէ մէկ մարդ մի ուղիղ սրտիւ զիւր միտքն բարակացնէ , և իւր սրտի միջումն խորունկ միտք անէ * կու իմանայ և կու զարմանայ թէ որչափ բարձր և անհասանելի է այ խորհուրդն և իմաստութին մարդկային խորհրդոցն հետ իրուր ձգելով ։

Սայինքն, նոքա որչափ որ զուր չարախօսութիւն և անիրաւ հայ հոյութիւն աքարին, իւրեանց գլուխն եկաւ, ինչպէս որ երա խայից ձգած նետերն յետ դառ նալով իւրեանց խոց կուլինի * նց̃ լեզունե́րն տկարացաւ կապ վեցաւ և պապանձեցաւ, տեսա նելով քո ըսքանչելագործութիդ̃ որ զիս իմ չարչարանօքս և յարու թե̃մս փառաւո́րեցիր և բարձրա ցուցիր * և ինչ մարդ որ նայե ցաւ և տեսաւ նոցա կորուստն և նոցա կործանումն, զարմացաւ հիացաւ և ապշած մնաց իւր սրտի միջումն։

Սայինքն, և ամէն մարդ ըսկսաւ յայ̃ վախել, և նորա փրկագոր ծութիւն որ արար իւր միածին որդ́ւոյն ըսկսաւ պատմել և քա րոզել մարդկան * և նորա մեծա մեծ և հրաշալի արարմունքն միտք առաւ և իմացաւ։

Սայինքն, ուստի որդին այ̃ տ̃րն մեր յս̃ ք̃ս արդարն և ան մեղն կուրախանայ տէրամբ՝ իյեր կինս անմահական փառօք, և կու յուսայ իւր հօր ամենակարող զօ րութիւն * և ինչ մարդ որ ուղիղ սրտով հաւատացեր է՝ ի նա, նր̃ անուանովն զինքն կու գովէ և կու պարծենայ աստ և՝ ի հանդերձե լումն։

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա * տկարա ցան՝ ի նոսա լեզուք նոցա * և խռովեցան ամենեքեան ոյք հայ էին ընդ նոսա։

Երկեաւ ա̃մ մարդ՝ ի պատմել զգործս այ̃ * և զարարածս նր̃՝ ի միտ առին։

Ուրախ եղիցի ար դար՝ ի տ̃ր և յուսաս ցի՝ ի նա * նովաւ գո վեսցին ամենեքեան ոյք ուղիղք են սր տիւք։

Տունք: Ժ

՚Ի կատարած սաղմոս դաւթի երգ երեմիայի, և եզեկիելի, և ժողովրդեանն յորժամ ՚ի պանդխտութէ անտի կամէին ելանել:

Սաղմոս. ԿԴ.

եզ վայելէ օրհնութի ա̃ծ ՚ի սիոն * և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ:

Լուր աղօթից իմոց * զի առ քեզ ամ̃ մարմին եկեսցէ:

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ մարգարէն է ասացեր, որոյ խորհուրդն կու կատարվի երբ որ օրէնք և մարգարէք կու վերջանան, և ք̃ս կու գայ յաշխարհ:

Այս սաղմոսումս կաղաչէ մարգարէն զք̃ս ՚ի բերանոյ բոլոր մարդկային ազգիս վասն փութացուցանելոյ զդարձումն հեթանոսացս, այսինքն կուապաշտից ՚ի ձեռն մարդեղութեն իւրոյ:

յսինքն, քեզ կու վայելէ ա̃ծ օրհնութի և գովութի քոյ նոր սիոնի միջումն * և քեզ կու պատշաճի, որ քոյ հոգևոր երուսաղէմ միջումն, իբր քոյ սուրբ եկեղեցւոյդ միջումն աղօթք և երկրպագութիւն մատուցանեն քեզ մարդիկք հոգւով և ճշմարտութեամբ:

Այսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ լուր իմ աղօթքիս, և քո շնորքդ և ողորմութիդ սփռէ և տարածէ ի վերայ աշխարհի * որ ոչ միայն հրէայք, այլև ամ̃ մարմին դէպ քեզ գայ, իբր ամ̃ ազգք և ազինք դառնան ՚ի յա̃ծպաշտութիւն և ի գիտութիւն ճշմարտութեան:

Այս

Այսինքն, և թէպէտ անօրէն դիւաց բանքն և խօսքն մեզ վր զօրացան և ուժեղացան, և շատ մարդիք յաղթահարեցին, և քո ած պաշտութեան ճանապարհէն հեռացուցին և մոլորեցուցին * բայց դու քո ածային գթութեամբդ մեր ամբարշտութին քաւէ և քո ցանկալի և փափաքելի փրկութիւնդ որ պիտի անել ազգի մարդկան քո մարդեղութբդ, մի՛ յետացներ ։

Այսինքն, երանի այն մարդկանցն որ դու յաւիտենից ընտրեր ես, և ընդուներ ես * զէրէ նոքա կու բնակին քո երկնային գաւիթներիդ միջումն, իբր քո սուրբ արքայութեն միջումն ։

Այսինքն, յոյս ունիմք որ մեք այլ քո ընտրեալ ծառայիցն հետ լցվիմք և կշտանամք քո երկ[նայ]ին տանդ բարութբն, իբր քո ածային [ող]որմութեննդ * զէրէ քո տաճարդ, [այ]սինքն քո երկնային առագաստդ սուրբ է, և այնպէս զարմանալի է արդարութբ, որ ամենևին անիրաւութի չի եր և իր խուռնում, ըստ այնմ ոչ մտցէ անդ ամ չարակամ և պիղծ և ստութի ։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմք զքեզ ո՛վ ած փրկիչ մեր, որ մեր խնդրուածքն լսես * զէրէ երկ

րիս

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր * զամբարշտութիս մեր դու քաւեսցես ։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար * և բնակեսցին 'ի գաւիթս քո ։

Լցուք մեք 'ի բարութէ տան քո * սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ ։

Լուր մեզ ած փրկիչ մեր * յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և

որ 'ի ծով հեռի ։

Որ պատրաստէ զլե րինս զօրութեամբ իւրով * և զգեցեալ է զզօ րութիւն ։

Որ խռովեցուցանէ զմեծութիւն ծովու * և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ ։

րիս ամէն բոլորքներին , և բովանդակ ծովի միջի եղած հեռաւոր կղզիներին յոյսն դու ես , իբր բովանդակ երկրիս բոլորքներուն բնակող քրիստոնէից , և այս ծով աշխարհիս մէջումն եղող հաւատացեալ ժողովրդոց յոյսն դու ես ։

Այսինքն , զէրէ ով է որ կու պատրաստէ սարերն իւր զօրութենովն , իբր ով է որ կու դարդարէ առաքեալքն իւր երկնային զօրութեամբն , և նոցա գիտութիւն և ըսքանչելագործութիւն անելոյ կարողութիւն կու տայ , եթէ ոչ դու * կամ ով է որ զգեցեր է զզօրութիւն և կարողութիւն , եթէ ոչ դու որ ունիս զիշխանութիւն յերկնիս և յերկրի , և ամ արարածք քեզ երկիր կու պագանեն ։

Այսինքն , ով է որ կու խռովեցուցանէ և կու ալեկոծէ ծովի մեծութիւնն , իբր ով է որ նորելած աւետարանի քարոզութեամբն այս ահագին ծովու աշխարհիս զանազան ազգերն կու շփոթացնէ , և կու դայթակղեցնէ , եթէ ոչ դու * կամ ով է որ նոյն ծովու աշխարհիս ալեաց ձայնն կու ցածացնէ , եթէ ոչ դու , որ շուտով քո հոգևոր սրբոյ շնորհօքն բոլոր աշխարհս

կու

կուխաղաղեցուցանես դարձու
ցանելով զխուրեանք 'ի գխաութի
Ճշմարտութեան:

Ո. յսինքն, կուապաշաներն լսե
լով քոյ առաքելոց քարոզութին
կուզարմանան կուապշին և կու
խռովին * և բոլանդակ երկրիս
վերայ բնակող մարդիկքն տեսանե
լով նոցա արարած նշանքն և բս
քանչելիքն կուվախենան քեզա
նից, և զքեզ Ճշմարիտ որդի այ
և ած Ճշմարիտ կուդաւանին:

Ո. յսինքն, քո աւետարանական
Ճշմարտութե արեգակն տեսանե
լով մարդիկք թէ առաւօտեան
իւր ելանելու տեղն, և թէ երեկ
վան իւր մտանելու տեղն, իբր թէ
յարևելս և թէ յարևմուտս, պի
տի ցնծան և զուարճանան * զէ
րէ հայեցար ածային գթովդ հո
ղեղինացն վերայ, և հարբեցու
ցիր զխուրեանք քոյ երկնային գի
նովդ, և զանազան շնորհաց պար
գևներով առատացուցիր հարս
տացուցիր և մեծացուցիր զնս:

Ո. յսինքն, այ գետն լցվեցաւ
ջրով, իբր հոգւին սբ իւր եօթն
արփեան շնորքն սկսաւ առատա
պէս հեղուլ արարածոցս վերայ
* և դու ինչպէս որ յաւիտենից
խոստացեր էիր, քո կենարար մար
մնոյ հողեղինաց կերակուր պա
տրաստեցիր * զերկ այսպէս է'

Խռովեսցին հեթա
նոսք * և երկիցեն
բնակիչք երկրի 'ի
նշանաց քոց:

Ելս առաւօտու և
ընդ երեկոյս զուար
ճացին * հայեցար
յերկիր արբեցուցեր
զնա, և բազում արա
րեր զմեծութիւն
նորա:

Գետն այ լի եղև
ջուրբ * պատրաստ
արարեր զկերակուր
նորա * զի այսպէս
է պատրաստութի:

Զակօս նորա արբեցուցեր * և բազում արարեր զարմտիս նորա։

՚Ի ցօղել նո՟ զուա՟րթ եղիցի բոյս նորա * օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութե՟ քոյ

Դաշտք քո լցցին պարարտութե՟ * պարարտասցին գեղեցկութիւք անապատի։

Ճշմարիտ պատրաստութիւնն որ զմարդիկ անմահական կենացն մասնակից կանէ։

Այսինքն , երկրիս ակօսներն, երբ առուներն գինովցուցիր , երբ եկեղեցւոյ եպիսկոպոսունքն և քահանայքն հոգւոյն սրբոյ շնորհօքն լցիր և զարդարեցիր * և նորա արմտիքն , երբ զծառն և զճուղն շատացուցիր , երբ նորա ծնին քրիստոնեայքն նոցա քարոզութե՟ն և շնորհաբաշխութե՟ն բազմացուցիր և առատացուցիր ՚ի վերայ երկրի։

Այսինքն , երբոր այ՟ դեան կու ըսկսանի ցօղել , նորա բոյսքն կու կանանչանան և կու զուարթանան երբ երբոր հոգին սուրբ կու ըսկսանի անձրևի նման կաթկաթել ՚ի վերայ արարածոցս , նորածին քրիստոնեայքն կու պայծառանան առաքինութե՟ք և բարի գործովք * և այնպէս կու օրհնվի քոյ քաղցրութե՟ տարւոյ պսակն, երբ այսպէս օրհնութե՟ և փառաբանութե՟ կու լցվի և կու առատանայ քոյ քաղցր մարդեղութե՟ ժամանակի լրումն և կատարումն։

Այսինքն , քո դաշտերդ կու լցվին պարարտութե՟ , երբ զանազան քրիստոնէից ազգերն , ինչ տեղ որ քո առաքեալքդ աւետարանական ճշմարտութեան սերմն

ցաներ են , քոյ սուրբ հոգւոյդ
շնորհաց ջրովն արբենալով կու
պարարտանան և պտղաբեր կու
լինին * և անապատի սիրունու
թիւնն կուպարարտանայ , իբր
հեթանոսաց և այլազգեաց միջի
եղած բարի և ընդունակ մար
դիկքն կուպայծառանան քրիստո
նէական բարեգործութեամբ և
առաքինութ̃բ:

Այսինքն , բլուրներն ուրախու
թիւն և ցնծութի̃ կուզգենուն
իբր այն մարդիկքն որ կատարեալք
են առաքինութ̃բ , այլոց բարե
գործութիւն և ա̃ծպաշտութիւն
տեսանելով կուցնծան և կուրա
խանան * և ոչխարներն առա
ջևէն գնացող ղօչերն բրթով
կուլցվին , իբր առաջնորդք և
իշխանք սրբութ̃բ և առաքինու
թ̃բ կուզարդարվին:

Այսինքն , ձորամէջ տեղերն և
հով տեղերն կու առատանան
ցորենով , իբր հեզ և խոնարհ և
պարզամիտ մարդիկք ընդունելով
զսերմն քարոզութե̃ կենաց բա
նին , իւրեանց բարեգործութե̃
պտուղն կու շատացնեն * և
ամէնքն միաբան կու աղաղակեն ,
կու օրհնեն և կու փառաբանեն
զա̃ծ:

Բլուրք զցնծութի̃
զգեցցին * և զգեց
ցին խոյք մաքեաց:

Հովիտք բազում ա
րասցեն ցորեան *
աղաղակեսցեն և օրհ
նեսցեն:

Տունք: 16.

՚Ի կատարած դաւթի սաղմոս յարութէ։

Սաղմոս․ ԿԵ։

Աղաղակեցէք առ ա՟ծ ա՟մ երկիր * սաղմոս ասացէք անուան ն՟ր * և տուք զփառս օրհնութե ն՟ր։

Ասացէք ա՟յ, ո՛րչափ ահեղ են գործք քո * ՚ի բազում զօրութե քում ստեցին քեզ թշնամիք քո։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև ՚ի վերջն դաւիթ մարգարէն է ասացեր վասն յարութե, բայց ո՛չ վասն յարութեան մեռելոց մարմնով, այլ վասն յարութե մեռելոց հոգւով, իբր վասն դարձման մեղաւորաց, ազատեցելոց ՚ի գերութէն սատանայի։

Այս սաղմոսումս շնորհակալ կու լինի մարգարէն զա՟յ կամ վասն իւր, և կամ ի բերանոյ արդարոց դոլով ազատեցեալ ՚ի վտանգէ։

Այսինքն, աղաղակեցէք ուրախ սրտով դէպ առ ա՟ծ որչափ որ այս երկրիս վերայ բնակող մարդիք կայք * միշտ նորա սուրբ անուանն յիշելով սաղմոս ասացէք * և նմա օրհնութեան փառք տուէք, իբր նորա ողորմութին և բարերարութիւնն յայտնելով զանազան ազգերի միջումն, իւր օրհնութին և գովութին առատացուցէք սփռեցէք և աճեցուցէք։ Այսինքն, ասացէք ա՟յ հաստատուն սրտով, թէ ո՟ր ա՟ծ ինչպէս զարմանալի և հիանալի է քո գործքդ * որ դու քո երկայնամտութեդ կուներես և կու համբերես, որ քո թշնամիքդ ընդդէմ քոյ ամենակարողութեդ խաբեփայութի կանեն, իբր ինչպէս

կուներես, որ կեղծաւոր և թերահաւատ մարդիկ քո ամենակարող զօրութիւնդ տեսանելով, կու խչխեն քո առաջևդ խաբեփայութ՟ի անել, երեսահանց զքեզ կուպաշտեն, և սրտեհանց զքեզ կուրանան:

Այսինքն, դու արժանի ես որ ա՟մ հողածին մարդ քեզ հոգւով և ճշմարտութ՟բ երկրպագանէ * քո անչափ բարերարութ՟իդ խոստովանելով սաղմոս երգութիւն անէ, և քո ամենամեծ անունդ յիշելով ահիւ և դողութ՟բ սաղմոս ասէ:

Այսինքն, արդ ով հողածին մարդիկ եկէք և տեսէք ա՟յ մեծամեծ գործքերն * և միտք արարէք թէ ինչպէս զարմանալի և հիանալի խորհրդներով են արարած, որ կու գերազանցեն զա՟մ ըստեղծեալ խորհուրդ և զիմաստութիւն մարդկան:

Այսինքն, ով է որ կարմիր ծովն ցամաքեցոյց * և իսրայելացւոց ազգն ցամաք ոտքով յորդանան գետն անց կացոյց:

Այսինքն, այնպիսի հրաշալի բաներն յիշելով ուրախանանք և ցնծանք մեք աստուծով * զէրէ նա է որ իւր ամենակարող զօրու՟թն կու տիրէ բոլոր աշխարհիս ՚ի սկզբանէ մինչև յաւիտենս յաւիտենից

Այս

Ամենայն երկիր երկիր պագցեն քեզ * սաղմոս ասասցեն քեզ և սաղմոս ասասցեն անուան քում:

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ * ո՟պ զի ահեղ են խորհրդովք քան զա՟մ որդւոց մարդկան:

Որ դարձոյց զծովն ՚ի ցամաք * և ընդ գետս անցցեն ոտանաւորք:

Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նմա * որ տիրէ զօրութեամբ իւրով յաւիտենից:

Աչք նորա ՚ի հեթանոսս հային * որք դառնացուցին զնա մի՛ բարձրասցին յանձինս իւրեանց։

Օրհնեցէք հեթանոսք զա՟ծ մեր * լուելի արարէք զձայն օրհնութե՟ նորա։

Որ եդ զանձն իմ ՚ի կեանս * և ո՛չ ետ զդողութի՟ ոտից իմոց։

Փորձեցեր զմեզ ա՟ծ և քննեցեր * ոպ՟ և քննի արծաթ։

Այսինքն, նր՟ գթած աչքերն հեթանոսաց և կռապաշտից վր՟ կունային, որ ազատեն զիւրեանք ՚ի գերութենէն սատանայի, և դարձուցանեն ՚ի գիտութի՟ ճշմարտութե՟ * և հրէայք որ դառնացուցին և զայրացուցին զնա ատելով զիւր որդին միածին չի՛ պարծենան և ասեն, թէ մեք միայն ենք ճշմարիտ ա՟ծպաշտք և որդիք արքայութե՟։

Այսինքն, դուք ուրեմն ո՛վ կռապաշտք արթնացէք և զօրացէք, և ուղիղ սրտով օրհնեցէք զտ՟րն մեր և զերկնի և զերկրի ստեղծող ա՟ծն * և նորա օրհնութե՟ և գովութե՟ ձայնն յայտնի արարէք և քարոզեցէք ա՟մ աշխարհի։

Այսինքն, այն որ զիմ անձս ՚ի մահուանէ և զանազան փորձանք ներէ ազատեց, և կենդանութե՟ միջումն զիս հաստատեց * և չէ թող որ իմ ոտքերս դողայր, իբր չէթող որ ես այնչափ վտանգների միջումն իմ թշնամեացն վախենայի, և իւր ա՟ծային օգնութե՟ն և ողորմութե՟ն յուսահատէի։

Այսինքն, դու տ՟ր ա՟ծ զմեր հաւատոյ հաստատութի՟ն փորձեցիր և քննեցիր իձեւն այլազգեաց և անհաւատից, մեզ զանազան նեղութի՟ և վիշտ տալով * ինչպէս ոսկերիչն կու փորձէ

և կու մաքրէ զարծաթն կրակով։
Տ՟ յախնքն, դու զմեզ զանազան որոգայթների, երբ զանազան թակարդների մէջ ձգեցիր մատնելով ՚ի ձեռն այլազգեաց և կռապաշտից * մեր քամակին վերայ անտանելի վշտերի և տառապանքների բեռն բարձիր * և զմեզ այնպէս կորը ձգեցիր, որ անհաւատ և անխղճմտանք մարդիք մեր գլուխն կոխատելով անց կացան։

Տ՟ յախնքն, մեք զանազան փորձանաց հուրն, և զանազան տառապանաց ջուրն անց կացանք, երբ ոմանք կրակով այրվեցանք և ոմանք ջրով խեղդվեցանք ՚ի ձեռն անհաւատից վասն սիրոյ քո ս՟բ հաւատոյդ, և զմեր անցաւոր կեանքն մարտիրոսութ՟բ վճարեցինք * և ՚ի վերջն դու զմեզ քո ողորմութ՟բդ ազատեցիր, և հանգիստ տեղ հանեցիր, երբ քո ս՟բ արքայութեդ արժանի արարիր և հանգստացուցիր։

Տ՟ յախնքն, ուստի շնորհակալ լինելով քեզանից կու մտանեմ քո տունդ, երբ ՚ի քո սուրբ եկեղեցիդ պատարագներով և ընծայներով * և այն ուխտերն որ իմ նեղութես իմ վշտիս և իմ չարչարանացս միջումն իմ շրթունքս խոստացեր են, և իմ բերանս խօ

Իջուցեր զմեզ յորոգայթ * և եդիր զնեղութի՛ ՚ի թիկունս մեր * և անցուցեր զմարդիկ ի վերայ գլխոց մերոց։

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր * և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։

Մտից ՚ի տուն քո պատարագօք * տաց քեզ զուխտս իմ զոր խոստացան քեզ շրթունք իմ, և զոր բերան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութեան։

Զողջակէզս զուղ ղալիցս մատուցից քեզ * խոյովք և խնկովք * և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս։

Ե կայք լուարուք ինձ * և պատմեցից ձեզ ամենեքեան ոյք երկնչիք յայ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։

սեցերէ, քեզ կուհատուցանեմ, եթէ զիմ հոգիս և զիմ մարմինս ուղիղ սրտիւ քեզ կուընծայեմ։ Այսինքն, և ինչպէս որ դումեզ օրինակ տալոյ համար հրամայեր ես իմեան մովսէսի, քեզ անարատ և գէր մատաղներ մատուցանեմ, եթէ զիմ հոգիս և մարմինս բարեգործութեամբ և առաքինութբ զարդարեմ և քեզ ընծայ տամ * ղօչերով և խնկերով, եթէ զոր առաքեալս որք են քի ճշմարիտ ղօչերն և սուրբ եկեղեցւոյ իշխանքն, անուշահոտ աղօթից խնկօք քեզ բարեխօս ձգեմ * և քեզ եզներ և այծեր մատուցանեմ, եթէ զեպիսկոպոսս և զքահանայս որք եզների նման կուվարեն և կուսերմանեն զայ այգին, եթէ զոր եկեղեցին իւրեանց քարոզութեամբն և բարի օրինակովն քեզ միջնորդ անեմ, այլև զայծերն, եթէ զմեղաւորս որք զղջմամբ և ապաշխարութեամբ արդարացեալք և սրբեալք են, քեզ ընծայ մատուցանեմ։

Այսինքն, եկէք ո՛վ բարեպաշտ և երկիւղած հաւատացեալք լսեցէք ինձ * որ պատմեմ ձեզ, թէ որչափ բարերարութի և շնորք արաւ աստուած իմ անձինս, փրկելով զիս 'ի մեղաց և 'ի գերութենէն սատանայի, և արժանա

հորելով իւր սուրբ և երկնային
արքայութեն.

Այսինքն, ես ա՟մ նեղութե միջումն իմ մնաց բերանովն դէպ առ նա գոչեցի և աղաղակեցի * և իմ լեզուովս զիւր տ՟ր անունն ուղիղ սրտիւ փառաւորեցի և բարձրացուցի 'ի մէջ հաւատացե
լոց.

Այսինքն, թէ որ ես իմ սրտումս, կամ իմ խղճմտանքումս մէկ մեղք մի, կամ մէկ թերահաւատութե գործք մի տեսանէի * մի թէ տ՟ր ա՟ծ երեսպաշտութի կանէր և կուլսէր մի ինձ քաւլիցի, այլ նախ զիմ մեղքս 'ի ձեռն խոստովանութե լուացի, և զիմ խղճմտանքս սրբեցի, և ապա մաքուր սրտիւ առնա աղօ
թեցի.

Դարձեալ, թէ որ ես մէկ մեղաց համար, կամ մէկ չար դիտաւորութե համար աղօթէի առ ա՟ծ, որ ինձ աջողութիւն տայր այն բանումն * մի թէ ա՟ծ կուլսէր մի ինձ, քաւ լիցի, այլ միշտ բարի գործոց համար, և իմ հոգւոյս փրկութեն համար աղօ
թեցի առնա.

Այսինքն, վասն որոյ լսեց ա՟ծ իմ աղօթիցն և իմ պաղատանացն * և իմ խնդրուածոց ձայնին նայեցաւ, և ողորմեցաւ ինձ

Ես նա բերանով իմով կարդացի * և բարձր արարի զնա ընդ
լեզուաւ իմով.

Զ մեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի իմում * մի թէ լուիցէ ինձ
տ՟ր.

Վ՟ն այսորիկ լուաւ ա՟ծ * և նայեցաւ 'ի ձայն խնդրուա
ծաց իմոց.

Օրհնեալ է ած որ ոչ 'ի բացեայ արար զաղօթս իմ * և ո́չ զողորմութիւն իւր յինէն։

Տունք. 19.

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւ սաղմոս երգոց:

Սաղմոս. ԿԶ.

Ած ողորմեաց մեզ և օրհնեա́ զմեզ * եր և եցո́ զերեսս քո 'ի մեզ և ողորմեաց մեզ։

Ճանաչել յերկրի ըզ ճանապարհս քո * յազգինս ամ զփրկութիւնս քո։

իւր ածային գթութեամբն։ Այսինքն, օրհնեալ է ած որ մինչև ցայսօր զիմ աղօթքս դէն չի́ ձգեց * և զիւր ողորմութիւն և գթութիւն բնաւ ինձանից չի́ հեռացոյց։

Իբր, զայս սաղմոս 'ի լնանիլ օրինաց և մարգարէից և 'ի գալն քի յաշխարհ, երգել պարտին հաւատացեալք օրհնելով զած։ Այս սաղմոսումս կաղաչէ մարգարէն զած վասն գալստեանն քրիստոսի և դարձման հեթանոսաց։

Այսինքն, ո̃ր ած խղճա́ մեզ և օրհնէ զմեզ 'ի ձեռն որդւոյ քո միածնի, աղատելով զմեզ յանիծիցն ադամայ * քո աստուածային երեսդ քո փառաց ճառագայթն, և քո էութեդ նկարագիրն, իբր զտրն մեր յս քս, մեր միջումն մարդկային կերպարանքով երևեցուր, և նորա ածային անօրէնութեան մեզ ողորմիր և մեր մեղացն թողութի շնորհէ։ Այսինքն, որ հողեղէն մարդիք նր աւետարանական՝ քարոզութեան քո ածային օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհին ճանաչեն * և ամենայն ազգ և ազինք քո փրկութիւնդ տեսանեն և

ուրա

ուրախանան հոգւով։

Այսինքն, հրէից ժողովուրդքն թողուն իւրեանց կուրութին և կամապաշտութին, և զքեզ ուղիղ սրտով ած խոստովանին * և հեթանոսաց ժողովուրդքն հեռանալով 'ի կռապաշտութենէ զքեզ միայն ճշմարիտ ած դաւանին, և քեզ հոգւով և ճշմարտութե երկիր պագանեն։

Այսինքն, և միաբան ուրախանան և ցնծան ամ ազգ և ազինք քո անչափ ողորմութեդ և քո անքննելի արդարութեդ վերայ * զի դու իմաստուն որդւոյ քո միածնի կու դատես քո հաստացեալ ժողովուրդդ ուղիղ դատաստանով, և հողածին ազգի մարդկան ճանապարհ ճշմարտութե կու ցուցանես, և դէպ 'ի յերկինս կու առաջնորդես։

Այսինքն, դու չէ թէ միայն հրէից ածն ես, այլ և հեթանոսաց տէրն և ածն ես ուստի չէ թէ միայն հրէից ժողովուրդքն զքեզ ած կու խոստովանին * այլ և ամ ժողովուրդք հեթանոսաց զքեզ ճշմարիտ ած կու դաւանին։

Այսինքն, զէրէ կոյսն մարիամ երկիրն ամէնօրհնեալ պտղաբերեցաւ, և մեզ անմահութե պտուղ տվեց * և այն պտղոյ միջնոր

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած * խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք * զի դու դատես զժողովուրդս յուղղութե և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած * խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։

Երկիր ետ զպտուղ իւր * և օրհնեսցէ զմեզ ած ած մեր։

Ած մեր օրհնեսցէ
զմեզ * և 'ի նմանէ
երկիցեն ամ ծագք
երկրի։

Տունք: Գ·

'Ի կատարած դաւթի սաղ
մոս երգոց:

Սաղմոս · ԿԷ :

Յարիցէ ած *
և ցրուեսցին
ամ թշնամիք
նորա, փախի
ցեն ատելիք նորա
յերեսաց նր։

Ոպ պակասի ծուխ
պակասեսցին * ոպ
հալի մոմ առաջի հրոյ
այնպէս կորիցեն մե
ղաւորք յերեսաց այ։

գութէն օրհնեց զմեզ հայրն ած
որ մեր ճշմարիտ ածն է։
Այսինքն, և այսուհետև միշտ
իւր ածային օրհնութին մեզ վր
կուպահէ * և բոլոր աշխարհիս
ծայրերի բնակող մարդիկքն նորա
նէ կուվախեն և կուերկնչին, և
զնա ճշմարիտ ած և տր երկնի և
երկրի կուխոստովանին։

Իբր, զայս սաղմոս կու երգէ
դաւիթ ոչ վասն իւր ժամանա
կին, այլ վասն ժամանակի գա
լստեանն քի։
Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն վասն յարութեն քի և
եկեղեցւոյ նորա և վս քարոզու
թեան առաքելոցն։

յսինքն, կու յարի քս ած
'ի մեռելոց անմահա
կան փառօք * և իւր
երևելի և աներևոյթ թշնամիքն
կուցրուին և իւր ատելի հրէայքն
յիւր երեսաց պայծառութենէն
կուփախչին, և ածային փառացն
կարօտ կումնան։
Այսինքն, ինչպէս որ ծուխն
կուպակասի և աներևոյթ կուլի
նի, այնպէս կուպակասին և կու
փչանան մեղաւորք * և ինչպէս
մոմն կրակի առաջեն կու հալի,

այնպէս կու հալին և կու կորն
չին առաջի երեսաց արդար դա
տաւորին տ՟յ։

Այսինքն , արդարքն մաքուր հաւատով կուրախանան , և բոր բոքեալ սիրով կուցնծան նորա առաջևն * և կուբերկրին և կու զուարձանան անմահական ուրախութե միջումն։

Այսինքն , ուրեմն օրհնեցէք զ՟քս ա՟ծ մեր ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք և նորա ս՟բ անուննն յիշելով սաղմոս ասացէք * ձեր սրտի դռներն բացէք առաքինու թե՟ , և զանազան բարեգործու թե՟ ճանապարհ պատրաստեցէք այն ճշմարիտ արեգականն ք՟ի , որ կունստի և կուբազմի յարև մուտս , իբր 'իմէջ մեղաւորաց , և խաւարեցելոց հոգւով , որ զիւրեանք ա՟ծային գիտութե և ուղիղ կենցաղավարութե պայծա ռացուցանէ , և լուսաւորէ , և իւր անունն տ՟ր է՛, զէրէնա է՛ տ՟ր և ըստեղծօղ բոլոր աշխարհի։

Այսինքն , նորա առաջևն եր կիւղած և բարեպաշտ մարդիքն կուցնծան և կուրախանան հոգ ևոր ուրախութե * և անօրէն և աներկիւղ մարդիքն կու խռո վին և կուսարսափին նորա ահա ւոր երեսէն , և հալածական կու լինին ,

Այ

Արդարք ուրախ ե ղիցին , և ցնծասցեն առաջի նորա * և զուարձասցին յուրա խութե իւրեանց։

Օրհնեցէք զա՟ծ մեր և սաղմոս ասացէք անուան նորա * ճա նապարհ արարէք այն միկ որ նստի ընդ արև մուտս , և տ՟ր է՛ անուն ն՟ր։

Ցնծասցեն առաջի ն՟ր * և խռովեսցին յերեսաց ն՟ր։

Որ հայրն է որբոց, և դատաւոր այրեաց * ած 'ի տեղւոջ սրբութեան իւրոյ:

Այսինքն, նա որ և հայր է որբմարդկանց, և դատաւոր է այրիկանանց, իբր խղճից և զրկելոց ցաւակից և հոգտանող է, և նց իրաւունք և դատաստան անօղ է * և նա է ինքն ած որ կու նստի յերկինս իւր սրբութեան տեղում իբր իւր երկնային և ածային աթոռում, և կու երկրպագի 'ի հրեշտակաց և 'ի մարդկանէ:

Ած բնակեցուցանէ զմիակրօնս 'ի տան * և հանէ զկապեալս քաջութբ իւրով * նոյնպէս և զդառնացօղս որք բնակեալ են 'ի գերեզմանս:

Այսինքն, նա է այն ածն որ զանազան քրիստոնէից ազգերի ժողովուրդներն միաբան և միակրօն կու պահէ իւր սբ եկեղեցւոյ միջում, իբր միով հաւատով և միով դիտաւորութբ * նա է որ իւր ածային քաջութբն կու հանէ 'ի դժոխոց զդասս արդարոց, որ կապեալք և արգելեալք էին 'ի ներքոյ իշխանութեն սատանայի * այլ և նա է որ դառն և աղտեղի մեղաւորքն իւրեանց մեղաց գերեզմանէն կու հանէ, և 'ի յապաշխարութի կու կոչէ, և 'ի յերկինս կու հրաւիրէ 'ի փառս անմահականս:

Ած ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քոյ * ընդ անցանելն քոյ յանապատի * երկիր շարժեցաւ:

Այսինքն, արդ ով է որ ած որ քո այդքան հրաշագործութիւնքդ կարենայ ուրանալ, դու երբոր քոյ սուրբ առաքելոց և նորահաւատ քրիստոնէից ժողովրդոց առաջևն անկար, և նոցա ճանապարհ նշանց տուիր պահե

լով

լով զիւրեանք 'ի զանազան փոր
ձութեց և 'ի հալածանաց բռնա
ւորաց * և երբոր այս անապատ
և անշէն դարձած աշխարհիս վե
րայէն անցկենալով քո աւետարա
նական ճշմարտութին նոցա ձե
ռօքն սերմանեցիր * այն ժամա
նակն աշխարհս շարժեցաւ , և
դողաց , զէրէ հրէայք գայթակ
ղեցան , և հեթանոսք յիմարե
ցան ըստ պօղոսի ։

Այսինքն , և քանզի երկինք ևս
անձրև ցօղեցին , իբր առաքեալք
այլ իւրեանց ածային քարոզու-
թե անձրևն թափեցին աշխար
հիս վերայ * բայց այն քարոզու-
թին և այն վարդապետութին
որ սերմանեցին առաքեալք իւր
եանցնէ չէր , այլ սինայի այն էր
և իսրայէլացւոց այ երեւէն էր ,
իբր քո շնորհօքդ և քո իմաստու-
թեդ էր , որ 'ի լեառն սինայ 'ի
ձեռն մովսէսի օրէնք և պատուի
րանք տուօղ այ երեւան և կերպա
րանքն ես , և նոյն իսրայէլացւոց
այ էութե նկարագիրն ես ըստ
պօղոսի ։

Այսինքն , դու տր ած զայս
քարոզութե անձրևս , որ կամաց
և հաճութե անձրևէ՛ , իբր
կամօք և յօժարութե ուղողաց
և ընդունողաց անձրևնէ՛ քոյ ժա
ռանգութեդ , և քոյ տր եկեղե

Քանզի և երկինք
ցօղեցին * յերեսաց
այ սինայի , առաջի
այ իսրայէլի ։

Անձրև կամաց պատ
րաստեցեր ած ժա
ռանգութե քում *
թէպէտ և հիւանդա
ցաւ , սակայն դու
հաստատեցեր զնա *

և գաղանք քո ընա
կեսցին ՚ի նմա։

Պատրաստ արարեր
քաղցրութբ քով աղ
քատի ած * ած տա
ցէ զբան ոյք աւետա
րանեն զօրութբ
բազմաւ։

Թագաւոր զօրութեանց
սիրելւոյ * գեղեց

ցուցդ համար պատրաստեցեր * և
թէպէտ ժամանակ մի հիւանդա
ցաւ և նուաղեցաւ ՚ի ձեռն հա
լածանաց անօրինաց , բայց դու
քաղցրութբ ոբ վարդապետաց
կրկին հաստատեցեր, և զօրացու
ցեր զնա * և այնչափ առատացու
ցեր և ճոխացուցեր քո շնորհօքդ
որ քո գաղանները այլ կուգան
և կաւբնակին նր միջումն , իբր
գաղանաբարոյ և ամբարիշտ մար
դիքն այլ որ քո ըստեղծուածքն
են , դառնալով ՚ի գիտութիւն
ճշմարտութն քոյ ոբ եկեղեցւոյդ
բնակիչ կուլինին։
Այսինքն , այս քո վարդապե
տաց քաղցրութին , այս քո երկ
նային հացն դու քո ածային քաղց
րութբդ պատրաստեցեր քոյ ոբ
եկեղեցւոյ միջումն , զէրէ դու
հոգւով աղքատաց , և ածային
ճշմարտութն ցանկացող մարդ
կանց ածն ես * և քո սուրբ
հոգիդ տրն և կենդանարարն ,
բան և իմաստութի կուտայ վար
դապետաց , որ քո աւետարանա
կան ճշմարտութիդ քարոզեն և
պատմեն բազում զօրութեամբ,
իբր մեծամեծ ըսքանչելագործու
թբ և դարձուցանեն զամենես
եան ՚ի գիտութի ճշմարտութն։
Այսինքն, դու ով թագաւորդ
երկնային զօրութեանց , և հայր

որդ

որդւոյդ քո միածնի սիրեցելոյ * զզանազան ազգս մարդկան որք են գեղեցկութիք և զարդարք քո տանդ, իբր քո սուրբ եկեղեցւոյդ, պատուական աւարի նման, իբր մեծագին խլած ապրանքի նման բաժանեցիր քո ս՟բ աշակերտացն որ գնան զիւրեանք դարձուցանեն 'ի գիտութի՟ ճշմարտութե՟ * թէ և ընդ որդւոյ քո միածնի և ընդ հոգւոյդ սրբոյ միշտ նոցա վիճակների միջումն կուննջէք, իբր նոցա վիճակ անկած դաւառների միջումն պատրաստ էք, բայց կուննջէք, զէրէ դեռ ձեր ա՟ծային դութքն և ողորմութին ն՟ց վերայ չէք թափեր, և զիւրեանք իբրև զորդիս եկեղեցւոյ դեռ չէք նախախնամեր :

Այսինքն, բայց քո աղաւնւոյդ թևերն արծաթապատ է՛, իբր քո սուրբ հոգւոյդ երկնային խորհուրդն արծաթի նման պայծառ է՛, նոցա միտքն և հոգին շուտով կուլուսաւորէ * և իւր քամակն ոսկեգոյն է՛, իբր իւր երկնային օրհնաց բեռն գեղեցիկ և ցանկալի է՛ իբրև ոսկի, ն՟ց սիրտն շուտով կուկակղացնէ և կուքարշէ 'ի սէր ա՟ծութեդ :

Այսինքն, երբոր երկնաւոր թագաւորն ք՟ս այն ժողովրդեանն

կութի տան քո բաժանեալ յաւարի * թէպէտ և ննջեսջիք 'ի մէջ վիճակաց :

Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ * և թիկնամէջ նորա 'ի գոյն ոսկւոյ :

'Ի գումարել երկնաւորին զթագա

ւորս ՚ի վերայ նորա * ձիւնասցին ՚ի սաղմոն :

Լեառն այ, լեառն պարարտ * լեառն մածեալ և լեառն պարարտ * և զինչ կարծէք լերինք հպարտացեալք :

Լեառն ընդ որ հաճեցաւ այ բնակել ՚ի նմա * քանզի և տր իսկ բնակեսցի ՚ի նմա իսպառ :

Կառք այ բիւրապատիկ, հազարք ուղղինչք * և տր ՚ի նոսա ՚ի սինայ ՚ի սրբու

վերայ թագաւորներ կու ժողովէ, իբր որ առաքեալքն կու կոչէ և կու հաստատէ նոցա վերայ որ զիւրեանք ուղղեն և կառավարեն * ձիւնի նման կու փայլէ սակաւան ՚ի սաղմոն լեառն, իբր զանազան առաքինութե կու պայծառանան ՚ի մէջ եկեղեցւոյ :

Այսինքն, այս սաղմոն լեառս որ է եկեղեցի այ, քի սեփական լեառն է, և հոգւոյն սրբոյ շնորհօքն պարարտացած է * միութե հաւատոյ մերուած և միաւորած է, և զանազան առաքինութե հարստացած է * ինչ կու կարծէք դուք ով հպարտացած լեռներ, իբր ինչ մնաց վերայ էք դուք ով հպարտացած ազգք և ժողովուրդք անօրինաց ապստամբէից և անհաւատից :

Այսինքն, այս լեառս այն լեառն է որ որդին այ հաւանէր է որ նորա միջումն բնակի * և չէ թէ միայն որդին, այլ և ինքն հայրն ած ընդ հոգւոյն սրբոյ կու բնակի նորա միջումն յաւիտեանս յաւիտենից, ըստ այնմ, ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև ՚ի կատարած աշխարհի :

Այսինքն, զէրէ այ կառքն բիւրապատիկք են, իբր այ արապայքն որք են սբք և երանելիք, շատք են և անթիւք են, և նոցա ուղ

ղինչքն

զէչքն, իբր արտապաձիքն որք են Հրեշտակք, Հազարք Հազարաց են * և ինքն տրն նոցա վերայ կու բազմի վարժելով զիւրեանք զիմաստութե՟ Ճշմարտութե՟, ինչպէս բազմեցաւ 'ի սինէական լեառն մեզ օրէնք և պատուիրանք տալով և ինչպէս որ այժմ կու բազմի 'ի սրբութին սրբոց 'ի վերայ սուրբ սեղանին:

Այսինքն, այս այն տրն և ածն է', որ երբոր Համբարձաւ 'ի յերկինս, արդարոց Հոգիքն որ դերեալք էին 'ի սատանայէ, իւրն դերի արար յաւար առնելով, իբր խլելով և յափշտակելով նր ձեռքէն * և իւր Հոգւոյն սրբոյ եօթն արփեն պարգևքն բաշխեց և տուաւ որդւոց մարդկան * զէրէ շատ թերահաւատ մարդիկք որ տեսանելով զքս մարդկային կերպարանաւ երկմտեր էին և չէին Հաւատացեր թէ նա Ճշմարիտ որդի այ է', ընդունելով Հոգւոյն սրբոյ շնորքն կու Հաստատվին 'ի Հաւատս, և այլ Հաւատացելոց Հետ կու բնակին իւր տր եկեղեցւոյ միջումն:

Այսինքն, օրՀնեալ եղիցի տր ած, օրՀնեալ եղիցի տր միշտ և Հանապազ * ըստեղծօղն ած և փրկիչն մեր որ միշտ զմեզ դէպ 'ի Ճանապարհն փրկութե՟ առաջնորդէ:

թեան իւրոյ:

Ել 'ի բարձունս և գերեաց զգերութի էառ զաւար * բաշխեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան * քան զի թերահաւատից ևս բնակեալք եղիցին 'ինմա:

Տր ած օրՀնեալ, օրՀնեալ տր զօր Հանապազ * առաջնորդեսցէ մեզ ած փրկիչ մեր:

Ածմեր ած կենա
րար * և 'ի տնէ են
ելք մահու։

Այսինքն, մեր ածն փրկութի
և կենդանութի տուօղ ած է *
և նորա շնորհօքն միայն կուազա
տինք 'ի հոգևոր և 'ի մարմնաւոր
մահուանէ։

Բայց սակայն ած փշ
րեսցէ զգլուխս թշ
նամեաց մերոց * և
զհերն կարձնովին
որք գնան յանօրէ
նութեան իւր
եանց։

Այսինքն, բայց ինքն տր ած
կու խորտակէ և կու փշրէ մեր թշ
նամեաց գլուխն, իբր հեթանո
սաց հպարտութիւնն և բարձրա
մտութիւն կու ցածացնէ * և այն
անզգամ հրէից որ միշտ իւրենց
անօրէնութե միջումն կամակո
րութ կու մնան, ոչ միայն գլուխն
կու ջարդէ, այլև քաքուլի ծայ
րերն կարճիկ կարճիկ կու խուզէ
և կու մանրատէ, իբր ոչ միայն
զկամապաշտութիւն և զխստասր
տութիւն կու յաղթահարէ, այլ
և նց սուտ յոյսն և ընդունայն
պարծանքն կու փշացնէ։

Ասաց տր 'ի խորոց
անդնդոց դարձու
ցից * և 'ի միջոյ ժան
եաց զայն 'ի դուրս
կորզեցից։

Այսինքն, ինչպէս որ ինքն տր
ած հոգոյն սրբով խոստացաւ
իւր միածին որդւոյն ասելով,
թէ 'ի խորոց անդնդոց դարձու
ցից, իբր որով հետև հրէայք
ատեցին զքո ճշմարտութիւդ, ես
զխառնակած ազգն հեթանոսաց
որք են 'ի խորս անդնդոց 'ի մէջ
մեղաց ծովու, դարձուցանեմ
'ի գիտութի ճշմարտութե, և
քեզ հաւատարիմ ծառայք հաս
տատեմ * և թէ դայլի բերան
ների միջումն այլ լինին, իբր թէ

սատանայի կերակուր այլ լինին
դարձած , դուրս քաշեմ և փր
կեմ և կեցուցանեմ զնուրեանք ։
Ա՟ սխնքն , բայց համբերէ սա
կաւ ինչ և երկայնամիտ եղիր ,
մինչև որ քո ոտքդ խլերայ խաչին
արիւնաթաթախ լինի * և քո
համաարիմ շներիդ լեզուն քոյ
թշնամեաց արիւնովն ներկվի ,
իբր հեթանոսք որ քո համաատա
րիմ շներդ են , զքո թշնամի
հրէայքն կծոտեն և կարատեն ։
Ա՟ սխնքն, երևեցաւ քո քայլքդ
և գնացքդ տ՟ր ա՟ծ * և մեր ա՟յ
և մեր ա՟ւ թագաւորին գնացքն
երևեցաւ , իբր ք՟ի որդ՟ոյն ա՟յ
մարդեղութիւնն և փրկագործ
տնօրէնութի՟ն որ անել պիտի
վասն փրկութե՟ ազգի մարդկան
իմ մնաց աչացն երևեցաւ և
յայտնեցաւ ։
Ա՟ սխնքն , և յառաջ քան զայլ
համաատացեալս ընկան իշխանք
որք են ա՟բ առաքեալքն , օրհնու
թի և փառաբանութի տալ որդ
՟ոյն ա՟յ * ՚ի մէջ կուսանաց և
երդ աստղաց , իբր ՚ի մէջ նոր հա
՟ատացեալ դստերացն սիոնի , գո
վաբանողաց զորդին ա՟յ ։
Ա՟ սխնքն , օրհնեցէք ուրեմն
զա՟ծ ով սուրբ առաքեալք ՚ի մէջ
համաատացեալ ժողովրդոց * և
զտ՟րն մեր յ՟ս ք՟ս որ է յաղբերացն

խորայ

Ոչ թագցի ոտն քո
յարեան * և լեզուք
շանց քոց յարենէ թշ
նամեաց քոց ։

Երևեցան գնացք
քո ա՟ծ * գնացք ա՟յ
թագաւորին մերոյ
սրբոյ ։

Կանխեցին իշխանք
հանել զօրհնութի *
՚ի մէջ կուսանաց և
գովչաց ։

Յեկեղեցիս օրհնե
ցէք զա՟ծ * և զտ՟ր
յաղբերացն իսրայէլի ։

Անդ բենիամին 'ի տղայութեան զարմանալի * իշխանք յուդայ առաջնորդք նո՛ց * իշխանք զաբուղոնի, և իշխանք նեփթաղիմայ :

Հրամայեա՛ ա՛ծ զօրութե՛ քով * զօրացո՛ զայս զոր հաստատեցեր 'ի մեզ :

'Ի տաճարէ քումէ

իսրայելի, իբր 'ի զարմէ և 'ի ցեղէն քահանայից և թագաւորացն իսրայելացւոց ազգին որ աղբիւրք կոչին :

Այսինքն, տեղն է բենիամին 'ի մէջ հաւաքեցեալ դասերացն սիոնի, իբր ս՛րն պօղոս առաքեալն, որ է յազգէն բենիամինի, այն որ տղայական հասակաւ զարմանալի է, զէրէ յափշտակեցաւ 'ի յերկինս, և այնպէս զարմանալի բաներ լսեց որ մարդ չէ կարեր բերանով պատմել * Նոցա առաջևէն գնացօղքն յուդայի իշխանքն են, իբր բովանդակ ազգականքն քո, որ յուդայի ցեղէն են * իշխանք զաբուղոնի, և իշխանք նեփթաղիմայ, իբր պետրոս և անդրէաս յակոբոս և յոհաննէս, որք են գալիլեացիք, և հոգևոր իշխանք վիճակացն զաբուղոնի և նեփթաղիմայ որդւոցն յակոբայ նահապետին :

Այսինքն, հրամայէ ուրեմն տ՛ր քո ա՛ծային զօրութե՛դ և զօրութե՛դ որ զայս որ ես իմ աչօքն տեսայ լինի և կատարվի * զօրացո՛ զմեր յոյսն, որ դու քո անփոփոխելի խոստմամբդ հաստատեցիր 'ի մեզ հոգւո՛վդ սրբով վ՛ն գալստեան և փրկագործ անօրէնութե՛ որդւո՛յ քոյ միածնի :

Այսինքն, որ քոյ տաճարէդ,

իբր

իբր 'ի քոյ սուրբ եկեղեցւոյդ աշխարհիս հաւատացեալ իշխանքն և թագաւորքն զիւրեանց առաքինութին և բարեգործութին քեզ ընծայ և պատարագ մատուցանեն։

Ո՜ յախինքն, սաստէ՛ դու վայրի գազաններին, որ եղեգների մէջումն շուրջ կուգան, իբր ամբարիշտ և բռնաւոր իշխանացն որ աշխարհիս անցաւոր փառացն կու հետևին, և չեն ուզեր հնազանդիլ և մտանել 'ի քո սբ եկեղեցիդ * սաստէ՛ այն կատաղած եզանցն ժողովքներին, իբր քահանայից դպրաց և փարիսեցւոցն հրէից * սաստէ՛ և կովերի դասերին, իբր ժողովրդականացն հրէից, որ կով կասվլին զէրէ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւոր խրատին հետևելով կու յղանան և նենգութե և չարութե որ դիք կու ծնանին ընդդէմ քոյ սբ հաւատոյդ։

Ո՜ յախինքն, քոյ առաջևդ անարգ և անպիտան լինին այնպիսի մարդիքն և ոչինչ համարվլին որ փողով եկեղեցական աստիճան և արժանապատվութի կու ըստանան ցրուէ և փչացուր այնպիսի ազգերն, որ ընդդէմ քո հաւատացեալ ծառայիցդ կու պատերազմին, և զնոսա վասն սիրոյ քոյ

սբ

յերուսաղէմէ քեզ մատուսցեն թագաւորք զպատարագս։

Սաստեա՛ 'ի գազանն եղեգան * 'ի ժողովս զուարակաց * և 'ի դասս երինջոց։

Խոտեսցին այնոքիկ որք ընտրեալք են արծաթով * ցրուեա՛ զհեթանոսս, որք կամին ընդ պատերազմ։

Լշկեսցեն հրեշտակք
յերգիպասուէ * ծնդիկք
յառաջագոյն ձեռն
տու լեցին առ ա̃ծ ։

Թ. ագաւորութի̃ք
երկրի օրհնեցէք զա̃ծ
* և սաղմոս ասացէք
ա̃ն ։

Ճանապարհ արարէք
այնմիկ , որ նստի յեր
կինս երկնից ընդ ար
ևելս ։

Ա. հա տացէ զձայն
իւր ՚ի ձայն զօրութե̃

ա̃ք հաւատոյ կու հալածեն ։
Ա. յսինքն , յեգիպտոսէ քեզ էլ
չինէր կուդան , իբր մոլորեալ մար
դիքն հեթանոսական առաքել
դիտուե̃ն քեզ հետ խաղաղութի
և հաշտութի կանեն , և քոյ ա̃ք
հաւատքիդ կու ծնողանդին *
եթովպացիք որք են հապաշք յա
ռաջ քան զամէնքն քեզ ձեռնտու
կու լինին , իբր մեղաւորք և
սևացեալք հոգւով յառաջ քան
զամենքն կու զիջան , և կու դառ
նան ՚ի գիտութի ճշմարտութե̃
հաւատոյ քոյ ա̃ծայնոյ ։
Ա. յսինքն , արդ ով թագաւո
րութի̃ք և իշխանութի̃ք աշխար
հիս օրհնեցէք և փառաբանեցէք
զա̃ծ * և ա̃ն յի անուանն սաղմոս
ասացէք , և զնա իբրև որդի ա̃յ պա
տուեցէք և մեծարեցէք ։
Ա. յսինքն , ձեր բարեգործու
թե̃ն և առաքինութեամբն ճանա
պարհ պատրաստեցէք այնթագա
ւորին թագաւորաց , որ բազմեր
է՝ ՚ի վեր քան զա̃մ երկինս յար
ևելեան կողմն , իբր ընդաջմէ
հօր ա̃յ որ ճշմարիտ արևելք կաս
վի , զի ՚ինմանէ ծագեցաւ մեզ
արեգակն արդարութե̃ քս , և
լուսաւորեաց զմեզ ա̃ծպաշտու
թեամբ ։
Ա. յսինքն , ահա իւր աւետա
րանական ձայնն կու լսեցնէ ա̃մ

աշխարհի , ձայնիւ զօրութե ,
իբր ձայնիւ առաքելոց վարդապե
տաց քահանայից և սարկաւագաց
որք ըսպասաւորք և պաշտօնեայք
են քի * ականջ դրէք ուրեմն
նմա , ընդունեցէք զնա սիրով ,
և փառք տուէք նմա ուղղութե
սրտի ։

Նայինքն , իւր վայելչութին և
պատիւն և փառքն նոր իսրայելի
վերայ կուերևի , զէրէ նք միայն
զնա Ճշմարիտ ած կուդաւանին
* և իւր զօրութին մինչև 'ի յամ
պս է , իբր մինչև 'ի յառաքեալս
և 'ի վարդապետս է , որ նոքա իւր
եանց քարոզութե անձրևովն և
իւրեանց հրաշիւքն և ըսքանչելա
գործութեամբն դարձուցանեն
զմարդիկք 'ի գիտութի Ճշմարտու
թեան ։

Նայանքն , ըսքանչելի է ած իւր
սրբերին վերայ , իբր այ ըսքան
չելի զօրութին և անչափ կարօ
ղութին իւր սրբերին վերայ կու
իմանանք , երբոր կուտեսանենք
զիւրեանք որ զանազան հրաշք և
ըսքանչելիք կուգործեն յանուն
նորա * զայն ածն կասեմ որ նոր
իսրայէլի ածն և փրկիչն է ։

Նայինքն , նա կուտայ կարօղու
թի և հաստատութի հաւատոյ իւր
ժողովրդեանն , որ կարենան ըն
դիմանալ ընդդէմ փորձութեց եր

* և տուք զփառս այ ։

'Ի վեր իսրայէլի մեծ
վայելչութի նորա *
և զօրութիւն նորա
մինչև յամպս երկ
նից ։

Սքանչելի է ած 'ի
վերայ սրբոց իւրոց
* ած իսրայէլի ։

Նա տացէ զզօրութի
հաստատութե ժողո
վրդեան իւրոյ * օր
հնեալ է ած ։

Տունք . 38.

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի վասն շառանցելոյն :

Սաղմոս . ԿԸ .

Կեցո՛ զիս Աստուած զի հասին ջուրք յանձն իմ * ընկլյայ ես 'ի խորս անդնդոց ուր ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ :

Եկի ես 'ի խորս ծովու * և շրջանք ընկլուզին զիս :

Վաստակեցայ ես առ յաղաղակելն իմ

ւելի և աներևոյթ թշնամւոյն * ասենք ուրեմն միաբան ընդ հաւատացեալքս , թէ օրհնեալ է աստուած :

Իբր , զայս սաղմոսս մինչև 'ի վերջն դաւիթ է ասացեր , վասն չարչարանացն քի , որ յետ բազում ժամանակաց անցելոց պիտի գայ յաշխարհ :

Այս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն իբերանոյն քի առ ած գոլով 'ի մէջ դառնակսկիծ չարչարանաց :

Այսինքն , հայր ամենակարող փրկէ՛ և ազատէ՛ զիս այս խղճութէս , զէրէ տրտմութե և տխրութե ջուրն իմ անձս հասաւ * ընկղմեցայ ես խորս անդնդոց զանազան չարչարանաց , և ամենևին հանդստութի չունիմ , մինչև որ փրկեմ իմ մահուամբս զաղգս մարդկային :

Այսինքն , եկի հասայ ես այս վշտաց և չարչարանաց ծովու խոր տեղն * և հրէից բարկութե և ցասման ալիքներն ինձ վերայ շրջեցան և զիս ընկղմեցին :

Այսինքն , շատ աղաղակելոյս դէպ առ քեզ վաստակեցայ և թու

լացայ * կուլս և պօղաղս խոցմե
ցաւ և ձայնս կորմեցաւ և նուա
ղեցաւ ։

Այսինքն, այնչափ նայեցայ քոյ ճանապարհիդ, յուսալով թէ տ՟րն իմ և ա՟ծն իմ ինձ 'ի յօգնութիւն կայ հասանի, որ աչքերիս զօրութիւն հատաւ, և նուաղեցաւ ։

Այսինքն, զերէ քան զիմ գլխիս մազերն այլ աւելեր շատացան և բազմացան այն ճշմարտութե՟ն հակառակ հրէայքն որ զիս փուչ տեղ կուատէին և կուհալածէին ։

Այսինքն, իմ թշնամիքն և ատելիքն զօրացան ինձ վ՟ր զուր տեղով * այն իքմէնն որ չէի խլեր և յափշտակեր, նորա համար ուժով նոցա տուգանք կուտայի, իբր այն բանին համար որ ես զիս որդի ա՟յ ասացի ո՛չ ոչ՟ լոկ մարդ յափշտակելով յանդգնութե՟ քո ա՟ծային պատիւդ, այլ շնորհակ և իրաւ՟ի գոլով որդի քո համագոյակից, զայս պատիժս կուկրեմ, զերէ վճիռ հատին ինձ վ՟ր, իբր սեպհական արարին ատելով, թէ ըստ օրինաց մերոց մեռանիլ պարտի, զի զինքն որդի ա՟յ ասաց։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ դու գիտես թէ ես քոյ առաջևդ անզգամութիւ արարած եմ մի * և թէ ես մէկ յանցանք մի կամ մէկ մեղք

* և կերկերեցաւ կո
կորդ իմ։

Նուաղեցան աչք իմ
առ յուսալ ինձ առ
տ՟ր ա՟ծ իմ։

Բազումք եղեն քան
զհեր գլխոյ իմոյ ոյք
ատէին զիս 'ի տարա
պարտուց։

Զօրացան յիս թշ
նամիք իմ և ատելեք
իմ 'ի նանիր * ինչ
զոր ոչ յափշտակեալ
էի տուժէի նց՟։

Ա՟ծ դու ծանեար
զանզգամութիւ իմ *
և յանցանք իմ 'ի քէն
ո՛չ ծածկեցան։

Մի՛ ամաչեսցեն վ՟ն իմ ոյք համբերեն քեզ տ՟ր տ՟ր զօրութեանց * մի՛ պատկառեսցին վասն իմ ոյք խնդրեն զքեզ ա՟ծ իսրայէլի ։

Վասն քո համբերի նախատանաց * և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ ։

Օտար եղէ ես եղբարց իմոց * և հիւր որդւոց մօր իմոյ ։

Նախանձ տան քո եկեր զիս * և նախա

մի էին արարած քեզանից ծածուկ չէր մնար ։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ տ՟ր տ՟ր մարդկան, և տ՟ր ա՟մ երկնային զօրութեանց, որ չի ամաչեցուցանես զայն մարդիքն որ զիս որդի ա՟յ հաւատալով կու համբերեն քեզ, իբր ակն ունին որ քեզանից երկնային շնորհք ընդունին * այլ և գլխակոր չի՛ թողուս զայն մարդիքն ո՜վ ա՟ծ նոր իսրայէլի, որ իմ յարութեան միջնորդութեամբն քեզանից վերանորոգութիւն անձանց իւրեանց և ըղփաւս արքայութեան կու խնդրեն ։

Այսինքն, ես քո ամէնօրհնեալ կամքդ կատարելոյ համար այսչափ նախատանաց համբերեցի * և ամօթն և պատկառանքն զիմ երեսս ծածկեց, զէրէ գոլով անմեղ և անարատ, մեղաւոր և մահապարտ համարվեցայ, և անօրինաց հետ դատապարտվեցայ ։

Այսինքն, իմ եղբարքն և իմ ազգականքն, իբր իսրայէլացւոց զարմն զիս օտար համարեցին * և իմ մօր որդիքն, իբր նոյն իսրայէլացւոց եկեղեցւոյն ծնունդքն և զաւակքն զիս իբրև զհիւր և այլազգի ատեցին և արհամարհեցին ։

Այսինքն, քո տանդ նախանձն զիս կերաւ, իբր քո տաճարիդ նա

խանձն

խանձն զիս հալեց և մաշեց, զի ըէ տեսայ հրէից օրինազանցութիւն և ամբարշտութիւն որ տեղն կու գործէին * և այն մարդկանց նախատինքն և հայհոյանքն որ զքեզ իւրեանց մեղօքն և անիրաւութեն կու նախատէին և կու արհամարհէին, ինձ վերայ անկաւ:

Այսինքն, ես զիւրեանք քեզ հետ հաշտեցնելոյ համար զիմ անձս պահօք և աղօթիւք խոնարհեցուցի, բայց իմ արարմունքն ինձ նախատինք դարձաւ * իմ շորերս քուրձ և մազեղէն արարի, երբ ես մարդկային կերպարանք զգեցայ որ զիւրեանք որդիս ա̃յ անեմ, բայց նո̃ց առաջիւն առակ և անազատեղ դարձայ:

Այսինքն, նոքա որ տաճարի դռներումն կու նստէին, օրն՚ի բուն զիս բերան կառնէին և կու բամբասէին * և նոքա որ գինի կու խմէին և կու հարբենային, զիս տնազ կանէին և կու այպանէին:

Այսինքն, բայց ես տեսանելով նո̃ց արարմունքն կու աղօթէի առ քեզ տ̃ր ա̃ծ այս ընդունելի ժամանակումս, երբ այս իմ մարդեղութե և չարչարանաց ժամանակումս, որ հաշտութե ժամանակ է՛, և քեզ ընդունելի է՛:

Այս

տինք նախատողաց քոց անկան ՚ի վերայ իմ:

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և եղեն ինձ այս նախատինք * արարի զհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ յառակ նոցա:

Զինէն խորհէին որք նստէին առ դրունս * և զիս այպն առնէին որք ըմպէին զգինի:

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տ̃ր ՚ի ժամանակի ընդունելի:

Ածյ ՚ի բազում ողորմութեան քում լուր ինձ * ՚ի ճշմարտութեան փրկութեան քոյ։

Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ զի մի՛ ընկղմեցայց * ապրեցայց ես յատելեաց իմոց և ՚ի խորոց ջուրց բազմաց։

Մ՝ի՛ ընկլցեն զիս պտոյտք ջուրց * և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց * ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր ՚ի վերայ իմ։

Լուր ինձ տր զի քաղցր է՛ ողորմութի քո * ըստ բազում գթութեան քում հայեաց յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո ՚ի ծառայէ քումմէ *

Այսինքն, լուէ ինձ ուրեմն տր ած քո առատ ողորմութեանդ համար * և քո մարդկային ազգիս խոստացած փրկութիւն ճշմարտելոյ և հաստատելոյ համար։

Այսինքն, ազատէ զիս այս չար չարանաց ցեխէս, որ չի լինի թէ խրվիմ ՚ի մէջն, իբր չի լինի թէ ես քան զչափն առաւել տանջվիմ և վշտանամ * ազատէ զիս իմ ատելի հրէից ձեռքէն, և այն շատ խորունկ ջրերէն, իբր նոցա խորամանկ և նենգաւոր դիտաւորութէն։

Այսինքն, նոցա բարկութեան և սրտմտութեան պղտոր ջրերն զիս չի՛ կարենայ կուլ տալ և յաղթահարել * և խորունկ անդունդքն չի կարենան զիս ընկղմել, իբր խորութի գերեզմանին չի՛ կարենայ զիմ մարմինս արգելել և ապականել * և ջրհորն չի՛ կարենայ իւր բերանն ինձ վերայ փակել, իբր դժոխքն չի՛ կարենայ զիւր իշխանութիւն իմ հոգւոյս վերայ բանացնել։

Այսինքն, կաղաչեմ զքեզ տր ած լուէ ինձ. զէրէ քո ողորմութիդ քաղցր է՛ * քո առատ գթութեան նայիր յիմ խղճութիւն, և քո հայրական երեսդ քո ծառայէդ մի՛ դարձներ * այլ շուտով ականջ արա՛ իմ խնդրուածքիս, զէրէ

սաստիկ նեղութե՛ն և վշտի միջումն եմ։

Այսինքն, հայիր այս իմ տառապեալ անձս և փրկէ զիս * և իմ երևելի և աներևոյթ թշնամիքն յամօթ անելոյ համար զիս ազատէ։

Այսինքն, զէրէ դու միայն գիտես թէ ես ո՛րչափ նախատինք քաշեցի * և թէ ո՛րչափ ամօթ և պատկառանք կրեցի 'ի հրէից։

Այսինքն, քոյ աչքիդ առաջևն են այն մարդիկքն որ զիս նեղացուցին և վշտացուցին * ես քո ա̃ծային կամքդ կատարելոյ համար, այսչափ նախատանաց և խղճութեց համբերեցի։

Այսինքն, իմ այսչափ տառապանաց միջումն ակն ունէի թէ մէկ մարդ մի ինձ տրտմութե՛ն ընկեր և ցաւակից լինէր, և ո՛չ ոք չեղաւ * նայեցայ չորս կողմն, և մէկ մի չի՛ գտնուեցաւ որ զիս մխիթարէր։

Այսինքն, ես խղերայ խաչին քաղցած էի զիմ հօր կամքն կատարելոյ համար, և նոքա ինձ զլեղին կերակուր տուին * ծարաւ էի նոցա փրկութե՛ն համար, և նոքա ինձ քացախ խմացուցին։

Այսինքն, խնդրեմ որ ն̃ց առաջևի սեղանն իւրեանց որոգայթ դառնայ, իբր ա̃ծաշունչ գիրքն

որ

զի նեղեալ եմ ես վաղ վաղակի լուր ինձ։

Հայեաց յանձն իմ և փրկեա՛ զիս * և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ * զամօթ իմ և զպատկառանս իմ։

Առաջի քոյ են ա̃մ նեղիչք անձին իմոյ * նախատանաց համբերեր սիրտ իմ և թշուառութե։

Ակն ունէի թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս, և ոչ ոք էր * և մխիթարիչ ինձ ոչ ոք գտաւ։

Ետուն 'ի կերակուր ինձ զլեղի * և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ զքացախ։

Եղիցին սեղանք ն̃ց առաջի ն̃ց յորոգայթ * 'ի հատուցումն *

և ՚ի գայթակղութի։

Խ աւարեսցին աչք
նոց զի մի՛ տեսցեն *
և զթիկունս նոց հա
նապազ կորացո՛։

Արկցես ի վր նոցա
զբարկութի քո * և
սրտմտութի բարկու
թե քոյ հասցէ ի վր
նոցա։

Ե ղիցին բնակութիք
նոց աւերակ * և ՚ի
յարկս նոց մի՛ ոք իցէ
որ բնակիցէ։

որ նոցա հոգևոր սեղանն է՛, իւր
մարգարէական ծածուկ խօսքե
րովն նոցա թակարդ դառնայ * իւր
եանց չար գործոցն հատուցումն
դառնայ , իբր իւր օրէնօքն և
պատուիրանօքն նոցա դատապար
տութի դառնայ * և նոցա գայ
թակղութի դառնայ , իբր իւր
ինձ համար տուած յայտնի վկայ
ութիւններովն նոցա գայթակղու
թիւն դառնայ , և այլ առաւել
կուրացուցանէ զիւրեանք։
Այսինքն , նոցա մտաց աչքն
խաւարի որ ինչ որ ինձ համար
մարգարէքն կուխօսին չէ՛ տեսա
նեն և չէ՛ ՚ի մանան * և դու նոցա
քամակն հանապազ անասնոյ նման
կեռացուր դէպ ՚ի վայր , որ քո
երկնային իմաստութիդ չէ՛ ՚ի մանան
այլ իւրեանց յիմարութեն և
կամապաշտութեն հետևելով
կորնչին , և փչանան։
Այսինքն , դու զքո ածային
բարկութիդ նոցա վերայ թափէ
* և քոյ բարկութեդ սրտմտու
թիւն հասնի նոցա վր , և պատու
հասէ զնս հոգւով և մարմնով։
Այսինքն ,նոցա բնակութին քակ
վի ՚ի ձեռն այլազգեաց և աւերվի
ըստ այնմ , այսու հետև թողեալ
լիցի ձեզ տունդ ձեր աւերակ
* և նոցա տներումն որ շինեցեն
յերուսաղէմ , ոչոք չէ գալի իւր

եանց

եանց զարմէն որ բնակի և հան
դստանայ այլ անկանի 'ի ձեռս
այլազգեաց ։

Մաղթինքն, զէրէ զայն, իբր զիս
որ դու նոցա փրկութեն համար
խոնարհեցուցիր, և մահու խաչի
հնազանդեցուցիր, նք̃ անելու
թե̃ հալածեցին * և իմ խոցե
րիս ցաւերին վերայ զիս տնազ
անելով և այպանելով այլ աւա
ւել ցաւեր աւելացուցին ։

Մաղթինքն, դու նոցա հօրն և
ծնողաց արարած անօրէնութին
և մեղքն իւրեանց մեղացն վերայ
դիր * որ չի կարենան քոյ ար
դարութե մէջն մտանել, իբր
արժանի չի լինին քոյ երկնից ար
քայութին մտանելոյ ինչ տեղ որ
դու արդարութե̃ զքո սրբերդ
կուպսակես, և կուփառաւորես ։

Մաղթինքն, ջնջվի նոցա անուննե
քոյ կենդանեաց դպրութէն, իբր
ընտրելոց և երանելեաց գրքէն
* և քոյ արդարոցն հետ չի գրվին
և չի համարվին, այլ մեղաւորաց
և դատապարտելոց կարգակից և
դասակից լինին 'ի դժոխս ։

Մաղթինքն, ես որ քան զամ̃ լս
տեղծուածս փարթամ էի, նոցա
համար աղքատացայ, և զանա
զան ցաւօք և խոցերով լցվեցայ
* ուստի կաղաչեմ զքեզ հայր
երկնաւոր, որ քո ա̃ծային փրկու

Զի զոր դու հարեր հալածեցին * և 'ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին ։

Դիր զմեղս ի վե̃ր մեղաց նոցա * զի մի՛ մտցեն յարդարութիւն քո ։

Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութէ կենաց * և ընդ արդարս քո մի՛ գրեսցին ։

Աղքատ և ցաւած եմ ես * փրկութի քո ա̃ծ ընկալցի զիս ։

Օրհնեցից զանուն ա՟յ իմոյ օրհնութ՟բ * և բարձր արարից զնա գոհութ՟բ ։

Հաճոյ եղիցի ա՟յ քան զորթ մատաղ * որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս ։

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին * խնդրեցէք զա՟ծ, և կեցցեն անձինք ձեր ։

Զի լուաւ տ՟ր տնանկաց * և զկապեալս իւր ո՛չ արհամարհեաց ։

Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր * ծով

Թէև ինձ հասանի յարուցանելով զիս 'ի մեռելոց, և ընդունելով զիս 'ի յերկինս 'ի փառս անմահականս ։

Այսինքն, որ ես զիմ հօր ա՟յ անունն օրհնեմ նոր օրհնութ՟բ * և բարձրացնեմ և փառաւորեմ զնա շնորհակալութ՟բ վ՟ն ն՟ր ինձ արարած բարերարութեան ։

Այսինքն, իմ օրհնութիւնն և գոհութիւնն քեզ առաւել հաճոյ լինի, քան զհրէից մատուցած մատաղաշ հորթուկներն * որ մատուցանողացն հպարտութե և ամբարտաւանութե պոզուեր և օրինազանցութե կճղակներ, իբր եղունկներ կու բուսուցանեն ։

Այսինքն, զիմ տնօրէնութե խորհուրդն տեսանելով կամաւոր աղքատքն ցնծան և ուրախանան * և ասեն միմեանց հետ, խնդրեցէք զա՟ծ, և իւր օրինաց և պատուիրանաց ճշմարտութին որ ձեր հոգին փրկվի և ազատվի ։

Այսինքն, զէրէ նա հոգւով աղքատներին աղաչանքն և խնդրուածքն լսեց * և զայնոսիկ որ իւրն հետ սիրով կապված էին, երեսաց չի ձգեց, այլ սիրեց և ընդունեց ։

Այսինքն, օրհնեն և գովեն զնա երկինք և երկիր, իբր հրեշտակք

և մարդիք * այլև ծով, և որ
չափ կենդանիք և անասունք որ
թէ ծովում և թէ ցամաքում
կուշարժին և դիրուր կուգան։
Այսինքն, զէրէ ած կուփրկէ
մահուանէ որդւոյ իւրոյ միածնի
զնորին սիոն, իբր զսուրբ եկեղե
ցի * և հրէաստանի երկրումն
զանազան քաղաքներ կուշինվին,
իբր քրիստոնէից եկեղեցիք և ժո
ղովուրդք կու հաստատվին * կու
շինեն, կուբնակին, և յորդւոց
յորդիս կուժառանգեն մէ եկե
ղեցւոյ երկնաւոր բարութիւնքն։
Այսինքն, և քոյ հաւատացեալ
ծառայից զարմն և զաւակն այն
սուրբ եկեղեցւոյ միջումն հաս
տատ կումնայ * և չէ թէ նոքա
միայն, այլ և ով որ քո սուրբ
անունդ կու սիրէ, խաղաղութեմբ
կուբնակի 'ի տեղն։

Իբր, զայս սաղմոսս մինչև 'ի
վերջն դաւիթ էր ասացեր, որ յիշա
տակ թողու հաւատացելոցն, որ
իմանան թէ քանի որ ինքն նեղու
թե մէջ էր ընկեր և առ ած էր
գոչեր, ած զնա իւր վշտէն փր
կեր էր և ազատեր էր։
Այս սաղմոսումն կու խօսի մար
գարէն 'ի բերանոյն արդարոց խն
դրելով զօգնութի իմէջ վտանգի,

և ամ որ զեռայ 'ի
նոսա։

Ած փրկէ զսիոն *
և շինեսցին քաղաքք
հրէաստանի * շինես
ցեն բնակեսցին, և
ժառանգեսցեն
'ի նմա։

Զաւակ ծառայից
քոց հաստատեսցի անդ
* և որք սիրեն զա
նուն քո բնակեսցին
'ի նմա։

Տունք: 38.

Ի կատարած սաղմոս դաւթի
առ 'ի յիշատակ փրկելոյն
զնա տէառն:

Սաղմոս. կթ:

Ա՟ծ յօգնել ինձնայ
եաց * և տ՟ր յընկե
րել ինձ փութա՛ :

Ամաչեսցեն և յա
մօթ լիցին ոյք խն
դրեն զանձն իմ *
դարձցին յետս և ամա
չեսցեն ոյք խորհին
ինձ զչար :

Դարձցին առժա
մայն ամաչեցեալք ,
ոյք ասեն ինձ վա՛շ
վա՛շ :
Ցնծասցեն և ուրախ
լիցին 'ի քեզ ամենեք
եան ոյք խնդրեն
զքեզ տ՟ր :

Ասասցեն յա՟մ ժամ
մեծ է ա՟ծ , և ոյք սի
րեն զփրկութի՟ քո :

Ես աղքատ և տնանկ
եմ ա՟ծ * օգնեա՛ ինձ

Այսինքն , տ՟ր ա՟ծ կաղաչեմ
զքեզ նայիր դէպ 'ի յիմ խղճու
թիւնն , և ինձ օգնութիւն արա՛
* տ՟ր ա՟ծ շուտով հասիր ինձ 'ի
թիկունս և ինձ ընկերութիւն
արա՛ իմ ա՟մ նեղութե՟ և չարչա
րանաց մէջումն •
Այսինքն , որ իմ թշնամիքն որ
զիմ անձս կու հալածեն և կու
զեն կորուսանել , ամաչեն և
յամօթ լինին * յետ դառնան և
կրկին ամաչեն նոքա որ ինձ հա
մար չար խորհուրդ կանեն թէ
զիս կորուսանեն :
Այսինքն , յետ դառնան շուտ
ամօթով , և նոքա որ ինձ հա՛յ թէ
հա՛յ կասեն , իբր հա՛յ թէ մեր մա
տայումն եղաւ կասեն :
Այսինքն , ցնծան և ուրախա
նան քո ողորմութե՟դ վերայ բո
վանդակ այնպիսի մարդիքն որ
զքեզ կու զեն և կու խնդրեն ,
և քո տ՟ր օրինացդ կու հնազան
դին :
Այսինքն , և այնպիսի մարդիքն
որ քո փրկութե՟դ կու ցանկան
հանապազ ասեն թէ մեծ է ա՟ծ ,
իբր մեծ է իւր ամենակարողու
թե՟ն իւր արդարութե՟ն և իւր
ողորմութե՟ն :
Այսինքն , զէրէ դու գիտես
տ՟ր ա՟ծ որ ես աղքատ և չքաւոր

եմ, իբր ոչ ինձ եմ յուսացեր,
և ոչ ՚ի մարդկային օգնութիւնն
եմ ապաւիներ, այլ քեզ միայն
* վասն որոյ ինձ յօգնութի հա
սիր, զերէ դու ես իմ օգնականն
և փրկիչն, և մի յեռանար տր
իմ և ած իմ, զերէ զօրութիւնս
և կարողութիւնս նուաղեցաւ։

Նայս այն յովնադաբեն է որ խրա
տեաց զորդիս իւր ոչ ըմպել զգի
նի և ոչ ժողովել ինչ յաշխարհի
այսմիկ, որք և իմէջ գերութեն
բաբելացւոց ուղիղ սրտիւ պաշ
տեցին զած, որոց բերանէն խօ
սի մարգարէն դաւիթ ՚ի սաղմո
սիս այսմիկ։

Նայս սաղմոսումս կուխօսի մար
գարէն ՚ի բերանոյ արդարոց, և
կամ վասն իւր, դոլով հալածե
ցեալ յորդւոյ իւրոյ աբիսողոմայ։

յսինքն, տր ած ՚ի քեզ
եմ յուսացեր, մի թո
ղուր ամէնևին որ ես
ամաչեմ իմ թշնամեաց առաջևն
* այլ քո արդար դատաստանովդ
զիս փրկէ նց ձեռքէն և ազատէ։
Այսինքն, խոնարհեցուր դէպ
ինձ քո ականջդ ածային գթու
թենովդ * և լսելով զիմ աղա
չանքս և խնդրուածքս քո ած

ային

օգնական և փրկիչ
իմ ես դու, տր մի
յամենար։

Տունք: 6

Սաղմոս դաւթի որդւոցն յով
նադաբայ յառաջնոյ գե
րութեան։

Սաղմոս. Հ.

քեզ տր յուսա
ցայ մի ամաչե
ցից յաւիտեան
* յարդարութե քում
փրկեա զիս և ապրեցո
զիս։
Խոնարհեցո առ իս
զունկն քո * և կեցո
զիս։

Լեր իմ Ած ապաւէն, և տեղի ամուր կեցուցանել զիս * զի հաստատութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ած իմ փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղաւորի * ՚ի ձեռաց անօրէնի և անիրաւի։

Դու ես համբերութիւն իմ Տր * Տր յոյս իմ ՚ի մանկութէ իմմէ։

՚Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ * յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ * և առ ՚ի քէն է օգնութի իմ յամ ժամ։

Ոպ զի նշաւակ եղէ ես բազմաց * և դու օգնական իմ և

այնն ողորմութբդ զիս փրկէ և ազատէ։

Այսինքն, դու Տր Ած ինձ ապաւէն և ամուր բերդ եղիր, զիս փրկէ և ազատէ իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեաց ձեռքէն * զէրէ իմ զօրութիւնն և կարողութիւնն, իմ հաստատութին և իմ ապաւէնն դու ես միայն։

Այսինքն, Տր Ած փրկէ զիս մեղաւոր և չարագործ մարդկանց ձեռքէն * և անօրէն և անիրաւ մարդկանց ձեռքէն ազատէ զիս, իբր նոցա ճնարագիտութէն և չարախօսութէն զիս պածացուր։

Այսինքն, իմ այսչափ նեղութէս մէջումն դու ես իմ համբերութին Տր Ած, իբր դու ինձ համբերութիւն կուտաս * զէրէ ՚ի տղայութէս մինչև ցայսօր իմ յոյսն և ապաւէնն դու ես։

Այսինքն, ես ՚ի յարգանդէ ծնողաց իմոց մինչև ցայսօր քո շնորհօքդ զօրացայ և հաստատեցայ թէ հոգւով և թէ մարմնով * և քանի որ ծներ եմ ես իմ մօր որովայնէն իմ ապաւէնն դու ես * և միշտ իմ օգնութիւնն և փրկութիւնն քեզանից է։

Այսինքն, ես իմ զանազան տառապանաց և վշտաց մէջումն շատ մարդկանց նմանացոյց եղայ և

տնազ

տնազ դարձայ * բայց դու ինձ
օգնական եղար , և զիս զօրացու
ցիր ։

Այսինքն , իմ բերանս միշտ լի
նայ օրհնութենով և գովութե
նով * որ կարենամ հանապազ
օրհնել և գովել զքո փառքդ
զքո պատիւդ և զքո մեծ վայել
չութիւնդ , զի տր̅ ես ամենակա
րող և ամենաբարի ։

Այսինքն , տր̅ ած̅ իմ ծերու
թեան ժամանակին , երբ որ ես
'ի քոյ սիրոյդ կու հոլանամ դու
զիս երեսաց մի՛ ձգեր * և երբ որ
իմ զօրութիւնս կու պակասի , երբ
որ ես կու թուլանամ 'ի քո
ծառայութենէդ դու զիս 'ի բաց
մի՛ թողուր ։

Այսինքն , իմ թշնամիքն զիս
չարախօսեցին ինձ վատ ասացին *
և նոքա որ զիմ անձս պատեր և
պաշարեր էին , խորհուրդ արա
րին մէկ տեղ և ասացին ։

Այսինքն , թէ ահա՛ ած̅ զնա
յերեսաց ձգեց * որ չափ որ մեր
կարողութիւնն է՛ հալածենք և
հասանինք իւրն , զէրէ ո՛չոք չկայ
որ զինքն 'ի մեր ձեռացն փրկէ և
ազատէ ։

Այսինքն , տր̅ ած̅ մի՛ հեռանար
ինձանից * տէր աստուած պա
տրաստ կացիր , որ ինձ յօգնու
թիւն հասանիս և զիս փրկես և

ազա

հզօրիչ իմ ։

Լցցի բերան իմ գո
վութեամբ * ո̅պ օրհնե
ցից զփառս քո զօր
հանապազ զմեծ վայ
ելչութիւնս քո ։

Մի՛ ընկենուր զիս
տր̅ 'ի ժամանակի ծե
րութեան * 'ի պակասել
զօրութեան իմոյ մի՛
թողուր զիս ։

Ասացին թշնամիք իմ
ինձ * և որք պաշարե
ցին զանձն իմ , խոր
հեցան 'ի միասին և
ասացին ։

Ած̅ եթող զնա հա
լածեսցուք և հաս
ցուք նմա * զի ոչոք
է որ փրկէ զնա ։

Ած̅ իմ մի՛ հեռի առ
նիր յինէն * և ած̅
յօգնել ինձ նայեաց ։

Ամաչեսցեն և պակասեսցին ոյք չարախօս կային զանձնէ իմէ * զգեցցին զամօթ և զպատկառանս ոյք խնդրէին ինձ զչար:

Ես յա̃մ ժամ յուսացայց * և յաւելից յօրհնութ̃իս քո:

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս քո * զօրհանապազ զփրկութ̃իս քո:

Զ̃ ոչ թէ խարդախութ̃ ինչ գիտելով զդպրութիւն * այլ մտից 'ի զօրութիս Տ̃ն, Տ̃ր յիշեցի զարդարութիւնս քո միայն:

ազատես իմ թշնամեաց ձեռքէն:

Այսինքն, որ այն մարդիկն որ իմ անձինս վատ կասէին և ինձանից չարախօսութ̃ի կանէին, ամաչեն փշանան և պակասին * և նք̃ որ ինձ համար չար կու խնդրէին յամօթ լինին և գլխակոր դառնան աշխարհիս վերայ:

Այսինքն, ես ինչպէս մինչև հիմի քեզ եմ յուսացեր, այսպէս այլ այսուհետև քեզ կու յուսամ * և օր ըստ օրէ քո օրհնութ̃եդ և քո գովութ̃եդ կու աւելացնեմ թէ սրտով և թէ բերանով:

Այսինքն, իմ բերանս միշտ քո արդար դատաստանդ և իրաւունքդ պատմէ և քարոզէ աշխարհի * և օրն 'ի բուն 'ի քո գովութ̃եդ չի' դադարի ամենևին:

Այսինքն, բայց չէ' թէ նենգութենով և խորամանկութենով, իբր թէ ես դպրութիւն գիտեմ ասելով, կամ գրոց և ընթերցուածոց վերահասու եմ ասելով, կու յանդգնիմ քո անչափ հրաշագործութ̃եդ և բարերարութ̃եդ թուել, քաւ լիցի * այլ կու մտանեմ 'ի զօրութիւնս Տ̃ն, իբր կու ապաւինիմ 'ի քո անչափ կարողութ̃եդ Տ̃ր Ա̃ծ, և կու յիշեմ միայն զքո խոստմանցդ ճշմարտութ̃ին, և զքո դատաս-

տանիդ.

տանիդ արդարութի՛ն, որ ամե
նևին 'ի քո նախախնամութե՛ն
չես զրկեր զայնպիսի մարդիքն որ
'ի քեզ կու յուսան:

Այսինքն, դու տր ած զիս 'ի
տղայութենէս 'ի վեր քո սուրբ հո
գովդ իմաստնացուցիր, և քոյ
օրինաց և պատուիրանացն վերայ
հասու արարիր * և ինչպէս որ
'ի սկզբանէ սկսայ, այսպէս մինչև
ցայսօր և քանի որ կենդանի եմ
կու պատմեմ և կու քարոզեմ զքո
արդարութիդ:

Այսինքն, տր ած դու զիս մին
չև իմ հալևորիլն և մինչև իմ
ծերանալն քո խնամքէդ և քո օգ
նութենէդ մի' զրկեր, որ ես ան
դադար քո Ճշմարտութիւնդ քա
րոզեմ 'ի մէջ հաւատացելոց:

Այսինքն, մինչև որ պատմեմ
և քարոզեմ զքո հզօր բազուկդ,
իբր զյս որդին քո միածին ամ
ազգերի որ յաշխարհ պիտին գալ,
որ ամենեքեան հաւատան 'ինա:

Այսինքն, քարոզեմ քո ամենա
կարող զօրութիւնդ և քո արդա
րութիդ մինչև 'ի քո բարձր և
անհասանելի հրաշագործութիքդ,
իբր մինչև 'ի քոյ միածին որդւոյդ
մարդեղութիւն, չարչարանքն,
յարութիւնն, և համբարձումն
* և այն մեծամեծ ըսքանչելիքն
որ նորա ձեռքովն եղև փրկութե

Աճ իմ ուսուցեր
զիս 'ի մանկութենէ
իմէ * և ցարդ ես պատ
մեցից զարդարու
թիս քո:

Մինչև յալևորիլ և
'ի ծերանալն իմ ած
մի' թողուր զիս:

Մինչև պատմեցից
զբազուկ քո ազգի
ամի որ գալոցն է:

Զօրութիս քո և
զարդարութիւնս քո
մինչև 'ի բարձունս *
զոր արարեր մեծա
մեծս, ած ո՛ նմանի
քեզ:

Որչափ ցուցեր ինձ զնեղութի̃ բազում և զչարչարանս, դարձեալ մխիթարեցեր զիս * և 'ի խորոց անդնդոց երկրի հաներ զիս:

Յաճախեցեր զզօրութիւն քո և դարձեալ մխիթարեցեր զիս * և 'ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս:

Արդ և ես խոստովան եղէց քեզ 'ի պատրաստութի̃ սաղմոսաց Ճշմարիտդ ա̃ծ * սաղմոս ասացից քեզ օրհնութբ̃ սբ̃դ իսրայէլի:

Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ * և անձն իմ զոր փրկեցեր:

Եւս և լեզու իմ

ազգի մարդկան արարիր, ո՛հ տ̃ր ա̃ծ, ով կարէ նմանիլ քեզ:

Այսինքն, դու որչափ շատ ազան նեղութեանց և չարչարանաց դէմ արարիր զիս, և յետոյ դարձեալ մխիթարեցիր քո ողորմութբ̃դ * և 'ի վերջն զիմ հոգիս 'ի խորոց անդնդոց դժոխոց 'ի ձեռն յի̃ քի̃ որդւոյ քոյ ազատեցիր:

Այսինքն, տուատածուցիր քո ամենակարող զօրութիւնդ ինձ մ̃ղ և դարձեալ զիս մխիթարեցիր շնորհօք հոգւոյդ սրբոյ * և զիմ հոգիս միաւորելով հետ մարմնոյս, կրկին անգամ 'ի խորոց երկրի, իբր 'ի գերեզմանէն յարուցիր զիս:

Այսինքն, ուստի ով Ճշմարիտ ա̃ծ ես այլ խոստովանիմ զքո ս̃բ անունդ պատրաստութբ̃ սաղմոսաց, իբր զանազան երգովք սաղմոսաց * և սաղմոս կասեմ քեզ օրհնելով զքո Ճշմարտութիւնդ և զքո հաւատարմութիւնդ ով ս̃բ ա̃ծդ նոր իսրայէլի:

Այսինքն, երբոր ես սկսանիմ քեզ սաղմոս ասել, իմ շրթունքս ցնծան և ուրախանան * այլ և ցնծայ և զուարճանայ իմ անձս զոր փրկեցիր և ազատեցիր 'ի մեղաց և 'ի գերութենէն սատանայի:

Այսինքն, այլև իմ լեզուս հա

նա

նապաղ զքո արդարութիւդ և
զքո ճշմարտութիւդ խօսի և քարո
զէ 'ի մէջ հաւատացելոց և բարե
պաշտից ։

Այսինքն, և մանաւանդ այն ժա
մանակն որ նոքա որ ինձ չար կու
զէին, և զիս կու հալածէին,
ամաչեն և յամօթ լինին իւրեանց
արարմանցն վերայ և գլխակոր
լինին ։

Սաղմոն խաղաղարար Թագաւոր
նի, որ է փրկիչն մեր յս քս, զի
ըստ առաքելոյն պօղոսի նա է խա
ղաղութի մեր, որոյ զերեսն պաշ
տեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոց,
և որ տիրէ ի ծովէ մինչև 'ի ծով,
և 'ի գետոց մինչև 'ի ծագս աշ
խարհի ։

Այս սաղմոսումն կու խնդրէ
մարգարէն յայ զի շուտով առա
քեսցէ զմեսիայն իւր զքս, և նա
խադուշակէ զերջանկութի ար
քայութե նորա ։

Այսինքն, տր այ շուտով ողար
կէ զթագաւորն մեր քս, և զքո
իրաւունքդ և իշխանութիւնդ
տուր նորա ձեռն * և քո արդար
դատաստանդ յանձնէ որդւոյ
թագաւորին, իբր նոյն տն մե
րոյ յի քի, որ է որդի դաւթի
թագաւորին ։

զօրհանապաղ խօսես
ցի զարդարութիս քո ։

'Ի ժամանակի իբրև
ամօթ լիցին և յամա
չեսցեն ոյք խնդրեն
ինձ զչար ։

Տունք · 26 ։

'Ի սաղմոն սաղմոս դաւթի ։

Սաղմոս · ՀԱ ·

Ած զիրաւունս քո
արքայի տուր * և
զարդարութիւն քո
որդւոյ թագաւորի ։

Դատել զժողովուր
դս քո արդարութե
* և զաղքատս քո
իրաւամբք ։

Առցեն լերինք զխա
ղաղութի ժողովրդ
եան * և բլուրք զար
դարութիւն ։

Իրաւ արասցէ աղ
քատաց ժողովրդեան
* և կեցուսցէ զոր
դիս տնանկաց * և խո
նարհեցուսցէ զամ
բաստանս ,

Կացցէ և մնասցէ
ընդ արեւու * յառաջ
քան զլուսինն յազգէ
մինչև յազգ ։

Այսինքն , որ դատէ քո հաւա
տացեալ ժողովուրդդ արդար
դատաստանով * և 'ի քեզ յուսա
ցող հոգւով աղքատներն իրաւ
ունքով և ճշմարտութենով ։
Այսինքն , առնուն լերինք դքոյ
ժողովրդեան խաղաղութիւնն ,
իբր ընդունին իքէն առաքեալք
զաւետարանական խաղաղութին
որ դու քո առատ ողորմութեդ
կուպարգևես քո հաւատացեալ
ժողովրդեանդ * և վարդապետք
և քարոզատուք որք են բլուրք ,
ուսանելով 'ի նոցանէ զնոյն աւե
տարանական արդարութիւնն ,
պատմեն և քարոզեն 'ի մէջ աշ
խարհի ։
Այսինքն , իրաւունք և դա
տաստան անէ քոյ ժողովրդեան
միջի եղած հոգւով աղքատնե
րին * և փրկէ և կեցուցանէ զոր
դիս տնանկաց , իբր զորդիս հա
ւատոյ ոք առաքելոցն * և խոնար
հեցուցանէ և յամօթ անէ զամ
բաստանս , իբր զսատանայ իւր
պաշտօնէիցն հետ , բառնալով զիշ
խանութիւն նորա ։
Այսինքն , կենայ և մնայ իւր
անմահական թագաւորութեն
պայծառացեալ փառօք , քանի որ
կայ և կումնայ արեգակն 'ի յեր
կինս , իբր յաւիտեանս յաւիտե
նից * և ինչպէս որ իւր ծնունդն

յառաջ քան զլուսինն է իբր յառաջ քան զլինելն աշխարհիս է , այսպէս և իւր իշխանութիւնն յազգէ մինչև յազգ լինի , իբր վախճան չունենայ ։

Այսինքն , իջանէ 'ի յարգանտ կուսին Մարիամու ինչպէս որ բարակ անձրևն կու իջանէ մաքուր բրդի վերայ , և միւս կողմէն անց կու կենայ առանց ապականելոյ և առանց վնաս հասուցանելոյ * և ինչպէս որ երկնային ցօղն կու ցօղէ երկրի վերայ , և զինքն կու պտղաբերէ առանց պատռելոյ և առանց ցխոտելոյ և կեղտոտելոյ ։

Այսինքն , նր ժամանակումն ծագի արդարութի և ուղղութի իմէջ սրբոյ եկեղեցւոյ * և լինի առատ խաղաղութի և հաշտութի 'ի մէջ այ և մարդկան , և այս խաղաղութիս մնայ մինչև որ կատարվի լուսինն , իբր մինչև որ աշխարհս վերջանայ և լցվի թիւն ընտրելոց և սրբոցն այ ։

Այսինքն , տիրէ և թագաւորէ 'ի մէկ ծովէն մինչև 'ի միւս ծովն, իբր զբոլոր աշխարհս իւր սուրբ հաւատոյն հնազանդեցուցանէ * և 'ի զանազան գետերէ ընկզէն մինչև 'ի յաշխարհիս ծայրերն , իբր յարևելից մինչև յարևմուտս ամենայն 'իշխանուէն տիրապետէ։

Այսինքն , նր առաջեն յառաջ

Իջցէ որպէս զանձրև 'ի վր գեղմանն * որպէս զցօղ զի ցօղի յերկիր ։

Ծագեսցի յաւուրս նր արդարութի * բազում խաղաղութի մինչև կատարեսցի լուսինն ։

Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչև 'ի ծով * 'ի գետոց մինչև 'ի ծագս աշխարհի ։

Առաջի նորա նախ

Հնդիկք անկցին և
թշնամիք նորա զհող
կերիցեն։

Հնդստանցիք գան անկանին և եր
կիր պագանեն, իբր նախ քան
զայլ մարդիկ մեղաւորք և սևաց
եալք հոգով դառնան յիւր
եանց չար ճանապարհէն, և նո՛ր
օրինացն և պատուիրանացն հնա
զանդին * և իւր թշնամի հրէ
այքն հող ուտեն, իբր օձի նման
միշտ իւրեանց խորամանկութե
միջումն ծաւալով աշխարհիս մար
մնաւոր և անցաւոր բարեացն
հետևին, և երկնային և անմահա
կան հացէն զրկվին և կարօտ
մնան։

Թագաւորք Թարս
սի և կղզեաց պատա
րագս մատուսցեն
նմա * Թագաւորք
արաբայ և սաբայ պա
տարագս բերցեն
նմա։

Այսինքն, Թէրսիս քաղաքի Թա
գաւորն որ է կիլիկիոյ երկիրն,
կիպրուզու Թագաւորն, կրիտու
Թագաւորն, և այլ զանազան
յունաց կղզիների Թագաւորքն,
իւրն ընծայ և պատարագ մատու
ցանեն * արապստանայ Թագա
ւորն, և սաբայի Թագաւորն,
որ է յերկիրն հարաւոյ 'ի սահ
մանս հապաշստանայ, իւրն պար
գևք և նուէրք բերեն, իբր ամ
Թագաւորութիւնք և իշխանու
թիւք դառնան խմեղաց և 'ի մոլո
րութէ 'ի գիտութի ճշմարտու
թե, և իւրն հաւատով և սիրով
օրհնութիւն և փառաբանութի
մատուցանեն, ինչպէս որ իւր
ծննդեան ժամանակին եկին
մոգք յարևելից ընծայով և պա

տարագով, և իւրն երկրպագութիւն մատուցին, ոսկովն նորա թագաւորութիւնն խոստովանելով, խնկովն նորա ածութին դաւանելով, և զմռռովն նր թաղումն գուշակելով։

Այսինքն, ամէն աշխարհիս երևելի և աներևոյթ թագաւորքն հոգւով և ճշմարտութբ նորա երկրպագութիւն անեն * և ամ ազգք և ազինք ուղիղ սրտիւ նր ծառայութիւն անեն։

Այսինքն, զերե փրկեց զաղքատացեալ ազգ մարդկային 'ի ձեռաց հզօր բռնաւորին սատանայի * զայն աղքատն և տնանկն կասեմ, որ ոչոք չունէր իւրն օգնական և ցաւակից բայ 'ի զատ։

Այսինքն, խղճայ և թողութին մեղաց շնորհէ աղքատին և տնանկին, իբր աղքատացած և յերկնային փառացն զրկած մարդկային ազգիս * և նոցա անձն 'ի մահուանէ փրկէ և կեցուցանէ * և նոցա հոգիքն որ աշխարհիս անցաւոր վայելչութեն համար խաբէութեան և ճնարագիտութե փոխ տուօղ չար սատանայի փողի շահին պարտական էին դարձեր, փրկէ և ազատէ իւր զօրութեն։

Այսինքն, իւր անունն պատուական և երկրպագելի է նոցա առաջին * և ինքն կու տարի յա

Երկիրպագցեն նմա ամ թագաւորք երկրի * և ամ ազգք ծառայեսցեն նմա։

Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօրի * զաղքատն և զտնանկն որոյ ոչ է օգնական։

Խնայեսցէ նա յաղքատն և 'ի տնանկն * և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ * 'ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա։

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա * կեցցէ * և տացի նմա

յոսկւոյն արաբա
ցւոց ։

Յաղօթս կացցեն
առ նա յամ ժամ *
և զօր հանապազ օրհ
նեսցեն զնա ։
Եղիցի հաստատու
թիւն ընդ ամ երկիր
* և 'ի վերայ գլխոց
լերանց ։

Բարձրասցի քան զլի
բանան պտուղ նորա
* ծաղկեսցի 'ի քաղա
քի ան ոպ խոտ երկրի ։

ւխտեան և յաւխտեանս յաւխտե
նից * և իւրն արապատանաց ոս
կւոյն ընծայ կուտրւվի, իբր մե
ղաւոր և սևացեալ հոգւով
մարդիք կուդառնան 'ի գիտութի
ճշմարտութեան, և իւրն իբրև
իմաստուն ծառայք իւրեանց
սրտի բորբոքեալ սէրն ընծայ
կումատուցանեն ։

Նայինքն, միշտ իւրն աղօթք և
երկրպագութիւն կանեն * և
օրն 'ի բուն զինքն կու օրհնեն և
կու փառաբանեն ։

Նայինքն, ամ երկրում աւետա
րանական օրէնքն և ճշմարտու
թիւնն կու հաստատվի * այլև
իվերայ սարերի գլխին, իբր այլ
և 'ի մէջ մեծամեծ և հզօր թա
գաւորութեց և իշխանութեց ։

Նայինքն, և այս աւետարանա
կան ճշմարտութե պտուղն որ է
հաւատացեալ քրիստոնէից բարե
գործութիւնն և ամ պաշտու
թիւնն, կու բարձրանայ և կու
բազմանայ առաւել քան զլիբանա
նու պտուղն, իբր առաւել քան
զմովսիսական օրինացն հետևող
գոլող հրէից օրինապահութին
* և կու ծաղկի և կու առատանայ
'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ որ է քա
ղաք ան այ, ինչպէս որ երկրի
խոտն կու ծաղկի և կու բազմա
նայ ։

Նայ

Այսինքն , և տն մերոյ յի քի անուանն օրհնեալ և փառաւոր եալ լինի յաւիտեանս յաւիտենից 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ * զերբ յառաջ քան զարեգակն է նորա անուանն , իբր նր յաստուածանունն յաւիտենականապէս ծնեալ է։

Այսինքն , նր միջնորդութբն օրհնեսցին ամ ազգք երկրի 'ի հօ րէն այ * և ամ ազինք նր երա նի տան և երկրպագանեն հոգւով և ճշմարտութբ։

Այսինքն , օրհնեալ է տր ածն նոր իսրայէլի , որ այսպիսի ըսքան չելիս կանէ միայն իւր ամենա կարող զօրութբն * և օրհնեալ է իւր փառաց և մեծութեան անուանն յաւիտեանս յաւիտենից * և իւր փառօքն և պատուովն լցցի ամ երկիր , իբր ամենայն արարածք զինքն փառաբանեն և պատուեն , երանի թէ այսպէս լի նի , այսպէս լինի։

Իբր այն օրհնութիւքն որ մատոյց դաւիթ մինչև ցայժմ հօրն երկ նաւորի վն գալստեանն քի վերջ եղան և հատան։

Այս աղօթքումս կու դոմէ ան նայ զած վն ողորմութե և ար դարութե նր . և եկեղեցին որ կու պարծենայ քրիստոսիւ երկ նաւոր փեսայիւ իւրով։

Եղիցի անուն տն օրհնեալ յաւիտեան * զի յառաջ քան զարև է անուն նորա։

Նովա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի * և ամ ազինք երանիցեն նմա։

Օրհնեալ տր ած իս րայէլի որ առնէ զս քանչելիս միայն * և օրհնեալ է անուն սբ փառաց նորա յաւիտ եան * լցցի փառօք նր ամ երկիր , եղիցի եղիցի։

Տունք · 20 ·

Պակասեցան օրհնութիւնք 'ի դաւթէ յորդւոյ յեսեայ։

Աղօթք աննայի մօրն սամուէ լի , առաջին թագաւորաց։ 2 ·

աստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տր * և բարձրացաւ եղջիւր իմ յած փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ի վր թշնամեաց իմոց * ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քում։

Զի ոչ գոյ սուրբ ոպ զտր, և ոչ արդար ոպ զած մեր * և չիք ոք բաց ՚ի յայ մերմէ։

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս * և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձերբան հպարտ մեծաբանութե։

յսինքն, իմ սիրտս հաստատեցաւ հաւատով տն իմոյ յի քի * և իմ պողոտս բարձրացաւ, իբր իմ անմահութե յոյսս զօրացաւ և իմ հոգևոյս կարօղութին առատացաւ շնորհօք փրկչին իմոյ այ։

Այսինքն, իմ բերանս բացվեցաւ և համարձակեցաւ իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեացն վերայ * այսուհետև կուրախանամ և կուցնծամ յիշելով միշտ զայն փրկութիւնն որ դու քո մահուամբդ ինձ արարիր։

Այսինքն, ոչ որք սուրբ չկայ որ տն յի նմանի, և ոչ որք արդար չկայ որ նոյն տն իմոյ այ նմանի * բայց թէ ճշմարիտն ասեմ, ամենևին որ չէ գտվիր աշխարհիս վերայ քէ ՚ի զատ, զէրէ նա է միայն որ և միայն տր։

Այսինքն, ուստի ով գոռոզ հրէայք մի՛ պարծենայք ձեր օրինապահութբն, և ամբարտաւան խօսքերովն մի՛ խօսիք ասելով, թէ մեք միայն ենք ճշմարիտ այծա պաշտք և որդիք արքայութե * և ձեր բերանէն մեծաբանութե հպարտ խօսքեր դուրս չի գայ ով այլազգիք և կռապաշտք, իբր թէ դուք բնական խելքով և իմաս

տութիւն դերագոյն է՛ք քան զամ
մարդիկ որք են ՚ի վերայ երկրի։
Ա. յսինքն, զէրէ ած ամ խելաց
և գիտութեց տր է՛ * և ինքն ած
իւր իմաստութեն, իբր ՚ի ձեռն
յն քի կուպարգևէ իւր երկնայ
ին և փրկական գիտութիւնն ամ
արարածոց։

Այսինքն, նորա ամենակարող
զօրութեն կատաղած հրէից և
ամբարիշտ հեթանոսաց նենգու
թե խորամանկութե և չնարա
գիտութե հատ աղեղներն թու
լացան և անզօրացան * և նոքա
որ խղճացեր և տկարացեր էին նց
բռնութեան և հալածանաց տա
կումն, վառեցան զօրութե,
իբր քաջացան և արիացան ՚ի ճա
նապարհս ճշմարտութե։

Այսինքն, հրէայք որ ած ային
օրինաց և պատուիրանաց հացովն
դիրացեր էին և կշտացեր էին,
նուաղեցան և քաղցած մնացին
և նոքա որ երկնային հացին կարօտ
էին, և կուցանկանային այ ար
դարութեն, կերան և յագե
ցան և լցին զբոլոր աշխարհ իւր
եանց բարեգործութե պտղովն։

Այսինքն, եկեղեցին հեթանո
սաց որ ամուլ և անծին էր ընդ
ունելով զգեղ շնորհաց հոգւոյն
սրբոյ ծնաւ զեօթն որդիս, իբր
ծնաւ զբազում որդիս այ * և

Ա. ծ գիտութեց տր
* ած պատրաստէ
իւրով իմաստութե
զգիտութիւն յարա
րածս իւր։

Հզօրաց հատ աղե
ղունք թուլացան *
և տկարք վառեցան
զօրութե։

Յագք և լիք հացիւ
նուաղեցան և քաղ
ցեալք լցին զերկիր։

Ամուլն ծնաւ եօթն
* և բազմածինն նո
ւաղեցաւ ՚ի ծննդոց։

Տ՟ր մեռուցանէ * և տ՟ր կեցուցանէ * իջուցանէ 'ի դժոխս և հանէ։

Տ՟ր աղքատացուցանէ * և տ՟ր մեծացուցանէ * խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր * և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։

եկեղեցին հրէից որ բաղմացեր և առատացեր էր մարմնաւոր որդւովք հակառակելով նոյն շնորհաց հոգւոյն սրբոյ նուաղեցաւ 'ի ծննդոց, իբր 'ի ծնանելոյ, զորդիս լուսոյ և զորդիս արքայութեան։

Ասինքն, և դուք սորա մի՛ զարմանայք, զէրէ տ՟ր ած իւր արդար դատաստանովն կու բառնայ 'ի յանարժան մարդկանց զկենդանարար շնորհս ս՟բ հոգւոյն, և կու մեռուցանէ զիւրեանք հոգւով * և իւր ամէնառատ ողորմութ՟ն կու պարգևէ արժանաւորաց զնոյն կենդանարար շնորհս հոգւոյն սրբոյ, և կու կեցուցանէ զիւրեանք * ինքն իւր անքննելի իմաստութ՟ն կու իջուցանէ զմարդիք 'ի դժոխս տառապանաց փորձութեց և հալածանաց, և նոյն ինքն իւր բարեգթութ՟ն կու փրկէ և յաղթութիւն կու տայ։

Ասինքն, տ՟ր ած զհպարտ մարդիքն իւր ածային շնորհացն կու զրկէ և կու աղքատացնէ, իբր զհրէայս * և խոնարհ մարդիքն իւր երկնային առաքինութ՟ն կու փարթամացնէ և կու մեծացնէ, իբր զքրիստոնեայս * ամբարտաւան մարդիքն կոտր կու ձգէ և հողի հաւասար կանէ,

իբր

իբր զդպիրս և զփարիսեցիս * և տառապեալ և աղքի հաւասար եղած մարդիկըն կու բարձրացուցանէ և կու փառաւորէ , իբր զառաքեալս ։

Այսինքն , կու նստուցանէ զիւրեանք իշխաններին նման իւր ժողովրդեան իշխաններին հետ , իբր ընդ հրեշտակաց և ընդ հրեշտակապետաց * և երկնային փառաց աթոռներին ժառանգորդ կանէ , առ 'ի դատել ընդ ինքեան զերկոտասան ազգն իսրայէլի ։

Այսինքն , ինքն իւր շնորհօքն կու օգնէ և կու կատարէ այնպիսի մարդկանց ուխտն , որ կու խոստանան աստուծոյ հրաժարիլ 'ի մեղաց և 'ի ցանկութենէ և յամբարտաւանութենէ աստի կենացս , վասն սիրոյ արքայութեն * և ինքն կու օրհնէ և կու զարդարէ արդարոց վարքն և կենցաղավարութիւնն ։

Այսինքն , զերէ չէ թէ այն որ սրբութե և առաքինութե զօրեղ է , իւր զօրութեամբն և կարօղութեամբն կու զօրանայ , քաւ լիցի * այլ ինքն տրն իւր ամենակարօղ զօրութեն կու տկարացնէ և յամօթ կանէ իւր հակառակորդ սատանայքն , զերէ տր աստուած սուրբ է , և կու զէ

որ

Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ * և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նմ ։

Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց * և օրհնեաց զամս արդարոց ։

Զի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօր * այլ տր տկար առնէ զհակառակորդս իւր տր սուրբ է ։

Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն 'ի խորհուրդս իւր * մի՛ պարծեսցի հզօրն 'ի զօրութի իւր * և մի՛ պարծեսցի մեծն 'ի մեծութիւն իւր ։

Այլ որ պարծին 'ի տր պարծեսցի * 'ի խորհուրդս գիտութե զտր ճանաչել ։

Առնել զիրաւունս և գործել զարդարութիւն 'ի վերայ երեսաց երկրի ։

Տէ՛ր եւ յերկինս և որոտաց * և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ ։

որ իւր ծառայքն այլ ոչ լինին ։

Այսինքն, ուսոյի խելօք և խորհրդական մարդն իւր գիտութեն և իմաստութեն չի՛ պարծենայ * զօրեղ մարդն իւր ուժովն և կարողութենովն չի՛ պարծենայ * և մեծ մարդն իւր փառքն և և ազգանոքն չի՛ պարծենայ ։

Այսինքն, այլ թէ մէկ մարդ մի պարծենալ կուզէ, աստուծով պարծենայ * և ածային գրոց գիտութե խորհրդներովն միշտ ջանայ որ զիւր տրն ճանաչէ, և նորա ամենօրհնեալ կամքն կատարէ ։

Այսինքն, իրաւունք անէ, և արդարութիւն գործէ քանի որ կենդանի է՛ այս աշխարհիս վր իւր զօրք չի՛ զրկէ, ո՛չինչ մարդոյ վնաս չի՛ հասուցանէ, և յայտնի ճշմարտութեանն չի՛ հակառակի ։

Այսինքն, զերէ տր ած եւա յերկինս և որոտաց, իւր հոգին ոչ ած բազմեցաւ 'ի վերայ առաքելոցն, և յայտնի արար իւր աւետարանական ճշմարտութին բոլոր աշխարհի * և ինքն կուդատէ և կու դատապարտէ զամ կամապաշտ և խոստովանող մարդիկք իւրեանց խղճմտանքի միջովն, առանց բարբառելոյ, իւր առանց ձայնիւ խօսելոյ իբրև զմարդ ։

Այս

Լայինքն , նոյն ինքն հոգին տը-
կուտայ զօրութիւն և կարօղու-
թիւն մեր թագաւորներին, ինք
սուրբ առաքելոցն * և կուբարձ
րացուցանէ իւր օծեալ քրիս
տոսի փառքն և պատիւն 'ի մէջ
ամ ըստեղծուածոց երևելեաց
և աներևութից։

Տայ զօրութիւն թա
գաւորաց մերոց * և
բարձր առնէ զեղ
ջիւր օծելոյ
իւրոյ։

Տունք: 18.

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱծ փրկիչ իմ, հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի Տր տէրամբ և հաւատով:
Մարդասէր Տր վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ.

Քարոզ ողորմութեան և 'ի նեղութեան:

Վասն գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն 'ի բարերար Տէ մերմէ զՏր աղաչեսցուք:
Վասն փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութենէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի, զՏր աղաչեսցուք:
Վասն ամ անձանց քրիստոնէից, և տանց հաւատացելոց, զՏր աղաչեսցուք:
Վասն որք 'ի լերինս յայրս և 'ի փապարս բնակեալք են սբ հարքն մեր, զՏր աղաչեսցուք:
Վասն որք սաղմոսիւք և օրհնութբ կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց, զՏր աղաչեսցուք:
Վսբ հոգւոցն: Կեաս և վս: Զանձինս: Ողորմեաց:

Գոհանամք զքէն Տր Ած մեր, որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քոյ: Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութբ առ քեզ Տր Ած մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի քո: Եւ կեցցէ և բնակեսցի առ մեզ ածութիւն քո, և ողորմութիւն քո հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց: Եւ զմեզ զծառայս քո արժանի արա՛ 'ի տուէ և 'ի գիշերի և յամ ժամու, միշտ խորհել 'ի սէր պատուիրանաց քոց: Եւ գոհանալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍբ Հոգիդ. Այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութիւն, և աղբիւր անմահութեան դու ես Քս Ած փրկիչ մեր, որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գի

շերի յաւնեղ և խոստովան լինիլ առ քեզ վասն իրաւանց
և արդարութեանքդ ։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տր ած
մեր, արա զմեզ արթունս, և պատրաստ ՚ի ժամ առաւօ
տու ընդ ծռս քո ։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւո
րել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ ։ Այժմ և ։
Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անդադար
փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին ։ Այժմ
և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Քաղցր և բարի ա̃ծն որ իսրայէլի, եկեալ յարդարուն աթոռըն բազմի։
զուղէղս և զմիամիտս սիրով ընդունի, և զնենգ՟որս մատնէ ՚ի հուր գեհենի

Իբր զսաղմոսս զայս շարադրեաց դաւիթ և ետ ասափայ որ երգեր առաջի տն ըստ կարգի իւրում, քանզի էր երգեցող խմբի այլ ղևտականացն ։

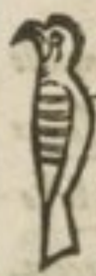
Այս սաղմոսաւն կուրուծէ մարգարէն զտարակուսութի մտաց մերոց, թէ էր չար մարդիկքն այս աշխարհումն աջողութի ունին, և բարի մարդիկքն միշտ 'ի մէջ տառապանաց են ։

յսինքն, ա՛հ թէ ինչպէս քաղցր և բարի է ած դէպ 'ի իսրայելացիքն * իբր դէպ 'ի ածապաշտ մարդիքն, և մանաւանդ դէպ 'ի այնպիսի երկիւղած մարդիքն որ սր

Սաղմոս ասափայ :

Սաղմոս . Հբ :

բրև զի՛ բարի է իսրայէլի ած * որք ուղիղք են սրտիւք ։

Բայց զի իմ փոքր մի սասանեալ էին ոտք * սակաւիկ մի եւս գայթագղեալ էին գնացք իմ։

Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս * զխաղաղութիւն մեղաւորաց ոչ տեսանէի, զի ոչ գոյր վրէպ մահու նոցա։

Հաստատունք են տանջանք նոցա * 'ի վաստակս մարդկան չեն նոքա * եւ ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին։

տէրն ուղիղ է, եւ դիտաւորութիւներն անարատ է եւ առանց թերահաւատութե եւ երկմտութե, այլ եւ առանց ընդունայն քննութեց եւ անշահ հակաճառութեց կու հաւատան 'ինա եւ միամտութե կու կատարեն զկամս նորա։

Այսինքն, բայց փոքր մի մնաց թէ իմ ոտքս դողդողացեր էր, իբր փոքր մի մնաց թէ իմ մտաց խորհուրդն շփոթեր էր * քիչ մի մնաց թէ իմ գնացքս թեքվեր էր, իբր քիչ մի մնաց թէ իմ դիտաւորութիս ծռվեր էր, եւ ընդդէմ այ տրտնջացերէի։

Այսինքն, զերբ սաստիկ նախանձեցայ ես անօրէն մարդկանց հանդիստ եւ ուրախ կենցաղավարութեն վերայ * եւ մեղաւոր եւ չարագործ մարդկանց աջողութին եւ խաղաղութին որ կու տեսանէի, այնպէս կու թուէր ինձ թէ ամենեին նոցա մահ չէր հանդիպիր, եւ զիւրեանք այս աշխարհիս փայելչութենէն եւ հեշտութենէն չէր զրկեր։

Այսինքն, նոցա յաւիտենական դժոխոց տանջանքն պատրաստ եւ հաստատուն է * զերբ երկխղած եւ բարեպաշտ մարդկանց նման չեն աշխատիր 'ի յառաքինութիս եւ 'ի բարեգործութիս * կարծելով թէ մարմնաւէր եւ

մեղագործ մարդկանց նման չի պիտոյին տանջուիլ 'ի հուրն յաւիտենական ։

Այսինքն , վասն որոյ ամբարտաւանութիւն և հպարտութիւնն զիւրեանք պատեց * և զամբարշտութիւնն և զանիրաւութիւն իւրեանց զգեստ արարին և հագան այս աշխարհիս վերայ ։

Այսինքն , բայց նոցա անիրաւութիւնն այրած ճրագունի ճենճահոտ ծխին նման կու ելանէ նոյ առաջիւն * զէրէ որչափ որ իւրեանց կարողութիւն էր միշտ իւրեանց սրտի չար ցանկութեան և չար խորհրդոցն հետևեցան ։

Այսինքն , նոցա խորհուրդն և նոցա խօսքն չարութենով լի էր * և բարձր և հրապարակ տեղերում յայտնի առաջի ամենեցուն անիրաւութիւն հայհոյութիւն և ընդունայնութիւն կու խորհէին ։

Այսինքն , իւրեանց բերանի հայհոյանքն մինչև յերկինս հասուցին * և զիւրեանց չար լեզուն երկրիս վերայ շուրջ կու ածէին , և անմեղ մարդիկն կու չարախօսէին և կու վիրաւորէին անարգանօք ։

Այսինքն , վասն որոյ տեսանելով թէ իւր պարզամիտ ծառայքն նոցա լիրբ սովորութեան , և չար օրինակովն կու գայթակ

ղէին

Վ՟ այսորիկ կալաւ զն՟ ամբարտաւանութի՟ * արկին զիւրեանց զամբարշտութի՟ և զանիրաւութի՟ իւրեանց ։

Ելցէ ոճ՟ 'ի ճարպոյ անիրաւութի՟ նոցա * զի գնացին նոքա ըստ խորհրդոց սրտից իւրեանց ։

Խորհեցան և խօսեցան չարութբ՟ * զապիրատութի՟ 'ի բարձունս խորհեցան ։

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց * և զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ ։

Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն * և աւուրք իմ լի կատարեալ

գտցին ՚ի նոսա։

Ասացին զի՞արդ գիտաց Աստուած * կամ գուցէ գիտութիւն առ ՚ի Բարձրելոյն։

Ահա՛ մեղաւորք են եւ աջողեալ է նոցա * կան եւ ունին զմեծութիւն աշխարհի։

Ասացի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ իմ * լուացի սրբութեամբ զձեռս իմ * եւ եղէ ես խոշտանգեալ զօր հանապազ, եւ կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս։

ղէին, և՚ի մեզս կու անկանէին, և դարձեալ զիւրեանց սխալանքն ճանաչելով կու փոշիմանէին ասաց, լաւ է թէ իմ ժողովուրդս դառնայ առ իս, իբր զգաստանայ զղջայ և ապաշխարէ * և իմ սահմանած օրերս աստ զանազան առաքինութեամբ և բարեգործութեամբ և՚ի հանդերձելումն յաւիտենական երանութեամբ լի և կատարեալ գովի նոցանում։

Այսինքն, վերէ դոքա մեղաւոր և չարագործ մարդկանց վայելչութին և փառքն տեսանելով երկմտեցան և ասացին, թէ ինչպէս կու իմանայ Աստուած աշխարհիս մարդկանց կենցաղավարութին * մի թէ աստուծում գիտութիւն կայ որ զմեղաւորն և զարդարն ջոկէ և զանազանէ ՚ի միմեանց։

Այսինքն, ահա՛ կու տեսանենք մեղաւոր մարդիկն որ առողջութեամբ և աջողութեամբ առատացեր են * և աշխարհիս փառաց և մեծութեան տէր են դարձեր։

Այսինքն, իսկ ես դոցա ասմունքն լսելով խորհեցայ իմ սրտիս միջին և ասացի, թէ որ աստուծում գիտութիւն չկայ, ուրեմն ես փուչ տեղ ՚ի տղայութէ ՚ի վեր զիմ սիրտս արդարացուցի և ուղիղ պահեցի իմ ստեղծողին հետ * փուչ տեղ իմ ձեռքս

սրբութե լուացի , իբր ապաշ
խարութե ջրով զիմ հոգիս յս
տակեցի * և փուշ տեղ օրն 'ի
բուն զիմ մարմինս խոշտանկեցի,
իբր չարչարեցի և վշտացուցի ,
և առաւօտներն զիս իմ սխալա
նացն համար կշտամբեցի, իբր յան
դիմանեցի և նախատեցի ։

Այսինքն , և թէպէտ կասէի իմ
մտաց մէջն թէ զայս բաներս ինչ
պէս որ խորհեցայ , այնպէս պատ
մեմ * ահա՛ պատրաստ է՛ իմ մտաց
առաջևն քո որդւոց ազգն , իբր
քո սուրբ և ընտրեալ ծառայքն,
որոց որ ես իմ սրտիս մէջն ուխ
տեցի թէ ասեմ զամ ։

Այսինքն , բայց յետոյ մտածե
ցի թէ այս այլ մէկ դժուարին
աշխատանք մի է՛ իմ առաջևս ,
զէրէ կու յաղթահարեն զիմ խե
լաց կարօղութին * թողում կե
նայ մինչև որ մտանեմ 'ի սրբու
թին այ , իբր մինչև որ տեղեկա
նամ խորհրդոցն այ , և վերահա
սու լինիմ դիտաւորութե նր ,
և 'ի միտ առնում թէ ինչ պիտի
լինի մեղաւոր և ամբարիշտ մարդ
կանց վերջն և կատարածն , որ
այս աշխարհումս կու հեշտանան,
և կու վայելչանան ։

Այսինքն , բայց ուսանելով 'ի
քեն զծածուկ խորհուրդ ած
ային դիտաւորութե քոյ կասեմ,

թէ

Թէպէտ և ասէի թէ
այսպէս պատմեցից *
ահաւասիկ ազգ որ
դւոց քոց որոց ուխ
տեցի ։

'Ի մտի եդի թէ ծա
նայց և այս ջան է՛
առաջի իմ * մինչև
մտից 'ի սրբութին
այ և 'ի միտ առից զկա
տարած նոցա ։

Սակայն վասն նեն
գութե նոցա տարա
գիր արարեր զնոսա

* եւ կործանեցես զնոսա յամբարտաւանութե իւրեանց։

Իսկ զի արդ եղեն յաւեր * յանկարծակի սատակեցան պակասեցան կորեան վն անօրէնութեն իւրեանց * եւ եղեն ոպ երազք զարթուցելոց։

Տր 'ի քաղաքի քում զպատկերս նց անարգեսցես * զի հուր բորբոքեցաւ 'ի սրտի իմում, եւ երիկամունք իմ այլագունեցան։

Ես արհամարհեալ եղէ եւ ո՛չ գիտացի * ոպ

Թէ դու աշխարհիս վայելչութե հետեւօղ մարդիկքն վն իւրեանց նենգաւորութեն եւ խորամանկութեն տարագիր կանես, իբր կու հալածես քո երեսէդ * եւ կու կործանես զնս իւրեանց ամբարշտութե եւ հպարտութե միջումն։

Այսինքն, որ արդար եւ բարեպաշտ մարդիկքն որ այս աշխարհումն միշտ խղճութբ եւ չարչարանօք կենցաղավարեցան վն յուսոյ արքայութեն քոյ, տեսանելով նց կործանումն ասեն, ա՛հ ինչ պէս շուտով կործանեցան քակվեցան եւ աւիրվեցան * յանկարծակի սատակեցան պակասեցան եւ կորան, իւրեանց անօրէնութեն համար * եւ իւրեանց փառքն եւ մեծութին այնպէս դարձաւ նոցա մտաց առաջեւն ինչպէս թէ երազում տեսած ըլնէին։

Այսինքն, տր ած դու քո երկնային քաղաքումն նց պատկերքն, իբր նց յիշատակն ջնջես եւ անարգես * զէրէ տեսանելով նց համարձակ կենցաղավարութին նախանձու կրակն բորբոքեցաւ իմ փորիս մէջն, եւ իմ երիկամունքս զիւրեանց գոյնն փոխեցին, իբր իմ մտացուղիղ խորհուրդքն շըփոթվեցան եւ այլայլեցան։

Այսինքն, ես նց վախճանն չէ մտածելով, այլ միայն մարմնաւոր

հեշտութեն և վայելչութեն
նայելով գայթակղեցայ և արհա
մարհեցայ լքեն, և չէ՛ դիտացի *
զերբ այնպէս համարվեցայ քոյ
առաջևդ. ինչպէս մէկ անասուն
մի, որ ինչ կողմն որ կուքարշեն
զինքն դէպ՚ի յայն կողմն կուգնայ
* բայց այսու հետև հրաժարելով
յայսպիսի փուչ մտածմունքներ
էս, հանապազ քեզ հետ կուկե
նամ, իբր քոյ ս̃բ կամացդ կուճնա
զանդիմ, որ այսուհետև դու
զիս քո շնորհօքդ և քո երկնային
խորհրդովդ կառավարես։

Ա՟յսինքն, դու իմ սխալանքն ան
տես առնելով զիմ աջ ձեռքս բռ
նեցիր * և ինչպէս որ քո ս̃բ կամքդ
և քո ս̃բ խորհուրդդ էր, այնպէս
ինձ առաջնորդեցիր * և զիս փա
ռօք ընդունեցիր և պատուեցիր
և մեծարեցիր։

Ա՟յսինքն, ուստի ես ինչ ունիմ
երկնքումն քեզանից 'ի զատ, որով
հետև դու միայն ես իմ յաւիտե
նական բարութին * կամ թէ ես
երկրիս վր̃ քեզանից ինչ պիտիմ
խնդրել որ զիմ սիրտս կարենայ
հանգստացնել։

Ա՟յսինքն, իմ սիրտս և իմ մար
մինս, իբր իմ հոգիս և իմ մարմինս
քոյ սիրովդ մաշեցաւ հալեցաւ
և նուաղեցաւ * զերբ դու իմ
սրտիս ցանկալի ա̃ծն ես, և դու

զանասուն համարե
ցայ առաջի քոյ * և
ես յա̃մ ժամ ընդ
քեզ եմ։

Աջոյ ձեռամբ
իմ * 'ի խորհուրդս
քո առաջնորդեցեր
ինձ * և փառօք ընկա
լար զիս։

Զ՞ինչ կայ իմ բնաւ
յերկինս * կամ 'ի քէն
զինչ և ս խնդրեցից
յերկրի։

Նուաղեցաւ սիրտ
իմ և մարմին իմ *
ա̃ծ սրտի իմոյ, բա
ժին իմ ա̃ծ յաւի
տեան։

Ահաւասիկ ոյք հեռի արարին զանձինս իւրեանց 'ի քէն կորիցեն * սատակեցեր զամենեսեան ոյք ապստամբք եղեն 'ի քէն։

Ինձ մերձենալ առ ած բարի է * և դնել առ տր զյոյս իմ։

Պատմել զամ օրհնութիւնս քո 'ի դրունս դստեր սիոնի։

Տունք. 24։

Իմաստութի ասափայ։

Սաղմոս. ՀԳ.

իմ բաժինն և ժառանգութիւն ես իմէջ այլ ամենայն ըստեղծական բարեաց յաւիտեանս յաւիտենից։

Այսինքն, ահա՛ այն մարդիկն որ զիւրեանց անձն, իբր զիւրեանց սիրտն և միտքն քեզանից հեռացուցին, կորնչիլ պիտին հոգւով * և դու սատակեցիր և փչացուցիր զամէն այնպիսի մարդիկն որ քեզանից երես դարձուցին, և աշխարհիս վայելչութենն հետևեցան։

Այսինքն, ուստի ինձ բարի և շահաւէտ է որ մօտկանամ միշտ առ ած հոգւով և մտօք * և դնեմ առ տր ած զիմ յոյս և զդիտաւորութիւնս։

Այսինքն, և պատմեմ և քարոզեմ զքո օրհնութիւնդ և զքո գովութիւնդ սիոնի դստեր դռներումն, իբր 'ի յականջս հաւատացելոց քրիստոնէից որքեն դստերք նոր սիոնի։

Իբր, զայս սաղմոսս որ էր շարադրեալ մարգարէն դաւիթ միշտ երգէր ասափ իմաստութեամբ և շնորհօքն այ։

Այս սաղմոսումս քաղցրութե գանկատ կանէ մարգարէն 'ի ձեռացն այ, կամ վն քակմանն երուսաղէմի, և կամ վասն տառա

պանաց

պանաց և հալածմանն եկեղեց
ւոյն քրիստոնէականի։

Այսինքն, ով ած էր զմեզ ամենեքին յերեսաց ձգեցիր, և զմեզ մեր թշնամեաց ոտիցն կո խան արարիր * և քո սրտմտու թիւդ և բարկութիւդ բորբոքեցաւ քոյ արօտիդ ոչխարներին վերայ, իբր քո օրինաց և պատուիրանաց հնազանդօղ ծառայիցդ վերայ։

Այսինքն, յիշէ՛ քո հաստատեալ ժողովուրդդ որ 'իսկզբանէ ըստա ցար * և քո խաչիւդ և պատուա կան արեամբդ փրկելով քեզ յա տուկ վիճակ և ժառանգութիւն արարիր։

Այսինքն, յիշէ՛ զայս սիոն լեառս իբր զքո եկեղեցին քո, ինչ տեղ որ բնակեցար և միշտ կու բնակիս * և քո հզօր ձեռքդ բարձրացուր մեր թշնամեաց ամբարտաւան դի տաւորութենն վերայ, և զեւր եանք յամօթ արա՛ և փչացուր։

Այսինքն, որ չափ անիրաւու թիւն և չարութիւն արաւ թշ նամին սատանայ իւր պաշտօնէ իւքն քոյ սրբութենդ, իբր քոյ սուրբ եկեղեցւոյդ * և քոյ սբ անուանդ և քոյ սբ հաւատոյդ ատօղ անհաւատ և անզգամ մար դիքն պարծեցան իւրեանց բարե կենդանութե և ուրախութե

Ընդէր մերժեցեր ած իսպառ * բարկա ցաւ սրտմտութիւն քո իվերայ խաշինս արօտի քոյ։

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար իսկզ բանէ * փրկեցեր ըզ վիճակ ժառանգու թե քոյ։

Լեառն սիոն այս, ուր բնակեցար դու 'ի սմա * համբարձ զձեռն քո իվերայ ամ բարտաւանութեան նոցա իսպառ։

Որինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի սրբու թե քում * պարծե ցան ատելիք քո իմէջ բարեկենդանութե իւրեանց։

Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս * և ինքեանք ոչ ծանեան զելս 'ի վերուստ։

Որպէս յանտառի փայտատօք կոտորեցին զդրունս նր 'ի միասին * փայտատաւք և մրճօք կործանեցին զնա։
Այրեցին 'ի հուր զսրբութի քո յերկրի * պղծեցին զխորան անուան քո։

միջումն ասելով, թէ մեր հզօր կարօղութէն յաղթահարեցինք և խեղճ արարինք զիւրեանք։
Այսինքն, քու եկեղեցեաց և քու մե տաճարներիդ վերայ փոխանակ ածային մե նշանացն իւրեանց պիղծ նշաններն տնկեցին 'ի յիշատակ յաղթութե * և իւրեանք մինչ չարարին և չիմացան թէ այն յաղթութին ոչ թէ իւրեանց կարօղութէն էր, այլ իվերուստ էր, իբր.քո թոյլ տալուդ էր։
Դարձեալ մինչ չարարին և չիմացան զելից դրոց պատմութին 'ի սկզբանէ, թէ ինչ արար ած հպարտացեալ զօրացն փարաւոնի։
Դարձեալ եդին զիւրենց նշաններն իվերուստ, իբր 'իվր եկեղեցեաց, և չի ճանաչեցին քո ամենակարօղ զօրութիդ, ինչպէս որ ըստ ելից դրոց վկայութեն փարաւոն չի՛ ճանաչեց, և ընկղմեցաւ 'ի ծովն կարմիր։
Այսինքն, օրմանի ծառերին նման քու եկեղեցւոյդ դուներն ողջ միատեղ կացիններով կոտրատեցին * կացիններով և նդերով ջարդեցին կործանեցին և վայր ձգեցին։
Այսինքն, ըքո մե անօթներդ կրակով այրեցին երկրիս վերայ * և սուրբ անուանդ տնադրած խորաններն և տաճարներն պղծեցին և ապականեցին, իւրեանց

հայհոյուքէն և պիղծ խօսքերուն ։
Այսինքն, նոցա անողորմ և անգ
գամ ազգին միատեղ իւրեանց որ
ալ մէջն խորհուրդ արարին և
ասացին * եկէք դոցա ա̃յ և դոցա
որբերի տօներն և տօնախմբութի
ներն բառնանք յերկրիս երեսէն ։
Այսինքն, այսչափ խղճութենս
և թշուառութենս միջումն մեք քե
զանից մէկ գթութե և ողորմու
թե նշան մի չի՛ տեսանք * և մար
գարէական հոգւով մարդայլ
չունինք որ զմեզ մխիթարել կա
րենայ * և ոչով այլ չիկայ մեր
միջումն որ զմեզ և մեր վերջի ինչ
լինելն կերպիւ մի ճանաչել կա
րենայ , և մեզ ծանուցանէ ։
Այսինքն, մինչև յերբ թոյլ կու
տաս տ̃ր ա̃ծ որ մեր թշնամիքն
զմեզ նախատեն , և ոտից կոխան
անեն * և մեր հակառակորդքն
հայհոյելով զքո սուրբ անունդ
զքեզ բարկացուցանեն ։
Այսինքն , էր քո հզօր ձեռքդ
մեր թշնամեացն յետ կու դարձու
ցանես * կամ թէ երբ քո ս̃բ աջդ
քո ծոցէդ դուրս կու հանես ամե
նևին , և մեր թշնամիքն կու պատ
ժես և կու պատուհասես ։
Այսինքն , դու մեր ա̃ծն և
մեր թագաւորն ես յառաջ քան
զյաւիտեանս * և դու զմեզ քո
մահուամբդ և յարութեդ փրկեցիր

Ասացին ՚իսիրտս իւր
եանց ազգք նց իմիա
սին * եկայք լուե
ցուսցուք զա̃մ տօնս
ա̃յ յերկրէ .

Նշանս մեք ինչ ոչ
տեսաք * և ո՛չ ևս
գուցէ մարգարէ *
և զմեզ ինչ ոք ո՛չ
ճանաչիցէ ։

Մինչև յերբ ա̃ծ նա
խատէ թշնամին *
բարկացուցանէ հա
կառակորդն զանուն
ս̃բ քո .

Ընդէ՞ր դարձուցա
նես զձեռն քո * և
զաջ քո ՚իմիջոյ ծոցոյ
քումէ իսպառ ։

Աստուած թագա
ւոր մեր յառաջ քան
զյաւիտեանս * որ
արարեր զփրկութի

'ի մէջ երկրի:

Դու հաստատեցեր զօրութե քով զծով * դու խորտակեցեր զգլուխ վիշապինին ջուրց:

Դու փշրեցեր ըզգլուխ վիշապին * և ետուր զնա 'ի կերակուր զօրացն հնդկաց

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվտակս * դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստիկս:

Քո է տիւ, և քո է գիշեր * զլոյս և զարև դու հաստատեցեր *

'ի մէջ երկրի, իբր 'ի յերուսաղէմ քաղաքի:

Այսինքն, դու քո ամենակարող զօրութեամբդ զայս ծով աշխարհս հաստատեցիր, իբր ծնա զանդեցուցիր քոյ ոբ հաւատոյդ * դու քո սուրբ մկրտութեդ զգլուխն հպարտութեն վիշապին սատանայի խորտակեցիր 'ի յորդանան գետ:

Այսինքն, դու քո խաչելութեդ և մահուամբդ փշրեցիր ըսկզբնականն մեղաց պատճառ եղող սատանայէլի գլուխն * և զինքն հնդստանցւոց կերակուր տուիր, իբր հոգւով սևացեալ մեղաւորաց ոտիցն կոխան արարիր իմեան զօրութե և իշխանութե հոգւոյդ սրբոյ:

Այսինքն, դու բացիր և բղխեցուցիր հին և նոր կտակարանաց աղբիւրներն և առատ ջրերն, իբր նոցա դժուար և խորին իմացուածն քո սուրբ հոգւովդ մեզ յայտնեցիր * դու հեթանոսաց և անհաւատից մոլորական դըրգերն որ վարարած գետերի նման աշխարհիս վերայ կու սփռէին, ցամաքեցուցիր չորացուցիր և խափանեցիր:

Այսինքն, քո է ցերեկն և քո է գիշերն, իբր քո են քրիստոնեայք լուսաւորեալք, և քո են հրէայք

մըթաց

մրթացելք * լուսինն և արեգակն
դու հաստատեցիր, իբր հին և նոր
կտակարանքն դու սահմանեցիր
* և դու հաստատեցիր զա̃մ գա
ւառս թէ քրիստոնէից և թէ այլ
ազգեաց * զգարունն և զամառն
դու ստեղծեցիր, իբր թէ ըզ
հրէայս որ հեռի են 'ի քո ա̃ծային
սիրոյդ ջերմութենէն, և թէ
զքրիստոնեայս որ բորբոքեալ
սիրով զքեզ կու պաշտեն, դու
ստեղծեցիր։

Այսինքն, ուրեմն քեզ յայտնի
լինի, որ թշնամին ատելով զքո
ճշմարտութիդ կու արհամարհէ և
կու նախատէ զո̃րդ * և անզգամ
ժողովուրդն այլազգեաց քո ս̃բ
անունդ հայհոյելով զքեզ կու
բարկացնէ և կու զայրացուցանէ։

Այսինքն, մի՛ մատներ 'ի ձեռն
գազանաբարոյ և ամբարիշտ մարդ
կանց զայնպիսի մարդն որ զքեզ
ճշմարիտ ա̃ծ կու խոստովանի *
և զքո աղքատ և անանկ ծառայից
անձինքն մի՛ մոռանար ամենևին
և անտես առներ։

Այսինքն, այլ նայիր 'ի քո ուխտդ
իբր յիշէ քո ուխտդ որ խոստա
ցեր ես թէ դու ամենևին չես 'ի
բաց ձգեր զայնպիսի մարդն որ
հաւատով կու գայ դէպ առ քեզ
* զերէ մեղաւորութե̃ և հեշ
տասիրութեամբ յիմարած մարդ

կանց

և դու հաստատեցեր
զա̃մ սահմանս երկրի
* զգարուն և զա
մառն դու ստեղ
ծեր։

Այս յուշ լեր քեզ
զի թշնամին նախատ
եաց զո̃րդ * ժողո
վուրդ անզգամ բար
կացոյց զանուն ս̃բ
քո։

Մի՛ մատներ գազա
նաց զանձն որ խոս
տովան առնի առ քեզ
* և զանձինս անան
կաց քոց մի՛ մոռանար
իսպառ։

Հայեաց յուխտ քո
* զի լցան տունք
ափշելոց յերկրի անի
րաւութե̃։

Մ՛ի դարձցի տնանկն
ամաչեցեալ * այլ աղ
քատք և տնանկք օր
հնեսցեն զանուն տե̃
քո։

Ա՛րի ա̃ծ և դատեա՛
զդատաստանս քո *
յիշեա՛ զնախատինս որ
յանզգամն զօրհա
նապազ։

Մ՛ի մոռանար զձայն
պաշտօնէից քոց * ամ
բարտաւանութիւն
ատելեաց քոց վերաս
ցի հանապազ։

Տուն: ԻԲ.

՚Ի կատարած Վ ապականեր.
Սաղմոս օրհնութե̃ ասափայ:

կանց տներն անիրաւութե̃ յափշ
տակութե̃ և չարագործութե̃
լցեալ երկրիս վերայ։
Ո՛. յսինքն, մի՛ թողուր որ քո շնոր
հաց աւատութենէն զրկած և
տնանկացած մարդն քեզանից
զիւր խնդիրքն չի՛ ընդունելով
ամաչէ և յետ դառնայ * այլ այց
արա՛ ամենեցուն քո սբ̃ տնօրէ
նութեան միջնորդութե̃ն, որ
աղքատք և տնանկք քո սուրբ
անունդ օրհնեն և գովեն և փա
ռաբանեն։
Ո՛. յսինքն, վերկաց տ̃ր ա̃ծ, և
դու զքո դատաստանդ արա՛ *
թէ զմեր խղճութի̃ն այլ չես յի
շեր մեր անարժանութե̃ն համար
զքո նախատինքդ յիշէ, որ անզ
գամ և ամբարիշտ մարդիկք զօրն
՚ի բուն ընդդէմ քեզ կու խօսին և
կու հայհոյեն։
Ո՛. յսինքն, քոյ պաշտօնէից և
քոյ հաւատացեալ ծառայից աղա
չանաց ձայնն մի՛ մոռանար * զէ
րէ քո սուրբ հաւատքիդ ատող
մարդկանց ամբարտաւանութի̃ն
և հպարտութի̃ն որ ըստ օրէ կու
աճելանայ և կու բարձրանայ երկ
րիս վերայ։

Իբր, զայս սաղմոսս վասն քի̃ է
ասացեալ մարգարէն դաւիթ
հոգւոյն՝ սրբոյ տնօրէնութե̃ն,

ուստի

ուստի մի՛ ապականեր զմեկնու-
թիւն սորա։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն ՚ի բերանոյ ք՟ի վ՟ն ա՟ուր
դատաստանին, և վասն հատուց
ման ըստ իւրաքանչ իւրոցն գոր
ծոց։

յինքն, կու խոստովանինք
ո՟ր ա՟ծ հայր երկնա
ւոր կու խոստովանինք
եւ որդիդ քո միածին, և ա՟մ հա
ւատացեալ ծառայք իմ քո ամե
նազօր կարողութի՟դ և քո անչափ
մեծութի՟դ * և յիշելով զքո
ս՟բ անունդ զքեզ միշտ մեզ ՚ի
յօգնութի՟ կու կանչենք։

Այսինքն, պատմեմ զքո ա՟մ
ըսքանչելիքդ որ ինձ արարիր,
երբ յայտնեմ աշխարհի զամենայն
փառքն և մեծութիւնն որ ինձ
պարգևեցիր * և մանաւանդ,
երբ որ ես քեզանից ժամանակ
առնում, երբ յորժամ որ ժամա
նակն հասանի։ որ ես քո հայրական
փառօքդ գամ ՚ի դատել զկենդա
նիս և զմեռեալս, յայնժամ ու
ղիղ դատաստան անելով հատու
ցանեմ իւրաքանչ իւրոց ըստ գոր
ծոց իւրեանց, և զքո սուրբ
անունդ փառաւորեմ առաջի
ա՟մ արարածոց։

Այսինքն, յառաջ քան զմար

Սաղմոս. ՀԴ.

ոստովան եղի
ցուք առ քեզ
ա՟ծ, խոստո
վան եղիցուք * և
կարդասցուք զա
նուն ս՟բ քո։

Պատմեցից զա՟մ ըս
քանչելիս քո * յոր
ժամ ժամ առից ես,
ուղիղ դատեցից։

Մաշեցաւ երկիր և

ամ̃ բնակիչք նորա * ես հաստատեցի զսիւնս նր̃։

Ասացի անօրինաց թէ մի՛ անօրինիք * և մեղաւորաց թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր։

Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղջիւրս ձեր * և մի՛ խօսիք զայ̃ անիրաւութի̃։

Զի ոչ յարևելից և ոչ յարևմտից * և ոչ յանապատէ լերանց * այլ ա̃ծ դատաւոր է։

դեղութիւնն իմ, երկիրս իւր բնակչօքն մաշեր և փչացեր էր մեղօք. բայց ես նորա սներն հաստատեցի, իբր զիմ առաքեալքս յուսադրեցի և կարգեցի, որ զինքն քարոզութբ̃ աւետարանական ճշմարտութեն ամրացնեն, և զանազան գործովք առաքինութե̃ զարդարեն և գեղեցկացնեն։

Այսինքն, ասացի անօրէն մարդկանց ՚ի ձեռն առաքելոց և աշակերտաց իմոց, թէ թողէք զձեր մոլորական սովորութին, և մի՛ անօրինիք * և ասացի մեղաւորաց և չարագործաց, թէ ձեր հպարտութե̃ և ամբարտաւանութե̃ պոզերն մի՛ բարձրացուցանէք իմ̃ հաստատեալ ծառայիցն այ̃։

Այսինքն * ասացի թէ ձեր անզգամութե̃ և կամապաշտութե̃ պոզերն մի՛ բարձրացնէք իմերոյ առաքելոց և վարդապետացն եկեղեցւոյ * և ընդդէմ ա̃ծային գրոց անիրաւութիւն և հայհոյանք մի՛ խօսիք։

Այսինքն, զերե ոչ յարևելից ոչ յարևմտից * և ոչ ՚ի յանապատէ կամ ՚ի լերանց, իբր և ոչ ՚ի հարաւոյ և կամ ՚ի հիւսիսոյ ձեզ իշխան և դատաւոր գալոց յոյս կայ, որ ձեզ ըստ ձեր հաճոյիցն դատաստան անէ * այլ ք̃ս ա̃ծ է՛ ձեր դատաւորն, որ առանց

երես պաշտութիւն կուպաշտէ զար
դարս, և կուպատժէ զմեղաւորս,
և մանաւանդ զձեզ ով երախտա
մոռացք և ածուրացք։

Այսինքն, զոմն կու խոնարհե
ցուցանէ դատապարտելով, և
զոմն կու բարձրացուցանէ փառա
ւորելով ըստ իւրաքանչ իւրոցն
գործոց * զէրէ այ ձեռքին պարզ
և անապական գինով լցած թաս
կայ, որ կու նշանակէ զչափ հա
տուցման վարձուց մարդկան, և
այս թաս կայ 'ի ձեռին այ, զէ
րէ ինքն ած տէր է հատուցանե
լու ըստ իւրաքանչ իւրոցն գոր
ծոց * և կու կեռացնէ և կու
խմցնէ երբեմն սորա և երբեմն
նորա, իբր իւր ընտրեալ և հա
ւատարիմ ծառայիցն։

Այսինքն, բայց այն գինւոյն
մրուրն չէ պակասիր * զէրէ մե
ղաւորաց թիւն որ պխտին խմե
լոյն բարկութիւն մրուրն, աւե
լի է քան զերանելեաց թիւն որ
պխտին խմել զանապական գինին
յաւիտենական ուրախութիւն։

Այսինքն, իսկ ես կու ցնծամ
իմ հաւատարիմ ծառաներովն
յաւիտեանս յաւիտենից * և կու
երգեմ և սաղմոս կասեմ այ յա
կոբայ, 'ի մէջ արքայութեան
երկնից։

Այսինքն, մեղաւոր և ամբա

Զայս խոնարհ առ
նէ, և զայն բարձրա
ցուցանէ * բաժակ 'ի
ձեռին տն գինի լի
անապակ արկեալ *
և խոնարհեցոյց յայս
մանէ յայս։

Սակայն մրուր նորա
ոչ սպառեսցի * և
արբցեն զնա ամ մե
ղաւորք երկրի։

Ես ցնծացայց յաւի
տեան * սաղմոս ասա
ցից այ յակոբայ։

Զամ եղջիւրս մե

ղաւորաց փշրեսցես * և բարձր եղիցին եղջիւր արդարոյ։

Տունք. ԺԹ.

՚Ի կատարած ընդ օրհնութեան սաղմոս ասափայ և երգ առ ասորեստանեայն։

Սաղմոս. ՀԵ.

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի ա՟ծ * և յիսրայէլ մեծ է անուն ն՟ր։

ջիւրս մարդկանց բովանդակ հպարտութե և կամապաշտութե պոզերն իմ արդար դատաստանովս կու կոտրատեմ մատնելով զնոսա ՚ի հուրն յաւիտենական * և արդարոց փառաց և պարծանաց պոզերն կու բարձրանայ ՚ի կեանս յաւիտենականս։

Իբր , զայս սաղմոս մինչև ՚ի վերջն դաւիթ մարգարէն է շարադրեր ՚ի վ՟ր յաղթութեն ասորեստանեաց , վասն օրհնելոյ և գովելոյ զա՟ծ , և տուեալ է ասափայ որ նա երգէ։

Այս սաղմոսովս խօսելով մարգարէն վասն հրէից և վասն յաղթութեն զոր արար ա՟ծ իձեռն նոցա , նշանակէ խորհրդաբար զեկեղեցին ք՟ի և զյաղթութիւն նորա ընդդէմ անօրինաց և ամբարշտաց։

Այսինքն , ՚ի մէջ զանազան ազգաց կռապաշտից , միայն հրէից է յայտնի ճշմարիտ ա՟ծն ըստեղծողն երկնի և երկրի * և վասն զարմանալի յաղթութեանցն որ արար ՚ի պատճառս ն՟ց , մեծ է իւր անունն իմէջ իսրայէլացւոց։
Դարձեալ , ՚իմէջ զանազան ազգաց մարդկան որք են յաշխարհի միայն քրիստոնէից է յայտնի որ

դին ոչ ամն ճշմարիտ * և փառն
յաղթութեն զոր արար խաչիւ
և մահուամբն իւրով ընդդէմ սա
տանայի , մեծ է իւր անունն ՚ի
մէջ քրիստոնէից։

Այսինքն , ոչ տեղն խաղաղու
թեն քաղաքումն է, իբր ՚ի յերու
սաղէմ , որ թարգմանի տեսու
թի խաղաղութե * և իւր բնա
կութիւն միշտ ՚ի սիոն է , իբր ՚ի
յամրոց քաղաքին երուսաղէմի։

Դարձեալ , քո տեղն ՚ի մէջ սի
րով և խաղաղութե միաբանեալ
քրիստոնէից է * և իւր բնակու
թիւն ՚ի մէջ սբ եկեղեցւոյ է։

Այսինքն , ՚ի յերուսաղէմ խոր
տակեաց և փշրեաց ամ սենեքա
րիմայ աղեղի զօրութիւն * զվա
հանն զթուրն և զպատերազմն ,
սատակելով ՚ի ձեռն հրեշտակին
իւրոյ հարիւր ութսուն և հինգ
հազար կռվարարս նորա։

Դարձեալ , սուրբ եկեղեցւոյ
միջումն խորտակեց և փշրեաց
քս սատանայի ճարագիտութե
զօրութիւն , զհակառակութիւն
և զհալածանքն , յաղթահարե
լով ՚ի ձեռն առաքելոց և վարդա
պետաց զպաշտօնեայս և զկամա
րարս նորա։

Այսինքն , դու որ ամ լոյս և
պայծառութի տուող ես անցած
ժամանակի լեռներին , իբր նա

խա

Եւ եղև ՚ի խաղաղութե
տեղի նր * և բնակու
թի նորա ՚ի սիոն։

Անդ խորտակեաց որ
զզօրութի աղեղան *
զզէն զսուր և զմա
կատաղամարտ։

Լուսաւոր ես դու
սքանչելապէս լե
րանցն յաւիտենից *

խռովեցին ամենեքեան որք անմիտք էին սրտիւք * ննջեցին զքունս իւրեանց և ինչ ոչ գտին։

Ամենայն արք ՚ի մեծութե ձեռաց իւրեանց ՚ի սաստէ քումէ Ած յակոբայ ննջեցին * որք հեծեալք էին ՚ի ձիս։

խաւարոց մարգարէից և դատաւորացն իսրայէլացւոց * խռովեցան սասանեցան ամէն այնպիսի մարդիկքն որ սրտով անմիտք էին, իբր քո ամենակարող զօրութիւդ չէ ճանաչելով ընդդէմ քո ժողովրդեանդ կու հակառակէին * բայց ննջեցին խորուկ քնի մէջումն և ոչինչ չի գտան, իբր այնպէս խորուկ քնեցան զօրքն տարոց, որ այլ չի արթնացան, և ինչ որ ունէին կորուսին։

Դ. արձեալ, դու Տր յս քս քո հոգւոյդ որբոյ շնորհաց լուսոյն և պայծառութենն առօղն եւ յաւիտենից լեռներին, իբր առաքելոց և վարդապետացն եկեղեցւոյ * խռովեցան և սասանեցան երևելի և աներևոյթ թշնամիքն որ նոցա կենսատու քարոզութեն կու հակառակէին * քնեցան իւրեանց մեղաց և մոլորութեան միջումն, և ոչինչ չի՛ շահեցան։

Այսինքն, որչափ որ ձեռքէն մեծրեան եկող մարդկայր, իբր զօրեղ և քաջ և բան պաշարող մարդ կայր իմէջ զօրացն տարոց, քո սաստիկ բարկութենէդ և քո ցասմանէդ ով Ածդ իսրայէլացւոց սատկեցան * այնպիսի մարդիկքն կասեմ, որ զօրեղ ձիանց վերայ էին հեծած։

Դ. արձեալ, Որչափ որ քո հա

ւա

ճառագեալ ժողովրդեանդ հզօր
Թշնամիք կային, քո բարկութեդ
և քո սաստեդ ով քս որդի այ ջնջ
վեցան և ոչնչացան * այնպիսի
Թշնամիքն կասեմ, որ ձիաւորեր
էին, և զիներ էին ընդէմ քո
սուրբ եկեղեցւոյդ ։

Մ․ յսինքն, դու ահաւոր և զար
հուրելի ես որ ած, ով կարէ
քեզ ընդէմ կենալ * զէրէ եր
բոր դու երևեցար 'ի յերկնից քո
ամենակարող զօրութբն մեզ յօգ
նութի հասանելով, շուտով յայտ
նի եղև քո բարկութիդ զօրացն
ասորւոց ։

Պ․ արձեալ, դու ահաւոր ես ով
քս ած, ով կարէ քեզ ընդդիմա
նալ * զէրէ երբոր դու երևե
ցար 'ի յերկնից մարդկային կեր
պարանօքդ, շուտով յայտնի եղև
քո բարկութիդ ընդէմ սատա
նայի և կամարարաց նորա ։

Մ․ յսինքն, ասորոց զօրքն վախե
ցաւ և սասանեցաւ, երբոր ած
վերկացաւ որ դատաստան անէր
* և զհրէից խեղճ ազգն որ էր 'ի
յերուսաղէմ քաղաքի փրկէր և
ազատէր նոցա բռնութէն ։

Պ․ արձեալ, դիւաց զօրքն վախե
ցաւ և սասանեցաւ երբոր քրիս
տոս եկաւ յաշխարհ, որ ար
դար դատաստան անէր, և զե
րամս արդարոց և հեզոց որք էին

Դու ահաւոր ես և
ով կարէ կալ առա
ջի քո * ոչ երևե
ցար դու յերկնից
յայտնի եղև բար
կութի քո ։

Երկիր երկեաւ և
սարսեցաւ ընդ յառ
նելն այ 'ի դատաս
տան * ընդ ապրեցու
ցանել զամ հեզս
երկրի ։

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առնին առ քեզ * և ծածկեալք իմաստութե օրհնեսցեն զքեզ։

Ուխտս դիք և կատարեցէք տն այ մերոյ * ամենեքեան որք շուրջ էք զնովաւ։

Մատուցէք պատարագս ահաւորին * որ քաղէ զոգիս իշխանաց, ահաւոր է նա քան զամենայն թա

՚ի գոգն աբրահամու ազատէր ՚ի բռնութէ նոցին։

Այսինքն, բարեպաշտ հրէից միտքն և խորհուրդն միշտ կու խոստովանի զքո բարերարութիւնդ տր ած * և նոքա որ ծածուկ իմաստութիւն ունին իբր մարգարէական հոգի ունին կու օրհնեն զքեզ։

Դարձեալ, բարեպաշտ քրիստոնէից միտքն և խորհուրդն միշտ կու խոստովանի զքո բարերարութիւնդ քս ած * և նոքա որ քո մարդեղութեան խորհրդոյ իմաստութեն զարդարեալք են, կու օրհնեն և կու փառաբանեն զքեզ։

Այսինքն, ուստի ո՛վ հրէայք ուխտ դրէք այ և կատարեցէք * դուք որ կայք ՚ի յերուսաղէմ, և այ տաճարի բոլորքն կու բնակիք։

Դարձեալ, ուստի ո՛վ քրիստոնեայք ուխտ դրէք քի, և զ գլխաւորն ՚ի մեղաց սրտի մտօք ծառայեցէք նմա * դուք որք էք իմէջ սուրբ եկեղեցւոյ, և քի տաճարների բոլորքն կու բնակիք, ուր քս բազմեալ կայ հանապազ։

Այսինքն, զանազան մատաղներ մատուցէք ո՛վ հրէայք ահաւոր թագաւորին այ * զէրէ այն որ սարրոց իշխաններին հոգիքն կու քաղէ, հզօր և ահաւոր է քան

զՔմ թագաւորս երկրի։
Պ. արձեալ, զանազան առաքինութեն և բարեգործութեն պատարագներ մատուցէք ով քրիստոնեայք ահաւոր թագաւորին քի * զերէ այն որ զզօրութիւ դիւաց և զհոգիս բռնաւոր իշխանաց կուքաղէ, հզօր է քան զՔմ թագաւորս երկրի։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջին դաւիթ մարգարէն է ասացեր վասն անցաւոր վայելչութե աշխարհիս, զի դիթում անցաւոր թարգմանի, և տուեալ է սաղմոսս որ երգէ ըստ իւր կարգին։
Եւ այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն 'ի բերանոյ երկիւղած մարդկանց որ իմէջ փորձութե զղջալով իմեղաց կու աղօթեն առ Ած և կու յուսադրեն զինքեանս։

Ե. ժմինքն, ես իմ տառապանաց և փորձութեան միջումն մտացս ձայնովս առ Տրն իմ աղաղակեցի * և մտացս ձայնովս առ Ածն իմ ուղիղ սրտիւ աղօթեցի * և նա իւր հայրական գթութենովն նայեցաւ դէպ իս, իբր լսեց և ընդունեց զիմ խնդրուածքս։
Ե. ժմինքն, ինչ օր որ ես նեղութե և վշտի մէջ անկայ, ձեռքերս

դաւորս երկրի։

Տունք. 10։

'Ի կատարած վասն իդիթումայ սաղմոս ասափայ։

Սաղմոս. ՀԶ.

Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի * ձայնիւ իմով առ Ած * և նայեցաւ առ իս։

Յաւուր նեղութե իմոյ զԱծ խնդրեցի

ձեռօք իմովք * և
՚ի գիշերի առաջի նր̃,
ո՛չ խաբեցայ ։

Ո՛չ կամէր մխիթա
րիլ անձն իմ * յիշե
ցի զա̃ծ և ուրախ
եղէ * հոգայի և նո
ւաղեւր յիս հոգի իմ։

Կանխեցին պա
հուց աչք իմ * խռովե
ցայ և ո՛չ խօսեցայ *
խոր հեցայ զաւուրսն
զառաջինս , և զամսն
յաւիտենից յիշեցի ։

Խօսեցայ ՚ի գիշերի
ընդ սրտի իմում *
հոգայի * և տառա
պիւր յիս հո
գի իմ ։

Մի թէ ՚ի յաւիտեան

տարածեցի յերկինս և զա̃ծ խնդ
րեցի * և չէ՛ թէ ցերեկն միայն,
այլև գիշերն նորա առաջևն ըո
քած մնալով աղաչեցի, և չի՛ խաբ
վեցայ ․ իբր իմ բարի դիտաւո
րութեա կարօտ չի՛ մնացի ։

Այսինքն , սաստիկ սրտիս դառ
նութէն ամենևին չէր ուզեր հո
գիս մխիթարվիլ * յիշեցի զա̃ծ
զմխիթարիչն ամ̃ի , և ուրախա
ցայ * զէրէ տրտմութե և տխրու
թէ միջումն այնչափ միտք կանէի
և կու հոգայի , որ հոգիս ինձ
նում կունուաղէր և կու թու
լանայր ։

Այսինքն , գիշերն ՚ի քուն ան
քուն մնալով աչքերս մէկ ժամէն
մինչև ՚ի միւս ժամն բաց մնաց *
խռովեցայ տրտմեցայ , և ամեն
ևին բերանս չի՛ բացի * առաջի
ժամանակի օրերն միտք բերի , և
յիշեցի անցած յաւիտենակա տա
րիքն , որ դու այնչափ բարերա
րութի արարիր քո բարեպաշտ
ժողովրդեանդ ։

Այսինքն , գիշերն ի քուն ան
դադար իմ սրտիս հետ կու խօ
սէի * և իմ մեղքս և յանցանքս
միտք անելով կու հոգայի * և
իմ հոգիս ինձնում կու տառա
պէր , և կու վշտանայր , և զիս
անհանգիստ կանէր ։

Այսինքն , բայց ես զիս մխիթա

րելով կասէի, մի թէ զիս ամենեւին յերեսաց կուձգէ մի ած * և միւսանգամ իւր ողորմութն չէ՛ հաշտիր մի ինձ հետ։

Այսինքն, կամ թէ իւր ողորմութիւն ամենեւին ինձանից կուարգելու մի * կամ թէ իւր ածային խոստմունքն որ յազգէ մինչև յազգ է՛ վերջացաւ և կատարվեցաւ մի։

Այսինքն, կամ թէ իւր սովորական գթութն և խնամքն մոռացաւ մի ած, և այլ չէ կամենար մի գթալ * կամ թէ իւր բարկութեն համար զիւր գթութն արգելեց մի ինձանից և այլ 'չէ ուզեր մի ինձ խղճալ։

Այսինքն, ասացի իմ սրտիս մէջն թէ ահա՛ այժմ նոր ըսկսայ հրաժարիլ 'ի մեղաց և զբարիս գործել * բայց այս իմ հոգւոյս նորոգումն այ աջոյն է՛, որ բարձրեալ է՛ յերկինս, իբր այ շնորհաց տուրքն է՛, և ո՛չ իմ կարօղութե զօրութենն։

Այսինքն, յիշեցի իսկզբանէ այ բարերարութիւնքն որ արարեր է՛ ազգի մարդկան * և յիշեցի նր զանազան ըսքանչելիքն և հրաշագործութիւնքն մինչև ցայսօր։

Այսինքն, քո ած հիանալի գործքերդ մէկ մէկ մտածեցի * և քո ձեռաց զարմանալի արարմունքն

Մերժեսցէ՞ զիս տր * և ո՞չ ևս յաւելցի՞ 'ի հաճիլ և ևս։

Կամ իսպառ արգելցէ զողորմութի իւր յինէն * կամ կատարեաց զբան իւր յազգէ մինչև յազգ։

Կամ մոռասցի գթալ ած իմ և ևս * կամ արգելցէ զգթութի իւր բարկութե իւրով։

Ասացի այժմ սկսայ * այս է՛ նորոգումն աջոյն բարձրելոյ։

Յիշեցի զգործս տն իսկզբանէ * յիշեցի զսքանչելիս նորա։

Խորհեցայ յամենայն գործս քո * և 'ի ձեռա գործս քո խորհեցայ։

Ած 'ի սրբութե՜ն են ճանապարհք քո * ով է ած մեծ ո՜պ ած մեր * դու ես ած որ առնես զսքանչելիս։

Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո * փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդ քո զորդիսն յակոբայ և յովսէփու։

Տեսին զքեզ ջուրք ած, տեսին զքեզ ջուրք և երկեան * և խորք խռովեցան 'ի ձայնէ ջուրց բազմաց։

Ձայն ետուն ամպք * քանզի և նետք քո գնան * ձայն որոտալոյ քոյ յանուի։

միտք տարրի, իբր զամ լուսեղ ծուծածս որք են 'ի յերկինս և 'ի յերկրի 'ի միտքերի և զարմացայ։ Այսինքն, և հիանալով ես 'ի յիս ասացի, որ ած քոյ օրինացև պատուիրանաց ճանապարհներն սրբութիւն է * որ ած այնպէս մեծ է, ինչպէս որ մեր ածն է * դու միայն ես որ ած որ քո կարող զօրութենովդ մեծամեծ սքանչելիք կանես 'ի մէջ աշխարհի։ Այսինքն, դու քոյ ժողովրդեանդ քո զօրութեդ նշանց տուիր, երբոր հանեցիր զեւրեանք 'ի յեգիպտոսէ * և քո ածային բազկովդ փրկեցիր և ազատեցիր յակոբայ և յովսեփայ որդիքն փարաւոնի և իւր զօրաց ձեռքէն։ Այսինքն, տեսին զքեզ ով ըստեղծօղ և ամենակարօղ ած կարմիր ծովի ջրերն, տեսին և վախեցան * և ծովի խոր անդունդներն սասանեցան ահագին ալեաց ձայներէն և պատառեցան սառեցան և պարսպի նման մին զմինու վերայ դիզվեցան և կանգնեցան։ Այսինքն, ամպերն 'ի վերուստ սաստիկ գոռացին * և քանզի այն ժամանակին քոյ կայծակներն նետերն երկնքի երեսումն կու թռչոտէին * և քոյ որոտման ձայնն արապայի թաքարալակների նման

կու

կուդուդայր , ձայն որոյ փարա
ւոնի զօրքն սաստիկ վախեցաւ և
զարհուրեցաւ ։

Այսինքն , երբոր քո փայլատա
կունքդ երևեցաւ 'էյերկնից բո
լոր աշխարհի * խռովեցաւ սար
սափեցաւ և դողաց երկիրս քո
ահեղ զօրութենդ ։

Այսինքն , քո ճանապարհդ պատ
րաստ է ծովի միջումն , և քո շա
ւիղդ ուղիղ և անոահ է խորուկ
ջրերի միջումն * բայց քո խղդ
քոյ յետանէ եկօղ անօրէն փարա
ւոնի զօրացն ամենևին չի երևիր ։

Այսինքն , դու ոչխարների
նման ճանապարհ նշանց տուիր
քոյ ժողովրդեանդ * և զիւր
եանք հովուեցիր և նախախնամե
ցիր մովսէսի և ահարոնի ձեռօքն ։

Իբր , զայս սաղմոս կու երգէր
միայն ասափ առաջի մարգարէին
ըստ իմաստութ̄ե և շնորհացն որ
տուեալ էր նմա ա̄ծ ։

Այս սաղմոսաւմս կու պատմէ
մարգարէն զբարերարութիւն ա̄յ
առ հրէայս , և զ հրէից երախտա
մոռացութիւն դէպ առ ա̄ծ ։

յսինքն , նայեցէք և մտա
դրեցէք ո՛վ ժողովուրդք
իմ վարդապետական

օրի

Երևեցան փայլատա
կունք քո տիեզերաց
* խռովեցաւ և դո
ղաց երկիր ։

Ի ծովու են ճանա
պարհք քո , և շա
ւիղք քո 'ի ջուրս բա
զումս * և հետք քո
ո՛չ երևին ։

Առաջնորդեցեր ոպ̄
խաշին ժողովրդեան
քոյ * 'ի ձեռն մովսէ
սի և ահարոնի ։

Տունք : 18·

Իմաստութ̄ ասափայ ։

Սաղմոս ։ ՀԷ ։

այեցարուք
ժողովուրդք
յօրէնս իմ

* խոնարհեցուցէք
զունկն ձեր 'ի բանս
բերանոյ իմոյ ։

Բացից առակաւ զբ
բերան իմ * խօսե
ցայց զառակս ի սկզ
բանէ ։

Որ լուաք և ծան
եաք զայս * և հարքն
մեր պատմեցին մեզ ։

Ոչինչ ծածկեցաւ
յորդւոց նոցա * յազգ
այլ պատմել զօրհնու
թիւս տն, զզօրութի
և զսքանչելիս իւր
զոր արար ։

օրինացն, իբր այն օրինացն որ այ
ահն և երկիւղն կու ուսուցանէ
* խոնարհեցուցէք ձեր ականջ
ներն և լսեցէք իմ բերանիս խօս
քերն, որ այ մեծութիւն և բա
րերարութիւն կու պատմէ և կու
բացայայտէ ։

Այսինքն, իմ բերանս առակա
ւոր խօսքերով բանամ, իբր ձեզ
խորհրդաւոր բաներ պատմեմ * և
ձեզ ըսկսանիմ 'ի սկզբանէ առակ
ներ խօսիմ իբր այնպիսի խօսքեր
խօսիմ, որ թէպէտ պարզ են,
բայց ծածուկ իմաստներ կու նշա
նակեն ։

Այսինքն, և զայս խօսքերս ինչ
պէս որ լսեր ենք և իմացեր ենք,
այնպէս կասենք * և ինչպէս որ
մեր առաջին հարքն և ծնօղքն
մեզ պատմեր են, այնպէս կու
պատմենք ։

Այսինքն, զէրէ ոչինչ բան ծա
ծուկ չի մնաց մեր նախահարց որ
դւոցն, իբր թէ ինձ, և թէ այ
լոց, այլ ամ ինչ յայտնի եղաւ *
որ կարենանք պատմել այ օրհնու
թիւն և գովութիւն, զօրութիւն
և կարօղութիւն, և իւր արարած
ըսքանչելիքն, և հրաշագործու
թիքն այլ ամ ազգերի, որ նոցա
նէ յետ պիտին ծնանիլ, և գալ
յաշխարհ ։

Այսինքն, զէրէ այսպէս հաս

տառեց ած իւր ուխտն և վկայ
ութիւն յակոբայ որդւոցն հեռ *
և այսպէս օրէնք տուաւ իսրայէ
լացւոց ազգին ՚ի ձեռն մովսէսի ։

Այսինքն, որ ինչ որ ած պա
տուիրեր էր մեր առաջին հարցն,
զայն ծանուցանէին և ցուցա
նէին իւրեանց որդւոցն * որ
ուրիշ ազգեր այլ իմանային և վե
րահասու լինէին իւր ամենակա
րող զօրութեն ։

Այսինքն, և ՚ինոցանէ ծնած
որդիքն այլ վեր կենային և պատ
մէին իւրեանց որդւոցն * որ ամե
նեքեան իւրեանց յոյսն յաստու
ած դնէին * և այ հրաշագործու
թիւնն և բարերարութիւն չի մոռա
նային ։

Այսինքն, նորա օրէնքն և պա
տուիրանքն խնդրէին, և պա
հէին * և իւրեանց հարցն և
ծնողացն նման օրինազանց և ած
ուրաց չի դառնային ։

Այսինքն, այն հարցն կասեմ
որ չար ազգ և չար ծնունդ էին,
և այ քաղցր բնութիւն կու դառ
նացուցանէին * այնպիսի ազգ և
այնպիսի ծնունդ էին, որ բնաւ
իւրեանց սիրտն չի շիտակեցին *
և զիւրեանց հոգին, իբր զիւր
եանց միտքն և դիտաւորութիւն
բնաւ այ հետ հաստատ չի պա
հեցին ։

Այս

ութի իւր առ յակոբ
* և օրէնս եդ իւր
իսրայէլի ։

Որ ինչ միանգամ պա
տուիրեաց հարցն մե
րոց ցուցանել զայս
որդւոց իւրեանց *
զի ծանիցէ ազգ այլ ։

Որդիք որք ծնանին,
յարիցեն և պատմես
ցեն զայս որդւոց
իւրեանց * զի դիցեն
առ ած զյոյս իւրեանց
* և մի մոռասցին
զգործս այ ։

Զպատուիրանս նր
խնդրելով խնդրես
ցեն * և մի եղիցին
որպէս հարքն իւր
եանց ։

Ազգ չար և դառ
նացող * ազգ որ ոչ
ուղղեաց զսիրտ իւր
* և ոչ հաստատեաց
առ ած զհոգի իւր ։

Որդիք եփրեմի լիա
գիրկք և պնտաձիգք
* յաւուր պատերազ
մի կապարձս դար
ձուցին։

Ո՛չ կացին նք յուխ
տի ան * և ըստ իրա
ւանց նր ոչ կամե
ցան գնալ։

Մոռացան զերախ
տիս նր * և զսքան
չելիսն զոր եցոյց նմ։

Առաջի հարց նոցա
արար զսքանչելիս իւր
* յերկրին եգիպտա
ցւոց և 'ի դաշտին

Մեկնիչքն , որդիքն եփրեմի ՝
իմբր եփրեմի ազգն , որ քաջ կա
վարարք էին , իւրեանց աղեղ
ներն լի գրկով կուլարեին , և
իւրեանց նետերն սաստիկ ու
ժով կուձգէին * սոքա աքազու
ժամանակն , որ յուդայի ազգին
թագաւոր էր , երուսաղէմայ
պատերազմի ժամանակն փոխա
նակ օգնելոյ իսրայելացւոցն ,
իւրեանց թարքաշներն դարձու
ցին ընդդէմ նոցա , և անկանելով
'ի կողմն կուապաշտից պատերազմե
ցան ընդդէմ քաղաքին երուսաղէ
մայ , ինչպէս որ կուպատմէ եսայի
մարգարէն 'ի գիրս իւր ։

Մեկնիչքն , սոքա այ ուխտն հաս
տատ չի պահեցին , զէրէ 'ի ժա
մանակս ռօբովամայ իսրայելա
ցւոց ազգային անարգելով զօ
րէնս և պաշտօնիրանս այ երկր
պագեցին ոսկեղէն հորթուկնե
րի * և այ իրաւանցն չի հետևե
լով անկան 'ի կռապաշտութի ։

Մեկնիչքն , մոռացան այ երախ
տիքն և բարերարութիւն * և այն
չափ ըսքանչելիքն և հրաշքն որ
իւրեանց ցոյց էր տուեր յերկրին
եգիպտացւոց ։

Մեկնիչքն , և զայս չեն կարեր
ուրանալ , զէրէ ած զայս ըսքան
չելիքս իւրեանց նախահարցաւա
ջևն արաւ * 'ի ձեռն մովսէսի

'ի յեր

'ի յերկիրն մերայ 'ի դաշտին տայա-
նու, որ է Թագաւորանիստ քա-
ղաքն Եգիպտացւոց։

Ա՛յսինքն, պատառեաց կարմիր ծովն իձեռն Մովսէսի և անցոյց զիւրեանս * և ծովին ջրերն կանգնեցոյց անշարժ իբրպէս մին տկի միջումն, 'ինշան յաղթող զօրութեն քո, որ պատառեաց զայս ալէկոծեալ աշխարհիս ծովն իւր կենարար խաչիւն, և ճանապարհ պատրաստեց իւր հաւատացելոցն 'ի մէջ հալածանացն բռնաւորաց ազատելով զնոսա յանմարմին փարաւոնէն սատանայէ։

Ա՛յսինքն, ցերեկն նոցա ամպով ճանապարհ նշանաց կուտայր, և արեգական ջերմութենն կու պահէր * և գիշերն 'ի բռուն կրակի ճառագայթով նոցա լոյս կու տայր, 'ինշան հովանաւորութե հոգւոյն սրբոյ որ հաւատացելոցն քո զճանապարհս ածային օրինաց կուսուցանէ, պահելով զնոսա 'ի ջերմութէ ցանկութեան մարմնոյ, և լուսաւորելով 'ի մէջ փորձութեց գիշերի։

Ա՛յսինքն, անապատումն ըղվէմն պատառեաց, և նոցա իբրպէս մէկ անդունդ և խոր տեղաց ջուր խմեցոյց, 'ինշան ճշմարիտ վիմին քո որոյ կողն պատառեցաւ ի վերայ խաչին և ել արիւն և ջուր,

տայանու։

Նա հերձ զծովն և անցոյց զնոսա * և կացոյց զջուրս որպէս 'ի տիկս։

Առաջնորդեաց նոցա ամպով 'ի տուէ * և զամ գիշեր 'ի լոյս հրոյ։

Նա հերձ զվէմն յանապատին * և ետ ըմպել նոցա որպէս 'ի խորոց մեծէ։

Եհան զջուրս ՚ի վիմէ * և հոսեաց ոպ̃ զգետս զջուրս ։

Սակայն յաւելին ՚ի մեղանչել * և ևս բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի ։

Փորձեցին զա̃ծ ՚ի սիրտս իւրեանց * ՚ի խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց ։

Տրտնջեցին զա̃յ և ասացին * մի թէ կարող իցէ ա̃ծ պատրաստել զսեղան յանապատի ։

Քանզի հարկանէր զվէմն և հոսէին

՚ի յարբումն և ՚ի մաքրութի̃ բոլոր աշխարհի ։

Այսինքն , քարէն և ապառաժէն ջրեր հանեց * և ջրերն գետերի նման բխեցոյց , ՚ինչան չորս գլուխ աւետարանացն , որ իբրև չորս գետք ՚ի վիմէն քի̃ կուբխեն և զմ̃բ եկեղեցին կուզարդարեն ։

Այսինքն , բայց այսչափ հրաշքներս ոչինչ համարելով այլև ըսկսան մեղանչել * և կրկին բարկացուցին զբարձրեալն ա̃ծ անջուր անապատին ՚ի նչան երախտամոռաց քրիստոնէից , որ զհեղումն արեանն քի̃ ոչինչ կուհամարին ։

Այսինքն , փորձեցին զա̃ծ իւրեանց սրտի միջումն * և իւրեանց անձանցն ուտելակերք խնդրեցին , ՚ինչան թերահաւատ քրիստոնէից , որ այնչափ բարիք կուընդունին ՚ի ձեռացն ա̃յ , և ամենևին զիւրեանց սիրտն չեն ուղղեր դէպ առնա ։

Այսինքն , տրտնջեցին յա̃յ իւրեանց սրտի միջումն և ասացին * մի թէ ա̃ծ կարող է՛ մի այս անապատումս մեզ սեղան պատրաստել , ՚ի նչան անյոյս մարդկանց , որ յա̃յ նախախնամութի̃ն չեն ապաւինիր ։

Այսինքն , զէրէ ինչպէս որ զարկեց մովսէս մարգարէն քարին , և

ջրեր բխեցին * և ապառաժէն սէլաւններ դուրս թափեցան։

Մասինքն, տեսանենք թէ այնպէս այլ նորա ձեռքովն կարէ մի մեզ հաց տալ * կամ իւր ժողովրդեանն այս չօլումն կարէ մի սեղան պատրաստել։

Մասինքն, վասն որոյ լսելով ած՟ նց՟ տրտունջն, կերակուր պատրաստեց իւր ամենակարող զօրութին ցուցանելոյ համար * և յապաղեց, իբր իւր բարկութին յետացոյց * բայց յետ կերակրին կրակ անկաւ յերկնից իվերայ որդոցն յակոբայ և զիւրեանք այրեց, ինչպէս որ կուպատմէ թուոց գիրքն, և այ՟ բարկութին եկաւ իվերայ իսրայէլացւոց։

Մասինքն, և պատճառն է այս, զէրէ ուղիղ սրտով չի հաւատացին յած՟ * և իւր փրկութին չի յուսացան, ինչպէս իւրեանց որդիքն և թոռունքն, ուրանալով զբանս ած՟ախօս մարգարէիցն, ոչ կամեցան յուսալ և ապաւինիլ 'ի քս՟ յս՟ որ է փրկութին այ՟։

Մասինքն, հրաման տուաւ վերեւէն ամպերին, և երկնից դուներն բացաւ * և իւրեանց վր՟ մանանայ թափեց որ ուտեն և կշտանան, 'ինշան առաքելոց և վարդապետաց եկեղեցւոյ, որք իբրև ամպք և երկինք հրամա

Ջուրք * և վտակք խաղային 'ի նմանէ։

Մ՟ղէ հաց և ս կարասցէ տալ նա մեզ * կամ պատրաստեսցէ զսեղան ժողովրդեան իւրոյ։

Վ՟ս այսորիկ լուաւ զայս տր՟ * և յապաղեաց * հուր բորբոքեցաւ 'ի յակոբ, և բարկութի ել 'ի վր՟ իսրայէլի։

Զի ոչ հաւատացին յած՟ * և ոչ յուսացան 'ի փրկութի նորա։

Հրաման ետ ամպոց 'ի վերուստ, և ըզդրունս երկնից եբաց * և տեղեաց 'ի նոսա զմանանայ 'ի կերակուր։

Զհաց երկնից ետ նոցա * զհաց հրեշտակաց կերան մարդիկ * եւ իջոյց ՚ի նոսա զկերակուր ՚ի լիութիւն։

նաւն այ բանան զբերանս իւրեանց, եւ թափեն ՚ի յականջս եւ ՚ի սիրտս մեր զճշմարիտ մանանայն որ է բանն այ։

Այսինքն, նոցա երկնքի հաց տուեց, իբր երկնքէն իջած հաց տուեց * եւ հրեշտակաց հացն մարդիկ կերան, իբր հրեշտակաց արժանի հացն մարդիկ վայելեցին * եւ առատ կերակուր իջոյց նոցա որ լիացան եւ յագեցան, ՚ի նշան պատուական մարմնոյ եւ արեան տն մերոյ յի քի որ գոլով հաց երկնային, եւ հաց հրեշտակաց բաշխի հաւատացելոց իմէջ եկեղեցւոյ։

Եւ հան զհողմն հարաւոյ * եւ էած զօրութեամբ իւրով զհիւսիսիւ։

Այսինքն, հարաւային քամին վերկացոյց * եւ իւր ամենակարող զօրութբն շնչեցոյց դէպ ՚ի կողմանս հիւսիսոյ, ՚ի նշան շնորհաց հոգւոյն սրբոյ, որ շնչելով ՚ի սիրտս հաւատացելոց բառնայ զցրտութիւն հիւսիսային, եւ ջերմացուցանէ ՚ի սէրն ածային։

Տեղեաց ՚ինոսա միս ոպ զհող * ոպ զաւազ ծովու զթռչունս թեւաւորս։

Այսինքն, թափեց նոցա վերայ մնեղէն կենդանիքն հողի նման * եւ թեւաւոր թռչունքն ծովու աւազի նման։

Արկ ՚ի մէջ բանակի նոցա * եւ շուրջ զվրանօք նոցա։

Այսինքն, լցեց նոցա օրդուների մէջն * եւ նոցա չադրների բոլորքն առատացոյց մնեղէն կենդանեօք։

Կերան եւ յագեցան

Այսինքն, կերան եւ կշտացան

սաստիկ * զերէ իւրեանց ցան
կացած կերմինն տուեց նց՟ * և
ամենևին կարօտ չի մնացին իւր
եանց ցանկութ՟էն ։

Այսինքն, բայց դեռ կերակուրն
իւրեանց բերանումն էր * որ
դարադատին այ՟ բարկութիւնն
ելաւ նց՟ վերայ և պատժեց զիւր
եանք ։

Այսինքն, շատ մարդիկ 'ի նոցա
նէ ըսպանեց * և ընտիր և քաջ
կռվարարքն իսրայելացւոց սատա
կեց, իւրեանց անպարկեշտ ցան
կութենն և տրտնջական բարուցն
համար ։

Այսինքն, այս ամէն բաներումն
մեղանչեցին ընդդէմ այ՟ * և չի
հաւատացին նորա հրաշիցն և ըս
քանչելեացն, զերէ ըսկսան իւր
եանց սրտի միջումն ասել, թէ
կարէ մի զմեզ ած՟ տանիլ յեր
կիրն աւետեաց, ինչպէս որ խոս
տացաւ 'ի ձեռն մովսէսի ։

Այսինքն, իւրեանց կենաց
օրերն փուչ և անօգուտ տեղ
պակասեցաւ * և իւրեանց տա
րիքն շուտով անց կացաւ, և ար
ժանի չեղան մտանել յերկիրն
աւետեաց ։

Այսինքն, երբոր ած՟ կու պա
տուհասէր և կու ըսպանանէր
զիւրեանք, թողութի կու խնդ
րէին և կաղաչէին 'ի ձեռն մովսէ

յոյժ * և զցանկութի
նոցա ետ նց՟ * և ոչինչ
կարօտք եղեն 'ի ցան
կութէ իւրեանց ։
Մինչ դեռ կերա
կուրք 'ի բերանս իւր
եանց էին * բարկու
թի այ՟ ել 'ի վ՟ր նց՟ ։

Սպան զբազումս 'ի
նոցանէ * և զընտիր
ընտիրս իսրայէլի սա
տակեաց ։

Յայսմ ամ՟ի մեղան
* և ևս ոչ հաւատա
ցին սքանչելեաց նր՟ ։

Պակասեցան յունայ
նութե աւուրք նց՟
* և ամք նոցա փու
թապէս անցին ։

Յորժամ սպանանէր
զնս՟ խնդրէին զնա *
դառնային և առա
ւօտ առնէին առ ած՟

Յիշեցին զի ա՟ծ օգնական էր ն՟ց * ա՟ծ բարձրեալն փրկիչ էր նոցա ։

Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց, եւ լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա * եւ սիրտք ն՟ց ոչ էին ուղիղ ընդ նմա, եւ ո՛չ հաւատացին ուխտի ն՟ր ։

Այլ նա ինքն գթած էր * քաւէր զմեղս նոցա, եւ ո՛չ ապականէր ։

Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի՟ իւր * եւ ո՛չ բորբոքէր զա՟մ սրտմտութի՟ իւր ։

Յիշեաց թէ մարմին են նոքա * հոգի որ ելանէ այլ ո՛չ դառնայ ։

Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա

սի * եւ առաւօտենց կանուխ կու դառնային առ ա՟ծ, բայց ո՛չ ուղիղ սրտիւ, այլ երեսահանց զղջանալով ։

Այսինքն, եւ թէպէտ յիշեցին եւ միտք արարին թէ ա՟ծ իւրեանց օգնական էր * եւ բարձրեալն ա՟ծ նոցա փրկիչն էր ։

Այսինքն, բայց սիրեցին զնա միայն բերանի խօսքով, եւ իւրեանց լեզուօվն սուտ թխթալ արարին ն՟ր * զէրէ սրտերն ուղիղ չէր նորա հետ, եւ նորա ուխտին եւ խոստմունքին չէ՛ հաւատացին ։

Այսինքն, այլ ինքն ա՟ծ գթած էր, կու յիշէր նոցա բնութե՟ տկարութի՟ն * կու ներէր նոցա մեղացն, եւ զիւրեանք բնաջինջ չէր անէր ։

Այսինքն, շատ անգամ իւր բարկութի՟ն կու շիջուցանէր եւ յետ կու դարձուցանէր * եւ իւր բովանդակ սրտմտութի՟ն նոցա վ՟ր չէ՛ր բորբոքեր ։

Այսինքն, յիշեց թէ տկար մարմնոյ տէր են նոքա * հոգին որ կու ելանէ 'ի մարմնոյ, այլ չէ՛ դառնար մինչեւ դատաստանի օրն եւ այսպէս կու փոխարկվին 'ի հող, եւ կու ջնջվի յիշատակ նոցա ։

Այսինքն, քանի անգամ նորա քաղցր բնութի՟ն դառնացուցին

յանապատումն իւրեանց խստա
սրտութենովն * և բարկացու
ցին զբարձրեալն ած ջուր չէր գտ
ված տեղն տրտնջալով։

Այսինքն, շատ անգամ դար
ձան և փորձեցին զած, թէ ամ
երաց կարողութի ունի թէ չէ *
և իսրայէլի սբն զայրացուցին,
իբր զնոյն ինքն ած, որ է սբ,
և սրբութի սրբոց։

Այսինքն, միոք չարարին և չի՛
յիշեցին նորա ձեռաց ամենակա
րող զօրութին * և այն օրն որ
զիւրեանք փրկեց և ազատեց փա
րաւոնի և իւր զօրաց ձեռքէն։

Այսինքն, թէ ինչպէս մեծամե
զօրութեամբ արար զիւր հրաշա
լի նշանքն և արուեստքն * մսրայ
երկրումն, ՝ի տայան քաղաքի դաշ
տումն։

Այսինքն, թէ ինչպէս նոցա
գետերն և անձրևի ջրերն յա
րիւն փոխարկեց * որ չի՛ կարե
նային խմել։

Այսինքն, թէ ինչպէս նոցա
շանաճանճ, իբր խայթօղ ճանճ
ուղարկեց որ զիւրեանք խայթեն
և կսկծացնեն * և գարշելի գոր
տերով լցեց զիւրեանց տներն և
տեղերն, և ուտելիքն և ըմպե
լիքն ապականեց։

Այսինքն, թէ ինչպէս նոցա եր
կրի պտուղն խոցոտեց և չոտեցոյց

* և

պատ * բարկացու
ցին զբարձրեալն յան
ջրդի։

Դարձան և փորձե
ցին զած * և զսբն
իսրայէլի զայրացու
ցին։

Ո՛չ յիշեցին զձեռն
նորա * յաւուր յո
րում փրկեաց զնս ՚ի
ձեռաց նեղչաց նց։

Որպէս արար զնշանս
և զարուեստս իւր *
յերկրին եգիպտաց
ւոց և ՚ի դաշտին
տայանու։

Դարձոյց յարիւն զգ
գետս նց * և զանձ
րևս նց զի մի արբցեն

Առաքեաց ՚ի նոսա
զշանաճանճ, և եկեր
զնս * և գորտիւ ապա
կանեաց զնոսա։

Ետ ժանկոյ զպտուղս
նոցա * և զվաստակս

նոցա մարախոյ։

Եւ հար կարկտիւ զայ
գիս նոցա * և զթզե
նիս նց՟ եղեամբ։

Մատնեաց 'ի կար
կուտ զանասունս նց՟
* և զստացուածս նց՟
հրով դատեցաւ։
Առաքեաց 'ի նոսա
զսրտմտութիւն բար
կութեան իւրոյ *
զսրտմտութի՟ զբար
կութի՟ և զնեղութի՟։
Առաքեաց 'ի նմ՟ տան
ջանս 'ի ձեռն հրեշ
տակի չարի * դիմե
ցոյց 'ի նմ՟ զսրտմտու
թիւն բարկութ՟ե
իւրոյ։
Ո՛չ անխայեաց 'ի մա
հուանէ զանձինս նց՟
* և զանասունս նց՟
'ի մահ մատնեաց։
Եւ հար զա՟մ անդրա
նիկս եգիպտացւոց *
զսկիզբն ա՟մ վաստա
կոց նոցա 'ի յարկս
քամայ։

* և նոցա արտերի ցորենն և գա
րին մարախների ուտեցոյց։
Այսինքն , թէ ինչպէս նոցա այ
գեաց խաղողն կարկտով զարկեց
և թափեց * և նոցա ծաղկած
թզի ծառերն գիշերվան եղե
մով չորացոյց։
Այսինքն , թէ ինչպէս նց՟ ոչ
խարքն և անասունքն կարկտով
սպանեց * և նոցա պարտէզքն
և բուրաստանքն կրակով այրեց։
Այսինքն , թէ ինչպէս իւր բար
կութ՟ե սրտմտութ՟ին ողարկեց
դէպ 'ի նոսա * և իւր բարկու
թ՟ին և սրտմտութ՟ին , և նեղու
թ՟ին թափեց նոցա վերայ։
Այսինքն , թէ ինչպէս 'ի ձեռն
պատուհասող հրեշտակի նոցա
պատիժ և տանջանք ողարկեց *
և իւր բարկութեան սրտմտու
թ՟ին դէպ 'ի նոսա ճանապարհոր
դեց։
Այսինքն , թէ ինչպէս նոցա
անձն 'ի մահուանէ չի՛ խնայեց *
և նց՟ անասունքն մահու ձեռն
մատնեց։
Այսինքն , թէ ինչպէս եգիպ
տացւոց անդրանիկ որդիքն զար
կեց և սատակեց * իբր զայնոսիկ
որ իւրեանց ծնողաց երկանցն և
աշխատանաց ըսկիզբն էին * քա
մայ տներումն , իբր եգիպտա
ցւոց տներումն , զէրէ եգիպտա

ցիք մեզրայինայ զարմէն էին , որ էր որդի չարագործին քամայ որդւոյն նոյայ։

Այսինքն , թէ ինչպէս իւր ժողովրդեանն ոչխարների նման շուացոյց եւ յառաջ ձգեց * եւ հանեց զիւրեանք դեհի նման ՚ի յանապատն։

Այսինքն , թէ ինչպէս յոյս տալով նոցա առաջեւն անկաւ կարմիր ծովի միջումն որ չէ՛ վախենային * եւ նոցա թշնամիքն ծովի ջուրն ծածկեց։

Այսինքն , թէ ինչպէս հանեց զիւրեանք իւր սրբութե՟ լեառն * իբր յայն լեառն որ իւր ամենակարող աջովն ընտրեր եւ պատրաստեր էր որ տեղն իւր պաշտօն եւ երկրպագութիւն մատուցանէին։

Այսինքն , թէ ինչպէս մերժեց եւ հալածեց նոցա առաջեւէն կռապաշտից ազգերն * եւ իւր ժառանգութե՟ վիճակին , իբր զհեթանոսաց երկիրն նոցա միջումն վիճակով ամէն ազգի գօրայ բաժին բաժինն արաւ * եւ իսրայէլացւոց ազգն նոցա տներումն բնակեցոյց։

Այսինքն , եւ նոքա զայս ամ՟ մոռանալով զբարձրելոյն ած՟ փորձեցին , եւ զայրացուցին * եւ նր՟ ուխտն եւ վկայութին չէ՛ պահեցին։

Հովուեաց եւ որպէս խաշինս ժողովրդեան իւրոյ * եւ եհան զնս՟ որպ՟ զհօտ յանապատ։

Առաջնորդեաց նց՟ յուսով եւ ոչ երկեան * եւ զթշնամիս նոցա ծով ծածկեաց։

Եհան զնս՟ ՚ի լեառն սրբութե՟ իւրոյ * ՚ի լեառն այն զոր ստացաւ աջ նորա։

Մերժեաց յերեսաց նր՟ զհեթանոսս * եւ վիճակեցոյց ՚ի նոսա զվիճակ ժառանգութեան իւրոյ * եւ բնակեցոյց ՚ի յարկս նց՟ զազգն իսրայելի։

Փորձեցին . դառնացուցին զած՟ բարձրելոյն * եւ զվկայութի նր՟ ոչ պահեցին։

Դարձեալ խոտորեցան ոպ̃ եւ հարքն իւրեանց * դարձան եւ եղեն ոպ̃ զաղեղն թիւր։

Դարձել բարկացուցին զնա ՚ի բագինս իւրեանց * եւ դրօշելովք իւրեանց նախանձ արկին նմա։

Լուաւ ա̃ծ եւ արհամարհեաց զնոսա * եւ անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։

Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սելով * խորանն զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ մարդկան։

Մատնեաց ՚ի գերութի̃ զզօրութի̃ նոցա * եւ զգեղ նց̃ ՚ի ձեռս թշնամեաց նոցա։

Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր * եւ զժառանգութի̃ իւր

Այսինքն, դարձան կրկին եւ ուղիղ ճանապարհէն թեքեցին ինչպէս իւրե̃նց հարքն եւ ծնօղքն * դարձան եւ աղեղի նման ծռեցան։

Այսինքն, դարձան բարկացուցին զնա իւրեանց կուռքերովն * եւ իւրեանց քարէ եւ փայտէ փորած պատկերքներովն նախանձ շարժեցին եւ զայրացուցին։

Այսինքն, լսեց ա̃ծ նոցա մեղաց ձայնն եւ ոչինչ տեղ համարեց զիւրեանք * եւ անարգեց զազգն իսրայէլի, իբր զազգն հրէից։

Այսինքն, ձգեց զիւրեանք երեսաց եւ կռապաշտ փիլիստեցւ̃ոց ձեռքն մատնեց ՚ի սելով քաղաք զիւր խորանն, իբր զիւր տապանակն ուխտի * զայն տապանակն որ հաստատեր էր ՚ի մէջ մարդկան եւ ՚ի մէկ աւ̃ուր մէջն կոտորեցան երեսուն հազար իսրայէլացիք, եւ երկու որդիքն հեղեայ յոփնի եւ փինէհէս ընդ նոսա մեռան։

Այսինքն, նոցա ուժն եւ կարօղութի̃ն ՚ի գերութիւն մատնեց * եւ նոցա գեղեցկութիւնն եւ փառքն իւրեանց թշնամեաց ձեռքն տւ̃եց, իբր զտապանակն կտակարանաց։

Այսինքն, իւր ժողովուրդն ՚ի սուր քաշել տվեց * եւ իւր ժառանգութիւնն, իբր իսրայէլացւ̃ոց

ցուոց ազգն երեսաց ձգեց և ան
տես արար։

Այսինքն, նոցա տղամարդիկն պատերազմի կրակին կուլ տվեց * և նոցա կոյս դստերացն համար ոչոք չի՛ ողբաց ասելով, թէ սոցա փեսայացուքն 'ի պատերազմի մեռեալք են, և իւրեանք ան մխիթար են մնացեալք։

Այսինքն, նոցա քահանայքն թրով ըսպանվեցան * և ոչոք չի կայր որ նց այրի կանայքն լայր և կոծայր։

Այսինքն, բայց չի՛ համբերելով ած իւր թշնամեաց արարած հպարտութենն, զարթեցաւ, ինչպէս մէկ մարդ մի իւր քնէն կու արթնանայ * և ինչպէս մէկ քաջ մարդ մի որ զգինին կումար ած և կու ըրջանայ, իբր ըսկսաւ իւր թշնամիքն պատժել, և իւր ժողովրդեան 'ի թիկունս հաս նիլ։

Այսինքն, զարկեց և ցաւուտեց նոցա յետին կողմն, իբր նց նա տոյ տեղն այնպէս անբժշկելի հի ւանդութե դէմ արաւ * որ յա ւիտեանս յաւիտենից նախատինք դարձան աշխարհի։

Այսինքն, մերժեց և չուզեց յովսէփայ չատիրն, իբր յովսէ փայ զարմն * և եփրեմի ազգն չի՛ ընտրեց, իբր չի՛ կամեցաւ որ

անտես արար։

Զերիտասարդս նց եկեր հուր * և վասն կուսանաց նց ոչոք սգացաւ։

Քահանայք նց ան կան 'ի սուր * և զայ րիս նոցա ոչոք էր որ լայր։

Զարթեաւ ոպ 'ի քնոյ տր * ոպ հզօր զի թափէ զգինի։

Եհար յետս զթշնա միս իւր * նախատինս յաւիտենից արար զնոսա։

Մերժեաց նա զխո րանն յովսէփու * և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։

Այլ ընտրեաց նա զազգն Յուդայ * զլեառն Սիոն զոր սիրեաց։

Շինեաց որպէս զմի եղջերու զսրբութիւն նորա յերկրի * հաստատեաց զնա յաւիտեան։

Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա 'ի հօտէ խաշանց * 'ի միջէն ծնելոցն ընկալաւ զնա։

Հովուել զյակոբ ծառայ իւր * և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։

իւր տապանակին դառնայր և մնայր 'ի սելով քաղաք, որ էր 'ի վիճակս եփրեմայ որդւոյ յովսէփայ։

Այսինքն, այլ ընտրեաց իւրն բնակութիւն զազգն յուդայի * և զսիոն լեառն որ սիրելի էր, իբր զերուսաղէմ։

Այսինքն, և տեղին 'ի ձեռն որ դւոյն դաւթի սողոմոնի զիւր սրբութիւնն շինեաց, իբր զիւր տաճարն շինեաց քերովբէական նման բարձր և գեղեցիկ * և հաստատեաց զնա յաւիտեան, բայց այս մարգարէութիւնս կու իմացուի վասն սուրբ եկեղեցւոյն քրիստոսի որ մնալոց է յաւիտեան, և ոչ վասն տաճարին սողոմոնի, որ 'ի վաղուց հետէ քակտեցաւ 'ի ձեռն կռապաշտից։

Այսինքն, ընտրեաց զիւր ծառայն դաւիթ, և ընդունեց և բարձրացոյց 'ի հովուութէ, իբր 'ի չօպանութէ 'ի թագաւորութիւն * և յղի և ծննդական ոչխարների յետևէն շուրջ գալն իրէն զինքն ընդունեց պատուեց մեծարեց և փառաւորեց։

Այսինքն, և հաստատեց զինքն որ հովուէր և կառավարէր զիւր ծառայն յակոբ, իբր զազգն յակոբայ * և զիւր ժառանգութիւնն իսրայէլ, իբր զազգն իսրայէլի։

Այս

Այսինքն, որ արածէր և կառավարէր զժողովուրդն ա՟յ իւր սրտի խորհրդովն և իմաստութ՟բն * և իւր ձեռաց անմեղութ՟բն և յիստակութեամբն ճշմարտութեան ճանապարհ նշանց տայր նոցա։

Իբր, զայս սաղմոսս շարադրեաց դաւիթ մ՟ն օրհնելոյ և փառաբանելոյ զա՟ծ, և ետ ասափայ որ էր դէ միշտ առաջի տապանակին ա՟յ։ Այս սաղմոսսն կուդանկաւի մարգարէն 'ի բաբելոնոյ խորայելացւոցն, տառապեցելոցն և վշտացելոցն 'ի ժամանակս անտիոքայ կայսեր, և մանաւանդ 'ի բաբելոնոյ եկեղեցւոյն ք՟ի վշտացելոյ յանհաւատից և 'ի բարբարոսաց։

յսինքն, որ ա՟ծ մտան հեթանոսք 'ի քո ժառանգութիդ, իբր կռապաշտք և անհաւատք կատաղած գազանների նման քոյ հաւատացեալ ժողովրդեանն մ՟ր վարեցին, և տիրապետեցին * և քո ս՟բ տաճարդ իւրենց կուռքերովն, իւրեանց չար գործքովն, և իւրեանց հայհոյութ՟բն պղծեցին և ապականեցին։

Այսինքն ,քո երուսաղէմդ, իբր

Արածէր զն՟ա իմաստութ՟բ սրտի իւրոյ * յանմեղութեան ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նոցա։

Տունք: 74·

Սաղմոս օրհնութեան ասափայ։

Սաղմոս ՀԸ·

մտին հեթանոսք 'ի ժառանգութի քո * պղծեցին զտաճար սուրբ քո։

Արարին զերուսա·

զէմ ոպ̃ հիւղս մրգա
պահաց * արկին զդիա
կունս ծառայից քոց
դէշ թռչնոց երկնից
* և զմարմինս սրբոց
քոց գազանաց երկրի:

Հեղին զարիւնս նց̃
ոպ̃ զջուր շուրջ զե
րուսաղէմաւ * և
ոչոք էր որ թաղէր
զնս̃:

Եղաք մեք նախա
տինք դրացեաց մե
րոց * ծաղր և այպն
կատականաց այնոցիկ
որք շուրջ էին զմեօք:

Մինչև յերբ տր̃ բար
կանաս դու իսպառ
* բորբոքեսցի որպէս
հուր նախանձ քո:

Հեղ զբարկութիւն
քո ի վերայ ազգաց որ
զքեզ ոչ ճանաչեցին
* և ՚ի վերայ թագա
ւորաց որ զանուն քո

զքո սուրբ եկեղեցիդ քանդեցին
և կործանեցին, և այգեպաննե
րի ծառէ և ճղէ շինած օթաղ
ների նմանեցուցին * և քո ծա
ռայքդ կոտորեցին, և նոցա լա
շերն երկնից թռչնոցն կերակուր
ձգեցին * և քոյ սրբոց մարմինքն
երկրիս գազաններին բաժանեցին
Այսինքն, քոյ մարտիրոսաց
արիւնն ջրի նման հեղին եկեղե
ցւոյ բոլորքն * և ոչոք չէր գավլիր
յանհաւատից ահէն որ զիւրեանք
ըստ օրինաց թաղել կարենայր:
Այսինքն, նախատինք և տնա
զատեղ դարձանք մեք մեր դրա
ցիններին, իբր առաջի սուտ
անուն քրիստոնէից և հերետի
կոսաց * և ծաղր և կատակ եղանք
նոցա որ մեր չորս կողմն պատեր
էին, իբր դիւաց և կամարարաց
նոցին, որ մեր կորստեանն կու
ըսպասէին:
Այսինքն, մինչև յերբ տր̃ ած̃
յիշելով զմեր մեղքն կու երկա
րես քո բարկութիդ * և մինչև
յերբ մեր օրինազանցութն վե
րայ քո ած̃ային նախանձդ կրակի
նման կու բորբոքեցնես:
Այսինքն, թափէ զքո բարկու
թիդ այնպիսի ազգերի վերայ,
որ զքեզ իբրև ճշմարիտ ած̃ չի
ճանաչեցին * և այն թագաւոր
ներին վերայ որ քո տր̃ անունդ չի

յիշեցին * զերե կերան զյակոբ
և նորա տեղն աւերեցին , իբր
կոտորեցին զհաւատացեալ քրիս
տոնեայս , և նց եկեղեցիքն և
բնակութիքն քակեցին և կործա
նեցին ։

Այսինքն , մեր անցած մեղքն
և անիրաւութին յիշելով մեզ
վերայ մի՛ նեղանար * այլ շուտով
քո ողորմութիդ մեզ յօգնութի
հասանի , զերե խիստ՝ աղքատա
ցանք , իբր ամենայն մխիթարու
թէ կարօտ մնացինք ։

Այսինքն , օգնէ մեզ տր ած
փրկիչ մեր քո սուրբ անուան փա
ռացն համար , և մեզ ՝ի թիկունս
հասիր քո ողորմութբդ և անյիշա
չարութբդ ։

Այսինքն , դու տր ած փրկէ՛
զմեզ այս հալածանքէս և փորձու
թէս * և մեր մեղքն և անօրէ
նութին քաւէ քոյ անուան փա
ռացն համար ։

Այսինքն , որ չի լինի թէ ան
հաւատք և բարբարոսք իւրեանց
սրտի միջումն հպարտանան և
ասեն , թէ ո՛ւր է դոցա ածն ,
է՛ր չի դոցա օգնութի հասանիր,
և փրկեր զիւրեանք ՝ի ձեռաց մե
րոց ։

Այսինքն , այլ կերպիւ մի յայտ
նի լինի ՝ի մէջ հեթանոսաց և
բարբարոսաց մեր աչքի առաջևն

* թէ

ո՛չ կարդացին * զի
կերան զյակոբ և զզ
տեղի նր աւերեցին ։

Մի՛ յիշեր զմեղս
մեր զառաջինս * վաղ
վաղեսցէ առ մեզ
ողորմութիւն քո տր
զի աղքատացաք
յոյժ ։

Օգնեա՛ մեզ ած փր
կիչ մեր վասն փառաց
անուան քոյ ։

Տր փրկեա՛ զմեզ *
և քաւեա՛ զմեղս մեր
վն անուան քոյ ։

Մի՛ երբեք ասասցեն
՝ի հեթանոսս , թէ
ո՛ւր է ած նոցա ։

Այլ յայտնի ինչ լի
ցի ի մէջ հեթանոսաց
առաջի աչաց մերոց

* առ 'ի խնդրել ըզ վրէժ արեան ծառայից քոց որ հեղաւ։

Մտցէ առաջի քոյ հեծութիւն կապելոց * ըստ մեծութեան բազկի քոյ շահեա՛ զու որդիս սպանելոց։

Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ 'ի ծոց նոցա * նախատինս իւրեանց զոր նախատեցին զքեզ տ̄ր։

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ * խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան, յազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւս քո։

Տունք. 14.

* Թէ դու քո արդար դատաստանովդ քոյ հաստատեալ ծառայից արեան վրէժն կու խնդրես , այն արեանն կասեմ որ 'ի ձեռն անհաւատից 'ի սէր անուան քոյ սրբոյ թափեցաւ երկրիս վերայ։

Աղօթինք, մտնու քոյ առաջևդ, երբ առ քեզ հասանի դերված և բանտ ձգած քրիստոնէից լացն և աղաղակն * դու քոյ մեծ և ամենակարող բազկովդ զօրութ̄ըն շահէ պահպանէ և մխիթարէ զմեզ, որք ենք որդիք հարցն մերոց ըսպանելոց , երբ այն հարցն որ քոյ ս̄բ անուան սիրոյն համար ըսպանվեր են 'ի յանհաւատից։

Աղօթինք , մեր դրացիններին, երբ սուտ անուն քրիստոնէից և թերահաւատից եօթն պատիկ հատուցումն արա՛ , զիւրեանց նախատինքն և անաղն իւրեանց ծոցն լցնելով * զայն նախատինքն կասեմ , որով զքեզ և զմեզ ծաղր անելով կու այպանէին , և կու հայհոյէին։

Աղօթինք , և մեք որ քո ժողովուրդդ ենք , և քոյ արօտիդ ոչխարներն ենք , երբ քո աւետարանական քարոզութեան հետևօղք ենք * տեսանելով զքո բարերարութ̄դ և քո ողորմութիւնդ , խոստովանինք զքո ամենակարող զօրութ̄դ յաւիտեանս յաւիտենից։

նից, և յաղդէ յաղդ պատմենք զքո օրհնութիւնդ և զգովութիւնդ։

Իբր, զայս սաղմոսս մինչև 'ի վերջն շարադրեաց դաւիթ մն քակմանն երուսաղէմի, որ եղև 'ի ժամանակս անտիոքայ, կամ նա բուգոթոնոսորայ, և ետ ասափայ որ երգէր իբրև վկայ հանդերձեալ ճշմարտութեն։

Այս սաղմոսումն կուաղօթէ մարգարէն առ ած 'ի բերանոյ ժողովրդեանն այ զի առաքեսցէ զորդին իւր միածին 'ի մարմնաւուի։

Այսինքն, դու տէր ած որ քո ողորմութեբդ կուհովուես և կուկառավարես զաղդն իսրայէլի, նայիր իմեր հոգևոր և մարմնաւոր խղճութին և թշուառութին * դու որ միշտ յովսէփայ զարմին, իբր քոյ ժողովրդեանդ յառաջ ընթացքաջ և յաղթօղ կուվարարներին, ոչխարների նման ճանապարհ նշանց կուտաս, ուղղէ զմեզ և առաջնորդէ 'ի ճանապարհս փրկութե։

Այսինքն, դու տէր ած որ աներևոյթաբար կուբազմիս 'ի վր քերովբէից քաւութե * յայտնէ զքո խնամքդ և ողորմութիւնդ առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի ազգերին, որք իբրև յառաջընթաց պատերազմօղք անմիջաբար

'ի կատարած իմէրայ զաւանցելոց վկայութե ասափայ սաղմոս իմէրայ ասուրացւոց:

Սաղմոս. ՀԹ.

Որ հովուես զիսրայէլի նայեաց * որ առաջնորդես ոպ զխաշին յովսէփու։

Որ նստիս 'ի քերոբէս * յայտնեաց առաջի եփրեմի, բենիամինի և մանասէի։

Զարթո՛ զզօրութի՛ւն քո * և եկ՛ ՚ի կեցուցանել զմեզ։

Աստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ * երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ և կեցցուք։

՚ի յարևմտից կողմանէ կու հեաւ էին քոյ ամենայն տապանակիդ, իբր յայտնէ զքո հայրական խնամքդ ՚ի ձեռն մարդեղութեան և փրկագործ տնօրէնութեան որդւոյ քոյ միածնի, առաջի քոյ հաւատացեալ ծառայիցն։ Եփրեմի, իբր բարեգործութեան պտղաբերեցելոց։ Բենիամինի, իբր որդեկաց աջոյ ձեռին քոյ յԻսուսի Քրիստոսի։ և Մանասէի, իբր մոռացողաց զնախկին մոլորութիւն, որք իբրև հաւատարիմ և հարազատ նահապետք հետևելոց են օրինաց և պատուիրանաց քոյ ամենայն եկեղեցւոյդ։

Այսինքն, արթնացո՛ւր զքո ամենակարող զօրութիւնդ, իբր առաքեալ ՚ի մարմնաւորութիւն զՅիսուս Քրիստոս որդին քո միածին, որ է զօրութիւն քո և իմաստութիւն * և ՚ի ձեռն անհասանելի խորհրդոյ տնօրէնութեան նորին ըստ անսուտ խոստմանց քոց եկ ՚ի փրկել և ազատել զմեզ ՚ի գերութենէն սատանայի։

Այսինքն, և թէպէտ մեք ոչ եմք արժանի այդ բարերարութեանդ, բայց դու Տէր և Աստուած ամենայն զօրութեանց և իշխանութեանց, քո երկնային շնորհօքդ դարձո՛ զմեզ ՚ի մոլորութեանց մերոց առ քեզ * և ցոյց մեզ զքո սուրբ և երկրպագելի երեսդ, իբր զՅիսուս Քրիստոս որ

դիտ քո միածին որ է Ճշմարիտ
պատկեր և նկարագիր էութեան
քո ըստ պօղոսի, զի կեցցուք և
ապրեցուք նովաւ:

Այսինքն, տր ած երկնային զօ
րութեանց, մինչև յերբ բարկա
նալով և անտես առնելով քո ծա
ռայից աղօթքն, կու երկարես,
և կու յետացնես զփրկագործ մար
դեղութիւն որդւոյ քո միածնի:

Այսինքն, դու մեզ արտասուաց
հաց ուտացուցիր, երբ մեր հացն
արտասուքով խառնել տուիր
մեր հոգեկան և մարմնական տա
ռապանաց միջումն * և մեզ ար
տասուքն չափերով խմացուցիր,
երբ մեծամեծ ամաններով խմա
ցուցիր:

Այսինքն, դու զմեզ տնազա
տեղ և նախատինք արարիր մեր
դրացիններին, երբ անհաւատ
և թերի մարդկանց միջումն * և
յամօթ և արհամարհանք շինեցիր
մեր երևելի և աներևոյթ թշնա
մեաց առաջևն:

Այսինքն, տր ած երկնային զօ
րութեանց և իշխանութեանց, դու
զմեզ 'ի մեր մոլորութենէն դարձո՛
առ քեզ * և քո սուրբ և երկրպա
գելի երեսդ որ է յս քս որդին
քո միածին երևեցուր մեզ մարդ
կային կերպարանօք, որ կարե
նանք փրկիլ և ազատիլ նովաւ:

Տր ած զօրութեանց,
մինչև յերբ բարկա
նաս յաղօթս ծա
ռայից քոց:

Ջ ամբեցեր մեզ
զհաց արտասուաց *
և արբուցեր մեզ ար
տասուս չափով:

Արարեր զմեզ նա
խատինս դրացեաց
մերոց * այպն կատա
կանաց թշնամեաց
մերոց:

Ած զօրութեանց
դարձո՛ զմեզ * եր
ևեցո՛ զերես քո 'ի
մեզ և կեցցուք:

Զայգի յեգիպտոսէ փոխեցեր * հաներ զհեթանոսս, և զնա տնկեցեր, և առաջնորդեցեր նմա։

Հաստատեցեր զարմատս նորա, և ելից զերկիր * ծածկեաց զլերինս հովանի նր * և բարունակ նորա զմայրս այ։

Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով * մինչև 'ի գետս ետ շառաւիղս նորա։

Ընդէր քակեցեր ըզցանկ նորա * կթեն զնա անցաւորք ճա

Այսինքն, դու զիսրայելացւոց ազգն այգւոյ նման յեգիպտոսէ դուրս հանեցիր, և տարիր 'ի յերկիրն աւետեաց, իբր 'ի յերուսաղէմ * կուապաշտից ազգերն անպէտք ծառերի նման հանեցիր և դէն ձգեցիր, և զքո այգիդ նց տեղն տնկեցիր, և առաջնորդի նման ամպով և հրով նր ճանապարհ նշանց տուիր։

Այսինքն, դու նր արմատն այնպէս խորունկ թաղեցիր և հաստատեցիր որ աճեցաւ և դանայ և բերսաբէէի երկիրն լցեց, իբր զսահմանս հրէաստանեաց * նր մեծութն շուաքն ծածկեց զսարերն, իբր գերազանցեց այլ ազգերի զօրութեն * և նորա բարունակն, իբր նր մասն ծածկեց այ չինարի ծառերն, իբր նր իշխանքն գերազանցեցին այլազգերի իշխաններին, որք այ կասմին, զէրէ այծ իշխանութի 'ի վերուստ է ըստ պօղոսի

Այսինքն, և քո օգնութեդ և նախախնամութեդ իւր որթն, իբր իւր մասն երկայնացոյց և տարածեց 'ի կարմիր ծովէն մինչև 'ի ծովն հրէաստանի պաղեստինացւոց * և իւր ճղերն սփռեց և լարեց մինչև 'ի գետն եփրատ։

Այսինքն, բայց էր քակեցիր նորա պատերն, իբր էր յետոյ քո խնամքդ նորանէ բարձիր * և թոյլ

տու՛իր որ Ճանապարհներէն անցողներն կթեն նր պտուղն և խաղողն իբր երևելի և աներևոյթ թշնամիքն զնր որդիքն և դաւեղքն յափշտակեն և գերի տանեն :

Այսինքն, օրմանի խոզն, իբր անտիոքոս կայսրն, քակեց և ապականեց զնա * և կատաղած վայրի գազանն, իբր նաբուգոդոնոսոր արածեցաւ նր միջումն, և գերեաց և տիրեաց նմա :

Այսինքն, որ ած զօրութեց և իշխանութեց դարձիր քո գթութեդ և նայիր յերկնից և տես * և խնդրէ եկ այս այգւոյս, և տիրութի արա, զէրէ քո ածային ձեռքդ է տնկեր զա 'ի սկզբանէ :

Այսինքն, հայիր 'ի վր որդւոյ մարդոյն, որ զօրացուցիր զնա 'ի քեզ, իբր հայիր 'ի յս քս որդին քո միածինն որ խոստացար 'ի ձեռն գրոց սրբոց, և զօրացուցիր քո անյաղթելի զօրութեդ, և ողարկէ զնա աւ 'ի փրկել զմեզ * որ այս այգին, իբր այս իսրայէլացւոց տունս թէ և այրած է կրակով, և աւերված է 'իձեռն կռապաշտից և մանաւանդ 'ի դիւաց * սակայն 'ի սաստէ երկրպագելի երեսաց քոց, իբր իշխանութե և հրամանաւ որդւոյ քո միածնի որ է քո երեսդ և կերպարանքդ, ամէն իւր թշնամիքն կու հալածին և կու կորնչին

և ինքն

նապարհի :

Ապականեաց զնա խոզ անտառի * և երէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա :

Ա. Ծ զօրութեանց դարձ հայեաց յերկնից և տես * այց արա այգւոյս այսմիկ, և դարման տար սմա զոր տնկեաց աջ քո : 'Ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ * այրեաց եալ 'ի հուր և աւերեալ * 'ի սաստէ քումմէ կորիցէ :

Եղիցի ձեռն քո իվ̄ր առն * աջ քո իվերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացուցեր զնա ՚ի քեզ։

Ոչ եւս ՚ի բացեայ եղիցուք մեք ՚ի քէն * կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո Տ̄ր կարդասցուք։

Տ̄ր զօրութեանց դարձո զմեզ * երևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ, և կեցցուք։

Տունք. 18.

՚Ի կատարած վասն հնձանացն սաղմոս ասափայ։

և ինքն կրկին կու զարդարվի և կու նորոգվի։

Այսինքն, զէրէ քո հայրական և նախախնամողական ձեռքդ միշտ իվերայ այն մարդացեալ ա̄յն կու լինի * և քո ամենակարող աջդ իվ̄ր այն որդւոյ մարդոյն կու լինի, որ քո անյաղթելի զօրութ̄եդ զօրացուցիր և հաստատեցիր ՚ի քեզ։

Այսինքն, և մեք նորա շնորհաց օգնականութ̄են այլ քեզանից չենք հեռանար * դու զմեզ ՚ի ձեռն փրկագործ տնօրէնութ̄ե նորին կու կեցուցանես, և մեք յաւիտեանս յաւիտենից զքո ա̄բ անունդ օրհնելով և փառաբանելով կու աղաղակենք ՚ի յերկինս, իբրև հաւատարիմ ծառայք։

Այսինքն, ուրեմն Տ̄ր ա̄ծ ամենակարող դարձուր զմեզ առ քեզ * ցոյց մեզ զքո երկրպագելի երեսդ զյ̄ս ք̄ս, որ կարենանք նովաւ փրկվիլ ՚ի յաւիտենական մահուանէ։

Իբր, զայս սաղմոս ասաց դաւիթ մինչև ՚ի վերջն վ̄ս ժողովրդեանցն հրէից որ հնձանք կավլին կամ վ̄ս տանն իսրայէլի, յորում չարչարեցաւ ք̄ս, ըստ այնմ հնձան հարի միայն, և ՚ի հեթանոսաց ոչոք էր ընդ իս, և ետ ասափայ

որ երգէր 'ի լսելիս ժողովրդեանն։

Այս սաղմոսաւս կու յորդորէ մարգարէն զժողովուրդն կատարեալ սիրով պաշտել զտօն լուսնանորոյն եօթներորդի ամսոյն. պատմելով զբարերարութիւն ա՟յ և գանկատելով զերախտամոռացութենէ և զխաբեբայութենէ նոցին իսրայելացւոց։

Այսինքն, ցնծացէք և ուրախացէք ով ժողովուրդք 'ի փառս և 'ի գովութիւն ա՟յ օգնականին մերոյ * և աղաղակեցէք սրտի մտօք առ ա՟ծն յակոբայ, իբր առ ա՟ծն իսրայելի։

Այսինքն, առէք զսաղմոսն 'ի բերանս ձեր, և ա՟յ օրհնութի և գովութի տուէք * և քաղցր ձայնիւ անդադար սաղմոս ասացէք նմա։

Այսինքն, փողեր փչեցէք ամէն ամսագլխի ինչպէս որ ձեր աւանդութիւն է * ձեր հոգևոր տօնախմբութեանց նշանաւոր և հանդիսաւոր օրերումն և ուրախութե փառաբանեցէք զա՟ծ։

Այսինքն, զէրէ այսպէս հրամայեր է ա՟ծ որդւոցն իսրայելի * և այս է իրաւունքն ա՟յ յակոբայ իբր այն ա՟յն որ յակոբայ զարմի պաշտած ա՟ծն է։

Այս

Սաղմոս. Ձ.

Ցնծացէք առ ա՟ծ օգնական է մեր * աղաղակեցէք առ ա՟ծ յակոբայ։

Առէք զսաղմոս, և տուք օրհնութի * սաղմոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութե։

Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոց * յաւուր նշանաւորի տարեկանաց ձերոց։

Հրաման է այս իսրայելի * և իրաւունք են ա՟յ յակոբայ։

Վկայութիւն յովսէփու զոր եդ ընդ նմա՝ յելանել նա յերկրէն եգիպտացւոց * լեզու զոր ոչ գիտէր լուաւ ։

՚Ի բաց արար ՚ի բեռանց զթիկունս նորա * և զձեռս նորա յորթ և ՚ի թի ծառայելոյ ։

՚Ի նեղութեան կարդացեր առ իս, և փրկեցի զքեզ * ՚ի գաղտնութեան մրրկին * և փորձեցի զքեզ ՚ի վերայ ջուրցն հակառակութեան ։

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ * և իսրայէլ թէ լուիցես ինձ ։

Ո՛չ ևս եղիցին քեզ

Այսինքն, այս է ուխտն և վկայութիւն զոր դրեց Աստուած յովսէփայ հետ, իբր իսրայէլի ազգին հետ, այն ժամանակն որ եգիպտացւոց երկրէն դուրս կու ելանէր * այն ժամանակն կասեմ, որ իւր չէ՛ գիտացած, և չէ՛ հասկացած լեզուներն ըսկսաւ լսել ՚ի յերկիրս կռապաշտից ։

Այսինքն, նորա քամակն և թիկունքն ՚ի քար և ՚ի ցեխ կրելոյ ազատեց * և նորա ձեռքն քթոցով թիով և բահով ծառայութիւն անելոյն պրծացոյց ։

Այսինքն, և ասաց, տես ո՛վ իսրայէլ, դուն քոյ նեղութեան միջումն դէպ ինձ աղաղակեցիր, և ես զքեզ փրկեցի ՚ի քո տառապանքէդ * քո աղաչանքդ լսեցի յարուցանելով յանկարծ զայն գաղած մրրիկն և ալէկոծութիւն ՚ի ծովն կարմիր, և ընկղմելով զքո թշնամիքդ * և փորձեցի զքեզ հակառակութեան ջրին վերայ, իբր երբ որ ըսկսար ջրի համար տրտնջալ և հակառակիլ մովսէսի և ահարոնի հետ ։

Այսինքն, բայց լսէ ինձ ո՛վ ժողովուրդ իմ, որ ես քեզ ուխտ և վկայութիւն կու դնեմ * և դու ո՛վ իսրայէլ թէ որ ինձ ականջ կանես ։

Այսինքն, քո միջումն ժամանա

կաւոր նոր ած՟ներ չէ՛ գտալի * և դու քո աստուածոյդ ՙի զատ այլ ուրիշ օտար ած՟ների երկրպագութին մի՛ անես իմ առաջևս ։

Այսինքն , զէրէ ես եմ քո տր՟ ած՟ն որ հանեցի և ազատեցի զքեզ եգիպտացւոց երկրէն * բաց զքո բերանդ , և խնդրէ ինձանից ինչ որ կուզես , որ ես շուտով լցնեմ և կատարեմ զքո ցանկութինդ ։

Այսինքն , բայց տեսանելով նց՟ խստասրտութին ըսկսաւ գանկատիլ և ասել , թէ իմ ժողովուրդս իմ օրինաց և պատուիրանաց ձայնին , ականջ չարաւ * և իսրայէլ ամենևին դէպ ինձ չէ՛ նայեցաւ , իբր զիս արհամարհեց , և իմ կամացն և դիտաւորութենն չէ՛ հնազանդեցաւ ։

Այսինքն , ես այլ բաց թողի զիւրեանք որ իւրեանց սրտի ցանկութեն յետնէ երթան * զէրէ նոցա միտքն և դիտաւորութին այն է՛ որ իւրեանց կամաց ախորժակացն հետևին ։

Այսինքն , թէ որ իմ ժողովուրդն ինձ լսեր էր * կամ թէ իսրայէլ իմ օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհումն շուրջ էր եկեր , և ինձ սրտի մօք հնազանդեր էր ։

Այսինքն , ես նորա թշնամիքն

առժամանեայք * և մի՛ երկիրպագանիցես դու այ՟ օտարի ։

Ես եմ տր՟ ած՟ քո որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց * բաց զբերան քո և լցից զդա ։

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում * և իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ ։

Արձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց իւրեանց * զի գնասցեն նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց ։

Եթէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ * կամ իսրայէլի զճանապարհս իմ գնացեալ էր ։

Որպէս զոչինչ խո

նարհ տարաբեալ էր
իմ զթշնամիս նորա *
և ի վերայ նեղչաց նր
արկեալ էր զձեռն
իմ։

Թշնամիք տն՛ ստեցին
նմա * և եղիցին ժա
մանակք նոցա յաշ
խարհի ։

Կերակրեաց զնոսա
'ի պարարտութէ ցո
րենոյ * և 'ի վիմէ
մեղր յագեցոյց
նոցա ։

մէկ ոչինչ լեմինի պէս խոնարհե
ցուցեր էի , և հողի հաւասար
էի արարեր * և զինքն նեղացնող
և վշտացնող թշնամեացն վերայ
զիմ ամենակարող ձեռքս մեկներ
էի , և զիւրեանք պատուհա
սեր էի ։
Այսինքն , զէրէ այս ա՛յ ընտա
նի թշնամիքս , և սուտ անուն
իսրայէլացիքս , բերանով ա՛ծա
պաշտ ձևանալով , և սրտով ա՛յ
օրինացն և պատուիրանացն հե
ռանալով , այլ ազգեաց մոլորու
թեացն հետևելով և նոցա կռոցն
երկրպագանելով ստեցին նմա ,
իբր խաբեփայ և նենգաւոր
երևեցան ա՛յ առաջև * վասն
որոյ նոցա կեանքն և ժամանակն
այս աշխարհուս լինի , իբր այս
աշխարհուս հալածանօք և թշ
նուառութեամբ զիւրեանց կեանքն
վճարեն , և արժանի չի լինին
մտանել յերկնից արքայութին ,
և 'ի կեանս յաւիտենականս ։
Այսինքն , որով հետև մոռա
ցան ա՛յ երախտիքն և բարերա
րութին որ կերակրեց զիւրեանք
'ի պարարտութէ ցորենոյ , իբր
ոչ միայն հասարակ հացիւ , այլև
երկնային հացիւ , որ է ճանա
չումն արդարութե և ճշմարտու
թեան ա՛յ * և քարէն մեղր ուտե
ցոյց նոցա , իբր քարէ տախտակ

ներումն

ներումն իւր օրինաց և պատուիրա
նաց քաղցրութիւն իմացոյց նմ ։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ և ետ ասափայ որ երգէր ։
Այս սաղմոսովս կու յանդիմա
նէ մարգարէն զանիրաւ իշխանս
և զդատաւորս ։

Այսինքն, արդար դատաւորն
ած պատրաստ գտնեցաւ 'ի ժո
ղովս աստուծոց, իբր 'ի ժողովս
իշխանաց դատաւորաց և դատաս
տան անողաց 'ի վերայ աշխարհիս
* և նոցա միջումն տեսանելով
զիւրեանց անիրաւութիւն, կու
դատէր և կու յանդիմանէր զնս
ասելով ։

Այսինքն, մինչև յերբ ծուռ
դատաստան կանէք անիրաւութբ
* և երես կու տեսնոյք մեղաւո
րաց և ամբարշտաց նոցա հաճոյա
նալոյ համար, որ նոքա այլ եր
բեմն զձեզ մեծարեն և վարձատ
րեն ։

Այսինքն, արդար դատաստան
արարէք որբերի և այրիների *
իրաւունք տուարէք աղքատների
և խղճերի, նոցա անմեղութիւն
յայտնելով, և նոցա տառապեալ
սիրտն մխիթարելով ։

Այսինքն, ազատեցէք ձեր իշ
խանութն զաղքատն և զտնանկն,

Սաղմոս ասափայ։

Սաղմոս · ՁԱ.

Ած եկաց 'ի ժողովս
աստուծոց * և 'ի մի
ջի նոցա դատէր զնս ։

Մինչև յերբ դա
տէք անիրաւութբ *
և ակն առնուք մե
ղաւորաց ։

Դատ արարէք որ
բոյն և այրւոյ * իրաւ
ունս արարէք տնան
կին և խոնարհի ։

Ապրեցուցէք զաղ
քատն և զտնանկն *

’ի ձեռաց մեղաւորի
փրկեցէք զնա։

Ո՛չ խմացան եւ ո՛չ ’ի
միտ առին * ’ի խա
ւարի գնացին, եւ
շարժեցան ամ հի
մունք երկրի։

Ես ասացի թէ ածք
իցէք * կամ որդիք
բարձրելոյն ամե
նեքեան։

Դուք ահաւադիկ
ոպ զմարդիկ մեռա
նիք * եւ ոպ զմի իշխա
նաց անկանիք։

Իբր զ չքաւորն, եւ ’ի մեծութէ
անկած մարդն անիրաւ մարդ
կանց չարախօսութենէն * եւ մեղա
ւոր եւ ամբարիշտ մարդկանց ձեռ
քէն փրկեցէք զիւրեանք։

Այսինքն, այնպէս կուրացան
ագահութէ եւ փառասիրութէ,
որ աստուծոյ օրէնքն եւ պատու
իրանքն ամենեւին չիմացան, եւ նր
փրկական խորհուրդն չուզեցին
’ի միտ առնուլ * իւրեանց տգի
տութեան եւ մոլորութեան խա
ւարի միջումն շուրջ գալով այն
պէս անիրաւ եւ օրինազանց դա
տաստաններ արարին, որ բովան
դակ երկրիս հիմունքն չի կարե
լով համբերել շարժեցաւ եւ սա
սանեցաւ։

Այսինքն, ես իմ մարգարէից
բերանովն ասացի թէ դուք ածք
էք * կամ թէ դուք ամենքդ
այ բարձրելոյն որդիք էք վասն
այդ իշխանութեանդ որ տուեր եմ
ձեզ որ զայլս ուղղէք եւ կառա
վարէք։

Այսինքն, բայց դուք զձեզ
անմահ կարծելով ձեր հնազան
դեցեալքն կու տառապեցնէք
ընդդէմ իմ ածային հրամանացս,
եւ չէք միտք աներ որ դուք այլ
ահա հասարակ մարդկանց նման
կու մեռանիք * եւ մէկ անիրաւ
եւ բռնաւոր իշխանի նման վայր

կու

կու անկանիք և կու կործանիք։
Մայինքն, որի ով արդար դա
տաւոր ած յս քս և եկ 'ի դա
տել զերկիր առանց երեսպաշ
տութե * զերե քեզ է տէր
հայրն ած 'ի ժառանգութի ոչ
միայն զհրեայս այլ և զամ հե
թանոս, և քոյէ բոլոր աշխար
հիս տրութին և իշխանութին։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ վասն օրհնելոյ զած, և
եա սաափայ որ նա երգէր ըստ
կարգին իւրոյ։
Մայս սաղմոսաւս կու աղաչէ մար
դարէն զած պահպանել զիւր
ժողովուրդն 'ի սպառնալեաց և 'ի
չար դիտաւորութե թշնամեաց։

Այինքն, որ ած ով կու
նմանի քեզ ուժով և
կարողութե * մի' լռեր
իբր անհոգ մի' կենար, և մի' դա
դարիր, իբր քո ածային օգնու
թիդ մեզանից պակաս մի' աներ
այս հարկաւոր ժամանակումս։
Մայինքն, զերե ահա քո թշ
նամիքդ աւխծներին նման դո
չեցին մեզ վերայ * և քո ատե
լեքդ հպարտացան և օձի նման
իւրեանց գլուխն բարձրացու
ցին։

Մորի ած և դատեա
զերկիր * զի դու ժա
ռանգեսցես զամ հե
թանոսս։

Տուն։ Ց.

Սաղմոս օրհնութե ասափայ։

Սաղմոս ՁԲ.

Ո՛ քեզ նմա
նիցի * մի'
լռեր, և
մի' դադարեր ած։

Զի ահա թշնամիք
քո դոչեցին * և ատե
լեք քո համբարձին
զգլուխս իւրեանց։

՚Ի վերայ ժողովրդեան քոյ խորամանկեցին զգիտութիւն * խորհեցան ի վ̄ սրբոց քոց և ասացին ։

Ասացին՝ եկայք սատակեսցուք զնոսա յազգաց * և մի՛ յիշեսցի անուն Իսրայէլի և ևս ։

Խորհեցան միաբանութեամբ ի միասին * և վասն քոյ ուխտ արարին ։

Բանակք Եդոմայեցւոց * և Իսմայէլացիք Մովաբ, և Հագարացիք ։

Գեբաղ, Ամոն և Ամաղէկ * և այլազգիք, ա̄մ բնակչօքն հանդերձ Ծուրայ ։

Նա և Ասուր եկեալ էր ընդ նոսա * ամենեքեան սոքա զօրավիգք էին որդւոցն Ղովտայ ։

Այսինքն, քո ժողովրդեանդ վերայ խորամանկ հնարագիտութիւններ մտածեցին * և քոյ ս̄բ և ընտրեալ ծառայիցդ վերայ, որ պահեալներ են ՚ի քո ա̄ծային նախախնամութիւնդ, խորհուրդ արարին և ասացին ։

Այսինքն, եկէք սատակացնենք և կորուսանենք զդոսա մարդկային ազգիս միջէն * և այլ Իսրայէլացւոց անունն չի յիշվի աշխարհիս վերայ ։

Այսինքն, այս դիտաւորութեամբ միաբանեցան, և ժողովեցան մէկ տեղ * և ընդդէմ քեզ ուխտ և դաշինք արարին ։

Այսինքն, Եդոմայեցւոց ասքարներն * Իսմայէլացիք, Մովաբ և Հագարացիք, որ օպայներում կուբնակէին, և Իսրայէլացւոց կունախանձէին վ̄ տիրապետելոյն ն̄ց երկրին Քանանացւոց ։

Այսինքն, Գեբաղ, Ամոն և Ամաղէկ * և պաղեստինոյ երկրի այլ ազգիքն բովանդակ այն ազգերին հետ որ կուբնակէին ՚ի Ծուրայ երկրումն ։

Այսինքն, այլև Ասորիք եկին նոցա հետ ՚ի հեռաստանէ * սոքա ամէնքն օգնականք և պատերազմի ընկերք եղան որդւոցն Ղովտայ, երբ Մովաբացւոց և Ամոնացւոց, որք ծնեալք էին ՚ի պարմէ

դատերացն զոլոայ :

Այսինքն, բայց դու տ՜ր ա՜ծ քո ամենակարող զօրութե՜դ յամօթ արա՛ զիւրեանք, ինչպէս որ յամօթ արարիր զմադիամացիքն 'ի ժամանակս գեդէոնի * և ինչպէս որ կործանեցիր զսիսարա զզօրագլուխն քանանացւոց և զիւր թագաւորն զաբին իժամանակս բարակայ և դեբօրայ մարգարէուհւոյ 'ի ձորակն կիսոնի գետոյն :

Այսինքն, այս ամենեքս սատակեցան գիսոն գետի մօտն, այն տեղն որ դօրայի անուն կասվէր, իբր դօրայի աղբրներ կու անուանէր * և այնպէս դարձան ինչպէս հոտած աղբ որ երկրիս երեսին կու թափեն, վասն պարարտացուցանելոյ զհողն :

Այսինքն, արա՛ զնոցա իշխանքն ինչպէս որ արարիր զօրէբայ, զեբայ զէբէի և սաղմանայ, և այլ ամենայն իշխանացն մադիամացւոց ոչնչացուցանելով զիւրենք :

Այսինքն, զայն իշխանքն կասեմ որ յանդգնեցան իւրեանց սրտի մէջն և ասացին * թէ տիրապետենք և ժառանգենք իսրայէլացւոց ա՜յ սրբութ՜ին, իբր զտապանակն սուրբ :

Այսինքն, տ՜ր ա՜ծ դու շրջէ և գլորէ և կործանէ զիւրեանք

արա

Արա՛ զնոսա ոպ՜ զմադիամ * ոպ՜ զսիսարա, ոպ՜ զաբին 'ի ծոր ծորսն կիսոնի :

Սատակեցան նոքա յականս դօրայ * և եղեն ոպ՜ զաղբ երկրի :

Արա՛ զիշխանս նոցա ոպ՜ զօրէբն, և զզէբն և զզէբէէ և զսաղմանայ և զա՜մ իշխանս նոցա :

Որք ասացին * ժառանգեսցուք 'ի մեզ զսրբութ՜ին ա՜յ :

Ա՜ծ իմ արա՛ զնոսա ոպ՜ զանիւ * և ոպ՜

զեղէգն առաջի հողմոյ :

Որպէս հուր զի այրէ զանտառս * որպէս բոց զի կիզու զլերինս :

Այսպէս հալածեսցես զնս՟ մրրկաւ քով * և բարկութ՟բ քով խռովեսցուսցես զնս՟ :

Լից զերեսս նոցա անարգանօք * և խնդրեսցեն զանուն քո տ՟ր :

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից * և ամօթալից կորիցեն :

Ծանիցեն զի անուն քո տ՟ր է * և դու

արապայի Թաքաւալկի նման * և ինչպէս որ ղամիշն քամու առաջևն անդադար կու շարժի և դիրուր կու գայ , այնպէս երերած և մոլորած պահէ զիւրեանք աշխարհիս վերայ :

Այսինքն , ինչպէս որ բորբոքեալ կրակն օրմանի ծառերն կու այրէ * և ինչպէս որ բոցն սարերի խոտերն կու խանձէ , և կու փչացնէ :

Այսինքն , այսպէս քո սրտմտութեան մրրկած քամովդ հալածէ զիւրեանք * և քո բարկութե՟ն կրակովդ սասանեցուր զիւրեանք :

Այսինքն , դու տ՟ր ա՟ծ նոցա երեսն այնպէս նախատանօք և անարգանօք սևացուր * որ թէև ուղիղ սրտով չեն հաւատար քեզ , սակայն տեսանելով զքո անյաղթ զօրութ՟իդ , 'ի հարկէ զքո սուրբ անունդ իւրեանց յօգնութ՟ին խնդրեն :

Այսինքն , բայց զրկեցեալք 'ի խնամոց քոց ա՟ծ այնոց ամաչեն և յամօթ լինին յաւիտեանս յաւիտենից * և այնպէս գլխակոր և ամօթալից լինելով կորնչին և մատնվին 'ի հուրն յաւիտենական :

Այսինքն , և 'ի տեղն ճանաչեն և իմանան , որ քո անունդ տ՟ր է

* և դու միայն բարձր և յաղթող թագաւոր ես ՚ի վերայ ա՟մ երկրի, իբր ի՟վր ա՟մ ըստեղծուածոց։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ վասն տանն ա՟յ, թէ երկնլոյն, և թէ աներևոյթին, որք հնձանք կոչին, զի ՚ի նո՟ ձաշակելով ա՟բք և ընտրեալք զբաժակ քաղցրութեն ա՟յ կու զմայլին սիրով նորին, և եա որդւոցն կորխայ որ երգէին առաջի տապանակին։

Այս սաղմոսում ցանկանալով մարգարէն վերստին տեսանել զտաճարն ա՟յ գոլով հեռացեալ ՚ի պատճառս աբիսողոմայ, ցուցանէ զփափաք ընտրելոցն ա՟յ առ ի տեսանել զհայրենին իւրեանց երկնային։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ զօրութեց ինչպէս սիրելի և գեղեցիկ են քո երկնային անհրդ * կու ցանկայ և կու փափաքի իմ հոգիս քոյ դաւիթներիդ և քոյ զարմանալի օթևաններիդ որ պատրաստեր ես քոյ սիրելեացդ համար։

Այսինքն, ա՛հ թէ որ ես արժանի լինէի մտանել ՚ի քո լուսեղէն առագաստդ, իմ սիրտս և իմ մարմինս, իբր իմ հոգիս և իմ բոլանդակ անձս կու ցնծային

միայն բարձրեալ ես ՚ի վերայ ա՟մ երկրի։

Տունք: 18.

՚Ի կատարած վասն հնձանացն սաղմոս որդւոցն կորխայ:

Սաղմոս, ՁԳ:

Որպէս սիրելիք են յարկք քո տ՟ր զօրութե՟ց * ցանկայ և փափաքի անձն իմ ՚ի գաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացեն առ ա՟ծ կենդանի։

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն * և տատրակ զբոյն ուր դիցէ զձագս իւր:

Սեղան քո տ̃ր զօրութ̃եց Թագաւոր իմ և ա̃ծ իմ:

Երանի ամենեցուն որք բնակեալ քեն 'ի տան տ̃ն * յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ:

Երանեալ է այր որոյ

քեզնով, ով ա̃ծ իմ կենդանի և յաւիտենական, զէրէ կու տեսանէի զքեզ երես առ երես ըստ յոհաննու:

Այսինքն, անբան ճնճղուկներն իւրեանց տուն գտան * և տատրակներն իւրեանց բուն ճարեցին որ իւրեանց ձագերն տեղաւորեն, ես որ բանական մարդ եմ ինչպէս կարող մնամ իմ երկնային և հայրենի օթևանէն, այն տեղն որ ես իմ սրտիս փափաքն պիտիմ հանգուցանել ընդ սրբոցն և ընդ ընտրելոցն արքայութեան:

Այսինքն, քո սեղաններդ տ̃ր ա̃ծ զօրութ̃եց, իբր քոյ սրբոց և երանելեաց հոգիքն տ̃ր ա̃ծ զօրութ̃եց, որք են քո կենդանի սեղաններդ, և քեզ անդադար օրհնութ̃ե և գովութ̃ե պատարագ կու մատուցանեն 'ի յերկինս երբ որ իմ միտքս կու անկանին զիս կու զմայլեն և 'ի սէր կու շարժեն:

Այսինքն, երանի այնպիսի հոգւոցն որ քոյ երկնային և յաւիտենական տանդ միջումն կու բնակին * զէրէ առանց վշտից և նեղութ̃եց մարմնականաց կու օրհնաբանեն զքեզ յաւիտեանս յաւիտենից:

Այսինքն, երանի այնպիսի մար

դոյն որ իւր օգնութիւն քեզանից է, իբր քո աստուածային շնորհաց օգնութեան բարեգործութեանց կուհետևի * և իւր մնաց մէջն զուա-քինութիւքն երկնից արքայութեան ելք և սանդուղխտ է դրեր, այս տրտմութեն ձորումս, որ է աշխարհս, ինչ տեղ որ ուխտ է արարեր որ Աստուծոյ ուղիղ սրտիւ ծառայէ իւր կենաց մինչումն։

Մայինքն, և Աստուած որ օրինադիր է, նորա օրհնութի և շնորք կուպարգևէ և կարողութի կուտայ * որ օր ըստ օրէ բարձրանայ մէկ առաքինութեան աստիճանէն ՚ի միւս աստիճանն * և նոյն ինքն Տէրն և Աստուածն հրեշտակաց կուերևի նմա ՚ի վերին սիոնումն, իբր ՚ի մէջ արքայութեան երկնից։

Մայինքն, լսէ ուրեմն Տէր Աստուած զօրութեանց իմ բերանիս աղօթքին * և ականջ դիր ով Աստուած յակոբայ իմ խնդրուածքիս, և արժանի արա զիս քո երկնային վայելչութեանդ։

Մայինքն, դու որ մեր ընդունօղն և պահպանօղն ես Տէր Աստուած, տես մեր սրտի փափաքն * և նայէ լով յերեսս Քրիստոսի որդւոյ քո, արժանի արա զմեզ քո երկնային փառացդ և անթառամ պսակացն։

Մայինքն, զերէ լաւ է ինձ մէկ օր քո լուսեղէն առադաստումդ

օգնութիւն իւր ՚ի քէն է * ելս եդ ՚ի միտս իւրում ՚ի հովտէս տրտմութեն ՚ի տեղւոջ յորում ուխտեաց։

Օ՜ օրհնութիւս տացէ որ զօրէնս դնէ * գնասցէ նա ՚ի զօրութէ ՚ի զօրութի * և երևեսցի Աստուած հրեշտակաց ՚ի սիոն։

Տէր Աստուած զօրութեանց լուր աղօթից իմոց * ունկն դիր Աստուած յակոբայ։

Ընդունօղ ես դու մեր, տես Աստուած * և նայեաց յերեսս օծելոյ քո։

Վասն զի լաւ է ինձ մի օր ՚ի գաւիթս քո

քո * քան զհազարս ։

Ընտրեցի ընդ աղք
կալ 'ի տանն այ *
առաւել քան զբնա
կանալն 'ի յարկս մե
ղաւորաց ։

Զողորմութիւն և
զճշմարտութի սիրէ
Տր Ած մեր * զշնորհս
և զփառս տացէ ։

Տր ոչ պակաս առ
նէ զողորմութի իւր
յայնցանէ որք գնան
յամբծութե ։

Տր Ած զօրութեց
երանեալ է այր որ

քո Ածային տեսութեդ զմայլել *
քան զհազար օր այս աշխարհիս
վայելչութե միջումն խնդալն և
զուարճանալն ։

Այսինքն, ես իմ մտաց միջումն
այլ լաւ համարեցի քոյ տան մի
ջումն աղքի հաստատ լինիլն,
քան թէ քոյ երկնից արքայութե մի
ջումն քան զամէն սուրբս պակաս
և նուազ համարվելն * քան թէ
այս աշխարհիս մեղաւոր մարդ
կանց տներումն բնակիլն, և ան
ցաւոր փառօք և պատուօք մե
ծարվելն ։

Այսինքն, և յոյս ունիմ որ իմ
փափաքանացս հասանիմ, զիրէ
Տր Ած զողորմութի և զճշմար
տութի կուսիրէ, ողորմութեն
կուներէ մեղաւորաց, և ճշմար
տութեն իւր խոստմունքն հաս
տատ կուպահէ * շնորք կուտայ,
որ կարենանք զբարիս գործել,
և փառք կուտայ պսակելով զբա
րեգործս 'ի յարքայութեան իւր
ում ։

Այսինքն, Տր Ած ամենևին
զիւր ողորմութիւն և զգթութիւն
պակաս չէ աներ այնպիսի մարդ
կանցէն, որ անարատութենով և
անմեղութենով այս աշխարհիս
վերայ կուկենցաղավարին ։

Այսինքն, վասն որոյ Տր Ած զօ
րութեանց և ամենայն իշխանու
թեանց,

Թեանց , երանի այնպիսի մար
դոյն որ 'ի քեզ կու յուսայ , և
'ի քեզ կու ապաւինի իւր կե
նաց միջուածս այս անցաւոր աշ
խարհիս վ՟ր ։

Իբր զայս սաղմոսս ասաց դաւիթ
վ՟ր դալստեանն ք՟ի որ լինելոց է
յետ ժամանակաց 'ի կատարիլ օրի
նաց և մարգարէից , և ետ որդ
ւոցն կորխայ որ երգեն ։

Ա. յս սաղմոսումս կու գուշակէ
մարգարէն զմարդեղութ՟ի բա
նին ա՟յ , և կու աղաչէ զ հայրն ա՟ծ
վասն շուտով կատարելոյ զնոյնն ։

Ա. յժմիքն , հաճեցար և հաշտե
ցար տ՟ր ա՟ծ հողեղինացն հետ ,
օրհնելով զնոսա քո երկնային օր
հնութ՟եդ * և դարձուցեր զգե
րութ՟ի որդւոցն յակոբայ , իբր
ազատեցեր զհաւատացեալս 'ի
քեզ 'ի ձեռն մարդեղութ՟են յի
ք՟ի որդւոյ քոյ 'ի գերութ՟ենէ սա
տանայի ։

Ա. յժմիքն , ներեցիր և թողու
թիւն շնորհեցիր քո հաւատաց
եալ ժողովրդոց անիրաւութ՟են
հեղմամբ պատուական արեան
միածնի որդւոյ քոյ * և ծած
կեցիր ն՟ց մեղքն 'ի ձեռն խորհր
դոյ սուրբ մկրտութ՟ե և խոստո
վանութ՟ե ։

Ա. յս

յուսայ 'ի քեզ ։

Տունք · 14 ·

'Ի կատարած որդւոյն կոր
խայ

Սաղմոս . ՁԴ .

Հաճեցար տ՟ր ընդ
երկիր քո * և դար
ձուցեր զգերութ՟ին
յակոբայ ։

Թողեր զանիրաւու
թիւն ժողովրդեան
քոյ * և ծածկեցեր
զա՟մ մեղս նոցա ։

Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո * դարձար 'ի բարկութենէ սրտմտութեան քոյ։

Դարձ առ մեզ Ած փրկիչ մեր * և դարձո զսրտմտութիւն քո 'ի մէնջ։

Մի յաւիտեան բարկանար մեզ Տր * և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ։

Նա դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ * և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ։

Ցոյց մեզ Տր զողորմութիւն քո * և զփրկութիւն քո տուր մեզ։

Այսինքն , դադարեցուցիր և խաղաղացուցիր քո սրտմտութիւնդ 'ի ձեռն խաչի և մահուան նորին * և դառնալով 'ի քո սրտմտութե բարկութենէն զնոսա որ յառաջ անհնազանդ ծառայից նման կոտէիր , այժմ հարազատ որդւոց նման սիրեցիր և նախախնամեցիր։

Այսինքն , դարձիր ուրեմն առ մեզ քո հայրական գթութեամբդ ո՛վ ստեղծօղ Ած մեր և փրկիչ մեր * և դարձուր մեզանից զքո զայրացմունքդ և զքո սրտմտութիւնդ վասն սիրոյ որդւոյ քոյ միածնի յի̄ քի̄։

Այսինքն , մի՛ բարկանար մեզ Տր Ած մինչև յաւիտեան վասն մեղաց նախնեացն մերոց * և մի՛ երկայնացներ զքո բարկութիւնդ յազգէ մինչև յազգ։

Այսինքն , դու Տր Ած դարձիր 'ի քո բարկութենէդ , և զմեր հոգին ապրեցուր * որ քո հաւատացեալ ժողովուրդդ տեսանելով զքո ամենառատ ողորմութիւնդ ուրախանայ քեզնով և զուարճանայ։

Այսինքն , ցոյց մեզ Տր Ած քո յաւիտենից խոստացած մեծ ողորմութիւնդ * և քո փրկութիւնդ որ է յս̄ ք̄ս որդին քո միածին տուր մեզ , իբր ողարկէ առ մեզ 'ի փրկութիւն հոգւոց մերոց։

Այսինքն , լսեմ թէ ինչ կու խօսի տր ածն մեր * կու խօսի և խաղաղութի կու խոստանայ իւր հաւատացեալ ժողովրդեանն * և մանաւանդ իւր սրբոցն , այլև այնպիսի մարդկանցն որ ուղիղ սրտով հրաժարեալ 'ի յաշխարհէ դարձեր են առինքն ։

Այսինքն , և թէպէտ հեռի է իւր ողորմութիւն 'ի յաներկիւղ և յանհաւատ հրէից , բայց մօտիկ է իւր երկիւղած և հաւատացեալ քրիստոնէիցն նր փրկութիւն , իբր յս քս * և մօտկացեր է որ նորա փառքն մեր երկրումն բնակի , իբր նորա ածային մեծ վայելչութիւն մարմնանայ 'ի յարդանոսի կուսին մարիամու ։

Այսինքն , և այս մարմնանալոյ տնօրէնութեան խորհրդովն ողորմութիւնն և ճշմարտութիւն մէկ մէկի կու պատահին , իբր ածային շնորհքն և գթութիւն , և իւր յաւիտենական խոստման ճշմարտութիւն մէկ մէկի կու հանդիպին , և այս խորհրդումն կու համաձայնին * և արդարութիւն և խաղաղութիւն մէկ զմէկ կու համբուրեն , իբր քի վասն պարտուց մերոց հատուցման արդարութիւն , և հօր այ կամաց խաղաղութիւն մէկ մէկի հետ կու միաբանին և կու համաձայնին ։

Լուայց զինչ խօսի տր ած մեր * խօսեսցի զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ * առ սուրբս իւր և առ այնոսիկ որք դարձեալք են առ նա սրտիւք ։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութի նր * բնակել փառաց նր յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեցին * արդարութի և խաղաղութի համբուրեցին ։

Ճշմարտութի յերկ
րէ բուսաւ * արդա
րութի յերկնից եր
ևեցաւ:

Տ՟ր տացէ զքաղցր
ութի * և երկիր մեր
տացէ զպտուղ իւր
* արդարութի առա
ջի նո՟ր գնասցէ * դի
ցէ 'ի ճանապարհի
զգնացս իւր:

Տունք. 12.

Աղօթք դաւթի 'ի կատարած
որդւոցն կորխայ:

Այսինքն, ճշմարտութիւն Ք՟ս, ա՟յ
ճշմարիտ խոստմանցն զօրայ յերկ
րէ բուսաւ, իբր 'ի մարիամայ
կուսէն ծնաւ * և արդարու
թիւն յերկնից երևեցաւ, իբր
որդին ա՟յ ո՟քն և արդարն, և մեր
պարտուցն համար արդար հատու
ցումն անօղն, յա՟յ առաքեցաւ:
Այսինքն, որ ա՟ծ կուտայ զիւր
քաղցրութիւն, իբր հայրն ա՟ծ
կուղարկէ զիւր քաղցր և բարե
գութ միածինն 'ի մարմնաւորու
թիւն * և մեր երկիրն կուտայ
զիւր պտուղն, իբր կոյսն մա
րիամ որ է՛ ամէնօրհնեալ երկիրն
մեր, կուծնանի մեզ զիւր պը
տուղն յ՟ն Ք՟ս * արդարութիւն
նո՟ր առաջևն կուգնայ, իբր յո
հաննէս մկրտիչն արդարն և անա
րատն նորա նախնթաց կուլինի,
և ուղիղ ճանապարհ կու պատ
րաստէ քարոզելով զապաշխարու
թիւն 'ի թողութի մեղաց * և
ինքն իւր գնացքն ճանապար
հում կուդնէ, իբր մարդի նման
կուքալէ և կուշրջի 'ի վերայ երկ
րի, և կու կենցաղավարի 'ի մէջ
մարդկան:

Իբր, զայս աղօթքս մինչև 'ի
վերջն դաւիթ ասաց, և ետ որ
դ՟ոցն կորխայ որ երդեն առաջի
տապանակին ա՟յ:

Այս

Մայս սաղմոսումս կու աղօթէ դաւիթ ջերմ սիրով իմէջ վշտից եւ տառապանաց, 'ի յօրինակ քրիստոսի, եւ եկեղեցւոյ նորին։

յսինքն, խոնարհեցուր եւ ցածացուր Տր Ած զքո ողորմած եւ գթած ականջդ, եւ լուր իմ խնդրուածքիս * զէրէ աղքատ եւ չքաւոր եմ ես, եւ կարօտ եմ քո օգնութեանդ։

Այսինքն, զիմ սուրբ անձս պահէ Տր Ած քո նախախնամութեամբդ յամ փորձութենց, զէրէ ես քեզ եմ յանձնեցեալ եւ քո շնորհօքդ եմ արդարացեալ * փրկէ եւ ազատէ զքո ծառայդ Տր Ած իմ յամ տառապանաց, զէրէ ես 'ի քեզ եմ յուսացեր եւ ապաւիներ։

Այսինքն, ողորմիր եւ խղճա ինձ Տր Ած զէրէ ես դէպ քեզ աղաղակեցի զօրն 'ի բուն * քոյ ծառայիդ անձն երկնային խնդութեամբ ուրախացուր, զէրէ ես զիմ միտքս եւ զիմ հոգիս դէպ քեզ համբարձի եւ վերացուցի։

Այսինքն, զէրէ դու բնութեամբ քաղցր ես, եւ դատաստանովդ ուղիղ ես * եւ առատ ես ողորմութեամբ դէպ այնպիսի մարդիքն որ սրտի մտօք առ քեզ կու դոչեն եւ

Սաղմոս. ՁԵ։

ոնարհեցո Տր զունկն քո եւ լուր ինձ * զի աղքատ եւ տնանկ եմ ես։

Պահեա զանձն իմ սուրբ Տր * փրկեա զծառայ քո Ած իմ որ 'ի քեզ յուսացայ։

Ողորմեաց ինձ Տր զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ * ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու Տր քաղցր եւ ուղիղ ես * բազում ողորմ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ։

Ունկն դիր տ՟ր աղօ
թից իմոց * և նայեաց
'ի ձայն խնդրուա
ծաց իմոց ։

Յաւուր նեղութե՟
իմոյ կարդացի առ
քեզ * և լուար ինձ ։

Ոչ ոք է՛ նման քեզ
յա՟ծս տ՟ր * և ոչ ոք է՛
ըստ գործս քո ։

Զ ամենայն ազգս
զորս արարեր, եկես
ցեն և երկիրպագցեն
առաջի քո տ՟ր * և
փառաւոր արասցեն
զանուն քո յաւիտ
եան ։

Մեծ ես դու տ՟ր և
առնես զսքանչելիս *
և դու միայն ես ա՟ծ ։

կու աղաղակեն իւրեանց հոգւոր
և մարմնաւոր նեղութեան մի
ջումն ։

Այսինքն , ականջ դիր ուրեմն
տ՟ր ա՟ծ իմ աղօթքիս * և իմ աղա
չանաց և խնդրուածաց ձայնին
նայիր քո գթութե՟դ և ողորմու
թեամբդ ։

Այսինքն , ես քանի որ իմ նե
ղութե՟ և տառապանաց միջումն
դէպ քեզ աղաղակեցի * դու քո
բարեգթութենովդ ինձ լսեցիր,
և զիմ խնդիրքս 'ի բարին կատա
րեցիր ։

Այսինքն , ոչ ոք չիկայ կռապաշ
տից ա՟ծներին միջումն որ մեծու
թե՟ կամ կարօղութե՟ քեզ նմա
նի * և ոչ ոք չկայ որ քո արարած
զարմանալի գործքերդ կարենայ
գործել ։

Այսինքն , ուստի ոչ միայն հրէ
այք , այլև աշխարհիս ամ՟ ազ
գերն որ դու ստեղծեր ես , պի
տին դառնալ իւրեանց մոլորու
թենէն և գալ երկիրպագանել
քոյ առաջևդ տ՟ր ա՟ծ * և օրհնել
և փառաբանել զքո ո՟բ անունդ
յաւիտեան և յաւիտեանս յաւի
տենից ։

Այսինքն , զէրէ դու միայն մեծ
ես քո ամենակարօղութե՟դ , և
քո ըսքանչելագործութե՟դ * և
դու միայն ես ճշմարիտ ա՟ծ ըս

տեղծող երկնի և երկրի, և պահ
պանող ա՟մ էակաց:

Այսինքն, ուղղէ՛ ուրեմն զիս
քոյ օրինաց և պատուիրանաց ճա
նապարհումն, որ ես միշտ ճշմար
տութե՟ և հաստատմութեամբ
շրջիմ քոյ առաջևդ * և իմ սիրտս
երկնչելով քո ահաւոր անուա
նէդ ցնծայ և ուրախանայ:

Այսինքն, խոստովանիմ առ քեզ
տ՟ր ա՟ծ զիմ ա՟մ մեղքս և սխա
լանքս ուղիղ սրտիւ և ամբիծ հա
ւատով * և օրհնեմ և փառաբա
նեմ զքո տ՟է անուանդ, մինչև յա
ւիտեան:

Այսինքն, քո ողորմութիւնդ
շատ է՛ ինձ վերայ տ՟ր ա՟ծ * զէրէ
դու փրկեցիր և ազատեցիր զիս
'ի ներքին դժոխքէն, իբր դու
քո շնորհօքդ զիմ վարքս և կեն
ցաղավարութ՟իս ուղղեցիր, և
չի՛ թողիր որ ես դատապարտվէի 'ի
դժոխս մշտնջենականս, որ է՛ տե
ղի սատանայի և կամարարաց ն՟ր:

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ անօրէն և
անխղճմտանք մարդիք ինձ վերայ
վաղեցին * և չարութե՟ զօրեղ
ացած մարդիք մէկ տեղ ժողովե
ցան և ուզեցին զիմ անձս բառնա
նանեն և կորուսանեն * և զքո
ա՟ծ-ային օգնութիւնդ իւրեանց
աչաց առաջև ոչինչ համարեցին:

Այսինքն, բայց դու տ՟ր ա՟ծ

 իմ:

Առաջնորդեա՛ ինձ
'ի ճանապարհի քում
և գնացից 'ի ճշմար
տութե՟ քում * և
ուրախ եղիցի սիրտ
իմ երկնչիլ յանուա
նէ քումմէ:

Խոստովան եղէց առ
քեզ տ՟ր ա՟ծ իմ բոլո
րով սրտիւ իմով *
փառաւոր արարից
զանուն քո յա
ւիտեան:

Մեծ եղև ի վերայ
իմ ողորմութ՟ի քո *
և փրկեցեր զանձն
իմ 'ի դժոխոց ներք
նոց:

Ա՟Ծ անօրէնք յար
եան ի վերայ իմ * և
ժողովք հզօրաց խնդ
րեցին զանձն իմ *
և ո՛չ համարեցան
զքեզ ա՟ծ առա
ջի իւրեանց:

Այլ դու տ՟ր ա՟ծ իմ

գթած ես և ողոր
մած * երկայնամիտ
բազումողորմ և ճշ
մարիտ * նայեաց առ իս
և ողորմեաց ինձ ։

Տուր զօրութի՛ ծա
ռայի քում * կեցո՛ զոր
դի աղախնոյ քո * և
արա՛ առ իս նշան բա
րութեան ։

Տեսցեն ատելիք իմ,
և ամաչեսցեն * զի
դու Տր օգնեցեր
ինձ և մխիթարեցեր
զիս ։

Տուն ։ 16

Սաղմոս օրհնութե՛ որդւոցն
կորխայ ։

Սաղմոս . ՁԶ ։

իմ , գթած ես , և ողորմած ես
* երկայնամիտ ես , բազում
ողորմ ես , և ճշմարիտ ես քո ան
խախտելի խոստմունքովդ * նայիր
ուրեմն ինձ տառապել ծառայիս
և խղճա՛ եղկելոյս և ողորմելոյս ,
և ազատեա՛ զիս 'ի ձեռաց նո
ցին ։

Այսինքն , քո ծառայիդ զօրու
թիւն և կարողութիւն տուր *
և քո աղախնոյդ որդին փրկէ իւր
թշնամեաց ձեռքէն * և ինձ մէկ
բարութե նշան մ՛ արա՛ , իբր
ինձ մէկ յայտնի նշան մի տուր ,
որ ես իմանամ թէ դու զիս կա
մեցես պահպանել և նախախնամել
քո հայրական գթութեամբդ
յամ փորձութեանց մինչև 'ի վախ
ճան կենաց իմոց ։

Այսինքն , որ իմ թշնամիքն տե
սանեն զքո բարի դիտաւորու
թիւնդ և ամաչեն * և իմանան
որ դու իմ խղճութեան միջումն
ինձ օգնեցիր , և իմ տառապան
քի միջումն զիս մխիթարեցիր և
խնդացուցիր ։

Իբր , զայս սաղմոս շարադրեց
դաւիթ վասն օրհնելոյ զած , և
ետ որդւոցն կորխայ որ երգեն
ըստ կարգի իւրեանց ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն վասն մեծութե եկեղե

ցոյն քի, և վասն մարդեղու
թե բանին այ։

Այսինքն, սուրբ եկեղեցւոյ հիմունքն որք են առաքեալք և մարգարէք, հաստատեալք են 'ի վերայ նոյն սուրբ եկեղեցւոյ լեառնն, իբր 'ի վերայ յի քի, որ է լեառն մեծ և բարձր ըստ դանիէլի * առաւել կուսիրէ ած սիոնի դուներն, որք են առաքեալք և վարդապետք ուսուցիչք ճշմարտութե հաւատոյն քրիստոնէականի, քան զբովանդակ յակոբայ տներն, իբր քան զբովանդակ հրէից մարմնաւոր և խաբեփայ ազգն, որ երևելի օրինապահութե միայն կու պաշտեն զածն բոլորից։

Այսինքն, ահա փառաւորեալն այծ 'ի յերկնայնոց և յերկրայնոց քոյ լայնատարածութեանդ և քո մեծ վայելչութեդ համար խօսեցաւ ով քաղաքդ այ, իբր ով սբ եկեղեցիդ այ, և ասաց հոգւոյն սրբոյն։

Այսինքն, յիշեցի և չի մոռացայ զ հպարտ ռահաբն, և զպոնիկ բաբիլոնն որք են գլխաւոր թշնամիք իսրայելացւոց ազգին, իբր ես ընդունեցի և քեզ ծնազանդեցուցի զամ մեղաւորս աշխարհի որ զիս կու ճանաչեն, իբր

Յիշեցուք նորա 'ի լեառն սուրբ նորա * սիրէ տր զդրունս սիոնի առաւել քան զամ յարկսն յակոբայ։

Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քոյ ահա քաղաքդ այ։

Յիշեցի զռահաբ և զբաբիլոն որք ճանաչեն զիս * ահա այլազգիք և ծուր և ժողովուրդք եթովպացւոց սոքա եղեն անդ։

Մայր սիոնի ասէ մրդ * և մարդ ծնաւ ՚ի նմա և ինքն հիմունս էարկ նմա բարձրեալն ։

Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան իշխանացն այնոցիկ որք եղեն անդ ։

Ո՟պ զի ուրախ լեցին ՚ի քեզ ամենեքեան * որոց բնակութի իւրեանց ՚ի քէն է՛ ։

Տունք : 6·

զայնոսիկ որ զ ղջալով ՚ի մոլորութենց իւրեանց զք՟ս ճշմարիտ ա՟ծ կու խոստովանին * ահա՛ պաղեստինացիք, ծուրացիք, և հնդստանցիք որք են այլազգիք և մոլորեալք կռապաշտութե՟ք, սոքա եղեն անդ, իբր սոքա դարձան ՚ի գիտութի ճշմարտութե՟, և բնակեցան իմէջ մե՟ եկեղեցւոյդ ։

Այսինքն, ուստի ամէն մարդսիոնի մայր կասէ, զէրէ նա իւր սուրբ աւազանաւն զորդիս կու ծնանի, և զամենեսեան մայրական գթով կու ընդունի և կու սնուցանէ * և մանաւանդ զի մարդացեալն ա՟ծ յ՟ս ք՟ս ծնաւ նը՟ր միջումն, և նոյն ինքն որ է ա՟ծ բարձրեալ և ահաւոր նը՟ր հիմքն ձգեց և հաստատեց որ անշարժ մնայ ՚ի յաւիտեան ։

Այսինքն, և զայս ճշմարտութիս ինքն տը՟ր ա՟ծ հոգւոյն սրբով կու պատմէ ՚ի գիրս ժողովրդոց և իշխանաց, իբր ՚ի հին և ՚ի նոր կտակարանս, ՚ի գիրս մարգարէից և առաքելոց, որք են բնակիչք սբ՟ եկեղեցւոյ ։

Այսինքն, որ ամենեքեան լսելով և իմանալով ուրախանան և ցնծան ՚ի քեզ * զայնոսիկ կասեմ որ իւրեանց բնակութիւն քեզնում է, իբր քո մե՟ հաւատոյդ հնազանդելով ՚ի քեզ կու բնակին ։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց Եմման Եզրայելացի որդի մահօլայ հաւանութե՟ դաւթի մարգարէին, որ 'ի ժամանակս սողոմոնի իբրև այր գիտուն և իմաստուն պատուիւր 'ի հրէից, և եւ որդւոցն կորխայ որ երդեն վս՟ ամաղէկայ, իբր վասն անբան և անզգայ ազգին հրէից, որ չարչարեալ խաչեցին զՔս, առ 'ի յանդիմանել և պատասխանել նց վս՟ իւրեանց գաղանաբարոյութեն, զի ոչ՟ տեսցաք իմերոյ բանս այս մահկէլէթ սխալեալ է 'ի գրչաց, և է փոխանակ ամաղէկայ, որ նշանակէ զանասուն։

Այս սաղմոսումս կու ողբայ մարգարէն զիւր խղճութին և թշուառութին խօսելով ընդ այ, 'ի յօրինակ քի չարչարեցելոյն 'ի հրէից։

Այսինքն, ո՛վ զիս փրկող և ազատող տր ած, ես ցերեկն 'ի բուն դէպ քեզ աղաղակեցի * և գիշերն մինչև 'ի լոյս քոյ առաջևդ աղօթք արարի, և քեզանից օգնութի խնդրեցի։

Այսինքն, արժանի արա որ իմ աղօթքս քոյ առաջևդ մտանէ, և առ քեզ հասանի * և քո բարեգութ ականջդ խոնարհի, և

զիմ

Օրհնութիւն սաղմոսի որդւոցն կորխայ 'ի կատարած վասն մահէլէթայ, առ 'ի պատասխանել, իմաստութիւն եմմանայ եզրայելացւոյ։

Սաղմոս ՁԷ։

Տէր այ ած փրկութե իմոյ, 'ի տուէ կարդացի * և գիշերի առաջի քոյ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ տր * խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ։

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ * և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցաւ * և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որք իջանեն ՚ի գուբ։

Եղէ ես ոպ՟ մարդ առանց օգնականի * և ՚ի մեռեալս ազատ։

Որպէս զվիրաւորս որք ննջեն ՚ի գերեզմանի։

Զորս դու ոչ յիշեցեր * նոքա ՚ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան։

Եդին զիս ՚ի գբի ներքնում * ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու։

զիմ խնդրուածքս լսէ։

Այսինքն, զերէ իմ անձս վշտօք և չարչարանօք լցվեցաւ * և իմ կեանքս հալեցաւ և մաշեցաւ և դժոխոց մերձեցաւ, իբր գերեզմանին մօտկացաւ * և ես այնպէս համարվեցայ ինչպէս մեռած մարդիկքն որ կու իջանեն ՚ի գուբ, իբր ՚ի գերեզմանն։

Այսինքն, այնպէս եղայ ես ինչպէս մէկ մարդ մի որ ամենևին իւրն օգնական չունենայ * և մեռելոց միջումն ազատ էի, իբր թէպէտ մեռայ մարմնով, բայց ազատ մնացի ՚ի կապանաց մահու։

Այսինքն, այնպէս դարձայ ես ինչպէս վիրաւորած և խացոտած մարդիկք որ գերեզմաններումն կու ննջեն։

Այսինքն, զայս ամէն չարիքս ինձ արարին հրէայքն, զորս դու վասն իւրեանց ամբարշտութեան ջնջեցիր ՚ի քո կենաց դպրութէն և չէ յիշեցիր * և նոքա ՚ի պատճառս իւրեանց կամապաշտութեանն ՚ի քո ձեռքէդ հալածվեցան և աքսորեցան որ սատանայի ձեռաց տակն գերի լինէին։

Այսինքն,՝ դրին զիս խորունկ գբի միջումն, իբր խորունկ գերեզմանի միջումն որ էր փորեալ ՚ի ձորամիջի * և մութ և խա

ւար

ճար տեղում, և մաշուման շո
ճաքումն իմ մարմնոյս արևն մըթ-
նացուցին :

Այսինքն, քո սրտմտութիւնդ
որ ունէիր վ՛ս մեղաց ազգի մարդ-
կան, ինձ վերայ հաստատեցիր *
և քո ամէն զայրացմունքդ ինձ
վերայ թափեցիր :

Այսինքն, դու զիմ ճանաչ մար-
դիքն ինձանից հեռացուցիր, իբր
զառաքեալս * և զիս հրէայք ի՛ւր-
եանց տնազատեղ արարին :

Այսինքն, փախստականի պէս
մատնութե՛ բռնվեցայ, թէ և
ես հանապազ նոցա հետ էի տա-
ճարի միջումն, և դուրս չէի
ելաներ և հեռանար * և աչքերս
յաղքատութենէ տկարացաւ,
իբր շատ ըսպասելով քոյ օգնու-
թեդ 'ի մէջ տառապանաց յուժէ-
անկաւ և նուաղեցաւ :

Այսինքն * զօրն 'ի բուն դէպ
քեզ աղաղակեցի տ՛ր ած * և իմ
ձեռքերս դէպ քեզ բարձրացու-
ցի, և ասացի :

Այսինքն, մի թէ դու քո ըս-
քանչելիքդ մեռած մարդկանց
համար կանես, որ տեսանեն և
հաւատան քեզ * կամ թէ ճօր
կայ որ բժիշկներն զի՛ւրեանք կեն-
դանացնեն, և զքեզ ճշմարիտ ած
խոստովանին :

Այսինքն, մի թէ կուլինի որ

Յիս հաստատեցաւ
սրտմտութիւն քո *
զա՛մ զբօսանս քո
ածեր ի վ՛ր իմ :

Հեռի արարեր յի-
նէն զծանօթս իմ *
և եդին զիս նշա՛ակ
ի՛ւրեանց :

Մատնեցայ և ո՛չ ելա-
նէի * աչք իմ տկա-
րացան յաղքատու-
թենէ :

Աղաղակեցի առ տ՛ր
զօրհանապազ * և
համբարձի առ քեզ
զձեռս իմ :

Մի թէ մեռելոց առ-
նիցես զսքանչելիս քո
* կամ բժիշկք յարու-
ցանիցեն և խոստո-
վան առնիցին առ
քեզ :

Մի թէ պատմեսցէ

ոք երբէք 'ի գերեզ-
մանի զողորմութիւն
քո * կամ զճշմարտու-
թիւն քո 'ի կորստեան։

Մի թէ ճանաչիցին
'ի խաւարի սքանչե-
լիք քո * կամ արդա-
րութիւն քո յերկիր մո-
ռացեալ։
Եւ ես առ քեզ տէր աղա-
ղակեցի * առաւօ-
տու աղօթք իմ ժա-
մանեսցեն առ քեզ։

Ընդէր տէր մերժես
զանձն իմ * կամ դար-
ձուցանես զերես քո
յինէն։

Տնանկ և վաստակա-
ւոր եմ ես 'ի ման-
կութենէ իմէ * 'ի
բարձրութենէ խոնար-
հեցայ և ափշեցայ։

Յիս հաստատեցաւ
բարկութիւն քո *
արհաւիրք քո խռո-

մէկ մարդ մի գերեզմանի միջումն
քո ողորմութիւնդ պատմէ * կամ
թէ ինքն մեռած և կորած լինի
և քո ճշմարտութիւնդ կարենայ քա-
րոզել։
Այսինքն, մի թէ քո սքանչե-
լիքդ խաւար տեղն կու ճանաչվի
* կամ թէ քո արդարութիւնդ մո-
ռացած և մոքէ անկած հողացեալ
մարմնոց միջումն կիմացվի մի։
Այսինքն, ես դէպ քեզ աղաղա-
կեցի տէր ած * որ զիս փոխաւո-
րես այն փառքն որ ունէի յա-
ռաջ քան զ լինիլն աշխարհի իմ
աղօթքս երրորդ աւուր առաւօ-
տուն առ քեզ հասանի։
Այսինքն, էր դու զիմ անձս
քեզանից կու մերժես * կամ քո
երեսդ ինձանից կու դարձուցա-
նես, ինչ էր կու մերժես զիմ հա-
ւատացեալ անդամքն, կամ էր
նոցանէ երես կու դարձուցանես։
Այսինքն, ես աղքատութեամբ և
աշխատութեամբ շուրջ եկի տղայու-
թենէս մինչև ցայժմ վասն փրկու-
թեան ազգի մարդկան * և զիւր
եանք մեծացնելոյ համար, ես
իմ բարձրութենէս խոնարհեցայ,
և անտանելի չարչարանաց մի-
ջումն պաշարեցայ և ափշեցայ։
Այսինքն, քո բարկութիւնդ որ
մեղաւորաց վերայ պիտէիր թա-
փել ինձ վերայ հաստատվեցաւ

*և

* և քո ահդ և դողդ փոխանակ նոցա զիս սասանեցոյց։

Այսինքն, իմ թշնամիքն ջրի նման զիմ չորս կողմն պատեցին * և օրն 'ի բուն միատեղ զիս պաշարեցին, և չարչարեցին։

Այսինքն, դու իմ բարեկամներս և իմ ճանաչներս ինձանից հեռացուցիր, իբր զառաքեալս և զազգականս ինձանից երկարացուցիր * 'ի պատճառս թշնամութեն և դառն տառապանացն որ ինձ դէմ արարիր։

Իբր, զայս սաղմոսս շարադրեաց էմման եզրայէլացի այր իմաստուն պատուեցեալ 'ի ժամանակս սողոմոնի, հաճանութեբ և հրամանաւ դաւթի մարգարէին։

Այս սաղմոսումս կու պատմէ մարգարէն զբարութենն այ և զճշմարիտ խոստումն նորա, և կու յուսադրէ զամենեսեան հաստատապէս հաւատալ և յուսալ բարեգթութե և ճշմարտութե նր զոր խոստացեալ է դաւթի և զաւակի նորա։

Այսինքն, զքո ողորմութիւնդ և բարերարութիւնդ որ ած մինչև յաւիտեան կու օրհնեմ և կու գովեմ * և

մեցուցին զիս։

Շրջեցան զինև որպէս ջուր * զօր ամ պաշարեցին զիս 'ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ և զծանօթս իմ * վս թշուառութե իմոյ։

Տունք. 20.

Իմաստութիւն եմմանայ եզրայէլացւոյ։

Սաղմոս. ՁԸ.

Զողորմութիւնս քո տր յաւիտեան օրհնեցից * յազգէ յազգ

պատմեցից զճշմար
տութիւն քո բերանով
իմով։

Ասացեր թէ աշ
խարհս ողորմութբ
շինեսցի * յերկինս
պատրաստ եղիցի ճշ
մարտութի քո։

Եդի ուխտ ընտրե
լոց իմոց * երդուայ
դաւթի ծառայի
իմոյ։

Յաւիտեան հաստա
տեցից զզաւակ քո *
և շինեցից յազգէ
յազգ զաթոռ
քո։

Խոստովան եղիցին
երկինք սքանչելեաց
քոց տր * և ճշմար

ազգէ ազգ կու պատմեմ և կու
քարոզեմ բերանովս քո բանիցդ
և քո խոստմանցդ ճշմարտութին։

Այսինքն, դու 'ի յաւիտենից
նախասահմանեցիր և ասացիր
թէ աշխարհս քո ածային բարու
թեդ ըստեղծվի և շինվի, և քո
միածին որդւոյդ բարեգթու
թեամբն և ողորմութեամբն փրկ
վի և վերանորոգի * և կու հաստա
տամ որ քո անխախտելի խոստ
մանցդ ճշմարտութին միշտ հաս
տատուն և պատրաստ լինի 'ի յեր
կինս։

Այսինքն, դու ասացիր թէ ես
ինչպէս որ իմ ընտրելոցն հետ,
իբր աբրահամու, իսահակայ և
յակոբայ հետ ուխտ դրի * այս
պէս և երդուայ իմ հաւատարիմ
ծառայ դաւթին հետ։

Այսինքն, և ասացի թէ ես
քո զարմդ և զաւակդ հաստա
տուն կու պահեմ, որ մինչև յա
ւիտեան չի պակասէն * և քո
աթոռդ յազգէ յազգ կու շինեմ
և կու պատրաստեմ, զէրէ իմ
միածին որդին քո զարմէդ պիտի
ծնանի մարմնով, և իւր թագա
ւորութիւնն վերջ չի պիտի ու
նենայ։

Այսինքն, զայս քո ըսքանչելի
խոստմունքդ երկինք կու խոստո
վանին, իբր առաքեալք կու քարո

զեն * և քո աւետարանական ճշ
մարտութիւ հաւատացելոց այ
եկեղեցիքն և ժողովքն կու դա
ւանին և կու պատմեն։

Այսինքն, և հիանալով և զար
մանալով կասեն, տր ած ով կայ
ամպերի միջումն, իբր ով կայ
մարգարէից միջումն որ քեզ կա
րենայ հաւասարիլ * կամ ով է
այ որդւոց միջումն, իբր հրեշ
տակաց և հրեշտակապետաց մի
ջումն որ քեզ նմանի։

Այսինքն, ած փառաւոր և
զարմանալի է իւր սրբոց մտաց և
խորհրդոց միջումն * և ահար
կու և սարսափելի է սերովբէից
և քերովբէից վերայ որ իւր ած
ային աթոռքի բոլորքն շրջապա
տած կան և անդադար զինքն կու
փառաբանեն, այլև իմ սրբոց և
ընտրելոց իւրոց նախահարց առա
քելոց մարգարէից և վարդապե
տաց, որք շուրջ կան զաթոռովն
այ, ըստ այնմ որ ասէ յոհաննէս,
և շուրջ զաթոռովն աթոռք քսան
և չորք և 'ի վր աթոռոցն նստէին
երիցունք քսան և չորք։

Այսինքն, տր ած երկնային զօ
րութեց, ով է որ կարենայ քեզ
նմանիլ 'ի մէջ ամ ըստեղծուածոց
* դու ամենակարող և հզօր ես
և քո ճշմարտութիւ և իրաւունքդ
բոլոր աշխարհս լցեր է և պատերէ

Այս

տութի քո յեկեղե
ցիս սրբոց։

Ով է յամպս որ հա
ւասարեսցի քեզ *
կամ ով նմանիցի տն
յորդիս այ։

Աջ փառաւորեալ է
'ի խորհուրդս սրբոց
իւրոց * մեծ և ահար
կու իվերայ այնոցիկ
որք շուրջ են զնո
վաւ։

Տր ած զօրութեց
ո՛ նմանի քեզ * հզօր
ես դու տր, և ճշմար
տութի քո շուրջ է
զքև։

Դու տիրես զօրու-
թեց ծովու * զխռո
վութի ալեաց նորա
դու ցածուցանես ։

Դու խոնարհեցու-
ցանես որպէս զվի
րաւորս զամբարտա
ւանս * 'ի զօրութի
բազկի քոյ ցրուեցեր
զթշնամիս քո ։

Քո են երկինք և քո
է երկիր, զաշխարհս
լրիւ իւրով դու հաս
տատեցեր * զհիւսիս
և զհարաւ դու արա
րեր * Թաբոր և Հեր
մոն յանուն քո ցն
ծասցեն ։

Քո է բազուկ և քո

Այսինքն, դու ահագին ծովու աշխարհիս զօրութե և կարողութենն վերայ կու տիրես կու իշխես և կու հրամայես, ինչպէս որ արարիր 'ի ծովն կարմիր * դու նորա ալեաց խառնակութիւնն և խռովութինն զոր միշտ և հանապազ կու յարուցանէ սատանայ 'ի մէջ մարդկան կու ցածուցանես, իբր կու խափանես և կու խաղաղացուցանես ։

Այսինքն, դու ամբարտաւան զօրքն փարաւոնի և զսատանայ իւր պաշտօնէիւքն վիրաւորած և 'ի զօրութէ անկած մարդկանց նման կու խոնարհեցուցանես, և յամօթ կանես * և քոյ հզօր բազկի կարողութէն քո թշնամիքն, իբր զանազան ազգս հեթանոսաց և զհայրն մոլորութե սատանայ կու ցրուես և կու յաղթահարես։

Այսինքն, քո են երկինք և քո է երկիր, զաշխարհս իւր ընակող անմարմին և մարմնական կենդանեացն հետ դու հաստատեցիր * զհիւսիս և զհարաւ դու արարիր * Թաբօր լեառն 'ի յարևմուտս, և Հերմոն լեառն 'ի յարևելս քո սուրբ անուանդ կու յիշէն և կու ցնծան, իբր չորս կողմ աշխարհիս քո սբ անուանդ կու օրհնէ և կու փառաւորէ ։

Այսինքն, քո է ուժեղ բա

զուկն , և քո է զօրութիւն և կա
րողութիւն , իբր որդւոյ քո միա
ծին , ըստ այնմ , խնկ. զ̃քս ա̃յ զօ
րութի և ա̃յ իմաստութի * զօ
րացուր քո աջդ , և բարձրացուր
քո ձեռքդ , և կատարէ զքո խոս
տացեալ բարիքն , իբր զփրկու
թիւն ազգի մարդկան որ նուա
առնելոց ես ։

Մ̃սխինքն , քո աթոռդ հաստա
տած է արդարութե և իրաւուն
քի միջում * և ողորմութիւն և
ճշմարտութիւն միշտ քոյ երեսաց
առաջևն շուրջ կուգան , իբր
առաջի յի̃ քի̃ որդւոյ քոյ միածնի ։
Մ̃սխինքն , երանի այն ժողովը
դեանն որ գիտէ արժանապէս 'ի
փառս յի̃ քի̃ որդւոյ քոյ միածնի
օրհնել զքեզ տ̃ր ա̃ծ * զերե ն̃ք
քո երեսաց լուսովն կու շրջին ,
իբր շնորհօքն յի̃ քի̃ որդւոյ քոյ
կու կենցաղավարին * և քո
անուանդ յիշելով օրն 'ի բուն կու
ցնծան * և քոյ հաւատոյ արդա
րութեն կու բարձրանան և որ
դիք ա̃յ կու անուանին , ըստ այնմ
ետ նոցա իշխանութի յորդիս ա̃յ
լինիլ ։

Մ̃սխինքն , նոցա առաքինագոր
ծութեան պարծանքն դու ես *
և քոյ կամաց բարեհաճութեն
կու բարձրանայ մեր պողտերն ,
իբր մեր հոգեկան ուժն և կարո

ղու

է զօրութի * զօրաս
ցի աջ քո և բարձր
եղիցի ձեռն քո ։

Արդարութի և իր
րաւունս հաստատ
ե՛լ է աթոռ քո * ողոր
մութի և ճշմարտու
թի գնասցեն առաջի
երեսաց քոց ։
Երանի ժողովրդեան
որք գիտեն զօրհնու
թիս քո տ̃ր * իլոյս
երեսաց քոց գնաս
ցեն * և յանուն քո
ցնծասցեն զօրհանա
պազ * և յարդարու
թե քում բարձր
եղիցին ։

Պարծանք զօրութեց
նոցա դու ես * և 'ի
կամս քո բարձր եղի
ցի եղջիւր մեր ։

՚Ի տ՟նէ է՛ օգնութ՟ի սրբոյն իսրայէլի Թագաւորին մերոյ։

Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս քո և ասացեր * եդի զօգնութ՟ի իմ իվերայ հզօրին * և բարձր արարի զընտրեալն ՚ի ժողովրդենէ իմէ։

Գտի զդաւիթ ծառայ իմ * և իւղով սրբով իմով օծի զնա։

Ձեռն իմ ընկալցի զնա * և բազուկ իմ

ղութիւն կու աճի և կու առատանայ օր ըստ օրէ։

Այսինքն, զէրէ քեզանից է տ՟ր ած, յ՟ի ք՟ի նոր իսրայէլի սրբոյն, և յաւիտենական Թագաւորին մերոյ օգնութիւն և յաջողութիւն, առ ՚ի յաղթել զմահ և զիշխան աշխարհիս զսատանայ։

Այսինքն, այն ժամանակն խօսեցար զանազան տեսիլքներով քո որդւոցդ հետ, երբ այն քո նախասահմանած ժամանակն քո հոգւովդ սրբով խօսեցար նախահարց և մարգարէից հետ, և ասացիր * ես զիմ հայրական օգնութիւս դրի իվերայ հզօր միածնի որդւոյ իմոյ յ՟ի ք՟ի, առի յաղթահարել զսատանայ, և առ ՚ի փրկել զազգ մարդկային * և զնոյն որդին իմ միածին զոր ընտրեցի իմ ժողովրդեան միջէն, բարձրացուցի և կացուցի իշխան և դատաւոր ՚ի վերայ բոլոր աշխարհի։

Այսինքն, գտայ զճշմարիտ դաւիթն զյ՟ս ք՟ս, զանմեղն և զանարատն, և զծառայն իմ ըստ մարդկութենն * և իւղով սրբով իմով, երբ լիութեամբ հոգւոյն իմոյ սրբոյ օծի զնա Թագաւոր յաւիտենական, և տ՟ր բոլոր աշխարհի։

Այսինքն, իմ ձեռքս զնա կու ընդունի, երբ իմ ամենակարող

զօրութիւնս զնա կու նախախնամէ
* և իմ հայրական բազուկս զնա
կու զօրացուցանէ և կու կարօղա
ցուցանէ առ 'ի կատարել զիւր
փրկագործ տնօրէնութիւնն։

Այսինքն, հին թշնամին սատա
նայ չէ՛ կարենայ իւր հնարագոր
ծութեան փորձել և վնաս հասու
ցանել նմա * ըստ այնմ գայ իշ
խան աշխարհիս այսորիկ և յիս
ինչ ոչ գտանէ և որդին անօրէ
նութեան յուդա չէ՛ չարչարէ զնա,
եթէ հասանելով իւր սրտիցան
կութեան չէ՛ վշտացնէ զնա, այլ
շուտով յետ մատնութեան զրկվի
'ի յարծաթոյն և 'ի կենացն և եր
թայ խեղդվի։

Այսինքն, ես նորա հետ թշնա
մունքն անօղ դևքն և սատանայքն
պատժեմ կորուսանեմ և հալած
եմ 'ի նորա անդնդոց * և նորա
ատելի հրէայքն յաղթահարեմ և
յամօթ անեմ սա և 'ի հանդեր
ձեալումն։

Այսինքն, ես զիմ ճշմարիտ խոստ
մունքս, և իմ հայրական գութս
և ողորմութիւնս նորա հետ հաս
տատ կու պահեմ ազատելով զնա
'ի ջապանեաց մահու, և յարու
ցանելով զնա 'ի մեռելոց * և իմ
ածային անուամբս կու բարձրա
նայ նորա պօզերն, եթէ կու փա
ռաւորվի և կու տարածվի նորա

զօրացուսցէ զնա։

Ոչ մեղիցէ նմա թշ
նամի * և որդին անօ
րէնութեան մի՛ չարչա
րեսցէ զնա։

Հարից առաջի նորա
զթշնամիս նորա * և
զատելիս նորա 'ի պար
տութիւն մատնեցից։

Ճշմարտութիւն իմ և
ողորմութիւն իմ ընդ
նմա * և յանուն իմ
բարձր եղիցի եղ
ջիւր նորա։

Եդից 'ի ծովս ըզ ձեռն նր * եւ 'ի վր գետոց զաջ նորա։

Նա կարդասցէ առ իս հայր իմ ես դու * ա̅ծ ընդունօղ փրկութե իմոյ։

Նա անդրանիկ արարից զնա * եւ բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի։

պատիւն եւ իշխանութիւն բոլոր աշխարհիս վերայ։

Այսինքն, ես նորա ձեռքն ծովերի վերայ դնեմ, իբր ես նորա հրամանքն եւ պատուիրանքն մեծամեծ տրութեց եւ թագաւորութեց վերայ բանեցուցանեմ * եւ նր աջն գետերի վերայ դնեմ իբր նորա իշխանութիւնն իւրաքանչ իւր գաւառի վերայ անց կացուցանեմ, որ բոլոր աշխարհս նորա սուրբ հաւատոյն հնազանդի եւ դառնայ 'ի գիտութիւն ճշմարտութե։

Այսինքն, նա դէպ յիս աղաղակէ եւ ասէ, թէ դու իմ հայրն ես ըստ ա̅ծութե իմոյ * եւ զիս ընդունօղ եւ փրկօղ ա̅ծն ես ըստ մարդկութե իմոյ, իբր դու ես որ քո ա̅ծային զօրութե̅դ կու ազատես զիս 'ի մահուանէ եւ 'ի դժոխոց։

Այսինքն, եւ ես անդրանիկ կանեմ զինքն, իբր թէպէտ նա ըստ ա̅ծութենն իմ անդրանիկ որդին է, ինչպէս որ ըստ մարդկութենն անդրանիկ եւ միածին որդի է մարիամու կուսին, բայց վասն հնազանդութենն որով համբերեաց խաչի եւ մահու, փառօք եւ պատուօք կու բարձրացուցանեմ զնա եւ անդրանիկ կանեմ քան զա̅մ ըստեղծուածս, այլեւ անդ-

րա

րանիկ կանեմ զինքն ամ՟ ննջեցելոց յարուցանելով զնա ՚ի մեռելոց * և կուփառաւորեմ զինքն քան զամ՟ թագաւորս երկրի, տալով նմա զիշխանութի երկնային և յաւիտենական։

Այսինքն, զիմ ողորմութիւնս մինչև յաւիտեան կուպահեմ նորա հետ, իբր նորա հաւատացեալ անդամոցն հետ * և ինչ որ նորա հետ ուխտերեմ հաւատարմութը կուպահեմ, իբր ոչ միայն զհրէայս, այլև զհեթանոսս նորա ժառանգութի կուտամ, և զիւր իշխանութին կուտարածեմ մինչև ՚ի ծագս երկրի։

Այսինքն, նր զաւակն յաւիտեանս յաւիտենից հաստատ կուպահեմ, իբր նր հաւատացեալ ժողովուրդն որք են զաւակք սրբոյ եկեղեցւոյ անարատի հարսինքի * և նր աթոռն որպս զաւուրս երկնից, իբր նորա թագաւորութին ոչ երկրիս օրերին նման անցական, այլ երկնից օրերին նմանե յաւիտենական կանեմ։

Այսինքն, թէ որ նորա որդիքն, իբր թէ որ նր հաւատացեալքն զիմ օրէնքս բաց թողուն հեռանելով իւրեանց ցանկութեն * և իմ իրաւանցն գօրայ չի կամենան կենցաղավարիլ։

Այսինքն, թէ որ զիմ արդար

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութի իմ * և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա։

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նորա * և զաթոռ նորա որպս զաւուրս երկնից։

Թէ թողցեն որդիք նր զօրէնս իմ * և ի իրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։

Թէ զարդարութիս

իմ անարգեսցեն * և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։

Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս նց̃ * և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա։

Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից 'ի նոցանէ * և ոչ նենգեցից ճշմարտութեան իմում * և ոչ անարգեցից զուխտ իմ * և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն ոչ արհամարհեցից ։ Մի անգամ երդուայ 'ի սրբութիւն իմ թէ դաւթի ես ոչ ստեցից։

Զաւակ նր̃ յաւիտեան կացցէ * և աթոռ նորա որ̃պ զարեգակն առաջի իմ * և որ̃պ զլուսինն զի հաստատ

դատաստանս արհամարհեն * և զիմ ա̃ծայինն պատուիրանքս չի կամենան պահել արհամարհելով զբանս գրոց սրբոց և վարդապետաց եկեղեցւոյ։

Այսինքն, ես հօր նման իմ քաղցրութեն գաւազանով նոցա անօրէնութիւնն և անզգամութիւնն կու պատժեմ * և վշտօք և տանջանօք նց̃ անիրաւութիւնն և ծուլութիւնն կու ուղղեմ և կու ածեմ զիւրեանք 'ի յապաշխարութի։

Այսինքն, բայց զիմ ողորմութիւնս ամենևին 'ի նոցանէ չեմ արգելեր և չեմ հեռացներ * և զիմ ճշմարիտ խոստմունքս նենգելով չեմ ստեր * և զիմ ուխտս չեմ այլայլեր և չեմ անարգեր * և ինչ որ իմ բերանէս դուրս կու ելանէ, զայն չեմ արհամարհեր և չեմ խնայեր։

Այսինքն, զէրէ մէկ անգամ երդում արարի ես իմ սրբութենովս և իմ ճշմարտութենովս թէ ես իմ ճշմարիտ դաւթին, իբր իմ միածին որդւոյն յի̃ քի̃ ամենևին սուտ խօսք չասեմ, իբր զիմ խոստմունքս չի այլայլեմ։

Այսինքն, նորա զաւակն, իբր նորա հաստատեալ որդիքն մինչև յաւիտեան հաստատուն մնան * և նորա աթոռն, իբր որ̃ եկեղեցին արեգական նման իմ առա

ջևս

ջեւս միշտ պայծառ լինի * և մա
քուր և անխախտ մնայ ինչպէս
լուսինն որ կայ հաստատուն մինչև
յաւիտեան հաւատարիմ վկայի
նման 'ի յերկինս:

Մ. յսինքն, իսկ այժմ կուտեսա
նեմ տր ած մարգարէական հո
գւով որ դու մերժեցիր, անար
գեցիր * և կոտր ձգեցիր զքո
օծեալդ, իբր զքո օծեալ դաւթի
ազգն և ժողովուրդն վս իւրեանց
մեղացն և անարժանութեցն:

Մ. յսինքն, քո ուխտդ քո ծա
ռայէդ յետ դարձուցիր * և նր
սրբութիւն երկրիս վերայ պղծե
ցիր, իբր քո ուխտն քո ծառայիդ
ազգէն և իսրայէլացւոց զարմէն
յետ դարձուցիր, և չուզեցիր
որ այլ քեզ մատաղ մատուցա
նէին, և թոյլ տուիր ասորւոց
ազգին որ նոցա սրբութն սեղա
նին վերայ փոխանակ սուրբ կեն
դանեաց խոզի միս պատարագե
ցին, և ապականեցին:

Մ. յսինքն, քակեցիր նց պարսպ
ներն 'ի ձեռն յունաց անզգամաց
և չարաստաց * և նոցա քաղա
քի փլած ամրոցն իւրեանց ահա
տեղ արարիր:

Մ. յսինքն, Ճանապարհորդ այլ
ազգիքն նոցա ինչն և ապրանքն
յափշտակեցին * և իւրեանց դրա
ցին ազգերի առաջևն ծաղր և

անա

եալ է յաւիտեան վկայ
հաւատարիմ յեր
կինս:

Իսկ արդ դու մեր
ժեցեր և անարգե
ցեր * և ընդ վայր
հարեր զօծեալ քո:

Դարձուցեր զուխտ
'ի ծառայէ քումէ *
պղծեցեր յերկրի զսր
բութիւն նորա:

Քակեցեր զամ պա
րիսպս նր * և եդիր
զամուրս նորա 'ի դո
ղումն:

Յափշտակեցին զնա
անցաւորք ճանապար
հի * եղև նա նախատ
դրացեաց իւրոց:

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր՟ * ուրախ արարեր զա՟մ թշնամիս նորա :

Դարձուցեր զօգնութ՟ի 'ի սրոյ նր՟ * և ո՛չ ընկալար զնա 'ի պատերազմի :

Անարգեցեր զսրբութ՟ի նր՟ * և զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր :

Նուաղ արարեր զաւուրս ժամանակաց նր՟ * և հեղեր զնովաւ զամօթ :

Մինչև յերբ դարձուցանես զերեսս քո իսպառ * բորբոքեսցի ո՟պ հուր բարկութ՟ի քո :

Իսկ արդ յիշեա՛ և տես թէ ո՛վ է իմ հանգիստ * միթէ 'ի զուր ինչ ստեղծեր զա՟մ որդիս մարդկան :

տնապատեղ դարձան :

Այսինքն, նորա հալածչաց և նեղչաց ձեռքն բարձրացուցիր և ուժովացուցիր * և նորա թշնամիքն ուրախացուցիր :

Այսինքն, քո օգնութիւդ նր՟ թրէն վեր առիր * և պատերազմի միջումն զինքն չէ՛ պահպանեցիր այլ ոտաց տակ ձգեցիր և ամաչեցուցիր :

Այսինքն, նորա տաճարն և սեղանն անարգեցիր և արհամարհեցիր * և նորա թագաւորական իշխանութ՟ին կործանեցիր և հողէ հաւասար արարիր :

Այսինքն, նուազեցուցիր և կարճացուցիր նր՟ ժամանակի օրերն, իբր երուսաղէմայ երկրումն բնակելոյ և մնալոյ ժամանակի օրերն * և զինքն ա՟մ կողմանէ ամօթով լցիր և տրամեցուցիր :

Այսինքն, բայց մինչև յերբ կու դարձուցանես քո երեսդ 'ի նոցանէ, իբր զքո օգնութիւդ և զնախախնամութիւդ * և մինչև յերբ քո բարկութիւնդ կրակի նման կու բորբոքի նց՟ վերայ :

Այսինքն, արդ յիշէ, թէ ես որ այս ազգիս և այս ժողովրդեանս տառապանքն և թշուառութ՟ին մարգարէական հոգով կու տեսանեմ, ինչ հանգստութ՟ի ունիմ իմ սրտումն * միթէ տ՟ր

ած փուճ տեղ ըստեղծեցիր մարդ-
կային ազգս որ այսչափ չարչարա
նաց և փորձութեանց դէմ կանեն։
Այսինքն , մի թէ չես գիտեր
որ մարդս մահկանացու է , և ոչ
ոք չկայ աշխարհիս վերայ որ ապ
րի , և զմահ չի տեսանէ * կամ
թէ զիւր անձն կարենայ փրկել
դժոխոց ձեռքէն , իբր զինքն
այնպէս պահէ որ գերեզման չի
մտանէ։

Ո՞վ է մարդ որ կեց
ցէ և ո՛չ տեսցէ զմահ
* կամ փրկեսցէ
զանձն իւր ՚ի ձե
ռաց դժոխոց։

Այսինքն , ո՛հ տր ած ուր է
քո գթութիդ , և մինչև յերբ
կու յետացնես զքո առաջի խոս
տացած ողորմութիդ * որ եր
դում արարիր դաւթի ճշմարտու
թեամբ և ասացիր , թէ ես զքո ազգդ
հաստատուն կու պահեմ , և զքո
աթոռդ յազգէ յազգ կու շինեմ
և կու պատրաստեմ , իբր միշտ կու
փառաւորեմ։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք
քո առաջինքն տր *
զոր երդուար դաւ
թի ճշմարտութեամբ
քով։

Այսինքն , յիշէ զքո ծառայիդ
նախատինքն , իբր զքո ծառայիդ
ազգին և ժողովրդեան նախա
տինքն * որ ես փոխանակ նոցա
ընկալայ իմ ծոցի մէջն զանազան
ազգերէ , իբր յասորւոց ՚ի քաղ
դէացւոց և ՚ի յունաց չարար
տաց։

Յիշեա՛ զնախատինս
ծառայի քոյ * զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ
յազգաց բազ
մաց։

Այսինքն , զերծ այն թշնամիքն
որ նախատեցին և անարգեցին
զտունն իսրայէլի , փոխանակ քոյ
օծելոյդ նախատեցին , իբր փո

Զոր նախատեցին
թշնամիք քո տր , նա
խատեցին փոխանակ
օծելոյ քոյ։

Օրհնեալ տր ած յաւիտենս յաւիտենից եղիցի եղիցի։

Տունք․ 48։

Օրհնութիւն Եսայեայ որդւոյն ամովսայ: 26·

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ * առաւօտ առնել առ քեզ ած։

Վս զի լոյս են հրամանքքո ՚ի վր երկրի ուսարուք զարդարութի բնակիչք երկրի։

խանակ ինձ նախատեցին , զերէ նոցա նախատինքն ես ինձ համաբեցի։

Այսինքն , բայց օրհնեալ լիցի քո կամքդ տր ած յաւիտեանս յաւիտենից , օրհնեալ եղիցի , օրհնեալ եղիցի ամէն։

Օրհնութի եկեղեցւոյն քի առ փեսայն իւր երկնաւոր։

Այսինքն , իմ հոգիս գիշերահանց կանուխ կու արթնանայ , և դէպ քեզ կու գոչէ , իբր իմ առաւօտեալ հոգիս ՚ի մէջ վշտաց և փորձութեց զքո բարերարութիւնդ և զքո փրկագործ տնօրէնութիւնդ մտածելով տր յս քս դէպ քեզ կու վազէ * որ մինչև առաւօտն ջերմացեալ աղօթիւք քոյ առաջևդ անքուն մնայ , իբր մինչև որ ՚ի քէն զլոյս մխիթարութեան ընդունի։

Այսինքն , զերէ քո ածային հրամանքն որով զմեզ կու խրատես ասելով , թէ ով բնակիչք երկրի ուսէք զիմ աւետարանական ճշմարտութեան արդարութիւն , և կենցաղավարեցէք ըստ կրաւանցն տյ , լոյս և պայծառութի է հոգւոց մարդկան ՚ի վր երկրի։

Այս

Մ. յախնքն , ուստի կարկին , իբր
մունձանման կամապաշտ Հրէայք,
և ամբարիշտ Հեթանոսք * և ինչ
պէս որ մինչև ցայսօր չի ուսան,
այնպէս և այսուհետև արժանի
չի՛ լինին ուսանելոյ , որ երկրիս
վերայ.քո աւետարանական ճշմար
տութե իրաւունքն և արդարու
թին 'ի գործ ածեն.

Մ. յախնքն , բարձվելին և բնաջինջ
լինին հակառակասէր Հրէայք , և
ամբարիշտ Հեթանոսք յերկրէս *
և արժանի չի՛ լինին մօտ աչօք
տեսանելոյ զփառս տ̃յդ մերոյ ,
իբր զկենսագործ անօրէնութի
փրկչիդ մերոյ յի̃ քի.

Մ. յախնքն , ո̃ր դու բարձր ես,
իբր ո̃ր յս̃ ք̃ս քո մարդեղութե
խորհուրդն անքննելի է , և քո
կարօղութիդ որով յաղթահարե
ցիր զսատանայ , և ազատեցիր
զազգ մարդկային , անչափ է *
և կուրացեալ Հրէայք , և յիմա
րեցեալ Հեթանոսք զքեզ ո՛չ գի
տացին , զէրէ չուզեցին գիտե
նալ.

Մ. յախնքն , ճանաչէն յաւուր
դատաստանին և յամօթ լինին
* և նախանձն և սրտմտութին
մաշէ զայն խրատ չի սիրօղ ժողո.
վուրդն * և այժմ քոյ բարկու
թե հուրն քո թշնամիքն այրէ և
փչացնէ.

Վարկեսցի ամպա
րիշտն * և այլ ո՛չ և ս
ուսցի առնել յերկրի
զարդարութի ճշ
մարտութե.

Բարձցի ամպարիշտն
յերկրէ * և մի տեսցէ
զփառս տ̃յ.

Տ̃ բարձր ես , և բա
զուկ քո հզօր * և ն̃ք
ո՛չ գիտացին.

Ոտանիցեն ամաչես
ցեն * և նախանձ արկ
ցի անխրատ ժողովրդ
եան * և արդ հուր
զթշնամիս քո կե
րիցէ.

Տէր ած մեր տուր մեզ զխաղաղութի քո * զի ըստ ամ գոր ծոց մերոց հատու ցաւ մեզ։

Տէր ած մեր ստացիր զմեզ * զի բաց ի քէն զայլ ոչ գիտեմք * և զանուն քո անուա նեմք զօր հանապազ։

Իսկ արդ մեռեալք զկենդանութի այլ ոչ տեսանիցեն * և ոչ բժիշկք յարուցա նիցեն։

Վս՟ այսորիկ ածեր հարեր սատակեցեր

Այսինքն, տէր ած մեր յմ քս, տուր մեզ զխաղաղութի և զայն զօրութի հոգ՟ւոյդ սրբոյ, և խաղաղացո՛ զկեանս մեր * զերե մեր ամէն սխալանացն գործոյ հատուցումն եղաւ մեզ, իբր քո ածային ներողութբդ զանազան վշտաց և տառապանաց համբերեցաք։

Այսինքն, տէր ած մեր յմ քս դու զմեզ միջնորդութբ խաչի և մահուան քոյ ըստացիր, իբր մեզ տիրութի արա * զերե քեզանից 'ի զատ այլ ած չենք գիտեր, որով հետև դու 'ի հայր ես, և հայր 'ի քեզ է * և օրն 'ի բուն քո սուրբ անունդ 'ի բերան ունելով կու օրհնենք զքեզ և կու փառաբանենք, իբրև ած և փրկիչ մեր։

Այսինքն, իսկ այժմ հողում մեռեալ հրէայք և հեթանոսք այլ կենդանութի չեն տեսաներ, իբր այլ քոյ ածային շնորհացդ մասնակից չեն լինիր * և բժիշկներն ևս զիւրեանք չեն յարուցաներ, իբր այլ ճար ևս չկայ թէ առաքեալք և կամ վարդապետք զիւրեանք դարձուցանեն 'ի գիտութի ճշմարտութե, վս իւրեանց կամապաշտութենն։

Այսինքն, վասն որոյ քո թուրդ ածեցիր զարկեցիր սատակեցիր

և ընջեցիր նոցա զամէն որձ երա
խայքն , իբր քոյ բարկութեան
սրովն պատժեցիր պատուհասե
ցիր և քոյ կենաց դպրութէն ըն
ջեցիր նոցա աղանդոյն , իբր նշ
մոլորած վարդապետութե հետ
ևօղքն , և բարձիր նոցա յիշա
տակն ։

Ա. յսինքն , աւելցուր տր յա
զպատուհասն և զփորձանքն նոցա
պատուհասին և փորձանքին վր
* և ածէ զպատուհասն և զփոր
ձանքն երկրիս անօրինացն վերայ
դատապարտելով զնոսա 'ի հուրն
յաւիտենական ։

Ա. յսինքն , տր յա քս , մեք
զքեզ 'ի մէջ նեղութե և հալա
ծանաց միայն յիշեցինք * զերե
քիչ մի դժուար է մեզ քո խրատ
որ կասես , թէ արթուն կացէք
և յամ ժամ աղօթս արարէք ։

Ա. յսինքն , ինչպէս որ յղի կն
կան երկունքն հասած լինի ծնն
դեան ժամանակին * և սաստիկ
ցաւէն ճչայ և աղաղակէ և զօգ
նութիւն խնդրէ ։

Ա. յսինքն , այսպէս եղաք քո երե
սաց առաջևն տր յա * ահի և եր
կիւղի միջումն յղացաք և վշտա
ցաք մօզք * և քոյ շնորհաց օգնա
կանութէն ծնաք զ հոգի փրկու
թե քո , իբր ծնաք զայս փրկու
թե քոյ ։

և ընջեցեր զամ արա
մանուկ նոցա ։

Յաւել տր զչար
իվերայ չարի նոցա *
և ած զչար իվր անօ
րինաց երկրի ։

Տր 'ի նեղութե յի
շեցաք զքեզ * զի
փոքր մի նեղութի է
խրատ քո իվերայ մեր

Որպ երկունք յղոյ զի
հասեալք լցեն 'ի ժա
մանակս ծննդեան *
և առ ցաւս իւր
ճչիցէ ։

Ա. յսպէս եղաք սի
րելոյ քում տր * յահ
և յերկիւղ քո յղաց
եալք երկնեցաք * և
ծնաք զ հոգի փրկու
թե քոյ ։

Մ՛չ եւս կործանեսցուք մեք * այլ կործանեսցին բնակիչք երկրի։

Յարիցեն մեռեալք * և կենդանասցին ամենեքեան որք եդեալք են ՚ի գերեզմանս։

Զարթիցեն ցնծասցեն և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի։

Վասն զի ցօղդ որ ցօղի ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա * բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի։

Խոս տուր ժողովուրդ իմ գնա՛ մուտ

Այսինքն, այսուհետև մեք որ երկնաքաղաքացիք եմք, և հաստատեալք եմք յուսով այլ չենք կործանիր անհաստատութեամբ * այլ կու կործանին երկրասէր մարդիկ մարմնապաշտ հրէայք և դիւապաշտ հեթանոսք։

Այսինքն, կու հաստատեմք որ յիսուս քրիստոս որ քո շնորհաց միջնորդութեամբն կու յարին մեռեալքն մահացու մեղօք ՚ի ձեռն խոստովանութեան * և կու կենդանանան ամենեքեան որք հնարագիտութեամբն սատանայի թաղեալք են ՚ի գերեզմանս մեղաց։

Այսինքն, այլև միջնորդութեամբ խոստովանութեան և ապաշխարութեան կու զարթնանան, կու ցնծան և կու ուրախանան անմահական խնդութեամբ այնոքիկ որք երկրաւոր վայելչութեանց միջումն հեշտացեր են, և քո աստուածային սիրոյդ հեռացեր են։

Այսինքն, զեր[illegible] կենարար ցօղդ որ կու ցօղես քրիստոս աստուած քո անարատ կողէդ քո հաստատացելոցդ կենդանութիւն և բժշկութիւն է * բայց նոքա որ ամբարշտութեամբ և կամապաշտութեամբ չեն հաստատար քո փրկական տնօրէնութեանդ, կու սատակին յաւիտենական մահուամբ։

Այսինքն, ուստի ով ժողովուրդ իմ, եթէ ով որդիք մօրս եկեղե

ցո՛յ զգուշացէք 'ի մեղաց, և գնա
ցէք մուէք 'ի ձեր ըշտեմարանն,
իբր 'ի ձեր խղճմտանաց ամպարն
և ձեր արարած չարիքն տնտղե
ցէք * և ձեր զգայարանաց դու
ներն փակեցէք ընդդէմ աշխար
հիս վայելչութեցն.

Նախինքն, փախէք մեղաց պատ
ճառ եղօղ իքմիններէ և պահպե
ցէք սուրբ եկեղեցո՛յ խորհրդ
ների շնո՛րհքումն, և մանաւանդ
իններքոյ խոստովանութե * մին
չև որ միջնորդութե՛ նորին անցա
նի բարկութին ա՛յ, և վերստին
արժանի լինիք շնորհաց և բարե
կամութե նորին.

'ի շտեմարանս քո *
փակեալ զդրունս քո
առաջի երեսաց քոց.

Փախիր և թաքիր
առ ժամանակ մի *
մինչև անցցէ բար
կութի տ՛ն.

Տունք: 20.

Խաղաղութեանց տուօղ ք՛ս զխաղաղութի և զողորմու
թիւն քո պարգևեա մեզ.

Մարդասէր տ՛ր վասն սրբուհո՛յ անարատ մօր քոյ և կու
սի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս
մեր, և կեցո՛ զմեզ.

[illegible]

Դու տէր և ըստեղծօղ ամ գոյից, կեաս քո էակութեամբդ 'ի յաւիտենից։
Իսկ մարդ իբրև ծաղիկ և բոյս դալարից, անդաւր կենօք ըն նմանի սարդից

Իբր, զայս աղօթքս շարադրեաց Դաւիթ, խօսելով զստեղծմանէ աշխարհի, ըստ որում խօսի մով սէս 'ի սկզբան ծննդոց գրոյն, ուստի ասէ աղօթք մովսէսի, իբր բանս աղօթական նման է բանիցն մովսէսի։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն կարճութեան այսորիկ կենցաղոյս, և կու սուցանէ մեզ թէ ո̃պ պարտինք հոգալ վ̃ յաւիտենական կենացն։

Այսինքն, ո̃ր ա̃ծ դու մեզ 'ի սկզբանէ աշխարհի մինչև ցայսօր ապաւէն և օգնական եղար յազգէ մինչև յազգ, փրկելով զմեզ 'ի

զանա

Աղօթ մովսէսի առն ա̃յ։

Սաղմոս. ՁԹ.

Տ ապաւէն եղեր մեր յազգէ մինչև յազգ * մինչև լերինք հաստատեալք

էին, և մինչև ստեղ
ծեր զերկիր և զա՟մ
տիեզերս :

Յաւիտենից մինչև
յաւիտեանս դու ես
* մի' դարձուցաներ
զմարդ 'ի տառապանս
* և ասացեր դարձա
րուք առ իս որդիք
մարդկան :

Հազար ամ յաչս տ՟ն
ո՟պ օր երեկի զի էանց
* ո՟պ զպահ մի գիշե
րոյ * և ամք ն՟ց անար
գութ՟ք եղիցին :

զանազան փորձութ՟եց թէ հոգե
կանաց և թէ մարմնականաց * զէ
րէ յառաջ քան թէ աշխարհիս սա
րերն հաստատուեր էին, և յառաջ
քան թէ ըստեղծեր էիր զերկիր
և զա՟մ տիեզերս, դու ա՟ծ՟դ ա՟մի
կայիր 'ի քում անչափ էականու
թեդ և 'ի քում անչափ բարու
թեանդ :

Այսինքն, 'ի յաւիտենից և մին
չև 'ի յաւիտեանս յաւիտենից
դու մեր տ՟րն ես * մի' դարձու
ցաներ զմարդիկ 'ի տառապանս,
իբր մի' թողուր զմեզ, որ հետ
և ելով ախտից և ցանկութ՟եց մե
րոց, յաւիտենական մահուանն
մեռանիցիմք և դատապարտիցիմք
'ի հուրն յաւիտենական * այլ
տ՟ր տացեր 'ի ձեռն առաքելոց և
մարգարէից, թէ դարձարուք
առ իս որդիք մարդկան, դարձո՛
զմեզ քոյով շնորհիւդ առ քեզ,
և ուսո՛ մեզ հետևիլ քոյոց պա
տուիրանաց :

Այսինքն, հազար տարին տ՟ր
ա՟ծ քոյ աչաց առաջևն այնպէս է՛
ինչպէս երէկվան օրն որ անց կա
ցաւ * և ինչպէս մէկ գիշերվան
պահ մի որ ոչինչ կուհամարվի *
իսկ մարդոյս կենաց տարիքն ինչ
պիտի լինի որ անարգ և փուչ իք
մինի նման ցաւօք և տառապանօք
անց կուկենայ :

Մայինք , առաւօտն , երբ 'ի տղայութեան հասակին խոտի նման կու բուսանինք * առաւօտն , երբ 'ի այրութեան հասակին դալարի նման կու զուարճանանք և կու ծաղկինք * բայց իրիկունն , երբ 'ի ծերութեան հասակին կու թարշամինք , երբ կու չորանանք , և 'ի վայր կու անկանինք ։

Մայինքն , քո սաստիկ բարկութենդ նուաղեցանք և անզօրացանք մարմնով * և քո սրտմտութենդ և զայրացմանէդ շուարեցանք , երբ խռովեցանք զանազան հիւանդութեամբք և տրտմեցանք ։

Մայինքն , դրեր դու զմեր մեղքն և յանցանքն քու առաջևդ դրեր * և զմեր կեանքն և կենցաղավարութիւն քու լուսաւոր և պայծառ երեսիդ յանդիման կացուցիր ։

Մայինքն , մեր կենաց օրերն բովանդակ նուաղեցան և անզօրացան * և քո սաստիկ բարկութենդ խռովեցանք , տրտմեցանք , և թշուառացանք ։

Մայինքն , մեր տարոց ժամանակն սարդի կենաց , երբ գործարարի կենաց ժամանակին նման դադար չունի , նախ զէրէ շուտով կու անցանի , երկրորդ որ լի է աշխատանօք և անհանգստութեամբ , և երրորդ որ վերջն ունայնութիւն

Ընդ առաւօտս ոպ̃ դալարի բուսցին * ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին և ծաղկեսցին * ընդ երեկոյս թարշամեսցին , չորասցին և անկցին ։

Նուաղեցաք մեք 'ի բարկութէ քումմէ * և 'ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք ։

Եդիր զմեղս մեր առաջի քո * և զկեանս մեր 'ի լոյս երեսաց քոց ։

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան * և 'ի բարկութէ քումմէ խռովեցաք ։

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս սարդի * և թիւ աւուրց ամաց մերոց 'ի նոսա եօթանասուն ամ ։

Ապա թէ առաւել ևս ութսուն ամ * և որ ինչ աւելի է քան զայն, ցաւօք և հեծութեամբ։

Եկն ի վերայ մեր հեզութիւն և խրատեցաք * իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզօրութիւն բարկութեան քո * և կամ յահէ քումմէ զսրտմտութիւն քո համարեսցի։

Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո * և որք խոնարհք են սրտիւք զիմաստութիւն քո։

և փուչ է * և մեր տարոյ օրերի թիւն մինչև եօթանասուն տարին է և ոչ աւելի։

Այսինքն, ապա թէ աւելի այլ լինի, մինչև ութսուն տարին է * և ինչ որ քան զութսունն աւելի է, ցաւօք և հեծութեամբ, իբր սգովք և տառապանօք լի է։

Այսինքն, աշխարհիս զանազան փորձութիւնքն և տառապանքն քաշելով մեզ վերայ հեզութիւն և խոնարհութիւն եկաւ, և խրատվեցանք, իբր մեր անզգամութիւնն մոռացանք * բայց ո՞վ կարէ գիտենալ Աստուծոյ բարկութեան զօրութիւնն և սաստկութիւնն, եթէ ոչ այն որ կու վախէ մեղանչել ընդդէմ նորա * կամ ո՞վ է որ երկնչելով յԱստուծոյ նորա սրտմտութիւնն կարէ թուել, եթէ ոչ այն, որ իւր խղճմտանքի միջումն զիւր արարած անօրէնութիւնքն կու տեսանէ։

Այսինքն, արդ ինչպէս որ վասն յանցանաց նախահօրն Ադամայ զքո ձախ ձեռքդ մեզ նշանց տուիր, իբր զանազան թշուառութեամբ զմեզ տառապեցուցիր, այսպէս ցոյց մեզ զքո աջ ձեռքդ, իբր զՅիսուս Քրիստոս զորդիդ քո միածին, և մխիթարէ զմեզ քո հայրական գթութեամբդ * և խոնարհ և հեզ մարդկանց քոյ աստուածային օրինաց և պատուիրանաց

իմաս

խնամատարութի՟ն ՚ի ձեռն նորին միած-
նի որդւո՛յ քոյ ուսո՛ մեզ և յայտ
նի արա՛։

Ա՟յսմիկն, դարձիր տ՟ր ա՟ծ քո
ողորմութե՟դ, մինչև յերբ կու
զայրանաս մեր յանցանացն վերայ
և զմեզ կու տրտմեցուցանես *
դարձիր տ՟ր ա՟ծ, և քոյ միածին
որդւո՛յդ սիրոյն համար մխիթար
վեր քոյ ծառայիցդ միջումն, իբր
քոյ ծառայիցդ աղօթքն և պաղա
տանքն քեզ դուրդայ, և հաճոյ
թուի քոյ սուրբ կամացդ։

Ա՟յսմիկն, որ մեք մոռանալով
զմեր անցեալ թշուառութիւնն
և զխղճութին դոհանամք զքեն
ասելով, լցմեցանք տ՟ր ա՟ծ քոյ
առաւօտեան ողորմութե՟դ, իբր
քոյ ազատութե և փրկագործու
թե ողորմութե՟ն * և ցնծացաք
և ուրախացաք հոգւո՛վ զամե
նայն աւուրս կենաց մերոց։

Ա՟յսմիկն, ուրախացանք փոխա
նակ այն օրերին որ զմեզ երեսաց
ձգեցիր և անարգեցիր * և փոխա
նակ այն տարւո՛ցն որ այնչափ զա
նազան չարչարանք և տառապանք
տեսանք։

Ա՟յսմիկն, նայիր տ՟ր ա՟ծ քոյ ծա
ռայիցդ վերայ, և ըստեղծուա
ծոցդ վերայ, և օգնական եղիր
նոցա քո հայրական գթութե՟ն
որ միւսանգամ չէ՛ կորուսանեն

Դ՟արձ տ՟ր մինչև
յերբ * մխիթարեա՛
՚ի ծառայս քո։

Լ՟ցաք առաւօտու
ողորմութե՟ քով *
ցնծացաք և ուրախ
եղաք զա՟մ աւուրս
կենաց մերոց։

Ո՟ւրախ եղաք փոխա
նակ աւուրցն յորս
խոնարհ արարեր զմեզ
* և ամացն յորս տե
սաք զչարչարանս։

Հ՟այեաց տ՟ր ՚ի ծա
ռայս քո և ՚ի գործս
ձեռաց քոց * և առաջ
նորդեա՛ որդւո՛ց նց
* և եղիցի լոյս տն

աստուծոյ 'ի վր̄ մեր ։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա՛ 'ի մեզ տր̄ * և զգործս ձեռաց մերոց աջողեա՛ մեզ ։

Փառք : 16.

Անվերնագիր 'ի յեբրայեցւոց օրհնութիւն գովութեան :

Սաղմոս. Ղ.

Որ՛ բնակեալ է յօգնութեան բարձրելոյն * ընդ հովանեաւ այ̄ յերկնից հանգիցէ ։

զքո երկնային մխիթարութիւնդ * և առաջնորդէ նոցա զարմին և զաւակին 'ի ձեռն առաքելոց, և վարդապետաց քարոզութեամբ որ միշտ շրջին 'ի ճանապարհս ճշմարտութեան * և այսպէս լոյս շնորհաց տեառն այ̄ մերոյ միշտ մեզ վր̄ հովանի լինի, և զմեզ պահպանէ և նախախնամէ ։

Այսինքն, մեր ձեռաց գործքն և արարմունքն ուղղէ տր̄ ած̄ որ անիրաւութի և անպարկեշտութի չէ՛ գտնի մեզնում * և մեր բովանդակ ձեռաց գործքն ուղղէ 'ի փառս և 'ի պատիւ անուան քո սրբոյ ։

Իբր, այս սաղմոսս եբրայեցւոց ածաշնչումն խորագիր չունի զառ ասացեալ է դաւիթ վասն օրհնելոյ և գովելոյ զած̄ ։

Այս սաղմոսումն կուսուցանէ մարգարէն թէ ինչ մարդ որ զիւր յոյսն յած̄ կուդնէ, ամենևին անահ կուապրի աշխարհիս վր̄ ։

Այսինքն, ինչ մարդ որ բարձրելոյն այ̄ օգնութիւն իւրն իբրև տուն է շիներ, և այն օգնութեան միջումն կու բնակի, իբր զիւր բովանդակ յոյսն յած̄ է դրեր, և 'ինա է ապաւիներ * նա միշտ այ̄ նախախնամութե և պահպա

նութե տակումն կու հանգչի 'ի
յերկինս անահ և աներկիւղ ինչ
պէս մէկ ամուր և անառիկ բերդ
դի միջումն:

Այսինքն, և համարձակ կարէ
ասել ա՟յ հետ, թէ տ՟ր ա՟ծ դու իմ
ընդունողն ես, և դու իմ պահ
պանողն ես * և առաջի մարդկան
ևս կարէ պարծենալ ասելով, թէ
իմ հոգս տանողն և իմ ապա
ւէնն ա՟ծ է, և ես միայն 'ի նա
եմ յուսացեր իմ ամէն փորձու
թե միջումն:

Ասասցէ տ՟ն ընդու
նող իմ ես դու *
ապաւէն իմ ա՟ծ, և
ես յուսամ 'ի նա:

Այսինքն, նա կու փրկէ զիս
որսորդների թակաքէն, իբր սա
տանայի ճնարագործութէն և խա
բէութէն, և չի թողուր որ ան
կանիմ 'ի մեղս * և կու ազատէ
զիս 'ի խռովութեան խօսքերէ,
իբր 'ի կռւոյ, 'ի բամբասանաց,
'ի հայհոյանաց, և 'ի դատարկա
բանութեանց:

Նա փրկեսցէ զիս յո
րոգայթէ որսողին *
և 'ի բանից խռովու
թեան:

Այսինքն, գիտացիր ուրեմն
ով մարդ, որ թէ դու ուղիղ
սրտով դէպ յա՟ծ աղաղակես,
ա՟ծ զքեզ երախայի նման իւր քա
մակն կառնու, և իւր թիկանց
միջումն կու պահէ * և դու հաւ
ձագի նման նորա նախախնամու
թե թևերի տակումն կու հանգ
չիս, ապաւինելով 'ի հայրական
գութն նորա:

'Ի թիկնամէջս իւր
ընկալցի զքեզ * 'ի
հովանի թևոց նորա
յուսասցիս:

Այսինքն, նորա խոստմանց ճշ

Որպէս զզէն շուրջ

եղիցի զքեւ ճշմարտութի նր։

Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի * և ո՛չ ՚ի նետէ որ թռչի ՚ի տուէ։

Յիրէ որ շրջի ՚ի խաւարի * ՚ի գայթակղութէ դիւէին հասարակի աւուր։

Անկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք, և

մարտութիւնն, և նորա բանից հաստատութին զքեզ զվահանի նման, և զրահի նման կու շրջապատէ, և զքեզ ընդդէմ երևելի և աներևոյթ պատերազմաց կու ամրացուցանէ։

Ա. յսինքն, դու գիշերվան երկիւղէն չես վախենար, իբր դու փորձութեան միջումն չես սարսափիր, որ չի լինի թէ քո աներևոյթ թշնամին սատանայ յանկարծ վերայ վազէ և զքեզ յաղթահարէ * և ցերեկվան թռչօղ նետէն չես երկնչիր, իբր դու ՚ի մէջ հոգեկան մխիթարութե սատանայի ձգած փառասիրութե և թերամտութե նետերէն չես կասկածիր։

Ա. յսինքն, դու այն իքմինէն որ խաւարի միջումն շուրջ կու գայ չե՛ս երկնչիր, իբր դու քո հոգեկան տրտմութե և տարակուսութե միջումն սատանայի խորամանկութենէն չե՛ս վախեր, որ չի լինի թէ զքեզ յուսահատեցուցանէ * և ՚ի գայթակղութենէ կէսօրվան դևէին չե՛ս կասկածիր, իբր ՚ի մէջ քոյ մտաւորական աղօթիցդ չե՛ս վախենար, որ չի լինի թէ սատանայ զքո միտքդ շփոթէ աշխարհիս փուճ մտածմամբն։

Ա. յսինքն, հազար հոգի ՚ի քո ձախ կողմէդ վայր անկանի վերա

ւոր

ձորեալ 'ի սատանայէ, և տասն
անդամ հարիւր հազար հոգի 'ի
յաջ կողմէդ, իբր այնպիսի մար
դիքն, որ զիւրեանց յոյսն յած
չէն դրեր, և սրտի մօք յած չէն
ապաւիներ * և քեզ ամենևին
չի կարենան մօտկանալ կամ վնաս
հասուցանել։

Այսինքն, բայց դու միայն մտաց
աչօքդ կու նայիս, և մեղաւորաց,
իբր սատանայի և իւր կամարարաց
հատուցումն կու տեսանես, թէ
ինչպէս արդարութն այ կու պատ
ժէ զիւրեանք մշտնջենաւոր տան
ջանօք 'ի սանդարամետս անդն
դոց * և կու գոչես սրտի մտօք
առ ած ասելով, տր ած փրկէ
զիս այս վտանգէս, զէրէ իմ յոյսն
միայն դու ես։

Այսինքն, զէրէ զբարձրեալն
ած քեզ ապաւէն արարիր * դի
ւաց չարութիւքն և նենգագործու
թիւքն քեզ չեն հասանիր * և փոր
ձութիւն և տանջանք քոյ տանդ
և քոյ սենեկիդ չեն մօտկանար։

Այսինքն, ինքն տր ած ապսպա
րերէ իւր հրեշտակացն քեզ հա
մար * որ զքեզ քոյ ամէն առա
քինութե և բարեգործութեան
ճանապարհումդ պահեն և պահ
պանեն։

Այսինքն, զքեզ իւրեանց կռ
ների վերայ բառնան, և բարձ

բիւրք ընդ աջմէ քումէ * և առ քեզ ինչ
ոչ մերձեսցին։

Բայց միայն աչօք
քովք հայեսցիս դու,
և զհատուցումն մե
ղաւորաց տեսցես *
զի դու տր յոյս
իմ ես։

Զբարձրեալն արա
րեր քեզ ապաւէն *
ոչ հասցեն առ քեզ
չարք * և տանջանք
մի մերձեսցին 'ի
յարկս քո։

Հրեշտակաց իւրոց
պատուիրեալ է վս
քո * 'ի պահել զքեզ
յամ ճանապարհս քո

'Ի բազուկս իւրեանց
ընկալցին զքեզ * զի

մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո։

Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու * և առոտն կոխեսցես զառիւծն և զվի շապն։

Քանզի յիս յուսացաւ * և փրկեցից զնա, հովանի եղէց նմա * զի ծանեաւ զանուն իմ։

րացուցանեն զմիտքդ առ ա̃ծ * որ չի լինի թէ քո ոտքդ, իբր քո վարքդ և քո կենցաղավարութիւնդ աշխարհիս վայելչութեան քարերին դիպչի և վնասի։

Այսինքն, իժերի և քարբերի վերայ շուրջ կու գաս դու * և ոտնակոխ կանես զառիւծն և զվիշապն, իբր կու յաղթահարես զա̃մ զօրութիւս և զհնարագիտութիւնս սատանայի, որ կու նմանի իժ օձի, վասն անբժշկելի զահրին իւրոյ, կու նմանի քարբ օձի վասն խստասրտութեան և խորամանկութեան իւրոյ, և կու նմանի առիւծի, զէրէ միշտ կու շրջի և կու խնդրէ թէ զով կլանէ, ըստ առաքելոյն պետրոսի, և կու նմանի վիշապի, զէրէ միշտ կեռումա կու քայլէ, և զեր բոլոր մասն աստեղաց իւր ագռովն կու քարշէ յերկնէ, ըստ առաքելոյն յոհաննու։

Այսինքն, զէրէ կասէ ա̃ծ, այս երկիւղած մարդս ՚ի յիս յուսացաւ, և իմ օգնութիւս ապաւինեցաւ * ես այլ իմ ա̃ծային ողորմութեամբս կու փրկեմ զինքն, յա̃մ փորձութեանց աշխարհի, մարմնոյ և սատանայի, և իմ նախախնամութեան շուքն իւր վերայ կու պահեմ * զէրէ ճանաչեց զիմ անունն, որ աստուած ճշմա

րիտ և հաւատարիմ եմ։

Այսինքն, կու աղաղակէ առխ սրտի մտօք, և ես իբրև հայր բարեգութ ականջ կանեմ նորա խնդրուածքին * և իւր հոգեկան և մարմնական նեղութեան միջումն իւր մօտն կու կենամ, և զինքն կու մխիթարեմ։

Այսինքն, կու փրկեմ զինքն ՚ի վտանգից և ՚ի փորձութեանց աշխարհիս * և կու փառաւորեմ զինքն իմ երկնային արքայութե միջումն * երկայն օրերով կու լցնում զինքն, իբր անմահական կենօք կու պսակեմ զինքն * և կու ցուցանեմ իւրն զիմ փրկութին, իբր զորդին իմ միածին յս քս որ է փրկութիւն և կեանք ազգի մարդկան։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեալ է դաւիթ վասն օրհնելոյ և գովելոյ զած յաւուր շաբաթու, բայց ՚ի յածաշունչս եբրայեցւոց խորագիր չունի։

Այս սաղմոսումն կու յորդորէ մարգարէն զհաւատացեալս ուրախութե պաշտել զաւուրս տօնից, վասն մեծութե իմաստութեան արդարութե և ողորմութեանն այ։

Այսինքն, բարի է խոստովանիլն

Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա * և առ նմա եղէց ՚ի նեղութե։

Փրկեցից * և փառաւոր արարից զնա * երկայն աւուրբք լցուցից * և ցուցից նմա զփրկութի իմ։

Տունք. 16.

Սաղմոս օրհնութե յաւուրն շաբաթու, անվերնագիր ՚ի յեբրայեցւոց:

Սաղմոս. ՂԱ.

Բարի է խոստովան

լինել տն * և սաղմոս
ասել անուան քում
բարձրեալ։

Պատմել առաւօտու
ողորմութիւն քո *
և զճշմարտութիւն քո
'ի գիշերի։

Տասն աղեաւ սաղ
մոսարանաւ * 'ի ձայն
օրհնութե գովել։

Ուրախ արարեր զիս
տր յարարածս քո *
և 'ի գործս ձեռաց
քոց ցնծացայց։

Որպէս զի մեծք են
գործք քո տր * և
յոյժ խորք են խոր
հուրդք քո։

քեզ տր ած, իբր գովաբանելն
զքո անչափ կարողութիւնդ և զքո
զարմանալի արարչագործութիւնդ *
և սաղմոսերգութ օրհնելն զքո
սուրբ և երկրպագելի անունդ
ով բարձրեալդ ած, և անհասա
նելիդ 'ի մարդկանէ։

Այսինքն, վայելուչ է տր ած
պատմելն առաւօտու, իբր 'ի մէջ
աջողութե, զքո ողորմութիւնդ
և զգթութիւնդ * և 'ի գիշերի,
իբր 'ի մէջ վշտաց և տառապանաց
զքո օգնութիւնդ և նախախնա
մութիւնդ յայտնելն և քարոզելն։

Այսինքն, արժանի է տր ած
տասն թելէ սազովն որ սաղմոսա
րան կասուի և կոնշանակէ զկատա
րումն տասն պատուիրանաց քոց
* այլև օրհնութեան և երգոց
ձայներով զքեզ գովել և փառա
բանելն։

Այսինքն, զիրէ դու զիս ուրա
խացուցիր քո զարմանալի ըստեղ
ծուածոցդ վերայ * և քոյ ձե
ռաց հիանալի գործոցն վր կու
ցնծամ և կուզուարճանամ։

Այսինքն, ինչպէս մեծ և ան
ճառելի են քո գործքերդ տր ած
որ յայտնի կուցուցանեն զքո ան
չափ կարողութիւնդ և զքո անչափ
մեծութիւնդ * և ինչպէս խո
րունկ և անհասանելի են քո խոր
հուրդքդ և քո իմաստութիւնքդ։

Այսինքն, բայց յիմար և անզգամ մարդն զքո ամենակարողութիւնդ չի՛ ճանաչեր * և անմիտ մարդն զքո ամենիմաստութիւնդ ՚ի միտ չի՛ ածեր։

Այսինքն, ուստի երբոր մեղաւոր և ամբարիշտ մարդիկն կու բուսանին վայրի խոտի նման, որ այսօր է՛ և ՚ի վաղիւն ՚ի հուր կու արկանի * և երբոր կու ծաղկին այնպիսի անզգամ մարդիկն որ անօրէնութիւն և չարութիւն գործելոյ յետնէ են, ժամանակ մինչ այս աշխարհիս երեսին փառաւոր կու շրջին և կու ցնծան և կու զուարճանան անմահ կարծելով զինքեանս։

Այսինքն, բայց վասն չիկամելոյ նոցա ճանաչել զպատուիրանս ա՜յ, կու սատակին յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից, իբր կու դատապարտին ՚ի հուրն յաւիտենական * և դու քո արդար դատաստանովդ կու բարձրանաս և կու փառաւորիս Տ՜ր Ա՜ծ ՚ի յաւիտեան։

Այսինքն, ահա՛ քոյ իրաւանց և արդարութ՜եց թշնամիքն Տ՜ր Ա՜ծ ահա՛ քո օրինաց և պատուիրանաց թշնամիքն կու կորնչին * և կու ցրուին և կու փչանան ամէն այնպիսի մարդիկն որ անօրէնութ՜ի կու գործեն։

Այր անզգամ զայս ո՛չ ծանիցէ * և անմիտն զայս ո՛չ առնու ՚ի միտ։

Ի բուսանիլն մեղաւորաց ո՜պ խոտ * ՚ի ծաղկիլն այնոցիկ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից * և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս Տ՜ր։

Զի ահա՛ թշնամիք քո Տ՜ր, զի ահա՛ թշնամիք քո կորիցեն * ցրուեսցին ամենեքեան որք գործեն զանօրէնութիւն։

Բարձր եղիցի ոպ մի եղջերուն եղջիւր իմ * և ծերութի իմ ՚ի ձէթ պարարտութե։

Եւ տես ակն իմ ՚ի թշնամիսն իմ * որք յարուցեալք են ի վերայ իմ չարութե ՚ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։

Արդարքն ոպ զարմաւենիս ծաղկեսցին * և ոպ զմայրս լիբանանու բազումք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տն * և ՚ի գաւիթս այ մերոյ ծաղկեսցին։

Եւ ևս բազումք եղիցին ՚ի ծերութի պա

Այսինքն, և իմ պոզն քէրկէրտանի նման կու բարձրանայ, իբր իմ տրութիս և իմ իշխանութիս կու մեծանայ և կու առաւելանայ * և իմ ծերութիս, իբր իմ տկարութիս քոյ շնորհաց պարարտութե ձիթունն կու փարատի և կու առողջանայ։

Այսինքն, այն փորձութին և այն չարագործութիւնն որ բազումք ՚ի թշնամեաց իմոց ինձ պատրաստեցին, տեսայ ես իմ աչքովս որ իւրեանց գլուխն եկաւ * այժմ և յայս ունիմ, որ քո ողորմութեդ լսեմ այնպիսի մարդկանց գլուխն եկած որ չար դիտաւորութե ինձ վերայ կու մեծաբանեն։

Այսինքն, արդարքն և անմեղքն արմաւենոյ ծառի նման կու ծաղկին, զանազան բարեգործութե քոյ առաջևդ * և լիբանանու մայրի ծառերին նման կու պտղաբերին և կու բազմանան հոգևոր զարմօք և զաւակօք։

Այսինքն, տնկած կու մնան սբ եկեղեցւոյ միջումն հաւատով յուսով և սիրով * և այ գաւիթի միջումն կու ծաղկին անուշահոտ առաքինութեամբ և բարեհամբաւութեամբ։

Այսինքն, և այլ ևս առաւել կու բազմանան հոգևոր զարմօք

և զա

և զաւակօք երբոր կու ծերանան
պարարտացեալք շնորհօքն այ *
կու գիրանան երկնային իմաստու-
թեամբ, և կու փափկանան ած-
ային առաքինութեամբ * որ կա-
րենան քարոզել և պատմել թէ
ուղիղ է տր ած մեր, և արդար է
դատաստանով, և իւրնում ամե-
նևին անիրաւութի չի գտնիր։

Իբր, զայս սաղմոսս շարադրեց
ինքն դաւիթ վն օրհնելոյ և գո-
վելոյ զած յաւուր կիրակէի, այն
օրն որ երկինք և երկիր ըստեղծ-
վաւ յոչնչէ։ բայց 'ի յածաշաւնչս
եբրայեցւոց խորագիր չունի։
Այս սաղմոսաւմն կու գուշակէ
մարգարէն թէ ոմն քս յետ յարու-
թեն նստիլ պիտի ընդաջմէ հօր
այ, և ողարկել զառաքեալս 'ի
դարձուցանել զաշխարհս 'ի գի-
տութի ճշմարտութեն։

Այսինքն, տրն բոլորից յսքս
որ կերպարանօք ծա-
ռայի խաչի և մահու
համբերեաց, յարուցեալ 'ի մե-
ռելոց վերստին թագաւորեաց,
և անմահական վայելչութի զգե-
ցաւ * զգեցաւ տր յս քրիստոս
զփառս ածութեն, և զպատիւս
յաւիտենական թագաւորութե *

և իւր

բարտութե * գետք
և փափուկք եղեցին
* 'ի պատմել ուղիղ է
տր ած մեր, և ոչ գոյ
'ի նմա անիրաւութի։

Տունք․ Ժ4։

*Օրհնութիւն գովութե ինք-
եան դաւթի յաւուր միաշա-
բաթու, յորժամ երկիր հաս-
տատեցաւ, անվերնագիր 'ի
յեբրայեցւոց։*

Սաղմոս․ ՂԲ։

Տ թագաւոր-
եաց զվայել-
չութի զգե-
ցաւ * զգեցաւ տր *
զզօրութի ընդ մէջ
իւր էած։

Հաստատեաց զաշխարհս զի մի՛ սասանեսցի * պատրաստ է աթոռ քո 'ի սկզբանէ, յաւիտենից դու ես։

Ամբարձան գետք Տր * և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց * և յարիցեն գետք 'ի գնացս իւրեանց։

'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց * սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու։

և իւր յաղթող զօրութիւն Թրի նման իւր մէջքն կապեց, կռուելով զսատանայ, և յամօթ առնելով զհամախոհս նորա։

Այսինքն, հաստատեաց զաշխարհս 'ի ձեռն առաքելոց և աշակերտաց իւրոց 'ի հաւատ իւր սուրբ, որ այլ չի շարժի և չի սասանի 'ի զանազան մոլորութեանց հրէականաց և հեթանոսականաց * պատրաստ է քո ածային աթոռդ տր յս քս ընդ աջմէ հօր այ 'ի սկզբանէ, զէրէ դու 'ի յաւիտենից համագոյակից ես նորա քո ածութբդ։

Այսինքն, վերացան և բարձրացան գետերն տր ած, իբր առատացան և զօրացան քո առաքեալքդ տր յս քս, ածային շնորհօք և իմաստութբ * և այս գետերս իւրեանց քարոզութե ձայնն բարձրացուցին ի վերայ երկրի * և աշխարհիս գետերն, իբր հրէից գայթակղած վարդապետքն, և հեթանոսաց յիմար փիլիսոփայքն իւրեանց մոլորած վարուցն և գնացիցն հետևելով վեր կու կենան և կու հակառակին ընդ էմ նց ճշմարիտ քարոզութեն։

Այսինքն, և զանազան ջրերի ձայներէն, իբր զանազան ազգաց և ժողովրդոց աղաղակէն * ըսքանչելի և հիանալի հալածա

նաց և խռովութե՟ ալէկոծութ՟ի
ծնաւ աշխարհիս ծովուն։

Այսինքն, բայց դու տր՟ առա
ւել ըսքանչելի ես կարօղութ՟բ
՚ի բարձունս տր՟ յս՟ քս՟, իբր ՚ի
քո սուրբ առաքեալս և յաւետա
րանիչս, զի երբ քո զօրութ՟բդ
հրէից բերանքն պապանձեցան,
կռոց տաճարքն կործանեցան,
մեռեալք յարեան, և հիւանդք
բժշկեցան * ուստի մեք քո մար
գարէից վկայութ՟են, և քո աւե
տարանական ճշմարտութ՟ե՟ն ու
ղիղ սրտով հաւատացաք։

Այսինքն, և ասացաք, թէ տր՟
յս՟, քո սուրբ եկեղեցւոյդ սր
բութի և անարատութիւն կու
վայելէ, յաւիտեանս յաւիտենից
որովհետև դու որ կուբնակիս ՚ի
նմա զա՟մ աւուրս մինչև ՚ի կատա
րած աշխարհիս, սուրբ և անա
րատ ես։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
շարադրեաց որ չորեքշաբաթ օրն
երգէր, այն օրն որ արեգակն և
լուսինն ըստեղծվեցան. բայց ՚ի
յա՟ծաշունչս եբրայեցւոց խորա
գիր չունի։

Այս սաղմոսում կու զգուշա
ցուցանէ զմեզ մարգարէն ասե
լով, թէ որպէս ա՟ծ կուտեսանէ
զա՟մ ինչ զոր գործեն մարդիք

Սքանչելի ես դու
տր՟ ՚ի բարձունս *
վկայութ՟եց քոց մեք
յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ
սրբութի տր՟ ընդ եր
կայնաւուրս։

Տուն. Զ.

Սաղմոս ինքեան դաւթի չո
րեքշաբաթու, անվերնա
գիր ՚ի յեբրայեցւոց։

Սաղմոս. ՂԳ.

Ա՟Ծ վրէժ խնդիր * Տ՟ր Ա՟Ծ վրէժխնդիր յայտնեցաւ։

Բ՛արձր լեր որ դատես զերկիր * հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից։

Մ՛ինչեւ յերբ մեղաւորք Տ՟ր * մինչեւ յերբ մեղաւորք պարծեսցին։

Բ՛արբառեալք խօսէին զանիրաւութի * խօսեսցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

իվերայ երկրի, այսպէս կու հատուցանէ իւրաքանչիւրոց ըստ գործոց իւրեանց։

Ա՛յսինքն, Տ՟ր Ա՟Ծ դու վրէժ խնդիր ես անիրաւաց և ամբարշտաց * Տ՟ր Ա՟Ծ դու առանց երեսպաշտութեան պատժելով զանզգամս և զչարագործս աշխարհի վրէժխնդիր յայտնեցար։

Ա՛յսինքն, ցոյց զբարձրութի և զմեծութիւն քո Ա՟Ծային զօրութեանդ, դու որ կու դատես զերկիր արդարութբ * և հատուցումն արա՛ ամբարտաւանից և զորբս և զայրիս զրկօղաց, պատժելով զնոսա ըստ արժանեաց իւրեանց։

Ա՛յսինքն, մինչեւ յերբ մեղաւորք խնդան և զուարճանան վայելչութբ աշխարհիս Տ՟ր Ա՟Ծ * մինչեւ յերբ մեղաւորք իւրեանց անիրաւութեն վերայ պարծենան և զայլս արհամարհեն։

Ա՛յսինքն, կու բարբառէին համարձակ, զոմանս հայհոյելով և զոմանս չարախօսելով * և թէ դու թոյլ տալով քո ներողութբդ չես պատժեր զիւրեանք, ամէն այնպիսի մարդիկն որ անօրէնութիւն գործելոյ յետնէ են, նոյնպէս կու յանդգնին և կու խօսին զանիրաւութիւն ընդդէմ քո

Ա՟Ծ

ածային օրինացդ և պատուիրա
նացդ ։

Այսինքն , զքո հաստատցեալ ժողովուրդդ և զքո ծառայքդ խեղճ արարին , և ոտաց տակ ձգեցին * և քո ջանիւք և աշխատանօք ըստացած ժառանգութիւդ անխնայաբար չարչարեցին ։

Այսինքն , այրի կանայքն և ղարիպ մարդիկքն ըսպանեցին ցաւօք և հեծութբք , և անտէր և որբ երախայքն կոտորեցին զրկանօք և տառապանօք * և ասացին իւրեանց սրտի միջումն թէ ած չի տեսանէր զմեր արարմունքն , և ածն յակոբայ չի իմանար զմեր ծածուկ խորհուրդն և ընենգագործութին ։

Այսինքն , բայց իմացէք ով անդգամք ժողովրդոց , իբր դուք որ քան զամ ժողովուրդս անզգամ էք * և դուք որ քան զամ մարդիք անմիտք էք , մինչև յերբ չէք միտք տներ ։

Այսինքն , ինչպէս կուլինի որ այն որ ամ ըստեղծուածոց ականջ է տւեր ինքն չի լսէ * կամ թէ ինչպէս կուլինի որ այն որ այլոց աչքէ ըստեղծեր , ինքն չի տեսանէ ։

Այսինքն , այն որ կու պատժէ և կու խրատէ զանազան ազգերն և ազինքն , ինչպես զձեզ չի յան

Զժողովուրդ քո Տր խոնարհ արարին * և զժառանգութի քո չարչարեցին ։

Զայրին և զպանդուխտն սպանին և զորբսն կոտորեցին * և ասացին ոչ տեսանէ զայս Տր , և ոչ ՚ի միտ առնու ածն յակոբայ ։

Իմացարուք անզգամք ժողովրդեան * և անմիտք մինչև յերբ ոչ առնուք ՚ի միտ ։

Որպէս զի թէ որ տնկեաց զունկն ինքն ոչ լուիցէ * կամ որ ստեղծ զակն ինքն ոչ տեսանիցէ ։

Որ խրատէ զազինս ոչ թէ ոչ յանդիմանեսցէ * որ ուսու

ցանէ մարդոյ զգի-
տութի * Տ՟ր ճանաչէ
զխորհուրդս մարդ-
կան զի են ընդու-
նայնք:

Երանի մարդոյ զոր
խրատես դու Տ՟ր *
և յօրինաց քոց ու-
սուցանես դու նմա:

Ցածուցանես դու
նմա զաւուրս չարու-
թեն * մինչև փորես
ցի խորխորատ մեղա
ւորի:

Ո՛չ մերժէ Տ՟ր զժո
ղովուրդ իւր * և
զժառանգութի իւր
ո՛չ առնէ անտես:

Մինչև դարձցին

դիմանէր* կամ այն որ մարդկանց
դիտութի կուսուցանէ , ինչպէս
ինքն անգէտ կու լինի * Տ՟ր ա՟ծ
չէ թէ միայն մարդկանց գործքն
և արարմունքն կու տեսանէ ,
այլև նոցա սրտի խորհուրդն կու
ճանաչէ և գիտէ որ ամենևին ոչ
ինչ են:

Նայինքն , երանի այնպէս մար
դոյն Տ՟ր ա՟ծ , որ դու քո սուրբ
հոգւովդ կու խրատես , և կու
զգուշացնես * և քո Տ՟ր օրէնքդ
և պատուիրանքդ իւրն կուսու-
ցանես:

Նայինքն , զէրէ այնպէս մարդն
երբոր չար աւուր կու հանդիպի,
իբր երբոր 'ի մէջ փորձութեց և
տառապանաց կու անկանի , դու
նորա ցաւն կու ցածուցանես ,
իբր կու թեթևացնես և կու
յուսադրես քո նախախնամու-
թեդ * մինչև որ մեղաւորին խոր
խորատն իւր յատուկ ձեռքովն
փորվի , իբր իւր անօրէնութին
իւրն դժոխք դառնայ և զինքն
կլանէ:

Նայինքն , Տ՟ր ա՟ծ իւր հաւա
տացեալ ժողովուրդն ամենևին
չի մերժեր, և յերեսաց չի ձգեր
* և իւր երկամբ և աշխատանօք
ըստացած ժառանգութին ան
տես չի աներ:

Նայինքն, մինչև որ իրաւունքն

դառ

դառնայ 'ի յարդարութի , իբր
մինչև որ իրաւունքն ա՛յ որ այժմ
վասն երկայնամտութե և ներո
ղութեն իւրոյ կու արգելլի ,
դառնայ 'ի յարդարութիւն և 'ի
դատօղութի առ 'ի պսակել զար
դարս և պատժել զմեղաւորս *
բայց այնպիսի մարդիկքն որ ու
ղիղ են սրտով , և ամբիծ են
մտօք , միշտ կու ընդունին զնա
և կու հնազանդին նմա :

Այսինքն , ա՛հ ո՛վ կու դայ ինձ
հետ 'ի պատերազմ իմ չար թշնա
մեացն վերայ * կամ ո՛վ ինձ հետ
հաւասար արիութէ կու ելանէ
'ի կռիւ իմ՛ց այնպիսի մարդկանցն
որ անօրէնութի կու գործեն :

Այսինքն , թէ որ տր ած ինձ
օգնական չէր եղեր * փոքր էր
մնացեր թէ իմ անձս բնակէր էր
'ի դժոխս , իբր 'ի գերեզմանս :

Այսինքն , զէրէ շուտով որ կա
սէի թէ ահա՛ ոտքս սլքեցաւ ,
այժմ վայր կու անկանիմ * շու
տով քո ողորմութիւնդ ինձ յօգ
նութի կու հասանէր և զիս կու
փրկէր յա՛մ փորձութէ :

Այսինքն , որ չափ որ կու շա
տանայր իմ սրտիս ցաւն և տառա
պանքն * այնչափ քո մխիթարու
թիւդ զիմ հոգիս կու ուրախացնէր ,
և կու մխիթարէր :

Այսինքն , ուստի անօրէնու

իրաւունք յարդա
րութի * ընկալցին
զնա ամենեքեան ոյք
ուղիղք են սրտիւք :

Ո՛ յարիցէ ընդ իս 'ի
վր չարաց * կամ ո՛
հաւասարեսցի ինձ
իվերայ այնոցիկ ոյք
գործեն զանօրէնու
թիւն :

Եթէ ո՛չ տր օգնեալ
էր ինձ * փոքր մի ևս
բնակեալ էր անձն իմ
'ի դժոխս :

Թէ ասէի թէ ահա՛
սասանեցան ոտք իմ
* ողորմութի քո տր
օգնէր ինձ :

Ըստ բազում ցաւոց
սրտի իմոյ * մխիթա
րութիւն քո ուրախ
առնէր զանձն իմ :

Մ՛ի հաւասարեսցի

քեզ աթոռ անօրէ
նութ՟ե * որ պատ
ճառէ զվաստակս ընդ
դէմ հրամանի ։

Որսացան զանձն ար
դարոյ * և զարիւն
ամբիծ պարտաւոր
առնէին ։

Եղև տ՟ր ապաւէն
իմ * ա՟ծ օգնական
յուսոյ իմոյ ։

Հատուսցէ նոցա տ՟ր
ըստ անօրէնութեան
ն՟ց * և ըստ չարութ՟ե
նոցա կործանեսցէ
զն՟ս տ՟ր ա՟ծ մեր ։

Տունք ։ 21 ․

Օրհնութ՟ի գովութ՟ե ինք
եան դաւթի , անվերնագիր
՚ի յեբրայեցւոց ։

թ՟ե և անիրաւութ՟ե աթոռն ,
իբր այնպիսի մարդիքն որ նենգա
գործութեան և խաբէութեան
աթոռ և բնակարան են դարձեր,
արժանի չի՛ լինին քեզ հաւատա
րիմ , իբր արժանի չի՛ լինին իբրև
ճշմարիտ ա՟ծապաշտք կամ իբրև
հարազատ որդիք քեզ համեմա
տիլ , և քոյ բարութեանդ մաս
նակցիլ ։

Այսինքն , այսպիսի մարդիք են
որ որսացին զանձն արդարոյ , իբր
զիս որ ամենևին անմեղ էի * և
իմ ամբիծ արիւնս պարտաւոր
կանէին , և կու դատապարտէին ՚ի
մահ , ըստ որում արարին հրէայք
ճշմարիտ դաւթին յ՟ի ք՟ի ։

Այսինքն , բայց տ՟րն իմ միշտ
ինձ ապաւէն եղաւ * և ա՟ծն
իմ որում որ յուսացեր էի ինձ
յօգնութ՟ի հասաւ և զիս փրկեց
իմ ա՟մ նեղութ՟էա ։

Այսինքն , ինչ ասեմ , ինքն տ՟րն
հատուցանէ իմ թշնամեացն իւր
եանց անօրէնութ՟ե՟ն դօրայ * և
իւրեանց չարութ՟ե՟ն դօրայ կոր
ծանէ և փչացնէ զիւրեանք տ՟ր
ա՟ծն մեր ։

Իբր , զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
շարադրեաց որ չորեքշաբաթ օրն
երգէր , այն օրն որ արեգակն և
լուսինն ստեղծվան ։ բայց ՚ի ա՟ծ

աշունքս եբրայեցւոց խորագիր չունի:

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զամենեսեան գովել զԱծ և հնազանդիլ պատուիրանաց նորա, զի մի զրկեսցին յարքայութենէն երկնից, որպէս զրկեցան հրէայք յերկրէն աւետեաց:

Այսինքն, եկէք ով հաւատացեալ ժողովուրդք ցնծանք և ուրախանանք տէրամբ մերով յիքիւ * և օրհնութբ և գոհութբ աղաղակենք առ աստուած փրկիչն մեր:

Այսինքն, ջանք անենք կանուխ և իւրն դէմ երթանք խոստովանելով զնա որդի այ կենդանւոյ * և սաղմոսերգութբ աղաղակենք առ նա:

Այսինքն, զերէ նա միայն է Ած մեծ և Թագաւոր * և ինքն միայն է տր և Թագաւոր մեծ ի վերայ ամ երկրի, և 'ի վերայ ամ իշխանութեց և պետութեց:

Այսինքն, նորա ձեռաց տակումն են երկրիս ամէն եզերքն, իբր բոլոր աշխարհս * և սարերի բարձրութիւքն իւրն են, իբր որ չափ որ Թագաւորութի և իշխանութի կայ աշխարհիս երեսին, իւրն են, և ինքն է տէր ըստ պօղոսի որ ասէ ամ իշխանութի

ի վե

Սաղմոս. ՂԴ:

Եկայք ցնծասցուք 'ի տր * աղաղակեսցուք առ Ած փրկիչ մեր:

Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովանութբ * սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա:

Զի Ած մեծ է * և տր Թագաւոր մեծ ի վր ամի երկրի:

'Ի ձեռս նորա են ամ տիեզերք երկրի * և բարձրութիւնք լերանց նորա են:

Նորա է ծով եւ նա
արար զնա * եւ զցա
մաք ձեռք նր ստեղ
ծին։

Եկայք երկիրպագ
ցուք նմա * անկցուք
եւ լացցուք առաջի
տն արարչին մերոյ։

Նա ինքն է տր ած
մեր * մեք ժողով
ուրդք ՚ի ձեռին նր,
* եւ խաշն արօտի նր։

Այսօր եթէ ձայնի
նորա լուիցէք, մի
խստացուցանէք զս
իրտս ձեր * որպէս
՚ի դառնութն։

՚ի վերուստ է, եւ որ ենն յայ կար
գեալ քեն։

Այսինքն, նորա է ծովն, եւ նա
է արարեր զնա, իբր նորա է աշ
խարհս, եւ նորա է աշխարհիս բո
վանդակ բնակիչքն, եւ նա է արա
րեր զնն * եւ զցամաքն իւր հզօր
ձեռքերն ստեղծեցին, իբր զնք
եկեղեցին, որ է բնակութիւն
սրբոց, իւր ձեռքերն հիմնեցին
ի վերայ աշխարհիս, որպէս զնաւ
մի ՚ի վր ծովու, եւ ոչ զտապանն
նոյի ՚ի ժամանակս ջրհեղեղին։

Այսինքն, եկէք ով հաւատաց
եալ ժողովուրդք հոգւով եւ ճշ
մարտութբ երկրպագենք նորա *
անկանինք նորա ոտքերն եւ լանք
եւ ապաշխարենք զմեր մեղքն մեր
տիրոջ եւ մեր արարչի առաջեւն։

Այսինքն, զէրէ նա է մեր ճշ
մարիտ ածն եւ ստեղծօղն * մեք
նր արեամբ գնեալ ժողովուրդն
ենք, եւ նր ամենախնամ եւ պահ
պանօղ ձեռաց տակումն հնա
զանդ ենք * եւ նորա արօտի ոչ
խարներն ենք, իբր նորա սուրբ
եկեղեցւոյ օրինաց եւ պատուիրա
նաց հնազանդ որդիքն ենք։

Այսինքն, այսօր թէ որ նր աւե
տարանական ձայնն ձեր ականջն
հասանի, ձեր սիրտն կամապաշ
տութբ մի խստացուցանէք * ինչ
պէս այն դառնութն ժամանա

կին, իբր ինչպէս այն ժամանակին
որ հրէից ազգն յանապատումն
փորձելով զած զինքն դառնա
ցուցին եւ զայրացուցին։

Այսինքն, զէրէ կասէ ած թէ
բաւական է որ այն փորձութն
օրն յանապատումն ձեր հարքն
զիս փորձեցին եւ քննեցին թէ ջրի
համար եւ թէ կերակրի համար *
եւ քառասուն տարի նոյն անապա
տումն զիմ ըսքանչելիքս եւ զիմ
հրաշագործութիւնքս իւրեանց
աչօքն տեսին եւ ամենեւին ուղիղ
սրտով ինձ չի հաւատացին։

Այսինքն, այնչափ ջանացի որ
զզուեցայ աշխատելով այն ազգին
հետ, եւ ասացի, թէ դոքա ան
ճնազանդք են, եւ միշտ կորած
եւ մոլորած են սրտով * եւ նոքա
չի ճանաչեցին եւ չի կամեցան ճա
նաչել զիմ օրինաց եւ պատուիրա
նաց ճանապարհն։

Այսինքն, ես այլ տեսանելով
նոցա անհաւատութիւն, պատժե
ցի եւ պատուհասեցի զիւրեանք,
եւ ցրուեցի զիւրեանց ոսկերքն
յանապատումն, ինչպէս որ եր
դուայ իմ բարկութն միջումն
ահ տալով եւ ասացի * թէ դոքա
իմ հանգիստն կու մտնուն, իբր
դոքա բնաւ իմ հանգիստն չեն
մտնելացուք, իբր 'ի յերկիրն աւե
տեաց, որ է երուսաղէմ։

Յաւուրն փորձութն
յանապատի ուր փոր
ձեցին զիս հարքն ձեր
քննեցին զիս * եւ տե
սին զգործս իմ զքա
ռասուն ամ։

Ձանացայ ընդ ազ
գին ընդ այն մինչ եւ
ասացի, միշտ մոլոր
եալք են սրտիւք *
եւ նոքա ոչ ծանեան
զճանապարհս իմ։

Որպ երդուայ 'ի բար
կութն իմում * թէ
մտցեն 'ի հանգիստ
իմ։

Տունք. II.

Սաղմոս ինքեան դաւթի 'ի ժամանակի զի տաճարն շինեցաւ յետ գերութեն անվերնագիր 'ի յեբրայեցւոց:

Սաղմոս · ՂԵ·

րհնեցէք զտ՟ր յօրհնութի՟ն նոր * օրհնեցէք զտ՟ր ամ՟ երկիր։

Օրհնեցէք զտ՟ր * և օրհնեցէք զանունն նր՟ * աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա։

Պատմեցէք 'ի հեթա

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ ասաց վասն այն ժամանակին յորում երուսաղէմայ տաճարն շինեցաւ յետ գերութեն բաբելացւոց : բայց 'ի յառաջունչս եբրայեցւոց խորագիր չունի։

Այս սաղմոսում կու հրաւիրէ մարգարէն զամենեսեան շնորհակալ լինիլ զա՟յ վ՟ն գալստեանն ք՟ի, և վասն հաստատութե ո՟ւր եկեղեցւոյ։

յսինքն, օրհնեցէք զտ՟ր յա՟ ք՟ս ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք նոր օրհնութ՟բ, իբր այնպիսի օրհնութ՟բ որ այլ չէ լսած թէ 'ի մէջ հրէից և թէ 'ի մէջ հեթանոսաց * օրհնեցէք զտ՟ր յա՟ ք՟ս ո՛չ միայն հրէայք, այլև բովանդակ երկրիս վերայ բնակող ազգ և ազինք։

Այսինքն, օրհնեցէք զտ՟ր յա՟ ք՟ս տօնելով զծնունդն զմկրտութ՟ին, զչարչարանս, զյարութ՟ին, և զհամբարձումն նորա * օրհնեցէք և բարեբանեցէք նորա սուրբ և երկրպագելի անունն * և աւետարանեցէք և քարոզեցէք օր ըստ օրէ զփրկագործ տնօրէնութիւն նորա։

Այսինքն, պատմեցէք ո՛չ միայն

հրէից

հրէից այլև հեթանոսաց նորա
փառքն և մեծութիւնն * և բո
վանդակ աշխարհիս ժողովրդոցն
յայտնեցէք նորա արարած սքան
չելիքն և հրաշագործութիւնքն:
Այսինքն , և ասացէք թէ մեծ
է տ՟ր յ՟ս ք՟ս իւր ամենակարող զօ
րութբն , և օրհնեալ է յոյժ ,
վասն զի զերկինս և զերկիր 'ի
յոչնչէ գոյացոյց * և ահարկու
և սարսափելի է իվերայ ա՟մ կռոց
և սուտ աստուածոց:
Այսինքն, որ չափ որ կուռք կայ
հեթանոսաց բովանդակն դևք
են , և դիւաց բնակարանք են
* միայն տ՟ր յ՟ս ք՟ս է ճշմարիտ ա՟ծ
զէրէ նա է որ զերկինս և զերկիր
արար և ստեղծեց:
Այսինքն, նորա առաջևն միայն
խոստովանութիւն և վայելչութիւն
է ընդունելի , իբր զղջումն և
ապաշխարութիւն , առաքինութիւն
և բարեգործութիւն * և նորա
սրբութեան միջումն , իբր նորա
ս՟բ եկեղեցւոյ միջումն սրբակա
ցութի և հոգեկան առաքինու
թի միայն կուբնակլի:
Այսինքն , մատուցէք ուրեմն
տ՟ն յ՟ի ք՟ի ո՜վ ազգք հեթանոսաց
զպաշտօնս և զերկրպագութիւնս *
մատուցէք նմա զփառս և զպատիւ
մատուցէք նմա զփառս անուան
նորա , իբր զփառաբանութիւնս

նոսս զփառս նորա *
յա՟մ ժողովուրդս
զսքանչելիս ն՟ր:

Մեծ է տ՟ր և օրհն
եալ է յոյժ * ահաւոր
կու է նա իվերայ
ամենից կռոց:

Ամենայն կուռք հե
թանոսաց դևք են *
և տ՟ր զերկինս արար:

Խոստովանութի և
վայելչութի է առա
ջի նորա * սրբութի
և մեծ վայելչութի
'ի սրբութեան նորա:

Մատուցէք տեառն
տոհմք ազգաց * մա
տուցէք տ՟ն զփառս
և զպատիւ * մատու
ցէք տեառն զփառս
անուան նորա:

արժանիս և պատշաճս անուան նորա։

Առէք զպատարագս և մտէք ՚ի սրահս նր՟ * Երկրպագէք տն՟ ՚ի գաւիթս սրբութե՟ նր՟ * և խռովեսցի յերեսաց նր՟ ամ՟ երկիր

Այսինքն, առէք ձեր պատարագն և մտէք նորա սրահն, իբր առէք ձեր սրտի միջումն ուխտած ողջախոհութիւն, խոնարհութիւն, համբերութիւն, և հնազանդութիւն և մտէք նորա սուրբ եկեղեցին * և յայտնի առաջի ամենեցուն երկրպագեցէք տն՟ յի՟ քի՟ իւր սրբութե՟ գաւթի միջումն բարի օրինակ տալով այլոց * և ձեր ած՟պաշտութիւն և քարոզութիւն տեսանելով խռովի և շփոթի ամ՟ երկիր առաջի երեսաց նորա։

Ասացէք ՚ի հեթանոսս թէ տր՟ թագաւորեաց * հաստատեաց զաշխարհս զի մի՛ սասանեսցի * և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութբ՟։

Այսինքն, ասացէք կռապաշտից և հեթանոսաց միջումն թէ յս՟ քս՟ տրն՟ և փրկիչն աշխարհի գաւազանաւ խաչին իւրոյ թագաւորեաց * հաստատեց զաշխարհս ՚ի հաւատս իւր սուրբ ՚ի ձեռն քարոզութեան առաքելոց, որ այլ բնաւ չի՛ սասանի և չի՛ մոլորի դիւական խաբէութբ՟ * և ինքն իւր ժողովուրդն կու կառաւարէ և կու դատէ արդարութբ՟ և ուղղութբ՟։

Ուրախ եղիցին երկինք և ցնծասցէ երկիր * զուարճասցի ծով լրիւ իւրով * ցնծասցեն դաշտք, և ամ՟ որ ՚ի նոսա։

Այսինքն, կու ուրախանան երկինք և կու ցնծայ երկիր, իբր կու ուրախանան առաքեալք և կու ցնծայ եկեղեցի * կու զուարճանայ ծով իւր լրութբ՟ն, իբր կու զուարճանայ սբ՟ աւազանն իւր մկրտ

եալ որդւովքն * և կուցնծան
դաշտք, և ամէն ինչ որ նոցանում
կայ, իբր կուցնծան հողիք և
մարմինք սրբոց իւրեանց զօրու
թ̅ն և զգայութ̅ն, զէրէ ազա
տեցեալք՝ի փշոց մեղաց կուառա
տանան ինձովք և անուշահոտ
ծաղկօք։

Այսինքն, այն ժամանակին կու
ցնծան բովանդակ օրմանի ծա
ռերն առաջի տ̅ն, իբր այն ժամա
նակին հեթանոսք և կռապաշտք
որ օրմանի ծառերի նման կային
անպտուղք արտաքոյ եկեղեցւոյն
կուցնծան և կուրախանան զա
նազան պտղովք առաքինութ̅ե և
բարեգործութ̅ե առաջի տ̅ն յ̅ի
ք̅ի * զէրէ կուգայ նախ առ՝ի
ուսուցանել զճանապարհն կե
ցութ̅ե, և առ՝ի փրկել զազգ
մարդկային՝ի գերութ̅ն սատա
նայի, և երկրորդ կուգայ առ՝ի
դատել զկենդանիս և զմեռեալս
՝ի վախճան աշխարհիս։

Այսինքն, կուդատէ զբոլոր եր
կիրս իրաւունքով և դատաստա
նով * և զամէն աշխարհիս ժողո
վուրդներն իւր ճշմարտութե
նովն, խոնարհեցնելով զհպարտս
և բարձրացնելով զխոնարհս, ինչ
պէս որ յառաջ խոստացեր է մեր
նախահարցն։

Յայնժամ ցնծաս
ցեն ա̅մ ծառք անտա
ռի յերեսաց տ̅ն * զի
գայ, և գայ նա՝ի դա
տել զերկիր։

Դատէ զտիեզերս
իրաւամբ * և ժողով
ուրդս ա̅մ ճշմարտու
թ̅բ իւրով։

Տունք. 12.

Դաւթի 'ի ժամանակի զի երկիր իւր հաստատեցաւ ան վերնագիր 'ի յեբրայեցւոց։

Սաղմոս. ՂԶ։

Տր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր * ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ զնովաւ * յիրաւունս և յարդարութի ուղղեալ է աթոռ նորա։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շարադրեաց այն ժամանակին երբ որ զիւր Թշնամիքն յաղթահարեց, և զիւր երկիրն ինքնըքն իշխանութե իւրոյ հնազանդեցոյց։ բայց 'ի մծաշունչս եբրայեցւոց խորագիր չունի։

Աս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զհաւատացեալս ուրախանալ 'ի տր, զի յս քս յետ համբարձմանն, քարոզութբ առաքելոցն դարձոյց զբոլոր աշխարհ 'ի գիտութի ճշմարտութե և թագաւորեաց 'ի վերայ եկեղեցւոյ։

Այսինքն, յս քս տրն բոլորից յաղթեաց զմահ և յամօթ արար զսատանայ, ելաւ 'ի յերկինս և նստաւ ընդաջմէ հօր այ և թագաւորեաց բոլոր աշխարհի * ուստի կուցնծայ երկիր, իբր ոբ եկեղեցի, և կուրախանան կղզիք բազումք, որք են այս աշխարհիս ծովի միջումն, իբր զանազան եկեղեցիք քրիստոնէից, որք Թէպէտ երկրով և ազգով ջոկ են, բայց հաւատով և սիրով միաբանք են։

Այսինքն, իւր բոլորքն ամպն և մէգն բաներ է, իբր իւր մարդկութին զիւր ածութին մութ ամպին նման պատեր է և ծածկեր է ընդ էմ խաւարեալ մտացն հրէից * և նր դատաստանի աթոռն միշտ

դէպ՚ի յիրաւունս և արդարութե̃
կու նայի առ՚ի հատուցանել իւրա
քանչիւրոց ըստ գործոց իւրենց:
Այսինքն, նր̃ առաջևէն բոցբո
քած կրակ կու գնայ, իբր հոգւոյն
սրբոյ շնորհաբաշխութիւնն հրե
ղէն լեզուօք նր̃ նախնեաց կու
լինի, որպէս եղև յառաքեալս ՚ի
վերնատունն * և կու բոցակիզէ
զիւր թշնամիքն, իբր կու այրէ
զախտս հոգւոց, կու մաքրէ զմեղս
մարմնոց, և կու վառէ զլոյս ած̃գի
տութե̃ ՚ի սիրտս մարդկան, և
զիւր թշնամիքն և ատելիքն իւրն
բարեկամ կու շինէ:
Այսինքն, նորա կայծակներն և
փայլակներն երևեցան բոլոր երկ
րիս, իբր նր̃ ըսքանչելիքն և հրա
շագործութիւնքն ՚ի ձեռն առաքե
լոյն երևեցան աշխարհի * տեսան
և սասանեցան հողածին մարդիք,
բայց ոմանք զգաստ̃նալով և ոմանք
կուրացեալ մտօք հակառակելով:
Այսինքն, լեռներն մոմի նման
կու հալին նր̃ առաջևն, իբր թա
գաւորք և իշխանք մոմի նման կու
կակղին նր̃ տն̃ հաւատոյ ճշմար
տութիւն ճանաչելով * և չէ թէ
միայն նք̃, այլ և ամ̃ ժողովրդա
կանք նր̃ աւետարանական քարո
զութեն կու հնազանդին:
Այսինքն, պատմեցին երկինք նր̃
արդարութին, իբր պատմեցին և քա

րոզե

Հուր առաջի նորա
գնասցէ * և այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս նր̃:

Երևեցան փայլատա
կունք նր̃ տիեզերաց
* ետես և սասանե
ցաւ երկիր:

Լերինք ոպ̃ մոմ հա
լեցին յերեսաց տն̃
* յերեսաց տն̃ ամ̃
երկիր:

Պատմեցին երկինք
զարդարութի̃ նր̃ *

տեսին ամենայն ժո ղովուրդք զփառս նորա։

Ամաչեսցեն ամենե քեան որք երկիր պա գանեն կռոց * և որք պարծին ՚ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկրպագեցեն նմա ամ հրեշտակք նորա * լուաւ և ուրախ եղև սիոն * և ցնծա ցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տր։

Զի դու բարձրել ես ի վերայ ամ երկրի * յոյժ բարձրացար ի վերայ ամ կռոց։

րոզեցին առաքեալք նորա աւե տարանական արդարութին * և տեսին ամ հաւատացեալ ժողո վուրդք մտաց աչօք նր յարութե և համբարձման փառքն և հաստա տեցան ՚ի հաւատս։

Այսինքն, նորա հաւատոյ ճշ մարտութին տեսանելով ամաչեն և պատկառին այնպիսի մարդիքն որ կռոց երկրպագութի կանեն * և նոքա որ կուպարծենան իւր եանց քարէ և փայտէ փորած ած ներովն, գլխակոր լինին և ամա չեն։

Այսինքն, նորա առաջևն հրեշ տակք և հրեշտակապետք և ամ զօրութիք երկնից ծունր կու կրկնեն, և երկիր կու պագանեն * նր ածային ձայնն լսելով ուրա խացաւ սիոն, իբր մայր սբ եկե ղեցի * և ցնծացին դստերքն յու դայի վասն իրաւանց քոց տր, իբր ցնծային զանազան ազգք քրիստո նէից, զէրէ դու քո իրաւամբդ և քո արդար դատաստանովդ խա փանելով զկռապաշտութիւնս և զմոլորութիս զքեզ միայն ծանու ցիր աշխարհի ած ճշմարիտ։

Այսինքն, զէրէ դու միայն բարձրեալ ես ի վերայ ամ երկրի, իբր դու միայն տր և թագաւոր ես ի վերայ ամ երկրի, և բովան դակ երկիրս հոգւով և ճշմար

տու-

տութե՜ քեզ. երկիր կուպագանէ
* և մանաւանդ զի սաստիկ բարձ
րացար քո ամենակարող զօրու
թե՜դ, և հզօր երևեցար իվերայ
մ՜ կւոց, յաղթահարելով և
քակելով զունութի սատանայի։
Նախնիքն, վասն որոյ ով հաւա
տացեալ ժողովուրդք դուք որ
կու սիրէք զտ՜ր յս՜ ք՜ս, առեցէք
զչարութի զմեղս և զանօրէնու
թի * զէրէ նա կուպահէ և կու
պահպանէ իւր սուրբ ծառայից
անձինքն յա՜մ փորձութե՜ց, և մե
ղաւոր և չարագործ մարդկանց
ձեռքէն կուփրկէ զիւրեանք։
Նախնիքն, անմահական լոյսն ք՜ս
ծագեցաւ 'ի հոգիս արդարոց,
իբր 'ի հոգիս քրիստոնէից * և ու
ղիղ սրտով մարդկանց ուրախու
թիւն եղաւ, իբր ամբիծ և մա
քուր հաւատով մարդկանց, որք
ակն ունէին գալստեան տ՜ն, ու
րախութիւն եղաւ։
Նախնիքն, ուրախացէք ով ար
դարք 'ի տ՜ր, զէրէ ձեզ ծնաւ
ք՜ս իբր ձեր սրտի մէջն ծնաւ ք՜ս
* և խոստովանութե՜ օրհնեցէք
նորա սրբութե՜ յիշատակն, զէրէ
ինչ որ խոստացեր էր 'ի ձեռն մար
գարէից եկաւ և կատարեց։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ
շարադրեաց, և ինքն երգեաց։

Որք սիրէք զտ՜ր ատե
ցէք զչարութիւն *
պահէ տ՜ր զանձինս
սրբոց իւրոց 'ի ձե
ռաց մեղաւորի
փրկեսցէ
զնո՜։

Լոյս ծագեցաւ ար
դարոց * ուղղոց սր
տիւք եղև ուրախու
թիւն։

Ուրախ եղերուք ար
դարք 'ի տ՜ր * և խոս
տովան եղերուք յիշա
տակի սրբութե՜ նո՜ր։

Տուն: 12.

Սաղմոս ինքեան դաւթի:

Սաղմոս. ՂԷ:

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութիւն նոր * զի սքանչելիս արար։

Փրկեաց զնա աջ իւր * և բազուկ սրբ իւր։

Եցոյց Տր զփրկութիւն իւր * առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութի իւր։

Յիշեաց զողորմութիւն իւր յակոբայ * և զճշմարտութիւն իւր ՚ի վերայ տանն

Այս սաղմոսումն կու հրաւիրէ մարգարէն զամենեսեան ուրախանալ վասն գալստեանն Քի և վասն փրկութե աշխարհի։

Այսինքն, օրհնեցէք զՏր ամ̃ով հաւատացեալ ժողովուրդք նոր օրհնութբ, իբր այնպիսի օրհնութբ, որ այլ լսված չի լինի * զերէ զարմանալի և հիանալի ըսքանչելիք արար, յարուցանելով զյս Քս զորդին իւր միածին ՚ի մեռելոց։

Այսինքն, և ինչպէս որ խոստացեր էր, իւր ամենակարող աջովն փրկեց զնա ՚ի նենգաւորութէ և ՚ի խորամանկութէ հրէից * և իւր սրբ բազկովն ազատեց զնա ՚ի մահուանէ։

Այսինքն, ցոյց տվեց ա̃ծ զիւր փրկութիւնն, իբր ցոյց տվեց աշխարհի հայրն երկնաւոր զորդին իւր միածին մարդկային կերպարանօք * և զանազան ազգաց առաջեւն յայտնեց զիւր արդարութին, իբր զիւր աւետարանական քարոզութիւնն, որ է արդարութիւն հաւատացելոցն ՚ի Քս։

Այսինքն, յիշեց զայն գութն և ողորմութիւնն որ ունէր յակոբայ որդւոցն վերայ, իբր իւր հաւատարիմ ծառայիցն վերայ * և

զայն ճշմարիտ խոստումն որ արա
րեր էր տանն իսրայէլի 'ի ձեռն
երեմիայ մարգարէին ասելով,
յաւուրսն յայնոսիկ փրկեսցի յու
դայ, և յերուսաղէմ բնակես
ցի յուսով * և բովանդակ երկ
րիս եղերքն տեսան այ փրկութին
իւր զյս քս։

Այսինքն, ուրեմն ամ բնակիչք
երկրի աղաղակեցէք դէպ առ քս
ամ * օրհնեցէք զգալուստ նր,
ցնծացէք փրկագործ տնօրէնու
թեամբ նորա, և սաղմոս ասացէք
անուան նորա։

Այսինքն, սաղմոս ասացէք այ
մերոյ յի քի օրհնելով զնա ուղիղ
սրտիւ * օրհնելով զնա ճշմարտու
թեամբ, և սաղմոս երգութն
ձայնիւ։

Այսինքն, արծաթէ թափած
փողերի օրհնութն ձայնովն, իբր
սուրբ և մաքուր երգօք և չարա
կանօք * հոգևոր օրհնութբ և
երկնային ցնծութբ * և պղնձէ
շինած փողերով, իբր հաստա
տուն հաւատով և յուսով աղա
ղակեցէք առաջի անմահ թագա
ւորին տն մերոյ յի քի։

Այսինքն, խռովի և ալէկոծի
ծովն իւր լիութբն, իբր աս
տիկ գոչմանէ երգոցն և փառա
բանութեանցն ապուշ մնայ աշ
խարհս իւր բնակչօքն * այլև

իսրայէլի * և տեսին
ամ ծագք երկրի զփր
կութի այ մերոյ։

Աղաղակեցէք առ
տր ամ երկիր * օր
հնեցէք ցնծացէք և
սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք այ
մերոյ օրհնութբ * օր
հնութբ և 'ի ձայն
սաղմոսաց։

'Ի ձայն օրհնութն
կռածոյ փողոյ * օր
հնութբ ցնծութբ *
և 'ի ձայն եղջեր փո
ղոյ աղաղակեցէք
առաջի թագա
ւորին տն։

Խռովեսցի ծով լրիւ
իւրով * տիեզերք և
ամ բնակիչք նր * և
գետք ծափս հարցեն
'ի միասին ձեռամբ։

Երկինք ցնծասցեն առաջի Տն * զի գայ * զի հասեալ է Տր՝ ի դատել զերկիր։

Դատէ զաշխարհս արդարութբ * և զժողովուրդս իւր ուղղութբ։

Տունք: 16.

Սաղմոս ինքեան Դաւթի:

Սաղմոս . ՂԸ:

Տ Թագաւորեաց * բարկացան ժողովուրդք * որ

երկրիս բոլորքն և իւր բնակիչքն * և գետերն միատեղ ծափ տան ձեռքով, իբր քարոզիչք և վարդապետք իւրեանց սրտի խնդութենէն 'ի միասին օրհնաբանեն զԱծ։

Այսինքն, լեռներն ցնծան Տյ առաջևն, իբր Տրք և արդարք ցնծան հոգւով առաջի Քի * զի է րէ կուգայ յաշխարհս առ 'ի փրկել զազգ մարդկային 'ի գերութէն սատանայի * և հասեր է ժամանակն որ դատէ զերկիրս 'ի միւս անգամ գալստեան իւրոյ։

Այսինքն, կուդատէ զաշխարհս արդար դատաստանով առանց երեսպաշտութե * և իւր հաւատացեալ ժողովուրդն ուղղութբ իբր հատուցանելով իւրաքանչ իւրոյ ըստ գործոց նոցա։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն Դաւիթ շարադրեաց, և ինքն երգեաց։

Այս սաղմոսումս կու հրաւիրէ մարգարէն զհաւատացեալս օրհնել և գովել զԱծ անմեղութբ և սրբութբ սրտի։

Այսինքն, Տրն մեր յԱ Քս նստաւ ընդաջմէ հօր, և թագաւորեաց յաւիտենական իշխանութբ * և

ժողովուրդ պղպղեաց հրէից և
հեթանոսաց լսելով զայս 'ի բե
րանոյ հաւատացելոցն սրտմտե
ցան * դու տէր յս քս որ բազմիս
'ի վերայ սերովբէից և քերովբէից
գոլով տէր և թագաւոր բոլոր աշ
խարհի համառատեա՛ զքո ընտրեալ
ծառայքդ 'ի ձեռն քարոզութե
առաքելոց և վարդապետաց, զի
րէ բոլոր երկիրս լսելով զքո տէր
անունդ զարհուրեցաւ և սասա
նեցաւ։

Ո յսինքն, տէրն մեր յս քս մեծ
է փառօք և պատուօք 'ի մէջ սիո
նի, իբր 'ի մէջ տէր եկեղեցւոյ,
զէրէ տեղն հանապազ նոր փրկա
գործ տնօրէնութիքն կու յիշվին
և կու գովաբանին * և բարձր է
տմ ժողովրդոց վերայ, իբր գե
րագոյն իշխան և թագաւոր է տմ
ազգաց և ժողովրդոց վերայ։

Ո յսինքն, և նորա ամենամեծ
անուննն խոստովանելով երկիր
կու պագանեն, զէրէ ահաւոր
և տէր է, զմեռեալս կու յարու
ցանէ, զդևս կու հալածէ, և
զտմ հիւանդութիւն կու փարա
տէ * և իւր թագաւորական պա
տիւն իրաւունք կու սիրէ, իբր
կու զէ որ ամենեքեան ըստ արժա
նոյն իրաւամբ և արդարութբ,
անմեղութբ և անարատութբ
իւրն երկիր պագանեն։

նստիս 'ի քրովբէս, սա
սանեցաւ երկիր։

Տէր 'ի սիոն մեծ է *
և բարձր է ի վր տմ
ժողովրդոց։

Խոստովան եղիցին
անուան քում մեծի
զի ահաւոր և տէր է *
և պատիւ թագաւո
րի զիրաւունս սիրէ։

Դու պատրաստեցեր զուղղութի՟ * զիրաւունս և զարդարութիւն յակոբայ դու արարեր:

Բարձր արարէք զտ՟ր ա՟ծ մեր * երկրպագէք պատուանդանի ոտից նորա զի ս՟բ է:

Մովսէս և ահարոն երիցունք նորա. և սամուէլ ընդ այնոսիկ * որք կարդային զանուն նորա:

Կարդային առ տ՟ր և նա լսէր նոցա * և 'ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա:

Այսինքն, դու պատրաստեցիր զուղղութի՟, իբր դու զքո աւետարանական վարդապետութի՟ն, որ կուսուցանէ զուղիղ ճանապարհ կենդանաւորութե՟, պատրաստեցիր 'ի ձեռն առաքելոց և վարդապետաց * և յակոբայ զարմին, իբր քոյ հաւատացեալ ծառայիցդ իրաւունք և արդարութի՟ արարիր, ազատելով զնոսա ի մեղաց և 'ի բռնութենէն սատանայի:

Այսինքն, վ՟ս որոյ ով հաւատացեալ ժողովուրդք բարձրացուցէք մեծարեցէք և պատուեցէք զտ՟ր ա՟ծն մեր յ՟ս ք՟ս * և երկրպագեցէք նորա պատուական խաչափայտին, զէրէ ս՟բ է գոլով աթոռ և զենարան որդւոյն ա՟յ: Այսինքն, ինչպէս որ մովսէս և ահարոն որ նորա երիցունքն էին, իբր 'ի քահանայական զարմէն ղևեայ ծնեալք, և սամուէլ որ նոյն զարմէն էր յառաջ եկեալ ըստ վկայութե՟ գրոցն մնացորդաց * մարգարէական աչօք տեսանելով զնա կու պատուէին և կու մեծարէին, և ն՟ր ամենասուրբ անուննիւրեանց յօգնութի՟ կու կոչէին: Այսինքն, սոքա ջերմացեալ սրտիւ կու աղաղակէին առ նա, իբր առ տ՟րն մեր յ՟ս ք՟ս, և նա կու լսէր խնդրուածոց նոցա * և

ծածկեալ 'ի սիւն ամպոյ կու խօսէր ընդ նոսա, նշանակելով թէ յետ ժամանակաց ծածկեալ 'ի սիւն մարմնոյ իւրոյ պիտէր խօսիլ ընդ աշխարհի, և կենցաղավարէր ընդ մարդկան։

Այսինքն, կու պահէին նորա զուխտն և զվկայութիւնն * և օրէնքն և հրամանքն որ տուեր էր նոցա, զէրէ նա է օրինադիր, և կարգադրող հին և նոր կտակարանաց։

Այսինքն, տր ած մեր յս քս, դու էիր որ կու լսէիր նոցա խնդրուածոցն * դու էիր որ նց աղօթիւքն իսրայէլացւոց ժողովրդեան յանցանքն կու քաւէիր * և դու էիր որ վրէժխնդիր լինելով նոցա գործոցն և արարմանցն զիւրեանք կու պատժէիր մարմնով, որ 'ի հանդերձելումն չէ կորնչէին հոգւով։

Այսինքն, բարձրացուցէք ուրեմն ով հաւատացեալք զտր ածն մեր յս քս * և երկրպագեցէք նորա իւր սբ լեռնումն, իբր իւր սբ եկեղեցւոյ միջումն * զէրէ սուրբ է տր ած մեր յս քս, թէ և վասն մեր ընդ անօրէնս համարեցաւ։

Իբր, զայս սաղմոսս ասել պարտ է երբոր գոհանալով զայն կու խօս

Պահէին զվկայութի նս * և զհրամանս զոր ետ նոցա։

Տր ած մեր դու լսէիր նց * ած դու քաւիչ լինէիր նց * և վրէժ խնդիր լնր ամ գործոց նոցա։

Բարձր արարէք զտր ած մեր * երկրպագէք 'ի լեառն սբ նր * զի սուրբ է տր ած մեր։

Տունք. 10.

Սաղմոս 'ի խոստովանութի։

Սաղմոս. ՂԹ:

Աղաղակեցէք առ Տր ամ երկիր * ծառայեցէք Տն ուրախութբ։

Մտէք առաջի նորա ցնծութբ * ծաներուք զի նա է Տր Ած մեր։

Նա արար զմեզ և ոչ մեք էաք * մեք ժողովուրդ և խաշն արօտի նորա։

Մտէք ընդ դրունս նր խոստովանութբ * և օրհնութբ ՚ի յարկս նր։

տովանիմք զնորա անչափ բարերարութին և ողորմութին։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զՀաւատացեալս որ ցնծել և գովել զՔս Ած ուրախութբ և ցնծութբ։

Այսինքն, աղաղակեցէք ուղիղ սրտով առ Տրն մեր յՔս ով բնակիչք երկրի * և ծառայեցէք նոյն տեառն մերոյ յՔի ուրախութբ և յօժար սրտիւ կատարելով զպատուիրանս նորա։

Այսինքն, մտէք նորա առաջին ցնծութբ, երբ մօտկացէք առ սուրբ սեղանն Հոգեկան ցնծութբ ուր բազմի Քս, երկրպագելով, աղօթելով և պատարագելով * և գիտացէք որ նա է մեր Տր Ածն, մեք բաց ՚ի նմանէ այլ ուրիշ Ած չունինք։

Այսինքն, նա ստեղծեց զմեզ յոչնչէ, մենք յառաջ չէի կայինք, և նա զմեզ վերաստեղծեց յոչնչութէ մեղաց * մեք նր արեամբ գնեալ ժողովուրդն ենք, և նր աւետարանական քարոզութեան արօտին ոչխարներն ենք։

Այսինքն, մտէք նորա Տբ եկեղեցւոյ դռներն ՚ի ներս խոստովանելով զԱծութին նր, և զանչափ բարերարութին նորա * և մտէք նորա Տբ տաճարն օրհնու

թեամբ և գոհութք, և ոչ ցաս-
մամբ կամ խռովութք կամ բամ-
բասանօք, և կամ դատարկաբա-
նութք։

Այսինքն, խոստովանեցէք զձեր մեղքն և յանցանքն տն մերոյ յի քի ՚ի ձեռն քահանային * և զղջմամբ և արտասուօք օրհնեցէք և բարեբանեցէքնր սբ անունն։

Այսինքն, զէրէ քաղցր է տր ած մեր յս քս, և իւր ողորմութին յաւիտեանս յաւիտենից չէ պակասիր * և իւր ճշմարիտ բանն որ ասացեր է թէ ոչ կամիմ զմահ մեղաւորին, այլ զդառնալն նր ՚ի չար ճանապարհէն և զկեալն, յազգէ մինչև յազգ հաստատուն է։

Իբր, զայս սաղմոսս ինքն դաւիթ շարադրեաց և ինքն երգեաց։

Այս սաղմոսաւս աղօթելով մարգարէն առ ած կուսուցանէ մեզ թէ որպէս պարտ է թագաւորաց և իշխանաց կենցաղավարիլ։

Այսինքն, նայելով ՚ի քո անբաւելի ողորմութիդ տր ած որ ունիս ՚ի վերայ խղճից և տառապելոց, և քո անճառելի իրաւունքդ և դատաստանդ որ կանես զրկելոց և վշտանկելոց, կու օրհնեմ և կու փառաբանեմ զքեզ *

Խոստովան եղերուք տն * և օրհնեցէք զանուն նորա։

Քաղցր է տր յաւիտեան է ողորմութի նորա * յազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի նորա։

Տունք. Ե։

Սաղմոս ինքեան դաւթի։

Սաղմոս. Ճ.

Զողորմութիւն և զիրաւունս օրհնեցից զքեզ տր * սաղմոս ասացից և ՚ի միտ առից։

Ճանապարհս ամբիծ մինչև եկեսցէ առ իս * զի գնայի ես յամբծութն սրտի իմոյ և 'ի մէջ տան իմոյ:

Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութեան * ոյք առնէին զանօրէնութի ատեցի:

Ո՛չ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սրտիւ * խոտորիլն յինէն անզգամին և ես ինչ ոչ փոյթ առնէի:

Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ * զնա 'ի բացէ իբաց հալածէի:

սաղմոս կասեմ առ քեզ անդադար, և ասացած օրհնաբանութն խօսքերս միտք կանեմ, իբր կու իմանամ թէ զով կու պաշտեմ, կամ զով կու փառաբանեմ:

Այսինքն, և այսպէս բերանովս և մտօքս այնչափ կու աղաղակեմ առ քեզ մինչև որ քոյ օրինաց և պատուիրանաց ամբիծ ճանապարհն տպաւորի իմ հոգւոյս մէջն * զէրէ ես մինչև ցայսօր, հետևելով քոյ ածային հրամանացդ ամբիծ և անարատ սրտիւ շուրջ կու գայի իմ տան միջումն, իբր իմ տէրութն և թագաւորութեան միջումն:

Այսինքն, ես բնաւ իմ աչաց առաջևն անիրաւ և անդատաստան իքմին չի՛ դրի, իբր չի ուզեցի տեսանել * և այն մարդիքն որ օրինազանցութե կու ապրէին, ատեցի և յերեսաց ձգեցի:

Այսինքն, այն մարդն որ միտքն թեք էր և սրտումն խորամանկութիւն ունէր բնաւ չէ՛ր իշխեր թէ ինձ մօտկանայր * և անզգամ և անամօթ մարդն երբոր ինձանից կու հեռանայր, ամենևին փոյթ չէի աներ:

Այսինքն, այն մարդն որ իւր ընկերիցն գաղտուկ կու զրուցէր և կու փախսայր զայլս վատաբանելով և բամբասելով * ես զնա

ինձանից 'ի բաց կու հալածէի։

Այսինքն, այն մարդն որ աչքն ամբարտաւան էր և սիրտն ագահ էր * ես նորա հետ հաց այլ չէի ուտեր։

Այսինքն, իմ աչքս միշտ դէպ 'ի յերկիւղած և հաւատարիմ մարդիքն էր * որ ինձ հետ նստէին և խօսակցութի անէին։

Այսինքն, այն մարդն որ ամ͞յ օրինաց և պատուիրանաց ուղիղ ճանապարհումն կու շրջէր * նա ինձ ըսպասաւորութիւն և ծառայութիւն կանէր միշտ և հանապազ։

Այսինքն, այն մարդն որ հպարտութիւն և ամբարտաւանութիւն կանէր իւր ընկերին վերայ, նա իմ տան մէջն չէր բնակէր * և այն որ անիրաւութիւն և անպարկեշտութիւն կու խօսէր, բնաւ իմ աչաց առաջևն աջողութիւն չէր գտանէր։

Այսինքն, առաւօտն կանուխ կու պատժէի և կու սպանանէի որ չար որ մեղաւոր և չարագործ մարդ կայր իմ երկրումս * որ կարենայի սատկացնել և փչացնել ա͞յ քաղաքումն, իբր 'ի յերուսաղէմ զամէն այնպիսի մարդիքն որ անօրէնութիւն կու գործէին։

Որ ամբարտաւան էր աչօք և ագահ սրտիւ * ընդ նմա և հաց ո՛չ ուտէի։

Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի * զի նստցին նոքա ընդ իս։

Որ գնայր 'ի ճանապարհ ամբիծ * նա պաշտէր զիս։

Ո՛չ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ որ առնէր զամբարտաւանութի * և որ խօսէր զանօրէնութի չէ՛ր աջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։

Ընդ առաւօտս սպանանէի զամենայն մեղաւորս երկրի * զի սատակէի 'ի քաղաքէ տն զամենեսեան որք գործեն զանօրէնութիւն։

Տունք. 10.

Աղօթք աղքատի իբրև ձանձրասցի և առաջի Տեառն սփռեսցէ զխնդրուածս իւր։

Սաղմոս. ՃԲ։

Տէր լուր աղօթից իմոց, և աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ * մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո առ իս զունկն քո * յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ։

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ * և ոսկերք իմ որպէս խուխ չորացան։

Իբր, զայս աղօթքս շարադրեաց Դաւիթ 'ի բերանոյ աղքատաց որ 'ի մէջ վշտաց և տառապանաց իւրեանց երգեն առ ա̃ծ։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն 'ի բերանոյ արդարոց որք տառապեալք 'ի չարչարանաց սնոտի աշխարհիս ցանկային գալստեանն քրիստոսի։

Այսինքն, ո̃վ ա̃ծ ականջ արա՛ քո գթութեամբդ իմ աղօթքիս, և արժանի արա՛ որ իմ աղաղակս առ քեզ հասանի * և վասն յանցանաց և սխալանաց իմոց զքո ամենօրհնեալ երեսդ ինձանից մի՛ դարձուցաներ։

Այսինքն, այն օրն որ սաստիկ նեղութիւն և տառապանքն զիս կու պատէ, քո ա̃ծային ականջդ դէպ ինձ խոնարհեցուր * և այն օրն որ սրտի մտօք դէպ քեզ կու աղաղակեմ, շուտով ինձ լսէ՛ քո ողորմութեամբդ։

Այսինքն, շատ արտասուելոյս և հառաչելոյս իմ օրերս ծխի նման նուաղեցան և փչացան * և 'ի պատճառս անքնութեան և պահոց բովանդակ ոսկերքս ցախի նման չորացան։

Այս

Այսինքն, անդադար տաքնապելոյս խոտի նման թարշամեցայ * և սրտիս զօրութիւն հատաւ և ցամաքեցաւ * և այնչափ տքացի և հեծեծացի, որ ղհացն և ըղջուրն մոռացայ:

Այսինքն, անսուաղ և ծոմ կենալոյս ոսկրատանքս մարմնոյս կցկեցաւ * և անապատներումն բնակող հաւալուսան հաւքին նման անտէր և անմխիթար մնացի:

Այսինքն, աւեր և քանդած տներումն բնակող բուի նման գիշերն 'ի բուն հոգւոց հանեցի և ողբացի * և տքնեցայ և անքուն մնացի ինչպէս ճնճղուկ մի որ մէն մինակ տանիքներումն կու կենայ:

Այսինքն, օրն 'ի բուն իմ թշնամիքն զիս կու հայհոյէին և կու նախատէին * և նոքա որ երբեմն զիս կու գովէին, տնազ անելոյ համար, իմ անունովս երդում կանէին:

Այսինքն, ապաշխարութեան մոխրի միջումն նստելով շատ անգամ մոխիրն հացի տեղ կու տէի * և շատ սրտիս փղձկելոյն զիմ խմելիքն արտասուօք կու խառնէի:

Այսինքն, և պատճառն է քո բարկութիւնդ և քո սրտմտութիւնդ, որ թափեցիր ինձ վերայ * զէրէ դու բարձրացուցիր զիս ըստեղ

 ծե

Հարայ որպէս խոտ * և ցամաքեցաւ սիրտ իմ * մոռացայ ուտել զհաց իմ 'ի ձայնէ հեծութեան իմոյ:

Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ * նմանեցայ ես հաւալուսան անապատի:

Եղէ ես որպէս բու աւերակի * տքնեցայ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն իտանիս:

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր հանապազ * և գովիչք իմ ինև երդնուին:

Զմոխիր որպէս հաց կերայ * և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի:

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո * զի դու բարձրացուցեր և խոնար

հեցուցեր զիս։

Աւուրք իմ ոպ̄ հո-
վանի անցին * և ես
ոպ̄ խոտ ցամաքե-
ցայ։
Դու տ̄ր յաւիտեան
կեաս * և յիշատակ
քո յազգէ մինչև
յազգ։

Դու յարուցեալ
գթասցիս իվ̄ր սիոնի
* ժամանակ գթալոյ
նորա հասեալ է
ժամ։

Հաճեցան ծառայք
քո ընդ քարինս նորա
* և 'ի հողս նո̄ գթա-
ցին։

ծելով 'ի պատկեր քո, և զարդա-
րելով անմահական փառօք, և
վասն մեղաց և անհնազանդութե
իմոյ զիս խոնարհեցուցիր անբա-
նից հաւասարելով, և մահու
հնազանդեցնելով։
Ա. յսինքն, իմ օրերս շուաքի
նման վազելով անց կացան * և
ես խոտի նման ցամաքեցայ չորա-
ցայ և հող դարձայ։
Ա. յսինքն, բայց զիմ յոյս ամե-
նևին չէ կորուսի, զէրէ թէպէտ
ես մահկանացու եմ, դու յա-
ւիտեանս յաւիտենից կենդանի
ես * և քո անունդ և յիշատակդ
յազգէ մինչև յազգ հաստատուն
կումնայ։
Ա. յսինքն, ուրեմն վեր կաց տ̄ր
ած̄ ինչպէս որ խոստացեր ես, և
գթա՛ իվ̄ր սիոնի, իբր քոյ սուրբ
եկեղեցւոյդ * զէրէ նո̄ գթալոյ
ժամանակն հասեր է, իբր շնոր-
հաց ժամանակն, քոյ մարդեղու-
թե ժամանակն, և մեր փրկու-
թե ժամանակն մօտեցեր է։
Ա. յսինքն, քո ծառայքն հաճեցան
նո̄ քարերին, իբր քո առաքեալքդ
սուրբ եկեղեցւոյ ընտրեալ հոգ-
ւոցն վերայ 'ի գութ շարժեցան
* և նորա հողերին վերայ ևս կու
գթան, իբր հասարակ հաւատաց-
եալ ժողովրդոցն ևս կու խղճան
և կուցաւակցին։

Այսինքն, և տեսանելով հեթանոսք իբր աղւեք և աղինք ըղփառս եկեղեցւոյ քոյ որքոյ կու երկնչին քո անուանէդ * որչափ որ թագաւորք կան երկրիս վրայ քո փառացդ և քո մեծութենէդ կու վախենան :

Այսինքն, մօտկացեր է ժամանակն, կու հիմնէ և կու շինէ տէր յիսուս քրիստոս զսիոն, իբր զիւր սուրբ եկեղեցին * և փառօք և պատուօք իբր հրաշիւք և ըսքանչելագործութեամբ կու երևի իւր հաստատեալ ժողովրդեան միջումն իբրև զմարդ :

Այսինքն, զէրէ հայեցաւ նա հեզ և խոնարհ մարդկանց աղօթքին, և խղճաց նոցա * և նոցա սրտի խնդրուածքն անտես չարար :

Այսինքն, այս զարմանալի մարմնանալոյ բանին Աստուծոյ տնօրէնութեան խորհուրդս կու գրուի սուրբ աւետարանի միջումն, և այլ ազգեաց երկրներումն կու քարոզուի, կու սփռուի, և կու տարածուի * և ինչ ժողովուրդ որ կու դառնայ 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան, և Աստուծոյ ժառանգ կու լինի, իբր քրիստոսի քսակն կու անկանի, նա կու օրհնէ և կու գովաբանէ զտէր յիսուս քրիստոս, և նմա հոգւով և ճշմարտութեամբ երկիր կու պագանէ :

Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ * և ամենայն թագաւորք երկրի 'ի փառաց քոց :

Շինէ տէր զսիոն * և երևեսցի փառօք իւրովք 'ի նմա :

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց * և ոչ արհամարհեաց ըզխնդրուածս նոցա :

Գրեսցի այս յազգ այլ * ժողովուրդ որ ստացեալ է օրհնեսցէ զտէր :

Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբութենէ իւրմէ * Տր յերկնից յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհեծութի կապելոց * և արձակել զորդիս մահապարտաց։

Պատմել 'ի սիոն զանուն տն * և զօրհնութիս նորա յերուսաղեմ։

Ի ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին * և թագաւորաց ծառայել տն։

Այսինքն, զէրէ հայեցաւ նա իւր գթած աչօքն 'ի բարձանց իւր սուրբ և ածային աթոռէն * ինքն տրն և ըստեղծօղն ազգի մարդկան յերկնից 'ի յերկիր նայեցաւ։

Այսինքն, որ լսէր զաղաղակս և զհեծութիս նախահարցն մերոց որք կապեալք կային 'ի դժոխս 'ի ներքոյ բռնութենն սատանայի * և արձակէր զորդիս մահապարտաց, և կամ դատապարտելոց 'ի մահ վասն սիրոյ անուան իւրոյ, իբր զայնոսիկ, որք զինձիլով մեղաց կապեցեալք հետևէին կամացն սատանայի։

Այսինքն, որ ամենեքեան ազատեալք շնորհօք նորա քարոզէին և պատմէին 'ի սիոն զհրաշալի անուն տն յի * և նորա օրհնութի և գովութի տային 'ի յերուսաղէմ քաղաքի, իբր 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ։

Այսինքն, երբոր զանազան ժողովուրդք աշխարհիս ժողովէին իմիասին, իբր միաբանէին միով հաւատով * և իշխանք և թագաւորք հնազանդէին ճշմարտութե առ 'ի ծառայել տն մերոյ յի քի, նորին երուսաղէմ հաստատվէր խնդայր և զուարձանայր, և հինն երուսաղէմ, իբր եկեղեցին հրէից քակվէր աւերակ դառ

նայր և 'ի սուգ մտանէր։
Ս՟ալինքն, ըստ որում մարգա
րէաբար նախագուշակելով պա
տասխանեաց տ̃րն մեր յ̃ս ք̃ս. Նոյն
երուսաղեմայ իւր զօրութե ճա
նապարհուն, իբր այն ժամա
նակն որ դեռ այս աշխարհիս վր̃
կենցաղավարելով կուքարոզէր,
և զիւր զօրութիքն և ըսքանչելա
գործութիւնքն զիւր նշանքն և
արուեստքն կուցուցանէր ազգի
մարդկան, և ասաց, եթէ գիտէիր
դու ով հինգ երուսաղէմ գոնէ
յաւուր յայսմիկ զխաղաղութի
քո, բայց այժմ ծածկեցաւ յե
րեսաց քոց, զի եկեսցեն աւուրք
խլերայ քոյ, և պատեսցեն զքե
թշնամիք քո պատնէշ, և պաշա
րեսցեն զքեզ, և նեղեսցեն
զքեզ յա̃մ կողմանց, և յատակես
ցեն զքեզ, և զորդիս քո 'ի քեզ,
և ոչ թողուցուն զքար իվերայ
քարի յա̃մի 'ի քեզ * զէրէ 'ի մեր
ձենալն տ̃ն մերոյ յի̃ ք̃ի 'ի յերու
սաղէմ, այնպէս էր թէ երուսա
ղէմ նորանէ հարցանէր զիւր օրե
րի կարճութին կամ զիւր վախ
ճանն ասելով, զիմ օրերիս նուա
զութին ինձ ասա և իմացուր տ̃ր
յ̃ս ք̃ս որդի դաւթի * և զիս իմ
հասակիս կիսումն մի' հաներ 'ի
կենացս, իբր ես դեռ երախայի
նման նոր եմ ըսկսեր ճանաչել

Պատասխանի ետ նմա
'ի ճանապարհի զօրու
թե իւրոյ * զնուա
զութի աւուրց իմոց
ասա ինձ * և մի' հա
ներ զիս 'ի կէս աւ
ուրց իմոց * զի յազ
գէ յազգ են ամք քո։

Ի սկզբանէ տէր զհի-
մունս երկրի հաստա-
տեցեր * և գործք
ձեռաց քոց երկինք
են:

Նոքա անցանեն * և
դու կաս, և մնաս
յաւիտեան:

Ամենեքեան որպէս
զձորձս մաշեսցին *
և որպէս զվերար-
կուս փոխեսցես զնո

զքո փրկագործ տնօրէնութիւնդ՝
դեռ վերահաստուչեմ եղեր քո
ածային մարդեղութեդ, ուստի
դու մի՛ զրկեր զիս 'ի քոյ շնոր
հացդ, այլ արժանի արա՛ զիս որ
կատարեալ հասակաւ տեսանեմ
զքեզ, իբր կատարելապէս ճա
նաչեմ և իմանամ զքո մարդե
ղութեան խորհուրդն * զէրէ
դու ած ես ճշմարիտ, և քո տա
րիքդ յազգէ յազգ է, իբր քո
կեանքդ յաւիտենական է՝ իսկ ես
անցաւոր եմ և ապականացու և
այսօր կամ, և վաղիւն ո՛չ եր
և իմ:

Այսինքն, դու այն ես տէր ած
որ 'ի սկզբանէ զերկիրս հիմունքն
հաստատեցեր, իբր 'ի սկզբանէ
աշխարհիս քո եկեղեցւոյ հի
մունքն որք են մարգարէքն հաս
տատեցեր * և երկինք, որք են
առաքեալք քոյ ձեռաց գործ
քերն, իբր քո սուրբ հոգւոյդ
շնորհաց պտուղն են:

Այսինքն, նոքա կու անցանին,
իբր նոքա կու մեռանին և կու փո
փոխին մարմնով * բայց դու միշտ
անփոփոխ կաս, և կու մնաս 'ի
յաւիտեան:

Այսինքն, աշխարհիս մարդիկն
բոլանդակ շորի նման կու մաշ
վին մարմնով * և զգեստի նման
կու փոխես զնուրեանք 'ի պղծու

թէ մեղաց 'ի մաքրութիւն շնորհաց * և կու փոխվին քո ածային զօրութեդ 'ի կեանս յաւիտենականս ։

Այսինքն, բայց դու միշտ նոյն ինքն ես, և քո տարիքդ չեն անցանիր և չեն պակասիր * քու ծառայից որդիքն, իբր քու առաքելոց հոգևոր զաւակքն կու բնակին քու հիմնած եկեղեցւոյ միջումն * և նոցա զաւակներին այլ քո երկնային շնորհօքն մինչև յաւիտեան աջողութի կու լինի 'ի յառաքինութիւնս և յածպաշտութիւնս ։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շարադրեաց և ինքն երգեաց ։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զամենեսեան օրհնել և գովել զած վասն իւրոյ անչափ բարերարութեն վասն ողորմութեն և վասն արդարութե նր ։

Այսինքն, օրհնէ և գովէ' ով հոգի իմ զքո ըստեղծող ածն * և դուք բովանդակ իմ ոսկրտանիքս, իբր իմ հոգւոյս զօրութիքն և կարողութիքն բարեբանեցէք նորա սբ և երկրպագելի անուննն միշտ և հանապազ ։

Այսինքն, օրհնէ և գովէ' ով հոգի իմ զքո ըստեղծող ածն *

զնոսա և փոխեսցին ։

Բայց դու նոյն ինքն ես, և ամք քո ոչ անցանեն * որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն 'ի նմա * և զաւակի նոցա յաւիտեան աջողեսցի ։

Տունք․ 26․

Սաղմոս ինքեան դաւթի ։

Սաղմոս․ ՃԲ․

Օրհնեա անձն իմ զտր * և ամ ոսկերք իմ զանուն սբ նր ։

Օրհնեա անձն իմ զտր * և մի' մոռանար

զամ աւուրս նորա։

Ո՛ քաւէ զմեղս քո * բժշկէ զամ հիւանդութիւնս քո։

Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո * պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։

Ո՛ լնու ՚ի բարութեան զցանկութիւնս քո * նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։

Առնէ ողորմութիւնս Տր * և իրաւունս ամ զրկելոց։

Ցոյց Տր զճանա

և մի՛ մոռանար նորա տուրքն և բարերարութիւն որ քեզ արարեր է մինչև ցայսօր։

Այսինքն, նա է որ կու քաւէ և թողութիւն կու շնորհէ քու մեղացդ և անօրէնութեանցդ * և նա է որ կու բժշկէ քո ամէն հոգեկան հիւանդութիւնդ։

Այսինքն, նա է որ քո կեանքդ յապականութենէ կու փրկէ, իւր յաւիտենական մահուանէ, և ՚ի տանջանաց դժոխոց զքեզ կու ազատէ * և զքեզ իւր երկնային արքայութեան միջումն ողորմութեամբ և գթութեամբ կու պսակէ։

Այսինքն, նա է որ կու լցնու զքո խղճդ և զքո ցանկութիւնդ պարգևօք հոգևոյն սրբոյ * և ինչպէս որ արծուին իւր ծերութեան ժամանակին արեգական ճառագայթի ջերմութեամբն կու նորոգի և կու տղայանայ, այսպէս զքեզ յետ մահուան քու իւր ամենակարող զօրութեամբն կու յարուցանէ փառօք ՚ի մեռելոց, և կու զգեցուցանէ անապական մարմնով։

Այսինքն, նա է որ զանազան կերպիւ կու գթայ և կու ողորմի իւր հաւատացեալ ծառայիցն * և իրաւունք և դատաստան կանէ զրկելոցն և վշտացելոցն ՚ի սատանայէ, և կամարարաց նորին։

Այսինքն, նա է որ իւր օրինաց

և պա

և պատուիրանաց ճանապարհին
ցոյց տուեց մովսէսի * և իւր բա
րեհաճութին և կամքն յայտնեց
որդւոցն իսրայէլի:

Այսինքն, զէրէ գթած և ողոր
մած է տր ած իւր հաւատացե
լոցն վերայ * և երկայնամիտ և
բազում ողորմ է իվերայ մեղա
ւորաց դարձելոց և զղջացելոց ՚ի
չար ճանապարհէն իւրեանց:

Այսինքն, և թէպէտ կուբար
կանայ տր ած մեր անօրէնու
թեացն վերայ, բայց ամենևին
զմեզ յերեսաց չի՛ ձգեր * և թէ
պէտ կուզայրանայ մեր կամապաշ
տութեն վերայ, բայց մինչև յա
ւիտեան մեզ հետ ոխ չի՛ պահեր:

Այսինքն, մեր մեղաց և մեր
յանցանացն գօրայ զմեզ չի՛ պատ
ժեր և պատուհասեր տր ած * և
մեր անօրէնութեան և չարագոր
ծութեն դօրայ հատուցումն չի՛
աներ մեզ:

Այսինքն, այլ ինչպէս որ բարձր
է և հաստատ է երկինքն երկրիս
վերայ * այնպէս բարձրացոյց զօ
րացոյց և հաստատեց տր ած զիւր
ողորմութիւնն երկիւղած մարդ
կանց վերայ:

Այսինքն, որ չափ որ հեռի է
արևելքն յարևմտից * այնպէս
հեռացոյց մեզանից մեր մեղքն և
անօրէնութին ՚ի ձեռն շնորհաց

պարհս իւր մովսէսի
* և որդւոցն իսրայէ
լի զկամս իւր:

Գթած ողորմած է
տր * երկայնամիտ
և բազում ողորմ:

Ո՛չ իսպառ բարկա
նայ մեզ տր * և ո՛չ
յաւիտեան պահէ
ոխս:

Ո՛չ ըստ մեղաց մե
րոց արար մեզ տր *
և ո՛չ ըստ անօրէնու
թե մերում հատոյց
մեզ:

Այլ որչափ բարձր են
երկինք յերկրէ * այն
պէս զօրացոյց տր զո
ղորմութի իւր իվր
երկիւղածաց իւրոց:

Որ չափ հեռի են ար
ևելք յարևմտից *
այնպէս հեռի արար
իմէնջ զանօրէնու

թիւնս մեր ։

Որպէս գթայ հայր ՚ի վր որդւոց իւրոց * այնպէս գթասցի տր յերկիւղածս իւր ։

Զի նա գիտաց զս տեղծուածս մեր * և յիշեաց թէ հող եմք ։

Մարդոյ ոպ խոտոյ են աւուրք իւր * և ոպ ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի ։

Շնչէ ՚ի նմա հողմ * և ոչ է՛ և ոչ ևս եր ևի տեղի նորա ։

Բայց ողորմութիւն տն յաւիտեանս յաւիտենից ՚ի վերայ եր կիւղածաց իւրոց * և արդարութի նորա յորդւոց մինչև յորդիս ։

Որք պահեն զուխտս նորա * յիշեն զպատուիրանս նորա , և առնեն զնա ։

իւրոց , և հրաժարեաց զմեզ ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս ։

Այսինքն , ինչպէս որ կու գթայ հայրն իւր որդւոցն վերայ * այնպէս կու գթայ տր ած իւր երկիւղած ծառայիցն վերայ ։

Այսինքն , զէրէ նա իբրև ած գիտաց և իմացաւ զմեր ըստեղծուածն , իբր գիտաց թէ ինչ նիւթէ ենք մեք յառաջ եկած * և յիշեց թէ հող ենք և մեղանչական մարմնոյ տր ենք , և ՚ի հող պիտինք փոխարկիլ ։

Այսինքն , ճանաչեց որ մարդոյս կեանքն խոտի նման այսօր կայ , և ՚ի վաղիւն կու չորանայ * և դաշտի ծաղկի նման առաւօտն կու երևի , և իրիկունն կու թարշամի ։

Այսինքն , զէրէ շուտով երբոր քիչ մի քամի կու փչէ , կու թօթափի և կու փչանայ * և այլ չէ՛ երևիր թէ ինչ տեղ էր բուսած ։

Այսինքն , բայց այ ողորմութին յաւիտեանս յաւիտենից կու մնայ հաստատուն աստ և ՚ի հանդերձելումն իւր երկիւղածացն վերայ * և իւր արդար հատուցումն և ճշմարիտ խոստմունքն անփոփոխ է յորդւոց մինչև յորդիս ։

Այսինքն , և մանաւանդ այնպիսի մարդկանցն վերայ որ նորա ուխտն և դաշինքն կու պահեն * և նորա ածային պատուիրանքն

կու

կու յիշեն և կու կատարեն։
Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ յաւիտենից
իւր աթոռն պատրաստեր է՝ի յեր
կինս * և ն՟ր թագաւորութ՟ին
և իշխանութ՟ին բոլոր աշխարհիս
վերայ կու տիրէ։
Այսինքն, ուստի օրհնեցէք և
գովեցէք զտ՟ր ա՟ծ որ չափ որ զօ
րութ՟ը և կարողութ՟ը ուժեղ և
հզօր հրեշտակք և հրեշտակա
պետք կայք՝ի յերկինս * որք շու
տով լսելն՝ի բաց ն՟ր պատգամաց
և խօսից ձայնն իւր ա՟ծային հրա
մանքն կու կատարէք։
Այսինքն, օրհնեցէք և գովե
ցէք զտ՟ր ա՟ծ որ չափ որ զօրութիք
կայք՝ի յերկինս * և որ չափ պաշ
տօնեայք և ըսպասաւորք կայք որ
նորա ա՟ծային կամացն կու հնա
զանդիք։
Այսինքն, օրհնեցէք և գովեցէք
զտ՟ր ա՟ծ որ չափ որ ըստեղծուածք
կայք աշխարհիս վերայ * զէրէ
նորա տէրութ՟ին և իշխանութ՟ին
յա՟մ տեղ պատրաստ է * օրհնէ
ես դու ով հոգի իմ և բարեբա
նէ զտ՟ր ա՟ծ քո անդադար։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ պատմելով զա՟յ արարչա
գործութ՟ին։
Այս սաղմոսումս կու յորդորէ
մարգարէն զամենեսեան օրհնել

Տէր յերկինս պատ
րաստեաց զաթոռ իւր
* արքայութ՟ի նորա
ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ
հրեշտակք ն՟ր հզօրք
զօրութ՟ը * ոյք առ
նէք զբան նորա՝ի լսել
ձայնի պատգամաց
նորա։

Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ
զօրութիք ն՟ր * պաշ
տօնեայք և արարօղք
կամաց նորա։

Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ
գործք նորա * յա՟մ
տեղիս է տ՟րութ՟ի ն՟ր
* օրհնեա՛ անձն իմ
զտ՟ր։

Տունք: 22.

Սաղմոս դաւթի իվէրայ աշ
խարհագործ արարածոց:

Սաղմոս. ՃԳ:

րհնեա՛ անձն
իմ զՏր *
Տր ած իմ
մեծ եղեր յոյժ:

Խոստովանութի և
մեծ վայելչութիւն
զգեցար * արկար ըզ
լոյս որպէս զօթոց *
ձգեցեր զերկինս ոպ
զխորան * և արկեր
իւերայ ջուրց զվեր
նայարկս նորա:

և գովել զած վասն զարմանալի
արարչագործութեցն , վս ան
բաւելի կարողութեցն , և վասն
անքննելի նախատեսութեցն:

ասինքն , օրհնէ՛ և գովէ՛ ով
հոգի իմ զքո ըստեղ
ծօղ ածն վասն անբա
ւելի զօրութե նորա , և վասն
անքննելի բարութե նորա * Տր
ած իմ մեծ և զարմանալի եղար
դու 'ի միտս մարդկան , քո ան
պատմելի արարչութեդ , և քո
ըսքանչելի ըստեղծագործութեդ:
Ասինքն , խոստովանութի և
մեծ վայելչութի զգեցար , իբր
հրեշտակաց և մարդկան խոստո
վանութեն որով զքեզ ած ամե
նակարօղ և յաւիտենական կու
խոստովանին, և գովաբանութեն
որով զքո վայելուչ ըստեղծո
ւածքն տեսանելով զքեզ կու
գովաբանեն , փառաւորեցար ,
պատուեցար , և մեծարեցար *
դու զլոյսն գոյացուցիր յոչնչէ,
և օթոցի նման , իբր զգեստի
նման քեզնով շուրջ պատեցիր ,
իբր զերկինս որ է՛ բնակութի քո
նովաւ լուսաւորեցիր , և պայ
ծառացուցիր * դու ձևակերպե
ցիր զերկինս կամարակերպ որպէս
զխորան , իբր զ հաստատութին

որ

որ է աստղալից երկինքն * և նոր
վերևի յարկերն , իբր զայս եր
կինս որք են 'ի վեր քան զ հաստա
տութին հիմնեցիր ջրի վերայ։
Այսինքն, ով է որ զիւր քայլքն
և գնացքն ամպերի վերայ է հաս
տատեր , իբր ամպերն իւրն արա
պայ է շիներ , եթէ ոչ ած, ինչ
պէս որ հին կտակարանքն կու
վկայեն , թէ ած միշտ ամպով
կու իջանէր առ որդիսն իսրայէ
լի , և կու դառնայր 'ի յերկինս
* և ով է որ կու շրջի քամոց թևե
րի վերայ , իբր կու գերազանցէ
զմիտս մարդկան , կամ իւր ած
ային զօրութեն շուտով կու հա
սանի յամ տեղիս։
Դարձեալ ով է որ ամպերի վր
է հաստատեր զիւր գնացքն, եթէ
ոչ քս , ըստ որում գործք առա
քելոց կու վկայեն, թէ մինչ դեռ
հայէին նոքա, վերացաւ, և ամպն
ընկալաւ զնա յաչաց նոցա * և
ով է որ կու բաղմի իվր թևոցն
սերովբէից և քերովբէից ընդ աջ
մէ հօր , եթէ ոչ քս։
Այսինքն, ով է որ ոգիքն իւրն
հրեշտակներ է շիներ , իբր քա
միքն իւրն էլչի է շիներ , եթէ
ոչ ած, և ով է որ այրող կրակն
իւրն պաշտօնեայ և ըսպասաւոր է
շիներ։
Դարձեալ , ով է որ իւր հրեշ

տակ

Ո՛ դնէ յամպս ըզ
գնացս իւր * և շրջի
նա 'ի վերայ թևոց
հողմոց։

Ո՛ առնէ զհրեշտակս
իւր յոգիս * և զպաշ
տօնեայս իւր 'ի հուր
կիզելոյ։

Հաստատեաց զերկիր ի վերայ հաստատութե̃ իւրոյ * զի մի՛ սասանեսցի յաւ̂իտեան։

Խորք որպէս զզգեստ վերարկու են նորա *՚ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն * և ՚ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն։

տակներն քամու և շնչի նման է շիներ որ արագ հասանին յա̃մ տեղիս * և իւր պաշտօնեայքն իբր երկնային զօրութիւքն այրող կրակի նման է շիներ, որ ջերմ սիրով զինքն պաշտեն։

Այսինքն, նա է որ հաստատեր է զերկիրս իւր հաստատութե̃ն վերայ, իբր իւր ա̃ծային զօրութե̃ և կարողութե̃ն վերայ * որ մինչև յաւ̂իտե̃ն չի՛ սասանի, իբր ամենևին յիւր տեղէն աստ և անդ չի՛ շարժի։

Այսինքն, ծովի ջրերի խորութիւնքն և անդունդքն զգեստի նման ծածկոց և վերարկու է երկրիս * և ա̃ծային հրամանաւ̂ն ծովի միջի եղած բարձր բարձր լեռներին վերայ ջուրն կու կանգնի, ինչպէս ՚ի սկզբան աշխարհիս, այլև ՚ի ժամանակս ջրհեղեղին նոյն հրամանաւ̂ն ա̃յ բոլանդակ երկրիս սարերին վերայ ջուրն կանգնած էր։

Այսինքն, բայց երբոր դու կու սաստես, շուտով նոյն ջուրքն կու հնազանդին, կու փախչին, և յետ կու քաշվին, ինչպէս որ հնազանդեցան քեզ ՚ի սկզբան աշխարհիս և ՚ի ջրհեղեղին * և երբ որ դու կու որոտաս ՚ի յերկնից, կու դողան և կու սարսին, ինչպէս սարսեցան ՚ի հրամանաց որ

դ՛ուդ քոյ մածնիտ՛ն մերոյ յի՛ քի ըստ վկայութե՛ սրբոյ աւետարանին։

Այսինքն, կու ելանեն ծովի ջրերն, և սարերի նման կու բարձրանան * և կու իջանեն 'ի վայր, և դաշտի նման կու ցածանան, և կու հանգարտին իւրեանց տեղումն, ինչտեղ որ դու խիզղեանէ հաստատեր ես զիւրեանք։

Այսինքն, վէրէ դու նոցա սահման ես դրեր, այլ դէն չեն անցանիր * և այլ յետ չեն դառնար և զերկիրս ծածկեր, ինչպէս որ ծածկեր էին 'ի սկզբան աշխարհիս զբովանդակ դունան երկրի։

Այսինքն, դու զերկիրս արբուցանելոյ համար ծովի ջրերն հողի տակի եղած երակներովն անցկացնելով կու մղքրես, կու քաղցրացնես, և կու ղարկես դէպ 'ի ձորերն, և տեղն զանազան աղբըրներ կու բխեցնես * և քո նախատեսութեամբդ լեռների միջէն գետեր և առուներ կու վազեն։

Այսինքն, որ արբուցանեն և կշտացնեն վայրի գազաններն * և վայրի էշերն յագենան ջրով, և իւրեանց ծարաւն անցկացնեն։

Այսինքն, տեղն երկնից թռչուններն կանանչ ծառերի վր բուն

Ելանեն լեառնանան * և իջանեն դաշտանան 'ի տեղի յոր հաստատեցեր զնո։

Սահման եդիր և ոչ անցանեն * և ոչ ևս դառնան 'ի ծածկել զերկիր։

Առաքեցեր զաղբիւրս 'ի ձորձորս * 'ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք։

Արբուցանել զամ գազանս վայրի * յագեսցին ցիռք 'ի ծարաւս իւրեանց։

Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն *

և 'ի միջոյ վիմաց տա
ցեն զձայնս իւրեանց ։

Արբուցանէ զլերինս
'իշտեմարանաց իւրոց
* 'ի պտղոյ գործոց
իւրոց լցցի երկիր ։

Բուսուցեր զխոտ
անասնոց * և զդալա
րի 'ի ծառայութիւն
մարդկան ։
Հանել զհաց յերկ
րէ * գինի ուրախ առ
նէ իւղ զուարթ, և
հաց հաստատէ զսիրտ
մարդոյ ։
Յագեսցին ծառք
անտառի * և մայրքն
լիբանանու զորս դու
տնկեցեր ։

Անդ թռչունք երկ
նից ձագս հանցեն *
և բոյն արագլի ապա
ւէն է նոցա ։

Լերինք բարձունք
են եղջերուաց * և
վէմք ապաւէնք նա

կուդնեն * և քարերի միջերէն
զանազան ձայներ կու հանեն, և
զա̃ծ կուփառաբանեն ։
Այսինքն, կուարբուցանէ և կու
առոգէ բարձր լեռներն իւր երկ
նային ամպարների ջրովն, իբր
իւր ամպերի անձրևովն * և իւր
գործոց և արարմանց պտղովն
կու լցվի երկիրս և կու առատա
նայ ։
Այսինքն, դու բուսուցիր յերկ
րէ զխոտ վասն անասնոց * և զա
նազան կանանչեղէնս պատրաստե
ցիր վասն պիտոյից մարդկան ։
Այսինքն, դու հանեցիր զցո
րենն և զհացն յերկրէ * գինին
կուրախացնէ, իւղն կուզուար
թացնէ, բայց հացն կու հաստա
տէ և կուզօրացնէ զսիրտ մարդոյ ։
Այսինքն, քո անձրևովդ կու յա
գենան օրմանի ծառերն * և լի
բանանու սարի մայրի ծառերն
որ դու ես տնկեր և ոչ մարդիք,
կու աճին, և կու բազմանան ։
Այսինքն, տեղն երկնից թռ
չունքներն ձագ կու հանեն * և
լակլակի բունն նոցա ապաւէնն է,
իբր կու պահպանէ զիւրեանք 'ի
քամոյ և 'ի յանձրևէ և յայլ թռչ
նոց որսականաց ։
Այսինքն, բարձր սարերն եղնե
րի և ձէյրաններ ի փախչելոյ տեղ
արարիր * և ապառաժ քարերն

լապտերակներու պահվելու տեղ
պատրաստեցիր ։

Այսինքն , դու արարիր զլու-
սինն վս՟ ճանաչելոյ զժամանակս
տօնախմբութեց տարեոյն * և
արեգակն ճանաչեց ամէն օրվան
իւր մտանելոյ ժամն ։

Այսինքն , դու զարեգակն երկ
րիս մէկ երեսոյն պտուտ տալով ,
միւս երեսին վերայ եղօղ մարդ-
կանցն մութն և խաւար արա
րիր , և այն խաւարային սահաթ-
ներուն գիշերն կատարեցաւ *
յորում շրջին աստ և անդ առանց
երկիւղի մարդկան գազանք ան
տառից ։

Այսինքն , առիւծներու ձագերն
կու մռընչան , և աստ և անդ որս
կանեն * և իւրեանց ստեղծօ
ղէն կերակուր կու խնդրեն ։

Այսինքն , երբոր արեգակն կու
ծագի , շուտով կու ժողվին *
և իւրեանց բներումն կու գաղ
վին , և դադար կառնուն ։

Այսինքն , և մարդիկքն անահ
և անկասկած դուրս կու ելանեն
և իւրենց բանին և գործին յետ
նէ կու կենան * և իւրեանց ձե
ռաց վաստակովն կու աշխատին
մինչև իրիկունն , և կու ապրին ։

Այսինքն , ո՛հ թէ որչափ մեծ
և զարմանալի են քո գործքերդ
տ՟ր ա՟ծ * զամէն իքմին իմաստու

պաստակաց ։

Արարեր զլուսինն
վս՟ ժամանակի * արե
գակն ծանեաւ զժամ
մտանելոյ իւրոյ ։

Արարեր զխաւար ,
և եղև գիշեր * ՚ի
նմա գնան ա՟մ գա
զանք անտառի ։

Մորիւնք առիւծուց
մռնչեն և յափշտա
կեն * և խնդրեն յա՟յ
զկերակուրս իւրենց ։
՚Ի ծագել արևու ժո
ղովին * և ՚ի մորս
իւրեանց դադարին ։

Ելանէ մարդ ՚ի գոր
ծս իւր * և ՚ի վաս
տակս ձեռաց իւրոց
մինչև յերեկոյ ։

Որպէս զի մեծ են
գործք քո տ՟ր * զա՟մ
ինչ իմաստութեամբ

արարեր * և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք ։

Այս ծով մեծ և անդորր * 'ինմա են սողունք որոց ոչ գոյ թիւ * գազանք մեծամեծք և մանունք * ինմա նաւք գնան * վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ ։

Ամենեքեան քեզ սպասեն * և դու տաս զկերակուր նոցա 'ի ժամու ։

Տաս դու նոցա և կերակրին * բանաս զձեռն քո և կերակրես զամենեսեան կամօք քովք ։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ, և խռովին * հանես զոգի 'ի նոցանէ, պակասին և 'ի հող դառնան

թէ ես արարեր * և երկիրս լցուեր է քո զանազան ըստեղծուածներովդ ։

Այսինքն, այս ծովս որ դու ըստեղծեր ես մեծ է և լայնատարած * սորա միջումն այնչափ զանազան սողունք կան, իբր լօղացող կենդանիք կան որ թիւ չունին * սորա միջումն զանազան մեծամեծ և մանտր գազաններ կան * սորա միջումն նաւերն յերկրէ յերկիր շուրջ կու գան * և սորա միջումն է լէվիաթան վիշապ ձուկն որ ըստեղծեր ես որ շուրջ գայ և խաղայ ծովին ալեացն հետ, խառնակելով զծովն, կլանելով զայլ ձկունս, և վնասելով զայլ կենդանիս ։

Այսինքն, ամ̃ կենդանիք քո ըստեղծուածք են, և քեզ կու ըսպասեն * և դու կու տաս նոցա հոգևոր և մարմնաւոր կերակուրն իւր ժամանակին ։

Այսինքն, դու կու տաս նոցա որ կերակրին և սնանին * դու կու բանաս քո առատ ձեռքդ, և կու կերակրես զամենեսեան քո ամէնօրհնեալ կամօքդ ։

Այսինքն, կու դարձնես քո երեսդ, իբր քո ա̃ծային խնամքդ 'ի նոցանէ, և շուտով կու նուաղին և կու տկարանան * և կու հանես զկենդանական շունչն 'ի նոցա

նէ շուտով կուպակասին և հող
կուդառնան ։ կամ կուհանես
զհոգի շնորհաց քոց 'ի նոցանէ, և
շուտով կուոչնչանան , և հողի
հաստատ կուլինին ։

Այսինքն, կուղարկես քո շնոր
հաց հոգիդ և կուստանաս զիւր
եանք, իբր կրկին կուկենդանա
ցնես զիւրեանք հոգւով * և կու
նորոգես և կուգեղեցկացնես զե
րեսս երկրի ։

Այսինքն , եղիցի օրհնեալ և
փառաւորեալ տ̅ր ա̅ծ 'ի ըստեղ
ծուածս իւր մինչև յաւիտեան,
զերէ բարի են յոյժ * և ինքն տ̅րն
ուրախանայ և զուարճանայ իւր
արարածոցն վերայ ։

Այսինքն , այն որ կուհայի յեր
կիր իւր ա̅ծային աչօքն և կուշար
ժէ և կուդողացնէ զինքն * երբ
որ մօտկանայ լեռներին 'ի վախ
ճանի աշխարհիս , շուտով կուբո
ցակիզին և կուծխան ։

Այսինքն , զայս բաներս յիշե
լով ես իմ կենացս մէջն կուօրհ
նեմ և կուփառաբանեմ զա̅ծ *
և սաղմոսերգութի̅ կանեմ ն̅ր
առաջևն քանի որ կենդանի եմ ։

Այսինքն , թէ որ իւր ողորմու
թե̅ն արժանի կանէ , որ իմ օրհ
նութի̅ս և գովութի̅ս իւրն քաղցր
թուի * իմ սիրտս կուրախանայ,
և ես կուցնծամ 'ի տ̅ր ա̅ծն իմ ։

Այս

Առաքես զոգի քո
և ստանաս զնոսա *
և նորոգես զերեսս
երկրի ։

Եղիցին փառք տ̅ն
յաւիտեան * և տ̅ր
ուրախ եղիցի յարա
րածս իւր ։

Ո' հայի յերկիր և
տայ դողալ սմա * մեր
ձեսցի 'ի լերինս , և
ծխեսցին ։

Օրհնեցից զտ̅ր 'ի
կեանս իմ * և սաղ
մոս ասացից ա̅յ իմոյ
մինչև եմ ես ։

Քաղցր եղիցի նմա
օրհնութի̅ իմ * և
ես ուրախ եղէց
'ի տ̅ր ։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ * և ամպարիշտք մի՛ ևս գտցին 'ի նմա * օրհնեա՛ անձն իմ զՏր ։

Տունք ։ 34.

Ալէլուիայ ։

Սաղմոս. ՃԴ ։

Խոստովան եղերուք Տն, և կարդացէք զանուն նր * և պատմեցէք 'ի հեթանոսս զգործս նր ։

Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա * պատմեցէք զամ ըսքանչելիս նր, և գովեցարուք յանուն Տբ նր ։

Այսինքն, պակասին և ջնջվին մեղաւորք երկրիս երեսէն, որ նորա անչափ բարութին չեն ճանաչեր * և այսու հետև ամբարիշտ մարդ չի՛ գտնվի աշխարհիս վերայ * և դու ո՛վ հոգի իմ, ինչպէս որ ըսկսեր ես, այսպէս միշտ օրհնէ և գովէ զՏր Ածն քո ։

Իբր, զայս սաղմոս ասելով օրհնեցէք զԱծ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զԱծ կու թարգմանի ։
Այս սաղմոսովս կու յորդորէ մարգարէն զամենեսեան օրհնել և գովել զԱծ, վասն անչափելի բարերարութե նորա ։

Այսինքն, խոստովանեցէք Տն, իբր խոստովանեցէք Տյ անչափ գթութին և բարերարութին, և նր սուրբ անունն ձեզ 'ի յօգնութե կոչեցէք * և նորա զարմանալի և հրաշալի գործքն և արարմունքն զանազան ազգաց միջումն պատմեցէք ։
Այսինքն, օրհնեցէք և բարեբանեցէք զԱծ, և սրտի մօք սաղմոս ասացէք նմա, զի՛ որ է արժանի է՛ * պատմեցէք նորա ըսքանչելագործութիքն Տմ տեղ, և գովեցարուք յանուն սուրբ նորա, իբր նորա Տբ անուանովն պարծեցէք 'ի մէջ այլազգեաց ։

Այսինքն, խնդան և ուրախա
նան այնպիսի մարդիքն որ իւր
եանց ամէն արարմանց միջումն
Ա՟յ փառքն և պատիւն կու խնդ
րեն * խնդրեցէք զՏ՟ր Ա՟ծ, և
հաստատուն կացէք ձեր հաւատ
քումն * և խնդրեցէք ն՟ր երեսն
յ՟ամ ժամ, իբր խնդրեցէք հա
նապազ նորա խնամքն և ողորմու
թիւնն։

Այսինքն, յիշեցէք նորա զանա
զան ըսքանչելիքն որ արար 'ի յե
գիպտոս * և ն՟ր նշանքն և արու
եստքն, և բերանի իրաւունքն,
իբր ն՟ր ճշմարիտ դատաստանն։

Այսինքն, դուք որ զաւակք
էք աբրահամու, և հաւատարիմ
ծառայք նորա * և դուք որ որ
դիք էք յակոբայ, և ընտրեալ ժո
ղովուրդ նորա։

Այսինքն, զէրէ նա է' Տ՟ր Ա՟ծ
մեր * և Ա՟մ երկրիս վերայ իբրև
ըստեղծօղ և թագաւոր թագա
ւորաց իրաւունք ունի։

Այսինքն, նա իւր ճշմարիտ
ուխտն որ յաւիտենից արարեր
էր աբրահամու հետ յիշեց և չի
մոռացաւ * իբր զիւր բանն որ
պատուիրեր էր հաստատուն պա
հել մինչև 'ի հազար ամ, իբր
մինչև յաւիտեան։

Այսինքն, յիշեց զուխտն որ
դրեր էր աբրահամու հետ * և
զեր

Ուրախ եղիցին սիր
տք այնոցիկ ոյք խնդ
րեն զՏ՟ր * խնդրե
ցէք զՏ՟ր և հզօրք եղե
րուք * և խնդրեցէք
զերեսս ն՟ր յ՟ամ ժամ

Յիշեցէք զսքանչե
լիս ն՟ր զորս արար *
զարուեստս և զիրա
ւունս բերանոյ ն՟ր։

Զաւակք աբրահա
մեան ծառայք ն՟ր *
և որդիք յակոբայ
ընտրեալք ն՟ր։

Նա ինքն է' Տ՟ր Ա՟ծ
մեր * յ՟ամ երկրի են
իրաւունք ն՟ր։

Յիշեաց յաւիտենից
զուխտ իւր * և
զբանն զոր պատուիր
եաց մինչև 'ի հա
զար ամ։

Զուխտն զոր եդ
ընդ աբրահամու *

և զերդումն իւր ընդ իսահակայ։

Հաստատեաց առ յակոբ զհրաման իւր * և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Ասէ ձեզ տաց զերկիրն քանանու * ըղ վիճակ ժառանգութե ձերոյ։

Զի էին նոքա թուով սակաւք * նուաղք և պանդուխտք 'ի նմա։

Անցին նք յազգէ յազգ * 'ի թագաւորութենէ 'ի ժողովուրդ յայլ։

Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նոցա * և կշտամբեաց զթագաւորս վասն նոցա։

Մի՛ մերձենայք առ յօծեալս իմ * և 'ի մարգարէս իմ մի՛

զերդումն որ արարեր էր 'իսահակայ հետ։

Այսինքն, զիւր հրամանն որ հաստատեր էր յակոբայ հետ * և զիւր յաւիտենական ուխտն որ արարեր էր իսրայէլի հետ։

Այսինքն, և ասաց թէ ձեզ կու տամ զպարարտ երկիրն քանանացւոց, իբր զոմ երկիրս կռապաշտից որք բնակեալք էին 'ի սահմանս եգիպտոսի * այնպէս ինչպէս թէ ձեր ժառանգութենէն ձեզ վիճակ և բաժին անկած լինի։

Այսինքն, զերէ նոքա թուով սակաւք էին * նուաղք էին, և կռապաշտից երկրներումն օտար և պանդուխտք էին։

Այսինքն, մէկ ազգի միջէն կու ելանէին, և մէկ ուրիշ ազգի մէջ կու մտանէին * մէկ թագաւորութէ դուրս կու գային, և մէկ ուրիշ ազգ ժողովրդեան մէջ կու գնային։

Այսինքն, չի թողեց ամենևին որ մարդ նց վնաս հասուցանէր * և նոցա համար զանազան թագաւորքն կշտամբեց, իբր խրատեց և յանդիմանեց, որպէս զփարաւոն և զաբիմելէք։

Այսինքն, ասելով մի՛ մօտիկանայք իմ օծելոցն, իբր նախահարցն որք օծեալք էին շնորհօք

հոգւոյն սրբոյ * և իմ մարգա-
րէից վնաս մի՛ հասուցանէք:

Այսինքն, սով ձգեց եօթն տա-
րի քանանացւոց երկրին վերայ
իբր մորայ երկրին վերայ * և հա-
ցի զօրութիւն, իբր ցորենի ուժն
և կարողութիւն կտրեց, և չորա-
ցոյց:

Այսինքն, նոցա առաջևէն մարդ
մի ողարկեց 'ի յեգիպտոս * իբր
զյովսէփ գեղեցիկն որ վասն նա-
խանձու յեղբարց իւրոց իբրև
զծառայ վաճառվեցաւ եգիպ-
տացւոց, ըստ որում տ̃րն մեր յս̃
քս̃ ճշմարիտն յովսէփ վաճառե-
ցաւ անօրէն հրէից 'ի յուդայէ:

Այսինքն, պետափրեայ կնոջ
զուր և անիրաւ բանին համար
նորա ոտքերն 'ի կապանաս դրին
* և նորա անձն երկաթէ զընձի-
լով կապեցին և ձգեցին 'ի բանտ
խաւարային:

Այսինքն, մինչև որ եկաւ
նորա բանն հասաւ, իբր այն
բանն որ մարգարէաբար յառաջ
ասացեր էր փարաւոնի թաս տվո-
ղին * և բանն տ̃յ փորձեց զնա,
իբր նոյն բանի ճշմարտութիւն որ
յայտնութեն տ̃յ գուշակեր էր 'ի
բանտին, փարաւոնի առաջևն
փորձեց զնա իբրև այր գիտուն,
և ծածուկ իրաց գիտացող:

Այսինքն, ուստի ողարկեց շու-

մեղանչէք:

Կոչեաց զսով յեր-
կիր նոցա * և զամ̃
զօրութի հացի եբեկ:

Առաքեաց առաջի
նոցա զայր * 'ի ծա-
ռայութի վաճառե-
ցաւ յովսէփ:

Խոնարհ արարին 'ի
կապանս զոտս նր̃ *
և ճանկ ընդ երկաթ
անձն նորա:

Մինչև եկեսցէ բան
նորա * և բան տ̃ն
փորձեաց զնա:

Առաքեաց թագա

ւորն եւ ելոյծ զնա * իշխան ժողովրդեան եթող զնա ։

Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ * եւ իշխան ամենայն ստացուածոց իւրոց ։

Խրատել զիշխանս նոցա որպէս զինքն * եւ զծերս նոցա իմաստուն արասցէ ։

Եմուտ Իսրայէլ յԵգիպտոս * եւ Յակոբ պանդխտեցաւ յերկրին Քամայ ։

Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ * եւ զօրացոյց զնոսա քան զթշնամիս իւր ։

Դարձոյց զսիրտս նոցա յատել զժողովուրդ իւր * եւ 'ի նենգել զծառայս իւր ։

տով եգիպտացւոց թագաւորն եւ արձակեց զինքն, 'ի կապանաց * եւ հանեալ 'ի բանտէն իւր ժողովրդեանն վերայ իշխան հաստատեց զնա ։

Այսինքն, զնա իւր տանն եւ իւր սարայներին տէր կացոյց * եւ իւր ապրանաց եւ ըստացուածոցն վերայ իշխան եւ վերակացու դրեց ։

Այսինքն, որ վարժէր եւ խրատէր եգիպտացւոց իշխանքն իւր երկնային գիտութեանն եւ հանճարովն ինչպէս որ ինքն էր * եւ նոցա ծերոցն իմաստութիւն ուսուցանէր ։

Այսինքն, մտաւ Իսրայէլ եգիպտացւոց երկիրն իւր զարմօքն եւ զաւակօքն * եւ Յակոբ նահապետն պանդուխտ եւ օտարական դարձաւ եւ մնաց Քամայ երկրումն, իբր 'ի յԵգիպտոս ։

Այսինքն, բայց Աստուած տեսանելով իւր ժողովրդեան հաւատարմութիւնն աճեցոյց եւ բազմացոյց զիւրեանք որդւովք եւ դստերօք * զօրացոյց եւ ուժովացոյց քան զիւրեանց թշնամի եգիպտացիքն ։

Այսինքն, փոխարկեց եգիպտացւոց սիրտն որ ատէին զիւր ժողովուրդն, իբր իսրայէլացւոց ազգն * եւ նենգութիւն եւ խորամանկութիւն անէին իւր հաւատարիմ ծառայիցն վերայ տանջելով

և չարչարելով զնոսա։
Այսինքն, բայց տեսանելով ած
նոցա խղճութիւնն, ողարկեց
զմովսէս իւր հաւատարիմ ծա
ռայն * և զահարոն իւր ընտրեալ
քահանայն առ 'ի ազատել զնոսա
'ի գերութենէն փարաւոնի ըստ
որում առաքեաց հայրն ած զոր
դին իւր միածին առ 'ի փրկել
զազգս մարդկան 'ի գերութէն
սատանայի։
Այսինքն, նշ̃ բան և իշխանու
թեաւ որ նշանք և ըսքանչելիք
անէին * և իւր զարմանալի
արուեստքն և հրաշագործու
թիւնքն ցուցանէին քամայ երկ
րումն, իբր 'ի յեգիպտոս։
Այսինքն, ողարկեց խաւար
և խաւարեցոյց նշ̃ հոգին և մար
մինն * զէրէ ոչինչ համարեցին
զիւր ածային բանն որ մովսէսի
և ահարոնի բերանովն խօսեցաւ
վասն փրկութեն իսրայէլացւոց։
Այսինքն, նոցա գետերի ջուրն
'ի յարիւն փոխարկեց * և նոցա
ձկունքն բովանդակ սատակե
ցոյց։
Այսինքն, նոցա երկիրն եռաց
և գորշելի գորտերով լցվեցաւ
* մինչև 'ի յապարանս և 'ի սե
նեակս թագաւորաց և իշխանաց
նոցա։
Այսինքն, հրամայեց և եկաւ

Առաքեաց զմովսէս
ծառայ իւր * և զա
հարոն ընտրեալ իւր

Եդ նոցա զբան նշա
նաց իւրոց * և զա
րուեստս իւր յերկ
րին քամայ։

Առաքեաց զխաւար
և խաւարեցոյց զնն̃
* զի դառնացուցին
զբան նորա։

Դարձոյց յարիւն
զգետս նոցա * և ես
պան զամ ձկունս
նոցա։
Եռաց յերկրի նոցա
գորտ * 'ի շտեմարանս
թագաւորաց նոցա։

Ասաց և եկն շանն

ձանձ * և մժեխ ընդ
ամ սահմանս նոցա։

Դարձոյց զանձրևս
նոցա 'ի կարկուտ * և
հուր յերկրի նց բոր
բոքեցաւ։

Եհար զայգիս և զթը
զենիս նց * և փշրեաց
զամ ծառս սահմա
նաց նց։

Ասաց և եկն մարախ
և խառնիճ * զի ոչ
գոյր նց թիւ։

Եկեր զամ խոտ երկ
րի նց * և սպառեաց
զամ պտուղ անդոյ
նոցա։

Եհար զամ անդրա
նիկս եգիպտացւոց *
զսկիզբն ամ վաստա
կոց նոցա։

Եհան զնս ոսկւով
և արծաթով * և ոչ
գոյր յազգի նոցա
հիւանդ։

Ուրախ եղև եգիպ
տոս ընդ ելանելն նց

շանաձանձ և խայթեց զնոսա * և
մժեխն լցեց բովանդակ նց երկ
րի սահմանքն։

Այսինքն, նոցա անձրևն կար
կուտ փոխարկեց * և նոցա երկ
րի օդն և քամին կրակի նման բոր
բոքեցաւ։

Այսինքն, զարկեց և չորացոյց
նոցա այգիքն և թզենիքն * և
ջարդեց և փշրեց բովանդակ նո
ցա երկրի ծառերն։

Այսինքն, ասաց և եկաւ եգիպ
տացւոց երկրին վերայ մարախ,
և խառնիճ, իբր անթև որդն
որ կուծնանի 'ի մարախէն * բայց
այնչափ շատ էր, որ թիւ չունէր։

Այսինքն, կերաւ բովանդակ
նոցա երկրի դալար խոտն և բոյսն
* և փչացոյց և գլխեցոյց զամէն
նոցա արտերի բերքն և պտուղն։

Այսինքն, հարեց և զարկեց
զամէն եգիպտացւոց անդրանիկ
զաւակքն * նց երկանց և վաս
տակոց ըսկիզբն սատակեց, իբր
նոցա զառաջնածին զաւակքն մա
հացոյց։

Այսինքն, հանեց զիսրայէլա
ցիքն յեգիպտոսէ ոսկւով և ար
ծաթով * և ոչ ոք չկայր նց ազ
գի միջումն որ մէկ հիւանդութի
մի ունենայր։

Այսինքն, ուրախացան եգիպ
տացիքն իսրայէլացւոց դուրս

եղանելոյն վերայ * ղէրէ այ անձ
ընկեր էր իւրեանց վերայ ։
Այսինքն , ցերեկն ամպն կու
տարածէր և շուաք կանէր նոցա
յանապատումն * և գիշերն կրա
կով լոյս կուտայր , և ճանապարհ
կուցուցանէր ։
Այսինքն , յանապատումն միս
խնդրեցին , և այ հրամանաւն
եկաւ լորամարգի թռչունն և
թափեցաւ նոցա չատիրներին վը
* և երկնային հացովն , իբր մանա
նայիւն կշտացոյց զիւրեանք ։
Այսինքն , զարկեց քարին գա
ւազանաւն մովսէսի , և ջրեր
բխեցին * և անջուր անապա
տումն գետեր վազեցին ։
Այսինքն, ղէրէ յիշեց զիւր սբ
բանն * իբր զիւր ուխտն որ արա
րեր էր իւր հաւատարիմ ծառայ
աբրահամու հետ ասելով , բազ
մացուցից զզաւակ քո որպէս զաս
տեղս երկնից և որպ զաւազ առ
եզր ծովու ։
Այսինքն , հանեց ուրեմն յե
յեգիպտոսէ զիւր ժողովուրդն
ցնծութբ * և զիւր ընտրեալ
ծառայքն ուրախութբ ։
Այսինքն , տուեց նոցա ձեռն
զհեթանոսաց գաւառներն * և
զանազան ազգաց և ժողովրդոց
վաստակն նոցա մուլք և ժառան
գութի արաւ ։

Ա. յս

* զի անկաւ ահ նոցա
'ի վերայ նոցա ։
Սփռեաց ամպ հովա
նի առնել նց 'ի տուէ
* և հրով լոյս տայր
նոցա 'ի գիշերի ։

Խնդրեցին և եկն լօ
րամարգի * և հացիւ
երկնից լցոյց զնոսա ։

Եհար զվէմն և բղ
խեցին ջուրք * և
գնացին գետք ընդ
անջրդի ։
Յիշեաց զբանն իւր
սբ * որ ընդ աբրահա
մու ծառայի իւրոյ ։

Եհան զժողովուրդ
իւր ցնծութբ * և
զընտրեալս իւր ու
րախութբ ։
Ետ նոցա զգաւառս
հեթանոսաց * 'ի վաս
տակս ժողովրդոց ժա
ռանգեցոյց զնոսա ։

Զի պահեսցեն ըզ
վկայութիս նորա *
և զօրէնս նորա խնդ-
րեսցեն։

Տուն· 44·

Ալէլուիայ։

Սաղմոս· ՃԵ·

Խոստովան եղե-
րուք Տն զի
քաղցր է * զի
յաւիտեան է ողոր-
մութի նր։

Ո՛ խօսեսցի զզօրու-
թիս Տն * լսելի արաս-
ցէ զամ օրհնութիս
նորա։

Երանի որք պահեն
զիրաւունս * և առ-
նեն զարդարութիւն

Այսինքն, որ տեսանելով այ
բարերարութին պահեն նորա
ուխտն և վկայութին * և նորա
օրէնքն և պատուիրանքն խնդ-
րեն և կատարեն։

Իբր, զայս սաղմոս ասելով որ
ճանաչէք զած, զի ալէլուիայն որ
ճանաչէք զած կու թարգմանի։
Այս սաղմոսովս կու գովէ մար-
գարէն զած, և կու յորդորէ
զամենեսեան գովել զնա վասն
երկայնամտութե և ներողութե
նորա։

Այսինքն, խոստովանեցէք
այ անչափ բարութին
և ողորմութին ով հա-
ւատացեալ ժողովուրդք, զէրէ
քաղցր է և երկայնամիտ է * և
իւր ողորմութին յաւիտենական
է և անսպառ է իւր ծառայից
վերայ։
Այսինքն, ինչ մարդ որ կու խօ-
սի կամ կու պատմէ ժողովրդեան
նորա ամենակարող զօրութին *
թող քարոզէ և ծանուցանէ ըստ
արժանոյն նորա օրհնութիքն և
փառաբանութիքն։
Այսինքն, երանի այնպիսի մարդ-
կանց որ այ իրաւունքն կու պա-
հեն, սիրելով զնա ՚ի բոլոր սրտէ

և 'ի բովանդակ մնաց, զընկերս իւրեանց իբրև զանձինս իւրեանց * և յամ ժամ արդարութի կուգործեն կատարելով զօրէնս և զպատուիրանս նորա։

Այսինքն, յիշէ զմեզ Տէր մեծ 'ի հաճոյս ժողովրդեան քոյ, իբր կատարեա́ քոյ հաւատացեալ ծառայից փափաքն և ցանկութին * և այց արա́ մեզ քո փրկութեդ, իբր ողորմիր մեզ յիւ քիւ որդւով քով միածնիւ։

Այսինքն, որ մեք այլ տեսանենք զայն քաղցրութին որ տալոց ես քոյ ընտրեալ ծառայիցդ * և ուրախանանք քոյ ազգիդ ուրախութեն, իբր քրիստոնէական ազգին հոգևոր ուրախութեն * և պարծենանք քոյ ժառանգութեն միջումն, իբր քոյ նոր ժողովրդեան միջումն։

Այսինքն, մեղանչեցինք մեք քոյ առաջիդ մեր առաջին հարցն նման * անօրէնութիւն գործեցաք, և օրինազանց եղաք։

Այսինքն, մեր առաջին հարքն յեգիպտոս չիմացան զքո ըսքանչելիքդ, իբր ոչինչ համարեցին զքո հրաշագործութիքդ * և չէ́ յիշեցին զքո անչափ ողորմութիդ և բարերարութիդ։

Այսինքն, բարկացուցին զնա այն ժամանակն որ կու անցանէին

զծովն

յամենայն ժամ։

Յիշեա́ զմեզ Տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քո * և այց արա́ մեզ 'ի փրկութեան քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց քոց * ուրախ եղիցուք մեք յուրախութե ազգի քո * և գովեսցուք մեք 'ի ժառանգութեան քում։

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր * անօրինեցաք և յանցեաք։

Հարքն մեր յեգիպտոս ո́չ իմացան զսքանչելիս քո * և ո́չ յիշեցին զբազում ողորմութի քո։

Բարկացուցին զնա յանցանելն իւրեանց

ընդ ծովն կարմիր * փրկեաց զնոսա վասն անուան իւրոյ , զի ծանիցեն զզօրութիս նորա ։

Սաստեաց ՚ի ծով կարմիր և ցամաքեցաւ * առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս որպէս ընդ անապատս ։

Կեցոյց զնոսա ՚ի ձեռաց ատելեաց նց * և փրկեաց զնս ՚ի ձեռաց թշնամեաց նց ։ Ծածկեաց ծով զնեղիչս նց * և մի ՚ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ ։

Հաւատացին բանի նր * և օրհնեցին զօրհնութիս նորա ։

Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նր * և ոչ անսացին

զծովն կարմիր , իւրեանց թերահաւատութեն , երբ որ տեսին զզօրսն փարաւոնի որ յետեւանց կու հալածէր զիւրեանք * բայց ած փրկեց զնոսա իւր անուան փառացն համար , որ զիւր ամենակարող զօրութին ճանաչեն և հաւատան ինա ։

Այսինքն , սաստեց կարմիր ծովուն և շուտով ցամաքեցաւ. * և նոցա առաջնորդ դարձաւ և ճանապարհ նշանց տվեց անդունդներին միջումն , իբր խորունկ ծովին միջումն , որ այնպէս կու թվէր թէ ցամաք և անապատ երկիր մի լինէր իւրեանց կոխած տեղն ։

Այսինքն , ազատեց զնս իւրենց ատելեաց ձեռքէն * և փրկեց զնս իւրեանց թշնամեաց ձեռքէն , իբր եգիպտացւոց գերութէն ։

Այսինքն , ծածկեց կարմիր ծովն նոցա նեղութի տւօղքն , իբր զեգիպտացիքն * և ՚ի նոցանէ մէկ մի չի կարաց պռծանիլ , և ազատիլ ։

Այսինքն , այն ժամանակն տեսանելով իսրայէլացիքն այ հրաշագործութիքն հաւատացին իւր ճշմարիտ խօսիցն * և ըսկսան օրհնել և գովել զնա ։

Այսինքն , բայց յետոյ շուտով մոռացան նորա բարերարութին * և չուզեցին ականջ դնել նր

ածային կամացն և խորհրդոցն։
Այսինքն, ցանկացան յանապա տումն մինև այլ կերակրոց չէ՛ հաճաշելով նորա ամենակարող զօրութեանն * և փորձեցին զած թերահաւատութբ այն տեղին որ ջուր չէր գտնվեր։
Այսինքն, տուեց ած նոցա իւրեանց խնդրուածքն * և ողարկեց զմեղէն կենդանիքն և կշտացուց և լիացուց զիւրեանք։
Այսինքն, բարկացուցին զմովսէս օրդուն միջումն * և զահարոն սուրբ քահանայն տն այ, որ համարհելով և ոչինչ համարելով զնոսա։
Այսինքն, բացվեցաւ երկիրն և կուլ տվեց զդադան * և ծածկեց հողն աբիրոնի օրդուն, զէրէ ժողովրդեան մէջն այլայլութն և խռովութն ձգեցին, և չէ՛ կամեցան հնազանդիլ մովսէսին և ահարոնին։
Այսինքն, հուր ելաւ յայ, և բորբոքեցաւ նոցա համախոհ ժողովրդեան միջումն * և բոցն այրեց և փչացուց մեղաւորներն, իբր զերկուհարիւր և զյիսուն հոգին, որ հաւաներ էին բանիցն դադանայ և աբիրոնի։
Այսինքն, ոսկէ հորթուկ շինեցին քորեբայ դաշտումն, և նորա պատկերքին երկրպագութն արա

խորհրդոց նորա։
Յանկացան ցցանկութի յանապատի * և փորձեցին զած յանջրդի։

Ետ նց զխնդրուածս նց * առաքեաց լրութի յանձինս նց։

Բարկացուցին զմովսէս ՚ի բանակի * և զահարօն սուրբ տն,

Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան * և ծածկեաց զբանակն զաբիրոնի։

Հուր վառեցաւ ՚ի ժողովս նց * և բոց մաշեաց զմեղաւորս։

Արարին զորթն ՚ի քորեփ և երկիրպագին պտկերի * և փոխեցին

զփառս իւրեանց 'ի նմանութիւն որթոյն խոտակերի:

Մոռացան զա՛ծ զկենարարն իւրեանց * որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս, և զսքանչելիս իւր յերկրին քամայ * և զահս իւր 'ի վերայ կարմիր ծովուն:

Ասաց սատակել զնս * եթէ ոչ մովսէս ընտրեալն կայր առաջի նորա:

Դարձաւ առ տր և անցոյց զբարկութի նր * զի մի՛ սատակեսցին նոքա:

Անարգեցին զերկիրն ցանկալի * և ոչ հաւատացին բանի նորա:

րին * և փոխեցին իւրեանց փառքն, իբր զա՛ծ որ նց փառքն և պարծանքն էր, թողին և մէկ խոտակեր հորթուկի պատկերքի նմանութեն երկրպագութեան արարին:

Այսինքն, մոռացան զա՛ծ որ իւրեանց կեանքն և փրկութին էր * որ այնչափ մեծամեծ հրաշք արար յեգիպտոս, այնչափ ըսքանչելիք արար քամայ երկրումն, իբր նոյն եգիպտացւոց երկրումն * և այնչափ ահաւոր և զարհուրելի գործ գործեց կարմիր ծովումն:

Այսինքն, ասաց ա՛ծ, իբր կամեցաւ ա՛ծ սատակել զնոսա, և ջնջել զնոցա յիշատակն յերկրիս երեսէն * թէ որ իւր ընտրեալ ծառայն մովսէս աղօթիւքն բաղկատարած չէ՛ր կանգներ նր առաջեւն, և վասն նոցա չէ՛ր բարեխօսէր:

Այսինքն, զէրէ շուտով աղաչանօք դարձաւ առ ա՛ծ, և անցոյց և դադարեցոյց նորա բարկութին * որ չի՛ փչացնէր զբովանդակ իսրայէլացւոց ժողովուրդն:

Այսինքն, անարգեցին և ոչինչ համարեցին զայն ցանկալի երուսաղէմայ երկիրն, որ ա՛ծ խոստացեր էր իւրեանց * և լսելով

լրտես

լրտեսների տգէտ խօսիցն , իբր չաշուշների ասացած խօսքին , այ բանիցն չի հաւատացին :

Այսինքն , տրտնջեցին զայ թերահաւատութէ օրդուի միջումն * և նր խրատին և ձայնին ականջ չի արարին :

Այսինքն , բարձրացոյց ած իւր բարկութն ձեռքն նոցա վերայ * որ հարկանէր պատժէր և պատուհասէր զիւրեանք յանապատումն :

Այսինքն , որ ցրուէր նց զարմն և զաւակն հեթանոսաց միջումն * և կորուսանէր զիւրեանց յիշատակն տըլաղեաց գաւառներումն :

Այսինքն , պղծվեցան նոքա ՚ի բեգովր մովաբացւոց կանանցն հետ , և թողելով զպաշտօնն այ երկրպագեցին բելայ այն մովաբացւոց , վասն որոյ ասէ ՚ի բէլ բեգովր , իբր երկրպագեցին բելայ պատկերքին ՚ի բեգովրայ երկրումն * զէրէ զկուոց զոհած և մեռեալ կենդանիքն կերան առանց խղճմտանաց ընդ էմ պատուիրանացն այ :

Այսինքն , բարկացուցին զած իւրեանց չարագործութբն * և ջարդումն անկաւ նոցա մէջն , և սատակեցան ՚ի նոցանէ քսան և չորս հազար մարդ :

Այսինքն , յետոյ եկաց փենէ

Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց * և ոչ լուան ձայնի տն :

Համբարձ զձեռն իւր ի վերայ նոցա * հարկանել զնոսա յանապատի :

Ցրուեսցի զաւակ նց ընդ հեթանոսս * ցրուեսցի զաւակ նց ընդ գաւառս :

Պղծեցան նք ՚ի բէլ բեգովր * զի կերան զզոհեալ և զմեռելոյի :

Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւրեանց * և յաճախեցաւ իվ՟ նոցա բեկումն :

Ապա եկաց փէնէ

նէհէս և քաւեաց, և արգելաւ մահ * և համարեցաւ նմա յարդարութիւն յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։

Բարկացուցին զնա ի վերայ ջուրցն հակառակութեան * չարչարեցաւ մովսէս վն նց, զի դառնացուցին զհոգի նորա։

Հրամայեաց շրթամբք իւրովք * և ոչ սատակեցին զազգսն զոր ասաց նց տր։

Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ուսան զգործս նոցա * ծառայեցին կռոց նց և եղև նց ՚ի գայթակղութի։

Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց * և հեղին զարիւն ամբիծ։

հէս քահանայն միջնորդ եղաւ, և ըսպանանելով զպոռնիկն քաւեց զմեղս ժողովրդեան, և զմահն արգելեց * և իւր արարմունքն իւրն արդարութի համարվեցաւ յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։

Այսինքն, բարկացուցին զած հակառակութե ջրի վր, երբոր փորձելով զնա ջուր խնդրեցին * չարչարեցաւ մովսէս նց համար, իբր զրկեցաւ ՚ի մտանելոյ յերկիրն աւետեաց, զէրէ դառնացուցին զ հոգի նր իւրեանց խստութեբն և երկբայեցուցին զնա ՚ի վր երկայնամտութեն այ։

Այսինքն, այն ազգերն որ ած իւր բերանովն ասացեր էր թէ ըսպանեցէք և փչացուցէք * նքա իւրեանց անհնազանդութեամբն խնայեցին, և չի սատակեցին զիւրեանք,

Այսինքն, խառնեցան հեթանոսաց և կռապաշտից հետ, և ուսան նց չար կենցաղավարութին * ծառայեցին և երկրպագեցին նց կուռքերին, և իւրեանց մոլորութին իւրեանց գայթակղութի և կործանումն դարձաւ։

Այսինքն, զոհեցին, իբր մատաղ արարին զիւրեանց որդիքն և դստերքն դիւերի, հետևելով մոլորութեցն կռապաշտից * և իւրեանց զաւակներին անմեղ արիւնն

թա

Թափեցին 'ի փառս սատանայի:
Այսինքն, իւրեանց տղայոց և դստերաց արիւնն կասեմ * որ քանանացւոց կռոցն զոհեցին, իբր մատաղ արարին:
Այսինքն, շաղաղվեցաւ երկիր նց անմեղ արիւնովն, և պղծվեցաւ իւրեանց ծնողաց չար գործքովն * զէրէ պոռնիկ դարձան իւրեանց արարմամբն, թողելով զճշմարիտն Ած և պաշտելով զկուռս:
Այսինքն, բարկացաւ իւր սաստիկ սրտմտութբն տր Ած իւր ժողովրդեանն վր * և գարշեցաւ և զզուեցաւ իւր ժառանգութէն, իբր խորշելացւոց ազգէն:
Այսինքն, մատնեց զիւրեանք հեթանոսաց և կռապաշտից ձեռքն * տիրեցին նց իւրեանց ատելի ազգերն * և իւրեանց թշնամիքն նեղացուցին և վշտացուցին զիւրեանք * և նոցա ձեռաց տակն խոնարհեցան, և գերի դարձան որդւովք և դստերօք:
Այսինքն, շատ անգամ խեղճ եկաւ և փրկեց զիւրեանք, և նք փոխանակ շնորհակալ լինելոյ դառնացուցին զնա իւրեանց չար խորհրդովն * և իւրեանց անօրէնութեն մեջումն կեռացան և հոզի հաստար եղան:
Այսինքն, բայց գթածն Ած հայեցաւ նց նեղութն և վշտին *

և կա

Արիւն ուստերաց և դստերաց իւրեանց * զոր զոհեցին կռոցն քանանու:
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նց, և պղծեցաւ 'ի գործոց նց * զի պռնկեցան 'ի գնացս իւրեանց:

Բարկցաւ սրտմտութբ տր իվր ժողովրդեան իւրոյ * և գարշեցոյց զժառանգութի իւր յոյժ:
Մատնեաց զնոսա 'ի ձեռս հեթանոսաց * տիրեցին նց ատելիք իւրեանց * և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնս * և խոնարհք եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նոցա:
Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նք դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրենց * և կորացան յանօրէնութե իւրեանց:

Հայեցաւ տր 'ի նեղութս նց * 'ի լսել ձայ

նի աղօթից նոցա ։

Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում * և ետ զնս 'ի գթութիւս առաջի ամ գերչաց նոցա ։

Փրկեա զմեզ տր ած մեր * և ժողովեա զմեզ 'ի հեթանոսաց ։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ * և պարծեսցուք յօրհնութիւս քո ։

Օրհնեալ տր ած իս րայէլի յաւիտեանս յաւիտենից ։

Եւ ասասցէ ամ ժո ղովուրդն * եղիցի եղիցի ։

Տուն ։ 44 ·

և կամեցաւ լսել նոցա աղօթից ձայնին ։

Այսինքն, յիշեաց զիւր ուխտն որ արարեր էր նախահարցն հեա, իբր աբրահամու իսահակայ և յա կոբայ և զղջացաւ իւր առատ ողորմութբն * և իւրեանց գե րողաց սիրտն նց վերայ 'ի գութ շարժեց, որ զիւրեանք չի ըսպա նանեն, այլ թողուն որ իւրեանց օրինօքն կենցաղավարին ։

Այսինքն, փրկէ զմեզ տր ած մեր յերևելի և աներևոյթ թշնա մեաց ձեռքէն * և ժողովելով զմեզ 'ի զանազան ազգաց երկր ներէն միաւորեամ միով հաւա տով 'ի մէջ քոյ սուրբ եկեղե ցւոյդ ։

Այսինքն, որ խոստովանինք քո սուրբ և երկրպագելի անունդ * և պարծենանք քո օրհնութե նովդ և քո գովութենովդ միշտ և հանապազ ։

Այսինքն, և ասենք օրհնեալ է տր ածն իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից, որ զմեզ կուն ա խախնամէ իւր ողորմութբն ։

Այսինքն, և ամ ժողովուրդն պատասխանէ և ասէ * եղիցի եղիցի, իբր այդպէս լինի, այդ պէս լինի ։

Մ. ղօթք իւրաքանչիւր բարեպաշտ քրիստոնէի 'ի ժամանակի հիւանդութե իւրում, հոգեկանի և մարմնականի։

յսինքն, ես երբոր տեսայ իմ հիւանդութեան մէջն, թէ մերձ էի 'ի մեռանիլ, իմ կեանքս կու կարճանայր և կու կտրուէր, և իմ օրերս ինձանից կու վերանայր, իբր ինձանից կու բարձուէր * ասացի իմ սրտիս մէջն թէ վայ ինձ, ահա՛ կու գնամ 'ի դրունս դժոխոց, իբր 'ի դուռն գերեզմանին, կամ 'ի դժոխս ուր են նախահայրքն իմ, ուրէ դեռ քս չէր եկեր յաշխարհ, և արքայութե դուռն դեռ փակած էր։

Մ. յսինքն, թողի զամէն իմ յետագայ օրերն, իբր իմ մնացած կենաց ժամանակն, կամ թողի իմ յետամնաց խորհուրդքն և դիտաւորութիւնքն * և ասացի իմ մտաց մէջն, ես այլ չեմ տեսաներ այս կենդանեաց երկրումս, իբր այս աշխարհիս երեսին զփրկութի տն, իբր ես այլ այս հիւանդութենս չեմ ազատիլիր * և այսու հետև մարդիկ երես չեմ տեսաներ այս երկրիս բնակչացն հետ։

Մ. յս

Ա. ղօթք եզեկիայի արքայի հրէաստանի 'ի ժամանակի յորում հիւանդացաւ և յարեաւ 'ի հիւանդութենէ իւրմէ. Եսայի 38։

ս ասացի 'ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց * թէ գնացի ես 'ի դրունս դժոխոց։

Թ. ողի զամ զյետին իմ * և ասացի թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութի տն յերկրին կենդանեաց * և ոչ ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ.

Պակասեցայ ես յազ-գատոհմէ իմմէ * այ-սուհետեւ թողի լքի զամ զկեանս իմ։

Ել գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ ոպ այն որ քակէ զտաղա-ւար * եւ եղէ ես ոպ զոստայն սատարաց մերձ 'ի հատանիլ։

Յաւուր յայնմիկ մաշեցայ ես յառա-ւօտէ որպէս 'ի ձեռն առիւծու * այնպէս խորտակեաց մանրեց զոսկերս իմ, զի յա-ռաւօտէ մինչ 'ի գի-շեր մաշեցայ։

Ոպ ծիծեռն այնպէս ճչեցի, եւ ոպ ղաղաւ-նի այնպէս մնչեցի * զի նուաղեցան աչք իմ 'ի տեսանելոյ։

Հայեցայ 'ի բար-ձունս առ տր ած իմ

Այսինքն, պակասեցայ ես իմ ազգականաց եւ բարեկամաց մի-ջէն * եւ այսուհետեւ թողի եւ 'ի բաց հրաժարեցայ իմ կենաց վայելչութենէն իմ փառացն իմ ժառանգութենէն, եւ իմ ամ դի-տաւորութենէս։

Այսինքն, ելաւ գնաց եւ հեռա-ցաւ ինձանից իմ հոգիս, եւ զիմ մարմինս թուլ ածեց, ինչպէս մէկ մարդ մի որ մէկ տուն մի քակէ * եւ ես այնպէս դարձայ ինչպէս ջու-լահակի հինուածքն որ մօտեցած լինի 'ի կտրվիլ։

Այսինքն, այն օրն որ սաստիկ ծանտրացայ, այնպէս կու թվէր ինձ թէ առաւօտէնց մէկ առիւ-ծի ձեռքն լինէի անկած * զէրէ հիւանդութիւն այնպէս խորտա-կեց եւ ջարդեց զիմ ոսկրտանքս, որ առաւօտէն մինչեւ 'ի գիշերն անդադար տագնապեցայ եւ տա-ռապեցայ։

Այսինքն, եւ առաւել դառնու-թենէս ինչպէս որ ծիծեռնիկն կու ճչայ այնպէս ճչացի, եւ ինչպէս աղաւնին կու մնչայ, այնպէս հա-ռաչեցի, իբր հոգւոց հանեցի * զէրէ սաստիկ ցաւէն աչքերիս լոյսն հատաւ եւ նուաղեցաւ 'ի տեսանելոյ։

Այսինքն, միտք արարի եւ տեսայ թէ այլ կողմանէ ազատութեան

յոյս չկայր , դարձայ սրտի մտօք
և հայեցայ 'ի բարձունս , իբր 'ի
յերկինս առ տր ած իմ , և աղա
ղակեցի առ նա լալով և արտա
սուելով * և նա իւր ողորմու
թբն փրկեց զիս իմ հիւանդուէս
և զիմ մարմնոյս ցաւն փարատեց ։
Մ—յսինքն , տր ած ես նորա հա
մար փղձկած սրտիւ զիմ կենաց
դառնութին քեզ պատմեցի , զէ
րէ կուՃանաչէի զքո անչափ
գթութիդ * և դու զիմ անձս
մահուան քնէն արթնացուցիր ,
և զիմ հոգիս առիս դարձուցիր
իբր առողջացուցիր * և քոյ ես
այն մարդարէի խօսքովն որ ողար
կեր էիր զիս 'ի տես , մխիթարվե
ցայ և կենդանացայ ։
Մ. յսինքն , ահա՛ կուտեսանեմ,
որ իմ դառնութիս 'ի խաղաղու
թի փոխվեցաւ * զէրէ դուքո
մարդասիրութբդ զիմ անձս փր
կեցիր 'ի մահուանէ , և չի թողիր
որ կորնչէի յաշխարհիս երեսէն
* և զիմ ամէն մեղքս և յանցանքս
յետոյդ ձգեցիր , իբր մոռացար
և անտես արարիր ։
Մ. յսինքն , զէրէ չէ թէ նոքա
որ դժոխքումն են կու խոստովա
նին զքո ամենաբարութիդ , և
չէ թէ մեռեալքն հոգւով և մար
մնով կու օրհնեն զքո սբ անունդ
* և չէ թէ նքո որ կու դատապարտ

* որ փրկեաց զիս , և
փարատեցոյց յինէն
զցաւս անձին իմոյ ։

Տր վն այսորիկ պատ
մեցաւ քեզ * զար
թուցեր զանձն իմ ,
դարձուցեր զ հոգի
իմ * մխիթարեցայ
և կեցի ։

Մ—հա՛ 'ի խաղաղու
թիւն դարձաւ դառ
նութի իմ * փրկե
ցեր զանձն իմ զի մի՛
կորեայց * և ընկե
ցեր յետոյ զամ
մեղս իմ ։

Օ ' ի ո՛չ թէ որք 'ի
դժոխս են խոստովան
լինին առ քեզ , և ո՛չ
մեռեալք օրհնեսցեն
զքեզ * և ո՛չ յուսաս
ցին 'ի Ճշմարտութիս

քո ամենեքեան ոյք
իջանեն 'ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս որ
օրհնեսցուք զքեզ տր
* որպէս և ես այսու
հետև մանկունս ծն
այց որք պատմեսցեն
զարդարութիւնս քո
տր փրկութն իմոյ։

Ես ոչ դադարեցից
օրհնել զքեզ յօրհ
նութի նոր զամ աւ
ուրս կենաց իմոց յան
դիման տաճարիդ տյ։

Տունք. 12.

վլին 'ի դժոխս կու յուսան քոյ ճշ
մարիտ խոստմանցդ որ արարեր ես
քոյ սրբոցն և քոյ երկիւղածացն։
Այսինքն, այլ մեք որ կենդա
նի ենք աշխարհիս վերայ կու օր
հնենք զքեզ տր ած * ինչպէս
որ ես այսուհետև այս տասն և
հինգ տարէն կեանքումս որ ինձ
պարգևեցիր, հոգևոր և մար
մնաւոր որդիք կու ծնանիմ, որ
ամէնքն պատմեն և քարոզեն զքո
արդարութիդ, և ճշմարտութիդ։
Այսինքն, ես այսու հետև քա
նի որ կենդանի եմ չեմ դադա
րիր ամենևին 'ի յօրհնելոյ զքեզ
նոր օրհնութբ, յիշելով զքո ինձ
արարած նոր բարերարութիդ
և տարածելով զձեռս իմ դէպ
'ի քո սուրբ տաճարդ։

Յայս կենդանութեան յոյս և ապաւէն փրկութն տր յս
փրկիչ, փրկեա և փարատեցո զցաւս անձին իմոյ։
Արդասէր տր վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կու
սի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր,
և կեցո զմեզ։

1208

123

Լ՛սացէ՛ն փրկեցեալք նոր իսրայէլի, Թէ տ͞րն մեր յ͞ս քաղցր է և բարի. զի զգերեալ հոգիսն ՚ի մէջ խաւարի, փրկեաց ՚ի կապանաց չար սատանայի

Իբր , զայս սաղմոս ասելով որ Օրհնեցէք զա͞ծ , զի ալէլուիայն որ Օրհնեցէք զա͞ծ կու թարգմանի ։

Այս սաղմոսումս յայտնապէս կու խօսի մարգարէն վասն բարերարութեանն ա͞յ որ արար ազգի մարդկան ողորմելով յաշխարհ զորդին իւր միածին և փրկելով զնոսա ՚ի մեղաց և ՚ի դժոխոց ։

Ազինքն , խոստովանեցէք ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք զբարերարութիւն ա͞յ հօր ամենակարողի , զէրէ քաղցր և բարեգութ է՛ * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է , և ամենեւին չէ՛ հատնիր և չի դլխվիր ։

Այս

Ալէլուիա ։

Սաղմոս . ՃԺԶ .

Խոստովան եղերուք Տ͞ն զի քաղցր է՛ * զի յաւիտեան է՛ ողորմութի՛ն նր ։

Ասասցեն փրկեալք տն * զորս փրկեաց 'ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Այսինքն, զայս թող ասեն և վկայեն փրկեալքն պատուական արեամբ որդւոյ նորա միածնի յի քի * զորս փրկեց և ազատեց նովաւ 'ի մեղաց և 'ի բռնութենէ սատանայի ։

Յամ գաւառաց ժողովեաց զնս * յարեւելից և յարեւմտից 'ի հիւսիսոյ և 'ի ծովէ ։

Այսինքն, ժողովեց զիւրեանք իւր սուրբ եկեղեցւոյ մէջն 'ի զանազան գաւառաց 'ի հրէից 'ի հեթանոսաց և յայլոց ազգաց * 'ի յարեւելից 'ի յարեւմտից 'ի հիւսիսոյ և 'ի ծովէ, իբր 'ի հարաւոյ ։

Մոլորեցան նոքա յանապատի * յանջրդի ճանապարհի * զքաղաք բնակութեան ոչ գտին ։

Այսինքն, մոլորեցան նոքա այս անապատ աշխարհումս հետեւելով իւրեանց մարմնական ախտիցն * և այնպիսի ճանապարհում շրջեցան որ երկնային իմաստութեան ջուրն չէր գտվեր, և ածային օրինաց և պատուիրանաց նշմարանքն չէր երեւիր * և զերկնային քաղաքն որ է յաւիտենական և ճշմարիտ բնակութիւն ընտրելոցն այ, չի կարացին գտանել ։

Քաղցեան և ծարաւեցան * և անձինք նոցա 'ի նոսին նուաղեցան ։

Այսինքն, քաղցեցան և ծարաւեցան, զէրէ չունէին զհաց բանին այ, և զջուր շնորհաց նր * և իւրեանց հոգիքն իւրեանց միջումն նուաղեցան, իբր 'ի հոգեկան կենդանութենէ զրկվեցան ։

Աղաղակեցին առ տր 'ի նեղութեան իւրեանց * 'ի վշտաց նոցա փրկեաց զնոսա ։

Այսինքն, այն դառն թշուառութեան միջումն երկնային շնորհաց օգնութեամբն դէպ յած դարձան և աղաղակեցին * և նա

իւր

իւր անհասանելի ողորմութ՟ն
լուեց նոցա խնդրուածոցն, և ազա
տեց զիւրեանս յամ՟ վշտաց և 'ի
կարեաց իւրեանց հոգեկանաց։
Այսինքն, ուղարկեց զիւրեանս
իւր հոգւոյն սրբոյ առաջնորդու
թ՟ն դէպ 'ի յուղիղ ճանապարհ,
իբր իւր օրինաց և պատուիրանաց
ճանապարհն նոցա նշանց տուեց
* որ կարենան երթալ 'ի յերկ
նային քաղաքն, և 'ի ճշմարիտ
բնակութին իւրեանց։
Այսինքն, ուստի թող խոստո
վանին օրհնեն և գովեն մարդիք
այ՟ ողորմութին, և անչափ բա
րերարութին * և նորա սքան
չելիքն և հրաշագործութիւնքն
պատմեն և քարոզեն։
Այսինքն, զէրէ կշտացոյց հեթա
նոսաց և կռապաշտից քաղցած
հոգիքն * և զայնոսիկ որք կարօտ
էին բանին այ՟, իւր բարութ՟ն
լցոյց, իբր օրինաց և պատուիրա
նաց քարոզութ՟ն և ծանօթու
թ՟ն առատացոյց և հարստացոյց։
Այսինքն, զայնոսիկ որք նստեր
էին 'ի մէջ խաւարի կռապաշտու
թ՟ե, կուրութ՟ե և մոլորութ՟ե
* և յաւիտենական մահուան
շուաքն ծածկեր էր զիւրեանս
* և զայնոսիկ որք կապեր էին
բռնութ՟ն սատանայի ոչ՟ կապա
նաք երկաթեօք 'ի մէջ հոգեկան

Առաջնորդեաց նց՟ 'ի ճանապարհ ուղիղ * զի երթիցեն 'ի քաղաք բնակութ՟ե իւրեանց։

Խոստովան եղիցին տն՟ ողորմութ՟եց նր՟ * և սքանչելեաց նր՟ որդւոց մարդկան։

Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս * և զանձինս կարօտեալս լի արար բարութ՟ե։

Որք նստէին 'ի խաւարի * և 'ի ստուերս մահու * կապեալք էին յաղքատութ՟ե ոչ՟ յերկաթս։

Զի դառնացուցին զբանն այ * և զխորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին ։

Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սիրտք նց * տկարացան, և ոչ ոք էր որ առաջնորդէր նոցա ։

Աղաղակեցին առ տր 'ի նեղութե իւրեանց * 'ի վշտաց նց եհան զնոսա ։

Փրկեաց զնս 'ի խաւարէ և 'ի ստուերաց մահու * և խզեաց զկապանս նց ։

Խոստովան եղիցին տն ողորմութեց նր * և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան ։

աղքատութե, զրկեալք 'ի յերկնային բարութենէն ։

Մ. յոինկքն, զերբ դառնացուցին զբանն այ, իբր արհամարհեցին զպատուիրանս նորա * և բարձրելոյն խորհուրդն բարկացուցին, իբր ոչինչ համարեցին զասացեալն նորա, թէ մի' ըսպանաներ, մի' շնար, և մի' գողանար և այլն ։

Մ. յոինկքն, զանազան ցաւերէ նոցա սիրտն անկաւ և խոնարհեցաւ, իբր մեղաց և ախտից միջոցաւն նոցա հոգին անարգ և անպիտան եղաւ * տկարացան հոգւով և մտօք, և ոչ ոք չկայր որ նոցա ճանապարհ ցուցանէր ։

Մ. յոինկքն, ուստի տեսանելով զիւրեանք խիստ թշուառութե և նեղութե աղաղակեցին առ տր ած * և նա իւր գթութեն և ողորմութեն ազատեց զնոսա իւրեանց վշտացն և տառապանացն ։

Մ. յոինկքն, փրկեց զիւրեանք 'ի խաւարէ և 'ի մահուան շուաքէ, իբր 'ի կուրութէ մտաց, և 'ի մոլորութէ * և կտրատեց նց երկաթէ կապանքն, և ազատեց զիւրեանք 'ի գերութենէ սատանայի ։

Մ. յոինկքն, վասն որոյ թող խոստովանին օրհնեն և գովեն մարդիք այ ողորմութեն և անչափ բարերարութեն * և նր ըսքան

չելիքն

չէլիքն և հրաշագործութիւնքն պատմեն և քարոզեն։

Այսինքն, զէրէ կոտրատեց և փշրեց սատանայի ճարտարագիտութեց և Թագաւորների պղնձէ դռներն * և նորա երկաթէ նիգերն, իբր նորա բռնութիւն և իշխանութիւն խորտակեց և փշացոյց։

Այսինքն, օգնական հասաւ նոցա իւրեանց անօրէն գործոց ճանապարհումն դարձուցանելով զիւրեանք ՚ի գիտութի ճշմարտութե * զէրէ զիւրեանց մեղքն և չարութիւն ճանաչելով սաստիկ խոնարհեցան և փոշիմանեցան։

Այսինքն, ամէն հոգևոր կերակրներէ զզուեր էր նոցա սիրտն, իբր յաստուածային օրինացն և պատուիրանացն դարշեր էին * և մօտեցեր էին ՚ի դրունս յաւիտենական մահու և դժոխոց։

Այսինքն, ուստի տեսանելով զիւրեանց Թշուառութիւն և նեղութիւն աղաղակեցին դէպ առ Աստուած * և նա իւր գթութեամբն և ողորմութեամբն ազատեց զնոսա իւրեանց վշտացն և տառապանացն։

Այսինքն, ողարկեց զիւր բանն, իբր զորդին իւր միածին յիսուս քրիստոս, և բժշկեց նոցա ցաւն և հիւանդութիւն * և փրկեց զիւրեանք յապականութենէ և յաւիտենական մահուանէ և ՚ի դժոխոց։

Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս * և զնիգս երկաթիս խորտակեաց։

Օգնեաց նոցա ՚ի ճանապարհի անօրէնութե իւրեանց * զի վասն մեղաց իւրեանց խոնարհեալ եղեն յոյժ

Յամ կերակրոյ գարշեցին սիրտք նոցա * մերձեցան մինչև ՚ի դրունս մահու։

Աղաղակեցին առ Տէր ՚ի նեղութե իւրեանց * ՚ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա։

Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնոսա * և փրկեաց զնոսա յապականութե իւրեանց։

Խոստովան եղիցին տն ողորմութեանց նր * և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան.

Մատուսցեն նմա ըզ պատարագ օրհնութե * և պատմեսցեն զգործս նր ցնծութբ.

Որք իջանէին 'ի ծով նաւուք * և առնէին զգործս 'ի ջուրս բազումս.

Նոքա տեսին զգործս տն * և զսքանչելիս նր 'ի խորս անդնդոց.

Ասաց և յարեաւ հողմ և մրրիկ * և բարձրացան ալիք նր.

Այսինքն, վասն որոյ թող խոստովանին օրհնեն և գովաբանեն մարդիք այ ողորմութիւնն և անչափ բարութին * և նորա ըսքանչելիքն և հրաշագործութիւնքն պատմեն և քարոզեն.

Այսինքն, նր պատարագ մատուցանեն, բայց ո՛չ պատարագ անասնոց, այլ պատարագ օրհնութեան և գովութն * և պատմեն նորա հրաշագործութիքն ուրախութբ և ցնծութբ.

Այսինքն, յիշեն թէ որք սուրբ առաքեալքն իբրև ձկնորսք իջանէին 'ի ծով աշխարհիս նաւօք մարմնոյ իւրեանց * և անչափ ըսքանչելագործութիք կանէին 'ի ջուրս բազումս, իբր 'ի մէջ զանազան ազգաց դարձուցանելով զնոսա 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան.

Այսինքն, նոքա տեսան այ զարմանագործութիքն * և նր ըսքանչելիքն խորուկ անդնդոց միջումն, իբր նք իմացան անթուելի ազգաց միջումն, թէ ինչպէս զօրութբն քի զկոյրս կուլուսաւորէին և զհիւանդս կուբժշկէին.

Այսինքն, ասաց ած, իբր թոյլ ետ ած, և հրէից և հեթանոսաց նեղութն և հալածանաց քամին և մրրիկն վերկացաւ ընդդէմ առա

քելոցն * և այս աշխարհիս ծովե
ալէքն , իբր խռովութիւքն և հա
կառակութիւքն վերացան և բարձ
րացան ի վերայ նոցա ։

Այսինքն , երբեմն կու ելանէին
ալէքն 'ի յերկինս և առաքելոց նա
ւերն կու բարձրացուցանէին ,
և նոքա տեսանելով զմոլորութիւ
անհաւատից կու աղաչէին զԱծ
վն դարձման ազգի մարդկան * և
երբեմն կու իջանէին յանդունդս
և առաքելոց նաւերն կու ցածնաց
նէին , և նք տեսանելով զզաս
տութի նց կու րախանային * և
այսպէս նոցա հոգիքն , իբր նոցա
սիրտն , իւրեանց միջումն կու հա
լէր և կու մաշվէր այս ծով աշխար
հումս ։

Այսինքն , 'ի մէջ ըսպառնալեաց
բռնաւորացն , և 'ի մէջ անտա
նելի վշտաց և հալածանացն , խռո
վեցան և սասանեցան ինչպէս
հարբած մարդիք * և նց ամէն
իմաստութիւն ընկղմեցաւ , իբր
անօրինաց աչաց առաջև ն որպէս
յիմարք և տգէտք համարվեցան ։

Այսինքն , իւրեանց նեղութե
միջումն սրտի մօք առ Տր Ած
աղաղակեցին * և նա իւր ամենա
կարօղ զօրութբն փրկեց զնոսա
իւրեանց վշտացն և տառապա
նացն ։

Այսինքն , փոխարկեց խռովու

Ելանէին յերկինս
* և իջանէին յան
դունդս * և անձինք
նոցա յանձինս իւր
եանց մաշեցան ։

Խռովեցան սասանե
ցան որպէս արբեալք *
և ամ իմաստութի
նոցա ընկլաւ ։

Աղաղակեցին առ Տր
'ի նեղութե իւրենց
* 'ի վշտաց նոցա կե
ցոյց զնոսա ։

Դարձոյց զմրրիկն

յօդս և դադարեցան ալիք նորա * ուրախ եղեն զի դադարեցան * և առաջնորդեաց նոցա 'ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց։

Խոստովան եղիցին տն ողորմութեց նր * և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։

Բարձր արասցեն զնա 'ի ժողովս ժողովրդոց * և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։

Զի դարձոյց զգետս 'ի ցամաք * և զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։

Արար զերկիրն պտղաբեր յաղտղուտս վս չարութե բնակ

թն և հալածանաց մրրկին 'ի յանդարտ յօդս, իբր 'ի խաղաղութի * և դադարեցան աշխարհախռով ալէկոծութիւքն * և տեսանելով առաքեալք զ հանդարտութիս տարերաց իւրեանց ուրախացան, և փառաբանեցին զա * և ած առաջնորդեց և հասոյց զիւրեանս անվնաս 'իցանկալի նաւահանգիստն, իբր 'ի կատարումն գործոց իւրեանց։

Այսինքն, ուստի թող խոստովանին օրհնեն և գովաբանեն մարդիք այ ողորմութիւնն և անչափ բարերարութեն * և նորա ըսքանչելիքն և հրաշագործութիւնքն պատմեն և քարոզեն։

Այսինքն, բարձրացուցանեն և փառաւորեն զնա զանազան ազգաց ժողովրդոց ժողովքների մի ջում * և ծերոց աթոռներում, իբր առաքելոց և մարգարէից հիմնած եկեղեցներում օրհնեն և գովաբանեն զնա։

Այսինքն, զերե հրէից իմաստութեան գետերն ճշմարտութե աւետարանին ցամաքեցոյց * և մարգարէական շնորհաց ջրերն բարձաւ 'ի նոցանէ, և ծարաւ և անջուր երկիր արաւ զիւրեանք։

Այսինքն, հրէից ժողովարանն, որ յառաջ պտղաբեր երկրի նման կու ծաղկէր, ձմձմոյ և ցխոտ

երկիր դարձոյց * վասն չարու-
թեն և խստասրտութեան բնակ
չաց նորա , իբր դպրացն և փարէ
սեցւոյն։

Այսինքն , անապատ երկիրն լճե
րով և ծովակներով առատացոյց
* և այն երկիրն որ անջուր էր ,
զանազան աղբերներով պայծառա
ցոյց , իբր հեթանոսաց եկե
ղեցին որ ամենևին զրկած էր
յերկնային իմաստութէն , ած
ային գրոց մեկնութէն լցեց և
առատացոյց , և զնոյն եկեղեցին
որ կարօտ էր շնորհաց հոգւոյն
սրբոյ , եօթն խորհրդովք եկեղե
ցւոյ պայծառացոյց։

Այսինքն , նոր միջումն այնպիսի
մարդիկն միայն բնակեցոյց , որ
իւր ածային բանին քաղցեր էին
* և նոքա հիմնարկեցին զքաղաք
բնակութե իւրեանց , իբր զնոր
եկեղեցին ընդհանրական կաղմե
ցին և զարդարեցին։

Այսինքն , արտեր վարեցին ,
իբր սերմանեցին զբանն այ * այ
գիք տնկեցին , իբր զանազան
քրիստոնէից եկեղեցիք հաստատե
ցին * և արարին պտուղ իւրեանց
արմտեացն , իբր շատ մարդիք ՚ի
քս ած դարձուցին։

Այսինքն , օրհնեց ած զիւրեանք
իւր երկնային օրհնութէն , և
օր ըստ օրէ բազմացան և առա

տացան

չաց նոցա։

Արար զանապատն ՚ի
ճահիճս ջուրց * և
զերկիրն ծարաւուտ
՚ի գնացս ջուրց։

Բնակեցոյց ՚ի նմա
քաղցեալս * և շինե
ցին զքաղաք բնա
կութե իւրեանց։

Վարեցին արտս * և
անկեցին այգիս * և
արարին զպտուղ
արմտեաց իւր
եանց։

Օրհնեաց զնոսա և
բազմացան յոյժ * և
անասունք նոցա ոչ

նուաղեցան։

Նուաղեցան նք և չարչարեցան * ՚ի նեղութե չարեաց և ՚ի վշտաց։

Եհեղ անարգութի ՚ի վերայ իշխանաց նց * մոլորեցոյց զնոսա յանապատի, և ոչ ՚ի ճանապարհի։

Օգնեաց տնանկին յաղքատութե * և առաջնորդեաց ոպ խաշին ազգի նց։

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին * և ամ անօրէն խցցէ

տացան * և նոցա բեռատանօղ անասունքն, իբր եպիսկոպոսունքն և քահանայքն ամենեքին չի՛ պակասեցան։

Այսինքն, և թէպէտ երբեմն նուաղեցան և չարչարեցան * ՚ի պատճառս հալածանացն բռնաւորաց, և ՚ի պատճառս զանազան չարեաց և վշտաց։

Այսինքն, երբեմն անկաւ ՚ի սատանայէ անարգութի նց իշխանացն վերայ, իբր անկաւ յիմարութի ի վերայ հակառակասէր առաջնորդացն որք անարգեցին զճշմարիտ մեկնութիս գրոց սրբոց վասն իւրեանց փառասիրութեն * և այսպէս մոլորեցոյց նոքօք սատանայ զժողովուրդն ՚ի ստութե անապատին, և չեթող շրջել ճշմարտութեան ճանապարհաւն, իբր ըստ օրինաց և պատուիրանաց սբ եկեղեցւոյն։

Այսինքն, բայց ած իւր նախնամութեն իւր աղքատ ժողովրդեանն յօգնութի հասաւ * և իւր ճշմարտութեան ճանապարհն նշանց տվեց նոցա ազգին, ինչպէս հովիւ մի իւր ոչխարներին ճանապարհ նշանց կուտայ։

Այսինքն, որ ուղիղ հաւատով մարդիկքն տեսանեն և ուրախանան * և անօրէն և աներկիւղ

մար

մարդիկըն պապանձին և խփեն
զիւրեանց բերանն։
Այսինքն, ով որ իմաստուն է
իւր մտաց մէջն պահէ զայս խօս
քերս * և միտք անէ այ անչափ
ողորմութիւնն և գթութիւնն որ ունի
իւր հաւատացելոցն վերայ։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ վասն օրհնելոյ զած։
Այս սաղմոսաւս կու աղօթէ
մարգարէն առ ած և կու խնդրէ
զօգնութի ընդդէմ յեդոմայեցւոց։

յսինքն, պատրաստ է միշտ
իմ սիրտս տր ած, պատ
րաստ է միշտ իմ սիրտս
* որ օրհնեմ և սաղմոս ասեմ քեզ
իմ փառօքս, իբր իմ հոգւովս և
մտօքս, և իմ ամէն զօրութենովս
և կարողութենովս։
Այսինքն, զարթիր ով պայծա
ռութիւն իմ և փառք իմ, իբր
արթնացիր ով հոգի իմ քո կարո
ղութենովդ և զօրութենովդ,
արթնացիր և զուարթացիր սաղ
մոս ասելով և օրհնելով զած * և
ես ես յաղթելով մարմնոյս թու
լութենն և ակարութենն, արթնա
նամ կանուխ առաւօտէնց։
Այսինքն, կու խոստովանիմ և
կու փառաբանեմ զքո սուրբ և

զբերան իւր։

Ով է իմաստուն որ
պահեսցէ զայս * և՚ի
միտ առցէ զողորմու
թիս տն։
Տունք. 42.

Օրհնութի սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ՃԷ։

ատրաստ է
սիրտ իմ ած
պատրաստ է
սիրտ իմ * օրհնել և
սաղմոս ասել քեզ
փառօք իմովք։

Զարթիր փառք իմ
զարթիր սաղմոսիւք
և օրհնութբ * և ես
զարթեայց առաւօ
տուց։

Խոստովանեցից քեզ
՚ի ժողովուրդս տր *

և սաղմոս ասացից քեզ յազգս։

Զի մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո * մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ած * յամ երկրի են փառք քո։

Ոպ փրկեցան սիրելիք քո * կեցո աջով քով և լուր մեզ։

Ած խօսեցաւ 'ի սրբութենէ իւրմէ * բարձր եղէց * բաժանեցից զսիւքէմ * և զհովիտս յարկաց չափեցից։

երկրպագելի անուանդ տր ած ամ ժողովրդների միջումն * և ամէն ազգերի միջումն զքեզ գովելով սաղմոս կասեմ։

Այսինքն, զէրէ քո ողորմութիւնդ առատացաւ և մեծացաւ և բոլոր աշխարհս լցեց, և երկինքումն երանելի հոգիքն պակեց * և քո ճշմարտութիւնդ և համատարիմ խոստմունքդ յերկրէս մինչև 'ի յամպս, և մինչև ուր որ մարդկային աչաց տեսութին կու հասանի, զանազան նշաններով յայտնի երևեցաւ։

Այսինքն, վասն որոյ կու գոհանամ զքէն տր ած որ բարձր ես քան զերկինս * և քո փառքդ և պատիւդ ամ երկրում կու ճանաչվի։

Այսինքն, արդ ինչպէս որ քո սիրելիքդ փրկեցան իւրեանց թշնամեաց ձեռքէն * այնպէս փրկէ և ազատէ զմեզ քո աջ բազկովդ, և մեր աղաչանացն և խնդրուածոցն ականջ արա։

Այսինքն, որ տեսանելով զքո օգնութիւնդ և զքո նախախնամութիւնդ, յորդորեմ զիս և ասեմ թէ ած յերկնից և իւր սբ աթոռէն խօսեցաւ, ինձ յաղթութիւն տուեց, և զիմ թշնամիքն յամօթ արաւ * ցնծամ ուրախանամ բարձրանամ և փառաւորիմ *

այս սիւքէմայ երկրիս որ ած ինձ
է պատրաստեր տիրապետեմ , և
իմ հալող ժառանգութե նման
բաժանեմ և իմ հրամանաց և իշ
խանութենն հնազանդեցնեմ * և
յարկաց հովիտն , իբր չատրների
ձորն իմ ըստացած մուլքիս նման
չափեմ, և այլ երկրներն չոկեմ։

Այսինքն , ասեմ թէ գաղաա
թու և մանասէի երկիրն իմ է *
այլև եփրայիմայ երկիրն որ իմ
գլխոյս պահապանն է և ինձ զօրու
թի և կարօղութի տվօղ է իւր
քաջ և արի տղամարդերովն ։

Այսինքն , յուդայի երկիրն իմ
ամէն երկրներիս և գաւառներիս
թագաւորն է * և մովաբայ եր
կիրն իմ յուսոյ աւազանն է , իբր
իմ լուացվելոյ հաւզին նման
իմ ձեռքիս է , զէրէ յոյս ունիմ,
որ երբոր ուզեմ կարենամ առ
նուլ , և իմ հրամանացն հնազան
դեցնել ։

Այսինքն , այժմ միայն եդոմայե
ցւոց երկիրն ինձ դժուարութի
կուտայ , բայց յոյս ունիմ որ քո
օգնութեդ շուտով իմ ճանա
պարհս , և իմ գնացքս դէպ յայն
ուղղեմ , և զնա ևս յաղթահարեմ
և իմ ձեռաց տակն առնում *
զէրէ ինձ քան զնոսա այլ ուժեղ
այլազգիք հնազանդեր են ։

Այսինքն , բայց ով կուտանի

Իմ է գաղաաթ և
իմ է մանասէ * եփ
րեմ հզօրիչ գլխոյ
իմոյ ։

Յուդայ թագաւոր
իմ * և մովաբ աւա
զան յուսոյ իմոյ ։

Յեդովմ ուղղեցից
զգնացս իմ * և ինձ
այլազգիք հնազանդք
եղեն ։

Ո՛ տարցէ զիս ՚ի քա

ղաք ամուր * կամ ո՛ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ։

Եթէ ո՛չ դու ած որ մերժեցեր զմեզ * և ո՛չ ելեր ած ընդ զօրս մեր։

Տուր մեզ զօգնութի ՚ի նեղութեան * զի սուտ է՛ փրկութի մարդոյ։

Աստուծով արասցուք զզօրութի * և նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Տունք. 14.

՚Ի կատարած սաղմոս դաւթի

Սաղմոս. ՃԸ.

Ած օրհնութե իմոյ մի՛ լռեր * զի բերան մեղաւորի բերան նենգաւորի բացաւ

այն անառիկ բերդն , և ամուր պարսպով քաղաքն * կամ ո՛վ ինձ յառաջ կու անկանի , և մինչև յեդոմ կու հասուցանէ։
Այսինքն , եթէ ո՛չ դու տր ած որ երբեմն զմեզ յերեսաց ձգեցիր * և մեր զօրացն հետ ընդ էմ մեր թշնամեացն պատերազմ չի ելլիր։
Այսինքն , ուստի կաղաչեմ զքեզ այս մեր առաջիկայ պատերազմուս մեզ օգնութի և կարողութիւն տուր * զէրէ ես քեզ եմ յուսացեր , և գիտեմ որ սուտ է՛ այն օգնութին և փրկութին որ մարդի ձեռքով կու լինի։
Այսինքն , ինչպէս հանապազ կասեմ ես իմ զօրագլխացն հետ, թէ մեք աստուծով կանենք մեր զօրութին և յաղթութին * և նա է՛ որ կու ամաչեցուցանէ զմեր թշնամիքն։

Իբր , իկատարիլ օրինաց և մարգարէից այս սաղմոսիս մարգարէութին պիտի կատարվի։
Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն ՚ի բերանոյ քի ընդ էմ հրէից , և յուդայի։

Այսինքն , ո՛վ ած օրհնութե իմոյ , իբր ո՛վ հայր ամենակալ որ զիմ անմեղութին տեսանելով զիս կու օրհնես կու գովես և կու

փա

փառաւորես , մի՛ լռեր , և մի՛
մոռնձ կենար * զերբ մեղաւոր
և նենգաւոր հրէից բերանն բաց
վեցաւ ինձ վերայ ։

Այսինքն , ինձ վերայ զուր ասա
ցին նենգաւոր լեզուով * և թշ
նամութե և ատելութե խօսքե
րով զիս պատեցին պաշարեցին և
վիրաւորեցին ։

Այսինքն , պատերազմեցան և
հակառակեցան ինձ հետ անիրաւ
ւեղ * և փոխանակ սիրելոյ զիս ,
կու մատնէին դատաւորաց * իսկ
ես նց համար աղօթք կանէի ։

Այսինքն , փոխանակ բարերա
րութեն որ ես նոցա արարի զհի
ւանդս բժշկելով , զբորոտս սրբե
լով և զկոյրս լուսաւորելով , ինձ
չար հատուցին * և փոխանակ
սիրոյն իմոյ որ ունէի ես առ նո
սա , ինձ ատելութի նշանց տվին ։

Այսինքն , ուստի իմ՝ մատնչին
վերայ մեղաւորն բռնանայ , իբր
բէհեղզեբուղ իշխանին դիւաց
իւր վերայ տիրապետէ * և սա
տանայ միշտ նորա աջ կողմն կանգ
նած լինի , որ զինքն մատնէ 'ի
կորուստն յաւիտենական ։

Այսինքն , իւր խղճմտանաց դա
տաստանովն դատապարտած դուրս
գայ * և նորա աղօթքն և աղա
չանքն իւրն մեղք և անօրէնու
թի համարվի ։

'ի վերայ իմ ։

Խօսեցան զինէն լե
զուաւ նենգաւո
րաւ * և բանիւ ատե
լութե պաշարեցին
զիս ։

Մարտեան ընդ իս 'ի
տարապարտուց * փո
խանակ սիրոյ իմոյ
մատնէին զիս * այլ
ես յաղօթս կայի ։

Հատուցին ինձ չար
փոխանակ ընդ բար
ւոյ * ատելութիւն
փոխանակ սիրոյ իմոյ ։

Կացցէ 'ի վերայ նր
մեղաւոր * սատանայ
կացցէ ընդ աջմէ նր ։

'Ի դատաստանէ իւր
մէ ելցէ դատապարտ
եալ * և աղօթք նր
իմեղս դարձին ։

Եղիցին աւուրք նր նուազք * և զայցելութի նորա զայն այլ առցէ։

Այսինքն, իւր օրերն նուազի և կարճանայ, և յուսահատութէն զինքն խեղդէ * և նորա այցելութին այլոք տանի, իբր նր առաքելութն և եպիսկոպոսութեան իշխանութին Մատաթիա առնու։

Եղիցին որդիք նորա որբք, և կին նր այրի * սահեսցին փոփոխեսցին որդիք նորա, մուրօղք եղիցին * և ելցեն 'ի բնակութէ իւրեանց։

Այսինքն, նորա զաւակքն որբ մնան, և կինն այրի մնայ * նորա որդիքն սահին, իբր անհաստատ լինին և տեղէ իտեղ փոփոխվին, և մուրալով շրջին * և իւրեանց տնէն և տեղէն զրկվին և թշուառական լինին։

Քննեսցէ փոխատու զա՞մ ինչս նորա * և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նր

Այսինքն, քննէ և համարք ուզէ փոխատուն նորա անիրաւութբ գտած ընչիցն և ապրանացն * և օտարք յափշտակեն նր գատմունքն և վաստակն։

Մի գտցի օգնական նմա * և մի՛ ոք ողորմեսցի ի վերայ որբոց նորա։

Այսինքն, ոչոք չի՛ գտնվի որ նր աղօթիւք կամ բարեխօսութբ օգնական լինի * և ոչոք նր որբ զաւակներին վերայ խղճայ և ողորմի։

Եղիցին որդիք նր 'ի սատակումն * և յազգէ ջնջեսցի անուն նր։

Այսինքն, նորա որդիքն սատակին և փչանան աշխարհիս վերայ * և նորա անունն իւր ազգի միջէն ջնջվի և բարձվի։

Յիշեսցին մեղք հարց նր առաջի տն * և մեղք մօր նր մի՛ ջնջեսցին, և եղիցին առաջի տն յա՛մ ժամ։

Այսինքն, նորա հարց և ծնողաց մեղքն և անօրէնութիւնն յիշվի առաջի այ * և նորա մօր մեղքն ամենևին չի՛ ջնջվի, այլ միշտ առաջի տեառն պատրաստ

լինի 'ի պատիժ ինքեան։
Այսինքն, փչանայ երկրիս երե
սէն նորա յիշատակն * զերե չի
յիշեց թէ ողորմիլ և խղճալ պի
տէր այնմիկ որ իւրն ողորմէր էր
և խղճացեր էր, իբր յի ք̃ի որ
դ̂ոյն ա̃յ, որ վ̃ս փրկելոյ զնա կո
չեր էր զինքն, 'ի յառաքելութի։
Այսինքն, հալածեաց իւր չարա
խօսութբն զայր մի աղքատաց
եալ վասն փրկութե ազգի մարդ
կան * և ջանայ իւր մատնութբն
ըսպանանել զայն որ հեզ և խո
նարհ էր սրտիւ, ըստ այնմ որ
ասէ ք̃ս առէք զլուծ իմ 'ի ձեզ
և ուսարուք յինէն, զի հեզ եմ
և խոնարհ սրտիւ։
Այսինքն, սիրեաց զանէծքն,
իւր մատնութբն, թող իւրն լի
նի * չի կամեցաւ զիմ օրհնու
թիս իւր թերահաւատութբն,
թող հեռի լինի 'ի նորանէ։
Այսինքն, հագաւ զանէծքն
զգեստի նման * թող ջրի նման
իւր փորն իջանէ, և ձիթի նման
իւր ոսկերանց մէջն մտանէ, իբր
զիւր հոգին և մարմինն պատժէ
և պատուհասէ։
Այսինքն, անէծքն իւրն մէկ
զգեստի նման լինի որ կուհագնի
* և մէկ գօտու նման լինի որ հա
նապազ մէջք կուկապվի։
Այսինքն, այս գործս ինչ սա

արաւ

Սատակեսցի յերկրէ
յիշատակ նր * փոխա
նակ զի ոչ յիշեաց առ
նել զողորմութի։

Հալածեաց զայր աղ
քատ և զտնանկ * սպա
նանել զայն որ խո
նարհն է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս և
եկեսցէ նմա * ոչ կամե
ցաւ զօրհնութիւն,
հեռի եղիցի ինմանէ

Զգեցաւ զանէծս
որպս հանդերձ * մտցէ
որպս ջուր 'ի փոր նր,
և որպս ձէթ ընդ ոս
կերս նորա։

Եղիցի նմա որպս հան
դերձ զի ագանի * և
որպս գօտի որ ած ի հա
նապազ ընդ մէջ։
Այս գործ է այնո

ցիկ որք չարախօս կային զինէն առ Տէր * և որք խօսէին չար զանձնէ իմէ:

Այլ դու Տէր արա՛ ընդ իս ըստ անուան քում զի քաղցր է ողորմութի քո * և փրկեա՛ զիս, զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի իմում * և ես որպէս ստուեր ՚ի խոնարհելն իմում պակասեցայ * և թօթափեցայ որպէս մարախ:

Ծունկք իմ տկարացան ՚ի պահոց * և մարմին իմ այլագունեցաւ ՚ի յիւղոյ:

Եղէ ես նախատ նոցա * տեսին զիս և շար

արաւ, նոցա գործոցն նման է որ զիս կու չարախօսէին և կու մատաբանէին առաջի Տեառն ասելով, ոչ գոյ փրկութի սորա առ Աստուած իւր, Աստուած եթող զնա, հալածեսցուք և հասցուք նմա * նոցա կամեմ, որ միշտ ինձանից վատ խօսելով զիս կու բամբասէին:

Այսինքն, բայց դու Տէր երկնի և երկրի, և Տէր իմ ըստ մարդկութեանս, ողորմիր ինձ վասն անուանդ քոյ սրբոյ, զերե քաղցր է քո ողորմութիդ * և փրկէ զիս նոցա ճնարագիտութէն, զերե իբրև զմարդ աղքատ և տնանկ եմ ես, իբր զոչինչ չունիմ բաց իքէն ինձ օգնական:

Այսինքն, իմ սիրտս իմ փորիս մէջն խռովեցաւ, և տագնապեցաւ տեսանելով զնենգաւոր դիտաւորութիս հրէից * և ես շուաքի նման թեք տալով նուաղեցայ և պակասեցայ նոցա աչաց առաջևէն * և վնասագործ մարախի նման ՚ի նոցանէ հալածեցայ, բախեցայ և թօթափեցայ:

Այսինքն, իմ ծնկներս անուժացան և տկարացան շատ ծոմ և պաս կենալովս * և իմ մարմնոյս գոյնն փոխվեցաւ ՚ի պակասութէ գիրութե:

Այսինքն, և նոցա առաջևն տնազատեղ և նախատինք դարձայ *

զէրէ տեսին զիս, և իւրեանց գլուխն ինձ վերայ շարժեցին ատելութ̃բ:

Այսինքն, յօգնութիւն հասիր ուրեմն ինձ տ̃ր ա̃ծ իմ* և փրկէ զիս նոցա ձեռացն քո հայրական գթութ̃բդ և ողորմութ̃բդ:

Այսինքն, որ իմանան թէ քո ձեռքդ է՛ այս, իբր. քո ամենակարող զօրութ̃իդ է՛ որ զիս խոնարհեցոյց վասն ազգի մարդկան* և քո ա̃ծային հաճութ̃իդ է՛ որ զիս մահու և խաչի հնազանդեցոյց:

Այսինքն, նոքա զիս այժմ կու անիծանեն, բայց դու քոյ հայրական օրհնութ̃բդ կու օրհնես զիս յաւիտեանս յաւիտենից* նոքա որ ինձ վերայ են դարձեր կու ամաչեն յետոյ և կու փոշիմանին, բայց ծառայ քո ըստ մարմնոյ միշտ կու ուրախանայ ՚ի քեզ:

Այսինքն, հագանին զամօթն զգեստի նման այնոքիկ որք ինձանից վատ կասէին առաջի մարդկան* և իւրեանց ամօթն վերարկուի նման իւրեանցնով շուռ առնուն և հագանին:

Այսինքն, բայց ես միշտ խոստովանիմ ուղիղ սրտիւ զքո անչափ բարերարութ̃իդ* և ՚ի մէջ բազմութ̃ն հաւատացելոց իմոց օրհնեմ և գովեմ զքեզ ՚ի յաւիտեան:

Այս

ժեցին զգլուխս իւրեանց:

Օգնեա ինձ տ̃ր ա̃ծ իմ* և փրկեա զիս ըստ ողորմութ̃ն քում:

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է՛* և դու տ̃ր արարեր զայս:

Նոքա անիծանեն, և դու օրհնեսցես* որք յարուցեալ են ՚ի վ̃ր իմ զամօթ կրեսցեն, այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ:

Զգեցցին զամօթ որք չարախօս կային զանձնէ իմէ* և արկցեն ո̃պ զկրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք:

Այլ ես խոստովան եղէց առ տ̃ր յոյժ բերանով իմով* և ՚ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին * ՚ի փրկել զիս յայնցանէ ոյք հալածէին զանձն իմ։

Տունք. 28.

Սաղմոս Դաւթի։

Սաղմոս. ՃԹ։

Ասաց Տր ցՏէր իմ նիստ ընդ աջմէ իմէ * մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։

Այսինքն, զէրէ կամաւորապէս աղքատացեալ և տնանկացեալ որդւոյն իւրոյ միածնի աջ կողմն միշտ պատրաստ գտանեցաւ * որ փրկէր և ազատէր զիս ՚ի նենգաւոր հրէից, որ անողորմաբար զիմ անձս կու հալածէին և կամէին զիս կորուսանել։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց Դաւիթ մարգարէն խօսելով ի բերանոյ Ճշմարիտ Դաւթին Յի Քի։ Այս սաղմոսովս կու խօսի մարգարէն վասն փառացն Քի, վասն յարութեանն, վասն նստելոյն ընդ աջմէ հօր, վասն յաւիտենական քահանայութեն և վասն դատելոյն զաշխարհս։

Այսինքն, ասաց Տր Ած հայրն ամենակալ որդւոյ իւրոյ միածնի Յի Քի, որ իմ Տրն է ըստ Ածութեն իւրոյ, և իմ որդին է ըստ մարդկութեան իւրոյ, յետ մահուան և յարութեն նորա, թէ համբարձիր ՚ի յերկինս, և նստիր իմ աջ կողմս քո Ածային փառօքդ * մինչև որ զքո թշնամիքդ թէ զհրէայս և թէ զհեթանոսս կատարելապէս ՚ի վախճանի աշխարհիս դնեմ քոյ ոտաց տակն իբրև զպատուանդան, իբր քոյ սուրբ հաւատոյդ հնազանդեցնեմ։

Այս

Ա.յսինքն, ինչպէս քոյ ազգատոհմութեան կարգն և գաւազանն ողարկեց քո հայրն ա՟ծ ՚ի հրէաստանէ, այսպէս զքոյ թագաւորական իշխանութն գաւազանն կուողարկէ ՚ի սիոնէ, իբր ՚ի յերուսաղէմէ, զէրէ տեղէն կաւ ըսկսանին ո՟ք առաքեալքն հոգ՟ոյն սր՟ քոյ գործակցուբն քարոզել զքո երկնային թագաւորութիդ, և յայտնել զքո անչափ կարողուիդ բոլոր աշխարհի * և այսպէս միջնորդութբ աւետարանական քարոզութն նոցին կուտիրես և կուտիրապետես ՚ի մէջ ա՟մ թշնամեաց քոց, իբր ՚ի մէջ անհաւատից հրէից և հեթանոսաց։

Ա.յսինքն, քեզ հետ է ըսկիզբն, իբր քեզ հետ է քո ա՟ծային մեծվայելչութիդ որ է ըսկիզբն ա՟մ ըստեղծուածոց, որով և համագոյակից և արարչակից ես ընդ հօր և ընդ հոգ՟ոյն սրբոյ, քանզի քեզնով եղև ա՟մ ինչ որ ինչ եղեն ըստ յոհաննու։

Գ.արձեալ, քեզ հետ է ըսկիզբն, իբր ՚ի քէն անբաժանելի է հայրն ա՟ծ, որ է ըսկիզբն յաւիտենական ծննդեան քոյ * քոյ զօրութն օրն, իբր յաւուր դատաստանին երբոր զօրութբ իշխանութբ և փառօք հօր գաս ՚ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս, հատուցանելով իւրա

Գ.աւազան զօրութն առաքեսցէ քեզ տ՟ր ՚ի սիոնէ * և տիրեսցես դու ՚ի մէջ թշնամեաց քոց։

Ը.նդ քեզ է սկիզբն * յաւուրն զօրութն քոյ * ՚ի վայելչութի սրբոց քոց * յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։

Երդուաւ տ՟ր և ո՛չ
եւս զղջասցի թէ դու
ես քահանայ յաւիտ
եան ըստ կարգին Մել
քիսեթեկի * և տ՟ր
ընդաջմէ քումէ ։

քանզ իւրոց ըստ գործոց նոցա *
՚ի վայելչութի սրբոց քոց , իբր
՚ի խնդութի և ՚ի պայծառութի
ընտրելոց քոց , զի տեսանելով
զքեզ հայրական փառօք պայծա
ռանան անըստուէր լուսով , և
փայլեն ոգ՟ զարեգակն յարքայու
թե քում * քեզ ասաց հայրն
ած՟ թէ ես իմ յարգանդէս յա
ռաջ քան զարուսեակն զքեզ
ծնայ , իբր ես ՚ի յարգանդէ բնա
կան առատութեան իմոյ յառաջ
քան զա՟մ հրեշտակս և հրեշտակա
պետս , յառաջ քան զարեգակն
և զլուսինն , և յառաջ քան զա՟մ
ըստեղծուածս ած՟ային ծննդ
եամբ իմով ծնայ զքեզ , զի դու
ես ճառագայթ փառաց և նկարա
գիր էութե իմոյ ըստ պօղոսի ։
Այսինքն , երդուաւ հայրն ած՟
իւր անփոփոխելի խոստմամբն և
ասաց քեզ , թէ դու ես քահա
նայ յաւիտենական ըստ կարգին
մելքիսեթեկի , իբր թագաւոր
և քահանայ ՚ի միասին թագաւոր
արդարութե , և իշխան խաղա
ղութե , անմայր ՚ի յաւիտենա
կան ծնելութեդ , և անհայր ՚ի
մարմնանալոյ տնօրէնութեանդ ,
առանց նախնեաց և առանց փո
խանորդից , մեծ քան զահարոն
և զղեւի , տասանորդօղ նոցին ՚ի
յանձն աբրահամու , և հաստա

տօղ սրբութեան պատարագին
հացի և գինւոյ * և նոյն ո՛րն և
հայրն ամենակալ միշտ է ընդ աջմէ
քումէ, ո՛չ և դու ես միշտ ընդ
աջմէ նո՛ր, որով յայտնապէս ցու
ցանի քո համագոյակցութիւ հա
մահանգիստութիւ համազօրու
թիւ համիշխանութիւ և համա
յաւիտենականութիւ ընդ հօր
և ընդ հոգւոյն սրբոյ միշտ և յա
ւիտեան:

Տ. յսինքն, որ և յաւուր բար
կութեան իւրոյ, իբր յաւուր
վրէժխնդրութե դատաստանին
կու յաղթահարէ կու խորտակէ
և յամօթ կանէ քեղնով և՚ի ձեռն
քո զթագաւորս զբռնաւորս, զսա
տանայ և զմարդիք * կու դատէ
և կու դատապարտէ զհեթանոսս
և զկռապաշտս * և կու բազմա
ցուցանէ և կու սաստկացուցանէ
զպատիժս և զհարուածս՚ իւրեայ
անօրինաց և անհաւատից * կու
խորտակէ և կու ջնջխէ զգլուխս
բազմաց ամբարտաւանից և հպար
տաց, կամապաշտից և կամակո
րաց զխոնարհս բարձրացուցանե
լով և զմեծատունս արձակելով
ունայնս, և զայս ՚ի յերկրին կեն
դանեաց առաջի ա՛մ հրեշտակաց
և հրեշտակապետաց, առաջի առա
քելոց և մարգարէից և առաջի ա՛մ
սրբոց:

Խորտակեսցէ յաւուր
բարկութե զթագա
ւորս * դատէ զհե
թանոսս * և բազում
առնէ զհարուածս
* և խորտակեսցէ զգ
լուխս բազմաց
յերկրի:

Զ ուղխս ՚ի ճանապար
հի արբուսցէ * վ̅ս
այսորիկ և բարձր ար
ասցէ զգլուխն:

Տուն. 6:

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԺ.

Առուխինքն , և զի վարարած գե
տոյն ջուրն քեզ կու արբուցանէ
քո ճանապարհումդ , իբր աշխար
հիս ղանաղան փորձութեց և տա
ռապանաց դառնութիւն քո կե
նաց մէջն քեզ կու խմացնէ , քան
զի երեսուն և երեք տարի երկ
րիս վերայ իբրև զճանապարհորդ
կենցաղավարելով զմարդկային
տկարութի յանձն կառնուս , վշտից
և նեղութեց կու համբերես ,
և ՚ի վախճանի զբաժակ մահու
կու ճաշակես * վասն որոյ և կու
բարձրացուցանէ հայրն ա̅ծ զքո
գլուխդ յարուցանելով զքեզ ՚ի
մեռելոց , կու բարձրացուցանէ
և ս զքո գլուխդ յաւոր դատաս
տանին ՚ի վերայ ա̅մ ըստեղծուա
ծոց պսակելով զքեզ ա̅ծային փա
ռօք , և կացուցանելով զքեզ
թագաւոր երկնաւորաց և երկ
րաւորաց:

Իբր , զայս սաղմոս ասելով օր
հնեցէք զա̅ծ , զի ալէլուիայն օր
հնեցէք զա̅ծ կու թարգմանի:
Այս սաղմոսումս կու հրաւիրէ
մարգարէն զամենեսեան օրհնել
և գովել զա̅ծ վ̅ս զարմանագոր
ծութե նորա , վասն իմաստու
թեան բարութե և ամենակարօ
ղութե նորա:

Այսինքն, կու խոստովանիմ զքո անչափ կարողութիւդ, և զքո անչափ իմաստութիւդ տր՟ ած՟ բոլորովս որտիւ իմով ուղիղ մարդկանց խորհրդների և ժողովքների միջումն, իբր 'ի մէջ մբ՟ եկեղեցւոյ, զէրէ տեղն են խորհուրդք ուղղափառ վարդապետաց, և ժողովք ած՟ապաշտ քրիստոնէից * մեծ և զարմանալի են գործքն տյ՟, և իւր կամքն քննված է իւր ամէն գործոց և արարմանց միջումն, իբր սուրբ և բարեպաշտ մարդիք կարդալով զած՟աշունչ գիրս, ուր պատմին գործքն տյ՟ նոցանով տեղեկացեր են և վերահասու են եղեր նորա ած՟ային կամացն և բարեհաճութեանն։

Այսինքն, նր՟ արարած գործքն խոստովանութի և վայելչութի է, իբր ինչ մարդ որ նր՟ գործքն և արարմունքն կու մտածէ, շուտով կու ընկանի խոստովանիլ նր՟ անչափ բարութին և անչափ կարողութին, և կու օրհնէ և կու գովաբանէ նր՟ փառքն և մեծ վայելչութին * նորա արդար դատաստանն ամէնևին չի խափանիր, այլ կու մնայ յաւիտեանս յաւիտենից զէրէ ինչպէս որ խոստացերէ զիւր ընտրեալ ծառայքն կու պահէ,

Խոստովան եղէց քեզ տր՟ բոլորով սրտիւ իմով 'ի խորհուրդս ուղղոց, և 'ի ժողովս * մեծ են գործք տն՟, և քննեալ են յամի կամս նորա։

Խոստովանութի և վայելչութի են գործք նր՟ * արդարութին նր՟ մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց * ողորմած և գթած է տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր * զզօրութի գործոց իւրոց պատմեաց ժողովրդեան իւրում։

և զմեղաւորս կու պատժէ և կու պատուհասէ։

Այսինքն, իւր արարած սքանչելեացն և զարմանագործութեանցն յիշատակ թողեց զա՟ծաշունչ գիրս, որ կարդալով իմանան հաւատացեալք թէ որչափ ողորմած և գթած է տէր ա՟ծ * որ յետ ազատելոյ զիսրայէլացիքն ՚ի գերութենէն փարաւոնի, քառասուն տարի մանանայիւ կերակրեց զիւր ժողովուրդն յանապատումն, ո՟պ տէրն մեր յի՟ս ք՟ս յետ փրկելոյ զիւր հաւատացեալքն ՚ի բռնութենէն սատանայի, ետ իւր երկիւղածացն զկենարար մարմին և զարիւն իւր սուրբ ՚ի կերակուր այս անապատ աշխարհումս։

Այսինքն, յիշեց զիւր ուխտն և խոստմունքն որ յաւիտենից արարեր էր աբրահամու հետ ասելով, քեզ տաց զերկիրն քանանու, իբր զդաւառս կռապաշտ թագաւորաց որք էին ՚ի սահմանս եգիպտոսի * և իւր գործոց զօրութիւն, իբր իւր արդարութեան և իւր իրաւանց զօրութիւնն հաստատութիւն, և ճշմարտութիւն պատմեաց և հասկացոյց իւր ժողովրդեանն, ո՟պ ք՟ս իւր արդարութիւն, խաղաղութիւն, համբերութիւն, խոնար

հութե և սիրոյ զօրութին ծա
նոյց իւր հաւատացելոցն։

Այսինքն , որ նոյն արդարու
թե և իրաւանց զօրութեն տայր
խոստացելոց ժողովրդեանն ,
հեթանոսաց և կռապաշտից եր
կիրն ՚ի ժառանգութի , ով քս
միջնորդութբ վերոյգրեալ առա
քինութեցն տալոց է իւր հաւատա
ցելոցն զերկնային երուսաղէմ,
յորմէ զրկեցան և թափեցան հրեշ
տակքն հպարտացեալք * զէրէ
իւր ձեռաց գործքն և արար
մունքն արդարութիւն և իրաւ
ունք է , իւր ինչ որ արարեր է,
և կանէ ած իւր ըստեղծուա
ծոցն հետ , թէ պատժելով և
թէ պսակելով, թէ անարգելով և
թէ մեծարելով , բովանդակն
արդարութենով և իրաւունքով
կանէ ։

Այսինքն, այս օրէնքն և պատուի
րանքն հաւատարիմ և ճշմարիտ
են , և յաւիտեանս յաւիտենից
հաստատեալք են ՚ի նախահարց
մերոց յառաքելոց և մարգարէից
* և ճշմարտութբ և ուղղութբ
են արարած , զէրէ իւրանցնում
ոչ ինչ ստութի , ոչ ինչ անօրէ
նութի , և ոչ ինչ անկատարու
թի չէ գտվիր , քանզի լուծն նր
քաղցր է և բեռն փոքրոգի։

Այսինքն , փրկութի ողարկեց

տր

Տալ նոցա զժառան
գութի հեթանոսաց
* և գործք ձեռաց
նր արդարութի և
իրաւունք են։

Հաւատարիմք են
յամի պատուիրանք
նր, հաստատեալք են
յաւիտեանս յաւիտե
նից * արարեալք են
ճշմարտութբ և ուղ
ղութբ։

Փրկութի առաքեց

տ՟ր ժողովրդեան իւրում* պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր* ս՟բ և ահեղ է անուն նորա։

Սկիզբն զգօնութ՟ե երկիւղ տ՟ն* իմաստութ՟ի բարի ամենեցուն որք առնեն զնա* և օրհնութ՟ի նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք: Ժ.

Ալէլուիայ, վերադարձութ՟ե անգեայ և զաքարեայ:

տ՟ր ա՟ծ իւր ժողովրդեանն, իբր ողարկեց զմովսէս և փրկեց զիսրայէլացիքն 'ի գերութէն փարաւոնի, որպէս ողարկեց զորդին իւր միածին և փրկեց զիւր հաւատացեալքն 'ի բռնութէն սատանայի* և պատուիրեց նոցա որ զիւր ուխտն և դաշինքն որ արարեր էր 'ի յաւիտենից աբրահամու հետ հաստատուն պահէին* զէրէ ս՟բ և ահեղ է ն՟ր անունն, և վասն սրբութեն պաշտել և պատուել պարտին զնա ա՟մ արարածք, և վասն ահեղութեանն երկնչիլ և զարհուրիլ պարտին 'ի նմանէ։

Այսինքն, ուստի սկիզբն զգօնութ՟ե ա՟յ երկիւղն է, իբր սկիզբն ա՟մ իմաստութ՟ե ա՟յ ահն և երկիւղն է* բայց այս իմաստութիս բարի է միայն այնպիսի մարդկանցն, որ յետ իմանալոյ թէ սկիզբն իմաստութ՟ե ա՟յ երկիւղն է գործով կատարեն զնոյնն* վասն որոյ և օրհնութ՟ին ա՟յ կուհանգչի նոցա վերայ յաւիտեանս յաւիտենից, իբր աստ և 'ի հանդերձելումն։

Իբր, այս սաղմոսիւս օրհնել պարտ է զա՟ծ վասն դարձմանն և ազատութ՟են անգեայ և զաքարեայ մարգարէից 'ի գերութենէ

'ի հայ

՚ի հայրենին իւրեանց։

Այս սաղմոսումս կու սուցանէ մարգարէն թէ որչափ երանութեն և բարւոյ կու տիրանան այնպիսի մարդիկն որ կու երկնչին տ̃յ, և կու ջանադրին նորա սուրբ պատուիրանացն։

Այսինքն, երանի այնպէս մարդոյն որ տ̃յ ահն և երկիւղն իւր սրտումն կու պահէ, և հարազատ որդւոյ նման հնազանդ նր̃ առաջևն պատկառանօք կու կենցաղավարի * զէրէ այնպիսի մարդն տ̃յ օրէնքն և պատուիրանքն ուղիղ սրտով կու ընդունի և զգուշութ̃բ կու կատարէ։

Այսինքն, այնպիսի երկիւղածմարդկանց հոգևոր և մարմնաւոր զաւակքն զօրեղ կու լինին ՚ի յերկրին կենդանեաց, իւր փառօք և պատուօք կու հաստատանան յարքայութեան երկնից * զէրէ ուղիղ և հաւատարիմ մարդկանց զարմն և զաւակն յ̃ոյ կու օրհնի, և արժանի կու լինի լսելոյ զերանաւէտ ձայնն որ ասէ, եկայք օրհնեալք հօր իմոյ։

Այսինքն, հոգևոր և մարմնաւոր փառքն և մեծութիւն նորա տանէն չի՛ պակասիր, թէ այս աշխարհումս և թէ ՚ի հանդերձելումն, ուր են ճշմարիտ բնակու-

Սաղմոս. ՃԺԱ։

Երանեալ է այր որ երկնչի ՚ի տ̃նէ * ըզ պատուիրանս նր̃ նա կամի յոյժ։

Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա * և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։

Փառք և մեծութիւն են ՚ի տան նր̃ * արդարութ̃ի նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ծագեաց 'ի խաւարի լոյս ուղղոց * ողորմած գթած և արդար է Տէր.

Քաղցր այր ողորմի և տայ փոխ * յօրինէ զբանս իւր 'ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի՛ սասանեսցի.

Ի յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն * 'ի համբաւէ չարէ նա

Թէ՛ք և օթևանք սրբոց * և նորա արդարութիւն և բարեգործութիւն յիշատակին կու մնայ յաւիտեանս յաւիտենից, որ միշտ գովելի 'ի մարդկանէ, և վարձատրի յԱստուծոյ.

Այսինքն, այսպիսի ուղիղ մարդկանց վերայ երբոր պատահմամբ կու անկանին 'ի տրտմութիւն խաւարն, կամ վասն յանաջողութիւն, կամ վասն հալածանաց, և կամ վասն այլ ուրիշ փորձութեանց շուտով կու ծագի լոյս օգնութիւն և նախախնամութիւնն Աստուծոյ * զի որ է ողորմած գթած և արդար է Տէր Աստուած, չի թողուր որ իւր հաւատարիմ ծառայքն մնան 'ի մէջ վշտաց և տառապանաց.

Այսինքն, այն մարդն որ քաղցրասիրտ է և գթած է, երբ որ կու տեսանէ զայլս 'ի մէջ կարեաց և չքաւորութեան, կու ողորմի և փոխ կու տայ նոցա յիւր բարեացն յոյս ունելով երկնային հատուցմանն * և իւր բանն և գործն այնպէս կու հոգայ և կու յօրինէ այս կեանքումս իւր խղճմտանաց դատաստանի մէջումն, որ յաւիտեանս յաւիտենից, իբր թէ աստ և թէ 'ի հանդերձելումն չի՛ սասանի.

Այսինքն, արդար մարդոյ յիշատակն յաւիտեանս յաւիտենից չի՛ կորնչիր թէ առաջի Աստուծոյ և թէ

առաջի մարդկան * և ամենևին
՚ի բամբասանաց ՚ի զուր բանից,
և ՚ի չարլեզուաց չի երկնչիր:

Այսինքն, զէրէ պատրաստ է միշտ իւր սիրտն որ ամէն նեղութե և վշտի միջումն յուսայ և ապաւինի առ ած, և յինմանէ զօգնութի խնդրէ:

Այսինքն, նորա սիրտն այնպէս հաստատվեր է յուսովն այ, որ ամենևին ՚ի ճնարագործութե մարդկան չի երկնչիր * մինչև որ տեսնու այ արդար դատաստանն և զվրէժխնդրութիւն իւր թշնամեաց և ատելեաց միջումն:

Այսինքն, զիւր բարիքն ինչպէս որ ընդուներ է յայ, այնպէս կուսփռէ և կուբաժանէ կատարելով զպատուիրանս նորա * վն որոյ իւր արդարութիւն կումնայ յաւիտեանս յաւիտենից * և իւր եղջիւրն, իբր բարի համբաւն կուբարձրանայ փառօք պատուօք և գովութբ:

Այսինքն, իսկ մեղաւոր և ամբարիշտ մարդիքն, տեսանելով զնորա բախտն և զաջողութիւնն կուբարկանան և կուսրտմտին * զիւրեանց ատամներն կուկրճտեն նորա վերայ, և սաստիկ նախանձուն կուհալին և կումաշվին * բայց ամենևին իւրեանց ցանկութեն չեն հասանիր:

մի՛ երկիցէ:

Պատրաստ է՛ սիրտ նր յուսալ առ ած:

Հաստատեալ է՛ սիրտ նր և նա մի՛ երկիցէ * մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր:

Սփռեաց և ետ աղքատաց * արդարութի նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից * և եղջիւր նր բարձր եղիցի փառօք:

Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի * զատամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի * և ցանկութի մեղաւորաց կորիցէ:

Տունք. 10.

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԺԲ։

Օրհնեցէք մանկունք զՏ՟ր * եւ օրհնեցէք զանունն Տ՟ն։

Եղիցի անունն Տ՟ն օրհնեալ * յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։

Յարեւելից մինչեւ ՚ի մուտս արեւու օրհնեալ է անունն Տ՟ն։

Բարձր է ի վերայ ամ՟ ազգաց Տ՟ր * եւ յեր

Իբր, այս սաղմոսիւս օրհնել պարտ է զԱ՟ծ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զԱ՟ծ կու թարգմանի։

Այս սաղմոսումս կու հրամայէ մարգարէն ամէն հաւատարիմ և հարազատ ծառայից Ա՟յ օրհնել և գովել զՔ՟ս աստուած վասն ամենակարողութեն վ՟ս բարեգթութեն և վասն փրկագործութեան նորա։

Այսինքն, օրհնեցէք և գովեցէք զՏ՟ր յ՟ս Ք՟ս ով հաւատացեալ ժողովուրդք ամբիծ և մաքուր սրտիւ նորածին մանկանց նման * օրհնեցէք և բարեբանեցէք զանունն Տ՟ն յի՟ Ք՟ի ջերմացեալ սիրով և հաստատուն յուսով։

Այսինքն, օրհնեալ և բարեբանեալ լիցի անունն Տ՟ն յի՟ Ք՟ի * ՚ի ըսկզբանէ մարդեղութե և փրկագործ տնօրէնութե իւրոյ մինչև յաւիտեան։

Այսինքն, յարևելից մինչև ՚ի յարևմուտս օրհնեալ և փառաւորեալ է անունն Տ՟ն յի՟ Ք՟ի ամ՟ ազգաց և ամ՟ ազանց միջումն և յամ՟ տեղիս մատուցանեն նմա խունկ և պատարագ սուրբ, ըստ մաղաքեայ։

Այսինքն, բարձր է Տ՟րն մեր յ՟ս Ք՟ս ածայինն և թագաւորական

իշխանութեն ամ ազգացվերայ, ոչ միայն իվերայ հրէից, այլև իվերայ հեթանոսաց * և իւր փառքն և վայելչութին յերկինս է իւր սրբոց և ընտրելոց միջումն

Այսինքն, ով է ոպ տր ած մեր յս քս բարեգութ և ողորմած * որ 'ի բարձունս, իբր 'ի յերկինս կուբնակի, և զխոնարհս միայն կուտեսանէ թէ 'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի, որ զիւրեանք մեծացուցանէ բարձրացուցանէ և պսակէ երկնային փառօք։

Այսինքն, կու յարուցանէ 'ի յերկրէ զաղքատս հոգւով * և կուբարձրացուցանէ իւր խոնարհութեն զխեղճս և զտառապեալս 'ի յաղքացներէ, իբր 'իմեղաց և 'ի յապականութէ,

Այսինքն, կուբազմեցուցանէ զիւրեանք իշխանների նման իւր ժողովրդոց իշխանացն հետ, իբր ընդ հրեշտակաց ընդ հրեշտակապետաց և ընդ առաքելոց սրբոց։

Այսինքն, կուբնակեցուցանէ հեթանոսաց և կուպաշտից ժողովուրդն իւր սուրբ եկեղեցւոյ միջումն ուրախ մտօք, որ ամուլ էր յառաջ, զէրէ չէր ծնանիր զորդխուչուսայ մինչև 'ի ժամանակս քարոզութե սբ աւետարանին * և զինքն կու խնդացուցանէ ինչպէս մէկ մայր մի որ իւր

զաւա

կենս են փառք նր։

Ով է ոպ տր ած մեր * 'ի բարձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի։

Յարուցանէ զաղքատն յերկրէ * և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։

Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ։

Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան ուրախամիտ * ոպ մայր որ դւովք բերկրեալ։

Տունք : Ը ·

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԺԳ:

Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ * տանն յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց։

Եղև հրէաստան սրբութի նր * և իս րայէլ իշխանութի նորա։

Ծով ետես և փախ եաւ * և յորդանան անդրէն դարձաւ։

զաւակացն վերայ խնդայ և զու արձանայ։

Իբր, այս սաղմոսիւս օրհնել պարտ է զած, զի աչէլուիայն օր հնեցէք զած թարգմանի։

Այս սաղմոսաւս կուցուցանէ մարգարէն զբարերարութին այ, թէ որպէս ազատեաց զիսրայէ լացիքն ՚ի յեգիպտոսէ, և թէ ոչ նա միայն է ճշմարիտ ած ըս տեղծօղ երկնի և երկրի։

Այսինքն, երբ որ իսրայէլա ցւոց ազգն ելաւ ՚ի յեգիպտոսէ * և յակոբայ զարմն և զաւակն ազատեցաւ ՚ի ձեռն մովսէսի ՚ի կռապաշտից և յայլազգեաց ժո ղովրդոց գերութէն։

Այսինքն, հրէաստան այ սրբու թէ տեղիք եղաւ, զէրէ զիւր ընտրեալ և սրբեալ ժողովուրդն անդ հաստատեց և բնակեցոյց * և իսրայէլ իշխանութի նորա, իբր զիսրայէլացւոց ազգն իւր իշ խանութենն հնազանդեցոյց, և յատուկ սիրով պահեց և նախախ նամեց։

Այսինքն, կարմիր ծովն տեսաւ իւր ըստեղծողի ահեղ հրամանն և փախաւ, ճանապարհ տալով իսրայէլացւոց ժողովրդեանն * և յորդանան ճանաչեց զտապա

նակ կատակարանաց նորա , և յետ
դարձաւ ։

Այսինքն , երբոր ռուկսաւ ջուրն
յետ քաշվիլ , ծովի միջի լեռ
ներն խոյերի նման , իբր որձ ոչ
խարների նման երևեցան և ցն
ծացին * և բլրներն մաքեաց գառ
ների նման , իբր էգ ոչխարների
գառների նման դուրս պռծան
և ուրախացան ։

Այսինքն , բայց ասէ ինձ ո՛վ
ահագին ծովդ , ինչ եղաւ քեզ ,
զո՛վ տեսար և փախար * կամ թէ
դու ո՛վ սարսափելի յորդանանդ
էր դարձար 'ի յետ ։

Այսինքն , լեառն սինայ և իւր
բոլորքի սարերն որձ ոչխարների
նման ցնծացին և ուրախացան *
և բլրներն էգ ոչխարների գա
ռանց նման բերկրեցան և զո՛ւար
ճացան , երբոր իջաւ ած ըսքան
չելի փառօք որ զօրէնս և զպա
տուիրանս տայր իսրայէլացւոցն ։

Այսինքն , առաջի երեսաց տն ,
իբր առաջի ահեղ հրամանաց տն
այ սասանեցաւ բովանդակ եր
կիր * առաջի երեսաց այն յակո
բայ , իբր այն իսրայէլացւոց ։

Այսինքն , ո՛վ էր այն որ զքարն
'ի հեղեղս ջրոց փոխարկեց * կամ
ո՛վ էր որ ապառաժէն աղբրներ
բխեցոյց յանապատումն ։

Այսինքն , մի՛ մեզ համար տր
ած

Լերինք ցնծացին
որպ խոյք * և բլուրք
որպ գառինք մաքեաց ։

Զի՛ է քեզ ծով ,
զի՛ տեսեր և փախեր
* կամ դու յորդա
նան զի՛ դարձար
անդրէն ։

Լերինք ցնծացին
որպ խոյք * և բլուրք
որպ գառինք մաքեաց ։

Յերեսաց տն սասա
նեցաւ երկիր * յերե
սաց այ յակոբայ ։

Որ դարձոյց զվէմն 'ի
վտակս ջուրց * և
զապառաժն յաղբե
րակունս ։

Մի՛ մեզ տր մի՛ մեզ

* այլ անո՛ւան քում տուր զփառս վասն ողորմութե և ճշմարտութե քոյ։

ած մի' մեզ համար աներ զայդ քան բարերարութիդ , զէրէ մեք ամենեւին անարժան ենք * այլ քոյ սուրբ և երկրպագելի անո՛ւանդ համար , զէրէ ողորմած ես , և քո խոստմունքդ միշտ ճշմարիտ է։

Մի երբեք ասասցեն 'ի հեթանոսս , թէ ուր է' ած նց։

Այսինքն , մի' զմեզ մեր մեղաց և յանցանացն համար յերեսաց ձգեր , որ չի' լինի թէ հեթանոսք և այլազգիք տնազ անեն զմեզ ասելով , թէ ուր է' իսրայէլացո՛ց ածն , էր չի' իւրեանց յօգնութի հասանիր։

Ած մեր յերկինս և յերկրի * զամ զորինչ կամեցաւ և արար։

Այսինքն , բայց թէ ասեն նա մեզ ոչինչ փոյթ չէ' , զէրէ մեք կու հաւատանք որ մեր ածն կու բնակի 'ի յերկինս և 'ի յերկիր , և կու իշխէ ամ իշխանութեց և պետութեց * և իւր ամենակարող զօրութեն ինչ որ կամեցաւ արար , թէ 'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են * ձեռագործք են որդո՛ց մարդկան։

Այսինքն , գիտենք որ հեթանոսաց կուռքերն ոսկի և արծաթ են * և մարդկային ճարտարութե և ձեռաց շինո՛ւածք են։

Օ բերան ունին և ո՛չ խօսին * զաչս ունին և ո՛չ տեսանեն։

Այսինքն , բերան ունին , բայց չեն կարեր խօսիլ * աչքեր ունին բայց չեն կարեր տեսանել։

Օ ականջս ունին և ո՛չ լսեն * զռունչս ունին և ո՛չ հոտոտեն։

Այսինքն , ականջներ ունին , բայց չեն լսեր * քթի ծակեր ունին , բայց հոտ չեն առնուր։

Օ ձեռս ունին , և ո՛չ

Այսինքն , ձեռքեր ունին , բայց

չեն

չեն կարեր շօշափել, իբր չեն կարեր մին իքմին մի բռնել * ոտքեր ունին, բայց չեն կարեր քալել, և իւրեանց պօղազէն ձայն դուրս չէ՛ գար ։

Այսինքն, նց̃ նման դառնան այն մարդիկքն որ զնոսա շիներ են * և այն մարդիկքն որ ՚ի նոսա են յուսացեր և ապաւիներ ։

Այսինքն, տունն Իսրայէլի, իբր ազգն Իսրայէլացւոց իւր տր̃ ածն է յուսացեր * զէրէ միշտ իւրն օգնական ընդունող և պաշտպան է ։

Այսինքն, տունն Ահարոնի, իբր զարմն քահանայից իւր տր̃ ածն է յուսացեր * զէրէ միշտ իւրն օգնական ընկերակից և նախախնամօղ է ։

Այսինքն, երկիւղած և բարեպաշտ ժողովուրդքն իւրեանց տր̃ ածն են յուսացեր * զէրէ միշտ իւրեանց օգնական և փրկիչ է ։

Այսինքն, յիշեց զմեզ տր̃ ածն մեր վս̃ իւր անչափ ողորմութեն և իւր երկնային օրհնութեն օրհնեց զմեզ * օրհնեց տր̃ ած զազգն Իսրայէլացւոց, և օրհնեց տր̃ ած զզարմն քահանայից ։

Այսինքն, օրհնեց տր̃ ած իւր երկիւղած ծառայքն, թէ զփոքր կուռս և թէ զմեծամեծս առանց ակնառութե, իբր թէ զաղքատս և թէ զհարուստս առհասարակ ։

շօշափեն * ոտս ունին, և ո՛չ գնան, և ո՛չ գոյ բարբառ ՚ի կոկորդս նց̃ ։

Նմանն նց̃ եղիցին որք արարին զնս̃ * և ամենեքեան որք յուսացեալք են ՚ի նոսա ։

Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի տր̃ * օգնական ընդունելի է նոցա ։

Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՚ի տր̃ * օգնական ընկերելի է նց̃ ։

Երկիւղածք տն̃ յուսացան ՚ի տր̃ * օգնական և փրկիչ է նց̃ ։

Յիշեաց զմեզ տր̃ և օրհնեաց զմեզ * օրհնեաց տր̃ զտունն Իսրայէլի, և օրհնեաց տր̃ զտունն Ահարոնի ։

Օրհնեաց տր̃ զերկիւղածս իւր * զփոքրկունս և զմեծամեծս ։

Յաւելցէ 'ի ձեզ տր * 'ի ձեզ և յորդիս ձեր։

Օրհնեալ էք դուք 'ի տնէ, որ արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տն են * և զերկիրս ետ որդւոց մարդկան։

Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ տր * և ո՛չ ամենեքեան որք իջանեն 'ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Այսինքն , կու խնդրեմ յայ որ զիւր օրհնութին և պահպանութին աւելացնէ ձեզ վերայ * ձեզ վերայ և ձեր հոգևոր և մարմնաւոր զարմին և զաւակին վր։
Այսինքն, օրհնեալ լինիք դուք 'ի տնէ այ որ արարեր է զերկինս և զերկիր։
Այսինքն , երկինք երկնից տն են, իւր հրեղէն երկինքն որ իվեր է քան զայս երկինս ըստեղծեր է ած իւր բնակութեն համար * և զերկիրս տուեր է որդւոց մարդկան , որ բնակին և վայելեն զնա 'ի փառս անուան իւրոյ , և օրհնաբանեն զինքն յաւիտեանս յաւիտենից։
Այսինքն , արդ տր ած մի՛ մատներ զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց , որ չի լինի թէ զմեզ ըսպանանեն և բնաջինջ անեն , զիրէ չէ՛ թէ մեռեալք կու օրհնեն զքեզ * և չէ՛ թէ այնոքիկ որք կու իջանեն 'ի դժոխս , իբր 'ի դերեզմանս կու փառաբանեն զքեզ։
Այսինքն , այլ մեք որ կենդանի ենք կու օրհնենք և կու գովենք զքեզ տր ած յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան , յիշելով զքո անչափ կարողութիդ և զանչափ բարերարութիդ։

Իբր, զայս սաղմոսս ասելով որ ծնեցէք զած, զի ալէլուիայն որ ծնեցէք զած կութարգմանի։
Այս սաղմոսումս գոլով աղատեցեալ մարգարէն ՚ի փառանգէ մահուան շնորհակալ կուլինի զայ։

Սայինքն, սիրեցի ես զիմ տր ածն ուղիղ սրտիւ, զերէ գիտացի որ իմ աղօթից և պաղատանաց ձայնն կուլսէ * իմ ամէն հոգեկան փառանգի միջումն զիւր ականջն դէպ յիս խոնարհեցոյց, և ես իմ կենաց մէջն անդադար առ նա աղաղակեցի։
Այսինքն, զանազան տառապանաց և փորձութեանց միջումն մահուան աչքն և երկիւղն զիմ բոլորքս պատեց * և դժոխոց վիշտն և տանջանքն զիս պաշարեց։
Այսինքն, անտանելի նեղութեանց և թշուառութեանց հանդիպեցայ * և զանունն տն այ իմոյ իմձ ՚ի յօգնութիւն կոչելոյ չէ դադարեցայ։
Այսինքն, տր ած փրկէ զիմ անձս ՚ի ծնարագիտութեան սատանայի * ողորմած և գթած ած, ողորմիր և պահէ զողայս, իբր զքո անմեղ և պարզամիտ ծառայքդ,

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԺԴ։

Սիրեցի, զի լուիցէ տր զձայն աղօթից իմոց * զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Շրջեցան զինև երկունք մահու * և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Զնեղութի և զանձկութի գտի * և զանուն տն կարդացի։

Ով տր փրկեա զանձն իմ * ողորմած ած, ողորմեաց և պահեա զողայս տր։

Ես խոնարհ եղէ, և տր կեցոյց զիս * դարձ անձն իմ 'ի հանգիստ քո * զի տր օգնեաց քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահուանէ * զաչս իմ յարտասուաց * և զոտս իմ 'ի գայթակղութենէ * հաճոյ եղէց առաջի տն յերկրին կենդանեաց։

Տուն. 6.

Ալէլուիա։

ներելով նոցա սխալանացն, և պահպանելով 'ի փորձութեանց, զէ րէ դու տր ես ամենեցուն։

Այսինքն, ես խոնարհեցայ մտօք ճանաչելով զիմ մեղսն և յանցանսն իմ խղճմտանաց միջումն, և տր ած փրկեց և ազատեց զիս 'ի մեղաց և 'ի դատապարտութէ * դարձիր ուրեմն ով անձն իմ 'ի տառապանաց մարմնոյ և աշխարհիս 'ի հանգիստն քո, իբր 'ի յօթևանս երկնայինս, և վայելէ զանսպառ ուրախութիւն * և յիշէ միշտ, զի տր ած վասն իւր ողորմութեն օգնեաց քեզ, և ոչ վս քոյ արժանեացդ և բարեգործութեցդ։

Այսինքն, փրկեց զիմ անձս 'ի յաւիտենական մահուանէ * զիմ աչքերս 'ի յարտասուելոյ, որովք տուղէի զանկողինս իմ զտիւ և զգիշեր * և զոտս իմ 'ի գայթակղութէ մեղաց, զի այլ ոչ ևս կարէ հնարագէտ օձն այն ըսպասել ոտից իմոց * այսուհետև լի եմ յուսով, թէ հաճոյանալոց եմ առաջի տն աստուծոյ իմոյ 'ի յերկրին կենդանեաց, իբր 'ի յարքայութեն երկնից։

Իբր, այս սաղմոսիւս օրհնել պարտ է զած, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զած կութարգմանի։

Այս

Այս սաղմոսումս կուխօսի մար
գարէն 'ի բերանոյ առաքելոց
'ի հաւատանս վասն ճշմարտասի
րութե:

Այսինքն, հաւատացի հաստա
տուն հաւատով 'ի ճշմարտութին
այ, և զայն հաւատքն զոր ունէի
իմ սրտիս միջումս, բերանովս խօ
սեցայ և խոստովանեցայ * վասն
որոյ և ատեցայ 'ի թշնամեաց իմոց
և հալածեցայ և ոտից կոխան
եղայ ամենեցուն:

Այսինքն, նայեցայ 'ի յերես
պաշտութիս մարդկան և 'ի փա
ռասիրութիս նոցին և զարմացայ *
և ասացի իմ մտաց մէջն թէ ափսոս
որ ամ մարդ սուտ է:

Այսինքն, դարձայ 'ի մտածել
զշնորհս այ որ արարեր էր ընդ իս,
և ամաչելով ասացի, ինչ տամ
ես 'ի տրիտուր տն, երբ ինչ հա
տուցանեմ ես այ փոխանակ ամ
բարեացն որ շնորհեր է ինձ:

Այսինքն, խորհեցայ և հաւանե
ցայ համբերութբ ըմպել զբա
ժակ փրկութե տն, երբ զբաժակ
չարչարանաց տն իմոյ յին՝ քի * և
անդադար կոչել զերկրպագելի
անուն նր, ինձ 'ի յօգնութի:

Այսինքն, և յօժարեցայ սրտի
մտօք վն իմ և վն այլոց ճշմարտա
սիրաց հոգւոյ փրկութեն նուի

Սաղմոս. ՃԺԵ.

Հաւատացի զոր և
խօսեցայ * և ես խո
նարհ եղէ յոյժ:

Ես ասացի 'ի զարմա
նալ իմում * թէ ամ
մարդ սուտ է:

Զի՞նչ տաց տեա
ռն տն ընդ ամի
զոր և ետ ինձ:

Զբաժակ փրկութե
ընկալայց * և զանուն
տն կարդացից:

Զաղօթս իմ տն
տաց առաջի ամ ժո
ղովրդեան նորա:

Պատուական է առա
ջի տն մահ սրբոց
իւրոց * ո՛ տր ես ծա
ռայ քո եմ * ծառայ
և որդի աղախնոյ քոյ։

Հատեր զկապանս իմ
*քեզ մատուցից ըզ
պատարագ օրհնուե
* և զանուն տն կար
դացից։

Զաղօթս իմ տն
տաց առաջի ամ ժո
ղովրդեան նր * 'ի
գաւիթս տան տն,
և 'ի մէջ քոյ երուսա
ղէմ։

Տուն. Ց.

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԺԶ.

րել զաղօթս իմ առ ած առաջի
ամ երկիւղած և հաստատարիմ
ժողովրդեան նորա։

Այսինքն, զերէ իմացայ 'ի գրոց
սրբոց թէ պատուական է առաջի
այ իւր սրբոց մահն, թէ համբե
րութն, և թէ մարտիրոսութն
և ասացի թէ տր ած ես քո ան
պիտան ծառայն եմ * քո ծառայն
եմ, և քո աղախնոյ որդին եմ,
իբր քոյ սուրբ եկեղեցւոյ որ
դին եմ։

Այսինքն, դու զիմ մեղաց կա
պանքն կտրատեցիր և զիս առ քեզ
քարշեցիր * ես քեզ իմ կենաց
մէջն օրհնութն և գոհութեան
պատարագ կու մատուցանեմ *
և զքո տէր և մխիթարիչ անունդ
ինձ 'ի յօգնութի կու կոչեմ։

Այսինքն, զիմ աղօթքս կու
ընծայեմ հանապազ այ առաջի
ամ հաստատացեալ ժողովրդեան
նորա * ո՛չ միայն հրապարա
կաւ 'ի գաւիթս տանն այ, այլ
և 'ի մէջ քոյ երուսաղէմ, իբր
այլև 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ խօ
սելով առանձին ընդ ըստեղ ծո
ղիդ իմոյ։

Իբր, օրհնեցէք զած, զի ալէ
լուիայն օրհնեցէք զած կու թարգ
մանի։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ

մար

մարգարէն զամ ազգ և ազինք օրհնել և գովել զած ։

Նախնիքն, օրհնեցէք զՏր յա՛քս ամ ազգ և ազինք աշխարհի * գովեցէք և բարեբանեցէք զնա ամ ժողովուրդք հեթանոսաց, զերէ թէպէտ 'ի հրէաստան կու ծնանի քս, և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա, բայց ոչ միայն հրէից է ած, այլև հեթանոսաց, ըստ պօղոսի, քանզի յարևելից մինչև 'ի յարևմուտս մեծ է անուն նր իմէջ այլազգեաց ըստ մաղաքեայ։ Նախնիքն, զերէ այնչափ կու տասանայ և կու զօրանայ մարդկային ազգիս վերայ նորա ողորմութիւն և գթութիւն, որ վս մեր զմահ խաչի յանձն առնելով, կու լուանայ զմեզ 'ի մեղաց մերոց * և իւր ճշմարիտ խոստումն որ արարեր էր 'ի ձեռն մարգարէից վասն փրկութե մերոյ, և վասն պատրաստելոյ ինքեան զնոր ժողովուրդ ընտրեալ, կու մնայ անփոփոխելի և հաստատուն մինչև յաւիտեան ։

Իբր, օրհնեցէք զած, զի ալէլուիայն օրհնեցէքզած կու թարգմանի ։

Այս սաղմոսումն կու խօսի մարգարէն 'ի բերանոյ քի շնորհակալ

լինել

Օրհնեցէք զՏր ամ ազինք * գովեցէք զնա ամ ժողովուրդք ։

Զօրացի ողորմութի նր իվերայ մեր * և ճշմարտութի Տն մնացէ յաւիտեան ։

Տունք. 2.

Ալէլուիայ ։

Սաղմոս. ՃԺԷ.

Խոստովան եղերուք Տն զի բարի է * զի յաւիտեան է ողորմութի նորա ։

Ասասցէ տունն Իսրայէլի * զի յաւիտեան է ողորմութի նորա ։

Ասասցէ տունն Ահարոնի * զի յաւիտեան է ողորմութի նր ։

Ասասցեն երկիւղածք Տն * զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։

Ի նեղութե իմում ես առ Տր կարդացի * և լուաւ ինձ յանդորր ։

լինելով զՀօրէն Տյ յաւուր Հրաշալի յարութե նորա , և աստ ալէլուիայ , որ է ձայն ուրախութեան ։

Այսինքն , գոհութբ և շնորհակալութբ խոստովանեցէք Տյ անչափ բարերարութին * զերէ յոյժ բարի է, և իւր ողորմութին մինչև յաւիտեան հաստատուն է ։

Այսինքն , թող ասէ տունն Իսրայէլի , իբր նախահարք և մարգարէք * թէ Տյ ողորմութին մինչև յաւիտեան հաստատուն է ։

Այսինքն , թող ասէ տունն Ահարոնի , իբր եպիսկոպոսունք և քահանայք * թէ Տյ ողորմութին մինչև յաւիտեան հաստատուն է ։

Այսինքն , թող ասեն երկիւղածք Տն , իբր հաւատացեալ ժողովուրդք * թէ Տյ ողորմութին մինչև յաւիտեան հաստատուն է ։

Այսինքն , զերէ ես իմ նեղութե և տառապանաց միջումն , իբր 'ի մէջ չարչարանաց իմոց , 'ի ժամու մահուան իմոյ , և մինչ կայի թաղեալ 'ի գերեզմանին , աղաղակեցի առ նա * և նա իւր հայրական գթութբն շուտով լուեց ինձ , և զիս իմ վշտէս յանդորրացոյց , և ընդարձակութի

պար

պարգևեց յարուցանելով զնա՛ ՚ի մեռելոց։
Այսինքն, Տէր Աստուած հայրն ամենակալ ինձ օգնական և պահապան է՛ * և ես ամենևին չեմ երկնչիր, ինչ կարէ առնել ինձ մարդ։
Այսինքն, Տէր Աստուած հայրն ամենակալ ինձ օգնական և պահապան է՛ * և ես յոյս ունիմ, որ զայն որ իմ թշնամիքն ինձ համար խորհեր են, իւրեանց գլուխն եկած տեսանեմ։
Այսինքն, բարի և շահաւէտ է՛ յուսալն ՚ի Տէր Աստուած, քան զյուսալն ՚ի հողեղէն մարդիկ * բարի և օգտակար է՛ յուսալն ՚ի Տէր Աստուած, քան զյուսալն ՚ի յօգնութիւն և ՚ի շնորհս իշխանաց մահկանացուաց։
Այսինքն, ամենայն ազգ և ազինք հրէից և հեթանոսաց նենգութեամբ շրջապատեցին զիս * և ես անուամբ Տեառն Աստուծոյ իմոյ յաղթեցի և յամօթ արարի զիւրեանս։
Այսինքն, շրջապատելով շրջապատեցին զիս, իբր որ չափ իւրեանց ուժն էր զիս հալածեցին և վշտացուցին, և ամենքն միատեղ զիս պաշարեցին հայհոյելով և անարգելով * և ես անուամբ Տեառն Աստուծոյ իմոյ ցրուեցի զիւրեանս, և ինձանից հեռացուցի։
Այսինքն, շրջապատեցին զիս

Տէր է իմ օգնական * և ես ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական * և ես տեսից ՚ի թշնամիս իմ։

Բարի է յուսալ ՚ի Տէր, քան յուսալ ՚ի մարդիկ * բարի է յուսալ ՚ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս։

Ամենայն ազինք շրջեցան զինև * և անուամբ Տեառն յաղթեցի նոցա։

Շրջելով շրջեցան զինև, պաշարեցին զիս ՚ի միասին * և անուամբ Տեառն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինև

որպէս մեղուք * վառեցան բորբոքեցան ոպ՟ փուշք 'ի հուր * և անուամբ տ՟ն մերժեցի զնոսա ։

'Ի մերժիլն դրդուեցայ, և եղէ մերձ 'ի գլորիլ * և տ՟ր ընկալաւ զիս ։

Զօրութիւն իմ և օրհնութիւն իմ տ՟ր * և եղև ինձ 'ի փրկութիւն ։

Ձայն ցնծութեան փրկութեան 'ի յարկս արդարոց ։

Աջ տ՟ն արար զօրութիւն * աջ տ՟ն բարձր արար զիս * և աջ տ՟ն արար զօրութիւն ։

մումուալով կատաղած մեղրի ճանճերի նման վառեցան և բորբոքեցան բարկութեամբ ինչպէս փուշն կրակի միջումն կուբորբոքի * և ես անուամբ տ՟ն ա՟յ իմոյ մերժեցի և հալածեցի զիւրեանք ։

Այսինքն, երբոր իմ թշնամիքն ինձ յեռանէ էին անկած և զիս կուհալածէին հրեցին, իբր գռի տուին ինձ, և թեքվեցայ, և քիչ մնաց թէ վայր էի անկեր * բայց տ՟ր ա՟ծ ինձ յօգնութիւն հասաւ, և զիս վեր պատեց ։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ իմ զօրութիւն և օգնութիւն է * նա փրկեց զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն յարուցանելով զիս 'ի մեռելոց յաւուր երրորդի ։

Այսինքն, ուստի 'ի տունս արդարոց, իբր 'ի յեկեղեցիս հաւատացելոց իմոց ձայն ցնծութեան փրկութեան և գովութեան հնչվի իբր լսելի լինի ամենեցուն ։

Այսինքն, զէրէ ա՟յ աջ ձեռն զիւր զօրութիւն նշանց տուեց յաղթահարելով զսատանայ և ըզկամարարս նորա * ա՟յ աջ ձեռն, իբր ա՟յ ամենակարող զօրութիւն զիս բարձրացոյց և փառաւորեց * և ա՟յ աջ ձեռն իւր զօրութիւն նշանց տուեց դարձուցանելով զաշխարհս 'ի մոլորութենէ 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան ։

Այս

Այսինքն, այսուհետև մանն ինձ վերայ իշխանութի չունի, ես այլ չեմ մեռանիր, զիրէ ան մահական կենոք կենդանի մնալոց եմ մինչև յաւիտեան * և պատմելոց եմ և քարոզելոց եմ 'ի ձեռն առաքելոց իմոց զսքանչելիս և զ հրաշագործութիս նր։

Այսինքն, խրատելով խրատեց զիս հայրն տծ, իբր զիս չարչարանաց խաչի և մահու հնազանդեցոյց վս փրկութե ազգի մարդկան * բայց զիս մահուան ձեռն չի մատնեաց, իբր չեթող որ մանն ինձ վերայ իշխէր և տիրապետէր։

Այսինքն, բացէք ինձ ով հրեշտակք և հրեշտակապետք զդրունս արդարութե, իբր զդրունս երկնից, ուր արդարութին կու բնակի, և ուր արդար հատուցումն կու լինի ընտրելոցն այ * որ ես համբառնամ և մտանեմ առ հայրն իմ, և խոստովանիմ նորա անչափ բարերարութին։

Այսինքն, այս դուռս որ բացվեցաւ իմ չարչարանօքս և մահուամբս, այ դուռն է * այսուհետև իմ արդար ծառայքն այս դռնովս կու մտանեն 'ի յարքայութին երկնից։

Այսինքն, կու խոստովանիմ քզ մարտութե, և շնորհակալ կու լինիմ քեզանից տր տծ * զիրէ

Ոչ մեռայց այլ կեցից * և պատմեցից զգործս տն։

Խրատելով խրատեաց զիս տր * և 'ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութե * զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց տն։

Այս դուռն տն է * և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ տր * զի լուար ինձ և եղեր ինձ 'ի փրկութի

Զ՝ վէմն զոր անարգեցին շինօղքն * նա եղև գլուխ անկեան։

Ի տեառնէ եղև այս * և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

Այս օր է զոր արար տէր * եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա։

Ով տէր փրկեա՛, ո՛ տէր առաջնորդեա՛ * օրհն

լսեցիր ինձ , և զիս փրկեցիր ի մահուանէ , և կացուցիր իշխան և թագաւոր ի վր̅ ամ̅ աշխարհի։

Այսինքն , զէրէ զայն քարն որ անպիտան էքմինի նման անարգեցին և արհամարհեցին ողէտ շինօղքն տաճարին , և մանաւանդ քահօղքն , իբր դպիրքն և փարիսեցիքն ասելով , ո՛չ կամիմք զթագաւորելն դորա ի վր̅ մեր * նա եղև գլուխ անկեան , իբր նա դարձաւ քնձի քար , որ է քօշայի քար որ զերկուս պատս , իբր զհրէայս և զհեթանոսս միաւորեաց , և արար մի հօտ և մի հովիւ , իբր մի եկեղեցի , և մի գլուխ եկեղեցւոյ։

Այսինքն , բայց այս շինուածքս տ̅յ ամենակարող զօրութե̅ն հաստատեցաւ * և մեր մտաց աչաց առաջևն ըսքանչելի և զարմանալի էքմին կութուի ոմանց ՚ի դայթակղութ̅ի և ոմանց ՚ի յիմարութ̅ի։

Այսինքն , այս այն օրն է որ քնձիքարն արհամարհեցաւ , և եկեղեցին հաւատացելոց արեամբ իմով շինեցաւ , այսօր է օր յարութե̅ իմոյ , և ժամանակ քաւութե̅ և շնորհաբաշխութե̅ * եկէք ով հաւատացեալք իմ ցնծանք և ուրախանանք։

Այսինքն , երգենք ՚ի միասին և ասենք առ հայրն երկնաւոր ,

տր ած փրկէ զմեզ, տր ած առաջ
նորդէ մեզ 'ի ճանապարհս փր
կութն * օրհնեալ է որդին քո
միածին յա՛ քս որ գալոց է յա
նուն քո տր * օրհնեցիմք և փառա
բանեցիմք զքեզ 'ի տանէ տն, իբր
'ի յեկեղեցւոյ սրբոյ նր, զոր հիմ
նեց և հաստատեց արեամբն իւրով։

Նայինքն, և ասացէք միմեանց
հետ, տր ած փրկիչն մեր երևե
ցաւ մեզ մարդկային կերպարանօք
յարուցեալ խմբուելոց * արարէք
տօնս ուրախութն և ցնծութն
* և շուտով վաղեցէք և լցէք
զեկեղեցին այ կենդանւոյ մինչև
'ի յանկիւնս սեղանոյ նորա, իբր
մինչև 'ի սեղանի բոլորքն։

Նայինքն, և գոհանալով ասա
ցէք, տր ած դու իմ ածն ես,
ես կու խոստովանիմ զքո բարե
րարութիդ * տր ած դու իմ ճշ
մարիտ ածն ես, ես կու փառա
ւորեմ և կու բարձրացուցանեմ
զքո սուրբ անունդ։

Նայինքն, ես կու խոստովանիմ
զքո անչափ գթութիդ և ողոր
մութիդ * զէրէ լսեցիր իմ աղա
չանացն, և զիս փրկեցիր 'ի ձեռն
մի քի որդւոյ քոյ 'ի մեղաց և 'ի
բռնութէն սատանայի։

Նայինքն, և դարձէք կրկին և
խոստովանեցէք այ անչափ բարե
րարութիւնն * զէրէ բարի է,

և իւր

եալ որ գալոց է յա
նուն տն * և օրհնե
ցաք զքեզ 'ի տանէ
տն։

Տր ած մեր երևե
ցաւ մեզ * արարէք
զտօնս ուրախութն
* կանխաւ մինչև
յանկիւնս սեղանոյ։

Ած իմ ես դու և
խոստովան եղէց քեզ
* ած իմ ես դու և
բարձր արարից
զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ
տր * զի լուար ինձ
և եղեր ինձ 'ի փրկու
թիւն։

Խոստովան եղերուք
տն * զի բարի է զի յաւ
իտենն է ողորմութի նր։

Տունք: 28.

Աղէլուիա:

Սաղմոս. ՃԺԸ:

Երանեալ են ամբիծք 'ի ճանապարհի * և որք գնան յօրէնս տն:

Երանի որք քննեն զվկայութիս նորա * բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա:

և իւր ողորմութիւնն մինչև յաւիտեան հաստատուն է:

Իբր, օրհնեցէք զած, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զած կու թարգմանի:

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն օրինաց և պատուիրանացն այ թէ որպ հարկաւոր են վասն փրկութե հոգւոց մարդկան և վն ըստանալոյ զերանութին յաւիտենական:

Այսինքն, երանի այնպէս մարդկանց որ իւրենց կենաց ճանապարհումն, իբր քանի որ այս աշխարհիս վերայ կենդանի են ամբծութբ և անարատութբ կու կենցաղավարին * և այ օրինաց և պատուիրանաց միջումն կու շրջին, իբր այ օրէնքն և պատուիրանքն ուղիղ սրտով կու կատարեն:

Այսինքն, երանի այնպէս մարդկանց որ կու քննեն այ վկայութիքն, իբր միշտ յեռանդ են որ հասկանան զվկայութիս գրոց սրբոց, և իմանան զկամս այ, թէ ընթերցմամբ, և թէ 'ի ձեռն քարոզութեան վարդապետաց * զէրէ այնպիսիքն բոլոր սրտիւ, և ուղիղ հաւատով կու խնդրեն

և կու

և կու սիրեն զԱստուած։

Այսինքն, զէրէ չէ թէ այն մարդիկն որ հետևելով իւրեանց ախտից և ցանկութեանց անօրէնութիւն կու գործեն * նոքա Աստուծոյ օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհումն կու շրջին։

Այսինքն, դու զքո օրէնքն և պատուիրանքն 'ի ձեռն սրբոց մարգարէից քոց ինձ պատուիրեցիր * որ քանի իմ ուժս է՝ լիակատար պահեմ զնոյնս։

Այսինքն, երանի թէ իմ ճանապարհս ինձ աջողվէր, իբր երանի թէ իմ ամէն բարի գործքս և դիտաւորութիւնս ինձ աջող գայր * որ ես քոյ օրինաց արդարութիւնն ուղիղ սրտով պահէի։

Այսինքն, զէրէ այն ժամանակն ես ամենևին չէի ամաչէր * երբոր զգուշութեամբ և զհաստատութեամբ կատարէի զքո աստուածային պատուիրանքդ։

Այսինքն, կու խոստովանիմ Տէր Աստուած ուղիղ սրտով զքո անչափ կարողութիւնդ և զքո անչափ բարերարութիւնդ * ինչպէս որ ուսայ զքոյ արդարութեան իրաւունքն և ուղիղ դատաստանն։

Այսինքն, ես մինչև ցայսօր իմ տկար զօրութեամբս քո իրաւունքն և քո դատաստանն պահեցի * ուրեմն մի՛ թողուր զիս իսպառ, իբր

Զի ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն * 'ի ճանապարհս նորա գնացեն։

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո * 'ի պահել ինձ յոյժ։

Երանի թէ աջողեսցին ինձ ճանապարհք իմ * 'ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո։

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի * իզգուշանալ ինձ 'ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր յուղղութիւն սրտի իմոյ * որպէս ուսայ զիրաւունս արդարութեան քոյ։

Զիրաւունս քո պահեցի * մի՛ թողուր զիս մինչև իսպառ։

Իւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր * այլ 'ի պահել զբանս քո ։

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ * մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց։

Ի սրտի իմում թաքուցի զբանս քո * ոպ̃ զի մի՛ մեղայց քեզ։

Օրհնեալ ես դու տր * ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո ։

Շրթամբք իմովք պատմեցի զամ իրաւունս բերանոյ քոյ ։

Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուար

զիս ամենեւին յերեսաց մի՛ ձգեր եւ 'ի քոյ շնորհացդ մի՛ զրկեր ։

Այսինքն, ինչ կերպիւ մէկ նորահաս տղայ մի իւր վարուց եւ կենցաղավարութեանց ճանապարհն կարէ ուղղել * եթէ ոչ երկնչելով իքէն, հեռեւելով քոյ ածային հրամանացդ, եւ պահելով զքո կենսատու բանդ ։

Այսինքն, ես որչափ իմ կարողութիւններ, բոլորով սրտիւ խնդրեցի եւ սիրեցի զքեզ * մի՛ մերժեր զիս, եւ մի՛ հեռացներ զիս 'ի քոյ ածային օրինացդ եւ պատուիրանացդ ։

Այսինքն, ես քո ածային բանդ անգին գանձի նման իմ սրտիս մէջն պահեցի * որ չի՛ լինի թէ ընդդէմ քոյ ածային կամացդ մեղանչեմ ։

Այսինքն, օրհնեալ ես դու տր ած, եւ օրհնեալ է՛ քո մարդասիրութիւնդ * գթա՛ ինձ, եւ ուսո՛ ինձ երկայնամտութե զքո իրաւունքդ եւ զքո արդարութիւնդ ։

Այսինքն, ոչ միայն սրտովս հաւատացի քեզ, այլ եւ շրթունքովս միշտ եւ հանապազ պատմեցի զքոյ ածային բերանոյդ բոլոր դատ իրաւունքն ուղղութեամբ եւ ճշմարտութեամբ ։

Այսինքն, այնպէս ուրախացայ եւ զուարճացայ քոյ ածային վկայ

ութեանց

ութեց ճանապարհուամ * ինչ պէս մէկ մարդ մի կու ուրախանայ և կու զուարճանայ իւր բովանդակ ապրանաց և մեծութեան վերայ ։

Այսինքն, միշտ հոգս արարի և ջանացի որ զքո պատուիրանքդ պահէի, և այլոց ուսուցանէի * և քոյ ածային օրինաց ճանապարհուամ զգուշացայ և զգաստացայ որ զբնաւն անպակաս կատարէի 'ի փառս անուան քոյ սրբոյ ։

Այսինքն, ամենայն տեղ զքո արդարութիւնդ և զքո իրաւունքդ խօսեցայ * և զքո աստուածային բանդ ամենևին չէ մոռացայ և 'ի մտացս 'ի բաց չէ հանեցի ։

Այսինքն, տուր քոյ ծառայիդ զքո երկնային շնորհդ * որ կենդանանամ նոյնա հոգւով, և պահեմ զքո ածային և կենդանարար բանդ ։

Այսինքն, արթնացուր քո հաւատոյ լուսովն զիմ մտաց աչքն * որ ես նայիմ և տեսանեմ զքո օրինաց ըսքանչելի և զարմանալի ճշմարտութիւն ։

Այսինքն, աղքատ և օտարական եմ ես այս երկրիս վերայ * վասն որոյ գթա՛ ինձ, և մի՛ դաղեր ինձանից զքո ածային պատուիրանաց իմացմունքն ։

ճացայ * ոպ յամի 'ի մեծութե ։

'Ի պատուիրանս քո հոգացայ * և զգուշացայ 'ի ճանապարհս քո ։

Զիրաւունս քո՛ խօսեցայ * և ո՛չ մոռացայ զբանս քո ։

Հատո՛ ծառայի քում * զի կեցից և պահեցից զբանս քո ։

Զարթո՛ զաչս իմ * և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց ։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի * մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո ։

Փափաքեցաւ անձն իմ * ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից * անիծեալ որք խոտորեցան ի պատուիրանաց քոց։

Ի բաց արա՛ յինէն զնախատինս և զարհամարհանս * զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք և չարախօսէին զինէն * այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին * և խորհուրդք իմ արդարութիւն քո։

Մերձեցաւ անձն իմ ի հող * տր կեցո՛ զիս ըստ բանի քում։

Այսինքն, փափաքեցաւ հոգիս բորբոքեալ սիրով * ցանկանալով կատարել միշտ և հանապազ զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւնդ։

Այսինքն, զէրէ սաստեցիր և պատուհասեցիր ամբարտաւան մարդիկն, որ չի՛ հնազանդեցան քո ածային օրինացդ * և անիծեցիր այնպիսի մարդիկն, որ քո պատուիրանաց ճանապարհէն թեքվեցան և մոլորեցան։

Այսինքն, բարձ ինձանից իմ թշնամեաց նախատինքն և արհամարհանքն * զէրէ ես քո ածային վկայութիւնքդ խնդրեցի և սիրեցի միշտ և հանապազ։

Այսինքն, քանզի նստան անիրաւ իշխանք ի դատաստան, և զիս կու չարախօսէին և կու զէին կորուսանել * բայց քո ծառայդ միշտ կու խորհէր զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւնդ։

Այսինքն, իմ բերանս միշտ զքո ածային վկայութիւնքդ կու խօսէր * և իմ միտքս միշտ զքո արդարութիւնդ և զքո ուղիղ դատաստանդ կու խորհէր։

Այսինքն, իմ անձս յիշելով զիւր անցեալ մեղքն և զյանցանքն մերձեցաւ ի հող, իբր զինքն հողի և մոխրի միջումն թաւալեց զղջմամբ և ապաշխարութեամբ * արդ աղաչեմ զքեզ տր ած, կե

ցո՛ զիս քո երկնային շնորհօքդ
ըստ ճշմարիտ խոստման քում:

Այսինքն, ես զիմ անպարկեշտ
կենցաղավարութն ճանապարհն
խոստովանեցայ և պատմեցի քեզ
մեղայ գոչելով, և դու քո ա՟ծ
ային գթութեդ ինձ լսեցիր և
ողորմեցար * վասն որոյ կուխնդ
րեմ 'ի քէն որ ինձ քո արդարու
թն և քո իրաւանց ուղիղ ճանա
պարհն ուսուցանես:

Այսինքն, քո արդարութն և
իրաւանց ճանապարհութն զիս
իմաստուն արա՛ * որ ես քո ըսքան
չելի և զարմանալի ճշմարտութեդ
քննեմ և իմանամ:

Այսինքն, իմ անձս այնչափ ան
քուն մնաց մտածելով զիւր անց
եալ պակասութիքն որ գործե
ցաւ և ձանձրացաւ յիւրմէն *
ուստի կու աղաչեմ զքեզ հաս
տատէ և զօրացուր զիս որ կարե
նամ պահել զքո ա՟ծային բանդ:

Այսինքն, զանպարկեշտ կեն
ցաղավարութիքն և մեղաց չար
ճանապարհն ինձանից հեռացուր
* և քոյ ա՟ծային օրէնքումդ ինձ
ողորմիր, իբր թէ ես մարդկային
տկարութբ սխալիմ ընդդէմ քոյ
օրինացդ, դու զթողութի շնոր
հեա՛ ինձ քոյ ողորմութեդ:

Այսինքն, զէրէ ես զքոյ ճշմար
տութն ճանապարհն ընտրեցի և

Զճանապարհս իմ
պատմեցի քեզ, և
լուար ինձ * ուսո՛
ինձ զարդարութիս
քո:

Ի ճանապարհս ար
դարութեանց քոյ
իմաստուն արա՛ զիս
* և քննեցից զսքան
չելիս քո:

Տքնեցաւ անձն իմ
առ 'ի ձանձրանալ *
հաստատեա՛ զիս 'ի
բանս քո:

Զճանապարհս մե
ղաց 'ի բաց արա՛ յի
նէն * և յօրէնս քոյ
ողորմեաց ինձ:

Զճանապարհս ճշ
մարտութն քոյ ընտ

րեցի * և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ։

Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո տէր * մի՛ յամօթ առներ զիս։

Դ ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ * զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։

Օրէնսդէտ արա՛ զիս տէր ՚ի ճանապարհս իրաւանց քոց * և խնդրեցից զնա յամ ժամ։

Իմաստուն արա՛ զիս և քննեցից զօրէնս քո * և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի շաւիղս պատուիրանաց քոց * զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւնս քո * և մի՛ յագահութի

սիրեցի * և զքո իրաւունքդ և զդատաստանդ չե՛ մոռացայ ամենևին։

Մ. յսինքն, մօտկացայ ես յօժար մտօք քո ածային վկայութեանցդ * տր ած մի՛ թողուր զիս որ չի ամաչեմ ես իմ թշնամեաց առաջին։

Մ. յսինքն, ես միշտ քո ածային պատուիրանաց ճանապարհումն շրջեցայ * զերէ դու զիմ սիրտս քո սիրովդ յանդորրացուցիր, և լայնացուցիր, և առատացուցիր։

Մ. յսինքն, զիս քո իրաւանց և քո արդարութեան ճանապարհումն ածային օրինացդ գիտակ և վերահասու արա՛ * որ ես յամ ժամ սրտի մտօք խնդրեմ և ցանկամ պահել զնա։

Մ. յսինքն, դու քո երկնային շնորհօքդ իմաստուն արա՛ զիս, որ ես զքո օրէնքդ քննելոյ և իմանալոյ յետանէ կենամ * և պահեմ զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Մ. յսինքն, դու ինձ առաջնորդէ՛ միշտ դէպ ՚ի քո պատուիրանաց ուղիղ ճանապարհն * վերէ ես նոցա սաստիկ հաճեցայ և հաւանեցայ։

Մ. յսինքն, իմ սրտիս սէրն և ցանկութիւնն թեքէ դէպ ՚ի քո ածային վկայութիւնքդ * և մի՛ թողուր, որ ագահութե

աշխարհիս անցաւոր բարեացն հեռանալիմ ։

Այսինքն , դարձուր իմ մտաց աչքն դէպ ՚ի քո երկնային բարիքն , որ տեսանեմ և չէ ցանկամ ունայնութենց աշխարհիս * և քոյ ա̃ծային օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհումն կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս ։

Այսինքն , հաստատէ՛ քոյ ծառայիդ սրտի միջումն քո ա̃ծային բանդ * և տպաւորէ իմ մտաց մէջն զքո ահդ և երկիւղդ , որ յօժարութէ̃ կատարեմ զնոյնն ։

Այսինքն , հանէ ինձանից զայն նախատինքն , որ ես կարծեցի իմ մտաց մէջն թէ իմ թշնամիքն ինձ կուտան ՚ի պատճառս անկատարութեան իմոյ * զէրէ քո դատաստանդ քաղցր և արդար է՛ ։

Այսինքն , ահա՛ ցանկացայ ես ճնաղանդիլ քոյ աստուածային պատուիրանացդ * քո արդար դատաստանովդ կեցո՛ զիս , և ապրեցո՛ զիս ։

Այսինքն , թող գայ և թափվի ինձ վերայ քոյ երկնային ողորմութե̃ շնորհքն տ̃ր ա̃ծ * և քո փրկութիդ ինձ յօգնութի հասանի , ինչպէս որ խոստացեր ես ինձ ։

Այսինքն , որ ես կարենամ համարձակ պատասխանի տալ այն մարդկանցն որ զիս փուչ խօսքե-

րով

Դարձո՛ զաչս իմ զի մի՛ տեսից զնանրութիւն * ՚ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս ։

Հաստատեա՛ ծառայի քում զբան քո * յերկիւղ քո ։

Հան յինէն զնախատինս զորև կարծեցի * զի դատաստանք քո քաղցր են ։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց * յարդարութե̃ քում կեցո՛ զիս ։

Եկեսցէ ի վերայ իմ ողորմութի քո տ̃ր * և փրկութի քո ըստ բանի քում ։

Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք * զի ես ՚ի բանս

քո յուսացայ։

Մի՛ իբացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ * զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցից զօրէնս քո յամենայն ժամ * յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրու * զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի։

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի։

րով կու նախատեն * զէրէ ես ՚ի քո ինձ խոստացած բանն եմ յուսացեր։

Այսինքն, իմ բերանէս ճշմարիտ խօսքն ամենևին մի՛ հեռացներ, իբր զխստասաց մի՛ երևեցուցաներ իմ թշնամեաց առաջևն * զէրէ ես քո իրաւունքդ և քո արդար դատաստանդ եմ յուսացեր։

Այսինքն, քո երկնային շնորհօքդ ինձ յօգնութիւն հասիր, որ ես քո օրէնքդ յամենայն ժամ զգուշութեամբ պահեմ * և ոչ միայն այժմ, այլև յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Այսինքն, ես մինչև ցայսօր յանդորր իբր արձակ սրտիւ կու շրջէի ՚ի մէջ մարդկան զամենեսեան սիրելով, և ամենեցուն հետ բարեկամութիւն անելով * զէրէ քո աստուածային պատուիրանքն խնդրեցի և սիրեցի, իբր զայն որ կասէ թէ սիրեսցես զընկեր քո իբրև զանձն քո։

Այսինքն, կու խօսէի և կու քարոզէի համարձակ զքո աստուածային վկայութիւնքդ ոչ միայն առաջի ժողովրդեան, այլ և առաջի թագաւորաց, և չէի ամաչէր գիտելով զճշմարտութիւն նոցա։

Այսինքն, գիշեր և ցերեկ կու խորհէի և կու մտածէի զքո աստու-

ային պատուիրանքդ * զայն որ ուղիղ սրտիւ 'ի տղայութենէ իմէ սիրեցի։

Այսինքն , բարձրացուցի զիմ ձեռքերս դէպ 'ի քո Ածային պատուիրանքդ , զոր ուղիղ սրտիւ սիրեցի , և փափաքանօք ընդունեցի * և անդադար կու խորհէի և կու վարժէի զիմ միտքս քո արդարութեանդ , և քո իրաւամբդ։

Այսինքն , յիշէ Տր Ած զքո խոստմունքդ որ արարիր քոյ ծառայիդ * և զիմ յոյսս հաստատեցիր ասելով , թէ ես քո ամէն տառապանաց միջումն քեզ յօգնութիւն կու հասանիմ։

Այսինքն , այդ քո ճշմարիտ խոստմունքդ կու մխիթարէ զիս իմ ամէն խղճուն և թշուառութեն միջումն * զէրէ քո բանդ մինչև ցայսօր զիս զուարճացոյց և կենդանի պահեց։

Այսինքն , իմ ամբարտաւան թշնամիքն որչափ իւրեանց կարողութիւնն էր , զիս վատաբանեցին , և ծաղր արարին * բայց ես բնաւ քոյ Ածային օրինացդ չի հեռացայ։

Այսինքն , յիշեցի Տր Ած քո իրաւունքդ , և քո ճշմարիտ խոստմունքդ որ յաւիտենից հաստատ և անփոփոխ կան * և նովաւ իմ

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո * զոր սիրեցի և խորհէի յարդարութն քում։

Յիշեա զբան ծառայի քոյ * յոր և յուսացուցեր զիս։

Սա մխիթարեաց զիս 'ի խոնարհութեն իմում * զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանքն անիրաւեցան յիս յոյժ * այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տր * և մխիթարեցայ։

Տրտմութի կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց * և որք թողին զօրէնս քո:

Գովելի էին ինձ իրաւունք քո * 'ի տեղւոջ պանդխտութե իմոյ:

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Տր * և պահեցի զօրէնս քո:

Սա՛ եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս * զի զարդարութիս քո խնդրեցի:

Բաժին իմ ես դու Տր * ասացի պահել զօրէնս քո:

Ա՜ղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ

տուաւ ապանաց միջումն միխիթար լեցայ:

Ա. յաինքն, տրտմութին զիս պատեց վասն մոլորութե մեղաւորաց * և այն մարդկանցն համար որ զքո ածային օրէնքդ բաց են թողեր, և իւրեանց ախտիցն կուհետեւին:

Ա. յաինքն, ես զքո իրաւունքդ և զքո արդար դատաստանդ միշտ 'ի բերանս ունիմ, և կուգովաբանեմ * այս անցաւոր աշխարհումս և այս օտարութե երկրումս:

Ա. յաինքն, գիշերն 'ի բուն ես զքո ցանկալի անունդ ջերմացեալ սրտիւ յիշեցի * և զքո օրէնքդ պահեցի զգուշութե:

Ա. յաինքն, այդ քո ածային օրէնքդ ինձ կենաց ճանապարհ եղաւ * զէրէ 'ի տղայութէ իմէ զքո արդարութիդ և զքո ճշմարտութիդ խնդրեցի:

Ա յաինքն, 'ի մէջ ամ մեծութեց հարստութեցև փարթամութեց աշխարհիս ես զքեզ ինձ բաժին ընտրեցի Տր ած * և ասացի իմ մտաց մէջըն թէ զքո օրէնքդ հաստատուն պահեմ:

Ա. յաինքն, աղաչեցի զքո երեսդ, իբր խնդրեցի զքո խնամքդ և

ողորմութիւնդ բոլորով սրտիւ
իմով * ողորմեր ինձ ուրեմն ինչ
պէս որ ինձ խոստացեր ես։
Այսինքն , խորհեցայ և միտք արա
րի զիմ ճանապարհն , իբր զիմ
անցեալ արարմունքն և կենցաղա
վարութիւն * և զիմ ոտքս դար
ձուցի դէպ 'ի քո վկայութիւնքդ ,
իբր զիմ վարքս ուղղեցի և քոյ
պատուիրանաց ճանապարհուն
շրջեցայ ։
Այսինքն , պատրաստեցայ և չէ
խռովեցայ , իբր իմէջ զանազան
փորձութեանց հոգեկանաց և մար
մնականաց միշտ զգաստացայ , և
չէ շփոթեցայ , կամ թերամտե
ցայ * որ կարենամ անպակաս պա
հել զքո աստուածային պատուի
րանքդ ։
Այսինքն , և թէպէտ ախտից
և ցանկութեանց խաբողական
չուանները զիս պատեցին և պա
շարեցին * բայց ես անշարժ մնա
լով 'իմէջ փորձութեանց զքո ածայ
ին օրէնքդ չէ մոռացայ ։
Այսինքն , կէս գիշերին վեր
կուկենայի որ խոստովանէի քո
առաջիդ * յիշելով զքո իրաւ
ունքդ և զքո արդար դատաս
տանդ որ արարիր ընդդէմ անհա
ւատ և աներկիւղ մարդկանց ։
Այսինքն , ես միշտ խորհրդա
կից և բարեկամ էի քո ած երկիւ

իմով * ողորմեաց ինձ
ըստ բանի քում ։

Խորհեցայ 'ի ճանա
պարհս իմ * և դար
ձուցի զոտս իմ 'ի
վկայութիւնս քո ։

Պատրաստեցայ և ոչ
խռովեցայ * զի պա
հեցից զպատուի
րանս քո ։

Տուռունք մեղաւորաց պա
տեցին զինև * այլ
զօրէնս քո ես ոչ մո
ռացայ ։

Ի մէջ գիշերի յառ
նէի խոստովան լինել
առ քեզ * վասն իրա
ւանց և արդարու
թեան քոյ ։

Հաղորդ էի ես ամեն
երկիւղածաց քոց *

և որք պահէին զպատուիրանս քո։

Ողորմութբ տն լի եղև երկիր * զարդարութի քո ուսո ինձ։

Զքաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում տր * ըստ բանի քում։

Զքաղցրութիւն զխրատ և զգիտութի ուսո ինձ * զի ՚ի պատուիրանս քո ես հաւատացի։

Մինչ չև խոնարհեալ էի ես, մեղայ * վն այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։

ղած ծառայից հետ * և այն մարդկանց հետոր զքո ածային պատուիրանքդ կուպահէին։

Այսինքն, ողորմութեն այ լի է երկիրս իբր ած իւր բարեգթութեն բոլոր աշխարհս կուպահպանէ, և կունախախնամէ * ինձ այլ որ ըստ օրէ զքո արդարութիդ և զքո բարեհաճութիդ ուսո, և ուղղէ ՚ի ճանապարհս կեցութե։

Այսինքն, քաղցրութի և բարերարութի արարիր տր ած միշտ քոյ ծառայիդ հետ * խրատելով զիս վասն իմ պակասութեն, և զգաստացուցանելով զիս քոյ երկնային շնորհօքդ ինչպէս որ խոստացեր էիր ինձ։

Այսինքն, զքաղցրութիւնն և զխրատն և զգիտութին ինձ ուսո, իբր քաղցրութե կենցաղավարին, իմաստութե խրատելն և գիտութե կառավարելն թէ զիս և թէ զայլս * զէրէ ես քոյ ածային պատուիրանացդ հաւատացի։

Այսինքն, քանի որ դեռ ՚ի ձեռն զանազան փորձաց և տառապանաց չէի խոնարհեր, մեղանչեցի ընդդէմ քոյ ածային օրինացդ * բայց երբոր քո արդարութիւնդ զիս խրատեց և պատժեց, ըսկսայ քո խօսքդ և քո հրամանքդ զգուշութե պահել։

Այսինքն, դու տ՟ր ա՟մ քաղցր ես և ողորմած ես * քո քաղցրութենովդ, և քո ողորմութենովդ ուսո՛ ինձ զքո արդարութի՟դ և զքո բարեհաճութի՟դ ։

Այսինքն, շատացան ինձ վ՟ր իմ ամբարտաւան թշնամեաց անիրաւ խօսքերն և զուր ասմունքն * բայց ես բոլորով սրտիւ իմով քոյ ա՟մ պատուիրանքդ քննելոյ և իմանալոյ յետնէ կացայ ։

Այսինքն, իմ թշնամեաց սիրտն աշխարհիս վայելչութե՟ միջում գիրացեր է, և կաթնի նման մեր վեր և մածվեր է, նորա համար զքո ահդ և զքո երկիւղդ մոռացեր են * բայց ես զքո ա՟մ օրէնքդ միշտ 'ի բերան ունելով խօսեցայ և քարոզեցի զնոյնն առաջի մարդկան ։

Այսինքն, լաւ եղաւ ինձ որ զիս խոնարհելով և պատժելով խոնարհեցուցիր * որ ուսանիմ զքո արդարութի՟դ և զքո բարեհաճութի՟դ ։

Այսինքն, լաւ է ինձ համար քոյ ա՟մ բերանիդ օրէնքն և պատուիրանքն * քան զհազարու հազար ոսկի և արծաթ, և քան զբիւրս գանձս պատուականս ։

Այսինքն, քո ձեռքդ զիս արար և ստեղծեց 'ի յոչնչէ * իմաստուն արա՛ զիս ուրեմն քոյ երկ

Քաղցր ես դու տ՟ր * և քաղցրութե՟բ քով ուսո՛ ինձ զարդարութի՟ս քո ։

Բազմացաւ յիս անիրաւութի՟ք ամբարտաւանից * այլ ես բոլորով սրտիւ իմով քննեցի զպատուիրանս քո ։

Մածաւ որպ՟ կաթն սիրտք նոցա * այլ ես զօրէնս քո խոկացայ ։

Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս * որպ՟ ուսայց զարդարութի՟ս քո ։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո * քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ ։

Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս * իմաստուն արա՛ զիս և ու

սայց զպատուիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս, եւ ուրախ եղիցին * զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Ծանեայ Տ̃ր զի արդարութի̃ են դատաստանք քո * իրաւամբ խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութի̃ քո 'ի մխիթարել զիս * ըստ բանի քում ծառայիս քո։

Եկեսցեն յիս գթութի̃ք քո եւ կեցից * զի օրէնք քո խօսք իմ էին։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որք 'ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս * այլ ես հոգացայց 'ի պատուիրանս քո։

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո * եւ որք ճանաչեն զվկայութի̃ս քո։

նայեին շնորհօքդ, որ կատարելապէս ուսանիմ զքո ա̃ծային պատուիրանսդ։

Այսինքն քո հաւատարիմ եւ երկիւղած ծառայքդ զիս տեսանեն եւ ուրախանան * եւ ասեն, թէ ես ուղիղ սրտիւ քո ճշմարիտ խօսքդ եմ յուսացեր։

Այսինքն, գիտացի եւ իմացայ Տ̃ր Ա̃ծ որ քո դատաստանդ արդար է * զէրէ իրաւունքով զիս ըստ իմ արժանեացն խրատեցիր եւ խոնարհեցուցիր։

Այսինքն, բայց այժմ կաղաչեմ զքեզ, որ զքո ողորմութ̃ե շնորքն ինձ պարգեւես, եւ զիս մխիթարես * ինչպէս որ խոստացեր ես քոյ ծառայիդ։

Այսինքն, թող գան եւ թափվին ինձ վերայ քո գթութ̃իքն, եւ զիս հոգւով կենդանացնեն * զէրէ ես քո ա̃ծային օրէնքդ միշտ 'ի բերան ունիմ։

Այսինքն, ամաչեն իմ ամբարտաւան թշնամիքն, որ փուչ տեղ ինձ հետ անիրաւութ̃ի արարին զիս բամբասելով եւ զուր ասելով * եւ ես զիս վարժեմ քո ա̃ծային պատուիրանօքդ։

Այսինքն, թող զիս քո երկիւղած ծառայքն խրատեն եւ զգուշացնեն * եւ այն մարդիկն որ կուճանաչեն զքո պատուիրանքդ եւ

զվկայ

զվկայութիւնքդ զիս ուղղեն՚ի ճա
նապարհս կեցութեան:

Տ՟յսինքն, որ իմ սիրտս ամբիծ
և անարատ գտցի քո արդար դա
տաստանօքդ * որ չի՛ ամաչեմ
և չի՛ դատապարտիլիմ իքէն իբրև
օրինազանց:

Տ՟յսինքն, կարօտացաւ իմ հո
գիս քոյ փրկութեանդ որ առնե
լոց ես ազգի մարդկան՚ի ձեռն որ
դւոյ քոյ միածնի * զերէ ես՚ի քո
խոստմունքդ եմ յուսացեր որ
մեր նախահարցն հետ արարեր ես:

Տ՟յսինքն, իմ հոգւոյս աչքն ըս
պասելով քոյ յաւիտենական բա
նիդ նուաղեցաւ և տկարացաւ
* աղաղակեցի իմ սրտիս մէջն և
ասացի, թէ ո՞ր ժամ երբ կումխի
թարես զիս:

Տ՟յսինքն, սաստիկ տառապան
քէս այնպէս հալեցայ և մաշեցայ
որ մարմինս պարզկայութեմ՟ վայր
ձգած տկի նման սառեցաւ և չո
րացաւ * և ես ամենևին քո ճշ
մարիտ և արդար խոստմունքդ չի
մոռացայ:

Տ՟յսինքն, քանի՛ է քոյ ծառայիդ
օրերն, իբր որչափ ապրիլ պի
տիմ ես այս աշխարհիս վերայ *
երբ իրաւունք և դատաստան կա
նես ինձ պատժելով զիմ թշնա
միքն, որ զիս անդադար կուհա
լածեն:

Տ՟յս

Եղիցի սիրտ իմ ամ
բիծ յարդարութեն
քում * զի մի՛ ամա
չեցից:

Կարօտացաւ անձն
իմ՚ի փրկութիւն քո
* զի ես՚ի բանս քո
յուսացայ:

Մաշեցին աչք իմ
բանի քում * ասացի
երբ մխիթարեսցես
զիս:

Եղէ ես որպէս տիկ՚ի
պարզի * զի զարդա
րութիւնս քո ես ո՛չ մո
ռացայ:

Քանի՛ են աւ
ուրք ծառայի քոյ *
երբ արասցես ինձ
իրաւունս՚ի հալած
չաց իմոց:

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս * * այլ ո՛չ ոպ̃ զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են * 'ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ։

Փոքր մի ևս և կորուսանէին զիս յերկրի * այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս * և պահեցից զվկայութ̃իս բերանոյ քոյ։

Յաւիտեան տ̃ր բան քո կայ յերկինս * յազգ դէ մինչև յազգ ճշմարտութ̃ի քո։

Հաստատեցեր զերկիր * և կայ։

Այսինքն, պատմեցին ինձ անօրէն և ամբարիշտ մարդիք իւրեանց առասպել խորհուրդն առ'ի մոլորեցուցանել զիս * բայց նոցա բանքն ամենևին քոյ ած̃ային օրինացդ չեն նմանիր։

Այսինքն քո օրէնքդ և քո պատուիրանքդ ըստոյգ և ճշմարիտ են * իմ թշնամիքն զիս անիրաւ տեղ հալածեցին, դու ինձ օգնական եղիր քո ած̃ային խոստմամբդ։

Այսինքն, փոքր էր մնացեր թէ զիս իմ թշնամիքն իւրեանց խաբէութ̃են կորուսեր և փչացուցեր էին երկրիս վերայ * բայց ես քոյ ողորմութ̃եդ ամենևին բաց չէ՛ թողի զքո ած̃ային պատուիրանքդ։

Այսինքն, դու ուրեմն քո առատ ողորմութ̃եդ փրկէ զիս և ազատէ * որ ես քանի կենդանի եմ զքո ճշմարիտ վկայութիւնդ սրտի մտօք պահել կարենամ։

Այսինքն, քո խօսքդ և քո բանդ որ միանգամ ասացեր ես և հրամայեր ես տ̃ր ած̃, յաւիտեանս յաւիտենից հաստատուն կայ 'ի յերկինս * և քո ճշմարիտ խոստմունքդ որ արարեր ես մեր նախահարցն հետ, յազգէ մինչև յազգ անփոփոխ է՛։

Այսինքն, դու 'ի ըսկզբանէ քոյ ած̃ային բանիւ̂դ հիմնեցիր և

հաստատեցիր զերկիրս 'ի մէջ օդոյս * որ հնազանդելով քո ահեղ հրամանացդ բնաւ իւր տեղէն չի՛ շարժիր ։

Ա—յսինքն , քոյ հրամանացդ և քոյ իշխանութեդ կու ըսպասէ ցերեկն առ 'ի կարգաւորել զժամս իւր * զի , է ամ ըստեղծուածք ծառայի նման քեզ կու հնազանդին ։

Ա. յսինքն , թէ որ ես հանապազ քո օրէնքդ չի՛ խօսէի և չի՛ մտածէի * շատոնց կորեր էի իմ խոնարհութեան միջումն , իբր իմ խղճութեան և տառապանաց միջումն ։

Ա—յսինքն , ես զքո իրաւունքդ և զքո արդար դատաստանդ ամենևին չի՛ մոռացայ * զէրէ դու նոքօք զիս կեցուցիր և ապրեցուցիր 'ի բնաւից փորձութէց ։

Ա—յսինքն , ես քո խղճուկ ծառայդ եմ , և քեզ եմ ապաւիներ , դու օգնէ՛ և փրկէ՛ զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն * զէրէ ես միշտ զքո արդարութիդ և զքո իրաւունքդ խնդրեցի և սիրեցի ։

Ա—յսինքն , իմ թշնամիքն դիշեր և ցերեկ ինձ ըսպասեցին որ զիս իւրեանց ճարտարութեն ըսպանանէին և կորուսանէին * զէրէ ես միշտ զքո ամծայրին վկայութիդ միտք անելս յետնէ էի ։

Ա—յս

Հրամանի քում մնայ տիւ * զի ամենեքեան ծառայք քո են ։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին * կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ էի 'ի խոնարհութեան իմում ։

Յաւիտեան ոչ մոռացայ զարդարութիս քո * զի նոքօք կեցուցեր զիս ։

Քո եմ ես , և կեցո՛ զիս * զի զարդարութիս քո խնդրեցի ։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի կորուսանել զիս * զի զվկայութիս քո ես 'ի միտ առի ։

Յա̃մ կատարածի տեսի զվախճան * յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո * զօրհանապազ խօսք իմ էին ։

Քան զթշնամիսն իմ իմաստուն արարեր զիս 'ի պատուիրանս քո * զի յաւիտեան իմ էին։

Քան զա̃մ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ * զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին ։

Քան զծերս իմաստուն եղէ * զի զպատուիրանս քո քննեցի

Յա̃մ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ * ո՛չ զի պահեցից զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ * զի դու օրէնս դէտ արարեր զիս։

Տ. յսինքն, ա̃մ գիտութեց և ա̃մ արհեստից վերջն տեսայ * բայց քո ա̃ծային օրէնքդ և պատուիրանքդ ինձ սաստիկ լայնատարած և անվերջանալի թուեցան։

Տ. յսինքն, ինչպէս ուղիղ սրտով սիրեցի ես զքո օրէնքդ և ըզպատուիրանքդ ո̃ր ա̃ծ * որ միշտ և հանապազ 'ի բերան ունէի և կու քարոզէի։

Տ. յսինքն, դու զիս քան զիմ թշնամիքն իմաստուն արարիր քոյ ա̃ծային պատուիրանքովդ * զէրէ հանապազ իմ մտաց մէջն էին և զիս կուղ զէին ըստ քոյ կամացդ և ըստ քոյ հաճութեդ։

Տ. յսինքն, ես քան զամէն իմ վարպետներն իմաստուն եղայ * զէրէ քո ա̃ծային վկայութիւքդ միշտ 'ի բերան ունէի և կու քննէի։

Տ. յսինքն. քան զհալևոր և ծեր մարդիքն իմաստուն եղայ * զէրէ քո ա̃ծային պատուիրանքդ քննելոյ և իմանալոյ յետնէ կացայ։

Տ. յսինքն, ամէն չար ճանապարհներէ զիմ ոտքերս արգելեցի * որ կարենամ կատարելապէս պահել զքո ա̃ծային բանդ։

Տ. յսինքն, ես քո իրաւունքէդ և արդար դատաստանէդ երբեք չի' դարձուցի * զէրէ դու քոյ ա̃ծային օրինացդ գիտակ և վերահասու արարիր զիս։

Այսինքն, ո՛հ թէ ինչպէս քաղցր կու թուին քո ածային բանքդ իմ քմացս, իբր իմ մտաց բերանին * ճշմարիտն ասեմ, առաւել քաղցր են քան զմեղրն իմ մարմնոյս բերանին։

Այսինքն, ես քո պատուիրանացդ հետևելով իմացայ և ատեցի զամէն չարութն և անօրէնութն ճանապարհներն * զէրէ դու զիս քոյ ածային օրինացդ գիտակ և վերահասու արարիր։

Այսինքն, քո ածային բանդ իմ մտաց ոտքերին ճրագ է դարձեր, և զիս կու ուղղէ առ ճշմարիտն և առ բարին * և իմ կենցաղավարութն ճանապարհին լոյս կուտայ, որ չի թեքվիմ 'ի քոյ պատուիրանացդ։

Այսինքն, ես իմ սրտիս միջումն երդում արարի և հաստատեցի * որ միշտ և հանապազ զգուշութբ պահեմ զքո արդար դատաստանիդ իրաւունքն։

Այսինքն, խիստ շատ տառապանաց և վշտաց միջումն խեղճ եղայ * դու տր ած կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս ինչպէս որ խոստացեր ես։

Այսինքն, իմ բերանիս կամաւոր ուխտադրութեն հաճիր տր ած * և քո ածային իրաւունքդ ինձ ուսո՛։

Այսինքն, իմ հոգիս և մարմինս

Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս իմ բանք քո * քան զմեղր բերանոյ իմոյ։

'Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ատեցի զամ ճանապարհս չարաց * զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Ճրագ է բան քոյ ոտից իմոց * և լոյս տայ շաւղաց իմոց։

Երդուայ և հաստատեցի * զի պահեցից զամ իրաւունս արդարութն քոյ։

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ * տր կեցո՛ զիս ըստ բանի քում։

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց տր * և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ։

Անձն իմ 'ի ձեռս

քո յամ ժամ * և
զօրէնս քո ես ո՛չ մո
ռացայ։

Սա դին ինձ մեղա
ւորք զորոգայթ * ՚ի
պատուիրանաց քոց
ես ո՛չ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայ
ութիս քո յաւիտեն
* զի ցնծութի են
սրտի իմոյ։

Խոնարհեցուցի ըզ
սիրտ իմ առնել զար
դարութիս քո յաւիտ
եան * վս հատուց
ման։

Զանօրէնսն ատեցի
* և զօրէնս քո սի
րեցի։

Օգնական և փրկիչ
իմ ես դու * և ես ՚ի
բանս քո յուսացայ։

՚Ի բաց եղերուք յի
նէն չարք * և քննե

հանապազ քո ձեռքումդ է, իբր
քոյ աստուածային հրամանացդ
հնազանդ է * և ես զքո օրէնքդ
ամենևին չի՛ մոռացայ։
Այսինքն, իմ թշնամիքն ճնա
րագիտութբ ինձ թալաք սարքե
ցին * բայց ես ՚ի քոյ ածային պա
տուիրանացդ չի՛ մոլորեցայ։
Այսինքն, ժառանգեցի և ինձ
յատուկ ըստացուած արարի քո
ածային վկայութիւնքդ միշտ և
հանապազ * զէրէ իմ սրտիս ցն
ծութիւն և ուրախութիւն կու
տան։
Այսինքն, ես զիմ սիրտս և զիմ
դիտաւորութիւնս խոնարհեցու
ցի և յօժարեցուցի, որ միշտ զքո
արդարութիւնդ և զքո իրաւ
ունքդ անպակաս կատարեմ * որ
դու ինձ զվարձս հատուցանես,
իբր քոյ երանական տեսութեդ
արժանի անես։
Այսինքն, միշտ անօրէն և ամ
բարիշտ մարդիկն ատեցի * և զքո
ածային օրէնքդ սիրեցի և պա
հեցի։
Այսինքն, դու իմ ամէն նե
ղութե և վշտի միջումն ինձ օգ
նական եղար և զիս փրկեցիր *
զէրէ ես քոյ ածային խոստմանցդ
յուսացայ։
Այսինքն, հեռացէք ինձանից
ո՛վ չարք և անօրէնք * որ ես իմ

ա̃յ օրէնքն և պատուիրանքն քննե
լոյ և իմանալոյ յետնէ կենամ։
Այսինքն , օգնէ՛ ինձ տ̃ր ա̃ծ
ինչպէս որ խոստացեր ես , և փր
կէ՛ զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն *
և զիս մի՛ յամօթ աներ զրկելով
զիս իմ յուսացեալ բարեացն ,
իբր ՚ի քոյ յերկնից արքայու
թենէն։
Այսինքն , օգնէ՛ ինձ և ապրեցո՛
զիս իմ երևելի և աներևոյթ թշ
նամեաց ձեռքէն * որ ես կարե
նամ հանապազ ուղիղ սրտով
զ.քո ա̃ծային իրաւունքդ խորհիլ
և մտածել։
Այսինքն, դու տ̃ր ա̃ծ անարգե
ցիր և ոչինչ համարեցիր այնպի
սի մարդիկքն որ ապստամբեցան ՚ի
քոյ իրաւունքէդ և ՚ի քոյ արդար
դատաստանէդ * զէրէ նց̃ խոր
հուրդն և դիտաւորութիւն անի
րաւութե̃ էր , իբր անզեղջ որ
տիւ ընդդէմ քոյ ա̃ծային կամացդ
կումեղանչէին։
Այսինքն , ես զամէն աշխար
հիս մեղաւոր մարդիկքն յանցաւոր
և օրինազանց համարեցի * այնոր
համար զ.քո ա̃ծային պատուի
րանքդ սիրեցի և ընդունեցի։
Այսինքն , զ.քո ա̃ծային ահդ
և երկիւղդ իմ մարմինս բևեռէ՛
իբր իմ սրտիս մէջն տպաւորէ՛ *
զէրէ ես իմ մանկութենս իվեր ՚ի

ցեց զպատուիրանս
ա̃յ իմոյ։
Օգնեա՛ ինձ ըստ բա
նի քում և կեցո՛ զիս
* և մի՛ յամօթ առ
ներ զիս ՚ի յուսոյ
իմոյ։

Օգնեա՛ ինձ և ապ
րեցո՛ զիս * և խորհե
ցայց յիրաւունս քո
յա̃մ ժամ։

Անարգեցեր զամե
նեսեան ոք ապս
տամբք եղեն յարդա
րութեանց քոց * զի
անիրաւութե̃ էին
խորհուրդք նց̃։

Յանցաւորս համա
րեցայ զամենայն մե
ղաւորս երկրի * վս̃
այսորիկ սիրեցի զպա
տուիրանս քո։
Բևեռեա՛ ընդ եր
կիւղ քո զմարմին իմ
* զի ՚ի դատաստանաց
քոց երկեայ յոյժ։

Արարի իրաւունս և արդարութիւն * մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Ընկալ զծառայ քո ՚ի բարի * զի մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս։

Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում ո՟ր * և բանից արդարութեան քում։

Արա՛ ընդ ծառայի քում ո՟ր ըստ ողորմութեան քում * զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Ծառայ քո եմ ես իմաստուն արա՛ զիս * և ծանեայց զվկայութիւնս քո։

քո արդար դատաստանէդ սաստիկ վախեցայ։

Ամենակալն, ո՟ր ա՟ծ ես մինչև ցայսօր իրաւամբ և արդարութեամբ շրջեցայ ՚ի մէջ մարդկան * կու աղաչեմ զքեզ որ զիս չի՛ մատնես իմ նեղչաց ձեռքն, իբր իմ թշնամեաց ձեռքն, որ զիս զուր տեղ պարտաւորելով և հայհոյելով համապաղ կու վշտացուցանեն և կու հալածեն։

Ամենակալն, ընդունէ՛ և նախախնամէ զքո ծառայդ սիրով և քաղցրութեամբ * որ ամբարտաւան և գոռոզ մարդիկք իւրեանց հպարտախօսութեամբն զիս չի՛ վշտացուցանեն։

Ամենակալն, իմ աչքերս միշտ քոյ օգնութեանդ և քոյ փրկութեանդ ըսպասելով * և քոյ ճշմարիտ բանիցդ և արդար խոստմանցդ նայելով վաստակեցաւ և նուաղեցաւ։

Ամենակալն, պահպանէ՛ ո՟ր ա՟ծ զքո ծառայդ քո ողորմութեամբդ և գթութեամբդ * և քո իրաւունքդ և արդար դատաստանդ ինձ կատարելապէս ուսո՛։

Ամենակալն, ես քո խղճուկ ծառայդ եմ, իմաստուն արա՛ զիս քո երկնային շնորհօքդ * որ ճանաչեմ և գիտենամ զքո ա՟ծային վկայութիւնքդ։

Այսինքն , այժմ ժամանակ է
որ ես ծառայութի̃ անեմ իմ տի
րոջն , քարոզելով և պատմելով
զ.քո երկնային ճշմարտութի̃դ *
զէրէ շատացան անզգամ և աներ
կիւղ մարդիկքն և խափանեցին
զ.քո ա̃ծային օրինադրութի̃դ :
Այսինքն, նորա համար սիրեցի
՚ի մանկութէ ՚ի մէ զ.քո ա̃ծային
պատուիրանքդ * առաւել քան
զա̃մ ոսկի , և զտպազիոն , որ է
թօփազ քարն, զէրէ քո հաւատա
րիմ ծառայդ եմ ես, և քեզ ամե
նևին հաճոյանալ կամիմ, և զ.քո
կամքդ կատարել ցանկամ:
Այսինքն , քո ամէն պատուի
րանքդ ինձ աջողվեցաւ , իբր ես
զ.քո ամէն պատուիրանքդ ուղիղ
սրտով ընդունեցի, և աջողութի̃
կատարեցի առանց դժուարու
թե̃ * զէրէ ատեցի անօրէն և չար
մարդկանց ճանապարհն և կենցա
ղավարութի̃ն :
Այսինքն , քո ա̃ծային օրինաց
վկայութի̃քն սքանչելի և զարմա
նալի են , խորին և խորհրդաւոր
են * նորա համար իմ անձս , իբր
իմ սիրտս սիրեց զնոսա :
Այսինքն , քո ա̃ծային բանիցդ
մեկնութիւննն մարդկային մտաց
խաւարն կուլուսաւորէ * և կու
իմաստնացուցանէ զտղայս , իբր
զպարզամիտ և զմիամիտ մարդիկք :

Այս

Ժամ է պաշտել
զՏ̃ր * խափանեցին
զօրէնս քո :

Վասն այսորիկ սիրե
ցի զպատուիրանս քո
* քան զա̃մ ոսկի և
զտպազիոն :

Ամենայն պատուի
րանք քո աջողեցան
ինձ * զի ատեցի ես
զճանապարհս չարաց :

Սքանչելի են վկայ
ութի̃ք քո * վասն այ
սորիկ սիրեաց զնոսա
անձն իմ :

Յայտնութի̃ բանից
քոց լուսաւոր է * և
իմաստուն առնէ
զտղայս :

Զբերան իմ բացի եւ առի զհոգի * ՚ի պատուիրանս քո փափաքեաց անձն իմ։

Նայեաց առ իս եւ ողորմեաց ինձ * ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քոյ։

Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի քում * եւ մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։

Փրկեա՛ զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդկան * եւ պահեցից զպատուիրանս քո։

Երեւեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո * եւ ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Վտակք ջուրց իջին աչաց իմոց * զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո։

Արդար ես դու Տր * եւ ուղիղք են դա

Այսինքն, ես իմ մտաց բերանն բացի, եւ առի զհոգի գիտութն եւ իմաստութն * զէրէ քո ածային պատուիրանացն փափաքեցաւ իմ հոգիս։

Այսինքն, նայիր դէպ յիս եւ ողորմիր ինձ այս անցաւոր երկրիս վերայ * ինչպէս որ քեզ իրաւունք եւ սովորութիւն է, որ քոյ տր անուանդ սիրողացն կու ողորմիս եւ կու գթաս։

Այսինքն, զիմ սովորութն եւ կենցաղավարութն ճանապարհս ուղղէ՛ դէպ ՚ի քո ածային բարեհաճութիդ, ինչպէս որ խոստացեր ես ինձ * որ ամենեւին մեղք եւ անօրէնութիւք ինձ չի՛ տիրեն։

Այսինքն, փրկէ՛ զիս ՚ի չարախօսութենէ եւ ՚ի բամբասանաց մարդկան * որ ես միամտութբ կարենամ պահել զքո ածային պատուիրանքդ։

Այսինքն, երեւեցուր քո բարեգութ եւ ողորմած երեսդ քոյ ծառայիդ * եւ ուսո՛ ինձ հնազանդիլ քոյ ածային իրաւանցդ եւ արդարութենցդ։

Այսինքն, իմ աչքերէս արտասուքի սէլաւներ թափեցան * զիրէ զքո ածային օրէնքդ ըստ արժանոյն չի՛ պահեցին։

Այսինքն, դու արդար եւ ճշմարիտ ես տր ած * եւ քո իրաւ

ունքդ

ունքդ և դատաստանքդ ուղիղ են։

Այսինքն , դու հրամայեցիր որ զքո ածային վկայութիւնքդ արդարութբ և անարատութբ պահենք * զերէ խիստ ճշմարիտ և լուսաւոր են։

Այսինքն , մաշեց և հալեց զիս քոյ ածային օրինաց նախանձն * զերէ տեսի որ իմ թշնամիքն զքո ածային պատուէրդ մոռացան։

Այսինքն , քո բանքդ և քո պատուիրանքդ ընտիր և մաքուր են * և քո ծառայդ սիրեց և պահեց զնոսա։

Այսինքն, ես մատղաշ երախայի նման իմ թշնամեաց աչաց առաջեւն արհամարհեցայ և անարգեցայ * բայց զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւնդ ամենևին չի՛ մոռացայ։

Այսինքն , քո արդարութիւնդ հանապազ ուղիղ և կատարեալ է՛ * և քո ածային օրէնքդ միշտ ճշմարիտ է՛։

Այսինքն , շատ անգամ նեղութիւնք և վիշտք զիս պատեցին * բայց ես զքո ածային պատուիրանքդ միշտ 'ի բերան ունէի։

Այսինքն , քո ածային վկայութիւնքդ արդարութբ և ուղղութբ կան և կուռնան մինչև յաւիտեան * դու իմաստուն արա

զիս

տաստանք քո։

Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայութեանց քոց Տր * և ճշմարիտք են յոյժ։

Մաշեաց զիս նախանձ քո * զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընտրեալ է՛ բան քո յոյժ * և ծառայ քո սիրեաց զայն։

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ * և զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Արդարութի քո արդարութի յաւիտենից * և օրէնք քո ճշմարիտք են։

Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս * և պատուիրանք քո խօսք իմ էին։

Արդարութբ են վկայութիւնք քո յաւիտեան * իմաստուն արա՛ և կեցո՛ զիս։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով, լուր ինձ Տէր * զի զարդարութիւնս քո խնդրեցից։

Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա՛ զիս * և պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի * զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու * 'ի խօսիլ ինձ զբանս քո։

Զձայնի իմում լուր Տէր ըստ ողորմութեան քում * և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն * զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։

Մերձ ես դու Տէր * և ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են։

զիս նոքօք, և փրկէ և ազատէ 'ի մոլորութեամբ։

Այսինքն, աղաղակեցի դէպ քեզ բոլորով սրտիւ իմով, լսէ ինձ Տէր Աստուած * զէրէ ես զքո արդարութիւնդ և քո իրաւունքդ խնդրեցի։

Այսինքն, աղաղակեցի դէպ քեզ դու փրկէ զիս իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեացն * որ կարենամ անարատ պահել զքո աստուածային վկայութիւնքդ։

Այսինքն, գիշերահանց կանուխ վերկացայ և դէպ քեզ աղաղակեցի * զէրէ քոյ աստուածային բանիցդ և խոստմանցդ յուսացայ։

Այսինքն, առաւօտէնց կանուխ աչքերս բացի և զարթնեցայ * որ մտածէի և խօսէի զքո աստուածային բաներդ։

Այսինքն, իմ ձայնս լսէ Տէր Աստուած քո ողորմութեամբդ * և քո աստուածային իրաւունքովդ կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս, իմ ատելեաց ձեռքէն։

Այսինքն, իմ հալածիչքն մօտ կացուցին ինձ զիւրեանց անօրէնութիւն և խորամանկութիւն որ զիս խաբելով կորուսանէին * զէրէ քոյ աստուածային օրինացդ հեռացեր էին։

Այսինքն, բայց դու միշտ իմ կշտիս ես Տէր Աստուած * և քո ամենայն պատուիրանքդ ճշմարիտ

և ուղիղ են իմ առաջնա։
Ս~ յոխնքն, ՚ի սկզբանէ ճանաչե
ցի և իմացայ տր ած ՚ի քոյ ածային
վկայութեանցդ * որ մինչև յաւի
տեան անփոփոխ հիմնեցիր և հաս
տատեցիր զնորեանք, իբր զքո
պատուիրանքդ։
Ս. յոխնքն, տես տր ած զիմ
խոնարհութիւն և տառապանքն, և
փրկէ զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն
* զի ես զքո ածային օրէնքդ
չէ մոռացայ։
Ս~ յոխնքն, զիմ դատաստանս
դու արա, և զիս փրկէ ՚ի նոցա
նէ * և ինչպէս որ խոստացեր
ես, ինձ կենդանութիւն պար
գևէ։
Ս~ յոխնքն, քոյ փրկութեան
շնորքն հեռի է ՚ի մեղաւոր մարդ
կանց * զի որ զքո ածային իրաւ
ունքդ և զդատաստանդ չէ պա
հեցին։
Ս~ յոխնքն, քո գթութիւնդ շատ
է տր ած * քո ածային իրաւ
անցդ և արդարութեանցդ գօրայ
փրկէ և ազատէ զիս։
Ս~ յոխնքն, շատք են որ զիս կու
հալածեն և կու նեղացնեն * բայց
ես ՚ի քոյ ածային վկայութեանցդ
ամենևին չէ թեքվեցայ և չէ հե
ռացայ։
Ս~ յոխնքն, կու հայէի դէպ ՚ի
կամապաշտ և անձնազանդ մար

՚Ի սկզբանէ ծանեայ
՚ի վկայութեանց քոց տր
* զի յաւիտեան հաս
տատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութիւն
իմ և փրկեա զիս * զի
զօրէնս քո ես ոչ մո
ռացայ։

Դատեա զդատաս
տանս իմ և փրկեա
զիս * և ըստ բանի
քում կեցո զիս։

Հեռի է ՚ի մեղաւո
րաց փրկութիւն * զի
զիրաւունս քո ոչ
պահեցին։

Գթութիւնք քո բա
զում են տր * ըստ
իրաւանց քոց կեցո
զիս։
Բազում են որք հա
լածեն և նեղեն զիս
* ՚ի վկայութեանց քոց
ես ոչ խոտորեցայ։

Հայէի յանարգութիւնս
և մաշէի * զի զպա

տուիրանս քո ո՛չ պա
հեցին ։

Տես, զի զպատուի
րանս քո սիրեցի * Տ՟ր
ողորմութե՟բ քով կե
ցո՛ զիս ։
Սկիզբն բանից քոց
ճշմարտութի՛ է * յա
ւիտեան են ա՟մ իրա
ւունք արդարութե
քո՟ ։

Իշխանք հալածեցին
զիս 'ի նանիր * և 'ի
բանից քոց երկեաւ
սիրտ իմ ։

Ցնծացայ ես 'ի բանս
քո * որ՟պ այն որ գտա
նէ աւար բազում ։

Զմեղս ատեցի և
անարգեցի * և զօ
րէնս քո սիրեցի ։
Եօթն անգամ յաւ
ուր օրհնեցից զքեզ *
վասն իրաւանց և ար
դարութե քո՟ ։
Խաղաղութիւն բա
զում է այնոցիկ ո՟ք

դիքն, և ես ինձնում կու հալէի
և կու մաշվէի * զէրէ զքո ա՟ծ
ային պատուիրանքդ չի՛ պահե
ցին ։
Այսինքն, տես տ՟ր ա՟ծ, զի ես
զքո պատուիրանքդ ուղիղ սր
տով սիրեցի * դու քու ողորմու
թե՟դ կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս ։
Այսինքն, քո բանիցդ և քու
խոստմանցդ սկիզբն ճշմարտու
թի՛ է * և բովանդակ քու արդա
րութեան իրաւունքն մինչև յա
ւիտեան հաստատուն կան և կու
մնան ։
Այսինքն, թագաւորք և իշ
խանք անիրաւ տեղ զիս հալածե
ցին * բայց ես 'ի քո ա՟ծային բա
նիցդ երկնչելով չի՛ մեղանչեցի
ընդդէմ քու կամացդ ։
Այսինքն, ցնծացայ և ուրախա
ցայ քու խօսքերիդ վերայ * ինչ
պէս մէկ զօրական մի կու ուրա
խանայ իւր թալան արած ապ
րանքին վերայ ։
Այսինքն, ես միշտ զմեղքն ատե
ցի և անարգեցի * և զքո ա՟ծ
ային օրէնքդ սիրեցի և պահեցի ։
Այսինքն, եօթն անգամ օրն
օրհնեցի զքեզ և գովեցի * վա՟ն
քու իրաւանցդ և քու արդարու
թեանցդ ։
Այսինքն, շատ հոգեկան խա
ղաղութի և հանդստութի ու

նին այնպիսի մարդիկն որ կու սի
րեն զքո ածային օրէնքդ * զէրէ
նոքա ամենևին չեն դայթակղիր
և չեն մոլորիր ՚ի քոյ պատուիրա
նաց ճանապարհէն։

Այսինքն, հաստատուն յուսով
ըսպասեցի միշտ քոյ օգնութեդ և
քոյ փրկութեդ տր ած * և զքո
ածային պատուիրանքդ սիրեցի։

Այսինքն, իմ անձս զքո ած
ային վկայութիքդ պահեց և կա
տարեց * և որչափ որ իւր կարօ
ղութին էր սիրեց զնոսա։

Այսինքն, կուպահեմ զքո պա
տուիրանքդ և զքո վկայութիքդ
ուղիղ սրտով * զէրէ իմ ամէն
կենցաղավարութե ճանապարհն
քոյ առաջևդ է։

Այսինքն, արժանի արա զիս
տր ած որ իմ խնդրուածքս քոյ
առաջևդ մօտկանայ, իբր ՚ի քո
ականջդ հասանի * և ինչպէս որ
խոստացեր ես քոյ ածային պա
տուիրանաց ճանապարհումն զիս
իմաստուն արա՛։

Այսինքն, թող մտանէ իմ
աղօթքս քոյ առաջևդ տր ած,
իբր ընդունելի լինի իմ աղօթքս
քո առաջևդ * և քո ճշմարիտ բա
նիւդ զիս փրկէ իմ թշնամեաց
ձեռքէն։

Այսինքն, իմ շրթունքս դիշեր
և ցերեկ քեզ օրհնութի և գո

սիրեն զօրէնս քո *
և ոչ գոյ ՚ի նոսա գայ
թակղութի։

Սպասեցի փրկութե
քում տր * և զպա
տուիրանս քո սիրեցի

Պահեաց անձն իմ
զվկայութիս քո * և
սիրեաց զնս յոյժ։

Պահեցից զպատուի
րանս և զվկայութիս
քո * զի ամ ճանա
պարհք իմ առա
ջի քոյ են։

Մերձեսցին խնդ
րուածք իմ առաջի
քոյ տր * ըստ բանի
քում իմաստուն
արա՛ զիս։

Մտցեն աղօթք իմ
առաջի քոյ տր * և
բանիւ քով փրկեա՛
զիս։

Բղխեսցեն շրթունք
իմ զօրհնութիս քո

* յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո * զի ամենայն պատուիրանք քո արդարութիւնք են։

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս * զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութեան քում Տէր * և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ և օրհնեսցէ զքեզ * և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ * խնդրեա՛ զծառայ քո * զի զպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Տունք: 176.

վութիւն կու բխեն * երբոր ուսուցանես ինձ հոգւովդ սրբով զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւնդ։

Այսինքն, իմ լեզուս անդադար կու պատմէ և կու քարոզէ զքո ամենայն բանքդ * զէրէ քո ամէն պատուիրանքդ արդարութիւնք և ճշմարտութիւնք են հաստատած։

Այսինքն, քո ամենայն ձեռքդ տարածէ և ինձ զկենդանութիւն պարգևէ * զէրէ ես զքո պատուիրանքդ ընտրեցի և պահեցի։

Այսինքն, ես միշտ ցանկացայ և փափաքեցայ քոյ փրկութեանդ Տէր Աստուած * և զքո ամենայն օրէնքդ հանապազ 'ի բերան ունէի։

Այսինքն, քանի իմ անձս կենդանի է՛ կու օրհնէ և կու փառաբանէ զքեզ * միայն թէ քո իրաւունքդ և քո արդարութիւնդ ինձ յօգնութիւն հասանի։

Այսինքն, թէ երբեմն մարդկային տկարութեամբ մեղանչեցի քոյ առաջևդ, և մոլորեցայ ոչխարի նման * բայց դու իբրև հովիւ բարի խնդրէ զքո ծառայդ * զէրէ ես զքո պատուիրանքդ ամենևին չի մոռացայ։

Ըմս օրհնութեան կու յորդորէ մարգարէն Եսայի զհաւատաց եալս գովել և փառաւորել զԱծ վասն փրկութեան որ արար ազգի մարդկան։

Ամենեքն, օրհնեցէք զՏր յայս քաղ սով հաւատաց եալ ժողովուրդք նոր շարադրած օրհնութեամբ, գովելով զծնունդն նր, քարոզելով զչար չարանս և զխաչելութիւն նորա, և փառաւորելով զհրաշալի յարու թիւն նր * զերէ նր աստուածային և թագաւորական իշխանութիւնն ՚յերկինս ՚ի հրեշտակաց և ՚ի հրեշ տակապետաց, ՚ի սերովբէից և ՚ի քերովբէից կու փառաւորի։
Ամենեքն, նր ցանկալի անունն որ է յայս * աշխարհիս մէկ ծայրէն մինչև ՚ի միւս ծայրն ՚ի մէջ զա նազան ազգաց քրիստոնէից պա տուած և փառաւորած է ըստ մա ղաքեայ։
Ամենեքն, նոքա որ կու իջա նեն ՚ի ծով նաւերով, եթէ ոչ առաքեալք որք կու իջանեն ՚ի ծով աշխարհիս իւրեանց մար մնոյ նաւերովն, նք կու փառաւո նեն զանունն քի իւրեանց աւե տարանական քարոզութեամբ, և

Օրհնութիւն Եսայեայ կոյծակ նամաքուր սուրբ մարգարէին: 42:

Օրհնեցէք զԱծ յորհ նութիւն նոր * զի իշխանու թի նր ՚ի բարձունս փառաւորի։

Եւ անուն նր փա ռաւորեալ է * ՚ի ծա գաց մինչև ՚ի ծագս երկրի։

Ոյք իջանեն ՚ի ծով նաւուք * կղզիք և ամ բնակիչք նոցա ընդ նոսա։

Ուրախ եղիցի անապատն և ամ բնակիչք իւր * ուրախ եղիցին բանակք և բակք կեդարու * և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։

Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տացեն ըղփառս այ * և զքաջութի նորա կղզիք պատմեսցեն։

զանազան ըսքանչելագործութեն * կղզիք և ամէն նոցա բնակիչքն իբր զանազան եկեղեցիք քրիստոնէից, որ կղզիներու նման այս աշխարհիս խռովութե ալեաց մի ջումն հաստատեալք են հաւատով, կու օրհնեն և կու փառաբանեն զանունն քո իւրեանց առաքինութբն և բարեգործութեամբն։

Այսինքն, կու ուրախանայ անապատն իւր ամէն բնակչօքն, իբր ազգն հեթանոսաց որ անապատ կասվի վասն ոչ ունելոյ զշնորհս այ, և վասն ոչ ունելոյ զպտուղ ածպաշտութե և բարեգործութե * կու ուրախանայ օրդուն և բակն կեդարու, իբր ազգք և ժողովուրդք արապստանայ, կամ խաւարեցելքն հոգւով, և սևացեալքն մեղօք * և կու ուրախանան և կու ցնծան հոգւով բնակիչքն վիմին, իբր նքա որ քաղաքակից են սրբոց, և ընտանիք են այ, և շինեալք են ի վերայ հիման առաքելոց և մարգարէից, որոյ անկեան գլուխն է ինքն ճշմարիտ վէմն յս քս ըստ պօղոսի։

Այսինքն, այսպիսի հաւատացեալքս քո սարերու գլխներէն կու աղաղակեն, իբր հասանելով ի ծայրս զանազան առաքինութեց հոգւով և ճշմարտութբ կու գո

չեն առ. քս ած , փառք և գոհու-
թի կումատուցանեն նմա * և նր
քաջութին որ կանէ ընդդէմ սա
տանայի յաղթահարելով զբռնու-
թի նորա , և ազատելով զազգս
մարդկան ի մեղաց և՚ի դատապար
տութէ դժոխոց կղզիներն կու-
պատմեն , իբր զանազան եկեղե
ցիք քրիստոնէից կուքարոզեն և
կուդովաբանեն։

Այսինքն , յս քս որն և ածն
երկնային զօրութեց երեւան դէպ
՚ի յերկիրս է՛ դարձուցեր և ըշտա
պելով կուգայ , որ կուխ և պա
տերազմ զարթուցանէ և բորբո
քէ ընդդէմ սատանայի և կամարա
րաց նորա * զճշմարիտ ածպաշ
տութե նախանձն յարուցանէ՚ի
սիրտս հաւատացելոց իւրոց *
և զիւր աւետարանական փողն
փչէ , և գոչէ իւր թշնամեացն
վր թէ ինքն ինքն , և թէ ՚ի ձեռն
առաքելոց բազում զօրութբ և
ըսքանչելագործութբ , և զիւր
եանք զարհուրեցուցանէ։

Այս կուխօսի մարգարէն վասն
ծննդեանն քի ՚ի մարիամայ կու-
սէն։

Այսինքն , ուրախանան և ցն
ծան երկնային զօրութիք ՚ի վե
րուստ մեծապայծառ աւետեօք

վասն

Տր ած զօրութեց
դիմեալ գայ զարթու-
ցանել զպատերազմ
* յարուցանել զնա
խանձ * փող հարկա
նել , և գոչել իվր
թշնամեաց իւրոց զօ
րութբ բազմաւ։

Նոյն Եսայեայ 45·

Ուրախ եղիցին եր
կինք ՚ի վերուստ * և
ամպք ցօղեսցեն զար

դարութիւն։

Ողխեսցէ երկիր զողորմութիւն և զարդարութիւն * առհասարակ բղխեսցէ։

Տունք. 8.

Աղօթք յուխանու մարգարէին: 2.

'Ի նեղութեան իմում ես առ Տր կարդացի * և լուաւ ինձ յանդնդոց դժոխոց աղաղակի իմում։

Լուր Տր ձայնի իմում * զի ընկեցեր

վասն փրկութեան ազգի մարդկան * և ամպերն արդարութի ցօղեն, երբ մարգարէք իւրեանց նախասացութեամբ զՔս որ է արդարութի և սրբութի մեր, 'ի միտս և 'ի սիրտս մեր տպաւորեն։

Այսինքն, բղխէ ամենօրհնեալ երկիրն մարիամ զՔս յարգանդէ իւրմէ կուսականէ, որ է ողորմութիւն և արդարութիւն մեր, ողորմութիւն մեր, զերէ նովաւ զողորմութիւն և զգթութիւն կու գտանենք առաջի հօրն երկնաւորի, և արդարութի մեր, զերէ նովաւ կու սրբվինք և կու արդարանանք 'ի մեղաց մերոց * բայց այս ողորմութիս և արդարութիս չէ թէ մէկ մարդոյ կամ երկու մարդոյ համար կու բղխէ, այլ վս ամենեցուն, թէ արդարոց և թէ մեղաւորաց։

Աղօթք Տն մերոյ յՍի Քի առ հայրն երկնաւոր։

Այսինքն, ես իմ նեղութեան և տառապանաց միջումն աղաղակեցի առ հայրն իմ երկնաւոր * և լուեց ինձ յանդնդոց դժոխոց, երբ 'ի խոր գերեզմանէն զիմ աղաչանքն և զիմ աղաղակն։

Այսինքն, լսէ հայր ինձ զիմ ձայնն և աղաղակն * զերէ դու

զիս ձգեցիր 'ի խորս ծովու, իբր
'ի մէջ վշտաց և տառապանաց աշ
խարհիս մ̃ս փրկութ̃ե ազգի մարդ
կան * և փորձութ̃ե և հալածանաց
պղտոր գետերն զիս պաշարեցին։
Այսինքն, քոյ ա̃մ ներողամտու
թ̃ե և զայրացման բորբոքմունքն
և քոյ բարկութեան ալիքն որ
պիտէիր թափել 'ի մ̃ս ազգի մարդ
կան, ինձ մ̃ս թափեցիր * և սաս
ցի իմ մնաց մէջն մի թէ ես իմ հօր
ա̃յ աչացն անկայ մի, քա՛ւ լիցի։
Այսինքն, կուլինի մի, որ միւսան
գամ ես իմ աչօքս նայիմ 'ի քո ս̃ր
տաճարդ, իբր 'ի քո ա̃ծային էու
թ̃իդ որ է տաճար և բնակութ̃ի
իմ * զերծ չարչարանաց և տառա
պանաց ջրերն մինչև իմ հոգիս
հասաւ * և անդունդք անհնա
րինք, իբր անտանելի և դառն
փորձութիւնք զիս պաշարեցին։
Այսինքն, իմ գլուխս մտաւ
լեռների ձորերն, իբր դժոխոց
դռներն 'ի ներս * իջայ ես երկրիս
խորունկ տեղերն, իբր 'ի դժոխս
* և տեսայ ն̃ր նիգերն և փակերն
իբր սատանայի հնարագործու̃իքն
և բռնութ̃իքն որ ունէր իմ̃ս հոգ
ւոց մարդկան * որ այնպէս ամուր
էին ինչպէս երկաթէ ախեր, իբր
երկաթէ փակեր որ մինչև յա՛ւիտ
եան մարդկային կարօղու̃թ չէին
կարեր կոտրել * բայց կաղաչեմ

զիս 'ի խորս ծովու *
և շրջանք գետոց պա
շարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք
քո և ալիք քո անցին
'ի վերայ իմ * և ասա
ցի թէ մերժեցայ ու
րեմն յերեսաց աչաց
քոց։

Արդ իցէ թէ յաւե
լից հայել 'ի տաճար ս̃ր
քո * զի հեղան զինև
ջուրք մինչև յանձն
իմ * և անդունդք
անհնարինք պաշարե
ցին զիս։

Եմուտ գլուխ իմ
ընդ փապարս լերանց
* իջի ես 'ի խորս երկ
րի * և տեսի զնիգս
ն̃ր * զի էին ո̃չ ախք
յաւիտենից * և ել
ցեն յապականութ̃է
կեանք իմ։

Առ քեզ տր ած իմ 'ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի * և զքեզ տր յիշեցի * և մտցեն աղօթք իմ 'ի տաճար սբ քո:

Զի որք պահէին զունայնութիւն և զստութի * յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան:

Այլ ես 'ի ձայն օրհնութե խոստովանե եղէց քեզ * մատուցից պատարագս տն * և կատարեցից զուխտ իմ 'ի փրկութի:

Տունք : Ը.

զքեզ որ հանես և ազատես զիմ կեանքս այս ապականութե միջէն, իբր 'ի դժոխոց յարուցանելով զիս 'ի մեռելոց:

Այսինքն, ես 'ի նուաղելն մարմնոյ իմոյ իմն խաչին դէպ քեզ աղաղակեցի * և զքո սբ անունդ յիշեցի ասելով, ած իմ ած իմ ընդ էր թողեր զիս * արդ խնդրեմ 'իքէն որ իմ աղօթքս մտանէ 'ի քո սուրբ տաճարդ, իբր յայտնի լինի քոյ ածային և հայրական բարեգթութեդ:

Այսինքն, զէրծ դպիրքն և փարիսեցիքն որ իւրեանց սրտի միջումն ունայնութի կուպահէին, իբր փառասիրութե աշխարհիաւոռեր էին, և զիս սուտ տեղ կուչարախօսէին * իւրեանց ողորմութենն զրկվեցան, իբր այն ողորմութենէն որ հաւատալով ինձ, կրէին ընդունել պիտէին:

Այսինքն, բայց ես երբոր յարիմ 'ի մեռելոց, և համբառնամ 'ի յերկինս, ձայնիւ օրհնութե կու խոստովանիմ զքո անչափ ողորմութիդ և զբարերարութիդ * կու մատուցանեմ քեզ զիմ մարմնանալոյ անօրէնութե պտուղն ընծայ և պատարագ հաշտութե * և կու կատարեմ զիմ ուխտս 'ի փրկութի ազգի մարդկան:

Եւ հասցեն աղօթք մեր 'ի տաճար սուրբ քո, խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր։
Մարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Նա՛ ՚ի մէջ ննջողութե՛ ՚ի տէր յուսացայ և՛ ՚ի լեզուաց չարաց փրկիլ կամեցայ։
զի նետիւք հզօրն սաստիկ խոցեցայ յայսմանձն՛ որ վայրիս ուր պնդխտեցայ։

Իբր , օրհնութիք աստիճանաց
զանազան առաքինութեց և բա
րեգործութեց որովք սակաւ
սակաւ ելանէ մարդ 'ի յերկինս
'ի բնակութին յաւիտենական ,
և են թուով տասն և հինգ։
Առաջին աստիճան առաքինու
թեցն է 'ի մէջ ամ նեղութեց
սրտի մտօք աղաղակելն առ ած։
Այս սաղմոսում կու աղօթէ
մարդարէն առ ած որ զինքն պահ
պանէ 'ի չարալեզու մարդկանց։

յսինքն , ես իմ ամէն նե
ղութեան և վշտի մի
ջումն դէպ առ ած
աղաղակեցի* և նայլսեց ինձ , և
փրկեց զիմ անձս իմ թշնամեաց

նեն

Օրհնութիւնք աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԺԹ.

նեղութեան
իմում ես առ
տր կարդացի
* և լուաւ ինձ, տր
փրկեաց զանձն իմ

'ի շրթանց նենգաւորաց և 'ի լեզուէ չարէ։

Զի՞ տացի քեզ * կամ զինչ յաւելցի քեզ լեզու նենգաւոր։

Ոպ՟ նետք հզօրի զի մխեալք են կայծակամբք կաղնւոյ։

Վայ ինձ զի ընդ երկար եղև պանդխտութիւն իմ * բնակեցայ ես 'ի վրանս կեդարու։

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ որք ատէին զողջոյն։

Ես էի խաղաղարար * յորժամ խօսէի մարտնչէին ընդ իս։

նենգաւոր շրթունքէն, և չար լեզուէն, որ զիս զուր տեղ պարտաւորելով և բամբասելով կուզէին 'ի բարի գործոյ հեռացուցանել։

Այսինքն, բայց ասէ ինձ ով նենգաւոր լեզու, ինչ կուտան քեզ մարդիկ քոյ չարալեզվութեան համար * կամ ինչ կաւելացուցանես, և կուշահիս դու քո զուր խօսքովդ և քոյ հայհոյանօքդ։

Այսինքն, քո լեզուդ զօրեղ և քաջ մարդկանց նետերին կունմանի, որ մխված են կաղնոյ փայտի կրակովն։

Այսինքն, վայ ինձ որ շատ ապրեցայ այս սուտ աշխարհիս վերայ օտարականի և պանդխտի նման * և բնակեցայ 'ի վրանս կեդարու, իբր 'ի չատիրս արաբացւոց, կամ մտօք խաւարեալ, և հոգւով սևացեալ մեղաւոր մարդկանց միջումն։

Այսինքն, շատ անգամ բնակեցայ ես այնպիսի մարդկանց հետ, որ իւրեանց չարասրտութենէն զիմ ողջոյնս կու ատէին, իբր զիմ բարևս չէին ուզեր առնուլ։

Այսինքն, ես իմ սրտիս միջումն նոցա հետ հաշտ էի, և միշտ կուզէի թէ խաղաղութիւն անէի * բայց երբոր կու ըսկսէի խօսիլ,

ինձ

ինձ հետ կուկռուէին և կու հակառակէին ։

Երկրորդ աստիճան առաքինութեանց է վերացուցանելն զմիտս առ ա̃ծ, և 'ի նմանէ միայն զօգնութիւն խնդրելն ։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զմեզ, յուսալ և ապաւինիլ առ ա̃ծ ։

Այսինքն, ես զիմ աչքերս բարձրացուցի դէպ 'ի լեռներն, իբր դէպ 'ի յերուսաղէմ որ հիմնած էր սիոնի սարերին վերայ, և տեղն էր տապանակին կտակարանաց * և յոյս ունիմ որ այս իմ տառապանաց միջումն այն տեղէն ինձ օգնութիւն գայ ։

Այսինքն, իմ օգնութիւնս ոչ 'ի մարդկանէ, այլ յա̃յ կու գայ * այն աստուծոյն կասեմ որ զերկինս և զերկիր յոչնչէ ըստեղծեր և գոյացուցեր է ։

Այսինքն, մի՛ վախեր և մի՛ դողդողացներ զքո ոտքերդ, իբր մի՛ երկմտիր և մի՛ յուսահատիր 'ի բարեգործութենէդ * և մի՛ թողուր որ քո պահապանդ ննջէ, իբր մի՛ թողուր անհոգութե̃ որ քո խղճմտանքդ թուլանայ ։

Այսինքն, ինչպէս որ չի՛ ննջեր և չի՛ քնիր ա̃ծ, որ խորայելի պա

հա

Օրհնութիւնք աստիճանաց ։

Սաղմոս. ՃԻ ։

Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս * ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն ։

Օգնութի̃ ինձ 'ի տ̃նէ եկեսցէ * որ արար զերկինս և զերկիր ։

Մի՛ տար 'ի սասանութի̃ զոտն քո * և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո ։

Ա̃հ ոչ ննջէ և ոչ 'ի քուն երթայ պահա

պանն իսրայէլի։

Տէր պահեսցէ զքեզ * և Տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով։

Արեգակն 'ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ * և մի լուսինն 'ի գիշերի։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ * պահեսցէ Տէր զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո յայսմ հե

հապանն է, իբր ինչպէս որ չի՛ մոռանար Աստուած իւր հաւատացեալ ժողովուրդն, և իւր սովորական նախախնամութենէն չի՛ թուլանար։

Այսինքն, զէրէ տեսանելով Աստուած զքո ըզգաստութիւդ կուպահպանէ զքեզ իւր երկնային շնորհօքն * Տէր Աստուած իւր աջ ձեռքովն, իբր իւր ամենակարող զօրութեան զքեզ վեր կուպատէ, և քեզ օգնական կուլինի քու ամէն տառապանաց միջումն։

Այսինքն, ցերեկն արեգակն քեզ չի՛ մեղանչէր, իբր քու աջողութեան և խնդութեան միջումն փառաւորութեան և գոռոզութեան ջերմութիւն քեզ չի՛ տիրեր * և գիշերն լուսինն քեզ վնաս չի՛ հասուցաներ, իբր քու անաջողութեան և տրտմութեան միջումն ցանկութեան ախտն զքեզ չի՛ յաղթահարեր։

Դարձեալ, աւետարանական ճշմարտութեան արեգակն զքեզ չի՛ դատեր * և մովսիսական օրինաց լուսինն զքեզ չի՛ դատապարտեր։

Այսինքն, զէրէ Տէր Աստուած կուպահէ զքեզ յամ չար հանդիպուածոց * և կուպահպանէ Տէր Աստուած զքո անձդ յամենայն փորձութենէ։

Այսինքն, Տէր Աստուած կուպահէ զքո մուտքդ և զքո ելքդ, իբր

ծնունդդ, և զքո մահդ, և զքո հոգեկան կենցաղավարութիքդ մինչև յաւիտեան։

Այս բորորդ աստիճան աւազինութեցն է ուրախանալն և զուարճանալն հոգւով 'ի տանն տ̃յ, 'ի պաշտաման նորա։

Այս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն վասն խնդութեան իւրոյ 'ի մտանելն 'ի յերուսաղէմ։

Այսինքն, կուրախանայի և կուզուարճանայի ես * երբոր կասէին ինձ իմ բարեկամքն թէ տ̃յ տունն կու երթանք, իբր 'ի յերուսաղէմ։

Այսինքն, սաստիկ ցնծութեա այնպէս կութվէր ինձ թէ ոտքերս քո դռներդ երհասեր ո՛վ ըը եէմ։

Պարզեալ կութվէր ինձ թէ քո երկնային դռներդ եմ հասեր ո՛վ երուսաղէմդ վերին։

Այսինքն, երուսաղէմն հրէաստանի շինած է մէկ պատուական քաղաքի նման գեղեցիկ շինուածովք * և իւր գեղերն և արտարակներն իւր բոլորքն են։

Պարզեալ վերինն երուսաղէմ աննման քաղաքի նման յօրինած և զարդարած է տ̃ծային փառօք * և իւր բնակութիքն և օթևանքն զինքն շրջապատեր են բոլորաշէնք,

տէ մինչև յաւիտեան։

Տունք. 8.

Օրհնութիւք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԱ.

Ուրախ եղէ ես * ոյք ասէին ցիս 'ի տուն տ̃ն երթիցուք մեք։

Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ։

Ո՛ երուսաղէմ շինեալ որպ քաղաք * և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։

Անդ ելանեն ազգ. ազգ. տն * վկայութի իսրայելի * խոստովան. լինել անուան տն ։

Անդ արկեալ են աթոռք դատաստանի * աթոռս արկեալ են ՚ի տան դաւ-թի ։

ուր կու բնակին սբք և երանելիք ըստ իւրաքանչ իւր աստիճանի և ըստ արժանաւորութեան և կու ըղձմայլին երանական տեսութե փրկչին իւրեանց ։

Այսինքն, ՚ի յերուսաղէմ հրեշատակի կու գնան տարին երեք անգամ զանազան ազգք իսրայելացւոց * ըստ վկայութեան իսրայէլի, երբ ինչպէս որ պատուիրեր էր ած իսրայելացւոցն * որ խոստովանէին զանունն այ, և շնորհակալ լինէին վս բարերարութե նր ։

Պարձեալ ՚ի յերուսաղէմ վերին կու ելանեն զանազան ազգք հաւատացելոց, ինչպէս որ խոստացեր է ած իւր ընտրեալ ծառայիցն * որ խոստովանին, որհնեն գովեն և փառաբանեն անդադար ընդ երկնային զօրութեանց զանուն տն մերոյ յի քի ։

Այսինքն, ՚ի յերուսաղէմ հրեշատակի դատաստանի և իրաւանց աթոռներ կայ դրած առ ՚ի դատել զժողովուրդս իսրայելացւոց * և այս աթոռներս միշտ հաստատ կան դաւթի մարգարէի տան միջումն ։

Պարձեալ ՚ի յերուսաղէմ վերին երկոտասան առաքելոց աթոռքն պատրաստեալ կան, որ նստին և դատեն զերկոտասան ազգն իսրայելի * և այս աթոռներս հաս

տատած են ճշմարիտ գաւթի
տան միջուածս, իբր յի քի տան
միջուածն որ է արքայութիւն երկ
նից։

Այսինքն, հարցուցէք երուսա
ղեմայ բնակչացն թէ ողջոյն է ՚ի
յերուսաղեմ, իբր թէ ինչպէս
է խաղաղութիւն և յանդորրու
թիւն * և թէ ինչպէս է իւր շի
նութիւն և առատութիւն և իմացէք
դուք որ կուսիրէք զքեզ ած։

Պարձեալ հարցուցէք երկնայ
ին երուսաղեմայ բնակչացն,
իբր առաքելոց և մարգարէից
կարգալով զգրեանս նց, և իմա
ցէք թէ ինչպէս խաղաղութի և
խնդութի է ՚ի տեղն * և թէ ինչ
պէս լիութիւն և առատութի է
շնորհաց և երանական տեսու
թե, դուք որ հաւատացեալքդ
էք, և ուղիղ սրտիւ կուսիրէք
զքեզ ած։

Այսինքն, և ասացէք, քոյ քաղ
զինուորաց կարօղութեն խաղա
ղութիւնն և խնդութիւնն ան
պակաս լինի քեզանից ով երու
սաղէմ քաղաքդ * և շինութին
և առատութիւնն քոյ աշտարակ
ներէդ և քոյ ամրոցներէդ։

Պարձեալ ասացէք, քո նախախ
նամօղ հոգւոյդ սրբոյ հովանա
ւորութեն խաղաղութիւնն և
միաբանութիւնն անպակաս լինի

Հարցէք զողջունն
երուսաղէմի * և զշէ
նութեն որք սիրէք
զքր։

Եղիցի խաղաղութի
՚ի զօրութե քում *
և շինութիւն յաշ
տարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութի * վս քոյ, և վասն տան տն այ մերոյ խնդրեցաք զբարութի 'ի քէն։

Տունք. Ց։

Օրհնութիւք աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԲ։

քեզանից ով մայր սբ եկեղեցի * առաքինական վարուց և բարեգործութեց առատութիւնն 'ի քո վարդապետացդ և առաջնորդացդ որք են աշտարակք և ամրոցք քո։

Այսինքն, զայս խաղաղութիս ես միշտ 'ի բերան ունիմ վասն իմ եղբարցն և բարեկամացն որք բնակեալ են 'ի քեզ ով երուսաղէմ քաղաքդ * և քեզ համար և այ տանն համար, իբր այ տաճարին համար քեզ միշտ զբարութիւն խնդրեցաք յայ։

Դարձեալ զայս խաղաղութիս ես միշտ 'ի բերան ունիմ վասն իմ եղբարցն և բարեկամացն, իբր վասն ամ հաւատացեալ քրիստոնէից որ բնակեր են քոյ միջումդ ով մայր եկեղեցի, և քեզ համար, որ տուն և տաճար ես այ խնդրեցաք զբարութիւն 'ի քրիստոսէ, իբր զշնորհս և զօգնութիւն։

Չորրորդ աստիճան առաքինութեանցն է հաւատալն թէ ամ շնորհք և բարութիւնք ձեռամբն այ կու պարգևին մարդկան։

Այս սաղմոսումս կու յուսայ մարգարէն առ այ գոլով 'ի մէջ վտանգի։

Այս

Այսինքն , դէպ քեզ բարձրացուցի տ̅ր ա̅ծ իմ մտաց աչքերն խնդրելով ի քէն զօգնութիւն և զողորմութի * ես 'ի մարդկանէ ակնկալութի չունիմ այլ 'ի քէն միայն , որ կու բազմիս և կու բնակիս 'ի յերկինս , իբր 'ի հրեշտակս և 'ի ս̅բս ։

Այսինքն , ինչպէս ծառայի աչքն իւր տիրոջ ձեռքն կունայի * և ինչպէս որ աղախնոյ աչքն իւր խաթունի ձեռքն կունայի որ նորանէ վարձք և պարգևք ընդունի ։

Այսինքն , այնպէս մեր մտաց աչքերն դէպ քեզ կունային հանապազ * մինչև որ քո ա̅ծային գթութե̅դ ողորմիս մեզ վերայ , և զմեզ մեր առաջին փորձութէն ազատես ։

Այսինքն , ողորմիր մեզ ուրեմն տ̅ր ա̅ծ ողորմիր մեզ * զէրէ անիրաւ և անօրէն մարդկանց արհամարհանօքն և բամբասանօքն լցվեցանք ։

Այսինքն , ևս առաւել մեր անձինքն հարուստ և մեծատուն մարդկանց նախատանօքն լցվեցան որ գիշեր և ցերեկ զմեզ կու այպանէին * և ամբարտաւան մարդկանց արհամարհանօքն , որ զմեզ ոչինչ կու համարէին ։

Դին

Առ քեզ տ̅ր համբարձի զաչս իմ * որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս ։

Ա̅ա աչք ծառայի 'ի ձեռն տ̅ն իւրոյ * և որպէս աչք աղախնոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ ։

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տ̅ր ա̅ծ մեր * մինչև ողորմեսցիս իվերայ մեր ։

Ողորմեաց մեզ տ̅ր ողորմեաց մեզ * զի բազում լցաք արհամարհանօք ։

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք ոյք նախատէին զմեզ * և արհամարհանօք ամբարտաւանից ։

Տունք. 5.

Օրհնութիւն աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԳ.

Եթէ ոչ տր̃ էր առ մեզ ասասցէ Իսրայէլ * և եթէ ոչ տր̃ էր առ մեզ:

Ընդ յառնել մարդկան իվ̃ր մեր * կենդանոյն կամեցան կլանել զմեզ:

'Ի բարկանալ սրտմտութ̃ նց̃ 'ի վերայ մեր * ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ:

Ընդ ուխս անցին անձինք մեր * անցին անձինք մեր ընդ ուխս

Հինգերորդ աստիճան առաքինութեցն է հաստատել թէ տր̃ ած̃ միշտ մերձ է մեզ և իւր նախախնամութ̃ն կու պահպանէ զմեզ: Այս սաղմոսումս գոլով ազատեալ մարգարէն 'ի փորձութենէ կու օրհնէ զա̃ծ:

Այսինքն, թող Իսրայելի ազգն իբր թող հաստատեալ ժողովուրդք միշեն զբարերարութ̃ին և զողորմութ̃ին այ̃ և միաբան ամենեքեան ասեն, թէ որ տր̃ ած̃ մեզ հետ չէ լինէր * և թէ որ տր̃ ած̃ մեզ յօգնութիւն չէր հասեր:

Այսինքն, երբոր անօրէն և ամբարիշտ մարդիք մեզ վերայ թափեցան * կու զէին զմեզ կենդանի կուլ տալ, իբր թէպէտ զմեր մարմինն կու ըսպանանէին, բայց մեր հոգւոյն վնաս չէին կարէր հասուցանել:

Այսինքն, երբոր նոցա բարկացան սրտմտութ̃ մեզ վերայ * ասացինք մեր սրտի միջումն, թէ ահա՛ տառապանաց և փորձութեց ջրերն զմեզ ընկղմեցին և խեղդեցին:

Այսինքն, մեր անձինքն մեծամեծ վշտաց և հալածանաց վարար գետերի միջումն անց կացան *

մեր

մեր անձինքն այնպէս մեծամեծ վշտաց և չարչարանաց վարար գետերի միջումն անց կացան, որ ամենևին դադար չունէին։

Այսինքն, բայց օրհնեալ է տէր որ զմեզ այնպիսի անողորմ թշնամեաց ատամներին որս և կերակուր չի տուեց, իբր զմեզ նոցա ձեռքն չի մատնեց։

Այսինքն, մեր անձինքն ճնճղուների նման պուծանէ որսորդների թակարքէն, իբր մեր թշնամեաց հնարագործութէն։

Այսինքն, նոցա թակարքներն կոտրատուեցան, իբր նոցա հնարագործութիւնքն շնորհօքն տեառն փուչ եղան * և մեք պուծանք և ազատուեցանք։

Այսինքն, զերէ մեր փրկութին և օգնութին այն տեառն անուանն է, որ զերկինս և զերկիր ստեղծեր է։

Մեցերորդ աստիճան առաքինութեանցն է հաստատուն յուսով ապաւինիլն յած վա փրկութե հոգւոյ իւրոյ։

Այս սաղմոսում կուուսուցանէ մարգարէն թէ որպէս հաստատութէ յուսալ պարտ է առ ած։

Այսինքն, ինչ մարդ որ ուղիղ սրտով յած կուապաւինի, ամե

անդադարս։

Օրհնեալ է տէր որ ոչ ետ զմեզ յորս ատամանց նոցա։

Անձինք մեր ապրեցան որպէս ճնճղուկք յորոգայթէ որսողաց։

Որոգայթք նոցա փշրեցան * և մեք ապրեցաք։

Օգնութիւն մեր յանուն տեառն, որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք: 8.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Սաղմոս ՃԻԴ։

Որ յուսայ ի տէր որպէս լեառն սիոն * մի սա

սանեսցի յաւիտեան
որ բնակեալն է յե
րուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են
զնովաւ * Տր շուրջ
է ժողովրդեամբ իւ
րով յայսմ հետէ
մինչեւ յաւիտ
եան։

Ո՛չ թողու Տր զգա
ւազանն մեղաւորաց 'ի
վիճակս արդարոց *
զի արդարք մի՛ ձգես
ցեն զձեռս իւր
եանց յանօրէ
նութիւն։

Բարի առնէ Տր բար
եաց, և այնոցիկ
որք ուղիղք են
սրտիւք։

նեւին չի՛ սասանիր և չի՛ վախեր 'ի
փորձութենց և 'ի հալածանաց *
ինչպէս որ լեռան սիոն որ է 'ի յե
րուսաղէմ չի՛ շարժիր և չի՛ փո
փոխվիր յիւր տեղէն։

Այսինքն, զէրէ ինչպէս որ նր
զօրքն զանազան սարեր և բլուր
ներ պատերեն և զինքն կու պա
հեն * այսպէս Տր ած իւր հաւա
տացեալ ժողովրդոց չորս կողմն
պատեր է և զիւրեանք կու պահ
պանէ մինչեւ յաւիտեան։

Այսինքն, չի՛ թողուր Տր ած որ
մեղաւոր և ամբարիշտ մարդկանց
գաւազանն 'ի արդարոց վիճակն
մտանէ, իբր չի՛ թողուր Տր ած
որ անօրէն և ամբարիշտ մարդիք
որ եկեղեցւոյ մէջն մտանեն, որ
է արդարոց վիճակն և ժառանգու
թիւն, և նց վր տիրապետեն * որ
չի՛ լինի թէ միամիտ և պարզամիտ
մարդիք տեսանելով նց օրինազան
ցութիւն գայթակղին, և յուսա
հատին, և իւրեանց ձեռքն ձգա
նեն դէպ 'ի յանօրէնութի և 'ի
մեղսագործութիւն։

Այսինքն, զէրէ Տր ած բարի
մարդկանց և ուղիղ սրտով մարդ
կանց բարի կանէ, իբր կու նա
խախնամէ, կու պահպանէ և կու
փրկէ զիւրեանք յա՛մ փորձութէ
և կու ազատէ զիւրեանք 'ի բռ
նութենէն սատանայի։

Այսինքն, իսկ այնպիսի մարդիկքն որ թողելով այ պատուիրանքն և զերկիւղն կու թեքվին յուղիղ ճանապարհէն և կու հետևին անօրինաց և ամբարշտաց, յափշտակելով զարդարս և զանմեղս, և զրկելով զորբս և զայրիս, կու տանի տր ած 'ի կորուստ յաւիտենական այնպիսի մարդկանց հետ որ անօրէնութիւն կու գործեն * և անապառ խաղաղութին այ կու մնայ իվեր իսրայելի, իբր իվեր բարեպաշտից և երկիւղածաց:

Յօթն երորդ աստիճան առաքինութեցն է խնդալն և զուարճանալն իվերայ պայծառութե հաւատոյ և բարեգործութեանցն քրիստոնէից:

Այս սաղմոսուս կու խօսի մարգարէն վասն գալստեանն քի և վասն դարձման հեթանոսաց:

Այսինքն, երբոր տրն մեր յս քս իւր չարչարանօքն և մահուամբն դարձոյց զգերութին սիոնի, իբր ազատեց զազգս մարդկան 'ի բռնութէն և 'ի գերութէն սատանայի, և դարձոյց 'ի գիտութիւն ճշմարտութե 'ի ձեռն առաքելոց իւրոց * մեք հաստատեցաւքս մխի

Իսկ զթիւրեալսն 'ի յափշտակութի տանի զնս տր ընդ այնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութի * խաղաղութի իվեր իսրայէլի:

Տունք: 5

Օրհնութիւնք աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԵ.

Ի դարձուցանել տն զգերութին սիոնի * եղաք մեք մխիթարեալք:

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութ՟ * և լեզուք մեր ցնծութ՟։

Թարմեցանք և զուարձացանք հոգւով։

Այսինքն, այն ժամանակն մեր բերանն լցւեցաւ երկնային խնդութ՟ և ճշմարիտ օրհնաբանութ՟ * և մեր լեզուն առատացաւ և փարթամացաւ հոգեկան ցնծութ՟ և արժանաւոր փառաբանութ՟։

Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս, մեծարար տ՟ր զառնելն իւր ընդ նոսա * մեծարար տ՟ր զառնելն իւր ընդ մեզ, և մեք եղաք բերկրեալք։

Այսինքն, և երբոր նոյն ինքն տ՟րն մեր յս՟ քս՟ կու ազատէ զիւր հաւատացեալ ժողովուրդն ՚ի հալածանացն կռապաշտից ՚ի ժամանակս մեծին կոստանդիանոսի, կու զարմանան հրէայք և հեթանոսք և կասեն, թէ մեծ ողորմութ՟ի և բարերարութ՟ի արար ա՟ծ քրիստոնէից * և մեք կու պատասխանենք թէ ողորդ կասէք մեծ շնորհք արար մեզ ա՟ծ նորա համար ուրախացանք և զուարձացանք հոգւով։

Դարձո՛ տ՟ր զգերութիս մեր որպ՟ զուխս ՚ի հարաւոյ * որք վարէին արտասուօք ցնծութ՟ հնձեսցեն։

Այսինքն, բայց կու աղաչենք զքեզ տ՟ր յս՟ քս՟, որ զմեզ այս աշխարհիս պանդխտութ՟էն և գերութ՟էն դարձուցանես ՚ի մեր հայրենին, իբր ՚ի յերկնից արքայութիւնն հարաւային սելաւներին նման, զէրէ ինչպէս հարաւային քաղցր քամին փչելով զձիւնն և զսառնամանիքն կու հալէ և սէլաւներն կու վազեցնէ դէպ ՚ի յերկիրն երուսաղէմայ, այսպէս

դու քո հոգւոյդ սրբոյ շնորհօքն
հայէ քոյ հաստատցելոց սառուց
եալ սիրտն, և առաստացուր քո
սիրովդ, և փութացուր դէպ'ի
վերինն երուսաղէմ * և արժա
նի արա որ այն հաստատցեալքն
որ այս աշխարհիս վերայ արտասո
ւօք և հեծութբ իւրեանց բա
րեգործութե սերմանիքն կու
վարեն, 'ի յերկինս ցնծութբ
զվարձատրութե պտուղն ճնձեն։
Այսինքն, և վարդապետք և
քարոզասացք որ կու երթային
յաշխարհէ յաշխարհ լալով և հո
գւոց հանելով * և իւրեանց
քարոզութեան սերմանիքն իւր
եանց սրտի և մտաց մէջն բարձած
կու տանէին։
Այսինքն, գալով 'ի հայրենին
իւրեանց, իբր 'ի յերկնից ար
քայութիւնն ցնծան և ուրախա
նան * և իւրեանց ժողոված ցո
րենի խուրցերն, իբր զորդիս
արքայութեան բերեն և քեզ մա
տուցանեն։

Ութերորդ աստիճան. առաքի
նութեանցն է հաստատելն թէ
առանց օգնութեան աստուծոյ
ոչինչ կարէ առնել մարդ իվ̃ր
երկրի։
Այս սաղմոսումս կու նախատէ
մարգարէն այնպիսի մարդիկն որ

Երթալով երթային
և լային * ուք բարձ
եալ տանէին զսերմա
նիս իւրեանց։

Գալով եկեսցեն և
ցնծասցեն * որոց առ
եալ բերցեն զորայս
իւրեանց։

Տունք : 6

Օրհնութիւք աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԶ.

Եթէ ոչ տր շինէ զտունն * ՚ի նանիր վաստակին շինօղք նորա։

Եթէ ոչ տր պահէ զքաղաքն * ընդունայն տքնին պահապանք նորա։

՚Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ * արդ. արիք մինչեւ էք ննջեցեալք * որք ուտէք զհաց ցաւոց։

՚Ի ժամանակի ուր տացէ քուն սիրելեաց իւրոց * ժառանգութի աճ որդիքն են * որոց վարձք իւր են

կուկարծեն թէ իւրեանց համ ճարտիւ կարեն կառավարել զտունս և զընտանիս իւրեանց առանց օգնութեն այ։

Մժինքն, թէ որ տր աձ իւր ողորմութեն օգնական չի լինի մարդկային ազգիս թէ տան շինութե կողմանէ, իբր թէ որդւոց և դստերաց կողմանէ, և թէ ապրանաց և ըստացուածոց կողմանէ * փուչ տեղ կու աշխատին և կուջանան նորա շինօղքն։

Մժինքն, թէ որ տր աձ իւր ամենակարօղ զօրութեն չի պահէ մէկ քաղաք մի * փուչ տեղ անքուն կու մնան գիշերն ՚ի բուն նորա պահապանքն։

Մժինքն, անշահ և անօգուտ է ձեզ ով մարդիկք կանուխ վեր կենալն և աշխատիլն առանց ապաւինելոյ յաձ * վեր կացէք քանի կանուխ որ կուզէք առանց քնելոյ * դուք որ զձեր հացն աշխատանօք ցաւօք և հեծութեամբ կուտէք, զէրէ մինչեւ որ ուղիղ սրտով յաձ չի ապաւինիք ոչինչ կարէք շինել։

Մժինքն, դուք վեր կուկենայք այն ժամանակն, որ աձ իւր սիրելեացն, իբր իւր հաւատարիմ ծառայիցն քուն կուտայ, և կու հանգստացուցանէ, և զիւր

եանք առանց այդ չափ աշխատա
նաց հոգւոր և մարմնաւոր բա
րեօք կու առատացուցանէ * և
որդւովք և դստերովք կու ծաղ
կեցուցանէ, զէրէ մարդի ժառան
գութիւնն իւր որդիքն են * և
իւր ջանից և աշխատանաց վարձքն
և հատուցումն նոքա են * և այն
է՛ իւր որովայնի պտուղն, իբր
իւր կնոջէն ծնած զաւակն։
Այսինքն, զէրէ ինչպէս հզօր
և քաջ մարդի ձեռաց նետերն
զինքն կու պահեն և կու փրկեն 'ի
զանազան վտանգից և 'ի փորձու
թէնց * այսպէս են որդիքն թօ
թափելոց, իբր այնպիսի մարդ
կանց որ զիւրեանք թօթափեր են
իբր աղատեր են, և պածուցեր
են 'ի հոգւոց և 'ի շփոթմանց աշ
խարհիս, և միայն յած են ապաւի
նեք, զէրէ նոցա որդիքն իւր
եանց թև և թիկունք կու լինին
'ի պէտս նոցա։
Այսինքն, երանի այնպէս մարդ
կանց որ այնպէս բարի որդիք ընդ
ունելով յայ, զիւրեանց կարօտն
և ցանկութիւնն լցեր են 'ի նո
ցանէ * զէրէ չե՛ն ամաչեր երբոր
իւրեանց թշնամիքն կու խօսին
նոցա հետ դռան մօտն, իբր երբ
որ կու չարախօսեն զնոսա իւր
եանց որդւոցն կողմանէ 'ի դուռն
դատաւորին, կամ երբոր կու

չարա

* այն է՛ պտուղ որո
վայնի իւրոյ։

Որպէս նետք 'ի ձեռս
հզօրի * այնպէս են
և որդիքն թօ
թափելոց։

Երանի որ ելից ըղ
ցանկութի իւր 'ի նո
ցանէ * և ո՛չ ամա
չեսցեն յորժամ խօ
սեսցին թշնամիք
նոցա ընդ նոսա
առ դրանն։

Տունք. 6.

Օրհնութիւնք աստիճանաց.

Սաղմոս. ՃԻԷ.

Երանի ամենեցուն որք երկնչին 'ի Տեառնէ * և գնան 'ի ճանապարհս նր:

Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես * երանի է քեզ և բարի եղիցի:

Կին քո որպէս որթ վայելուչ յանկիւնս տան քո * որդիք քո որպէս նորատունկք ձիթենեաց շուրջ զսեղանով քով:

չարախօսեն զնոսա դուք առաջի ատենին քի:

Ինն երորդ աստիճան առաքինութեանց է երկիւղն այ և պահպանումն պատուիրանաց նր:

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարդարէն վասն երջանկութեան այնպիսի մարդկանց որք ահիւ և դողութբ կու հնազանդին այ:

Այսինքն, երանի այնպիսի մարդկանց որ ամէն իւրեանց գործոց և արարողութեց միջումն կու երկնչին յայ * և նորա ածային օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհումն շուրջ կու գան:

Այսինքն, զէրէ այսպէս ապրելով ոչ զքո ձեռաց վաստակն սէլաՙն կու կոխէ, և ոչ կարկուտն կու զարկէ այլ դու քո որդւովքդ և քո դստերօքդ կու տես և կու վայելես * և միշտ քո բարեկամաց և ազգականաց միջումն երանելի կու լինիս, և քո բանդ հանապազ 'ի բարին կու առաջնորդի:

Այսինքն, քո կինդ գեղեցիկ և առատ այգւոյ նման քոյ տանդ քնձերումն միշտ աշխատանաց և հոգաբարձութե վերայ կու լինի * և քո որդիքդ մատղաշ ձիթենեայ տնկերի նման քոյ սեղանիդ բոլորքն կու պատեն և քո սիրտդ

կու մխիթարեն ։

Այսինքն , ահա՛ այսպէս օրհնութիւն կու ընդունի ա՛մ մարդ որ կու երկնչի յա՛յ * և կու օրհնէ զքեզ տ՛ր ա՛ծ ՚ի վերին սիոնէն , իբր ՚ի յերկնից և ՚ի յաթոռոյ փառաց իւրոց ։

Այսինքն , և կու տեսանես դու մտաց աչօք զբարութիւն և զվայելչութիւն վերին երուսաղէմի * քանի որ կենդանի ես այս աշխարհիս վերայ , և կու ըղձալիս հոգւո՛վ ։

Այսինքն , այլև կու տեսանես քո հոգևոր և մարմնաւոր որդւոց որդիքն * զէրէ խաղաղութիւն այ իսրայէլին վերայ է , իբր բարեպաշտ և երկիւղած մարդկանց վերայ է ։

Տասներորդ աստիճան առաքինութեանց է քաջութիւն պատերազմիլն ընդէմ թշնամեաց հոգեկանաց և մարմնականաց ։

Այս սաղմոսում կու պատմէ մարգարէն թէ որչափ փորձութիւն է կրեր իւր թշնամեաց ձեռքէն ՚ի տղայութենէ իւրմէ ՚ի յօրինակ քի և հաւատացելոց նոր ։

Այսինքն , շատ անգամ պատերազմեցան և հակառակեցան ինձ հետ իմ թշնամիքն ՚ի տղայութենէս իմէր , և կամեցան զիս յուսահա

Այսպէս օրհնեսցի ա՛մ մարդ որ երկնչի ՚ի տնէ * և օրհնեսցէ զքեզ տ՛ր ՚ի սիոնէ ։

Եւ տեսցես դու զբարութիւնն երուսաղէմի * զա՛մ աւուրս կենաց քոց ։

Տեսցես դու զորդիս որդւո՛ց քոց * խաղաղութի իվերայ իսրայէլի ։

Տունք . 6.

Օրհնութիւնք աստիճանաց ։

Սաղմոս . ՃԻԸ ։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի մանկութենէ իմէ * ասասցէ իէլ ։

Բ. ազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութէ իմէ * և ինձ ո՛չ յաղթեցին:

Զ. թիկունս իմ հարին մեղաւորք * ընդ երկար արարին զանօրէնութիս իւրեանց:

Տէր արդար է * և խորտակէ զուլն մեղաւորաց:

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան * ոյք ատեն զՍիոն:

Եղիցին նոքա որպէս խոտ տանեաց * որ

տեցուցանել և դայթակղեցուցանել * այս իմ ճշմարտութենս թող վկայէ Իսրայէլ, իբր իւրաքանչիւր հաւատարիմ և երկիւղած մարդ:

Ա. յսինքն, շատ անգամ պատերազմեցան և հակառակեցան ինձ հեռ իմ թշնամիքն 'ի տղայութենէս 'ի վեր, ինչպէս որ ասացի, և կամեցան զիս կործանել և 'ի վայր ձգել * բայց շնորհօքն այ չէ՛ կարացին յաղթահարել զիս:

Ա. յսինքն, զիմ թիկունքս թափեցին մեղաւորք, իբր ինձ վերուր և անիրաւ խօսքեր կխօսեցին, և իմ յետևէս ինձ վատ ասացին և բամբասեցին * և իւրեանց անօրէնութին և չարագործութիւնն աւելացուցին և երկարեցին:

Ա. յսինքն, բայց տէր այծ արդարադատ է՛ * այնպիսի մեղաւոր և ամբարիշտ մարդկանց վզի օսկռն կուջարդէ, և զիւրեանք յամօթ կանէ:

Ա. յսինքն, ամաչեն և ամօթով յետ դառնան ամէն այնպիսի մարդիքն * որ կու ատեն զսիոն, իբր զայն եկեղեցին որոյ գլուխն է՛ քս, և ժողովք հաւատացելոց անդամք նորա:

Ա. յսինքն, կորներուն բուսած խոտի նման անհաստատ և

անպարտատ դառնան * որ դեռ-
ձեռք չէ՛ տուած լինի կութար
շամփ և կուչորանայ։

Նայինքն, և ինչպէս այն խո
տէն ո՛չ ջնձողն զիւր բուռն լցեց
* և ո՛չ խուրձ ժողովողն զիւր
գիրկն լցեց, վասն անպիտանու-
թե՛ և անօգուտութե՛ նո՛ր, այս
պէս ո՛չ պահապան հրեշտակք որք
են իբրև ջնձողք, և ո՛չ փող-
ածօղ հրեշտակք որք են իբրև
խուրձ ժողովողք զիւրեանք ընդ-
ունին, և տանին յերկինս վասն
աղտեղութեան և ժահահոտու-
թեան նոցա։

Նայինքն, և ինչպէս այս ան
պէտք խոտիս կշտէն անցնող մար
դիկքն ամենևին չեն ասացին, թէ
օրհնութիւն ա՛յ քեզ վերայ լինի,
և օրհնեցինք զքեզ ա՛յ անունովն,
այսպէս ինչ վարդապետ և ինչ
քարոզասաց որ նոցա երկրովն և
նոցա դա՛ռ առովն անցկենայ, իւր
օրհնութե՛ն արժանի չի անէ զիւր
եանք։

Մեռասանեորրդ. ասոքնձան առա
քինութեանցն է՛ ՚ի յանկանիլն ՚ի
մեղս առանց յուսահատութեան
շուտով զ ղջալն և զթողութիւն
խնդրելն յա՛յ։

Նյս սաղմոսումս կուազաչէ մար
դարէն զա՛ծ որ ազատէ զինքն ՚ի

մինչև ՚ի բուռն եկ
եալ չորացաւ։

Ո՛ւստի ո՛չ ելից ըզ-
բուռն իւր ջնձողն *
և ո՛չ զգիրկս իւր որ
զորայն ժողո
վէր։

Ո՛չ ասացին ամենեք
եան ոյք անցանէին
առ նոքօք թէ օրհ
նութի՛ տն ընդ ձեզ
և օրհնեցաք զձեզ
յանու՛անէ տն։

Տունք. Ը;

Օրհնութիւք աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԹ:

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր * տր լուր ձայնի իմում։

Եղիցին ականջք քո * 'ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Թէ զանօրէնութիս քննես տր * տր ո՛ կարէ կալ առաջի քոյ * զի իքէն է քաւութիւն։

Վասն անուան քոյ համբերի տր * համբերէր անձն իմ բանի քում * յուսացաւ անձն իմ 'ի տր։

տառապանաց, 'ի վտանգէ, և 'ի մեղաց։

Այսինքն, 'ի խորուկ սրտէ, զանազան փորձութեց միջումն, դառն տառապանաց միջումն, և ծանր մեղաց միջումն դէպ քեզ աղաղակեցի տր * տր ած քո ողորմութբդ լուէ իմ ձայնին։

Այսինքն, պատրաստէ՛ քո բարեգութ ականջներդ * և լուէ խեղճ և տառապեալ մեղաւորիս աղօթից ձայնին և այց արա՛ ինձ։

Այսինքն, թէ որ դու տր ած մարդկային անչափ և մեծամեծ անօրէնութիքն քննելոյ յետնէ կենաս * ո՛վ կարէ քոյ առաջևդ կանգնիլ և զինքն արդարացուցանել * բայց դու կու խղճաս և կու ներես, զէրէ ամ քաւութի և թողութի քեզանից է։

Այսինքն, ես քո տբ անուանդ սիրոյն համար այնչափ հոգեկան և մարմնական փորձութեց համբերեցի տր ած * համբերեցի և ս մեծ ակնկալութբ քոյ ածային բանիդ, իբր մարդեղութեան որդւոյ քոյ միածնի։

Վամ այն բանին համար որ ասացեր թէ ո՛չ կամիմ զմահ մեղաւորին, այլ զդառնալն նորա 'ի չար ճանապարհէն և զկեալն * և իմ անձս, իբր իմ հոգիս միշտ 'ի քո

ած

ամենայն ողորմութեամբ յուսացաւ
և ապաւինեցաւ։

Այսինքն, իմ խրատովս և իմ յորդորմամբս, առաւօտեան պահէն մինչև երեկոյն, իբր՚ի տղայութէ մինչև՚ի ծերութիւն. կամ իմէջ աջողութե և անաջողութե * յառաւօտեան պահէն, իբր յելիցն եգիպտոսի, կամ յառաւօտէ յարութեն քի որդւոյ քո միածնի ըսկսաւ նոր իսրայէլն յուսալ իքեզ։

Այսինքն, զէրէ գիտաց որ նորա ողորմութիւն բազում և անչափ էր, և իմացաւ որ իւր հոգւոյ փրկութիւն նորանէ է * զէրէ նա փրկեց իւր խաչիւն և մահուամբն զնորին իսրայէլ յամ նեղութեց նորա, իբր՚ի գերութէն սատանայի, և՚ի տանջանաց դժոխոց։

Երկոտասան Երորդ աստիճան առաքինութեանցն է խոնարհութիւն, այսինքն, ոչինչ համարելն զինքն։

Այս սաղմոսումս մարգարէն կու բացայայտէ առաջի այ զիւր խոնարհութիւնն և զիւր անմեղութիւնն։

Այսինքն, տր ամ դու գիտես որ իմ սիրտս իմ գիտութե և իմ

՚Ի պահէ առաւօտու մինչև երեկոյ * ՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ իսրայէլ ՚ի տր։

՚Ի տնէ է ողորմութի բազում, ՚ի նմանէ է փրկութի * և նա փրկեաց զիսրայէլ յամ նեղութեց նորա։

Տունք։ 6.

Օրհնութիք աստիճանաց։

Սաղմոս ՃԼ.

Տր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ * և ոչ զբօ

սան աչք իմ ։

Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս * և ո՛չ ընդ այնոսիկ որք սքանչելի եղեն քան զիս ։

Բայց թէ խոնարհեցայ ես ոպ մանուկ սարտուցեալ 'ի ստենէ մօր իւրոյ և դարձ նոցա անդրէն 'ի նոյն ։

Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ * յուսացաւ իէլ 'ի տր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան ։

իմաստութեան վր, կամ իմ բարեգործութեան և առաքինութեան վր չէ՛ բարձրամտեցաւ և ուռեցաւ * և իմ աչքերս զիմ փառքն և մեծութիւն տեսանելով չի՛ գոռոզացաւ և չի՛ հպարտացաւ ։

Այսինքն, ես մեծամեծաց հետ չի՛ գնացի, իբր այնպիսի մարդկանց հետ շուրջ չի եկայ որ մեծամեծ պատուոյ և արժանաւորութեանց կուզանկային * և ո՛չ այնպիսի մարդկանց հետ նստայ և վերկացայ որ խորին և անհաս իմացուածոց յետանէ անկանելով կուզէին ըսքանչելի լինիլ, և գիտուն երևիլ 'ի մէջ մարդկան ։

Այսինքն, բայց թէ խոնարհեցայ ես հոգւով և մտօք քոյ առաջևդ, փափաքելով քոյ ա՟ծային շնորհացդ, ինչպէս որ իւր մօր ծծէն կտրած և խրտնած երախայն միշտ կուջանայ և կու փափաքի որ կրկին դառնայ առ իւր մօր ծիծն, դու զիս մի՛ անտես առներ և յերեսաց ձգեր, զէրէ միշտ իմ սիրտս դէպ առ քեզ է ։

Այսինքն, այլ թէ հպարտացուցի զիմ անձս քոյ առաջևդ, դու զիս իմ անզգամութեան գօրայ պատժէ, և այսպէս ինձ հատուցումն արա՛ * բայց զիս քոյ ա՟ծային շնորհացդ կաթէն մի՛ զրկեր, զէրէ քո սովորական ողորմութիւդ և ներո

ղու

ղութիդ տեսանելով յուսացաւ
իսրայէլն 'ի քեզ , իբր քո հաւա
տացեալ ժողովուրդն 'ի ըսկզբա
նէ մինչեւ յաւիտեան 'ի քեզ ապա
ւինեցաւ ։

Ն՝ ըէքտասան երորդ աստիճան
առաքինութեանցն է միշտ մտա
ծելն զտնօրէնութիւն քի , եւ ափ
րով պաշտելն զնա ։

Մ՝ յս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն ընդ հօր այ վր որդւոյ
նր միածնի յի քի նորոյ դաւթի
եւ կու աղաչէ զնա ընուլ զխոս
տումն իւր առ նա ։

Ա յսինքն , յիշէ տր ած հայր
ամենակալ զորդիդ քո
միածին , զյս քս զնորն
դաւիթ քո հայրական գթութեդ
* եւ 'ի միտ առ նորա հեզութիւն
եւ խոնարհութիւն զ հնազանդու
թիւն եւ զ համբերութիւն , զի իբրեւ
զգառնանմեղ առաջի ըսպանչացն
անմռունչ կայ , եւ վասն խոնար
հութեն նորա դատաստան նորա
բարձաւ ըստ եսայեայ ։

Ա՝ յսինքն , յիշէ թէ ինչպէս
երդուաւ քեզ տնդ * եւ ուխտ
դրեց քեզ այդ յակոբայ , իբր
յիշէ թէ ինչպէս խոստացաւ քեզ
իւր կամաւ եւ յօժարութեամբն
'ի ձեռն չարչարանաց խաչի

եւ մա

Տուն · 4 ·

Օրհնութիւք աստիճանաց :

Սաղմոս : ՃԼԱ

իշեա՛ տր զդաւիթ * եւ
զամ հեզութիւն նորա ։

Որպէս երդուաւ
տն * եւ ուխտ եդ
այ յակոբայ ։

Թէ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ * թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց ։

Թէ տաց քուն աչաց իմոց * կամ նինջ արտեւանաց իմոց * կամ հանգիստ կռանաց իմոց * մինչեւ գտից զտեղի յարկի տն̃ այ̃ յակոբայ ։

եւ մահուան իւրոյ հիմնել եւ կալմել զեկեղեցին իւր սբ̃ ։

Ո՛ւխտինքն ․ եւ ասաց ․ ես չեմ մտանել բնաւ իմ տան օթաղների մէջն ․ իբր ՚ի յանմատոյց առագաստն վերին երուսաղէմի * եւ քա՛ւ լիցի թէ ես ելանեմ իմ տեղերի անկողնոցն վերայ ․ իբր ՚ի բնակութիւն անպատմելի եւ անճառելի հանգստարանի իմոյ ։

Ո՛ւխտինքն ․ քա՛ւ լիցի թէ ես թողում որ իմ աչքերս քուն առնու ․ իբր քա՛ւ լիցի թէ ես թոյլ տամ որ իմ հովի՛ւքն եւ առաջնորդքն անհոգանան ՚ի կառավարելոյ զհաւատացեալս իմ * կամ թողում որ իմ թարթերս ննջեն եւ փակվին, իբր իմ վարդապետքն եւ քարոզատուքն լռեն ՚ի պատմելոյ զբանս աւետարանական ճշմարտութեան իմոյ * կամ թողում որ իմ քնիս երակներն հանգչին ․ իբր իմ սրբակրօն քահանայքն դադարին ՚ի յաղաղակելոյ առ քեզ վասն փրկութեան ազգի մարդկան * մինչեւ որ գտանեմ զտեղի յարկի տն̃ այ̃ յակոբայ ․ իբր մինչեւ որ կազմեմ եւ պատրաստեմ զսբ̃ եկեղեցին իմ, որ է տուն եւ բնակութի̃ տն̃ այ̃ յակոբայ ․ իբր այն տն̃ որ բարեպաշտ եւ երկիւղած հաւատացելոց տն̃ն է ։

Այսինքն, ահա լուեցինք նորա համբաւն ի յեփրաթայ, որ այլ անուամբ ասի բեթղեհեմ, զի է րէ անդ ծնաւ մարմնով, անդ երևեցաւ, և անդ հրեշտակք երգեցին զփառս ի բարձունս, այլ և յերկիր խաղաղութիւն * և գտաք զնա ի դաշտս մայրեաց, իբր ի հրէաստանի, որ երբեմն էր օրման անպտուղ ծառոց աղգին հեթանոսաց յառաջ քան զգալն իսրայէլացւոց, և յետոյ եղև դաշտ մայրեաց, իբր բնակութի մարգարէից և իշխանացն հրէից։

Այսինքն, եկեք մտանենք նորա հիմնած եկեղեցւոյ մէջն * և հոգւով և ճշմարտութեբ երկիր պագանենք նորա այն տեղն, որ իւր ոտքերն կանգներ են, իբր այն տեղն որ իւր առաքեալքն ոտք են ոտք նր զաւետարանական քարոզութիւն տարածեր են և հաստատեր են։

Այսինքն, վերկաց ուրեմն տր յս քս յետ կատարելոյ զքո մարմնանալոյ տնօրէնութիդ, և համբարձիր ի յերկինս ի քո աննմառելի հանգստարանդ * և տար քեզ հետ զքո սրբութե կտակիդ տապանակն, իբր զմարիամ մայր քո ամենօրհնեցեալ․ կամ զսբ եկեղեցին, որ քոյ աննմառելի տնօ

րէն

Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ * և գտաք զնա ի դաշտս մայրեաց։

Մտցուք ի յարկս նր * երկրպագեսցուք ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նորա։

Արի տէր ի հանգիստ քո * դու և տապանակ կտակի սրբութե քոյ։

Երիցունք քո զգեցցին զարդարութիւն * և սրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Վասն Դաւթի սիրելոյ քոյ * մի դարձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումէ:

Երդուաւ տր Դաւթի ճշմարտութեամբ և ոչ ստեաց նմա * ՚ի պտղոյ որովայնի նորա նստուցանել յաթոռ նորա:

րէնութեան խորհրդոյդ, և քոյ ածային նոր ուխտիդ և կտակիդ տապանակն է, զոր դու սիրեցեր և մաքրեցեր քո արեամբդ:

Այսինքն, յետ քոյ համբարձմանդ քո երիցունքդ, իբր քո առաքեալքդ և հայրապետքդ արդարութիւն զգենուն ՚ի վերուստ շնորհօք հոգւոյդ սրբոյ, և քո սուրբ եկեղեցիդ արդարութեամբ և իմաստութեամբ կառավարեն * և քո ամէն սրբերդ և ընտրեալքդ, նոցա դրած կարգի և կառավարութեան տակումն ցնծան և ուրախանան:

Այսինքն, արդ վասն քոյ այդ սիրելի և ճշմարիտ Դաւթիդ կու աղաչեմ զքեզ, զի զայլոք մեծագոյն և պատուականագոյն քան զնա ոչ ունիմ որ քեզ միջնորդ և բարեխօս ձգեմ * զքո երեսդ, իբր զքո հայրական խնամքդ և ողցելութիւնդ նոյն սիրելի Դաւթէն որ է որդի քո միածին, և օծեալ քո, մի՛ դարձուցաներ, այլ յամենայնում լսելով նմա, կատարեա՛ զկամս և զբարեհաճութիւնս նր:

Այսինքն, քո ածային տէրութիւնդ երդուաւ Դաւթի որդւոյ իւրոյ ճշմարտութեամբ, և զիւր խօսքն չէ՛ ստեց * զէրէ ասաց թէ նորա որովայնի պտղէն կու նստուցանեմ իւր աթոռին վր,

իբր զաւազակաւս որք ծնանելոց
էին 'ի սերմանէ ա̄ծային վարդա
պետութեան նորա, խոստացաւ
նստուցանել իւր աթոռին վերայ
իբր 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ։

Այսինքն, թէ որ քո որդիքդ
իբր քո սուրբ առաքեալքդ զիմ
աստուածային օրէնքն և պա
տուիրանքն պահեն * և զիմ
աւետարանական վկայութիւնքն
զոր 'ի ձեռն քո ուսուցանել պի
տիմ նոցա, քարոզեն և պատմեն
բոլոր աշխարհի, և դարձուցա
նեն զմարդիկ 'ի գիտութիւն ճշ
մարտութեան։

Այսինքն, չէ թէ միայն նոքա,
այլ և որդիքն նոցա, իբր այլև
փոխանորդք նոցա նստին յետ նց
յաւիտեանս յաւիտենից քոյ աթո
ռիդ վերայ։

Այսինքն, զէրէ հաճեցաւ տ̄ր
աստուած սիոնի, իբր սուրբ
եկեղեցին իւրն դուր եկաւ, և
կամեցաւ բնակիլ նորա միջումն
* և ասաց, այս է իմ հանգս
տութեան տեղն յաւիտեանս յա
ւիտենից * ես այս տեղս կու
բնակիմ, զէրէ հաւանեցայ սո
րա վասն սիրոյ որդւոյ իմոյ միած
նի։

Այսինքն, սորա այրիքն, իբր այս
եկեղեցւոյս միջի եղած այրիքն,
իբր այնպիսի հոգիքն որ մարդ

Թէ պահեսցեն որ
դիք քո զօրէնս իմ *
և զվկայութիւնս իմ
զոր ուսուցից
նոցա։

Որդիք նոցա նստցին
յաւիտեանս յաւիտե
նից յաթոռ քո։

Հաճեցաւ տ̄ր ընդ
սիոն, և ընտրեաց
բնակել 'ի նմա * ասէ
այս է հանգիստ իմ *
յաւիտեանս յաւիտե
նից 'ի սմա բնակեցայց
զի հաճեցայ ընդ սա։

Զայրիս սորա օրհնե
լով օրհնեցից * և զաղ
քատս սորա լցուցից
հացիւ։

Երիցանց սորա զգե
ցուցից զփրկութի *
և սէք սորա ցնծա
լով ցնծասցեն:

Անդ ծագեցից զեղ
ջիւր 'ի դաւիթ *
պատրաստ արարից
զճրագ օծելոյ
իմոյ:

կային տկարութք մեղանչելով
այրի են եղեր 'ի փեսայէն իւր
եանց յոլէ քան որդւոյ 'իմոյ , և
զ զղջմամբ և արտասուօք կամին
դառնալ առնա , ես օրհնելով
կու օրհնեմ զնուրեանք և իւր
եանց սիրտն կումխիթարեմ * և
սորա միջի եղած հողւով աղ
քատներն , իբր զայնասիկ որ կարօտ
են ճշմարտութե իմ ածային բա
նիս հացովն լցուցանեմ և յագե
ցուցանեմ:

Այսինքն , սորա եպիսկոպոսացն
և քահանայից փրկութե զգեստ
հագուցանեմ , իբր զնուրեանք
արդարութք ճշմարտութք և
իմաստութք զարդարեմ , որ այ
լոց ուղղութե և փրկութեան
պատճառ լինին * և սորա սէքն
և ընտրեալքն ցնծալով ցնծան
հոգւով աստ և 'ի հանդերձե
լումն:

Այսինքն , այն եկեղեցւոյ մէջն
իմ ճշմարիտ դաւթին պող բու
սուցանեմ , իբր զնուր իշխանու
թիւն և թագաւորութիւն զօրա
ցուցանեմ և աճեցուցանեմ *
և իմ օծելոյս ճրագն պատրաս
տեմ , իբր զյովհաննէս մկրտիչն,
որ թէպէտ ոչ է լոյս , այլ զի
վկայեսցէ վասն լուսոյն , յառաջ
ընթանալով իբրև զճրագ , և ճա
նապարհ պատրաստելով նմա:

Այսինքն , և այս իմ օծելոյս թշնամեացն ամօթ զգեցուցանեմ , իսկ գլխակոր անեմ ցրուեմ և կորուսանեմ * և իւր վերայ իմ սրբութիւն ծաղկի , իսկ իմ ածային փառքս նորա վերայ յայտնի երևի , և իբրև որդի այ 'ի մէջ մարդկան պատուի և մեծարվի։

Չորեքտասաներորդ աստիճան առաքինութեանցն է միաբանութիւն և խաղաղասիրութիւն։
Այս սաղմոսում կու գովէ մարգարէն զմիաբանութի և զխաղաղութիւն։

Այսինքն , ա՜հ թէ որ չափ բարի է , որ չափ վայելուչ է , որ չափ ցանկալի է , և որ չափ օգտակար է , որ որդիքն այ , և եղբարքն քի , իսկ հաստատեալ քրիստոնեայք միաբանութբ խաղաղութբ և սիրով բնակին 'ի միասին 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ։
Այսինքն , քրիստոնէից միաբանութիւն և խաղաղութիւնն այն չափ պատուական է , որ կու նմանի այն անուշահոտ և քաղցր իւղոյն որ կու թափէին 'ի գլուխն և 'ի մորուսն Ահարոնի , նախ վասն նշանակելոյ զսրբութի և զառաքինութիւն նորին , և երկրորդ վասն նշանակելոյ զշնորհն այ հեղ

Թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ * և 'ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութի իմ։

Տունք. 17.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԼԲ.

Զի՛ բարի կամ զի՛ վայելուչ , զի բնակին եղբարք 'ի միասին։

Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխն և 'ի մօրուսն Ահարոնի * և 'ի մորուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա։

Ոպ̃ ցօղ զի ցօղէ 'ի Հերմոնէ , 'ի վերայ լերին սիոնի ։

եալ իվերայ նր̃ * և այս իւղս այն չափ առատ կու թափէին , որ մորուքէն կու իջանէր իւր զգեստի եախայրին վերայ , և կու կաթկաթէր մինչև 'ի փէշերն ։

Այսինքն , այլև կու նմանի այն երկնային ցօղոյն որ կու ցօղի 'ի Հերմոն լեառն , և սիոնի լեռանն վերայ , և զիւրեանք կու պարարտացուցանէ և կու ծաղկեցուցանէ , նշանակելով զշնորհն ա̃յ ցօղեալ , 'ի վերայ առաքելոցն ք̃ի , և 'ի վերայ սուրբ եկեղեցւոյ նորա ։

Տ̃ր անդ պատրաստեաց զօրհնութի * և զկեանսն յաւիտենից ։

Տունք. 4.

Այսինքն , միաբանութիւն և խաղաղութի եղած տեղն , պատրաստեց տ̃ր ա̃ծ զիւր օրհնութին և նախախնամութին * և սիրողացն զնոյն միաբանութին , կու պարգևէ զկեանս յաւիտենականս ։

Օրհնութիւնք աստիճանաց ։

Սաղմ. ՃԼԳ.

Հնկետասան երորդ աստիճան առաքինութեցն է յա̃մ ժամ օրհնելն և գովելն զա̃ծ ։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն զհաւատացեալս օրհնել և գովել զա̃ծ ։

Աստ օրհնեցէք ա̃մ ծառայք տ̃ն զտ̃ր * ո՛կայք 'ի տան տ̃ն և 'ի գաւիթս ա̃յ մերոյ ։

Այսինքն , աստ օրհնեցէք , իբր այս ս̃բ եկեղեցւոյս մէջն օրհնեցէք և գովեցէք զտ̃ր ա̃ծ ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք ա̃յ ուր

միա

միաբանութի և խաղաղութի է * և մանաւանդ դուք քահանայք և եկեղեցականք որ յանձներէք զձեզ այ, և կուբնակիք 'ի տան նորա և 'ի գաւիթս նորա, իբր 'ի վանս և յանապատս։

Այսինքն, գիշերով վեր կացէք և ձեր ձեռքն սրտի մտօք բարձրացուցէք դէպ 'ի սուրբ սեղանն * և օրհնեցէք և բարեբանեցէք զտր այծ փրկիչն ձեր յս քս։

Այսինքն, զի տեսանելով այծ զձեր հաւատն և զկատարեալ սէրն, օրհնէ զձեզ իւր երկնային օրհնութեամբքն 'ի սիոնէ, իբր 'ի վերին երուսաղէմէ * այն որ ստեղծեր է զերկինս և զերկիր 'ի յոչնչէ։

Իբր, օրհնեցէք զած, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զած կու թարգմանի։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն օրհնել և գովել զած վասն անհուն ողորմութե նորա և վասն անչափ բարութե նր որ արար ազգի մարդկան։

Այսինքն, օրհնեցէք ով հաւատացեալ ժողովուրդք զանուն տն այ * օրհնեցէք և գովեցէք ով ընտրեալ ծառայք տն զտր այծ * և մանաւանդ դուք քահա

նայք

Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր 'ի սրբութի * և օրհնեցէք զտր։

Օրհնեսցէ զմեզ տր 'ի սիոնէ * որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք: 3.

Ալէլուիա:

Սաղմոս. ՃԼԴ.

Օրհնեցէք զանուն տն * օրհնեցէք ծառայք տն զտր * ո կայք 'ի տան տն, և 'ի գաւիթս այ մերոյ։

Օրհնեցէք զՏ՟ր զի բարի է * և սաղմոս ասացէք անուան Ն՟ր զի քաղցր է։

Զյակոբ ընտրեաց իւր Տ՟ր * և զիսրայէլ ժառանգութ՟ի իւր։

Ես ծանեայ զի մեծ է Տ՟ր * և Տ՟ր մեծ է քան զամենայն կուռս։

Զամ՟ զոր ինչ կամեցաւ և արար Տ՟ր յերկինս * և յերկրի * 'ի ծով * և յամ՟ խորս։

նայք և եկեղեցականք որ կայք Տ՟յ
տան միջուամ՟ և նորա գաւթի մի
ջուամ՟, իբր 'ի յեկեղեցիս 'ի վանս
և յանապատս։

Այսինքն, օրհնեցէք և բարեբա
նեցէք զՏ՟ր Ա՟ծ, զէրէ բարի է *
և սաղմոս ասացէք սրտի մտօք Ն՟ր
Տ՟ր անուանն, զէրէ քաղցր է։

Այսինքն, նա վասն իւր անճա
ռելի նախասահմանութ՟են զյա
կոբ նահապետն իւրն հաւատա
րիմ ծառայ ընտրեց, իբր զԱ՟ծա
պաշտս * և իսրայէլացւոց ազգն
իւրն ժառանգութ՟ի արար, իբր
զսուրբ եկեղեցին իւրն հարսնա
ցույց։

Այսինքն, ես 'ի տղայութենէ
իմէ ճանաչեցի և գիտացի որ մեծ
է Տ՟ր Ա՟ծ քան զամ՟ հրեշտակս
որք են 'ի յերկինս * և մեծ և
ահաւոր է քան զամ՟ հեթանոսաց
կուռքերն որք են իվերայ երկրի։

Այսինքն, ինչ իքմին որ կամե
ցաւ Տ՟ր Ա՟ծ ըստեղծեց թէ ըզ
հրեշտակս, թէ զարեգակն և
զլուսինն և թէ զայլս աստեղս
որք են 'ի յերկինս * թէ զկենդա
նիս և զանասունս, թէ զծառս
և թէ զտունկս որք են 'ի յերկրի
* թէ զձկունս և զսողունս որք
են 'ի ծովս * և թէ զայլս ըստեղ
ծուածս որք են 'ի յանդունդս,
իբր 'ի խորս երկրի։

Այսինքն, երբոր ինքն կուզէ երկրիս բոլորքէն պուղն կու հանէ, և կու բարձրացուցանէ 'ի յօդս, և ժողովելով ի միասին ամպ կու շինէ * և այս ամպերիս միջի եղած այրելի նիւթերէն կայծակունք և փայլատակունք կու հանէ * և ամպերն ցուրտ օդով կու լուծանէ և յանձև կու փոխարկէ * և երբոր ինքն կու կամի իւր ամպարներէն քամի կու շնչէ լուծանելով 'ի յօդ զզանազան նիւթս որ կան 'ի մէջ երկրի:

Այսինքն, նա պատուհասեց և սատակեց եգիպտացւոց անդրանիկ զաւակներն * ոչ միայն մարդկանց, այլև անասնոց:

Այսինքն, նա իւր զարմանալի նշանքն և արուեստքն ողարկեց քոյ մէջդ ով Եգիպտոս * և ցուցուց փարաւոնի և իւր ամէն զօրացն պատժելով զնոսա զանազան պատուհասօք:

Այսինքն, յետ ազատելոյ զիսրայէլացւոց ժողովուրդն յեգիպտոսէ, պատուհասեց այնչափ զանազան կռապաշտից ազգերն * և սատակեց այնչափ ուժեղ թագաւորներն 'ի յերկիրն քանանացւոց

Այսինքն, և մանաւանդ զսեհոն թագաւորն ամուրհացւոց երկրին, և զովգ թագաւորն բասանու երկրին * և այլ ամ

քա

Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի * զփայլատակունս իւր * անձրևս արար * և հանէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց:

Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց * 'ի մարդոյ մինչև յանասուն:

Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր 'ի մէջ քոյ Եգիպտոս * 'ի փարաւոն և յամ զօրս իւր:

Եհար զազգս բազումս * և սպան զթագաւորս հզօրս:

Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց զովգ թագաւոր բասանու * և զամ թագաւո

րութիւս քանանացւոց։

Ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն * ժառանգութիւն իէլի ժողովրդեան իւրոյ։

Տէր անուն քո յաւիտեան * տէր յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։

Դատէ տէր զժողովուրդս իւր * և՚ի ծառայս իւր մխիթարի։

Կուռք հեթանոսաց արծաթ և ոսկի են * ձեռագործք են որդւոց մարդկան։

Բերան ունին և ոչ խօսին * աչք են և ոչ տեսանեն։

Ականջք են և ոչ լսեն * և ոչ գոյ շունչ ՚ի բերանս նց։

Նման նոցա եղիցին որք արարին զնոսա *

քանանացւոց թագաւորներն։

Այսինքն, և նոցա երկրներն և գաւառներն տուաւ ՚ի ժառանգութիւն * իբր մուլք և ժառանգութիւն արաւ իսրայելացւոց ժողովրդեանն։

Այսինքն, ուստի տէր ած քո անունդ յաւիտեանս յաւիտենից կու փառաւորվի * և քոյ բարերարութիւն յիշատակն կու մնայ յազգէ մինչև յազգ ՚ի մէջ մարդկան։

Այսինքն, դու քո ածային տէրութեամբդ կու դատես զքո ժողովուրդդ արդարութեամբ առանց մատնելոյ զնոսա ՚ի ձեռս թշնամեաց նոցա * և տեսանելով զքոյ հաւատարիմ ծառայից զղջումն և զապաշխարութիւնն կու մխիթարվիս ՚ինոսա։

Այսինքն, ինչ կարեն մեզ անել հեթանոսաց կուռքերն որ ՚ի յոսկւոյ և ՚ի յարծաթոյ են շինած * և հողեղէն մարդկանց ձեռագործք են։

Այսինքն, բերան ունին և չեն խօսիր * աչք ունին և չեն տեսաներ։

Այսինքն, ականջս ունին և չեն լսեր * և իւրեանց բերանումն շունչ և խօսք չկայ որ բարբառին։

Այսինքն, նոցա նման դառնան այն մարդիկքն որ շիներ են զիւր

եանք

եանք * և ամէն այնպիսի տգէտք
և չիմարք որ յուսացեր և ապաւէի
ներ են 'ի նոսա:

Դ. արձեալ, եկն որդին մարդոյ
բանն այ մարմնացեալ, և բնա
կեցաւ 'ի մեզ, և հրէայք և հե
թանոսք ոչ ծանեան զնա. աչս
ունէին, և ոչ տեսին թէ նա է
ճշմարիտ քսն որ գալոցն էր յաշ
խարհ. ականջս ունէին, և ոչ
լսեցին նախադուշակութեց և
վկայութեցն մարգարէից. քիթս
ունէին և ոչ հոտոտեցին զան
պատմելի անուշահոտութի նր.
բերանս ունէին, և ոչ փառա
բանեցին զնա իբրև որդի այ.
ձեռս ունէին, և ոչ մատուցին
նմա պտուղ բարի ըստ արժան
եացն նորա. ոտս ունէին, և ոչ
գնացին զ հետ ուղիղ ճանապար
հաց նորա, այլ ընդդէմ այ նա
խանձեցան, և ըմբռնեցին կապա
նօք, և տարեալ 'ի մահ մատնե
ցին և խաչեցին զորդին այ, վասն
որոյ նմանեցան կռոց որք են ձե
ռագործք մարդկան:

Այսինքն, իսկ դուք ով ազգդ
իսրայէլացւոց օրհնեցէք զտր *
և դուք ահարոնի զարմդ օրհնե
ցէք և բարեբանեցէք զտր:

Այսինքն, դուք ղևեայ ազգդ
օրհնեցէք զտր * և ամ հաւա
տացեալք և երկիւղածք այ օրհ

և ամենեքեան ոյք
յուսացեալք են
'ի նոսա:

Տունն իէլի օրհնե
ցէք զտր * տունն
ահարոնի օրհնե
ցէք զտր:

Տունն ղևեայ օրհնե
ցէք զտր * երկիւ
ղածք տն օրհնեցէք զտր

Օրհնեալ տէր ՚ի սիո նէ * որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Տունք : 20·

Ալէլուիա:

Սաղմոս · ՃԼԵ·

Խոստովան եղեր ուք տն, զի բա րի է * զի յա ւիտեան է ողորմու թիւն նորա։

Խոստովան եղերուք այն աստուծոց * զի յաւիտեան է ողոր մութի նորա։

Խոստովան եղերուք տն տերանց * զի յաւի։

նեցէք և գովեցէք զտէր անձն բո լորից։

Այսինքն, օրհնեալ լիցի տէր աձ ՚ի սիոնէ, իբր ՚ի յիւր սուրբ եկե ղեցւոյն * այն աձն կասեմ որ բնակած կայ իվերինն եէմ։

Իբր, օրհնեցէք զած, զի ալէ լուիայն օրհնեցէք զած կութարգ մանի։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն օրհնել զած վասն իւր բարեգործութենն, վն հրաշիցն որ արար ՚ի յեգիպտոս, և վասն բարերարութենն որ արար իսրայէլացւոց ազգին։

Այսինքն, խոստովանեցէք այ անչափ բարութին և անչափ մեծութին ով հաւատացեալ ժողովուրդք, զէրէ բնութբ բարի է * և իւր ողորմութին յաւիտենական է։

Այսինքն, խոստովանեցէք այ ճշմարտութին ով հաւատացեալ ժողովուրդք, զէրէ ամ ըստեղծ եալ աստուծոց աձնէ * և իւր ողորմութին յաւիտենական է։

Այսինքն, խոստովանեցէք այ զօրութին և կարօղութին ով հաւատացեալ ժողովուրդք, զէ րէ ամ ըստեղծել տերանց տրնէ

*և

* և իւր ողորմութիւնն յաւի-
տենական է։

Այնինքն, նա այնչափ մեծա-
մեծ ըսքանչելիք արար թէ՝ 'ի յեր-
կինս և թէ 'ի յերկրի միայն իւր
անչափ կարողութեամբն * զէրէ
իւր ողորմութիւնն յաւիտենա-
կան է։

Այնինքն, նա ըստեղծեց զեր-
կինս և զերկնային զօրութիւնս ։
Կամ զառաքեալս և զմարգարէս
իւր անչափ իմաստութեամբն *. զէ-
րէ իւր ողորմութիւնն յաւիտենա-
կան է։

Այնինքն, հաստատեաց զեր-
կիրս ջրի տարերքին վերայ, իբր
նայելով յերկրէս դէպ 'ի յերկինս
այլ ոչ 'ի յերկնից դէպ 'ի յեր-
կիրս ։ Կամ հաստատեաց զեկե-
ղեցին իւր սուրբ 'ի մէջ զանազան
ազգաց և ժողովրդոց, զի ջուրն
զբազմութիւն ժողովրդեան նշանա-
կէ * զէրէ իւր ողորմութիւնն
յաւիտենական է։

Այնինքն, ըստեղծեց զմեծա-
մեծ լուսաւորքն, իբր զարե-
գակն և զլուսինն, որք առաջս
մարդկան երևին մեծագոյնք քան
զայլս աստեղս ։ Կամ սահմանեց
զնոր և զհին կտակարանքն առ 'ի
լուսաւորել զհոգիս մարդկան
* զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւի-
տենական է։

Որ արար զսքանչելիս
մեծամեծս միայն *
զի յաւիտեան։

Զ երկինս արար
իմաստութեամբն իւրով
* զի յաւիտեան։

Հաստատեաց զերկիր
ի վերայ ջուրց * զի
յաւիտեան։

Որ արար զլուսաւորս
մեծամեծս * զի յա-
ւիտեան։

Զարեգակն արար
իշխանական տուընջ
եան * զի յաւիտեան:

Զլուսինն և զաս
տեղս իշխանական գի
շերոյ * զի յաւիտեան:

Եհար զերկիրն ե
գիպտացւոց անդրան
կօք իւրովք հան
դերձ * զի յա
ւիտեան:

Եւ եհան զիսրայէլ
'ի միջոյ նորա * զի
յաւիտեան է:

Այսինքն , զարեգակն լուսեղ
ծեց որ տիրէր և իշխէր ցերեկ
վան : Նա զնոյն կատարանքն
հաստատեց առ 'ի ուղղել զքրիս
տոնեայս 'ի ճանապարհս փրկու
թե * զէրէ իւր ողորմութիւն
յաւիտենական է,
Այսինքն , զլուսինն և զաստեղս
լուսեղծեց , որ տիրէին գիշեր
վան : Նա զ հին կատարանքն,
և զ հին օրինաց վարդապետան
հաստատեց առ 'ի ուղղել զը
հրէայս , որք շրջէին 'ի խաւարի
տգիտութե գիշերոյ * զէրէ իւր
ողորմութիւն յաւիտենական է:
Այսինքն , պատուհասեց եգիպ
տացւոց երկիրն սատակելով
զանդրանիկ զաւակս նց : Նա
պատուհասեց տէրն մեր յս քս
զմեղսագործ աշխարհս , և ջնջ
եաց զսկզբնական մեղս հաւատա
ցելոց իւրոց , քան զի եգիպտա
զաշխարհս կունշանակէ, և անդ
րանիկքն եգիպտոսի զմեղս ըզ
կզբնականս * զէրէ իւր ողորմու
թիւն յաւիտենական է:
Այսինքն , ազատեց և հանեց
իսրայէլացւոց ազգն 'ի յեգիպտո
սէ : Նա տէրն մեր յս քս , փր
կեց և ազատեց զիւր հաւատաց
եալքն 'ի խաւարէ կռապաշտութե
աշխարհիս այսորիկ * զէրէ իւր
ողորմութիւն յաւիտենական է:

Այս

Այսինքն , և զայս բարերարու-
թիս արար իւր ձեռաց բարձր և
ամենակարող զօրութին ցուցա
նելով ։ Կամ տրն մեր յս քս
զիւր հզօր բազուկն բարձրացու-
ցանելով և տարածելով իվերայ
խաչին * զերէ իւր ողորմութին
յաւիտենական է ։

'Ի ձեռն բարձր և բա
զուկ հզօր * զի յա
ւիտեան ։

Այսինքն , ճղեց զկարմիր ծովին
ահագին ջուրն , և երկու բաժին
արաւ ։ Կամ բաժանեց տրն մեր
յս քս զայս ծով աշխարհս 'ի յեր
կուս , իբր ջոկեց զ հաւատաց
եալս իւր մկրտութե սուրբ աւա
զանին 'ի յանհաւատից որք ոչ ու
նին զմկրտութի * զերէ իւր ողոր
մութին յաւիտենական է ։

Որ հերձ զծովն մեծ
և բաժանեաց յեր
կուս մասունս
* զի յաւիտ ։

Այսինքն , և անց կացոյց զիսրայ
էլացւոց ազգն կարմիր ծովն մի
ջովն ։ Կամ սրբեց և մաքրեց
տրն մեր յս քս զիւր հաւատաց
եալքն ջրով սրբոյ աւազանին ,
և առաջնորդեաց 'ի յերկինս *
զերէ իւր ողորմութին յաւիտե
նական է ։

Եւ անցոյց զիսրայէլ
ընդ մէջ նր * զի
յաւիտեան ։

Այսինքն , ընկղմեց և խեղդեց
զփարաւոն և զիւր զօրքն կարմիր
ծովն միջումն ։ Կամ հալածեց
և կործանեց տրն մեր յս քս զա
ներևոյթ փարաւոնն զսատանայ
իւր պաշտօնէիւքն 'ի խորս անդն
դոց * զերէ իւր ողորմութին
յաւիտենական է ։

Ընկղմեաց զփարա
ւոն , և զզօրս իւր
'ի ծով կարմիր
* զի յաւիտ
եան ։

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ * զի յաւիտեան ։

Այսինքն , և զիւր ժողովուրդն տարաւ հանեց 'ի յանապատ ։ Եւ զիւր հաւատացեալքն ապատեց 'ի յախտից 'ի մեղաց և ի չարեաց տրն մեր յս քս և իբրև 'ի յանապատի յանդորրացոյց զնոսա ուր լսելով զձայնն յովհաննու մկրտչին որ ասէ պատրաստ արարէք զճանապարհս տն և ուղիղ արարէք զշաւիղս նորա , խնդան և փութան 'ի հայրենին իւրեանց երկնային * զերէ իւր ողորմութին յաւիտենական է ։

Եհար զազգս մեծամեծս * զի յաւիտ ։

Այսինքն , զանազան հեթանոսաց և կռապաշտից մեծամեծ ազգերն պատուհասեց ։ Եւ զզանազան մոլորութիս մեղաց , և զչարութիս այսոց պղծոց խափանեց տրն մեր յս քս * զերէ իւր ողորմութին յաւիտենական է ։

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս * զի յաւիտեան ։

Այսինքն , և նոցա ուժեղ թագաւորքն սատակեց և փչացոյց ։ Եւ զեօթն մահացու մեղս որք թագաւորեր էին ի վերայ աշխարհի անուժացոյց և անզօրացոյց տրն մեր յս քս * զերէ իւր ողորմութին յաւիտենական է ։

Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց * զի յաւիտեան ։

Այսինքն , ըսպանեց զսեհոն թագաւորն ամուրհացւոց երկրին ։ Եւ արգելեց զցանկութիւն աչաց տրն մեր յս քս որ դառն է առաջի այ քան զի սեհոն փորձութիւն աչաց թարգմանի և ամուր

հացի դառնութի * զերէ իւր
ողորմութին յաւիտենական է։
Այսինքն, կործուց զզօրս Թա
գաւորն բասանու երկրին։ Կամ
կորոյս զագահութին տրն մեր յս
քս, որ ուսուցանէ ժողովել և
գաղել զինչս և զդրամս և խռո
վեցուցանել զմարդիք, քան զի
զօվգ փակումն և գաղումն Թարգ
մանի և բասան շփոթումն և խռո
վութի * զերէ իւր ողորմութին
յաւիտենական է։

Այսինքն, և կռապաշտից երկր
ներն նոցա մուլք և ժառանգու
Թի տուեց * զերէ իւր ողորմու
Թին յաւիտենական է։

Այսինքն, ժառանգութիւն
տուեց իւր ծառային իսրայելի,
ինչպէս որ խոստացեր էր։ Կամ
զայն երկրներն որ յառաջ սատա
նայի իշխանութե տակումն էին,
մուլք և ժառանգութիւն տուեց
տրն մեր յս քս իւր հաւատացեալ
քրիստոնէից * զերէ իւր ողոր
մութին յաւիտենական է։

Այսինքն, յիշեց զմեզ տր ած
մեր խղճութե միջումն, քան զի դե
րի էինք եղեալ ՚ի ներքոյ բռնու
Թե մեղաց և սատանայի * զերէ
իւր ողորմութին յաւիտենական է։

Այսինքն, և փրկեց զմեզ մեր
երևելի և աներևոյթ Թշնամեաց
ձեռքեն * զերէ իւր ողորմու
Թին

Զօվգ Թագաւոր
բասանու * զի յա
ւիտեան։

Եւ ետ զերկիր նոցա ՚ի
ժառանգութի * զի
յաւիտեան։

Ժառանգութի իս
րայէլի ծառայի իւրոյ
* զի յաւիտեան։

Յիշեաց զմեզ տր ՚ի
խոնարհութեան մե
րում * զի յաւիտ
եան է։

Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի
ձեռաց Թշնամեաց մե
րոց * զի յաւիտեան։

Ո՛ տայ կերակուր ա͞մց կենդանեաց * զի յաւիտեան։

Խոստովան եղերուք ա͞յն երկնաւորի * զի յաւիտեան։

Տուն. 26.

Սաղմոս դաւթի 'ի ձեռն երեմիայի:

Սաղմոս: ՃԼԶ.

Առ գետս բաբելացւոց անդ նստէաք և լայաք * ո͞ճ յիշեցաք մեք անդ զսիոն։

'Ի մէջ ուռեաց նո͞ց կախեցաք զկտակարանս մեր։

թ͞ին յաւիտենական է։

Այսինքն, այն որ կու նախախնամէ և կերակուր կու տայ ա͞մ կենդանեաց թէ բանականաց և թէ անբանից * զէրէ իւր ողորմութ͞ին յաւիտենական է։

Այսինքն, խոստովանեցէք զբարերարութիւնն ա͞յ երկնաւորի * զէրէ իւր ողորմութ͞ին յաւիտենական է։

Իբր, զայս սաղմոսս շարադրեաց դաւիթ խօսելով 'ի բերանոյ երեմիայ մարգարէին որ էր գերեալ ընդ այլոց իսրայէլացւոցն 'ի բաբելոն։

Այս սաղմոսովս կու խօսի մարգարէն 'ի բերանոյ քահանայիցն հրէից գերելոցն 'ի բաբելոն, այլև 'ի բերանոյ ընաւից քրիստոնէից գերելոց 'ի ձեռս այլազգեաց և կամ 'ի բռնութէ մեղաց։

Այսինքն, պաղտատ գետի ափին կու նստէինք և անմխիթար կու լայինք * երբոր կու յիշէինք զքեզ ո՛վ քաղցր սիոն, իբր ո՛վ քաղցր քաղաքդ երուսաղէմ։

Այսինքն, նոցա ուռի ծառերի միջումն կախեցինք մեր կտակարանքն և մեր սազերն, որ մեր թշնամիքն չի տեսանեն, և մեզ ուժով երգ ասել չի տան։

Այս

Այսինքն, տեղն այն կուապաշտ
ներն որ զմեզ գերերէին, կու
հարցանէին մեզ թէ դուք ձեր
այ օրհնութե և տաղերի բաներն
գիտէք մի * և այն մարդիքն որ
զմեզ գերի էին տարեր, մեզ ուժ
կանէին և կասէին։

Այսինքն, թէ երգեցէք մեզ
քիչ մի այն ձեր երուսաղէմայ օր
հնութիններէն և տաղերէն * իսկ
մեք պատասխանի կուտայինք, թէ
ինչպէս մեք մեր ճշմարիտ այ օրհ
նութին այս օտար երկրումն, և
կուապաշտից միջումն երգենք,
որ ոչ է արժան։

Այսինքն, ո՛հ թէ մոռանամ
ես զքեզ ով երուսաղէմ, երգե
լով զքո սաղերդ այս գերութես
միջումն * թող իմ աջ ձեռքս զիս
մոռանայ, իբր թուլանայ։

Այսինքն, թող իմ լեզուս չո
րանայ և 'ի քիմքս կպչի, թէ որ
ես հանապազ զքեզ չի յիշեմ *
և թէ որ այս գերութենէս ազա
տիլն 'ի բաց զքո գովասանքդ չի՛
երգեմ ով երուսաղէմ * որ իմ
ուրախութեան և ցնծութեան
ըսկիզբն ես, իբր քան զքեզ այլ
մեծ խնդութիւն չունիմ։

Այսինքն, բայց դու տէր ած յիշէ
եդոմայեցւոց ազգի նենգութին,
և պատժէ և պատուհասէ զնոր
եանք * որ այն օրերն որ երուսա

Անդ հարցանէին
գերիչք մեր զբանս
օրհնութե * գերե
վարք մեր ստիպէին
զմեզ և ասէին։

Օրհնեցէք մեզ յօրհ
նութենէն սիոնի * իսկ
զիարդ օրհնեսցուք
զօրհնութիս տն յեր
կիր օտար։

Թէ մոռացայց զքեզ
երուսաղէմ * մո
ռասցի զիս աջ
իմ։

Կցեսցի լեզու իմ 'ի
քիմս իմ թէ ոչ յիշե
ցից զքեզ * և թէ
ոչ նախ նախադասեցից
զքեզ երուսաղէմ *
սկիզբն ուրախու
թե իմոյ։

Յիշեա՛ տէր զորդիսն
եդոմայ * յաւուրսն
երուսաղէմի։

Ոյք ասէին քակե
ցէք քակեցէք * մին
չեւ 'ի հիմն հասու
ցէք։
Դ. ուստր բաբիլա
ցւոց թշուառական
* երանի որ հատոյց
զհատուցումն քո ,
զոր դու մեզ հա
տուցեր։

Երանի որ կալցէ ըզ
մանկունս քո * եւ
եհար զքարի։

Տունք · IO:

Սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · ՃԼԷ ·

Խոստովան եղէց.քեզ
տր բոլորով սրտի
իմով * առաջի հրեշ
տակաց սաղմոս ասա

զէմ կու քակէին , փոխանակ խղ
ճալոյ եւ ցաւակից լինելոյ մեզ
իբրեւ դրացիք , միաբաներ էին
քաղդէացւոց հետ եւ նոցա չար
խրատ տւող էին դարձեր։
Այսինքն , եւ նոցա սիրտ տալով
կասէին , քակեցէք.քակեցէք այդ
քաղաքդ * եւ մինչեւ հիմն հասու
ցէք որ այլ ձար չի լինի շինելոյ։
Այսինքն , եւ դու ո՛վ ողորմելի
զարմդ եւ զաւակդ բաբելացւոց
* երանի այն ժողովրդեանն որ
խնդրելով զվրէժ արդար դա
տաստանին այ , փոխանակ այն չար
եացն որ դու մեզ հատուցիր ,
քեզ հատուցումն անէ։
Այսինքն , երանի կասեմ այն
յաղթօղ ժողովրդեանն , որ ինչ
պէս որ դու մեզ արարիր * այն
պէս այլ նա քեզ անէ , եւ զքո
երեխայքդ բռնէ , 'ի քարն զար
կէ եւ զգլխներն ջնջխէ։

Իբր զայս սաղմոսս դաւիթ է շա
րադրեր , եւ երգեր։
Այս սաղմոսումս շնորհակալ կու
լինի մարգարէն զայ վասն բարե
րարութե նորա։

Այսինքն , կու խոստովանիմ տր
ած բոլորով սրտի՛ զքո անչափ
գթութիդ եւ բարերարութիդ
որ ինձ արարիր * եւ առաջի հրեշ

տակաց քեզ սաղմոս կասեմ, իբր առաջի քերոբէից քահութե , առաջի քահանայից , և առաջի երկնային զօրութեց ։

Տ. յսինքն , դու մինչև ցայսօր զիմ բերանիս խօսքն լսեցիր , և զիմ ամէն խնդրուածքս կատարեցիր * ուստի շնորհակալ լինելով իքէն կու երկրպագանեմ քոյ սբ տաճարիդ * և կու խոստովանիմ քո սուրբ անուանդ , վասն քոյ անչափ ողորմութեանդ , և վասն քոյ ճշմարիտ խոստմանցդ ։

Տ. յսինքն , դու փրկելով զիս 'ի ձեռն յն քի որդւոյ քոյ , զքո սուրբ անուանդ մեծացուցիր և փառաւորեցիր , ո՛չ միայն 'ի մէջ հրէից , այլև 'ի մէջ հեթանոսաց * արդ կու աղաչեմ զքեզ , որ այն օրն որ ես իմ նեղութե միջումն դէպ քեզ կու աղաղակեմ , դու շուտով ինձ ականջ արա՛ * և իմ անձինս շատ ուժ և կարողութի տուր , որ ես ուղիղ սրտով զքեզ օրհնեմ և փառաւորեմ ։

Տ. յսինքն , զքո անչափ մեծութիւդ և անչափ կարողութիւնդ աշխարհիս ամէն թագաւորքն և իշխանքն կու խոստովանին * զերէ լսեցին զքոյ բերանիդ խօսքերն , իբր զքո աւետարանական քարոզութիդ * և կու օրհնեն և կու պատուեն քոյ ածային օրինաց և

ցից քեզ ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ * երկրպագից 'ի տաճար սբ քո * և խոստովան եղէց անուան քում վասն ողորմութե և ճշմարտութե քոյ ։

Մեծ արարեր յամի զանուն սուրբ քո * յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ * և բազում արասցես զօրութիւնս յանձն իմ ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ թագաւորք երկրի * զի լուան զբանս բերանոյ քո * և օրհնեսցեն զճանապարհս քո ։

Մեծ են փառք տն * բարձր է տր զխո նարհս տեսանէ * և զբարձունս՛ի հեռաս տանէ ճանաչէ :

Թէ գնացից ես ՛ի մէջ նեղութեանց * կե ցուսցես զիս ՛ի բար կութէ թշնամւոյն :

Զգեցեր զձեռն քո և փրկեաց զիս աջ քո * և տր հատուսցէ ընդ իմ :

Տր ողորմութի քո յաւիտեան * զգործս ձեռաց քոց մի՛ ան տես առներ :

Տունք : 8 ·

պատուիրանաց ճանապարհներն :

Այսինքն , և կասեն , թէ մեծ և անչափ է այ փառքն և պատիւն * թէպէտ բարձր և անհասանե լի է , բայց երկրիս վերայ եղած հոգւով խոնարհ մարդիկն կու տեսանէ , կու սիրէ և կու վար ձատրէ * և բարձրամիտ և հպարտ մարդիկն հեռու տեղաց կու ճա նաչէ , կու ատէ , և կու պատու հասէ :

Այսինքն , թէ որ մարդկային տկարութե և կամ ՛ի նենգութէ երևելի և աներևոյթ թշնամեաց ՛ի մէջ վշտից և նեղութեանց այլ անկանիմ * բայց յոյս հաստա տունէ որ դու զիս փրկես իմ թշ նամեաց բարկութենէն և նոցա ամ բարտաւան խօսքերէն :

Այսինքն , զէրէ քանի որ դու իմ փորձութեան և հալածանաց միջումն զքո պահպանողական ձեռքդ տարածեցիր , և քոյ աջ բազկովդ զիս փրկեցիր * ես զօ րացայ հաւատով և ասացի , ահա՛ ինքն տր աստուած ինձ տեղ ինքն իմ թշնամեացն վրէժ կու խնդրէ և հատուցումն կանէ՛ :

Այսինքն , տր այ քո ողորմու թիւդ յաւիտենական է * զքո ըս տեղծուածքդ և զքո հաւատաց եալ ծառայքդ մի՛ անտես առներ այլ քոյ աստուածային շնորհաց

օգնականութե՜ն 'ի թիկունս հա
սիր նոցա։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի
վերջն դա՛ւիթ է՛ ասացեր։

Այս սաղմոսումն կու արդարա
ցուցանէ զինքն դա՛ւիթ առաջի
ա՛յ վասն իւր անմեղութեն և ու
ղիղ վարուցն։

Այսինքն, տ՛էր ա՛ծ դու զիս
փորձեցիր իմ տղայու
թե՛ն 'ի վեր, և զիմ
բարքս և բնութիս ճանաչեցիր
* դու ճանաչեցիր զիմ ամէն
գործքս և արարմունքս և զիմ
նստիլն և զիմ վերկենալն։

Այսինքն, դու զիմ խորհուրդս
և մտածմունքս 'ի հեռաստանէ,
իբր 'ի բարձրութէ երկնից իմա
ցար * զիմ շաւիղս, իբր զիմ
իզս և զիմ վիճակս, իբր զիմ ինչս
և զիմ ըստացուածս դու քննե
ցիր * և զիմ ամէն կենցաղավա
րութեան ճանապարհն յառաջա
գոյն, իբր 'ի յաւիտենից և յա
ռաջ քան զինիլն աշխարհի տե
սար * և գիտացիր որ իմ սրտումն
և իմ լեզվումն նենգութի և խա
բէութի չկայ։

Այսինքն, ահա դու տ՛էր ա՛ծ
ճանաչեցիր զիմ յետինն և զիմ

առաջ

'Ի կատարած դաւթի։

Սաղմոս. ՃԼԸ։

Տէր փորձեցեր
զիս և ծան
եար զիս *
դու ծանեար
զնստիլն իմ, և ըզ
յառնելն իմ։

'Ի միտ առեր զխոր
հուրդս իմ 'ի հեռաս
տանէ * զշաւիղս իմ
և զվիճակս իմ դու
քննեցեր * և զա՛մ
ճանապարհս իմ յառա
ջագոյն տեսեր * զի
ո՛չ գոյ նենգութի
'ի լեզուի իմում։

Ահա դու տ՛էր ծան
եար զյետինն իմ և

զառաջինն իմ * դու ստեղծեր զիս * և եդիր զձեռն քո ի վերայ իմ:

Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն * զօրացաւ, և ո՛չ հանդարտիմ սմա:

Յո՛ երթայց ես յոգւոյ քումէ * կամ յերեսաց քոց ես յո՛ փախեայց:

Թէ ելանեմ յերկինս դու անդ ես * և թէ իջանեմ 'ի դժոխս, և անդ մօտ ես:

Թէ առից զթևս իմ ընդ առաւօտս, և բնակեցայց յեզերս ծովու:

Սակայն և անդ ձեռն

առաջինն, իբր զիմ վախճանն և զիմ ըսկիզբն, զիմ վերջին արարմունքն, և զիմ առաջին գործքն * դու զիս յոչնչէ ըստեղծեցիր * և քոյ ա̃ծային և նախախնամողական ձեռքդ ինձ վերայ պահեցիր:

Այսինքն, քո ամենատեսութիւնդ և քո ամենագիտութիւնդ շատ ըսքանչելի և զարմանալի թուաց ինձ * և այնչափ զօրացաւ և բարձրացաւ, որ չեմ կարեր հասանիլ նմա, կամ զիմ միտքս հանդուցանել և հանդարտեցուցանել:

Այսինքն, ուր կարեմ ես գնալ որ քոյ տեսութեան և իմաստութ̃ն հոգիդ իմ արարմանցն և իմ խորհրդոցն վերահասու չէ լինի * կամ թէ ես քո երեսէդ ինչ տեղ կարեմ փախչիլ, որովհետև դու ա̃մ տեղ պատրաստ ես:

Այսինքն, թէ ելանեմ ես մտօք 'ի յերկինս, դու տեղն պատրաստ ես փառաւորեալ 'ի քոյ ա̃ծային աթոռումդ * և թէ իջանեմ 'ի դժոխս դու անդ մօտ ես քո արդար դատաստանովդ պատժելով զմեղաւորս:

Այսինքն, թէ որ ես թռչնոց նման թև առնում և թռչիմ առաւօտէնց յարևելից մինչև յարևմուտս, և գնամ բնակիմ յանդնդական ծովի եզերքն:

Այսինքն, սակայն տեղն ևս քո

ա՜ծային նախախնամութե՜ն ձեռքն ինձ կու առաջնորդէ 'ի ճանապարհս փրկութե՜ն * և քո ամենակարող աջդ զիս կու ընդունի և կու պահպանէ։

Այսինքն, ասացի իմ մտաց մէջն մի թէ գիշերվան խաւարն զիս ծածկեց մի, որ զիմ խորհուրդն և արարմունքն ա՜ծ չի տեսանէ * կամ թէ գիշերն փոխանակ լուսոյ, իբր գիշերն ցերեկվան նման զիմ մարմնաւոր փափկութե՜ն և հեշտութե՜ն մեղքն և յանցանքն հրապարակեց և յայտնեց մի առաջի ա՜յ։

Այսինքն, բայց խաւարն քոյ առաջևդ մութ չի կարեր անել * և գիշերն ցերեկի նման կու լուսաւորվի քո հրամանաւդ * և գիշերվան խաւարն այնպէս է քեզ ինչպէս ցերեկվան լոյսն։

Այսինքն, դու մինչև իմ սրտիս և երիկամունքներիս այլ տիրապետեցիր, իբր զիմ ամէն խորհուրդս և զմտածմունքս ճանաչեցիր * և զիս իմ մօրս փորէն ծնանիլն 'ի բաց ընկալար ընդունիլ և նախախնամել։

Այսինքն, ուստի կու խոստովանիմ զքո անչափ կարողութիդ և զքո անչափ իմաստութիդ, զէրէ ահեղ և ըսքանչելի ես * և քո գործքդ և արարմունքդ ըսքանչելի

քո առաջնորդեսցէ ինձ * և աջ քո ընկալցի զիս։

Ասացի խաւար ուրեմն արդեօք ծածկեաց զիս * կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութե՜ն իմոյ։

Խաւարն 'ի քէն ոչ խաւարեսցի * և գիշերն որպէս զտիւ լուսաւոր եղիցի * և խաւար նո՜ր որպէս զլոյս նորա։

Զի դու ստացար զերիկամունս իմ * և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր զի ահեղ և սքանչելի ես * սքանչելիք են գործք քո * և անձն իմ սիրեաց յոյժ։

Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն զոր արարեր ՚ի ծածուկ * և կար զօրութե իմոյ ընդ ստորինս երկրի։

Զանգործս իմ տեսին աչք քո * և ՚ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։

՚Ի տուէ մոլորեցան * և ոչոք էր որ առաջ նորդէր նոցա։

չելի և զարմանալի են * վս որոյ իմ հոգիս սաստիկ սիրով սիրեց զքեզ։

Այսինքն, ես ոչինչ ոսկր չունիմ իմ բոլոր մարմնոյս մէջն գաղած որ քեզ յայտնի չի՛ լինի * զէրէ դու զիմ զօրութիւնն և կարողութիւնն կու ճանաչէիր երկրի տակումն, իբր քանի որ դեռ պարզ նիւթ էի հողի միջումն, և դեռ զիս չէիր կազմեր իբրև զմարդ։

Այսինքն, զիմ դեռ չի՛ խորհած և դեռ չի՛ գործած գործքն և արարմունքն քո ամենատես աչքդ տեսաւ * և ինչ որ ես արարեր եմ և առնելոց եմ, ամէնն քո առ դար դատաստանիդ գրքումն գրված է։

Այսինքն, բայց զքո ամենակարող զօրութիւնդ և զանչափ բարութիդ անգիտանալով բազումք ՚ի հրէից և ՚ի հեթանոսաց, տեսանելով զքո փրկագործութե լուսաւոր ցերեկն, իբր զմարդեղութի որդւոյ քո միածնի և ըզքարոզութի սրբոյ աւետարանին մոլորեցան կուրութե նախանձու և կամապաշտութեան * և ոչոք չի՛ կայր նոցա միջումն ածային գրոցն գիտակ և տեղեակ որ առաջնորդէր նոցա, և ցուցանէր զճանապարհն ճշմարտութե։

Այս

Այսինքն, բայց իմ մտաց մի ջումն սաստիկ մեծարելի և պա տուելի եղան քո բարեկամքդ տր ած, իբր քո սուրբ և ընտիր ծա ռայքդ * և մանաւանդ նոցա իշխանքն, իբր սբ առաքեալքն, որ սաստիկ զօրացան երկնային իշ խանութեամբ և անմահական փառօք։

Այսինքն, թուեցի զիւրեանք իմ մտաց միջումն և տեսայ որ քան զծովլի աւազն, իբր քան զմեղ սաւէր հրէայքն շատք են * զար թեցայ ՚ի յափշեցմանէս, և հաս տատեցայ յուսով * և այժմ ու ղիղ սրտով քեզ հետ կապված եմ տր ած։

Այսինքն, ո՛հ տր ած թէդու զմեղաւոր և ամբարիշտ մարդիկքն ըսպանանէիր և կորուսանէիր * ես սիրտ կառնէի և համարձակու թ̃ի կասէի նոցա, թէ ո՛վ անի րաւ և արիւնահեղ մարդիկք հե ռացէք ինձանից, այլև յայնպի սի բարի մարդկանցէն որ ուղիղ սրտով տ̃յ կուծառայեն։

Այսինքն, զէրէ այնպիսի մար դիկքն հակառակութեննով և չար նախանձով քոյ հաւատացնել ծա ռայիցդ քաղաքներն փուչ և անի րաւ տեղ կառնուն կու յափշտա կեն և կու տիրապետեն։

Այսինքն, ես տր ած զճշմա

Ինձ յոյժ մեծարուք եղեն բարեկամք քո ած * և յոյժ զօրա ցան իշխանք նոցա։

Թուեցի զնոսա և քան զաւազ բազմա ցան * զարթեայ և արդ ընդ քեզ եմ։

Թէ սպանանես զմե ղաւորս ած * արք արեան ի բաց եղե րուք յինէն։

՚Ի հակառակութիւն ՚ինախանձ առցեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո։

Օ. ատելիս քո տր

առեցի * եւ 'ի վերայ թշնամեաց քոց մա շեցայ։

Յատելութի կատար եալ ատեցի զնոսա * եւ եղեն ինձ թշ նամիք։

Փորձեա՛ զիս ած եւ ծանիր զսիրտ իմ * քննեա՛ զիս, եւ ծանիր զշաւիղս իմ * եւ տես թէ իցեն անօրէնու թիւք 'ի ճանապարհս իմ * եւ առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճանապարհս քո յաւիտենից։

Տունք. 22

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի

Սաղմոս. ՃԼԹ.

Ապրեցո՛ զիս տր 'ի մարդոյ չարէ * յառ նէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։

Խորհեցան զանօրէ նութի 'ի սիրտս իւր

րիտն ասեմ, միշտ զքո ատելեացդ ատեցի * եւ քոյ թշնամեաց արար մանցն վերայ հալեցայ եւ մաշեցայ նախանձով։

Այսինքն, կատարեալ ատելու թբ ատեցի զիւրեանս, վս նա խանձու ճշմարտութե * եւ նր համար ամենքն ինձ հետ թշնամի դարձան։

Այսինքն, տր ած փորձէ՛ զիս եւ ճանաչէ՛ զիմ սիրտս * քննէ՛ զիս եւ ճանաչէ՛ զիմ շաւիղս * եւ տես թէ իմ կենցաղավարութե ճանապարհումն անօրէնութիւն կայ մի * եւ այսպէս առաջնորդէ՛ ինձ 'ի քո յաւիտենական ճանա պարհն, իբր 'ի կեանսն յաւիտե նից։

Իբր, զայս սաղմոսս մինչեւ 'ի վերջն դաւիթ է՛ ասացեր։

Այս սաղմոսումս կու աղաչէ մարգարէն զած ազատիլ 'ի չա րութէ եւ 'ի զրպարտութէ մարդ կան իբր 'ի զուր խօսքէ։

Այսինքն, պահեցուր զիս տր ած 'ի նենգաւոր եւ 'ի չար մարդոյ ձեռքէն * եւ անիրաւ մարդոյ ճնարագիտութենէն փրկէ՛ եւ ազա տէ՛ զիս։

Այսինքն, զէրէ իւրեանց սրտի միջումն չարութի եւ անօրէնու

թիւն խորհեցան * և օրն 'ի բուն
զիւրեանք պատրաստեցին, որ
ինձ հետ պատերազմէին և հակա
ռակէին ։

Այսինքն, սրեցին իւրեանց
լեզուն ինձ վերայ կատաղած օձի
նման * և իւրեանց շրթունքի
տակումն իժ օձի զէհր դաղեցին,
որ զիս իւրեանց նենգաւոր խօս
քերովն վիրաւորէին ։

Այսինքն, պահէ և պահպա
նէ զիս տր ած մեղաւոր մարդ
կանց ձեռքէն * և չար մարդ
կանց չարագիտութէն և փոր
ձանքէն զիս ազատէ ։

Այսինքն, խորհեցան իւրեանց
սրտի միջումն որ զիմ բարի սովո
րութեց և կենցաղավարութեց
քայլքն և գնացքն խափանեն *
և ամբարտաւան և անխղճմտանք
մարդիկք ինձ թաքուն թալըք սար
քեցին ։

Այսինքն, իմ ոտքերիս առաջևն
լարեր և քղեր պատրաստեցին որ
զիս որսան * և իմ շուրջ եկած
ճանապարհն դար և փոս արա
րին, որ զիս 'ի վայր ձգեն և կոր
ծանեն ։

Այսինքն, զայս տեսանելով դէպ
քեզ աղաղակեցի և ասացի թէ
տր, դու իմ ածն ես * դու
ականջ արա իմ աղօթից և պաղա
տանաց ձայնին ։

եանց * զօր ամենայն
պատրաստեցան 'ի
պատերազմ ։

Սրեցին զլեզուս իւր
եանց ոպ զօձի * և
թունք իժից 'ի ներ
քոյ շրթանց նոցա ։

Պահեա զիս տր 'ի
ձեռաց մեղաւորի *
և 'ի մարդոյ չարէ փր
կեա զիս ։

Խորհեցան խափա
նել զգնացս իմ *
թաքուցին ամբար
տաւանք զորո
գայթ ինձ ։

Լարս ձգեցին յորո
գայթ ոտից իմոց *
շուրջ պշաւղք ի
մոլք եդին ինձ
զգայթակղու
թիւն ։

Ասացի տր ած իմ ես
դու * ունկն դիր տր
ձայնի աղօթից իմոց ։

Տ՟ր տ՟ր զօրութիւն փրկութ՟ե իմոյ * հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի՛ մատներ զիս տ՟ր ՚ի ցանկութի մեղաւորաց * ոյք խորհեցան վ՟ս իմ, մի՛ ընդվայր հարկաներ զիս։

Զի մի՛ երբէք բարձրասցին * և խորհուրդք ն՟ց մի՛ կատարեսցին * վախճան կատարածի ն՟ց վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զն՟ս։

Արկցես ՚ի վերայ ն՟ց զկայծակունս հրոյ և կործանեսցես զն՟ս * ՚ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ։

Մարդոյ լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի ի վերայ երկրի * զայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։

Ծանեայ զի առնես տ՟ր զդատաստանս աղ

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ դու իմ փրկութ՟ե և ազատութ՟ե ուժն և կարողութի՟ն ես * և դու պատերազմի և կռուի օրն իմ գլխոյս երկաթէ սաղավարտն ես և պահապանն ես։

Այսինքն, դու տ՟ր ա՟ծ իմ թշնամեաց ցանկութ՟են դօրայ զիս մի՛ մատներ նոցա ձեռքն * և ն՟ց խորհրդոցն դօրայ զիս ոտաց կոխան մի՛ աներ։

Այսինքն, որ չի՛ լինի թէ բարձրամտին * և չի՛ լինի թէ ն՟ց խորհուրդն կատարվի * նոցա չար դիտաւորութ՟ե վախճանն որ է նոցա հայհոյիչ շրթանց վաստակն, զիւրեանք ծածկէ, իբր զիւրեանք յամօթ անէ և պատուհասէ։

Այսինքն, դու նոցա վերայ քոյ բարկութ՟ե կրակի կայծակներն թափէ, և կործանէ զիւրեանք * որ իւրեանց ծանր տառապանքէն չի՛ կարենան փրկվիլ և ազատվիլ։

Այսինքն, լեզուանի մարդն ամենևին երկրիս վերայ աջողութի չի՛ տեսանէ * և զմեղաւոր մարդն իւր չար գործքն և ճնարագիտութիւքն որսան և կորուսանեն հոգւով և մարմնով։

Այսինքն, զէրէ ես ճանաչեցի և իմացայ տ՟ր աստուած որ

դու աղքատ մարդոյն արդար դա
տաստան կանես * և 'ի մեծու
թէն անկած մարդոյ իրաւունքն
կու տեսանես ։

Այսինքն, քո արդար և ընտիր
եալ ծառայքն միշտ կու գոհա
նան քեզանից, և կու օրհնեն
զքո սուրբ անունդ * և ուղիղ
սրտով մարդիկք կու բնակին 'ի յեր
կինս առաջի քոյ երանական տե
սութեանդ ։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի
վերջն դաւիթ է ասացեր ։

Այս սաղմոսումս կու աղաչէ
մարգարէն զա՟ծ որ լսէ իւր աղօթ
քին և տայ ինքեան զճանապարհս
զգաստութեան ։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ ես դէպ քեզ
աղաղակեցի լսէ ինձ քոյ ողորմու
թե՟դ * և երբոր ես առ քեզ կու
գոչեմ, շուտով նայիր և ականջ
արա՛ իմ աղօթից և խնդրուածոց
ձայնին ։

Այսինքն, իմ աղօթքս անու
շահոտ խնկի նման ուղիղ դէպ
քեզ ելանէ, և քոյ առաջևդ ըն
դունելի լինի * և իմ ձեռաց տա
րածումն այնպէս քաղցր թուի
քեզ ինչպէս իրիկվան պատարագն
որ ըստ օրինացն մովսէսի քեզ կու
մատուցանէին ։

Այս

քատի * և զիրաւունս
տնանկի ։

Արդարք գոհասցեն
զանուանէ քում *
և բնակեսցեն ու
ղիղք առաջի
երեսաց
քոց ։

Տուն. 14.

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի ։

Սաղմոս . ՃԽ ։

Տ՟ր կարդացի առ քեզ
և լուր ինձ * նայեաց
'ի ձայն աղօթից իմոց
'ի կարդալ իմում
առ քեզ ։

Ուղիղ եղիցին ա
ղօթք իմ ո՟պ խունկ
առաջի քոյ տ՟ր * համ
բարձումն ձեռաց
իմոց պատարագ
երեկոյի ։

Դիր տէր պահապան բերանոյ իմոյ * և դուռն ամուր շրթանց իմոց, զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութե։

Պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս որք գործեն զանօրէնութի * և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութբ, և յանդիմանն արասցէ * իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ * այլ աղօթք իմ ընդ կամաց նր։

Սոյինքն, տէր ած դու իմ բերանիս գքո երկիւղդ պահապան դիր * և իմ շրթունքիս դուռն քո շնորհօքդ ամուր պահէ, որ չի լինի թէ իմ սիրտս զանազան չար խորհրդներով ծռվի ընդդէմ քոյ ածային հաճութեդ և ինձ անվայել և անպարկեշտ խօսքեր բարբառեցուցանէ։

Սոյինքն, որ պատճառեմ ընդ պատճառս մեղաց, երբ իմ յայտնի գործած մեղացն պատճառ գտանեմ և զիս քոյ առաջևդ արդարացուցանեմ, այնպիսի կեղծաւոր մարդկանց նման, որ հանապազ անօրէնութի գործելոյ յետնէ են, և զիւրեանց մեղքն և յանցանքն առաջի մարդկան իբրև արդարութի կու գովաբանեն * և չի՛ լինի թէ ես ևս նց ընտրութենն և մոլորած խորհրդոցն կցորդ և մասնակից լինիմ։

Սոյինքն, այլ մանաւանդ զիմ սխալանքս յանձն առնելով համբերեմ, երբոր քո օրէնաց արդարադատ վարդապետքն զիս խրատեն և զիմ արարած մեղքն և անօրէնութին իմ աչաց առաջեն դնեն, և զիս յանդիմանեն քաղցրութբ և ողորմութբ * բայց մեղաւոր մարդկանց իւղն զիմ գլուխս չի՛ օծէ, երբ նենգաւոր և խորամանկ մարդկանց խաբէու-

թեան

թեան և երեսպաշտութե խօս
քերն զիմ միտքս չի մոլորեցուցա
նէ, և զիմ հոգիս չի կորուսա
նէ * այլ աղօթքիմ 'ի կամս նմա,
իբր ինչպէս որ նոցա կամքն է, որ
այլք իւրեանց համար միշտ բարի
խնդրեն թէ և իւրեանք չար են,
ես զիմ աղօթքս քեզ կումատու
ցանեմ, որ նոցա ուղղութի և
զգաստութի պարգևես, ըստ բա
նի տն մերոյ յի քի որ ասէ բարի
արարէք ատելեաց ձերոց, և
աղօթս արարէք 'ի վերայ այնոցիկ
որք լլկեն զձեզ ։

Այսինքն, նոցա դատաւորքն և
վերակացուքն, իբր մովսէս և
այլք, վասն ոչ փառաւորելոյ
զած արգելվեցան և մնացին յանա
պատին առանց մտանելոյ յերկիրն
աւետեաց, իբր 'ի յերուսաղէմ
այն վիմի մօտն որ հրամանաւն այ
'ի զարկելն մովսէսի գաւազանով
հերձաւ և ջուր բխեց վասն իս
րայելացւոց ժողովրդեան. կամ
հրէից քահանայապետքն դպիրքն
և փարիսեցիքն իւրեանց կամա
պաշտութեն համար արգելվեցան
և մնացին 'ի մէջ մեղաց առանց
մտանելոյ յարքայութին երկնից,
հակառակելով ընդ քի որ էր վէմ
անկեան պատուական, և եղև
նոցա վէմ գլորման և վէմ գայ
թակղութե ըստ պետրոսի առա

քելոյն,

Արգելան մերձ առ
վիմին դատաւորք նց
* լուիցեն բանից
իմոց և քաղց
րասցին ։

Որպ̃ թանձրութ̃ի հողոյ զի ցփուեալ է 'ի վերայ երկրի ցրուեցան ոսկերք նց̃ մերձ 'ի դժոխս։

Առ քեզ տր̃ տր̃ են աչք իմ 'ի քեզ յուսացայ * մի՛ հաներ զոգի յինէն։

Պահեա զիս յորոգայթէ որ թաղուցաւ ինձ * 'ի գայթակղութէ գործողին զանօրէնութի։

Անկցին 'ի ցանցս նր̃ մեղաւորք * միայն եմ ես մինչեւ անցից։

Տուն ։ 10

քելոյն * այս իմ յանդիմանութե խօսքերիս ականջ անեն ած̃ապաշտ եւ երկիւղած մարդիք եւ քաղցրանան, իբր խնդան եւ զուարճանան։

Այսինքն, ինչպէս թանձր անվար եւ կոշտ երկիրն երբոր կու վարուի արօրով, կտոր կտոր կու լինի եւ կու սփռուի երկրիս երեսին վերայ. կամ ինչպէս աղբն որ վն̃ թանձրութե եւ պարարտութե արտերին կու սփռուի 'ի վերայ երկրի, այնպէս ցրուեցան ոսկերքն իսրայելացւոց յանապատին մերձ 'ի դժոխս, իբր մերձ 'ի դրունս գերեզմանաց։

Այսինքն, բայց իմ աչքս դէպ քեզ կու նայի տր̃ ած̃, եւ ես միայն 'ի քեզ եմ յուսացեր * դու զքո մարդարէական հոգիդ. կամ ած̃պաշտութե եւ շնորհաց հոգիդ ինձանից մի՛ հաներ, իբր ինձանից մի՛ վերառնուր։

Այսինքն, պահէ՛ զիս այն թալաքէն որ իմ աներեւոյթ թշնամին ինձ համար սարքեր է * եւ այն գայթակղութէն որ անօրէնութեան գործօղ եւ ճնարօղ սատանայն ինձ պատրաստեր է։

Այսինքն, նորա սարքած թօռին մէջն իւր համախոհ մեղաւորքն անկանին * ես միայն եմ տր̃ ած̃, իբր բաց 'ի քէն զօշօք չունիմ,

նիմ, դու ինձ յօգնութի հասիր մինչև որ անցանիմ անվնաս զայս վտանգաւոր աշխարհս, և հասանիմ 'ի հայրենին իմ երկնային, ուր մշտնջենաւոր խաղաղութի է և յարագուա՛րճ խնդութիւն։

Իբր, զայս սաղմոսս դաւիթ է ասացեր իմաստութե և շնորհօքն այ աղօթելով առ ած 'ի մէջ այրին, իբր 'ի մէջ մաղարային։
Նոյս սաղմոսաւն կու խօսի մարգարէն 'ի բերանոյ արդարոյ 'ի մէջ նեղութե, կամ 'ի բերանոյ քի 'ի վերայ խաչին։

Նոյնիքն, ես բարձր ձայնով առ տէրն իմ աղաղակեցի * և բարձր ձայնով զած հայրն իմ աղաչեցի 'ի վերայ խաչին։
Նոյնիքն, զիմ աղօթքս և պաղատանքս իմ հօր այ առաջեն կու սփռեմ և կու տարածեմ * և զիմ վիշտն և չարչարանքն նորա առաջեն կու պատմեմ։
Նոյնիքն, երբոր սաստիկ տառապանքէս իմ շունչս 'ի յիս նուաղեցաւ դու իմ չարչարանաց և անտանելի վշտաց շաւիղն և կերպն ճանաչեցիր * և իմացար որ իմ փրկագործ տնօրէնութե ճանապարհումն որ ես կու կենցաղա

Ի մաստութե դաւթի աղօթք 'ի ժամանակի զի էր նա յայրի անդ.

Սաղմոս. ՃԽԱ.

Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի * ձայնիւ իմով զտր աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի տն զաղօթս իմ * և զնեղութիս իմ առաջի նորա պատմեցից։

'Ի նուա՛ղել յինէն ոգւ՛ոյ իմոյ դու տր ծանեար զշաւ՛իղս իմ * 'ի ճանապարհի յոր գնայի թագուցին ինձ զորոգայթ։

Հայէի յաջմէ տեսա
նէի, և ոչոք էր որ ծա
նաչէր զիս * կորեաւ
յինէն փախուստ իմ
* և ո՛չ գտաւ խնդ
րող անձին իմոյ։

Աղաղակեցի առ քեզ
տ՟ր և ասացի, դու
ես յոյս և բաժին իմ
յերկրին կենդան
եաց։

Նայեաց տ՟ր յաղօթս
իմ զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ * ապրեցո՛
զիս ’ի հալածչաց իմոց
զի հզօրք եղեն քան
զիս։

Տ՟ր հան ’ի բանտէ
զանձն իմ * գոհա
նամ զանուանէ
քում։

վարէի իվերայ երկրի, իմ թշնա
միքն ինձ նենգութ՟ե թալաք սար
քեցին։

Այսինքն, կու հայէի յաջ կողմն
իվերայ խաչին և կուտեսանէի որ
ոչոք չիկայր իմ բոլորքս որ զիս ճա
նաչէր * փախչելոյ և պրծանելոյ
յոյսն և դիտաւորութ՟ին կորաւ
և հեռացաւ ինձանից որովհետև
իմ բարեկամքն ևս չէին իշխեր
մօտկանալ առիս * և ոչոք չի գտ
վեցաւ որ իմ կողմն խօսէր, կամ
զիմ անձս խնդրէր, իբր զիս
ազատել կամենայր և կամ ինձ ցա
ւակից լինէր։

Այսինքն, ուստի առ քեզ հայրդ
իմ աղաղակեցի և ասացի, տ՟ր ա՟ծ
դու ես իմ յոյսն և իմ մխիթա
րութ՟ին յերկրին կենդանեաց,
իբր յարքայութ՟ե քում ա՟ծայնոյ։

Այսինքն, նայիր ուրեմն տ՟ր ա՟ծ
քո հայրական գթութ՟եդ իմ աղօթ
քիս, զէրէ ես սաստիկ տառապա
նաց և խղճութեան միջումն եմ
* և ազատէ զիս իմ հալածօղ
հրէից ձեռքէն, զէրէ սաստիկ
զօրացան ինձ վերայ քոյ ներողու
թեամբդ։

Այսինքն, տ՟ր ա՟ծ հանէ զիմ
հոգիս ’ի բանտէ գերեզմանին և
’ի դժոխոց * որ ես յարուցեալ
’ի մեռելոց գոհանամ ’իքո անչափ
բարերարութ՟եդ։

Այսինքն, զէրէ ինձ կու ըսպասեն ս͞բք և արդարք ամենեքեան, մինչև որ միջնորդութ͞բ չարչարանաց և մահուան իմոյ զքո երկնային օրհնութիւնդ փոխանակ վարձուց նոցա հատուցանես պսակելով զնոսա անմահական կենօք։

Իբր, զայս սաղմոսս այն ժամանակն ասաց Դաւիթ, երբոր իւր որդին աբիսողոմն զինքն կու հալածէր։

Այս սաղմոսումս կու խնդրէ մարգարէն զթողութիւն սխալանաց իւրոց։

Այսինքն, տ͞ր ա͞ծ լուր իմ աղօթքիս քո ողորմութ͞բդ * և ականջ դիր իմ խնդրուածքիս քո ճշմարիտ խոստմանցդ գօրայ։

Այսինքն, լո՛ւ ինձ քո արդարութենովդ և ներէ ինձ * և քո ծառայիդ հետ դատաստան մի՛ մտաներ, իբր զիմ մեղքս մանրամասնաբար մի՛ քններ * զէրէ քո առաջևդ ո՛չ ոք կենդանի մարդ արդարանալ չի՛ կարեր։

Այսինքն, իմ աներևոյթ թշնամին սատանայ զիմ անձս զանազան փորձութ͞բ և հնարագիտութ͞բ հալածեց * և զիմ կեանքս

Ինձ սպասեն արդարք մինչև հատուցես ինձ։

Տունք. Ը։

Սաղմոս դաւթի ՚ի ժամանակի զի հալածէաց զնա աբիսողոմ որդի նորա:

Սաղմոս. ՃԽԲ.

Տ լուր աղօթից իմոց * ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութ͞բ քով։

Լուր ինձ արդարութ͞բ քով * և մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում * զի ո՛չ արդարանայ առաջի քո ա͞մ կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ * խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ * և նստոյց

զիս 'ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ * և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս * խորհեցայ յամենայն գործս քո * յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ * վաղվաղակի լուր ինձ Տէր զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

խոնարհեցոյց դէպ 'ի յերկիր, երբ զիմ հոգիս խաբանօք աշխարհիս մարմնաւոր հեշտութեանց և վայելչութեանց հետևեցոյց * և զիս նստոյց մեղաց սգոյ և տրտմութեան խաւարի միջումն, ինչպէս մէկ մարդ մի որ յաւիտենից մեռած լինի, երբ շատ ժամանակ 'ի շնորհացն Աստուծոյ հեռացած լինի։

Այսինքն, զիմ թշուառութիւնս և տառապանքս յիշելով իմ հոգիս ինձնում ձանձրացաւ և զզուեցաւ * և իմ սիրտս սաստիկ տխրութեան խռովեցաւ, և շփոթեցաւ։

Այսինքն, բայց վասն մխիթարելոյ զիս յիշեցի անցած ժամանակի օրերն որ այնչափ սուրբք և արդարք քեզ հաւատարմութեամբ ծառայեցին * խորհեցայ քո ամէն հրաշալի գործքերդ, թէ որչափ խնամք և բարերարութիւն արարեր մարդկային ազգիս * և միտք արարի զքո զարմանալի ստեղծագործութիւնքդ, և հիանալով զիմ ձեռքս ուղիղ սրտով առ քեզ տարածեցի։

Այսինքն, իմ հոգիս քո շնորհացն կարօտ մնալով այնպէս է դարձեր ինչպէս մէկ ցամաք երկիր մի որ անձրևի կարօտ լինի * վասն որոյ կու աղաչեմ զքեզ որ շուտով զիմ խնդրուածքս լսես

զէրէ իմ հոգիս ամենևին 'ի յիս նուաղեցաւ ։

Այսինքն , քո ա՟ծային ողորմութն երեսն ինձանից մի՛ դարձուցաներ * որ չի նմանիմ այնպիսի մարդկանց որ զմեղս իւր մեղաց դնելով կու իջանեն 'ի դժոխս ։

Այսինքն , իմ մտաց ականջին լսել տուր առաւօտէնց , երբ կանուխ , զքո ողորմութիդ և զգըթութիդ * զէրէ ես 'իքեզ միայն եմ յուսացեր ։

Այսինքն , ցոյց ինձ քո ա՟ծային օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն , որ ես ըստ քոյ հաճութեանդ կենցաղավարիմ * զէրէ զիմ հոգիս և զիմ միտքս դէպ քեզ ուղղեցի ։

Այսինքն , փրկէ զիս քոյ ա՟ծային գթութեդ իմ աներևոյթ թշնամեաց ճարագիտութէն * զէրէ ես զքեզ ինձ յոյս և ապաւէն արարի ։

Այսինքն , ուսո՛ ինձ քո երկնային շնորհօքդ և խրատէ՛ զիս , որ ես զքո ա՟ծային կամքդ կատարեմ * զէրէ դու իմ ճշմարիտ ա՟ծն ես ։

Այսինքն , քո սուրբ և բարի հոգիդ ինձ առաջնորդէ 'ի յուղիղ երկիրն , երբ 'ի յերկիրն կենդանեաց և 'ի յուղիղ նաւահանգիստն յաւիտենական կենաց ։

Այս

Մի՛ դարձուցաներ զերես քո յինէն * նմանիցիմ այնոցիկ ոյք իջանեն 'ի գուբ ։

Լսելի արա՛ ինձ առաւօտու զողորմութիս քո * զի ես 'իքեզ տ՟ր յուսացայ ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր գնացից * զի առ քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ ։

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տ՟ր * զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի ։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո * զի դու ես ա՟ծ իմ ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ ։

Վասն անուան քոյ Տր կեցուսցես զիս * արդարութբ քով հանցես 'ի նեղութե զանձն իմ։

Ողորմութբ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ * և կորուսցես զամ նեղիչս անձին իմոյ * զի ես ծառայ քո եմ։

Տունք: 14

Սաղմոս դաւթի առ գողիաթ

Սաղմոս. ՃԽԳ.

Օրհնեալ Տր Այ իմ որ ուսոյց զձեռս իմ 'ի պատերազմ * և զմատունս իմ 'ի ճակատամարտ։

Ողորմութի իմ և ապաւէն իմ, օգնա

Այսինքն, Տր Այ կեցո՛ զիմ հոգիս քոյ սուրբ անուան փառացն համար * և քոյ արդար դատաստանիդ համար զիս որ զղջացեալս եմ, պահեցուր իմ աներևոյթ թշնամեաց նեղութենէն։

Այսինքն, քո անչափ ողորմութեդ սատակէ և մահացուր զիմ մոլորութիքն որ ինձ թշնամիքեն * և կորցուր այնպիսի չար ախտերն և չար սովորութիքն որ զիս կու տառապեցուցանեն * զէրէ ես 'ի մանկութենէ իմէ քո ծառայդ եմ։

Իբր զայս սաղմոսս ասաց դաւիթ վասն յաղթահարելոյն իւրոյ զգողիաթ։

Այս սաղմոսուս շնորհակալ կու լինի մարգարէն զԱյ 'ի բերանոյ եկեղեցւոյն պատերազմողի ընդդէմ սատանայի։

Այսինքն, օրհնեալ և բարեբանեալ լինի իմ Տրն և Այն, որ ուսոյց զիմ ձեռքս, իբր զիմ բանականութիս իպատերազմ ընդդէմ սատանայի * և վարժեց զիմ մատներս, իբր զիմ միտքս 'ի կռվարարութի ընդ էմ փորձութեց և ճնարադիտութեց նորա։

Այսինքն, նա է իմ ողորմութին, իբր նա է որ ինձ կուգթայ

և կու

և կու ողորմի, նա է իմ ապաւէնն, նա է իմ օգնականն, և նա է իմ փրկիչն * ես 'ի նա եմ ապաւինեալ և յուսացեալ, որ զանազան ժողովուրդս աշխարհի իմ սուրբ հաւատոյս կու հնազանդեցուցանէ։

Այսինքն, տէր աստուած ինչ է մարդս որ դու զքո աստուածութիւնդ նմա յայտնեցիր և իմացուցիր * կամ թէ ինչ է հողեղէն մարդոյ զարմն որ դու զնա կու սիրես, կու պատուես, և այդ չափ բարերարութիւն կանես։

Դարձեալ ինչ է մահկանացու մարդս, որ դու 'ի ձեռն մարդեղութեան որդւոյ քոյ միածնի նորա յայտնեցար * կամ թէ ինչ է մեղսասէր մարդոյս զարմն, որ դու զնոյն միածին որդիդ քո վասն փրկութեան նոցա 'ի մահ մատնեցիր։

Այսինքն, մարդս ոչնչութեան և ունայնութեան նմանեցաւ վասն իւր հպարտութեանն և անհնազանդութեանն և անբանից հաւասարեցաւ * և իւր կենաց օրերն շուաքի նման շուտ շուտ փուչ և անպէտք մտածմանց միջումն անց կացին։

Այսինքն, տէր աստուած խոնարհեցուր զերկինս, իբր զքո աստուածային փառքդ և փայելչութիւնդ առնելով զկերպարանս ծառայի և իջիր

կան իմ և փրկիչ իմ * ապաւէն իմ և ես յուսամ 'ի նա, ո՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Տէր ո՞վ է մարդ զի յայտնեցար դու նմա * կամ որդի մարդոյ թէ համարիս ինչ զնա։

Մարդ նանրութեան նմանեցաւ * և աւուրք նորա որպէս հովանի անցին։

Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ * մերձեցի՛ր 'ի լերինս և ծխեսցին։

Փայլատակեա՛ զփայլատակունս քո եւ խռովեա՛ զնո՛ * առաքեա՛ զնետս քո եւ ցրուեա՛ զնոսա։

Առաքեա՛ զձեռն քո ՚ի բարձանց, եւ փրկեա՛ զիս ՚ի ջրոց բազմաց * եւ ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրու՛թի * եւ աջ նոցա աջ է մեղաց։

Ած յօրհնութիւն

՚ի յերկնէ առ ՚ի փրկել զազգ մարդկային ՚ի յունայնութէ մեղաց * եւ քո ամենատարածական քարոզութիւդ տարածելով ՚ի վերայ երկրի, մերձեցիր ՚ի լերինս, իբր բորբոքէ զդայթակղող քահանայապետսն հրէից եւ զախմարացած իշխանքն հեթանոսաց, որ իւրեանց նախանձու եւ սրտմտութե միջումն այրվին եւ ծխան։

Այսինքն, փայլատակէ՛ զքո փայլակներդ, իբր երեւեցուր զքո հրաշքդ եւ ըսքանչելիքդ եւ խռովեցուր եւ սասանեցուր զիւրեանք * ողարկէ՛ քոյ բարկութե կայծակներն եւ նետերն եւ ցրուէ՛ եւ փչացուր զիւրեանք վասն իւրեանց կամապաշտութե՛ն։

Այսինքն, ողարկէ՛ զքո ձեռքդ ՚ի յերկնից, իբր զքո սուրբ հոգւոյդ շնորքն զօգնութիւն եւ փրկէ զիս եւ ՚ի շատ ջրերէն, իբր աշխարհիս շփոթմանցն եւ փորձութեցն * եւ յայնպիսի մարդկանց ձեռքէն ազատէ զիս որ օտարաց որդիք են, իբր սատանայի եւ մեղաց ծնունդք են։

Այսինքն, նոցա բերանքն միշտ ստութի եւ խաբէութիւն խօսեցան * եւ նոցա ձեռքն մեղսագործութե եւ խորամանկութեան յետնէ են։

Այսինքն, որ ես ազատվելով

՚ի ձեռն

՚ի ձեռն յի՛ ք՛ի որդւո՛յ քոյ ՚ի սատանայէ ՚ի մեղաց և ՚ի բռնութե՛է անօրինաց զնոր օրհնութի երգեմ քեզ, իբր քրիստոնէական եր գովք բարեբանեմ զքեզ * և տասն թելէ սաղմով քեզ սաղմոսասեմ, կատարելով զտասն պատուիրանս օրինաց քոց:

Այսինքն, զերէ ով է որ մեր թագաւորացն փրկութի կուտայ, իբր ով է որ զմե՛ առաքեալքն կու փրկէ ՚ի հնարագիտութենէն սատանայի և կամարարաց նորա, եթէ ո՛չ դու * կամ ով է որ փրկեցո՛ զդաւիթ ծառայ իւր ՚ի չար թրէ, իբր ով է որ կու ազատէ զհմարիտ դաւիթն յի՛ ք՛ս ՚ի չար լեզուէն հրեից, և ՚ի բռնութենէն սատանայի, եթէ ո՛չ դու:

Այսինքն, ուրեմն փրկէ զիս, և ազատէ յայնպիսի մարդկանց ձեռքէն, որ օտարաց որդիք են, իբր սատանայի և մեղաց ծնունդք են:

Այսինքն, նոցա բերանքն միշտ ստութի և խաբէութիւն խօսեցան * և նոցա ձեռքն մեղագործութեան և խորամանկութեան ցետնէ են:

Այսինքն, նոցա որդիքն նորատունկ ծառերի նման աճողութե և ուրախութե միջումն մեծացեր են իւրեանց 'տղայութենէն իվեր

նոր օրհնեցից զքեզ * տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ:

Ո՛ տացէ զփրկութի թագաւորաց մերոց * որ փրկեցեր զդաւիթ ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ:

Փրկեա՛ զիս և ապրեցո՛ զիս ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրութի * և աջ նոցա աջ է մեղաց:

Որոց ուստերք իւրեանց ոպ նորատունկք հաստատեալք են ՚ի մանկութէ իւրեանց

* դստերք նոցա զարդարեալք և պաճուճեալք ՚ի նմանութի տաճարի:

Շտեմարանք նց լի են և բղխեն ՚ի միմեանս * խաշինք նց բազմածինք են և բազմանան ՚ի գնացս իւրեանց * և անդեայք նց պարարտք են:

Ոչ գոյ խրամատութի ցանկոյ նց * և ոչ աղաղակ ՚ի հրապարակս նոցա:

Արդ երանեցին ժողովրդեան որոյ այս այսպէս է * երանի ժողովրդեան որոյ տր ած է նց:

Տունք: 16.

Օրհնութէնց սաղմոս դաւթի

Սաղմոս: ՃԽԴ.

* նոցա դստերքն զարդարած և պաճուճած են, իբր ոսկեթել և մարգարտաշար շորեր են հագած կուսոց տաճարների նման:

Այսինքն, նոցա ամբարներն և մառաններն այնչափ լցվեր են աշխարհիս բարութէն և առատութէն, որ միկէն ՚ի միւսն կու կրեն իքմինն * նոցա ոչխարներն միշտ ծնանելոյ յետնէ են, և երբոր արօտ կու ելանեն կու բազմանան * և նոցա եզներն գէր և պարարտ են:

Այսինքն, նոցա պարտէզների և այգեաց պատերումն ամենևին փլած տեղ չէկայ * և նոցա քաղաքի միջումն աղաղակ և կռիւ չի լսվեր:

Այսինքն, արդ երանի տամ միես այնպիսի ժողովրդեան, քաւ լիցի * այլ մանաւանդ երանի այնպիսի ժողովրդեան կասեմ որ զտր ածն երկնի և երկրի կու պաշտէ, և զնորա օրէնքն և պատուիրանքն կու կատարէ:

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիթ վասն օրհնելոյ զած:

Այս սաղմոսումս կու օրհնէ և կու փառաբանէ մարգարէն զած վասն անչափ բարերարութեան նորա:

Այսինքն, կու բարձրացուցանեմ և կու փառաւորեմ զքեզ պատմելով և քարոզելով զքո բարեգթութիդ բոլոր աշխարհի, ած իմ, զէրէ դու ես որ ըստեղծեր ես զիս 'ի յոչնչէ, և թագաւոր իմ, զէրէ դու ես որ կու կառավարես զհոգի և զմարմին իմ * և կու օրհնեմ և կու գովեմ զքո սուրբ անունդ յաւիտեանս յաւիտենից, իբր միշտ և հանապազ ։

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ և թագաւոր իմ * և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Այսինքն, ես զօրն 'ի բուն հանապազ պարտական եմ որ օրհնեմ զքեզ * և գովաբանեմ զքո ըսքանչելի անունդ, վասն քոյ անչափ բարերարութեդ և անդյի շաչարութեդ յաւիտեանս և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Զօր հանապազ օրհնեցից զքեզ * և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Այսինքն, զէրէ մեծ է ամենակարողութին և ամենաբարութին ած և օրհնեալ է յամ արարածոց յերևելեաց և յաներևութից * և նորա մեծութենն չափ չկայ, զէրէ բոլոր աշխարհս իւր մի ջուռն պարունակեր է, իբր ընդ ամ տեղիս է տրութի նորա ։

Մեծ է տր և օրհնեալ է յոյժ * և մեծութե նորա ոչ գոյ չափ ։

Այսինքն, ամ ազգ և ազինք երկրի կու գովեն զքո զարմանալի ըստեղծագործութիքդ և բարերարութիքդ * և քո ամենակարող զօրութիդ միշտ կու պատմեն ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո * և զզօրութիս քո պատմեսցեն ։

Զմեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին * և զսքանչելիս քո պատմեսցեն։

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն * և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն։

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն * և արդարութեամբ քով ցնծասցեն։

Գթած ողորմած է Տէր * երկայնամիտ և բազումողորմ։

Քաղցր է Տէր ամենեսեան * և գթութիւն նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տէր ամենայն գործք քո * և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։

Այսինքն, զքո սրբութեան փառաց մեծ վայելչութիւնն հանապազ՝ ի բերան կու ունենան և կու խօսին * և զքո ըսքանչելագործութիւնքդ անդադար կու պատմեն աշխարհի։

Այսինքն, քո ահիդ և քո երկիւղիդ սարսափելի զօրութիւնն՝ ի բերան կու ունենան և կասեն ամենեցուն * և զքո անչափ մեծութիւնդ և կարողութիւնդ հանապազ կու պատմեն։

Այսինքն, քո առատ ողորմութեանդ և քաղցրութեանդ յիշատակն կու բխեն յիւրեանց բերանէն և կու քարոզեն * և զքո արդար դատաստանդ մտածելով միշտ կու ցնծան։

Այսինքն, և կասեն, թէ գթած ողորմած է Տէր Աստուած * երկայնամիտ է և բազումողորմ։

Այսինքն, քաղցր է Տէր Աստուած ամենայն մարդկանց որ ուղիղ սրտով կու աղաղակեն առ նա * և նորա գթութիւնն միշտ իւր ըստեղծուածոցն վերայ է։

Այսինքն, քո ամէն գործքդ և արարմունքդ Տէր Աստուած, զքո անչափ բարութիւնդ և իմաստութիւնդ կու յայտնեն և կու խոստովանին * և քո սուրբքդ և ընտրեալքդ զքեզ կու օրհնեն և կու գովաբանեն։

Այսինքն, քո երկնային թագա
ւորութեամբ փառքն և վայելչու
թիւն միշտ 'ի բերան ունին և կա
սեն միմեանց հետ * և քո ան
չափ զօրութեամբ կու պատմեն և
կու քարոզեն։

Այսինքն, որ յորդւոց յորդիս
ճանաչեն մարդիկ զքո ա՟ծային
զօրութիւն * և զքո թագաւո
րութեամբ մեծ վայելչութիւն և
զանճառելի պատիւն։

Այսինքն, և իմանան որ քո թա
գաւորութիւն ամենայն յաւի
տենից թագաւորութիւն է, իբր
յաւիտենական և անվախճան թա
գաւորութիւնն է * և քո տէրու
թիւն և իշխանութիւն յազգէ մին
չև յազգ է։

Այսինքն, և ասեն իւրեանց
մտաց միջումն, թէ հաւատարիմ
է տ՟ր աստուած իւր խօսքումն
և իւր խոստմունքումն * և իւր
ամէն գործքումն սուրբ և ար
դար է, իբր իւր արարմանց մի
ջումն ամենևին անիրաւութիւն
չի գտնիր։

Այսինքն, նա է որ կու հաստա
տէ զմեզ գայթակղելու, իբր նա
է որ կու յուսադրէ և կու մխի
թարէ զթերացեալս, և զյուսա
հատեալս * և նա է որ կու կանգնե
ցուցանէ զմեզ գլորելու, իբր
նա է որ իւր երկնային շնորհաց

Զփառս արքայու
թեան քո ասասցեն *
և զզօրութիւնս քո
պատմեսցեն։

Ճանաչել որդւոց
մարդկան զզօրութիւս
քո * և զփառս մեծ
վայելչութեան արքայ
ութեան քո։

Արքայութիւն քո ար
քայութիւն ա՟մ յաւի
տենից * և տէրու
թիւն քո յազգէ մինչև
յազգ։

Հաւատարիմ է տ՟ր
յա՟մ բանս իւր * և
արդար է յա՟մ գործս
իւր։

Հաստատէ տ՟ր զա՟մ
գայթակղեալս * և
կանգնէ զա՟մ գլոր
եալս։

Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան * և դու տաս կերակուր նոցա 'ի ժամու:

Բանաս զձեռն քո * և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութ՟բ կամօք քովք:

Արդար է Տ՟ր յա՟մ ճանապարհս իւր * և ուրբ է յա՟մ գործս իւր:

Մերձ է Տ՟ր առամենեսեան որք կարդան առնա * առ ամենեսեան որք կարդան առնա ճշմարտութ՟բ:

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տ՟ր * աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զն՟ս:

Պահէ Տ՟ր զամենեսեան որք սիրեն զնա * և զա՟մ մեղաւորս

օգնութեամբ կու զօրացուցանէ զանկեալս 'ի մեղս, և կու առաջնորդէ նոցա 'ի ճանապարհս փրկութե՟:

Այսինքն, ամենեցուն աչքն դէպ քեզ կու նայի և 'ի քեզ է յուսացեր * և դու կու տաս նց՟ հոգևոր և մարմնաւոր կերակուրն իւր ժամանակին:

Այսինքն, դու քո Ա՟ծային և հայրական ձեռքդ կու բանաս * և կու կերակրես զամենեսեան քո քաղցրութ՟եդ և քո օրհնութ՟եդ ըստ կամաց քոց:

Այսինքն, արդար է Տ՟ր Ա՟ծ իւր ամէն օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհումն * և սուրբ է իւր ամէն գործոց և արարմանց միջումն:

Այսինքն, մերձ է Տ՟ր Ա՟ծ իւր օգնութ՟են ա՟մ մարդկանց որ դէպ առնա կու աղաղակեն * բայց մանաւանդ այնպիսի մարդկանց որ կու աղաղակեն առնա ուղիղ սրտիւ և ճշմարտութ՟բ:

Այսինքն, Ա՟ծ միշտ իւր երկիւղած ծառայից կամքն կու կատարէ * և նոցա աղօթիցն և խնդրուածոցն կու լսէ, և զիւրեանց հոգին կու կեցուցանէ:

Այսինքն, Տ՟ր Ա՟ծ կու պահէ և կու պաշտպանէ այնպիսի մարդիկն որ ուղիղ սրտով կու սիրեն

զինքն

զինքն * և ամբարիշտ և մեղաւոր
մարդիկքն կուսատակեցուցանէ և
կուկորուսանէ ։

Այսինքն, ուստի իմ բերանս
միշտ այ օրհնութիւն կուխօսի և
կուբարբառի * և ամ կենդա
նիք կուգովեն և կուփառաբա
նեն զնորա սուրբ և երկրպագե
լի անուննն յաւիտեան և յաւիտ
եանս յաւիտենից, իբր միշտ և
հանապազ ։

Իբր այս սաղմոսիւս օրհնեցէք զած
վասն ազատութեն անգեայ և
փաքարեայ ՚ի գերութենէն իւր
եանց ։

Այս սաղմոսումս կու խրատէ
մարգարէն զհաւատացեալս դնել
զյոյս իւր առ ած և ոչ ՚ի մարդիկք ։

Այսինքն, ով անձն իմ որչափ
որ քո ուժդ և կարո
ղութիդ է՛ օրհնէ՛ զտր
ած * զէրէ ես դրի իմ մտաց մէջն
որ քանի կենդանի եմ, օրհնեմ
և փառաբանեմ զած * և քանի
որ կամ այս աշխարհիս վր սրտի
մտօք իմ այ առաջեւն սաղմոսեր
գութի անեմ ։

Այսինքն, և դուք ով մարդիկք
մի՛ յուսայք իշխանաց և թագա
ւորաց յօգնութեն * և մի՛ ապա

ւինիք

սատակէ տր ։

Օ օրհնութիւս տն
խօսեսցի բերան իմ *
օրհնեսցէ ամ կենդա
նի զանուն սուրբ նր
յաւիտեան և յաւիտ
եանս յաւիտենից ։

Տունք. 22.

Ալէլուիա անգեայ և զա
քարեայ ։

Սաղմոս. ՃԽԵ.

րհնեա անձն
իմ զտր * օր
հնեցից զտր
՚ի կեանս իմ * սաղ
մոս ասացից այ իմոյ
մինչև եմ ես ։

Մի յուսայք յիշխանս
* և մի՛ յորդիս մարդ
կան * զի ոչ գոյ փր

կութիւն 'ի նոսա ։

Ելցէ հոգի 'ի նոցա
նէ և դարձցին անդ
րէն 'ի հող * և յայնմ
աւուր կորիցեն ամ
խորհուրդք նց ։

Երանի ազգի որոյ Տր
Ած յակոբայ օգնա
կան է նմա * և յոյս
նր 'ի Տր Ած է ։

Որ արար զերկինս և
զերկիր զծով * և զամ
որ է 'ի նոսա ։

Որ պահէ զճշմար
տութի յաւիտեան *
և առնէ իրաւունս
զրկելոց ։

Տայ հաց քաղցելոց *
և արձակէ զկապեալս
Տր ։

ւինիք հողեղէն և մահկանացու
մարդկանց յուսադրութին * զէ
րէ 'ի նոցանէ ոչ իւրեանց և ոչ
ձեզ փրկութի չկայ ։

Այսինքն, կու ելանէ նոցա հո
գին հրամանաւն այ 'ի մարմնոց
նց և ինչպէս որ 'ի հողէ են ըստեղ
ծած այնպէս 'ի հող կու դառ
նան * և այն օրն կու կորնչի նոցա
ամէն խորհուրդն և դիտաւո
րութիւնն ։

Այսինքն, երանի այնպէս ազգին
որ Տր Ածն յակոբայ, իբր ըստեղ
ծօղն երկնի և երկրի իւրն օգնա
կան և պահապան է * և իւր յոյսն
միայն յԱծ է դրեր, և ոչ 'ի մարդ ։

Այսինքն, 'ի յայն Ածն կասեմ
որ արարեր է զերկինս և զերկիր
և զծով 'ի յոչնչէ * և զամ ինչ
որ 'ի յերկնքումն 'ի յերկրումն
և 'ի ծովում կու գտնվին, թէ կեն
դանիք և թէ անկենդանք, թէ
մարմնաւորք և թէ անմարմինք ։

Այսինքն, 'ի յայն Ածն կասեմ
որ զիւր բանից և խոստմանց ճշ
մարտութին յաւիտեանս յաւի
տենից հաստատուն կու պահէ * և
խղճերի և զրկածների իրաւունք
և արդար դատաստան կանէ ։

Այսինքն, նա է որ աղքատաց և
կարօտելոց հոգևոր և մարմնա
ւոր հաց կու տայ * և կապված
և գերի անկած մարդիկն թէ 'ի

բռնու

բունութենէ մարմնաւոր իշխանաց, և թէ 'ի բունութէն սատանայի կու արձակէ և կու ազատէ։

Մ՚յսինքն, նա է այն տէրն որ հոգւով և մարմնով կուրացելոց աչքն կու բանայ և նոցա ճանապարհ ճշմարտութե կուցուցանէ * նա է այն տէրն որ գայթակղութե գլորած և 'ի մէջ մեղաց խրոււած մարդիկքն 'ի ձեռն ապաշխարութե ոտից վերայ կու կանգնեցուցանէ։

Մ՚յսինքն, նա է այն տէրն որ կու սիրէ արդար և միամիտ մարդիկքն * կու պահէ և կու պահպանէ ըղպանդուխտս, իբր զօտարականս * զորբերն և զայրիքն կու ընդունի և կու նախախնամէ * և ամբարիշտ և անօրէն մարդկանց չարաճնարութե ճանապարհն կու կորուսանէ։

Մ՚յսինքն, վասն որոյ ուրախ լեր ով սիոն մայր եկեղեցի զէրէ քո ճշմարիտ տէր և փրկիչդ յաւիտեանս յաւիտենից թագաւորութի կանէ յազգէ մինչև յազգ և թագաւորութի նր վախճան չի ունենար։

Իբր, այս սաղմոսիւս օրհնեցէք զտէր վասն ազատութե և դարձմանն անգեայ և զաքարեայ 'ի յերուսաղէմ։

Տէր բանայ զաչս կուրաց * և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս * տէր պահէ զպանդուխտս * զորբս և զայրիս ընդունի տէր * և զճանապարհս ամպարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան տէր քո սիոն յազգէ մինչև յազգ։

Տունք: ԺԹ·

Ալէլուիայ անգեայ և զաքարեայ։

Սաղմոս · ՃԽԶ·

Օրհնեցէք զՏէր զի բարի են սաղմոսք * այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զԵրուսաղէմ տր * և զցրուեալսն Իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալս սրտս * և պատէ զամ վէրս նոցա։

Ո՛ թուէ զբազմութի աստեղաց * և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զհաւատացեալս օրհնել զած։

Այսինքն, օրհնեցէք զՏէր ով հաւատացեալ ժողովուրդք սաղմոսերգութբ, զէրէ խիստ լաւ կու թուի այ առաջին սաղմոսերգութին * և ձեր օրհնութին և գովութին այ առաջին քաղցր և հաճելի կու լինի։

Այսինքն, զէրէ կու շինէ տր ած զԵրուսաղէմ, իբր զոբ եկեղեցի 'ի կենդանի և 'ի բանական քարանց * և զցրուեալ Իսրայելացւոց ժողովուրդքն, իբր զիւր հաւատարիմ և ընտրեալ ծառայքն կու ժողովէ նորա մէջն։

Այսինքն, կու բժշկէ զփղձկած սիրտս, իբր զզղջացած և զխղճահար եղած մարդիկքն * և նոցա խոցերին վերայ դեղ կու դնէ, և կու կապէ, իբր նոցա սրտի տխրութիւնն կու փարատէ և կու մխիթարէ։

Այսինքն, նա կու թուէ զբազմութի ընտրելոցն որք կու փայլեն իբրև զաստեղս արքայութեն երկնից * և իւր անչափ իմաստութեն նոցա ամենեցուն անունն գիտէ, և ըստ իւրաքանչ իւրոց արժանաւորութեցն նոցա վարձ կու տայ յարքայութեն իւրում։

Այս

Մ.յսինքն, զէրբ մեծ է տր ած և մեծ է նորա ամենակարող զօրութին * և նորա իմաստութեն չափ չկայ.

Մ.յսինքն, կու ընդունի և կու սիրէ տր ած հեզ և խոնարհ մարդիքն * և կու խոնարհեցուցանէ և կու ցածացուցանէ զհպարտ և զամբարտաւան մարդիքն մինչև յերկիր.

Մ.յսինքն, արդ ով հաւատացեալք օրհնեցէք զտր ած խոստովանելով նորա անչափ բարութին * և սաղմոս ասացէք նմա օրհնութե և գովութե.

Մ.յսինքն, այն այն կասեմ որ զդեցոյց զերկինս, իբր զաւաք եալքն ածային գիտութե ամպերովն * և պատրաստեց զանձրև իւր յերկիր, իբր զանձրև աւետարանական քարոզութե եկեղեցւոյ իւրոյ սրբոյ.

Մ.յսինքն, այն որ լեռներումն խոտ բուսոյց, իբր եկեղեցւոյ վարդապետքն ածային օրինաց և պատուիրանաց գիտութեն հարստացոյց * և աւետարանական կանանչ և դալար քարոզութեն առատացոյց 'ի պէտս փրկութե ազգի մարդկան.

Մ.յսինքն, այն որ անասնոց կերակուր կուտայ, իբր զյիմարս և զտգէտս աշխարհիս կու կոչէ 'ի

Մեծ է տր մեր և մեծ է զօրութի նր * իմաստութե նորա ոչ գոյ թիւ.

Ընդունի զհեզս տր * և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր.

Օրհնեցէք զած խոստովանութե * սաղմոս ասացէք նմա օրհնութե.

Ո' զդեցոյց զերկինս ամպովք * և պատրաստարար զանձրև իւր յերկիր.

Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս * և զդալարի 'ի ծառայութի մարդկան.

Ո' տայ անասնոց կերակուր * ձագուց ագռաւուց որք կար

դան առ նա ։

Ո՛չ թէ ընդ զօրու-
թեա ձիոյ կամեցաւ
տր * և ո՛չ ընդ երանս
առն հսկայի հա
ճեցաւ ։

Այլ հաճեցաւ տր
ընդ երկիւղածս իւր
* և ընդ այնոսիկ որք
յուսան յողորմութի
նորա ։

Տունք. 12.

Ալէլուիայ անգեայ և զա
քարեայ :

Սաղմոս. ՃԽԷ.

Գովեա երուսաղէմ
զտր ։

գիտութի ճշմարտութե , և իւր
ածային քաղցրութեն կու կե
րակրէ զիւրեանք * և ագռաւնե
րի ձագերին , իբր մեղք սևաց
եալ մարդկանց զարմն և զաւակն
'ի ձեռն ապաշխարութե կու ըն
դունի , և իւր ածային շնորհացն
մասնակից կանէ ։

Այսինքն , զէրէ չէ թէ ձիոյ
ուժն և կարօղութին , իբր ամ
բարիշտ մարդկանց գոռոզութին
և հպարտութին դուր կու գայ
ած * կամ թէ հսկայ և քաջ մարդ
կանց հաստ երաներին և անդամնե
րին , իբր մեծահամբաւ մարդ
կանց քաջութեց և զարմանալի
գործոցն հաճեցաւ ած ։

Այսինքն , այլ հաճեցաւ իւր
երկիւղած և ջնազանդ ծառայիցն
* և այնպիսի մարդկանցն որ
միայն յիւր ողորմութին են յու
սացեր և ապաւիներ ։

Իբր , այս սաղմոսիւս օրհնեցէք
զած 'ի բեբրանոյ անգեայ և զաքա
րեայ մարգարէից , զի ալէլուիայն
օրհնեցէք զած կու թարգմանի ։
Այս սաղմոսուս կու յորդորէ
մարգարէն զհին և զնորն երու
սաղէմ օրհնել և գովել զած ։

Այսինքն , գովէ՛ ո՛վ երուղէմ հրէ
աստանի զտրն և զստեղծօղն քո ։

Այս

Այսօր, և օրհնէ և փառաբա
նէ սբ նորոգ սիոն մայր եկեղեցի
զքս ած փրկիչն քո։

Այսօր, զէրէ ամրացոյց ած
սբ երուսաղէմդ հրէաստանի զքո
դռներիդ նգերն և փակերն *
և օրհնեց և բազմացոյց զքո հա
ւատացեալ որդիքդ և զդստերքդ
քոյ միջումդ։

Պարծեալ զօրացոյց և հաստա
տեց սբ մայր եկեղեցի զքոյ առա
քելոց և վարդապետաց երկնային
իշխանութին * և օրհնեց և բազ
մացոյց զքո հաւատացեալ որ
դիքդ ՚ի քեզ։

Այսօր, այն որ քոյ սահմանք
ներիդ և քոյ գաւառներիդ բո
լորքն խաղաղացոյց սբ երուսա
ղէմդ հրէաստանի, և զքեզ քոյ
թշնամեաց պատերազմէն և բռ
նութէն ազատեց * նոյնն զքեզ
հարստացոյց առատութբ ցորենոյ
և հացի։

Պարծեալ այն որ քո բովանդակ
հնազանդեալ ազգքդ և ազինքդ
հաշտեցոյց ընդ հօրն երկնաւորի
սբ մայր եկեղեցի * նոյնն պարար
տութբ ածայնոյ հացի մարմնոյն
իւրոյ յագեցոյց զքեզ։

Այսօր, նա կու ողարկէ զիւր
խօսքն յերկիր սբ երուսաղէմդ
հրէաստանի, իբր կու յայտնէ զիւր
բարեհաճութին երկրի և երկրայնոց

և շու

Նու օրհնեա զած քո
սիոն։

Զի զօրացոյց զնիգս
դրանց քոց * և օրհն
եաց զորդիս քո
՚ի քեզ։

Որ եդ զսահմանս քո
՚ի խաղաղութի * պա
րարտութբ ցորենոյ
լցոյց զքեզ։

Առաքէ զբան իւր
յերկիր * վաղվաղ ըն
թասցի պատգամք
նորա։

Դնէ զձիւն որպէս զասր * և զմէգ ոպ փոշի ցանեաց.

Արկանէ զսառն ոպ պատառս * առաջի ցրտոյ նր ո՞ կարէ կալ.

և շուտով կու վազէն իւր պատգամքն, իբր շուտով կու կատարին իւր հրամանքն, և ած արարածք իւրն կու հնազանդին.

Դարձեալ, նա կու ողարկէ ո՛վ մայր եկեղեցի զիւր բանն ած յերկիր առ ՚ի մարմնանալ * և շուտով կու վազէ իւր աւետարանական քարոզութին և կու տարածի յարևելից մինչև յարևմուտս.

Այսինքն, նա կու դնէ զիւր ձիւնն ճերմակ բրդի նման ո՛վ երուսաղէմդ հրէաստանի երկրիս վերայ * և զիւր ամպերն փոշու նման կու ցանէ օդիս վերայ.

Դարձեալ, նա կու դնէ զիւր մկրտութն շնորհն ո՛վ մայր եկեղեցի քեզ վերայ, և քո որդիքդ պայծառ զգեստով կու զարդարէ * և նց մտաց մոլորութն մութն և խաւարն փոշու նման կու ցրուէ, որ կարենան տեսանել զլոյս ածգիտութն.

Այսինքն, նա կու թափէ սառուցի կտորտանքն ո՛վ երուսաղէմդ հրէաստանի երկրիս վերայ * և նորա ցրտի առաջևն ո՛վ կարէ դիմանալ.

Դարձեալ, նա կու տայ ՚ի ձեռն մովսէսի ո՛վ մայր եկեղեցի ժողովրդեանն իսրայէլի զպատուիրանս հին օրինաց, որ վասն դժուար իմացութն սառուցի կտորտանց

Նման կարծր իբր պինտ էին * և
այն օրինաց ցուրտ խօսքերի առա
ջևն ո՛վ կարէ կենալ, իբր ո՛վ
կարէ արդարանալ։

Ա՛յսինքն, նա կու ողարկէ զիւր
բանն իբր զիւր հրամանքն ո՛վ եր
ուսաղէմդ հրէաստանի և կու հա
լէ զսառուցն * և կու փչեն հա
րաւային ջերմ քամիքն, և կու
ըսկսնուն սառուցներն ջրերն վա
զել։

Դարձել, նա կու ողարկէ ո՛վ մայր
եկեղեցի զիւր բանն ա՛ծ 'ի մար
մնառութի, և նոյնա կու լու
ծանէ և կու մեկնէ մեզ խորհր
դաւորապէս զպատուիրանս հին
օրինաց * կու փչեն քաղցր քամիք
իմաստութե և գիտութե հոգ
ւոյն սրբոյ, և կու ըսկսանին ա՛մ
դժուարութիւնք փոխարկիլ 'ի
հեշտութի, և հեղուլ զշնորհս
'ի հոգիս և 'ի միտս ճշմարտապէս
պահողացն զնոյնս։

Ա՛յսինքն, կու պատմէ իւր օրի
նաց և պատուիրանաց բանն ո՛վ
երուսաղէմդ հրէաստանի յակո
բայ զարմին * և իւր դատաս
տանն և իրաւունքն իսրայէլա
ցւոց ազգին։

Դարձեալ, կու պատմէ զիւր
աւետարանական քարոզութին
ո՛վ մայր եկեղեցի հաւատացեալ
քրիստոնէիցն * և զիւր արդա

րու

Ուղարկէ զբան իւր
և հալէ զնոսա *
շնչեսցեն հողմք
և գնասցեն
ջուրք։

Պատմէ զբան իւր
յակոբայ * զարդա
րութիւն և զի
րաւունս իս
րայէլի։

Ո՛չ այսպէս արար ա̃մ ազգաց ո̃ր * և զդա տաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց ն̃ց։

Տունք : IO·

Աղօթք ամբակումայ մար գարէին : 3·

Տ զլուր քո լուայ, և երկեայ * ո̃ր նայեցայ 'ի գործս քո և զարհուրեցայ։

րութիւնն և իրաւունքն նոր իս րայէլի։

Մ̃այինքն, ոչինչ ազգի այսպէս բարերարութիւն չարար ա̃ծ ո՛մ երուսաղէմդ հրէաստանի * և զիւր դատաստանն չէ՛ յայտնեց նոցա։

Պ̃արձեալ, ոչինչ ազգի այսպի սի շնորհ և ողորմութե̃ չարար ա̃ծ ո՛մ մայր եկեղեցի * և զայն անճա ռելի և անքննելի դատաստանն որ արար վասն փրկութե̃ ազգի մարդկան 'ի ձեռն մարդեղութե̃ որդւոյ իւրոյ միածնի քեզ միայն յայտնեաց և ո՛չ այլոց։

Մ̃յս աղօթքումս կուխօսի մար գարէն 'ի բերանոյ եկեղեցւոյն։

Մյինքն, ո̃ր յո̃ ք̃ս ես զքո զարմանալի համբաւդ ազդմամբ հոգւոյն որ բոլուեցի և վախեցայ, իբր իմացայ որ դուխոնարհելոց ես յերկնից 'ի յերկիր, և հզօր ձեռամբ յաղթահա րելոց ես զսատանայ, և քակելով զդժոխս ազատելոց ես զազգ մարդ կային 'ի բռնութէ նորա, և 'ի քո ամենակարող զօրութենէդ և 'ի հզօր իշխանութենէդ վախեցայ * ո̃ր յո̃ ք̃ս նայեցայ քո արարած գործքերն, իբր տեսի զքո անչափ

բարե

բարերարութիդ, որ վս՟ փրկու-
թեան ազգի մարդկան զծառայի
կերպարանս պխոխս զգենուլ,
ընդ մարդկան կենցաղավարիլ,
զճանապարհ կենաց քարոզել,
զնշանս և զարուեստս ցուցանել,
և երախտամոռաց յազգէն հրէից
տանջիլ անողորմաբար չարչարիլ,
խաչիլ և մեռանիլ, և ես ՚ի յիս
զարհուրեցայ։

Ա՝յսինքն, դու տր՟ յս՟ քս՟ ՚ի
մէջ երկուց կենդանեացն կուճա
նաչիլս, իբր ՚ի ծնանիլն քո մար
մնով ՚ի կուսէն մարիամայ մերձ
՚ի բէթղեհէմ քաղաքն, ՚ի մսղա
րայն հովուաց, ՚ի մէջ եզնին և
իշոյն, քո երկրպագելի վայլեդ և
կենցաղավարութիդ կուճանաչ
վի, զերէ եզնոյն զքո համբերու
թիւնդ զերկայնամտութիդ զնե
ղութիւնդ և զաշխատութիդ
կուխմանամք, և իշոյն զքո խո
նարհութիդ և զհեզութիդ կու
ճանաչեմք, ըստ յոհաննու որ
ասէ առէք զլուծ իմ ՚ի ձեզ, և
ուսարուք յինէն զի հեզ եմ և
խոնարհ սրտիւ։

Բ՝արձեալ ՚ի վերայ խաչին ՚ի մէջ
երկուց աւազակացն որդի այ՟ և
թագաւոր փառաց կուճանաչվիս
քոյ ածային բանիւքդ, որ ասա
ցիր, հայր ՚ի ձեռս քո յանձն առ
նեմ զհոգի իմ, այսօր ընդ իս

Ի մէջ երկուց կեն
դանեացն ծանիցիս
դու * ՚ի մերձենալ
ամացն յայտնեսցիս,
և ՚ի հասանիլ ժա
մանակին եր
ևեսցիս։

'Ի խռովիլ անձին իմոյ * 'ի ժամանակի բարկութե զողորմութի յիշեսցես։

իցես 'ի դրախտին , դու երբոր չորս հարիւր տարին կու մօտկանայ 'ի վերանորոգութեն երուսաղէմայ որ եղև 'ի ժամանակս արտաշէսի պարսից թագաւորին, ըստ վաթսուն և երկու շաբաթուցն դանիէլի , կու յայտնվիս մարմնով աշխարհի * դու երբոր քոյ ա͞ծային նախասահմանութե ժամանակին կու հասանի , որ տեսիլք և մարգարէութիք կու վերջանայն , և կու պակասին թագաւորք և իշխանք 'ի ցեղէն յուդայի կու երևիս մարմնով 'ի մէջ մարդկան և կու զգենուս զկերպ ծառայական ։

Այսինքն , այն ժամանակն, որ իմ հոգիս 'ի մէջ վշտաց և տառապանաց աշխարհիս , իմէջ հոգոց և շփոթմանց , 'ի մէջ ախտից և մոլորութեանց 'ի մէջ խաւարի տգիտութե , և 'ի մէջ ըստուերաց մահու խռովեալ կու տագնապի ոչ գտանելով զճար փրկութե հոգւոյ իւրոյ * այն ժամանակին կասեմ, որ ես քո ա͞ծային բարկութեդ և սրտմտութեդ , քո ա͞ծային պատժիդ և պատուհասիդ արժանի կու լինիմ , դու քո անչափ գթութեդ և անչափ մարդասիրութեդ զքո ողորմութիդ կու յիշես և կու մոռծես, և զիս 'ի ձեռն մարդեղութե քոյ և չար

չարա

չարանաց, ՚ի ձեռն խաչի քո և մահուան կու փրկես և կու ազատես ՚ի դատապարտութենէ դժոխոց և երկնային փառացդ ժառանգորդ կանես։

Այսինքն, լուսաւորուք ուրեմն ով հաւատացեալք, զի յս քս որդին այ ՚ի հարաւոյ կուգայ, եթէ կու ծնանի ՚ի բէթղեհէմ քաղաքի, որ կայ հիմնեալ ՚ի հարաւակողմն երուսաղէմայ * և նոյն ինքն յս քս միայն սուրբն և միայն տրն, ՚ի փարան լեռնէն կու երևի որ է մերձ ՚ի լեառն սինայ, եթէ յս քսն որ ծնանելոց է ՚ի բեթղէհէմ քաղաքի, է նոյն տէրն որ ՚ի սինէական լեառն ետ զօրէնս ՚ի ձեռն մովսէսի։

Ած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ * և սբն ՚ի փարան լեռնէ։

Այսինքն, կու յայտնեն երկինք զմայելչութիւն փառաց նր, եթէ երգելով հրեշտակք զփառք ՚ի բարձունս ՚ի ծննդեան նր, կու յայտնեն աշխարհի զփառաւորութն նր, և աստղն լուսատեսիլ և հրաշալի առաջնորդելով մոգուցն կու յայտնէ ազգաց և ազանց զանքննելի տրութիւն նորա, այլև առաքեալք որք են երկինք կու պատմեն և կու քարոզեն մարդկան զանճառելի տնօրէնութիւն նր * և նր օրհնութբն լցեալ բոլոր աշխարհ, եթէ արարածք ամ լսկան օրհնել և գովել զնա։

Յայտնեսցեն երկինք զմայելչութիւն փառաց նր * և օրհնութբն նր լցան տիեզերք։

Ծառագայթք ոչ 'ի լուսոյ հատան 'ի նմանէ * և եղջիւրք 'ի ձեռին նորա գտան * և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։

Յերեսաց նր ելցեն հարուածք * և ընդ հետ շաւղաց նր երթիցեն մեծամեծք 'ի թռչնոց։

Դարձեալ արարածք ամ ընկալան զօրհնութիւն 'ի ձեռն մարդեղութեն նորա։

Այսինքն, ինչպէս որ 'ի լուսոյ կամ 'ի յարեգականէն շառաւիղք կուծնանին, այսպէս 'ի նմանէ որ է՛ արեգակն արդարութեան ճառագայթք ճշմարիտ աստուածգիտութեանն ծագեցին և լուսաւորեցին զմիտս մարդկան * Նորա ձեռքումն պողոտեր գտմեցան, իբր նորա ձեռն տուեալ հայրն ամ զամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի * և անդ, իբր 'ի գալիլեայ 'ի լեառն հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց ածութեան նորա 'ի միտս առաքելոց, յորժամ տեսին զնա մարմնաւոր աչօք յարուցեալ 'ի մեռելոց իւրով ամենազօր կարողութեամբն։

Դարձեալ անդ 'ի ձեռն առաքելոցն ընկալաւ հաստատելիլ իշխանութի փառաց արքայութեան նորա ի վերայ ամ տիեզերաց, զի անդ հրամայեաց նոցա ասելով, գնացէք այսուհետև աշակերտեցէք զամ հեթանոսս։

Այսինքն, նորա երեսէն հարուածք կուելանեն, իբր նր վրէժխնդրութեան դատաստանի յատենէն ցասումն և բարկութիւն կուելանէ առ 'ի պատժել և պատու

տուհասել զայնպիսի ամբարիշտ
մարդիկըն որ կամապաշտութեամբ
և խստասրտութեամբ կու ըն
դիմանան նորա սուրբ հաւա
տոյն, և նորա աւետարանական
քարոզութեն չեն հնազանդիր *
և նորա ածային օրինաց և պա
տուիրանաց քարոզութեան յետ
նէն, մեծամեծ թռչունք կու
գնան, իբր չարաճճար և խորա
մանկ դևք կու շրջին, առ 'ի բառ
նալ զսերմն բանին աստուծոյ 'ի
սրտից և 'ի մտաց մարդկան, և
առ 'ի կորուսել և կլանել զզր
կեցեալս 'ի մասնակցութեն քի,
և զդատապարտեցեալս 'ի հուրն
յաւիտենական.

Ա՝յսինքն, եկաց յս քս յետ յա
րութեն իւրոյ լերինն գալիլ
եացւոց և չափեց զերկիրս իբրև
ժառանգութիւն և ըստացուած
իւր, և բաժանեց զնա վիճակաւ
երկոտասան մասունս ըստ թը
վոյ երկոտասան առաքելոցն, և
ողարկեց զնոսա 'ի քարոզութիւն
* հայեցաւ իւր ամենատես աչօքն
և տնտղեց զհեթանոսս * և կոտր
ձգեց զիւրեանց զօրութէ բազ
կի իւրոյ տալով զերկիրս և զթա
գաւորութիւն նոցա 'ի վայելումն
քրիստոնէից 'ի փառս ամենասբ
երրորդութե.

Ա՝յսինքն, սարերն կու հալին,

իբր

Ե՝կաց և չափեաց
զերկիր * հայեցաւ
և գխտեաց զհեթա
նոսս.

Լ՝երինք հալեցին

* և անտառք վատնես-
ցին * Ճանապարհք
որք յաւիտենէն էին
կուրասցին * և 'ի
նմանէ դողասցի
ամ երկիր։

Տեսի զբանակս քու-
շացւոց * խռովեսցան
բնակիչք վրանացն
մադիամու։

իբր թագաւորք և բռնաւոր իշ-
խանք որ մեծամտութբ մոլորեալ
են, և ուռուցեալք և բարձրաց-
եալք իբրև զլերինս մնալով ան-
շարժ 'ի յախտս և 'ի մոլորութիս
իւրեանց, 'ի լսելն զանուն տն
յն քի, մոմի նման կու հալին և
կու մաշվին * և անտառներն կու
վատնին, իբր զանազան ազգք
կռապաշտից որ օրմանի անպտուղ
ծառերին նման բազմացեր են կու
ցրուին և կու փչանան * անօրի-
նաց և ամբարշտաց հին մոլորու-
թեան և առասպել օրինաց Ճա-
նապարհներն կու խափանին * և
նորա ահեղ զօրութենէն ամ եր-
կիր կու դողայ և կու սարսափի։
Մայինքն, տեսի ես քուշաց-
ւոց բանակներն, իբր եթովպա-
ցւոց օրդուներն, իբր տեսի ես
հոգւով սևացեալ մեղաւորաց
բազմութիւքն, որ 'ի տարածիլն
աւետարանական Ճշմարտութե
սկսան զգաստանալ և զզջմամբ
և ապաշխարութբ դառնալ 'ի գի-
տութի Ճշմարտութե * ուստի
խռովեցան և սասանեցան դևքն
որ կու բնակէին 'ի չատիրս մադիա-
մու, իբր ընդ հովանեաւ և ընդ
իշխանութբ չարագործին և խռո-
վարարին բելիարայ, զի մադիամ
կռվող և խռովարար կու թարգ-
մանի։

Այսինքն , մի թէ դու տր ած
գետերի վերայ կու բարկանաս մի ,
կամ թէ կու լինի մի որ դու գե
տերի վերայ սրտմտիս , քա՛ լիցի
զերէ գետք անբանք են և չեն
կարեր ընդէմ քեզ մեղանչել .
բայց քան զի եկեր էիր 'ի դատել
զմոլորեալ շա՛խիղս և զա՛նդրու
թիս հրէից , և զառասպել վար
դապետութիւնս իմաստասիրացն
հեթանոսաց , որք գետերի նման
ծա՛ւալեր էին 'ի վերայ երկրի ,
վա որոյ յորդանան 'ի մկրտիլն քո
սասանեցաւ 'ի յահեղ զօրութէ
քումէ նշանակելով զխանդարումն
իբր զխափանումն նոցա զի յորդա
նան , գետ դատօղուն կու թարգ
մանի * կամ թէ կու լինի մի տր
ած որ դու ծովի վերայ բարկա
նաս , քա՛ լիցի , այլ քանզի եկեր
էիր ազատել զմարդիկ 'ի հոգոց
և 'ի խռովութեց ալեաց ծովու
աշխարհիս , վասն որոյ 'ի սաստելն
քո ալեացն շուտով դադարեցան
և հանդարտեցան , նշանակելով
զխաղաղութիւն հոգեկան որ սա
լոց էիր հա՛ստատցելոց քոց , ըստ
այնմ որ ասացիր , զխաղաղութի
թողում ձեզ , զխաղաղութիւն
զիմ տամ ձեզ .

Այսինքն , ելեր դու իվերայ
խաչափայտին ինչպէս մէկ թագա
՛ւոր մի որ կու բազմի 'ի կառս իւր ,

իբր

Մի թէ իվր գետոց
բարկացիս դու տր ,
կամ սրտմտութիւն
քո իվերայ գետոց *
կամ բարկութի քո
իվերայ ծովու .

Ելեր դու 'ի կառս
քո հեծելութիդ քո
* փրկութիւն եղև

յելանելն քո

Զարթեաւ աղեղն քո * և զնետս կապարճից քոց արբուցեր * զգետս ցրուեցեր * և զերկիր դողացուցեր ՚ի սաստկութենէ անձրևի որք անցանեն ընդ սա :

Անդունդք աղաղակեցին մեծապէս * լոյս փայլման արեգականն արգելաւ * և ծագումն լուսնին դադարեցաւ :

Որպէս ՚ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցես *

իբր ՚ի արապայն, կամ կուհեծնու իւր ձիոյն վերայ առ ՚ի գնալ ՚ի պատերազմ ընդ դէմ թշնամեաց * և ՚ի յելանելն քո ՚ի գերեզմանէն հրաշալի փառօք, փրկութիւն և ազատութիւն եղև ազգի մարդկան :

Այսինքն, քո վրէժխնդրութե աղեղն արթնացաւ և զնիզքն լարեց * զքո թարքաշիդ բարկութե նետերն քո թշնամեաց արիւնովն հարբեցուցիր, իբր զքո թշնամին սատանայ յաղթահարեցիր, և ոտնակոխ արարիր * զգետերն ցրուեցիր, իբր զկատաղած ազգն հրէից, և զկեղծաւոր ժողովս դպրացն և փարիսեցւոցն փճացուցիր * և զերկիրս դողացուցիր ՚ի յաւանդելն զհոգիդ ՚ի պատճառս սաստկութե անձրևի ցասման և սրտմտութեան քոյ որ թափեցիր ՚ի վերայ երկրի :

Այսինքն, անդունդք աղաղակեցին, իբր դևք որք էին յանդունդս դժոխոց երբոր տեսին զքո ածային զօրութիւնդ սասանեցան և աղաղակեցին * լոյս փայլման արեգականն արգելվեցաւ և խաւարեցաւ * և լուսնոյ ծագման նշոյլն դադարեցաւ և մթնեցաւ :

Այսինքն, դու այնպէս շուտ կուհասանիս առ ՚ի պատժել զամ

բարիշտս քո ամենազօր կարողութեդ, որ կու թուի թէ քո սաստից և պատուհասից սլաքներն նշդլին հետ կու դնաս * կամ քոյ բարկութն թրի փայլատակման լուսոյն հետ կու ընթանաս և կու վազես։

Այսինքն, բարկութէ կու զարթնանաս և կու վախեցնես զերկրաւոր հրէայքն * և դողացուցանելով և զարհուրեցուցանելով կու կասես, իբր կու ջարդես և կու խորտակես զկռապաշտս։

Այսինքն, երևեցար մարմնով իմէջ մարդկան քոյ հաւատացեալ ժողովրդոց փրկութեն համար * որ փրկէիր և ազատէիր զքո մե և ընտրեալ ծառայքդ 'ի բռնութէն սատանայի։

Այսինքն, քո սաստից և պատուհասից նետովն զարկեցիր և խոցեցիր ամբարտաւան մարդկանց զգլուխն բելիար * և մինչև յանդունդս դժոխոց ընկղմեցաւ։

Այսինքն, խնդրեցիր զքո վրէժդ քոյ ամենակարող զօրութեդ 'ի զօրագլխացն մեղաւորաց, իբր 'ի չար պաշտօնէիցն դիւաց որք յուսացեր էին 'ի յանդգնութիս իբր 'ի լրբութիս իւրեանց * վերէ կերան զաղքատն 'ի ծածուկ, իբր գերեցին և տիրապետեցին

և որպէս 'ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ։

Բարկութէ զարթիցես խլերայ երկրի * և դողութէ կասցես զհեթանոսս։

Երևեցար 'ի փրկութի ժողովրդեան քոյ * 'ի փրկել զընտրեալս քո։

Հետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդկան ամբարտաւանից * և մինչև յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութէ քով 'ի զօրագլխացն մեղաւորաց * որք յուսացեալք էին յանդգնութիս իւրեանց * զի կերան զաղքատն 'ի գաղտնիս։

Առաքեցեր ի վերայ ծովու զերիվարս քո * և խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց.

Սացի ես * և դողացան աղիք իմ 'ի ձայնէ բերանոյ իմոյ * եմուտ դողումն յոսկերս իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ.

Օ այս պահեսցես յաւուր նեղութե * ածել 'ի վերայ ազգի ա̃մի որք մարտնչին ընդ ժողովրդեան քում.

Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր * և յայգւոջ բեր մի գտցի * ձիթենիք ստա ցին * և երկիր մի բուսուսցէ զդալարի.

գաղտուկ աղքատ և խեղճմնա ցած ազգին մարդկայնոյ.

Այսինքն, ողարկեցիր քո ձիանքդ իբր զառաքեալս այս ծով աշխարհիս վերայ 'ի քարոզութի * և խռովեցան և սասանեցան անդնդոց ջրերի կուռատկներն, իբր սան դարամետական դիւաց բաղմութիւնքն.

Այսինքն, այսպիսի հրաշալի բաները տեսայ և պապուշ մնացի * և սաստիկ զարհուրելոյս այնչափ աղաղակեցի որ աղիքներս դալարեցաւ * դողն 'ի յոսկերքս մտաւ և ես իմ սրտիս մէջն խռովեցայ և սասանեցայ.

Այսինքն, զայսպիսի պատիժս և պատուհասս պահէ մէկ նեղութե և հալածանաց օրէն համար * որ թափես անօրէն և ամբարիշտ հրէից ազգին վերայ, որ ընդդէմ քոյ հաւատացել ժողովրդեանդ կու մարտնչին և կու հակառակին.

Այսինքն, զէրէ նոցա թզենիքն այլ պտուղ չենտար, իբր նոցա օրէնքդնող վարդապետքն այլ ածային քաղցրութե պտուղն չեն ցուցաներ * նոցա այգիներումն այլ խաղող չի դուվեր, իբր նոցա ազգի միջումն այլ բարեգործութե և ածպաշտութե նշմարանք չի երևիր. * նց ձիթենիքն զիւր եանց պտուղն կու ուրանան,

իբր

իբր նոցա մարգարէքն 'ի յաճախօ
սութէ կուդադարին * և նոցա
երկիրն այլ դալար խոտ չի բու
սուցանէր, իբր նց ժողովուրդն
այլ յուսադրութն խօսք չի ար
տաբերէր։

Այսինքն, նոցա ոչխարներն 'ի
յարօտից կու պակասին, իբր նց
ժողովարանէն այ բանին և քարո
զութեան ականջ անօղ ժողո
վուրդն կու պակասի * և նոցա
գոմերումն եզինք չեն գտնէր,
իբր նոցա տաճարներումն քահա
նայք չեն երևիր։

Այսինքն, ես իմ կողմանէս հրա
ժարելով նոցա մոլորութէն կու
յուսամ յած, և կու ցնծամ հոգ
ւով * և կու րախանամ 'ի վերայ
յի քի այ փրկչին իմոյ։

Այսինքն, զերծ տր ած ինձ
զօրութի տվեց, իբր իւր շնոր
հօքն զիս զօրացոյց ընդդէմ մոլոր
եալ մտացն հրէից և հեթանո
սաց * և զիմ ոտքս իբր զիմ մտաց
խորհուրդն հաստատեց 'ի վերայ
ճշմարտութն հաւատոյն քի * և
զիս հասարակաց թշնամւոյն բե
ռնարայ վզին վերայ կանգնեցոյց,
իբր նորա խորամանկութիքն և
ճնարագիտութիքն յաղթահարել
տվեց * և զիմ հոգիս երկնային
մխիթարութբ զմայլեցոյց, և հան
գստացոյց յական թօթափելն։

Պակասեսցին հօտք 'ի
ճարակաց * և եզինք
մի' գտցին առ մսուրս

Ես 'ի տր յուսացայ
ցնծացայց * և ու
րախ եղէց յած
փրկիչ իմ։

Տր տր ետ ինձ զօ
րութի * և կացոյց
զոտս իմ 'ի հաստա
տութն * ի վերայ պա
րանոցի թշնամւոյն
կացոյց զիս * և հան
գոյց զիս երագ
երագ։

Տունք. 26.

Լուր մեզ տ՟ր լուր մեզ ա՟մենայնիւ ողորմութե՟ եւ գթութե՟ քով խնայեա՛ յարարածս քո։
Մարդասէր տ՟ր վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ եւ կուսի, եւ վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր, եւ կեցո՛ զմեզ։

Ալէլուիայ անգեայ եւ զաքարեայ:

Սաղմոս · ՃԽԸ ·

րհնեցէք ըզտ՟ր յերկնից * օրհնեցէք զնա ՚ի բարձունս։

Օրհնեցէք զնա ա՟մ հրեշտակք ն՟ր * օրհնեցէք զնա ա՟մ զօրութիւնք նորա։

Օրհնեցէք զնա արեգակն եւ լուսին * օրհնեցէք զնա ա՟մ աստեղք եւ լոյս։

Իբր, այս սաղմոսիւս օրհնեցէք զա՟ծ ՚ի բերանոյ անգեայ եւ զաքարեայ մարգարէից, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զա՟ծ կու թարգմանի։ Այս սաղմոսումս կու հրաւիրէ մարգարէն զա՟մ ըստեղծուածս օրհնել զտ՟ր ա՟ծ։

յսինքն, օրհնեցէք զտ՟ր ա՟ծ ա՟մ բազմութի՟ւք անմարմնոց ՚ի յերկնից * օրհնեցէք զնա ՚ի բարձունս իբր ՚ի յերկինս ուր բնակեալ կայք առ՚ի փառաբանել զանչափ բարութի՟ն նորա։
Այսինքն, օրհնեցէք զնա ա՟մ հրեշտակք ն՟ր իբր ըսպասաւորք եւ պաշտօնեայք նորա * օրհնեցէք զնա ա՟մ զօրութի՟ւնք նորա, իբր սերովբէք եւ քերովբէք եւ այլք։
Այսինքն, տեսէք զայնպիսի դեղեցիկ եւ հրաշալի լուսաւորքն, իբր զարեգակն զլուսինն զաստեղս եւ զլոյսն * եւ օրհնեցէք եւ բարեբանեցէք զարարիչն նոցա։

Այս

Այսինքն, մտածեցէք զերկնային կամարներն * և զայն ջրերն որ կայ ի վերայ երկնից, իբր ի վե՞ր հաստատութենն, որ է աստղալից երկինքն, և օրհնեցէք զանուն տն տյ։

Այսինքն, զի որ նա ասաց, իբր նա կամեցաւ, և եղեն ամ ըստեղծուածք * և նա հրամայեաց իւր ածային իշխանութբն, և հաստատեցան։

Այսինքն, կացոյց զնոսա հաստատուն յաւիտեանս յաւիտենից * և սահման դրեց, որ իւրեանց տեղէն չի շարժին, և իւրեանց ճանապարհէն դուրս չի ելանեն։

Այսինքն, օրհնեցէք զտր ած 'ի յերկրէ ով մարդիք նայելով 'ի մեծամեծ վիշապ ձկունքն, և յայլ զանազան կենդանիքն որք կան 'ի խորս ծովուն։

Այսինքն, տեսէք զհուրն և զկարկուտն, զձիւնն և զսառուցն զմրրկած քամիքն որք հանապազ կուհնազանդին տյ հրամանին, և օրհնեցէք զած։

Այսինքն, տեսէք զսարերն, և զբլրներն * զպտղաբեր տնկերն, և զօրմանի մայրի ծառերն և օրհնեցէք զած։

Այսինքն, տեսէք զգազանս և զանասունս * զսողունս երկրի,

զթևա

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից * և ջուրք որ 'ի վերոյ քան զերկինս օրհնեցէք զանուն տն։

Զի նա ասաց և եղեն * հրամայեաց և հաստատեցան։

Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտենից * սահման եդ և ոչ անցանեն։

Օրհնեցէք զտր յերկրէ վիշապք և ամ խորք։

Հուր և կարկուտ ձիւն և սառն, հողմ մրրիկ որք առնեն զբան նորա։

Լերինք և ամ բլուրք * ծառք պտղաբերք և ամ մայրք։

Գազանք և ամ անասունք * սողունք և

ամ̃ թռչունք թևա-
ւորք.
Թագաւորք երկրի
և զօրք իւրեանց *
իշխանք և ամ̃ դատա-
ւորք երկրի.

Երիտասարդք և կու-
սանք * ծերք և
տղայք օրհնես-
ցեն զանուն
տ̃ն.

Բարձրացաւ անուն
ն̃ր միայն * խոստո-
վանութ̃ի նմա յեր-
կինս և յերկրի.

Բարձր արասցէ տ̃ր
զեղջիւր ժողովրդ̃են
իւրոյ * օրհնութ̃ի
ամ̃ սրբոց նորա, որդ-
ւոցն իսրայէլի * ժո-
ղովուրդ որ մերձ է
առ տ̃ր.

Տունք: 14

զթևաւոր թռչունքն որք են 'ի
յօդս և օրհնեցէք զա̃ծ.
Այսինքն, դուք ով թագա-
ւորք երկրի միաբան ձեր զօրայ̃ն
հետ * և դուք ով իշխանք և
ամ̃ դատաւորք որ մարմնաւոր
դատաստան կանէք իվերայ երկրի
օրհնեցէք զա̃ծ.
Այսինքն, դուք ով տղամար-
դիք և կուսանք * և դուք ով
ծերք և տղայք քանի որ ժամա-
նակ ունիք այս աշխարհիս վերայ
օրհնեցէք զանուն տ̃ն ա̃յ ըստեղ-
ծողին ձերոյ.
Այսինքն, զէրէ նորա անունն
միայն բարձրացաւ և փառաւոր
եցաւ 'ի մէջ ամ̃ արարածոց * և
նորա խոստովանութ̃ին յայտնի է
'ի յերկինս և 'ի յերկրի, իբր թէ
'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի ն̃ր
անչափ կարողութ̃ին, անքննելի
իմաստութ̃ին, և անճառելի բա-
րութ̃ին կու խոստովանին ամ̃ ըս-
տեղծուածք.
Այսինքն, կու բարձրացուցա-
նէ տ̃ր աստուած իւր ժողովրդ-
եան պողտերն, իբր զյ̃ս ք̃ս որ
դին իւր միածին յարուցանե-
լով զնա 'ի մեռելոց * այս օրհ-
նութիւնս նորա սուրբ և ընտր-
եալ ծառայիցն կու պատշաճի,
իբր որդւոցն նոր իսրայէլի *
այն ժողովրդեանն, որ հաւա-

տով յուսով և սիրով մօտ է՛ իւր
այն ։

Իբր , օրհնեցէք զած զի աւէլու-
իայն օրհնեցէք զած կութարգ-
մանի ։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ
մարգարէն զքրիստոնեայս օրհնել
և գովել զքս ած ։

Այսինքն , օրհնեցէք ով հաւա-
տացել ժողովուրդք զքս ած նոր
օրհնութե , յիշելով զծնունդ
նորա , զչարչարանս նորա , զյա-
րութի նորա , և զ համբարձումն
նորա * բայց օրհնութիւն տվէք
նմա 'ի յեկեղեցիս սրբոց , իբր
'ի յեկեղեցիս քրիստոնէից , և ոչ
'ի ժողովարանս հրէից ։

Այսինքն , ուրախանայ նոր իս-
րայէլն իւր ըստեղծողին և իւր
փրկչին վերայ * և նոր սիոնի որ-
դիքն որք են քրիստոնեայք ցն-
ծան և զուարճանան իւրեանց
անմահ թագաւորին վերայ ։

Այսինքն , օրհնեն զնր անունն
միաձայն օրհնութե * թմբկաւ ,
իբր դափով և սաղմոսարանաւ
սաղմոս ասեն նմա ։

Այսինքն , զէրէ կու հաճի տր
յս քս իւր հաւատացեալ սէ ժո-
ղովրդեանն * և կու բարձրացու-
ցանէ հեզ և խոնարհ մարդիքն

'ի փր

Ալէլուիայ ։

Սաղմոս ՃԽԹ ։

Օրհնեցէք զտր յոր-
հնութիւն նոր * օրհ-
նութի նմա յեկեղե-
ցիս սրբոց ։

Ուրախասցի իսրայէլ
յարարիչն իւր * որ-
դիք սիոնի ցնծաս-
ցեն 'ի թագաւորն
իւրեանց ։

Օրհնեսցեն զանուն
նր օրհնութբ * սաղմոս
իւք և օրհնութե սաղ-
մոս ասասցեն նմա ։
Հաճի տր ընդ ժողո-
վուրդ իւր * և բարձր-
արասցէ զհեզս 'ի
փրկութի ։

Պարծեսցին սբքն փառօք * և ցնծասցեն 'ի հանգիստս իւրեանց * և բարձր արասցեն զած բերանովք իւրեանց։

Սուր երկսայրի եւ 'ի ձեռս նց առնուլ զհատուցումն 'ի հեթանոսս * յանդիմանութի ամից ժողովրդոց։

'Ի կապել զթագաւորս նոցա կապանօք * զզօրաւորս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք։

Առնել նց դատաստան 'ի գրոց * և փառք այս են ամից սրբոց նորա։

Տունք. 8.

Ալէլուիա։

Սաղմոս. ՃԾ.

'ի փրկութի, իբր 'ի կեանս յաւիտենից։
Այսինքն, այն տեղն որ սբքն կու պարծենան իւրեանց երկնային օթևանումն * և կու ցնծան իւրեանց հանգստարանի մէջումն * և կու բարձրացուցանեն և կու փառաբանեն զած իւրեանց բերանովն։
Այսինքն, և 'ի տեղն քս նոցա ձեռքն երկու կողմէն կտրող թուր տվեց, որ դատաստանի օրն միաբան հատուցումն անեն կռապաշտից և հեթանոսաց * և յանդիմանեն անօրէն և ամբարիշտ ժողովուրդքն ասելով, երթայք անիծեալք 'ի հուրն յաւիտենական, որ պատրաստեալ է սատանայի և հրեշտակաց նորա։
Այսինքն, և այն երկու կողմէն կտրող թրի զօրութենն կապեն կռապաշտից և անհաւատից թագաւորքն պրխալով * և նոցա զօրագլուխքն և զօրաւորքն երկաթէ ձեռնակապով, և դատապարտեն 'ի հուրն յաւիտենական։
Այսինքն, և նոցա դատաստան անեն ինչպէս որ գրած կայ 'ի դատաստանագիրսն այ * զէրէ այս է փառք և պարծանք ամ սրբոցն այ

Իբր, օրհնեցէք զած, զի ալէլուիային օրհնեցէք զած կու թրգմնի։
Այս սաղմոսումս կու յորդորէ

մար

մարգարէն զ հաւատացեալս օրհ
նել զա՛ծ սրտի մտօք , զանազան
սաղերով:

Այսինքն , օրհնեցէք զա՛ծ ով հա
ւատացեալ ժողովուրդք իւր սր
բութն աթոռուն * օրհնեցէք
զնա այն տեղն որ իւր ամենակա
րող զօրութին հաստատուեր է, իբր
՚ի յերկինս և ՚ի յերկրի, զի ընդ ամ
տեղիս է արութի և իշխանութի նր:
Այսինքն , օրհնեցէք զնա զիւր
անքննելի զօրութին յիշելով *
օրհնեցէք զնա զիւր բազում մե
ծութին մտածելով:
Այսինքն, օրհնեցէք զնա ձայնմամբ
փողոյ * օրհնեցէք զնա տասն աղ
եաւ սաղմոսարանաւ , որք են
տասն պատգամքն այ, և երեք աղ
եան քնարիւ , որ կուն նշանակէ
զխորհուրդ սբ երրորդութեն:
Այսինքն , օրհնեցէք զնա թմբ
կաւ և պարիւ իբր դափով և թա
բօրիւ * գովեցէք զնա աղիւք ,
իբր սազի լարերով և երգեհոնիւ:
Այսինքն , օրհնեցէք զնա ցնծ
ղայիւք քաղցրաձայնիւք * օրհնե
ցէք զնա ցնծղայիւք խնդութե
և ուրախութե:
Այսինքն, օրհնեցէք զնա ձայնիւ
գոհութե * ամ հոգիք որք էք ՚ի
յերկինս և ՚ի յերկրի օրհնեցէք և
փառաբանեցէք զտր ածն ամի:

Օրհնեցէք զա՛ծ ՚ի
սրբութե նր * օրհ
նեցէք զնա ՚ի հաստա
տութե զօրութե
նորա:

Օրհնեցէք զնա ՚ի զօ
րութե նր * օրհնե
ցէք զնա ՚ի բազում
մեծութե նորա:
Օրհնեցէք զնա ՚ի
ձայն օրհնութեան *
օրհնեցէք զնա սաղ
մոսիւք և օրհնութե:

Օրհնեցէք զնա ցն
ծութե * գովեցէք
զնա ուրախութե:

Օրհնեցէք զնա ՚ի
բանս քաղցունս *
օրհնեցէք զնա ՚ի բար
բառ լսելիս:
Օրհնեցէք զնա ՚ի
ձայն գոհութե * ամ
հոգիք օրհնեցէք զտր

Տունք. 6.

Իբր, զայս սաղմոսս որ ո՛չ է 'ի թուո՛յ հարիւր և յիսուն սաղմոսացն, նոյն դաւ՛իթ մարգարէն է շարադրեալ, այն ժամանակին որ պատերազմեցաւ ընդդէմ գողիաթու գէթացւ՛ոյն, և սատակեաց զնա պարսատաքարիւ առաջի սաւ՛ուղայ արքային իսրայէլացւ՛ոց և հատեալ զգլուխ նր՛ դարձաւ յաղթութե՛ք. բայց զոր ինչ գրէ աստ դաւ՛իթ յայտնապէս վ՛ս ինքեան, ծածկապէս իմացուցանէ վասն մարդեղութե՛ և փրկագործ տնօրէնութե՛ տ՛ն մերոյ յ՛ք՛ի, որ է ճշմարիտ դաւ՛իթն, և որդի դաւ՛թի մարգարէին ըստ մարմնոյ:

յսինքն, ես դաւ՛իթս փոքր էի հասակաւ քան զեօթն եղբարս իմ, ո՛պ և հայրն իմ յեսսէ վկայեաց սամուէլի մարգարէին ասելով, կայ միւս ևս փոքրիկ որ արածէ զխաշինս * և կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ, իբր ես իմ հօր վերջին ծնունդն էի, և ամենեքեան զիս կու արհամարհէին * վասն որոյ և զիս կու ողարկէին միշտ 'ի լե-րինս և 'ի դաշտս, որ իբրև հովիւ արածէի զիմ հօր ոչխարներն:

Այս սաղմոս ինքնագիր դաւթի է արտաքոյ թուոց, 'ի ժամանակի զի էր նա նահատակ ընդդէմ գողիաթու, առաջի սաւուղայ, և ա՛մ զօրացն իսրայէլի:

ոքր էի ես յեղբարս իմ * և կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ * արածէի զխաշինս հօր իմոյ:

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան * և մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեն:

Դարձեալ, ես ճշմարիտ դաւիթս յս̅ քս̅ փոքր էի պատուով իմէջ եղբարց իմոց մարգարէից, զի հրէայք ոչ կամեցան վասն նախանձու մեծարել զիս իբրև զմի 'ի նոցանէ * և կրտսեր ի տան հօր իմոյ, իբր անարգեցեալ 'ի մէջ իսրայելացւոց ազգին, որք արհամարհելով զիս ոչ ընկալան զաքաւորութիւն իմ և զբանս իմ, ըստ որում վկայէ յոհաննէս ասելով, յիւրսն եկն, և իւրքն զնա ոչ ընկալան * արածէի զխաշինս հօր իմոյ, իբր զտունն իսրայէլի որք երբեմն էին ճշմարիտ ոչխարք հօրն իմոյ երկնաւորի, ըստ որում վկայէ դաւիթ ասելով, որ հովուեսդ իսրայէլի նայեաց, որ առաջնորդես որպէս խաշինս յովսէփու:

Այսինքն, ես դաւիթս իմ ձեռօքս ճարտարեցի և շինեցի զտասն թելէ սազն որ սաղմոսարան կասվի * և իմ մատներովս կազմեցի և օրհնեցի զգործի օրհնութեն, իբր զերեք թելէ քնարն, առ 'ի օրհնել և փառաբանել զտէրն բոլորից:

Դարձեալ, ես ճշմարիտ դաւիթս յս̅ քս̅ իմ ձեռօքս, իբր իմ առաքելովքս և մարգարէիւքս հաստատեցի զկատարումն տասն պատուիրանացն այ̅ 'ի մէջ սուրբ

եկեղեցւոյ * և իմ մատներուն, իբր հոգւոյն սրբոյ շնորհօքն որք պարգևին մկրտութբ ոգ աւազանին, տպաւորեցի 'ի միտս հաւատացելոց զդաւանութի ոգ երրորդութե, որով օրհնի և փառաբանի ած բոլորից։

Ս.ախինքն, արդ ով է այ խորհրդակից որ կարենայ պատմել նմա իմ դաւթիս արարմունքն, զհաւատարմութին, զշնորհակալութին, և զդոհութին որ ունիմ առ նա վասն անչափ բարերարութե նորա, և վասն զանազան շնորհացն որ տուեալ է ինձ * եթէ ոչ ինքն որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս, և տր է ամ աշխարհի լսէ զամ։

Պ.արձեալ, ով է խորհրդակից հօրն իմոյ երկնաւորի առաւել քան զիս, որ կարենայ պատմել նմա իմ Ճշմարիտ դաւթիս փրկագործ տնօրէնութին, զքարոզութին, զհրաշագործութին, զսէրն, և զ հարազատութիւնն որ ունիմ առ նա վասն հայրական բարեգթութե նորա, և վասն շնորհացն և փառացն որ պարգևեալ է ինձ իբրև միածնի որդւոյ իւրոյ * եթէ ոչ ինքն որ բնակեալ է յիս ըստ յօհաննու, և տր է ամենեցուն, լսէ և իմանայ զամ առանց միջնորդի։

Ս.ա

Իսկ այրդ ո պատմեսցէ զայս տն իմում * ինքնին տր ամի լուիցէ զամ։

Նա առաքեաց տ՟ր զհրեշտակ իւր * և համբարձ զնա ՚ի հօտէ խաշանց հօր իւրոյ * և եօծ զնա յօծութիւն իւղոյ իւրոյ:

Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք * և ո՛չ հաճեցաւ ընդ նոսա տ՟ր:

Այսինքն , և ուղարկեց տ՟ր ա՟ծ զիւր հրեշտակն , իբր զսամուէլ մարգարէն ՚ի բեթղեհեմ քաղաք * և ընտրեց և վեր ընկալաւ զնա զդաւիթս ՚ի հօտէ ոչխարաց հօրն իւրոյ * և օծեց զնա իւղով թագաւոր իսրայելի:

Դարձեալ , և ուղարկեց տ՟ր ա՟ծ զգաբրիէլ հրեշտակապետն ՚ի քաղաքն նազարէթ առ կոյսն մարիամ զոր խօսեցեալ էին յովսէփու * և ընտրեց և վեր ընկալաւ զնա ըզ ճշմարիտ դաւիթս յս՟ ք՟ս իսրայելացւոց ազգի միջէն , որք էին ոչխարք հօրն իւրոյ * և օծեց զնա իւղով իւրով սրբով , իբր իւղով ա՟ծութեն իւրոյ , և կացոյց տ՟ր և թագաւոր բոլոր աշխարհի:

Այսինքն , իմ եղբարքս հասակաւ մեծամեծք էին , և դիմօք գեղեցիկք * բայց ա՟ծ որ ո՛չ նայի յերեսս այլ ՚ի սիրտս մարդկան ինձ դաւիթիս միայն հաճեցաւ , և ոչ նոցա , և զնա միայն ընտրեց առ ՚ի փրկել զժողովուրդ իւր ՚ի ձեռացն փիլիստացւոց:

Դարձեալ , եղբարք իմ մարգարէք և նախահարք փառօք և պատւօք մեծամեծք էին , և մարգարէական հոգւով և առաքինական գործով գեղեցիկք էին ՚ի մէջ իսրայելացւոց * բայց հայրն իմ երկնաւոր ինձ ճշմարիտ դաւ

թիս միայն հաճեցաւ, ըստ որում
և վկայեաց 'ի յորդանան գետ
ասելով, դա՛ է որդի իմ սիրելի,
ընդ որ հաճեցայ, և զնա միայն
ընտրեցաւ 'ի փրկել զազգս մարդ
կան 'ի ձեռացն սանդարամետա
կանաց, և ո՛չ զմարգարէսն:

Այսինքն, ելի ես դաւիթս 'ի
պատերազմ ընդդէմ այլազգւոյն
գողիաթու, որ զաւուրս քառա
սուն հպարտութ՟ե կու յանդիմա
նէր զիսրայելացիսն * և նզովեցի
և անարգեցի զքարեղէն և զփայ
տեղէն կուռս նորա և պարսատա
քարիւ սատակեցի զնա * և քարշ
եալ հանեցի զթուրն որ կապեալ
ունէր 'ի մէջ իւր * և նովաւ հա
տի զգլուխ նորա * և բարձի զա
մօթս և զնախատինս 'ի յիսրայէ
լացւոց ազգէն:

Դարձեալ, ելի ես ճշմարիտ
դաւիթս հոգւով սրբով 'ի յա
նապատ, և պատերազմեցայ ընդ
դէմ սատանայի որ զաւուրս քա
ռասուն հպարտութ՟ե կամէր փոր
ձել զիս * և անարգեցի զկուռս
նորա, իբր արհամարհեցի զխա
բէութ՟իս և զխորամանկութ՟իս
նորա, և սաստեալ իբրև պարսա
տաքարիւ հալածեցի զնա ասե
լով, երթ յետս իմ սատանայ,
զի գրեալ է թէ տն՟ այ՟ քում
երկրպագցես, և զնա միայն պաշ

Ելի ես ընդդէմ այլ
ազգւոյն * և նզովե
ցի զկուռս նց՟ * հանի
զսուսեր 'ի նմանէ *
և հատի զգլուխ նր՟
* և բարձի զնախա
տինս յորդւոցն
իսրայէլի:

Տունք : 6.

տեսցես * և քարշեցի առխս զբա
զումս 'ի մաքսաւորաց և 'ի մեղա
ւորաց , 'ի հրեից և 'ի հեթանո
սաց , զորս իբրև զթուրս կապ
եալ ունէր 'ի մէջ իւր սատանայ.
և նոքօք ահացուցանէր զամենեսե
եան * և նոցա քարոզութե̃ն և
հրաշագործութե̃ն հանի զգլուխ
նորա , իբր ոչնչացուցի զհպար
տութի̃ նորա * և բարձի զնախա
տինս յորդւոյն ադամայ , իբր
զայն նախատինքն , զոր սատանայ
արհամարհանօք կու տայր նոցա ,
իբրև տկարաց և անզօրից և ոչ̃
իշխան աշխարհիս , երբեմն իւր
ճնարագործութե̃ն կու քարշէր
զնոսա 'ի մեղս , և երբեմն 'ի կռա
պաշտութի̃ ։

Իբր զայս օրհնութիւն երգեցին առ ա͞ծ երեք մանկունքն Անանիա, Ազարիա, և Միսայէլ, այն ժամանակն, որ Նաբուգոդոնոսոր արքայն բաբիլացւոց ըմբռնեաց զնոսա և ձգեաց 'ի մէջ հնոցին բորբոքելոյ. վ͞ս զի ոչ երկրպագեցին կռոցն, և պատկերին զոր կանգնեալ էր նա, ըստ որում նոր հաւատացեալ քրիստոնեայք երգէին 'ի ժամանակս հալածանաց կայսերաց, Թագաւորաց, և իշխանացն կռապաշտից:

յսինքն, օրհնեալ և բարեբանեալ ես դու տ͞ր ա͞ծ, որ մեր նախահարցն, իբր աբրահամու, իսահակայ, և յակոբայ պաշտած տ͞րն և ա͞ծն ես * օրհնեալ և փառաւորեալ է քո սուրբ անունդ յաւիտեանս յաւիտենից 'ի մէջ իսրայէլացւոց վասն անչափ բարերարութեն և ողորմութեն որ արարեր նոցա 'ի սկզբանէ մինչև ցայսօր:

Պարձեալ, օրհնեալ ես դու տ͞ր յ͞ս ք͞ս, որ մեր հոգևոր հարցն և ծնողացն, իբր առաքելոց և աւետարանչաց ա͞ծն և փրկիչն ես, որք աբրահամ կամլին, զի

Օրհնութ͞ի երից մանկանցն:
Դանիէլ. Գ.

րհնեալ ես տ͞ր աստուած հարցն մերոց * օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան:

Իրաւունս անցու
ցեր զայս ամ ընդ
մեզ * արդար ես
դու տր , և ամ
գործք քո ճշմա
րիտք են ։

են հայր բազում քրիստոնէից , քանզի աբրահամ հայր բազմութե թարգմանի , իսահակ կասվին , զի ծիծաղ և տնազ դարձան 'ի մէջ հրէից և հեթանոսաց , քան զի իսահակ ծիծաղ թարգմանի , և յակոբ կասվին , զի պատերազմեցան ընդդէմ բնութե սատանայի և կամարարաց նորա , քան զի յակոբ գօտէմարտող , իբր քուշտի բռնող թարգմանի * օրհնեալ և փառաւորեալ է քո անուանդ 'ի մէջ քրիստոնէից , վս անչափ բարերարութեն և ողորմութեն որ արարեր նց , քանզի մատնեցիր զանձն քո 'ի չարչարանս և 'ի մահ , և հեղեր զարիւն քո սուրբ 'ի վերայ խաչին վասն փրկութե նոցա ։

Այսինքն , զայս նեղութիւս և զչարչարանս զոր մեք 'ի մէջ այս գերութեաս կուքաշենք վասն պահելոյ զքո սուրբ օրէնքդ և զպատուիրանքդ որ տուիր մեզ 'ի ձեռն մովսէսի , իրաւունքով , իբր մեր անարժանութեն դորայ դու մեր գլուխն բերիր * զէրէ դու արդարադատ ես տր ած , և քո ամ գործքդ և արարմունքդ ճշմարտութբ է ։

Պ. արձեալ , զայս հալածանքս և զչարչարանս զոր մեք 'ի հրէից և 'ի հեթանոսաց կուքաշենք տր յս

քս վասն քոյ ամենատարանական ճշ
մարտութեդ որ ուսուցիր մեզ
՚ի ձեռն սուրբ առաքելոց, իրա
ւունքով, իբր մեր անարժանու
թեն գորայ դու մեր գլուխն բե
րիր * զերե դու արդար դատա
ւոր ես տր յաւ քս, և քո ամ փր
կագործ անօրէնութիւնդ ճշմար
տութիւն է, իբր բանից սրբոց մար
գարէիցն համաձայն է։

Այսինքն, քո օրինաց և պատուի
րանաց ճանապարհն ուղիղ է * և
քո ամ դատաստանդ արդար է։

Դարձեալ, քո ամենատարանական
ճշմարտութե ճանապարհն ուղիղ է
տր յաւ քս, և զենանս պարգևէ ազ
գի մարդկան * և քո ամ դատաս
տանդ թէ աստ և թէ ՚ի հանդեր
ձելումն արդար է, իբր առանց
երեսպաշտութե է։

Այսինքն, դու մեր իսրայելա
ցւոց ազգի չար գործոցն գօրայ,
իւրենց արդար դատաստան արա
րիր ցրուելով զնոսա ՚ի յերկիրս
այլազգեաց * այլև ինչ որ մեզ
այս գերութե միջումն արարիր,
կամ թէ երուսաղէմայ սուրբ
քաղաքին, որ մեր նախահարց քա
ղաքն է, մատնելով զնա ՚ի ձեռս
անհաւատից, ուղիղ դատաստա
նով արարիր։

Դարձեալ, դու մեր քրիստո
նէական ազգի թերահաւատու

թեն

Ճանապարհքքո ու
ղիղք են * և ամ դա
տաստանք քո ար
դարք են։

Դատաստան արդա
րութե ածեր ՚ի վր
մեր ըստ ամի * և զոր
ինչ ածեր ՚ի վերայ
մեր, և քաղաքի
սրբոյ հարցն մե
րոց երուսա
ղէմի։

Արդարութ՟ե և յի-
րաւի ածեր զայս ա՟մ
՚ի վերայ մեր * վասն
մեղաց մերոց ։

Անօրինեցաք և յանց-
եաք ապստամբ լինիլ
իքէն * մեղաք յա՟մի
* և պատուիրանաց
քոց մեք ոչ ան-
սացաք ։

թ՟են և անպարկեշտութ՟են գո-
րայ , իւրեանց արդար դատաս-
տան արարեր տ՟ր յ՟ս ք՟ս , զրկե-
լով զնոսա յընչից և յապրանաց,
՚ի տանց և յընտանեաց * այլե-
ւինչ որ մեզ այս հալածանաց մի-
ջումն արարեր . կամ թէ քոյ ա՟ե-
եկեղեցւոյդ , որ մեր նախահարց
իւր առաքելոց և մարգարէից քա-
ղաքն է , մատնելով զնա բռնու-
թ՟ե հրէից և հեթանոսաց , ու-
ղիղ դատաստանով արարեր ։
Այսինքն , դու զայս ա՟մ պա-
տիժս և զպատուհաս արդար և
ճշմարիտ դատաստանով մեզ վ՟ր
թափեցեր տ՟ր ա՟ծ * վասն մեր
մեղացն և անհնազանդութ՟եցն ։
Դարձեալ զայս ա՟մ փորձութ՟իս
և զհալածանս արդար և ճշմա-
րիտ դատաստանով մեր գլուխն
բերեր տ՟ր յ՟ս ք՟ս * վասն մեր թե-
րահաւատութեանն , և անպար-
կեշտ գործոցն ։
Այսինքն , անօրինեցանք և մո-
լորեցանք , քեզանից ապստամբե-
լով , և կռոց երկրպագութիւն
անելով * մեր ա՟մ արարմանց մի-
ջումն մեղք գործեցաք * և քոյ
ա՟ծային պատուիրանացն չէ հնա-
զանդեցանք ։
Դարձել , անօրինեցանք և մոլորե-
ցանք , քեզանից երես դարձուցա-
նելով տ՟ր յ՟ս ք՟ս և սատանայի հա-

մացն

մացն հետևելով , մեր ամ գոր
ծոց և արարմանց միջումն մեզան
չեցինք վասն ոչ փառաւորելոյ
զանուն քո տր * և քո աւետա
րանական պատուիրանացդ ականջ
չի՛ դրինք * և չի՛ ծնազանդե
ցաք ։

Այսինքն , չի՛ պահեցինք և չի՛
կատարեցինք զքո ածային կամքդ
ինչպէս որ պատուիրեր էիր դու
մեզ 'ի ձեռն մովսէսի * որ քեզա
նից բարութի ընդունեաք , իբր
զերուսաղէմայ երկիրն քո օրհնու
թեդ անաչ և աներկիւղ խնդու
թե վայելեաք ։

Դարձեալ , չի՛ պահեցինք և չի
կատարեցինք զքո աւետարանա
կան ճշմարտութիւնդ տր յս քս ,
ինչպէս որ պատուիրեր էիր դու
մեզ 'ի ձեռն առաքելոց քոց սր
բոց * որ քեզանից բարութիւն
դտանեաք , իբր քոյ շնորհացդ ,
և քոյ սուրբ արքայութեանդ արժա
նի լինեաք ։

Այսինքն , արդ ինչ առնենք , ինչ
որ մինչև ցայսօր դու մեզ հետ
արարիր , և ինչ պատիժ և պատու
հաս որ մեր գլուխն բերիր * ար
դար դատաստանովդ բերիր ։

Դարձեալ , ինչ առնենք , ինչ
որ մինչև ցայսօր դու մեզ հետ
արարիր տր յս քս , և ինչ փոր
ձութիւ հալածանք որ մեր քրիս

տո

Ո՛չ պահեցաք և ո՛չ
արարաք ոմ պատուի
րեցեր դու մեզ *
զի զբարիս դա
ցուք մեք
լեքեն ։

Արդ զամ զոր արա
րեր , և զորինչ ածեր
իվերայ մեր * արդար
դատաստանաւ
արարեր ։

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց * անօրինաց, խստից, և ապստամբողաց:

Ի ձեռն թագաւորի * անօրինի և չարի քան զա̃մ երկիր, մատնեցեր զմեզ:

տանելիս գլուխն բերիր * որ դար դատաստանով բերիր:

Այսինքն, մատնեցիր դու զմեզ մեր թշնամեաց ձեռքն * անօրինաց, անողորմից, և 'ի քոյ ամ̃ային պատուիրանացդ ապստամբողաց:

Դարձեալ, մատնեցիր դու զմեզ որ յո̃ ք̃ս 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց Հրէից և Հեթանոսաց * անօրինաց, անողորմից, և քոյ աւետարանական պատուիրանացդ չէ հնազանդողաց:

Այսինքն, մատնեցիր դու զմեզ 'ի ձեռն նաբուգոդոնոսորայ բաբիլացւոց թագաւորին * որ քան զա̃մ երկրների թագաւորքն այլ առաւել անօրէն և չար է:

Դարձեալ, մատնեցիր դու զմեզ որ յո̃ ք̃ս 'ի ձեռն յուլիանոսի, մաքսիմիանոսի և այլ կռապաշտ թագաւորաց, որ քան զա̃մ երկրների թագաւորքն այլ առաւել անօրէն և չար են: Կամ մատնեցիր զմեզ հնարագիտութեն սատանայի, որ վասն իւր նենգագործութեն նաբուգոդոնոսոր ասի, զերե նաբուգոդոնոսորն թալաք սարքօղ թարգմանի, և է թագաւոր բաբիլոնի, իբր ըսկիզբն խռովութե և այլայլութե, զի բաբիլոն խառնակութի թարգմանի, այլև է չարագոյն

քան զա͞մ թագաւորս երկրի։

Այսինքն , և այժմ արժան չէ՛ մեզ որ զմեր բերանն բանանք , կամ զմեզ արդարացուցանենք * զէրէ ամօթ և նախատինք դարձանք քոյ հաւատարիմ և սուրբ ծառայից առաջևն , վասն մեր անօրէնութե͞ն և չարագործութեանն։

Դարձեալ , այժմ չէ՛ վայելեր մեզ ո͞ր յ͞ս ք͞ս որ մեք զմեր բերանն բանանք , կամ զմեզ արդարացուցանենք, պատճառելով զպատճառս մեղաց * զէրէ ամօթ և նախատինք եղանք առաջի հրեշտակաց և մարդկան , վասն մեր թերահաւատութե͞ն և անհնազանդութեանն։

Այսինքն , այլ կու խնդրենք իքէն , որ զմեզ ամենևին 'ի բաց չէ՛ թողուս այս գերութեան միջումն , վասն փառաց անուան քոյ սրբոյ * և զայն ուխտն որ դրեր ես մեր նախահարցն հետ որ զիւրեանք միշտ խնամես և պահպանես , կու աղաչենք զքեզ չէ՛ քակես * և զքո ողորմութի͞դ մեզանից չէ՛ հեռացուցանես։

Դարձեալ , կու խնդրենք իքէն ո͞ր յ͞ս ք͞ս , որ զմեզ ամենևին կուապաշտից և անհաւատից հալածանաց միջումն չէ՛ թողուս * և զայն ուխտն որ դրեր ես առա

Եւ արդ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բ͞նալ զբերանս մեր * զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոյ և պաշտօնէից։

Այլ մի' մատներ զմեզ իսպառ վասն անուան քոյ * մի' ցրեր զուխտս քո * և մի' 'ի բացերայ առներ զողորմութի͞ս քո 'ի մէնջ։

Վասն աբրահամու սիրելոյ քոյ * իսահակայ ծառայի քոյ * և իսրայէլի սրբոյ քոյ:

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր ո̃պ զաստեղս երկնից բազմութե̃, և որպէս զաւազ առ եզր ծովու:

քելոց հետ ասելով, և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զա̃մ աւուրս մինչև ցկատարած աշխարհի, կու աղաչեմք զքեզ չի՛ քակես * այլ և զմեզ 'ի քոյ շնորհացդ և 'ի քո ողորմութենէդ չի զրկես:

Այսինքն, վասն աբրահամու որ հաւատաց 'ի քեզ, և եղև քեզ սիրելի * վասն իսահակայ որ հաւատարմութե̃ ծառայեաց քեզ * և վասն իսրայէլի, որ սրբութե̃ ապրեցաւ առաջի քոյ:

Դարձեալ, վ̃ս առաքելոց քոց սրբոց տ̃ր յ̃ս ք̃ս, որք դարձուցին զաշխարհս 'ի գիտութի̃ ճշմարտութեան * տնաղ և նախատինք եղան 'ի մէջ հրէից և հեթանոսաց * և պատերազմեցան ընդդէմ բռնութե̃ սատանայի և կամարարաց նորա, զի աբրահամ հայր բազմութե̃ Թարգմանի, իսահակ ծաղր և տնաղ Թարգմանի, և յակոբ գօտէմարտիկ, իբր քուշտի բռնող Թարգմանի:

Այսինքն, դու խոստացար մեր նախահարցն և ասացիր թէ զձեր որդիքն և դստերքն երկնից աստեղացն նման, և ծովափի աւազին նման կու շատացուցանեմ և կու բազմացուցանեմ:

Դարձեալ, դու տ̃ր յ̃ս ք̃ս խոստացար քոյ սուրբ առաքելոցն, և ասացիր, գնացէք այսուհետև

աշակերտեցէք զա՟մ հեթանոսս մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ ։

Այսինքն , և այժմ կուտեսանենք , որ քան զա՟մ ազգս նուաղ և պակաս ենք * և այս ժամանակիս յա՟մ երկրում ՚ի մէջ գերութեան խեղճ և տառապեալ ենք եղած վասն մեր մեղացն ։

Դարձեալ , այժմ կու տեսանենք Տ՟ր Յ՟ս Ք՟ս , որ քան զա՟մ ազգս նուաղ ենք զօրութ՟ե և կարօղութ՟ե * և յա՟մ երկրում ՚ի մէջ հալածանացն անհաւատից հրէից և հեթանոսաց խեղճ և տառապեալ ենք դարձած , մեր մեղացն համար ։

Այսինքն , այս գերութեն ժամանակիս մեր իսրայէլացւոց , այդէն ո՛չ իշխան ունինք և ո՛չ թագաւոր , ո՛չ մարգարէ ունինք , և ո՛չ առաջնորդ * ո՛չ քեզ անարատ մատաղ կարենք անել , և ո՛չ քոյ առաջևդ խունկ ծխել ըստ օրինացն մովսէսի * այլև տեղ և տաճար այլ չունինք , որ քեզ պատարագ մատուցանենք և քեզանից ողորմութիւն և ազատութի գտանենք ։

Դարձեալ , այս հալածանաց ժամանակիս ո՛չ քրիստոնեայ իշխան ունինք և ո՛չ թագաւոր բաց իքէն , որ կարենան զմեզ փրկել

Ու արդ Տ՟ր նուաղեցաք մեք քան զա՟մ ազգս * և եմք տառապեալք յա՟մ երկրի այսօր , վասն մեղաց մերոց ։

Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան մարգարէ և առաջնորդ * ո՛չ ողջակէզ պատարագաց , և ո՛չ խունկ օրհնաց * և ո՛չ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քոյ , և զողորմութիւն գտանել իքէն ։

Այլ անձամբք խո
նարհեալք, և հոգ
ւովք տառապանաց ըն
դունելի լիցուք մեք
* որպէս զողջակէզս
խոյոց և զուարակաց
և որպ զբիւրաւորս
գառանց պա
րարտաց։

'ի ձեռաց անհաւատից, ո՛չ մար
գարէական հոգւով մարդ ու
նինք որ զմեր վերջն և զվախճանն
մեզ ծանուցանէ, և ո՛չ առաջ
նորդ ունինք որ զմեզ կարենայ
մխիթարել * ո՛չ զքեզ կարենք
պատարագել հօրն երկնաւորի 'ի
յերկիւղէ անհաւատիցն, և ո՛չ
զխունկ կարենք ծխել ըստ առա
քելական աւանդութեն * այլ
և ո՛չ եկեղեցի և ո՛չ սեղան ու
նինք, որ կարենանք պատարագ
մատուցանել, և 'ի քէն զշնորհս
և զողորմութի գտանել։

Այսինքն, այլ մեր մտաց խո
նարհութին, և մեր սրտի տառա
պանքն ընդունելի լինի քեզ *
ինչպէս որ ընդունելի եղեն քեզ
անարատ այրած ղօչերն և եզ
ներն, և այն հազարաւոր գէր
գառներն, զոր իսրայէլացւոց
ազգն քեզ մատոյց 'ի յերուսա
ղէմ քաղաքի։

Դարձեալ, այլ մեր հոգւոյ խո
նարհութին, և մեր սրտի վիշտն
և տառապանքն որ ունինք այս
հալածանաց միջումն, ընդունե
լի լինի քեզ * ինչպէս որ ընդու
նելի եղեն քեզ սբ առաքեալք
որք են քո ղօչերդ, սուրբ հայ
րապետք և եպիսկոպոսունք որք
են քո եզներդ, և սուրբ վկայք
հազարաւորք և բիւրաւորք, որք

են քո պարտուտ գառներդ իւր
եանց մարտիրոսական մահուամբն
զորս մատոյց և՛ վերընծայեաց
նորին իսրայէլ 'ի մէջ սուրբ եկե
ղեցւոյ յանուն քո սուրբ առ 'ի
հաշտեցուցանել զհայրն երկ
նաւոր ընդ տառապեալ և թշու
առացեալ որդւոյն ադամայ 'ի
յսկզբան քրիստոնէութե։

Այսինքն, այնպէս ընդունելի
լինի մեր պատարագն այսօր քոյ
առաջևդ, որ այսուհետև քո
աստուածային օգնութեամբդ կատա
րելապէս հնազանդ և հետևող
գտվինք քեզ և քոյ օրինացդ և
պատուիրանացդ * զէրէ ամե
նևին չեն ամաչեր այնպիսի մար
դիկն, որ ուղիղ սրտիւ իքեզ
են յուսացեր։

Դարձեալ, այնպէս ընդունե
լի լինի մեր պատարագն այսօր քոյ
առաջևդ տր. յս քս, որ այսու
հետև քո աստուածային շնորհօքդ կա
տարելապէս հնազանդ և հետևող
լինինք քոյ աւետարանական ճշ
մարտութեդ * զէրէ ամենևին
չեն ամաչեր յաւուր դատաստա
նին այնպիսի մարդիկն, որ ուղիղ
սրտիւ 'ի քեզ են յուսացեր և
ապաւիներ։

Այսինքն, ահա այսուհետև կու
ըսկսանինք ուղիղ սրտով հետևիլ
քեզ, և քոյ տր օրինացդ և պա
տուի

Այնպէս ընդունե
լի լիցին պատարագք
մեր այսօր առաջի քոյ
զի կատարեալք գտ
ցուք զկնի քոյ * և
չիք յամօթ յուսացե
լոցս 'իքեզ։

Եւ արդ գամք զհետ
քոյ ամ սրտիւք մե
րովք * երկնչիմք 'ի

քէն * և խնդրեմք զերեսս քո տր մի՛ յամօթ առներ զմեզ։

Այլ արա՛ առ մեզ ըստ հեզութեան քում և ըստ բազում ողորմութեան քում * փրկեա՛ զմեզ վասն ըսքանչելեաց քոց տր * և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

տոհմիրանացդ * և տեսանելով զքո արդար վրէժխնդրութիւնդ կու երկնչիմք քեզանէ * և կու աղաչեմք զքո գթութիւնդ և զողորմութիւնդ, որ զմեզ մեր թշնամեաց մէջումն յամօթ չիանես։

Դարձեալ, այսուհետև ուղիղ սրտով կու հնազանդիմք քոյ աւետարանական ճշմարտութեանդ * և ճանաչելով զքո արդարութիւնդ և զմեր սխալանքն, կու երկնչիմք քեզանէ * և կու աղաչեմք զքո քաղցրութիւնդ, որ զմեզ մեր երևելի և աներևոյթ թշնամեաց առաջևն յամօթ չիանես։

Այսինքն, այլ խղճա՛ մեզ քո հեզութեանդ, քո քաղցրութեանդ, և քո առատ ողորմութեանդ * և փրկէ զմեզ և զմեր ազգն 'ի յայս գերութենէս վասն քոյ ըսքանչելեացդ որ արարիր մինչև ցայսօր մեր նախահարցն հետ * որ քո տր անունդ փառաւորվի 'ի մէջ հեթանոսաց մինչև յաւիտեան։

Դարձեալ, խղճա՛ մեզ քո հեզութեանդ և ողորմութեանդ, ըստ այնմ որ ասացիր, թէ հեզ եմ ես և խոնարհ սրտիւ * և փրկէ զմեզ 'ի յայս հալածանացս քո ըսքանչելի և զարմանալի տնօրէնութեանցդ համար * որ քո տր անունդ փառաւորվի 'ի մէջ հրէից և հեթանոսաց մինչև յաւիտեան։

Այսինքն , յամօթ լինին կռա
պաշտք որ կուչարչարեն զքո ծա
ռայքդ , իբր զիսրայելացիս * և
իւրեանք իւրեանց արարած անի
րաւութ՟ե միջումն ամաչեն * և
նոցա ամէն ուժն և ճնարագոր
ծութիւքն կործանի :

Դարձեալ , յամօթ լինին հրեայք և
հեթանոսք , որ զքո հաւատացեալ
ծառայքդ , իբր զքրիստոնեայս
կուչարչարեն * և իւրեանք իւր
եանց արարած անիրաւութենն
ամաչեն * և նոցա ամէն ուժն և
ճնարագործութիւքն կործանի :

Այսինքն , և ճանաչեն կռա
պաշտք որ դու միայն ես տ՟ր և ա՟ծ
ըստեղծօղ երկնի և երկրի * և
քո արարած ըսքանչելեօքդ փա
ռաւորեալ ես 'ի վերայ բոլոր աշ
խարհի :

Դարձեալ , և ճանաչեն հրեայք
և հեթանոսք , որ դու միայն ես
ճշմարիտ տ՟ր և ա՟ծ , և որդի ա՟յ
կենդանւոյ * և քո ըսքանչելի
մարդեղութ՟եդ և փրկագործ
տնօրէնութ՟եդ փառաւորեալ
ես 'ի վերայ ա՟մ տիեզերաց , իբր
'ի վերայ բոլոր աշխարհի :

Այսինքն , օրհնեալ ես տ՟ր , որ
մեր նախահարցն , իբր աբրահա
մու , իսահակայ , և յակոբայ պաշ
տած ա՟ծն ես * և գոված ես ,
և սաստիկ բարձր ես փառօք և

Յամօթ լիցին ամե
նեքեան ոյք չարչա
րեն զծառայս քո *
ամաչեցեալք լիցին
բռնութիւք նոցա *
և ա՟մ զօրութիւք ն՟ց
խորտակեսցին :

Եւ ծանիցեն զի
դու ես տ՟ր ա՟ծ միայն
* որ փառաւորեալդ
ես 'ի վերայ ամենից
տիեզերաց :

Օրհնեալ ես դու
տ՟ր ա՟ծ հարցն մերոց
* գովեալ և առա
ւել բարձրացեալ
յաւիտեան :

պատուօք 'ի մէջ իսրայէլացւոց
'ի յաւիտեան։

Դարձեալ, օրհնեալ ես տր յմ
քս, որ մեր հոգւոր հարցն և ծնո
ղացն, իբր առաքելոց և աւետա
րանչաց պաշտած ածն ես * և սաս
տիկ բարձր ես փառօք և պատուօք
'ի մէջ քրիստոնէից 'ի յաւիտեան։

Այսինքն, և օրհնեալ է 'ի յերկ
նաւորաց և 'ի յերկրաւորաց քոյ
փառաց, և քոյ մեծվայելչութն
սուրբ անուանդ իէօա, որ թարգ
մանի որ էնն, զոր ուսուցեր մով
սէսի 'ի լեառն քորեփ * և գոված
է և սաստիկ բարձր է 'ի մէջ իսրայ
էլացւոց 'ի յաւիտեան։

Դարձեալ, օրհնեալ է 'ի յերկ
նաւորաց և 'ի յերկրաւորաց քոյ
փառաց և քոյ մեծվայելչութեան
սուրբ և երկրպագելի անուննս
յս, որ թարգմանի փրկիչ * և
գոված է, և սաստիկ բարձր է
'ի մէջ քրիստոնէից 'ի յաւիտեան։

Այսինքն, օրհնեալ ես քո սր
բութն փառաց տաճարի միջումն
իբր 'ի քում ածային էականու
թեդ. կամ քոյ փառաց ոբ տաճա
րի միջումն, որ է 'ի յերուսաղէմ
քաղաքի * և գոված ես, և այլն։

Դարձեալ, օրհնեալ ես տր յմ
քս 'ի յարգանտի անարատ մօր քոյ
և կուսի. կամ իմէջ եկեղեցւոյ
քոյ սրբոյ * և գոված ես, և այլն։

Եւ օրհնել է անուն
սուրբ փառաց քոյ *
գովեալ և առաւել
բարձրաց։

Օրհնեալ ես 'ի տա
ճարի փառաց սրբու
թն քոյ * գով
եալ և։

Այս

Մ. ցսինքն, օրհնեալ ես ՚ի վերայ
թագաւորական աթոռի քո, իբր
՚ի քում ա՟ծայինն իշխանութեդ,
որով տիրես երկնաւորաց և երկ
րաւորաց ։ Նաև օրհնեալ ես ՚ի
սուրբս քոյս, ըստ եսայեայ որ
ասէ, որոյ անունն բարձրեալ է,
և ՚ի սուրբս հանգուցեալ * և
գովեալ ես, և այլն ։

Պ. արձեալ, օրհնեալ ես տ՟ր յս՟
ք՟ս ՚ի վերայ աթոռոյ թագաւորու
թե՟ քո, յորժամ գայցես ՚ի դա
տել զկենդանիս և զմեռեալս *
և գովեալ ես, և այլն ։

Մ. յսինքն, օրհնեալ ես որ կու
նստիս ՚ի վերայ քերովբէից, իբր
կու գերազանցես զա՟մ զօրութիս
երկնից ։ Նաև կուգերազանցես
զա՟մ գիտութի և զիմաստութի
ըստեղծական * և քո ամենատես
աչօքդ կունայիս և կու տեսանես
զա՟մ ինչ որ կայ ի վերայ երկրի,
՚ի խորս ծովու, և ՚ի դժոխս *
և գովեալ ես և այլն ։

Պ. արձեալ, օրհնեալ ես տ՟ր յս՟
ք՟ս, որ քո փրկագործ տնօրէնու
թեան խորհրդովն կուգերազան
ցես զա՟մ գիտութի և զա՟մ իմաս
տութի հրէից և հեթանոսաց *
և քո աչաց քաղցր հայեցուածովն
կուձախախնամես զխոնարհս և
զաղքատս հոգւով * և գովեալ ես ։
Մ. յսինքն, օրհնեալ ես ՚ի հրե

Օրհնեալ ես ՚ի վ՟ր
աթոռոյ արքայութ՟ե
քոյ * գովեալ և ։

Օրհնեալ ես որ նս
տիս ՚ի քերովբէս * և
հայիս յանդունդս *
գովեալ և ։

Օրհնեալ ես ՚ի վ՟ր

Հաստատութե երկ
նից * գով։

Օրհնեցէք ամենայն
գործք տն զտր * օր
հնեցէք և բարձրարա
րէք զնա յաւիտ
եան։

Օրհնեցէք երկինք
զտր * օրհնեցէք
և բարձր։

ղենաց և 'ի հողեղինաց 'ի յանմա
տոյց խորանս քոյս, որք են 'ի վր
հաստատութե, իբր իմերայ աստ
ղաց երկնից * և գովածես,
և այլն։

Պ. արձեալ, օրհնեալ ես տր յտ
քս 'ի միտս և 'ի խորհուրդս սրբոց
առաքելոց և մարգարէից, որք
հաստատութիք կու ասվին, զէրէ
նոցա հաւատովն հաստատեալ է
սուրբ եկեղեցի, ըստ պօղոսի որ
ասէ, շինեալք 'ի վր հիման առա
քելոց և մարգարէից * և գովածես, և այլն։

Ս. յսինքն, տեսէք ամ զարմանա
լի արարչագործութիքն, թէ 'ի
յերկինս և թէ 'ի յերկրի, և օրհ
նեցէք զնա * օրհնեցէք և բարձ
րացուցէք զնա գոհութե և փա
ռաբանութե մինչև յաւիտեան։

Պ. արձեալ, տեսէք տն մերոյ յի
քի զմարդեղութին, և զփրկա
գործ տնօրէնութին, և օրհնե
ցէք զնա * օրհնեցէք և բարձրա
ցուցէք, և այլն։

Ս. յսինքն, տեսէք զգեղեցկա
շէն և զկամարակապ երկինս, և
օրհնեցէք զտր * օրհնեցէք։

Պ. արձեալ, դուք ով մք առաք
եալք որք երկինք կու ասվիք վն
բարձրութե ձերոյ իմէջ եկեղե
ցւոյ, և վասն լուսատու առա
քինութեցն որք իբրև զաստեղս

փայլեն 'ի ձեզ, օրհնեցէք զՏէր յաւիտեանս * օրհնեցէք:

Այսինքն, դուք ով հրեշտակք և հրեշտակապետք որ կայք միշտ 'ի յերկինս 'ի լուսաւորութեան Աստուծոյ օրհնեցէք զՏէր * և դուք ով մարդիք մշտելով զբանս մովսէսի մարգարէին որ ասէ և անջրպետեաց Աստուած զջուրս որք էին 'ի ներքոյ հաստատութեան, 'ի ջուրցն որք էին 'ի վերայ հաստատութեան օրհնեցէք զՏէր * օրհնեցէք, և այլն:

Այսինքն, դուք ով բազմութիք անմարմնոց և հոգեղինաց որք կոչիք զօրութիք Աստուծոյ, օրհնեցէք զՏէր * և դուք ով մարդիք տեսէք զարեգակն և զլուսինն, և օրհնեցէք զՏէր * օրհնեցէք, և այլն:

Դարձեալ, կարդացէք զնոր կտակարանքն, որ է արեգակն, և զհին կտակարանքն, որ է լուսինն, * օրհնեցէք զՏէր: Կամ պաշտեցէք զՔրիստոս որ է արեգակն արդարութեան, և ծնողանդեցէք սուրբ եկեղեցւոյ նորա, որ է լուսինն, և օրհնեցէք զՏէր:

Այսինքն, տեսէք զբազմութիւն անթիւ աստեղացն որք են 'ի յերկինս * տեսէք զանձրևս որ կու գոյանան 'ի յամպոց, և զցօղս գիշերվան, և օրհնեցէք զՏէր * օրհնեցէք և այլն:

Օրհնեցէք հրեշտակք Աստուծոյ * և ջուրք որք 'ի վերոյ երկնից զՏէր * օրհնեցէք:

Օրհնեցէք զօրութիք Աստուծոյ * արեգակն և լուսինն զՏէր * օրհնեցէք:

Օրհնեցէք աստեղք երկնից * անձրևք և ցօղք զՏէր * օրհնեցէք:

Պարձեալ, դուք ով վարդապետք եկեղեցւոյ որք իբրև զաստեղս երկնից կու լուսաւորէք զՔ՟ի եկեղեցին, օրհնեցէք զՏ՟ր Յ՟ս Ք՟ս և դուք ով ժողովրդականք, լսեցէք նշ՟ քարոզութ՟ե անձրևն և ցօղն և օրհնեցէք զՏ՟ր Յ՟ս Ք՟ս * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ամենայն հողմք * հուր * և ջեր զՏ՟ր * օրհնեցէք։

Այսինքն, տեսէք զքամիքն, որ կու գոյանան 'ի զանազան նիւթոց երկրիս * տեսէք զկրակն որ կու ծնանի 'ի զանազան էակաց, և բորբոքելով կու բարձրանայ դէպ 'ի հրեղէն կամարն * տեսէք զտաքութիւն թէ ինչպէս կու աճի 'ի մերձենալ արեգականն առ մեզ, և օրհնեցէք զՏ՟ր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ * ցօղ և ձիւնաբեր զՏ՟ր * օրհնեցէք։

Այսինքն, տեսէք զցուրտն, թէ ինչպէս կու տիրէ 'ի հեռանալ արեգականն 'ի մէնջ, տեսէք զըտօթն, թէ ինչպէս կու սաստկանայ 'ի թանձրանալն օդոյն * տեսէք զցօղն, որ է շաղն, և զձիւնաբերն որ է պաղած շաղն, և օրհնեցէք զՏ՟ր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք սառն և պարղ * եղեամն և ձիւն զՏ՟ր * օրհնեցէք։

Այսինքն, տեսէք զսառն որ է պաղած ջուրն, և զպարղն որ է պաղած օդն * տեսէք զեղեամն, որ է գիշերվան թափած կորեկի նման մանր ձիւնն, իսկ զձիւնն որ է պաղած ամպն, և օրհնեցէք զՏ՟ր * օրհնեցէք, և այլն։

Օրհնեցէք տիւք և գիշերք * լոյս և խա

Այսինքն, տեսէք զցերեկս, որք 'ի ծագիլ արեգականն կու լու-

սաւորին, և զգիշերս, որք ՚ի մտա
նել արեգականն կումթնանան
* տեսէք զլոյսն որ կամ ՚ի յարե
գակնէն, կամ ՚ի լուսնոյն, կամ
՚ի յաստեղաց, և կամ ՚ի հրոյ կու
ծնանին, և զխաւարն, որ է
պակասութի լուսոյ, և օրհնե
ցէք զտ՟ր * օրհնեցէք, և այլն։
Դարձեալ, տեսէք զնոր օրէնքն
որ է ցերեկ, և զհին օրէնքն,
որ է գիշեր * տեսէք զշնորհն և
զճշմարտութին քի, որ է լոյս,
և զլուծ օրինացն մովսէսի, որ է
խաւար, և օրհնեցէք զտ՟ր * օրհն։
Այսինքն, տեսէք զամպս, որք
գոյանան ՚ի գոլորշիկներէ հողոց
և ջրոց * զկայծակներն, որք
ծնանին ՚ի զանազան այրելի նիւ
թոց որք են ՚ի յամպս * և տեսէք
զերկիրս որ այս օդոյս միջումն հրա
մանաւն այ կայ անշարժ և հաս
տատուն, և օրհնեցէք զտ՟ր * օրհ
նեցէք և այլն։
Դարձեալ, տեսէք զմարգարէս
որ ամպերի նման կուգոյան * և
զխորհուրդ մարդեղութե բա
նին այ իբրև զկայծակն կու փայ
լատակեն ՚ի հոգիս հաւատացեալ
քրիստոնէից * և զեկեղեցին այ ան
շարժ և հաստատուն կուպահեն
՚ի հաւատս ճշմարտութե, և օրհ
նեցէք զտ՟ր * օրհնեցէք և այլն։
Այսինքն, տեսէք զսարերն և

ար զտ՟ր * օրհ
նեցէք։

Օրհնեցէք ամպք *
և փայլատակունք *
և երկիր զտ՟ր * օրհ
նեցէք։

Օրհնեցէք լերինք

բլուրք * և ամ բոյսք երկրի զՏր * օրհնեցէք։

զբլուրներն, թէ ինչպէս առատացեր են ծառօք և տնկօք * տեսէք զկանանչացեալ բոյս երկրի, և զծաղկունս, թէ ինչպէս զարդարեր են զերկիր, և օրհնեցէք զՏր * օրհնեցէք և այլն։

Պարձեալ, տեսէք զսբ հովիւս և զառաջնորդս, թէ ինչպէս առատացեր են հաւատացեալ ժողովրդովք * տեսէք զնորածին քրիստոնեայս, որք իբրև զգեղեցիկ ծաղկունս զարդարեր են զեկեղեցին այ, և օրհնեցէք զՏր * օրհնեցէք և այլն։

Օրհնեցէք աղբիւրք ծովք, և գետք զՏր * օրհնեցէք։

Այսինքն, տեսէք զաղբիւրս քաղցրահամս, զծովս լայնատարածս, և զգետս առատս, և օրհնեցէք զՏր * օրհնեցէք և այլն։

Պարձեալ, տեսէք զաղբիւրս իբր զածաբան վարդապետս, որոց գիտութին և իմաստութին ծնանի 'ի յանսահման ծովէ սբ երրորդութեն, յորմէ և բխեն բանք կենսատուք սբ առաքելոցն որք են գետք անսպառք, և օրհնեցէք զՏր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք կէտք և ամ կայտառք որք 'ի ջուրս * և թռչունք երկնից զՏր * օրհնեցէք։

Այսինքն, տեսէք զկէտս, իբր զմեծամեծ ձկունս, զկայտառս, իբր զամ ազգ կենդանիս որք շարժին և լողան 'ի մէջ ջրոց * այլև զզանազան թռչունս երկնից, և օրհնեցէք զՏր * օրհնեցէք և այլն։

Մ. յախնքն, տեսէք զզանազան գազանս, և զզանազան անբան անասունս որք են 'ի վերայ երկրի * այլև զզանազան բնութիւս և զկազմուածս որդւոց մարդկան, և օրհնեցէք զՏր * օրհնեցէք և այլն։

Մ. յախնքն, օրհնեսցէ ազգն իսրայէլի զՏր ած, վասն անչափ բարերարութեանն և սքանչելեացն, որ արար վասն նց * օրհնեսցէ և այլն։

Դարձեալ, օրհնեսցէ նորն իսրայէլ զՏր յս քս, վասն անչափ ողորմութեն, որ արար նմա 'ի ձեռն փրկագործ տնօրէնութեն իւրոյ * օրհնեսցէ և այլն։

Մ. յախնքն, օրհնեցէք ո՛վ քահանայք զՏր ած, իբրև քաւիչք մեղաց ժողովրդեան, վասն մեծի արժանաւորութեանն և պատուոյն որ տուեալ է ձեզ * օրհնեցէք և այլն։

Մ. յախնքն, օրհնեցէք ո՛վ հաւատարիմ ծառայք տն զՏր, վասն զանազան շնորհացն և առաքինութեցն զոր տուեալ է ձեզ * օրհնեցէք և այլն։

Մ. յախնքն, օրհնեցէք ո՛վ հոգիք և շունչք արդարոց զՏր, վս անքննելի ողորմութե նր, որով արժանացուցեալ է զձեզ երկնային արքայութե իւրոյ * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք * և որդիք մարդկան զՏր * օրհնեցէք։

Օրհնեսցէ իսրայէլ զՏր * օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք քահանայք զՏր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ծառայք տն զՏր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զՏր * օրհնեցէք։

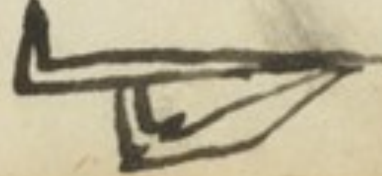
Օրհնեցէք սբք եւ խոնարհք սրտիւք զՏր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք Անանիա, Ազարիա, եւ Միսայէլ զՏր * օրհնեցէք։

Տունք : 48.

Այսինքն , օրհնեցէք ով սբք եւ խոնարհք սրտով մարդիկք զՏր , վասն անչափ բարութեն նորա , որով խոստացեալ է ձեզ զտեսութին իւր ածային * օրհնեցէք։ Այսինքն , օրհնեցէք ով Անանիա , Ազարիա , եւ Միսայէլ զՏր , վասն անչափ գթութեան նորա , որով փրկեաց զձեզ 'ի հնոցէն բորբոքելոյ * օրհնեցէք եւ այլն։ Պարզել , օրհնեցէք ով հովիւք եւ առաջնորդք զՏր , որք իբրեւ զամպս հովանի եւ պահապան էք հօտին քի , քան զի անանիային ամպք ածն Թարգմանի ։ Օրհնեցէք ով ածաբան վարդապետք զՏր , որք բարի խրատիւք ձերովք 'ի յօգնութին կու հասանիք հօտին քի , փրկելով զնոսա 'ի փորձութենէ դայլին սատանայի , քան զի ազարիային օգնութին ածն Թարգմանի ։ Օրհնեցէք եւ դուք ով հաւատացեալ քրիստոնեայք զՏր , որք էք ոչխարք խնդրեցեալք 'ի քէն քաջ հովուէն ձերմէ , քանզի միսայէլն ով խնդրեցեալ Թարգմանի * օրհնեցէք եւ այլ։

Իբր զայս օրհնութիս երգեաց
երանելի կոյսն մարիամ առ հայրն
երկնաւոր, երբոր գնաց՚ի տես սր
բոյն եղիսաբեթի որ էր դուստր
սաբէի քրոջն աննայի մօր իւրոյ։

Այսինքն, որով հետեւ ամե
նակարող եւ ողորմածն
ած յայտնեաց քեզ
հոգւովն սրբով զանքննելի խոր
հուրդ մարդեղութեն բանին իւ
րոյ ով եղիսաբեթ ազգականդ
իմ, զոր աւետեօք հրեշտակա
պետին գաբրիէլի, եւ եկաւորու
թբ հոգւոյն սրբոյ տնօրինեաց
՚ի յիս, բանամ եւ ես զբերան իմ,
քան զի ոչ կարեմ թագուցանել
զանչափ բարերարութի նորա որ
արար ինձ եւ ոչ միայն ինձ, այլ եւ հա
սարակ բնութեն ազգի մարդկան
եւ կասեմ թէ իմ անձս, իբր իմ
հոգիս լցեալ երկնային խնդու
թբ, եւ իմ լեզուս շարժեալ հո
գւովն սրբով կու մեծացուցա
նէ, կու գոհանայ եւ կու փառաբա
նէ զած եւ զտրն բոլորից, կու մե
ծացուցանէ վն ամենառատ բա
րութեն նր, կու գոհանայ վն մե
ծի բարերարութեն նորա, եւ կու
փառաբանէ վասն օգնականու
թեան շնորհաց նորա * եւ իմ հո
գիս, իբր իմ միտքս, եւ իմ բա

Օրհնութի մարիամու ած
ածնին։ Ղուկաս։ I.

Մեծացուս
ցէ անձն իմ
զտր * եւ ցն
ծասցէ հո
գի իմ ած փրկչաւ
իմով։

Այց արար ի վերայ խոնարհութե աղախնոյ իւրոյ * այսու հետև երանեսցեն ինձ ամ ազգք։

նական իմացողութիւս կուցնծայ կուրախանայ, և կուզուարճանայ իմ կուսական արգանդիս ամէն օրհնեալ պտղովս, որ է ած իմ և փրկիչն իմ, և ած և փրկիչ տանն նոր իսրայէլի։

Այսինքն, նայեցաւ և ետես ած զիւր աղախնոյ սրտի խոնարհութիւն, որ ամենևին չէր մեծամտիր իւր համբերութեանն վերայ, իւր բարեպաշտութեն վերայ, իւր անմեղութեն վերայ և իւր անարատութեն վերայ, այլ զինքն քան զամ կանայս, և քան զամ կուսանս անարգ կուհամարէր, և ընտրեաց զնա 'ի մայրութի որդւոյ իւրոյ միածնի, և համեցաւ 'ի նա, ըստ այնմ որ ասէ եսայի, ես յո՛ հանգեայց, եթէ ո՛չ 'ի հեզս և 'ի խոնարհս, և որք դողան 'ի բանից իմոց, և ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, ո՛վ է որպէս տր ած մեր, 'ի բարձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի։ Քանզի և որդին իւր միածին որ ծնանելոցն է յինէն մարմնով, հեզ է և խոնարհ, ըստ այնմ որ ասէ եսայի, ուրախ լեր դուստր սիոնի, քարոզեա՛ դուստր երուսաղէմի, ահա՛ թագաւոր քո գայ առ քեզ արդար և փրկիչ, նոյնն հեզ, և հեծեալ 'ի վերայ

իշոյ,

իշայ, և յաւանակի նորայ * ուս
տի այսուհետև ամենայն ազգք և
ազինք ինձ երանի պիտին տալ,
քան զի ըստեղծօղն ամ՟ի զիս ազա
խինս թագուհի երկնի և երկրի
հաստատեաց, ինձնով զանէծս
Եւայի եբարձ, և ամ՟ դստերաց
նոր սիոնի զօրհնութիւն շնորհ
եաց, իմ խոնարհութ՟բս ըզ
հպարտութիւն բելիարայ յաղթա
հարեաց, և իմ միածին որդւովս
զազգս մարդկան 'ի դերութենէ
նորին ազատեաց։

Այսինքն, ած՟ զիս մեծամեծ և ըս
քանչելի շնորհօք զարդարեաց և
դերագոյն փառօք պատուեաց և
մեծարեաց, քան զի զխորհուրդս
փրկութե՟ տանն իսրայելի զոր յա
ռաջագոյն յայտնեալ էր աբրա
համու ասելով թէ 'ի չորրորդում
ծննդոց դարձցին այսր, 'ի յիս
կատարեաց, զի առաջին ծնունդն
որ էր ադամայ, եղև առանց մար
դոյ և առանց կնոջ, երկրորդն
որ էր Եւայի, եղև 'ի մարդոյ
առանց կնոջ, երրորդն որ էր հա
սարակաց, եղև 'ի մարդոյ և 'ի
կնոջէ, իսկ չորրորդն որ էր որդ
ւոյն այ՟, եղև 'ի կնոջէ առանց
մարդոյ, իբր յինէն, բայց գոր
ծակցութե՟ սուրբ հոգւոյն և
այս զարմանալի և հրաշալի ծննդ
եամբս ճշմարիտ որդիքն հօրն հա

ւա

Արար ընդ իս մեծա
մեծս * հզօրն * և ս՟բ
է՛ անուն նորա։

Ողորմութի արար յազգաց յազգս եր
կիւղածաց իւրոց * և արար զզօրութի
բազկաւ իւրով։

ւատոյ աբրահամու , ազատելոց
են 'ի յեգիպտոսէ , իբր 'ի դժո
խոց և 'ի գերութենէ սատանայի
և մտանելոց են 'ի յերկիրն աւետ
եաց , իբր 'ի յերկիրն կենդան
եաց և 'ի վերինն երուսաղէմ *
և զայս շնորհս և բարերարութիս
արար ինձ այն որ հզօրն է , իբր
այն որ ամենակարող է և առաջի
նորա ո՛չ տկարանայ ա՟մ բան * և
իւր անուննն սուրբ է՛ ըստ այնմ
որ ասէ եսայի , սբ սբ սբ տր զօ
րութեց , լի են երկինք և երկիր
փառօք նորա և ըստ այնմ որ ասէ
յոհաննէս , սբ սբ սբ տր ամենա
կալ , որ էնն և որ էս և որ գա
լոց էս ։

Այսինքն , ողորմեցաւ ա՟ծ և
'ի գութ շարժեցաւ իւր երկիւ
ղած և հաւատարիմ ծառայիցն
վր , իբր թէ նախահարց և թէ
նոցին յետնէ եկած զարմից և
զաւակացն , որք 'ի միտ ածելով
հանապազ զբանս սրբոց մարգա
րէից հաստատուն յուսով և կա
տարեալ հաւատով կու ըսպա
սէին գալստեան որդւոյ նր միած
նի և կամեցաւ փրկել և ազատել
զնոսա 'ի տառապանաց իւրեանց,
իբր 'ի կապանաց և 'ի պարտաւո
րութենէ մեղաց առաջնոյ մար
դոյն , 'ի յիշխանութէ խաւարին
և 'ի բռնութենէ սատանայի յազ

դէ յազգ մինչև յաւիտեան * և
զայս զօրութիւնս, իբր զայս յաղ
թութիս արար բազկաւ իւրով,
իբր յի՟ւ ք՟իւ , որ է զօրութի և
բազուկ տ՟ն , ըստ այնմ որ ասէ
պօղոս , իսկ զ ք՟ս ա՟յ զօրութի և
ա՟յ իմաստութի, և ըստ այնմ որ ասէ
եսայի , տ՟ր ո՛ հաւատաց լրոյ մե
րում և բազուկ տ՟ն, իբր տ՟րն մեր
յ՟ս ք՟ս ում յայտնեցաւ ։

Այսինքն , ցրուեց փչացոյց և
յամօթ արար զամբարտաւանս
իւրեանց մտաց նենգաւոր և խո
րամանկ դիտաւորութ՟քն , իբր
թէ զ հրէայս որք յուսացեր էին
՚ի յերևելի օրինապահութիւնս
իւրեանց և թէ զ հեթանոսս ,
որք կու պարծենային ՚ի բնական
գիտութիս իւրեանց , ըստ այնմ
որ ասէ պետրոս , տ՟ր ամբարտա
ւանից հակառակ կայ * քակեց
կործանեց և ՚ի վայր ձգեց ՚ի յիշ
խանութէ և յաթոռոց իւրեանց
զզօրացեալս չարութ՟բ , իբր զբե
լիար և զ համախոհս նորա , ըստ
այնմ որ ասէ եսայի , զի արդ ան
կաւ յերկնից արուսեակն որ ընդ
առաւօտն ծագէր , անկաւ յեր
կիր և խորտակեցաւ որ առաքէր
առ ա՟մ ազգս, և ըստ այնմ որ ասէ
դանիէլ և յորժամ բարձրացաւ
սիրտ նորա և հոգի ն՟ր զօրացաւ
՚ի յամբարտաւանիլ , անկաւ յա

Ցրուեաց զամբար
տաւանս ՚ի մտաց սր
տից * և քակեաց ըզ
հզօրս յաթոռոց ։

Զ խոնարհս բարձ րացոյց * զկարօտս ելից բարութբ̃ * և զմեծատունս արձակ եաց ունայնս:

Պաշտպանեաց իսրայ ելի ծառայի իւրոյ * յիշելով զողորմու թի̃ իւր:

թուոյ թագաւորութե̃ իւրոյ, և պատիւն նր̃ բարձաւ 'ինմանէ:

Ո՜յսինքն, զխոնարհս և զհեզս աղքատացելոյ և անկելոյ բնութես մարդկայնոյ, բարձրացոյց պատուեց և փառաւորեց 'ի ձեռն մարդեղութե̃ և շնորհաց որդւոյ իւրոյ միածնի * զկարօտս և զփափաքօղս երկնային հացին և անմահական ջրոյն, իբր իմաստութե̃ և շնորհաց իւրոց ածայնոց, յագեցոյց լիացոյց և առատացոյց աւետարանական ճշմարտութե̃ * իսկ զմեծատունս որք հեշտացեր էին 'ի վայելչութիս աշխարհի և հպարտութե̃ և ամբարտաւանութե̃ կու անարգէին զբանն այ̃, դատարկ և ունայն 'ի բաց արձակեց, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան, և ըստ այնմ որ ասէ յակոբոս, մեծատունն հանդերձ շահիւքն իւրովք թարշամեսցի:

Ո՜յսինքն, պահպանեց նախախնամեց սիրեց և ընդունեց զհաւատարիմ և զճշմարիտ ծառայն իւր զնորին իսրայէլ, իբր զհաւատացեալս 'ի քս̃ միջնորդութե̃ փրկագործ տնօրէնութե̃ որդւոյ իւրոյ միածնի, պահպանեց իբրև հովիւ, նախախնամեց իբրև զտր̃ սիրեց իբրև զհայր, և ընդունեց իբրև զբարեկամս * յիշելով

զհուր առաջին ողորմութիւնն և
զգթութիւն որ արարեր էր նց նա
խահարցն հետ , փրկելով զնոսա
'ի զանազան փորձութեանց և 'ի
վտանգից , և ազատելով զնոսա
'ի ձեռաց թշնամեաց նոցին և այս
է այն ողորմութիւնն զորմէ խօ
սի դաւիթ ասելով , զողորմու
թիս տն յաւիտեան օրհնեցից ,
և ողորմութէ տն լի եղև երկիր ։
Այսինքն , և զայս ողորմութիս
և նախախնամութիս արար ած
որդւոցն նոր իսրայէլի ինչպէս
որ յառաջ խօսեցեր էր մեր նա
խահարցն հետ թէ աբրահամու
թէ իսահակայ և թէ նոցա զար
մից և զաւակացն հետ մինչև յա
ւիտեան , ըստ այնմ որ վկայէ
ծննդոց գիրքն ասելով , ել յերկ
րէ քումմէ և յազգէ քումմէ և 'ի
տանէ հօր քո և եկ յերկիր զոր
ցուցից քեզ և արարից զքեզ
յազգ մեծ և օրհնեցից զքեզ , և
մեծացուցից զանուն քո , և եղի
ցիս օրհնեալ , օրհնեցից զօրհ
նիչս քո և անիծեցից զանիծիչս
քո , և յայլում տեղւոջ ժառան
գեսցէ զաւակ քո զդրունս թշ
նամեաց իւրոց , և 'ի զաւակի
քում օրհնեսցին ամ ազգք երկ
րի , իբր 'ի քս յս , որ է 'ի զարմէ
և 'ի զաւակէ աբրահամու ։

Որպէս խօսեցաւ
առ հարսն մեր , ընդ
աբրահամու և զա
ւակի նորա յա
ւիտեան ։

Օրհնութի զաքարեայ հօրն յովհաննու մկրտչի։
Ղուկաս. Ա.

րհնեալ տր ած իսրայէլի, որ յայց ել * և արար զփրկութի ժողովրդեան իւրոյ։

Օրհնութի և շնորհակալութի երկիւղած և բարեպաշտ քրիստոնէից, որք յիշելով և 'ի միտ ածելով զկանխասաց բանս մարգարէից, ծնան 'ի յինքեանս զ հնազանդութի օրինաց և պատուիրանաց աւետարանական ճշմարտութե, քան զի զաքարիայն յիշատակ տն թարգմանի և յովհաննէս հնազանդութի։

յսինքն, օրհնեալ և բարեբանեալ լեցի տն և այն իսրայէլացւոց ամենառատ գթութիւնն և բարերարութիւնն, որ մոռանալով զմեր անօրէնութիւնն և զանհաւատութիւնն և տեսանելով զմեր հոգեկան խղճութիւնն և թշուառութիւնն, մեզ այց արար և ողորմեցաւ * քան զի մեք վասն կամապաշտութե և անհնազանդութե մերոյ, հեռացեալք 'ի յօրինաց և 'ի պատուիրանաց նորա, անկեալք կայաք 'ի մեղս և յուսահատութիս և մոլորեալք շրջէաք 'ի վերայ աշխարհի, երբեմն ծառայելով մարմնոյ և երբեմն սատանայի, իսկ նա ոչ կամելով զկորուստ մեր, փրկեաց զմեզ 'ի ձեռն շնորհաց որդւոյ իւրոյ միա

ծնի, 'ի խաւարէ տգիտութեան և 'ի դատապարտութենէ դժոխոց և արար զմեզ ինքեան նոր ժողովուրդ ընտիր և հաւատարիմ, ըստ որում ասէ դաւիթ, աստուած թագաւոր մեր յառաջ քան ըզ յաւիտեանս որ արարեր զփրկութիւն 'ի մէջ երկրի:

Այսինքն, յորոյ, իբր բուսոյց ծաղկեցոյց և ետուր մեզ զորդին իւր միածին զտէրն մեր յիսուս քրիստոս եղջիւր փրկութեան, իբր զօրութիւն և կարողութիւն փրկութեան, ըստ որում երդուաւ դաւթի ասելով, անդ ծագեցից եղջիւր 'ի դաւիթ, պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ, քան զի նորա շնորհաց օգնականութեան փրկեցաք և ազատեցաք 'ի մեղաց և 'ի գերութենէն սատանայի * 'ի տանէ դաւթի, իբր 'ի զարմէ և 'ի զաւակէ հաւատարիմ ծառայի իւրոյ դաւթի մարգարէին, ըստ մարդկային ծննդեան իւրոյ, ըստ որում ասէ պօղոս, վասն որդւոյ իւրոյ եղելոյ 'ի զաւակէ դաւթի ըստ մարմնոյ * ինչպէս որ խօսեցեր էր հոգւովն սրբով իւր յաւիտենից, իբր իւր առաջին սրբոց մարգարէից բերանովն, և նախ աբրահամու ըստ որում ասէ ծննդոց գիրքն, 'ի զաւակի քում օրհնեսցին ամենայն ազգք երկ

Յարոյց մեզ 'զեղջիւր փրկութեան * 'ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ * որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոցն, որք յաւիտենից մարգարէքն էին:

Փրկութի ՚ի թշնա
մեաց մերոց * և ՚ի
ձեռաց ամ ատել
եաց մերոց։

ըի, երկրորդ մովսէսի, ըստ որում ասէ երկրորդ օրինաց դիրքն, մարգարէ յարուսցէ ձեզ տր ած ձեր յեղբարց ձերոց իբրև զիս, նմա լուիջիք, և երրորդ եսայեայ, որ ասէ և յարուցից դաւթի ծագումն արդարութն և թագաւորեսցէ թագաւոր, և ՚ի միտ առցէ և արասցէ զիրաւունս և զարդարութի ՚ի մէջ երկրի, յաւուրս նորա փրկեսցի յուդայ և իսրայէլ
բնակեսցի յուսով։

Մ. յսինքն, և զայս փրկութն եղջիւրս, իբր զտրն մեր յս քս ետ մեզ ամենողորմ հայրն երկնաւոր առ ՚ի փրկել զմեզ ՚ի թշնամեաց մերոց հոգեկանաց և մարմնականաց և նախ ՚ի սատանայէ, ըստ այնմ որ ասէ պետրոս, արթուն լերուք և հսկեցէք, զի ոսոխն ձեր, իբր թշնամին ձեր սատանայ իբրև զառիւծ գոչէ, շրջի և խնդրէ թէ զո կլանիցէ, երկրորդ յաշխարհէ, զի ամ ինչ որ է յաշխարհի, ցանկութի է մարմնոյ, ցանկութի է աչաց և ամբարտաւանութիւն աստի կենաց ըստ յոհաննու, և երրորդ ՚ի մարմնոյ, ըստ այնմ որ ասէ պօղոս, մարմին ցանկայ հակառակ հոգւոյ, զի խորհուրդ մարմնոյ թշնամութի է առ ած * այլև առ ՚ի ազատել զմեզ ՚ի ձեռաց

ատելեաց մերոց, հրէից, հեթա
նոսաց և աշխարհասէր մարդկանց
ըստ այնմ որ ասէ տ՟րն մեր յ՟ս ք՟ս
եթէ աշխարհս զձեզ ատեայ, գի
տասջիք զի նախ զիս ատեաց, եթէ
յաշխարհէ աստի էիք, աշխարհս
զիւրն սիրէր արդեօք, բայց զի
չէք յաշխարհէ, վասն այնորիկ
ատեայ զձեզ աշխարհս:

Այսինքն, այլև ետ մեզ զայս
փրկութե եղջիւրս, իբր զտ՟րն
մեր յ՟ս ք՟ս, ողորմելով և խղճա
լով մեր առաջին նախահարցն,
թէ աբրահամու, թէ իսահակայ
թէ մովսէսի և թէ դաւթի, որք
ամենեքեան կային գրաւեալք ՚ի
ներքոյ պարտուց և անիծից նա
խահօրն ադամայ և ըսպասէին
գալստեան որդւոյն ա՟յ, զի ՚ի
ձեռն շնորհաց և օրհնութե նո
րին արժանի լինէին մտանել յար
քայութիւնն երկնից * և յիշե
լով զիւր սուրբ ուխտն և կտակն
որ արարեր էր աբրահամու հետ
ասելով, ՚ի զաւակի քում օրհ
նեսցին ա՟մ ազգք երկրի, իբր
յ՟իւ ք՟իւ որ ծնանելոց է ՚ի զարմէ
և ՚ի զաւակէ քումէ:

Այսինքն, այլև յիշելով զայն
երդումն որ արարեր էր ընդ աբ
րահամու հօրն մերում * որ զմեզ
անահ և աներկիւղ պահէր և
ազատէր մեր երևելի և աներև

Առնել զողորմութի
ւն հարս մեր * և յի
շել զկտակարանս սր
բութե իւրոյ:

Զ երդումն զոր եր
դուաւ աբրահամու
հօր մերում * տալ մեզ
առանց երկիւղ զի ըղ
փրկութիւն ՚ի թշնա

մեաց մերոց։

Պաշտել զնա * սր բութ՟բ և արդարու թ՟բ առաջի ն՟ր, զա՟մ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ, մարգարէ բարձրե լոյն կոչեսջիր * գնաս ցես առաջի տ՟ն պատ րաստել զճանա պարհս ն՟ր։

զյթ թշնամեաց ձեռքէն ըստ այնմ որ ասէ ծննդոց գիրքն յանձն իմ երդուայ ասէ տ՟ր, որով հետև արարեր դու զայդ և ոչ խնայե ցեր յորդւոյ քո միածնէ վասն իմ օրհնելով օրհնեցից զքեզ և բազ մացուցից զզաւակ քո ո՟պ զաս տեղս երկնից, և որպէս զաւազ առափն ծովու, և ժառանգեսցէ զաւակ քո զդրունս թշնամեաց իւրոց, իբր տ՟րն մեր յ՟ս ք՟ս, որ խորտակեաց զդրունս դժոխոց, ելոյծ զբռնութիւն մահու և կենա գործեաց զերամս արդարոց։
Այսինքն, որ մեք հաւատաց եալ ժողովուրդքս փրկեալք պատ ուական արեամբ նորա, և լու սաւորեալք լուսով աւետարա նական ճշմարտութ՟ն, պաշտենք և պատուենք զնա իբրև որդի ա՟յ * և կենցաղավարինք առաջի ն՟ր սրբութ՟բ և արդարութ՟բ զա՟մ աւուրս կենաց մերոց։
Այսինքն, բայց դու ով մա նուկդ յովհաննէս, որ յարգան դի մօր քո աչօք մտացդ տեսանե լով զմարմնացեալ բանն ա՟ծ երկր պագեցիր նմա, բարձրելոյն ա՟յ մարգարէ պիտիս կոչվիլ * և ն՟ր առաջևէն պիտիս գնալ իբրև աւետաբեր, որ իւրն հոգեկան ճանապարհ պատրաստես, ըստ այնմ որ ասէ մատթէոս, ձայն

բարբառոյ յանապատի պատրաստ արարէք զճանապարհ տն, և ուղիղ արարէք զշաւիղս նր, իբր որբեցէք զսիրտս և զխղճմտանս ձեր զղջմամբ և ապաշխարութբ որ քս գայ և բնակի 'ի ձեզ։

Այսինքն ըքո քաղցրութբդ և քո մկրտութբդ նր հաւատացեալ ժողովրդեանն, հոգւոյ փրկութն գիտութի պխտիս տալ, իբր հոգւոյ փրկութն ճանապարհն պխտիս ուսուցանել * որ նչ տմ մեղացն 'ի ձեռն շնորհացն քի թողութի լինի ըստ այնմ որ ասէ մարկոս, և եղև զի յովհաննէս մկրտէր յանապատի և քարոզէր զմկրտութի ապաշխարութն 'ի թողութի մեղաց։

Այսինքն, և զայս թողութիս կուշնորհէ մեզ տծ, ոչ թէ վա մեր արժանաւորութեն, այլ վասն իւր անչափ ողորմութեն և գթութեն * զերէ նոյն ողորմութեամբն երևեցաւ մեզ մարմնով ծնեալ 'ի մարիամայ կուսէն արեգակն արդարութեան քս 'ի բարձանց, իբր կամօք հօր և հաճութբ սուրբ հոգւոյն, որ զմեր մեղօք խաւարեալ հոգիքն լուսաւորէր, ըստ այնմ որ ասէ յոհաննէս, ես եմ լոյս աշխարհի, որ գայ զինի իմ, ընդ խաւար մի գնասցէ, այլ ընկալցի զլոյսն կենաց։

Տալ գիտութի փրկութն ժողովրդեան իւրոյ * 'ի թողութի տմ մեղաց մերոց։

Վասն գթոյ ողորմութն տն այ մերոյ * որով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց լուսաւոր առնել զխաւար մեր։

Ծագել զլոյս 'ի վե՛ր
այսոցիկ որք նստեալք
'ի խաւարի և 'ի ստուե
րս մահու * ուղղել
զոտս մեր 'ի ճանա
պարհս խաղա
ղութե :

Տունք. 10.

Այսինքն, և նոյն արեգակն ար
դարութե ծագէր զլոյս ածգի
տութե 'ի սիրտս մեր, որք նստ
եալ կայաք 'ի մէջ խաւարի կռա
պաշտութե, և 'ի մէջ շուաքի
մահուան, իբր 'ի մէջ մահացու
մեղաց, ըստ այնմ որ ասէ եսայի
ժողովուրդ որ գնայր ընդ խա
ւարն ետես զլոյս մեծ, և որք
բնակեալ քդ էք յաշխարհիդ և 'ի
ստուերս մահու, լոյս ծագես
ցի ձեզ * և ուղղէր զմեր ոտքն
'ի ճանապարհս խաղաղութեան,
իբր հնազանդեցուցանէր զմեր
միտքն օրինաց և պատուիրանաց
աւետարանական ճշմարտութեն:

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

աննա Մարգարէ
սիմէոն

Իբր զայս աղօթքս ասաց սիմէոն
ծերունին 'ի տաճարին , երբ որ
առաւ զմանուկն յս 'ի գիրկն
իւր , զէրէ հրաման էր առեր 'ի
հոգւոյն սրբոյ որ այնչափ կենդա
նի մնայր մինչև որ տեսանէր զօծ
եալն տն , իբր զքս։

Այսինքն , ահա՛ ով ըստեղ
ծօղդ երկնի և երկրի,
ահա՛ ով ճշմարիտ ածդ
նոր իսրայէլի , լցվեցաւ իմ սր
տիս կարօտութիւնն , և հասի իմ
փափաքանացն , զոր աղօթիւք և
պահօք , ողբովք և արտասուօք
կուխնդրէի իքէն , ասելով ըստ
դաւթի , ցոյց մեզ տր զողորմու
թիւն քո և զփրկութի քո տուր
մեզ , և զայս ոչ միայն վասն իմ,
այլև վասն ընդհանուր տանն իս
րայէլի , արդ ահա՛ այժմ ժամա
նակ է որ արձակես զքո ծառայդ
քո ածային հրամանաւդ 'ի խաղա
ղութի , իբր լուծես զիս 'ի կա
պանաց տառապեալ մարմնոյս, և
ազատես զիս 'ի վշտաց և 'ի դառ
նութենէ անցաւոր աշխարհիս ,
ինչպէս որ հոգւովդ քով սրբով
խոստացար ինձ * զէրէ տեսի ես
աչօք մարմնոյս զփրկութիւն քո,
իբր զորդիդ քո միածին , զբանն

Աղօթք Սիմէոնի ծերունւոյն
Ղուկաս: բ.

Արդ արձակես
զծառայ
քո տր ըստ
բանի քում 'ի խաղա
ղութի * զի տեսին
աչք իմ զփրկութի
քո * զոր պատրաստե
ցեր առաջի ամ ժո
ղովրդոց։

Լոյս 'ի յայտնութի հեթանոսաց * և փառք ժողովրդեան քում իս րայէլի։

Ղուկ. 2:

ած մարմնացեալ 'ի կուսէն, ըղ
դուշակեալն 'ի մարգարէից, զքա
րոզեալն 'ի հրեշտակաց, զբարե
բանեալն 'ի հովուաց և զերկր
պագեալն 'ի մոգուց, տեսի
աչօք մարմնոյս, գրկեցի, համբու
րեցի, և երկրպագեցի, և մաս
նակից եղէ երանութեն որ տա
լոց է սա ասելով, երանի աչաց
որք տեսանիցեն զոր տեսանէքդ
* զայս փրկութիւնս կասեմ,
որ դու քո ած ային ողորմութեդ
պատրաստեցիր առաջի ամ ազ
գաց և ժողովրդոց, իբր ոչ միայն
հրէից, այլև հեթանոսաց, զի
ամենեքեան ազատեսցին նովաւ
'ի մեղաց և 'ի մոլորութենէ իւր
եանց, և ընկալցին զկեանս յա
ւիտենականս, ըստ այնմ որ ասէ
յոհաննէս, զի այնպէս սիրեաց
ած զաշխարհ, մինչ զի զորդին
իւր միածին ետ, զի ամ որ հա
ւատայ 'ի նա մի' կորիցէ, այլ ըն
կալցի զկեանս յաւիտենականս։
Լուսինքն, զէրէ սա է լոյսն ճշմա
րիտ լուսաւորող հոգւոց մարդ
կան, ըստ այնմ որ ասէ յոհան
նէս, էր լոյսն ճշմարիտ որ լու
սաւորէ առնէ զամ մարդ որ գա
լոց է յաշխարհ, սա է լոյսն իմա
նալի և անստեղծ, և սա է լոյս
փառաց ածութե քոյ, ըստ այնմ
որ ասէ պօղոս, որ է լոյս փա

-ուաց և նկարագիր էութեն նորա, սա է՛ լոյսն որ ծագի 'ի յանսկզբնական լուսոյդ, և յայտնի լինի հեթանոսաց, որք նստէին 'ի խաւարի կռապաշտութեան, և 'ի մէջ ըստուերաց մահու, ըստ այնմ որ ասէ եսայի, ժողովուրդ որ գնայր ընդ խաւարն ետես ըզլոյս մեծ, և որք բնակեալ քդ էք յաշխարհիդ և 'ի ըստուերս մահու լոյս ծագեսցի ձեզ * սա է՛ փառք և պարծանք, խնդութի և խաղաղութիւն, զօրութիւն և կարօղութիւն, անմահութի և երջանկութիւն, սրբութի և արդարութիւն, յոյս և ապաւէն քոյ հաւատարիմ ժողովրդեանդ նոր իսրայէլի, քան զի սովաւ կարեն պատերազմել ընդդէմ ամ փորձութեանց հոգեկանաց և մարմնականաց, սովաւ կարեն յաղթահարել զերևելին և զաներևոյթ թշնամիս իւրեանց, և սովաւ կարեն համարձակապէս տեսանել զերեսս աստուծոյդ կենդանւոյ յարքայութեան քում 'ի յերկինս։

Մաղթանք զօրաւորք ընդդէմ արհաւիրաց գիշերայնոց, որ սրբոյն գրիգորի նարեկացւոյն : ժբ .

Ընկալ քաղցրութն տր ած հզօր զդառնացողիս զաղաչանս * մատիր գթութն առ պատկառելս դիմօք :

Փարատեա ամենապարգև զամօթական տխրութիս * բարձ յինէն ողորմած զանըմբերելի ծանրութիւնս :

Իբր այս աղօթքս զոր ասացեր է սուրբն գրիգոր նարեկացին, է յոյժ զօրաւոր և պահապան ընդդէմ ճնարագիտութեցն սատանայի, որ գիշերն զանազան մտածմունքներով, և ազգի ազգի երազներով կու ահացուցանէ և կու զարհուրեցուցանէ զհաւատացեալսն քի :

Այսինքն, դու ով զօրեղ տր իմ և ած իմ յս քս որ ըղբենուն մահու և դժոխոց խորտակեցիր, մեղօք և յանցանօք դառնացելոյս և անհամացելոյս աղաչանքն քաղցրութեն լսէ և ընդունիր * քո ամենառատ գթութեդ ինձ յօգնութի հասիր, և զիս մխիթարէ, զի ես վս իմ երեսխս ամօթոյն իբրև անպիտան ծառայ չեմ համարձակիր նայիլ դէպ ՚ի քո ածային մեծ վայելչութիդ :

Այսինքն, դու որ ամ բարութեց տուօղ և պարգևօղ ես, քո շնորհօքդ ցրուէ և փարատէ զիմ ընդունայն տխրութիս, որ սաստիկ ամաչելոյս ՚ի յիս կուծը նանի, և զիս ՚ի քոյ սիրոյդ կուհովացուցանէ * և դու որ ողորմած ես և գթած, վերաւ ինձա

նից թեթեւացո՛ւր զիմ անտանելի ծանրութիւնս, որ 'ի թուլութենէ մարմնոյս եւ 'ի փորձութենէ սատանայի ինձ վերայ կու անկանի, եւ զիս սաստիկ կու վշտացուցանէ։

Ո՜վ յոյսն, դու որ ա̃մ իրաց ճարն եւ ճնարն գիտես, հեռացո՛ւր ինձանից այնպիսի չար շարժմունքն եւ սովորութիւնքն, որ մահացու մեղաց պատճառ կու լինին * եւ դու որ միշտ զօրեղ եւ յաղթող ես, թալան արա՛ եւ ոչնչացո՛ւր իմ մտաց միջէն ճնարագէտ եւ խաբեբայ սատանայի կամքն եւ հաճութիւնքն, իբր ն̃ր ինձ տուն տուած չար խորհուրդքն եւ չար դիտաւորութիւնքն։

Ո՜վ յոյսն, դու որ զօրութի̃ եւ իմաստութի̃ 'ի վեր ես քան զա̃մ ճնարագիտութիւնս ըստեղծուածոց, պարզէ եւ ցրուէ զայն մութն եւ խաւարն որ կապուած եւ շեթացած սատանայն իմ մտացն վր̃ կու թափէ * եւ դու որ փրկիչ եւ կեցուցիչ ես ազգի մարդկան, խաչակնքէ եւ խափանէ հոգւոց մարդկան կորուսանօղ սատանայի քայլքն եւ գնացքն, որ չի կարենայ, զիւր նենգաւոր դիտաւորութիւն 'ի կատար հասուցանել եւ յառաջ տանիլ։

Ո՜վ յոյսն, դու որ ա̃մ ըստեղ

Ո՜վ ընջրապետեա՛ ճնարաւոր զմահացու կրթութիւս * աւարեա՛ միշտ յաղթօղ զխաբողին հաճութիւս։

Ո՜ ճարեա՛ վերնային զմոլելոյն մարախուղ * կնքեա՛ կեցուցիչ զկորուսչին ընթացմունս։

Ցրուեա՛ ծածկա

տես , զըմբռնողին
չար դժմունս * խոր
տակեա՛ անքըննին , ըզ
մարտողին դիմեց
մունս ։

Տեառնագրեա՛ քո
անուամբդ , զլուսան
ցոյց երդ յարկիս *
պարփակեա՛ քո ձե
ռամբդ զառաս
տաղ տա
ճարիս ։

Գծագրեա՛ քո ար
եամբդ , զմուտ սե
մոց սենեկիս * կեր
պացո՛ զքո նշանդ 'ի
հետս ելից մաղ
թողիս ։

Ամրացո՛ քո աջովդ
զհանգստեանս իշ
տիս * մաքրեացես 'ի

ծո՛ւածոց ծածուկ խորհրդոյն
տեսանօղն ես , ցրո՛ւէ և փչա
ցո՛ւր ըմբռնօղ և որսարար սատա
նայի չար թակարդներն , որ չի կա
րենայ իւր ճնարագիտութիւն զիս
խախտել և 'ի վայր ձգել * և
դու որ քոյ մարդեղութեան խոր
հրդովն անքննելի ես , խորտակէ
և ոչնչացուր պատերազմօղ սատա
նայի ճնարագիտութիւքն որ զա
նազան կերպիւ ինձ վերայ կու
վազէ իբրև գգաղան ։

Այսինքն , դու քո սուրբ անո
ւամբդ խաչակնքէ և օրհնէ զայս
տանս լուսամուտն և զդռնակն ,
որ սատանայի խաբէութիւն չի կա
րենայ մտանել 'ի ներս * և անա
րատ ձեռօքդ փակէ այս տաճա
րիս ո՛ճռուքի բոլորքն , որ քո հա
ւատացեալ ծառայքդ անահ կա
րենան բնակիլ 'ի սմա ։

Այսինքն , դու քո պատուա
կան արեամբդ գրէ զքո սուրբ
անունդ այս սենեկիս շեմքերին
վերայ , որ չար սատանայն չի հա
մարձակի մտանել 'ի սա * և քոյ
սուրբ խաչիդ նշանն կերպարանո
րէ խնդրողիս շուրջ եկած ճա
նապարհուն , որ չի մոլորիմ 'ի
քո ա̄ծային պատուիրանացդ ։

Այսինքն , դու քո ա̄ծային
աջովդ ամուր պահէ զիմ հանգս
տանալոյ և քնելոյ տեղերս * և

դու

դու մաքրէ և սրբէ զիմ ծած-
կոցս և զանկողինս 'ի խաբէու-
թէն և 'ի խորամանկութէն սա
տանայի ։

Այսինքն , դու քո ամէնօրհն
եալ կամօքդ անփորձ պահէ զիմ
խեղճ և տառապեալ հոգիս * և
զայս կենդանական շունչս որ իմ
մարմնոյս պարգևեր ես , առանց
նենգութեան առանց խաբէու-
թեան և առանց թերահաւատու-
թեան պահէ ։

Այսինքն , դու քո երկնային
զօրաց դասքն իմ բոլորքս կանգ-
նեցուր , որ պատրաստ լինին 'ի
պահպանել զիս * և զքո պահպան
հրեշտակքդ կարգէ և հաստատէ ,
որ միշտ պատերազմին վասն իմ
ընդդէմ դիւացն դասուց ։

Այսինքն , իմ քնոյս որ մահուան
օրինակ է և զմահ կու նշանակէ ,
հանգստութիւն տուր այս խոր
գիշերումս , որ հանգչիմ և դա
դարիմ 'ի փառս անուան քոյ սր
բոյ * բարեխօսութեամբ և հայ
ցուածովք սրբուհւոյ ածած-
նին , և միջնորդութբ ամենայն
սրբոց քոց ընտրելոցն որք են յար
քայութեան ։

Այսինքն , քո շնորհօքդ ծած-
կէ և քող ձգէ իմ մտաց աչաց
պատուհաններին վերայ , իբր
իմ հոգւոյս ներքին զօրութեց

հաղբից զծածկարան
անկողնոյս ։

Պահեսցես քո կա
մաւդ զտառապեալ
անձն հոգւոյս * ան
խարդախ արասցես
զքո շնորհեալ շունչ
մարմնոյս ։

Կացուսցես շրջա
փակ զպար զօրուդ
երկնայնոյ * կարգես
ցես 'ի դիմի , ընդդէմ
դիւացն դասու ։

Տուր հանգիստ բեր
կրութն մահահան
գոյն նիրհման 'ի խո
րութն գիշերիս *
բարեխօսութբ և հայ
ցուածովք սրբուհ
ւոյ ածածնին և
ամէց ընտրելոց ։

Ամփոփեալ պարուր
եա՛ զպատուհան տե
սութեց զգայարա
նացս իմաստից * ան

զարհուրելի զետեղ
մամբ 'ի ծփական խռո
վութեց կենցաղա
կան զբաղմանց։

Անրջական երազոց,
խուլականաց ցնորից
յիշատակաւ քոյ յու
սոյդ, անվնասելի
պաշտպանեալ։

Եւ սթափեալ վերս
տին 'ի ննջմանէ ծան
րութե * ամենազ
դաստ արթնութե *
հոգենորոգ զուար
թութե 'ի քեզ ար
ձանացեալ զայս ձայն
մաղթանաց բուր
մամբ հաւատոց։
Քեզ ամենօրհնեալ
Թագաւոր փառաց *
անճառից փառաբանո
ղաց երկնապումար
խմբից երգակցեալ

բնակութեցն վերայ որ զդայա
րանք իմաստից կասվին * որ չէ
վախենամ և չէ զարհուրիմ, երբ
որ տեսանեմ զիս վշտացեալ և
տառապեալ 'ի մէջ զանազան խռո
վութեց և աղէկոծութեց, և
'ի մէջ ազգի ազգի հոգոց և շը
փոթմանց աշխարհիս այլ հաստա
տուն մնամ 'ի հաւատս և 'ի սէր
քո սուրբ։
Այսինքն, ուշս մ̄տ չէ եղած ժա
մանակի խոր քնոյ երազներէն և
գիշերվան առանձնական երևոյթ
ներէն, որ զմարդոյ խելքն կու
ցրուեն, և զականջներն կու
ձնչեցուցանեն, յիշելով զքո
հաստատուն յոյսն փրկութե որ
տուեալ ես ինձ, անվնաս պահ
վիմ, և անփորձ մնամ։
Այսինքն, և երբոր ուշս վերայ
բերեմ, և 'ի ծանր քնոյս ազատ
վիմ * և ամենևին զգաստանամ
և զարթնանամ * կրկին ուրախ
սրտիւ և զուարթ հոգւով դէպ
քեզ վերացուցանեմ և տարա
ծեմ զայս ձայնս աղօթից և մաղ
թանաց, կատարեալ սիրով և
ուղիղ հաւատով։
Այսինքն, քեզ ով ամենօրհն
եալ Թագաւոր փառաց * ընդ
ամ երկնային դասուցն հրեշտա
կաց և հրեշտակապետաց, զքո
անճառելի և անպատմելի բարու

թեդ և իմաստութեդ փառաւբա
նողաց համաձայնելով, զնոյնն յեր
կինս առաքեմ։

Սյախինքն, զի դու օրհնեալ և
փառաւորեալ ես յամ արարա
ծոց, երբ 'ի յանմարմնոց և 'ի
մարմնականաց վս քոյ անչափ բա
րերարութեդ, յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն։

Երբ, այս աղօթքս զոր ասացեր
է սուրբն գրիգոր նարեկացին է
յոյժ զօրաւոր ընդէմ ամ փոր
ձութեանց երևելեաց և աներև
ութից։

Սյախինքն, ով ած իմ յաքս
որ որդի ես այն ճշմա
րիտ այն որ միշտ կեն
դանի է * և օրհնեալ ես և բա
րեբանեալ ես քո փրկագործ անօ
րէնութեդ 'ի յերկինս և 'ի յերկ
րի * և այն ահաւոր և ամենա
մեծ հօրն երկնաւորի անքննելի
ծնունդն ես, երբ քոյ յաւիտե
նական ծննդեանդ կերպն և եղա
նակն 'ի ըստեղծական մտաց ան
հասանելի է։

Ս. յախինքն, դու ամենակարող
ես, և ոչինչ է որ դու կամե
նաս, և ոչ կարենաս անել, քան
զի ամ ինչ որ 'ի մարդկանէ անհը
նարին է, քեզ հնարաւոր է։

յերկինս առաքել։

Զի դու փառաւոր
եալ ես յամ արարա
ծոց յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն։

Տունք․ 16

Աղօթք զօրաւորք սրբոյն գրի
գորի նարեկացւոյն։ խա․

Որդի այ կեն
դանւոյ * օրհ
նեալդ յամ
* հօրդ ահաւորի ան
քննելի ծնունդ։

Որ տկարանաս առ 'ի
քէն և ոչինչ։

Որ 'ի ծագիլ անստուեր նշուլից ողորմութեան քոյ փառաց * հալին մեղք, հալածին դեւք, ջնջին յանցանք։

Ո՜ սխինքն, և ինչ տեղ որ քոյ աստուածային փառաց ողորմութեան և շնորհաց անշուէաք ձառագայթն կու ծագի * շուտով կու հալին և կու քաւվին մեղք, կու հալածին դևք, և կու ջնջվին յանցանք, ոպ՟ եղև մարիամու մագդաղենացւոյն, և դիւահարին այնմիկ որ ունէր զլէգէոն դևն, ըստ այնմ որ վկայէ մարկոս աւետարանիչն։

Խզին կապանք, խորտակին շղթայք։

Ո՜ սխինքն, կու կտրատվին կապանք, երբ երկաթէ պրխավք, և կու ջարդվին զինձիրք, ոպ՟ եղև պետրոսի առաքելոյն 'ի բանտին, ըստ այնմ որ վկայէ ղուկաս 'ի գործս առաքելոց։

Կենդանածնին մահացեալք։

Ո՜ սխինքն, կու կենդանանան մեռեալք, ոպ՟ եղև որդւոյ այրւոյն այնորիկ որ էր 'ի նային քաղաքէ, ըստ այնմ որ վկայէ ղուկաս, և ղազարու եղբօրն մարիամու և մարթայի, ըստ այնմ որ վկայէ յոհաննէս։

Բժշկին հարուածք ողջանան վէրք։

Ո՜ սխինքն, կու բժշկին հարուածք, երբ. եարայք, և կու առողջանան խոցք, ոպ՟ եղև մարդոյն այնորիկ որ կու երթայր յերուսաղէմէ 'յերիքով, և անկաւ 'ի ձեռս աւազակաց, և կու նշանակէր զադամ, և նոյնաւ զբոլոր մարդկային բնութիւն, ըստ այնմ որ վկայէ ղուկաս, և սրբու-

հնոյն ապօղինեայ, և ագաթեայ, և այլ բազում սրբոց, ըստ այնմ որ վկայեն գիրք այսմաւուրաց։

Նայինքն, կու բարձլին և կու ոչնչանան պիղծ և գարշելի խորհուրդք, և արարմունք, որպէս եղև սրբոյ հնոյն յուստիանեայ, և սրբոյ հնոյն լուկիայ, և այլոց սրբոց կուսանաց և մարտիրոսաց ըստ այնմ որ վկայեն գիրք հարանց վարուց։

Նայինքն, կու հեռանան տխրութիք, և յետ կու դառնան սուգք և տրտմութիք, ոպ̃ եղև առաքելոցն, որք յետ յարութեն ժողովեալք էին 'ի միասին վասն ահին հրէից, և կային տրտում, և 'ի տեսանելն զՔս̃ մխիթարվեցան ըստ այնմ որ պատմեն ղուկաս և յոհաննէս։

Նայինքն, կու փախչի խաւարն կու հեռանայ մէգն կու ցրուի մառախուղն, կու փարատի սև ամպն կու փչանայ խոր խաւարն, կու վերանայ մութն, և կու գնայ գիշերն, որպէս եղև մարդկային բնութեան որ կայր 'ի մէջ խաւարի մեղաց և կռապաշտութեան յառաջ քան զգալուստն Քի̃, ըստ այնմ որ վկայէ եսայի ասելով, ժողովուրդ որ գնայր ընդ խաւար ետես զլոյս մեծ, և որք բնակ

եալք

Բառնին ապաշխարութիւնք։

Տեղի տան տխրութիք, նահանջին հեծութիք։

Փախնու խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մուայլն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մութն, գնայ գիշերն։

Տարագրի տագնապն չքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիւնք։

Այսինքն, կու կորի ահն և երկիւղն, կու չքանան չար պատահմունք, և կու հալածին յուսահատութիւնք, որպէս եղև առաքելոցն որք տեսանելով զծովն ալէկոծեալ վ՟ս մեծի երկիւղին իւրեանց կային յուսահատեալ ՚ի մէջ նավին, և ՚ի զարթնանալն ք՟ի ա՟մ ինչ ՚ի բարին փոխարկեցաւ, ըստ այնմ որ վկայէ մարկոս աւետարանիչն։

Ու Թագաւորէ ձեռն քո ամենակալ քաւիչդ ա՟մի։

Այսինքն, և կու թագաւորէ քո ամենակալ ձեռքդ, իբր քո ամենակարող իշխանութիւնդ ՚ի յերկինս և ՚ի յերկրի, ով քաւիչդ ա՟մի, իբր ով բարձողդ մեղաց աշխարհի։

Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան հոգիս, այլ կեցուցանել։

Այսինքն, զէրէ դու չի եկիր յայս աշխարհս որ զմարդկային հոգիքն կորուսանես, այլ կեցուցանես, փրկելով զնոսա ի մեղաց և ՚ի դատապարտութ՟է դժոխոց, ըստ այնմ որ ասէ յոհաննէս, այս են կամք հօր իմոյ որ առաքեացն զիս, զի զա՟մ որ ետ ցիս հայր ոչ կորուսից ՚ի նմանէ, այլ յարուցից զնա յաւուրն յետնում։

Թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութ՟էդ * զի դու միայն ես երկնի.

Այսինքն, թողութի շնորհեա՛ ուրեմն իմ անթիւ չարութեցն և անօրէնութեցն, քո բազում ողորմու՟էդ և ամենառատ գթու

թեդ * զերէ դու միայն ես սուրբ
և դու միայն ես տէր, զոր երկնային
զօրութիւնք ոչ կարեն պատմել,
և հողեղէն բնութիւնք ոչ կարեն
քննել։

Մ— յսինքն, դու հեռի ես 'ի ըս
տեղծական գոյից, իբր 'ի ըստեղ
ծական իրաց քո աներ բնութեդ
* և եզր և կատարումն ես ծագաց
աշխարհի քո ամենամեծութեդ։
Մ. յսինքն, դու ըսկիզբն ես ամ
էակաց քո արարչագործութեդ
* և յամ ուրեք, իբր յամ տեղ
պատրաստ ես քո անչափութեդ։
Մ. յսինքն, ամ բարութե և ամե
նայն բարերարութե, ամ իմաս
տութե և ամ կարօղութե որհ
նեալ և բարեբանեալ ես 'ի բար
ձունս, իբր 'ի յերկինս * և քեզ
ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ
վայելեն փառք պատիւ և երկր
պագութի յաւիտեանս յաւիտե
նից ամէն։

անձառ և երկրի ան
զննին։

Դ տար գոյից * և
յեզր ծագաց աշ
խարհի։

Սկիզբն ամի * և յա
մենայնի։

Մ— մենայնի լրման
օրհնելդ 'ի բարձունս
* և քեզ ընդ հօր և
հոգւոյդ սրբոյ վայե
լեն փառք յաւիտ
եանս ամէն։

Տուն: 16.

G.R.

Իբր զայս աղօթքս ասաց մանասէ
թագաւորն վասն ընդունելոյ
զթողութի մեղաց իւրոց, քան
զի ոչ կամելով նորա հետևիլ հա
ւատոյ և այ պաշտութե հօրն
իւրոյ եզեկիայի արքայի հրէաստա
նի, անկաւ 'ի կռապաշտութի,
և արար զչարութի և զանօրէնու
թի առաջի այ, և այ բարկացեալ
ի վերայ նորա առաքեաց զզօրա
գլուխս ասորւոց որք կալեալ զնա
կապեցին երկաթէ կապանօք և
տարան 'ի բաբելոն, և անդ առե
եալ զինքն 'ի մէջ գերութե և
թշուառութե ըսկսաւ զղջալ
զմեղս իւր աղաղակել առ այ
ասելով, տր ամենակալ այ ա
բրահամու, և այ հանձեալ 'ի յա
պաշխարութի նորա գթացաւ 'ի
նա, և ազատեաց զնա 'ի գերու
թէն, և դարձոյց վերստին 'ի յե
րուսաղէմ։

Ամենքն, դու տր այ որ
'ի վերայ բոլոր աշխար
հի իշխանութի ու
նիս, և զամ արարածս քո այ
այլէն հրամանաւդ կու կառավա
րես * և նախահարցն մերոց ար
դարոց և բարեպաշտից աբրահա
մու, իսահակայ, և յակոբայ,
և նոցա զարմից և զաւակաց պաշ

Mmmmm տած

Աղօթք մանասէի թագա
ւորին։

Տ ամենակալ
* այ աբրա
համու իսա
հակայ յակո
բայ և զաւակի նոցա
արդարոց * ամենա
կալ տր թող
զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս
և զերկիր * և զմ̃
զարդ նշ̃ * ամէ :

Որ կապեցեր զծով
բանիւ հրամանի քո
* փակեցեր զխորս *
և կնքեցեր ահաւոր
և փառաւորեալ
անուամբ քով
սրբով *
ամէ :

տած տ̃ծն ես * կու աղաչեմ զքեզ ասելով, ամենակալ տ̃ր ; և թագաւոր երկնի և երկրի թող զմեղս իմ զոր գործեցի առաջի քո :

Այսինքն, դու տ̃ր տ̃ծ որ քո ամենակարող զօրութ̃բ̃դ ըստեղծեցիր զերկինս և զերկիր 'ի յոչնչէ * և զարդարեցիր զնոսա քո անքննելի իմաստութ̃բ̃դ, զ հրեշտակս և զայլ տ̃մ երկնային զօրութ̃իս, զարեգակն զլուսին և զայլ տ̃մ աստեղս 'ի յերկինս տեղաւորելով, և զմարդիք և զանասունս, զծառս և զտունկս 'ի յերկրի * կու աղաչեմ զքեզ ասե :

Այսինքն, դու տ̃ր տ̃ծ որ քո ահեղ հրամանաց բանիւն կապեցիր զծով̃, իբր սահման դրիր իւրն որ այլ յառաջ չի անցանի, և չի ծածկէ զերկիրս, ըստ այնմ որ ասէ ծննդոց գիրքն ժողովեսցին ջուրքդ որք 'ի ներքոյ երկնից 'ի ժողով մի, և երևեսցի ցամաքն * փակեցիր զխորս, իբր ծովու անդունդքն և խորուկ ջրերն ինչպէս մէկ ամանի մէջումն տեղաւորեցիր, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, ժողովեաց որպէս 'ի տիկ զջուրս ծովու * կնքեցիր, իբր մըհրեցիր քո ահաւոր և փառաւորեալ սուրբ անուամբդ, որ իւր տեղումն անշարժ մնայ *

կու աղաչեմ զքեզ ասելով։

Լ. յափինքն , դու տր ած այնպէս ահաւոր ես , որ ամ ըստեղծու ածք թէ 'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի 'ի յաշէ և յերկիւղէ քո ամենակարող զօրութեդ կու դո ղան և կու սարսափին , ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ , ո՛ հայի յերկիր և տայ դողալ սմա , մերձի 'ի լե րինս և ծխեսցին * կու աղաչեմ զքեզ։

Լ. յափինքն , դու տր ած այնպէս ամենազօր ես , որ քո սրբութե փառաց մեծութին և վայելչու թին անբաւ է՛ , իբր անհասանե լի և անպատմելի է՛ , ըստ այնմ որ ասէ պօղոս , ո՛վ խորք մեծութե և իմաստութեան և գիտութեն այ , որպէս զի առանց քննելոյ են դատաստանք նորա , և առանց զննելոյ են ճանապարհք նորա * քո ըսպառնալեաց բարկութին և սրտմտութին սաստիկ է՛ 'ի վե մեղաւորաց և չարագործաց , զէ րէ արդարադատ ես , ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ , երեսք տն 'ի վերայ չարագործաց , սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցա * քո աւետեաց ողորմութիքն , իբր քո հաշտութե և խաղաղութե շնորհաբաշխութիքն անչափ և անքննելի են , զէրէ գթած ես, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ , գթած

Որ ամ ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահի զօրութե քո * ամէ։

Լ. նքաւ է՛ մեծ վայել չութիւն փառաց սր բութե քո * և սաստիկ է՛ բարկութե սպառ նալեաց քոց իվերայ մեղաւորաց * անչափ և անքննին են ողոր մութիք աւետեաց քոց * ամէ։

Դու Տր բարձրեալ * գթած * երկայնամիտ * բազումողորմ * և զղջանաս ի վերայ չարեաց մարդկան * ամէն ։

Դու Ած ոչ եդիր ապաշխարութի վն արդարոցն աբրահամու իսահակայ և յակոբայ * որք ոչ մեղան քեզ * ամէն ։

Այլ եդիր ապաշխա

ողորմած է Տր երկայնամիտ և բազումողորմ * կու աղաչեմ։

Այսինքն, դու Տր Ած բարձր և անհասանելի ես մարդկային մտաց * գթած ես, զէրէ իբրև հայր և ծնօղ կու ողորմիս ի վերայ նոցա * երկայնամիտ ես, զէրէ ճանաչելով նց բնութն տկարութիւն կու համբերես սխալանաց նոցին * բազում ողորմ ես, զէրէ Ամ վշտի և նեղութն միջում ցաւակից կու լինիս նց * և թէ կու պատժես զիւրեանք երբեմն վն մեղաց իւրեանց, շուտով կու զղջաս, իբր դարձեալ կու ողորմիս և կու փրկես զիւրեանք՝ ի տառապանաց ըստ այնմ որ ասէ պօղոս, այլ հաւատարիմ է Ած որ ոչ արկցէ զձեզ՝ ի փորձութիւն առաւել քան զկարն ձեր, այլ արասցէ ընդ փորձութն և զելս, զի համբերել կարասջիք * կու աղաչեմ զքեզ։

Այսինքն, դու Տր Ած ոչ ինչ ապաշխարանք չի դրիր քու արդար ծառայիցդ աբրահամու իսահակայ և յակոբայ, մէկ սխալանաց և կամ մէկ պակասութեան համար * զէրէ ամենևին ընդդէմ քու Ածային օրինացդ և պատուիրանացդ չի մեղանչեցին * կու աղաչեմ զքեզ։

Այսինքն, այլ դրիր ապաշխա

րանք ինձ մեղաւորիս վասն մեծի
չարագործութեան իմոյ, մատ
նելով զիս 'ի ձեռս ատորոց, և
դերի անելով 'ի յերկիրս այլազգ
եաց * զերէ քան զծովու աւազն
այլ առաւել մեղք գործեցի, և
իմ անօրէնութիս, չափէն դուրս
բազմացաւ քոյ առաջևդ * կու
աղաչեմ զքեզ:

Տ՟ յսինքն, արժանի չեմ որ հայ
իմ և տեսանեմ զբարձրութիս
երկնից, և զքո անքննելի իմաս
տութիդ և զանչափ բարութիդ
'ի միտ ածեմ * 'ի բազմութենէ
չարութեց և անօրէնութեանց
իմոց * կու աղաչեմ զքեզ:

Տ՟ յսինքն, կեռացեր եմ ես դէպ
'ի յերկիր, և հողի հաւասար եմ
եղեր, վասն ծանրութեան և
սաստկութեան երկաթէ կապա
նացս * և ամենևին մտաց և մար
մնոյ հանգստութի չունիմ * կու
աղաչեմ զքեզ:

Տ՟ յսինքն, զերէ բարկացուցի
զքո սրտմտութիդ, և քոյ առա
ջևդ չարութի գործեցի, մո
ռանալով զքո պ̃ծային օրէնքդ,
և զպատուիրանքդ * քարէ և
փայտէ պատկերքներ կանգնե
ցուցի, և նոցա երկրպագութի
արարի, և այսպէս բազմացուցի
զքո բարկութիդ ինձ վերայ *
կու աղաչեմ զքեզ:

Տ՟ յս

րութի վասն իմ մե
ղաւորիս * զի մեղայ
աւելի քան զաւազ
ծովու և բազմացան
անօրէնութիք իմ
* ամե:

Չեմ արժանի հայիլ
և տեսանել զբարձ
րութիս երկնից * 'ի
բազմութէ անօրէ
նութե իմոյ
* ամե:

Կորացեալ եմ ես 'ի
բռնութենէ կապա
նաց երկաթից * և
ոչ գոյ ինձ հանգիստ
* ամե:

Բարկացուցի զսրտ
մտութի, և չար առա
ջի քոյ արարի * կանգ
նեցի զպատկեր, և
բազմացուցի զցա
սումն * ամե:

Եւ արդ տր խոնարհեցցնեմ զծունկս սրտի իմոյ * և հայցեմ 'ի քաղցրութենէ քումմէ * ամէն ։

Մեղայ տր մեղայ * և զանօրէնութիս իմ ես ինքնին գիտեմ * ամէն ։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն թող ինձ տր, թող ինձ * և մի՛ կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութե իմոյ * ամէն ։

Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տր * և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ * և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ երկրի չարեօք * ամէն ։

Այսինքն, բայց այժմ տր ած իմ սրտիս ծնկներն կու խոնարհեցուցանեմ քոյ առաջևդ, իբր զիմ միտքս և զիմ կամքս քեզ կու հնազանդեցուցանեմ * և կու խնդրեմ քո քաղցր բնութէդ, որ իմ յանցանացն թողութիւն շնորհես * կու աղաչեմ զքեզ ։

Այսինքն, մեղայ տր ած մեղայ ընդդէմ քոյ ածային հրամանացդ և մոլորեցայ 'ի քոյ տր պատուիրանացդ * և զիմ անօրէնութիս ես ինքնին գիտեմ, իբր իմ խղճմտանքովս կու ճանաչեմ * կու աղաչեմ զքեզ ։

Այսինքն, կու աղաչեմ զքեզ տր ած, և կու խնդրեմ 'ի քէն, թող ինձ զմեղս իմ վասն փառաց անուան քոյ սրբոյ, և թող ինձ զմեղս իմ վն անչափ ողորմութեդ քոյ * և մի՛ թողուր զիս կորնչել, իբր զրկիլ 'ի յածային շնորհաց քոց աստ և 'ի հանդերձեալ կումն վասն անօրէնութե իմոյ * կու աղաչեմ զքեզ ։

Այսինքն, մի՛ երկայնացներ զքո բարկութիդ ինձ վերայ մինչև յաւիտեան, որ չի լինի թէ մնամ 'ի մէջ պատժի և պատուհասի * մի՛ յիշեր քո անոխակալութեդ զչարիսն իմ զոր գործեցի առաջի քոյ * և մի՛ պարտաւորեր զիս յաւիտենական տանջանացն այն դա

տապարտեալ մարդկանցն հետ որ առանց ապաշխարելոյ զմեղս իւրեանց իջեր են 'ի գերեզմանս մահու * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՛ յսինքն, զէրէ դու ո՛չ միայն ա՟ծ ես արդարոց և բարեգործաց, այլև ա՟ծ ես ապաշխարողաց զմեղս իւրեանց * արդ ո՜վ որ զքո ա՟ծային խնամքդ և ողորմութիւնդ կու ցուցանես ն՟ց, այսպէս և ցոյց ինձ զքո բարերարութիւնդ թէև անարժան եմ * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՛ յսինքն, փրկէ և ազատէ զիս տ՟ր ա՟ծ քո առատ ողորմութեամբդ 'ի յայս անտանելի տառապանքէս որ կու քաշեմ 'ի մէջ գերութեան * և ես քանի որ կենդանի եմ, օրհնեմ և փառաբանեմ զքո ս՟բ անունդ * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՛ յսինքն, քանզի զքեզ ո՛չ միայն ա՟մ զո՛ւարթունք, իբր հրեշտակք և հրեշտակապետք կու օրհնաբանեն, այլև հողեղէն մարդիկք կու փառաբանեն * զէրէ դու ես միայն ճշմարիտ ա՟ծ արժանի օրհնաբանութեան և փառաբանութեան յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

Զի դու ա՟ծ, ա՟ծ ապաշխարողաց ես * և յիս ցոյց զբարերարութիւնդ քո, զի անարժան եմ * ամէն։

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան քում * և ես օրհնեցից զքեզ զամենայն աւուրս կենաց իմոց * ամէն։

Զքեզ տ՟ր օրհնեն ա՟մ զո՛ւարթունք երկնից * և քո են փառք յաւիտեանս ամէն։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։ ամէն։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տր թող ինձ զմեղս իմ։

Բազում ողորմ տր ողորմեաց ինձ։

Ած քաւեա զիս զմեղաւորս։

Արարիչ իմ և յոյս ած գթա' զիս 'ի մեղուցեալ ծառայս
և ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս ածածին մարիամ,
բարեխօսեա առ տր վասն իմ մեղաւորիս։

Ամենայն սուրբք այ բարեխօսեցէք առ հայր 'ի յերկինս,
վասն մեր մեղաւորացս։

Յս որդի այ անոխակալ ընկալ զաղաչանս մեր, զի 'ի քեզ
են ապաւինեալք անձինք մեր։

Յաղթող զօրութեամբ սուրբ և կենդանարար և պատուա
կան խաչիւ քով տր պահպանեա զմեզ։

Առաքեա տր զհրեշտակ խաղաղութե քո, որ եկեալ պա
հեսցէ զմեզ անխռով 'ի տուէ և 'ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութբ քով յիշեա զմեզ տր յիշեա զմեզ, յոր
ժամ գաս արքայութբ քով և ողորմեաց մեզ։

ԱՂՕԹՔ ՎԱՍՆ ԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼՈՑ

անձանց հաւատացելոց ՚ի Քս ։ Զոր արարեալ է տեառն Ներսէսի հայոց կաթուղիկոսի ։

աւատով խոստովանիմ և երկիրպագանեմ քեզ Հայր և որդի և սուրբ հոգի, անեղ և անմահ բնութի, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամենից եղելոց, և ողորմեա քո արարածոց ։

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ անբաժանելի լոյս միանական սուրբ երրորդութի և մի ածութի, արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի, հալածեա՛ ՚ի հոգւո՛յ իմմէ զխաւար մեղաց և զանգիտութեան, և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ, աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս և ընդունիլ ՚ի քէն զխնդրուածս իմ, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս ։

Հայր երկնաւոր ած ճշմարիտ, որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո, ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին, զոր մերկացայ մեղօք, և ողորմեա քո արարածոց ։

Որդի այ ած ճշմարիտ որ խոնարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյ, և առեր զմարմին ՚ի սրբոյ կուսէն մարիամայ, վասն մերոյ փրկութեան, խաչեցար և թաղեցար և յարեար ՚ի մեռելոց և համբարձար առ հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո, յիշեա՛ զիս որպէս զաւազակն յորժամ գաս արքայութեամբ քով, և ողորմեա ։

Հոգի այ ած ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի յորդանան և ՚ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ սրբոյ աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո մաքրեա՛ զիս վերստին ածային հրով քով, որպէս հրեղէն լեզուօք զառաքեալսն, և ողորմեա ։

Անեղ բնութիւն մեղայ քեզ մտօք իմովք հոգւով և մար

մնով

